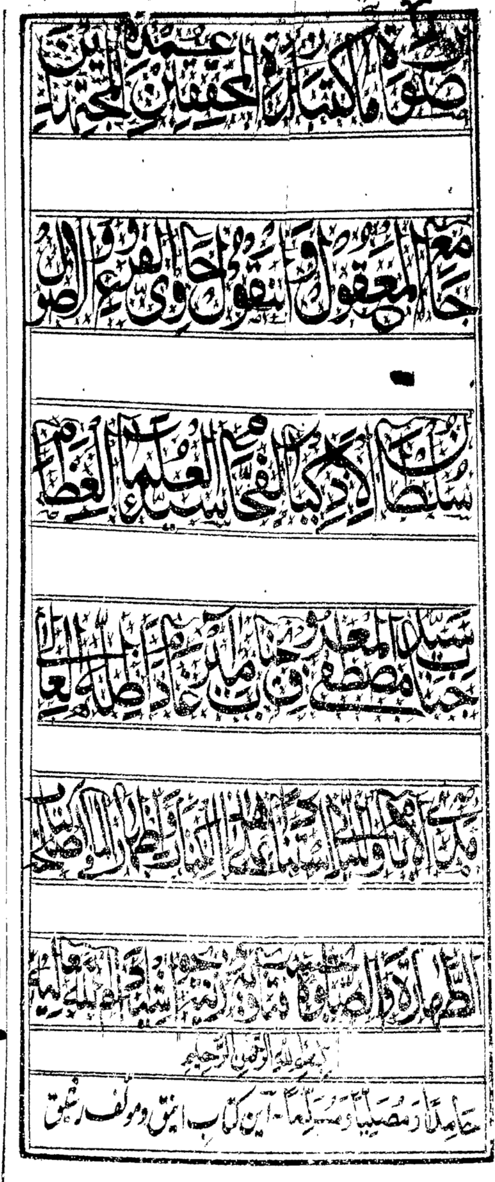

بسم الله الرحمن الرحيم
حامداً و مصلياً و مسلماً - این کتاب انیق و مولف رشیق

موسوم باوراد المؤمنین و وظائف المتقین

کہ مشتمل ست بر مضامین ہدایت آگین و بر اکثر احکام شرعیہ و مسائل فقہیہ و تعقیبات سدیدہ ادعیہ و اذکار مفیدہ و مرتب است بر چہار مجلدات نوا فوق عدد اربعہ تسبیحات۔ کتابے است دلپذیر بے مثل و بے نظیر بلکہ کنزیست مشحون از جواہر ثمینۂ تبدار یائے علنے است منبع انہار انوار + چگونہ چنین نباشد و حالانکہ تصنیف نمودہ است آن نواب عظمت نسب جلالت انتساب گوہر صدف کرامت و ایالت قطب فلک امارت و ریاست ناہج مناہج فصاحت سالک مسالک بلاغت ذی الطبع الثاقب والرای الثائب الکارع فی حیاض العلوم الدینیۃ و الراتع فی ریاض الاحکام الشرعیۃ حاوی اخلاق کریمہ مستجمع مناقب جسیمہ حمیدہ

نواب مستطاب معلی القاب سید مظفر حسین خان صاحب بہادر

زاد اللہ اقبالہ وضاعف اجلالہ

تحقیق این کتاب منیف را از آغاز تا انجامش اجمالاً

ومسائلِ فقہیہ مندرجہ آنرا تفصیلا دیدم وازادراک
مضامین نافعہ مفیدۂ آن خیلی محبور ومسرور گردیدم
فجزاہُ اللہُ عنّا وعن سائرِ المؤمنین جزاءَ المصلحین
المحسنین وہرگاہ بمطالعہ مسائل احکام فقہیہ آن بتفکر بلیغ
وتدبر شائستہ پرداختم جملہ را موافق برائے خاطر عاصے
بامراعات احتیاط ساختم۔
پس عمل برآنہا سائغ وجائز خواہد بود انشاء اللہ الکریم الودود
وآخر دعوانا اَنِ الحمدُ للہِ ربِّ العالمین وھو
خیر موفقٍ ومعینٍ

فقط

خادم الشریعۃ المصطفویۃ السید مصطفی المدعو بمیر آغا عفی عنہ

صورة ما كتبه مقرّظاً على هذا الكتاب المستطاب

جامع المعقول والمنقول وحاوي الفروع والاصول

السبّاق في بوادي التدقيق السبّاح في بحار التحقيق

الفاضل الاديب ذو الكمال الاريب العالم اللوذعي الماهر اللمعي

العارف العلوم الفقهيّة المستنبط لاحكام الشرعيّة مولوي

سید محمد الحسن افاض الله عليه سحايب الفضل والمنن

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله المعبود في السهل والجبل، مجيب لدعوات الواجب الوجود في الابد والازل، العليم الخبير بالنيات في القول والعمل والصلوة على حبيبه ونضيّته وصفوته من بريّته مهبط الوحي المنزل، الصادع باحكامه من غير لغوب ولا كسل

افضل

افضل النبيين وخاتم المرسلين خير من حفي له انتعل
واله الحافظين ثغور الدين عن الخلل الشافعين يوم لا ينفع
اموال ولا حيل الذين بغير ولايتهم لا يرفع عمل عامل ولا يتقبل
عليهم صلوات الله عز وجل دائمة بدوام الاشراق والطفل

آمّا بعد فقد وافاني الكتاب الموسوم
باوراد المؤمنين ووظائف المتقين

فاجلت قداح النظر في بعض ما احتواه وتاملت
حسب ما افرصني الزمان في لفظه ومعناه
فوجدته سحابا هامرا عمّ شابيبها القفار والمدن
او بحرا زاخرا يظفر غائصوه على اللؤلوء والمرجان
او جنّةً دانيةً القطوف مصونة عن الصروف
اينعت رياضها واترعت حياضها وتفتّق اريجها
وراعت عسا ليجها وكيف لا وهو كتاب جليل الشان
مرتفع المكان قلما ينسج على منواله ليستضئ
البصير والضرير بشعشعة جماله قد تضمن
من الاحراز والاذكار صفوتها ومن الاعمال
والاوراد عفوتها واحتوى على مأثر الصادقين

وانطوى فيه احكام الشرع المتين فهو للعابرين
على بحار النيران الى الجنان قنطرة وللمستلذين
بلذائذ المناجاة عسل وسكرة، وللظاعنين
الى المعاد خير زاد، تهدى الى الله ولكل قوم
هاد، نظوبى لمؤلفه الجليل ذى المجد الاثيل
والباع الطويل، نخبة المراجيح والبهاليل
الماجد القادس، والقبس القابس، كالقمر
فى الحنادس، طيب الاطاهر، وخير الاخاير
المعمم المخول فى العشائر، الحبر البارع، والطود
الفارع، المشيد لاركان الايمان، جناب
النواب السيد مظفر حسين خان
ادام الله شارق اقباله مضيئا منيرا وحماه
عن مكاره الدهور انه كان على ذلك قديرا
فانه فى مثل تلك الازمان التى كثر فيها الزلل
وظهر فيها الخطل، وبكره اكثر اهلها الانقياد
ويقلون سبيل الرشاد، يرون الاسلام عارا،
وطاعة الله شنارا، يعافون اندية الدين

ويعملون ما يوافق الهوى، قد تصدّى لترويج
شعائر الشريعة، وجمع فى كتابه من مهامّ
المطالب ما ينتفع به الشيعة، فهو المتفرد الآن
فى الاقران والاعيان، فى بذل الهمّة وصرف
الاموال، ابتغاءً لمرضات الله ذى الجلال، فجزاه
الله خير ما جزى به اهل التقى وجعلنا واياه
ممّن يذّكر فتنفعه الذكرى

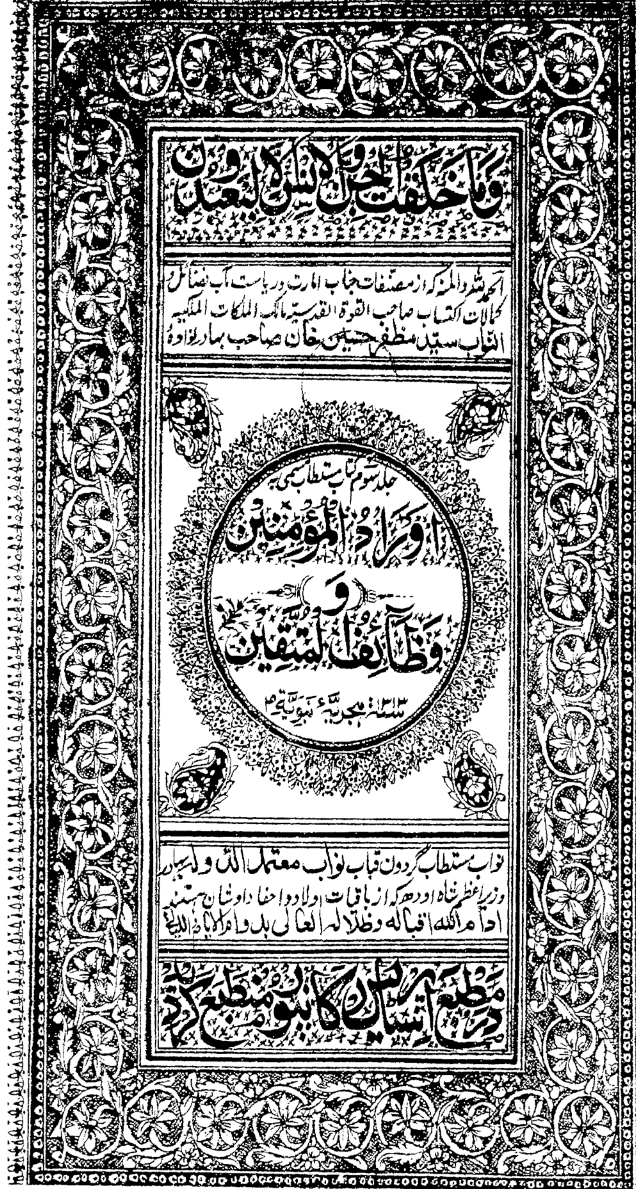
حرّره

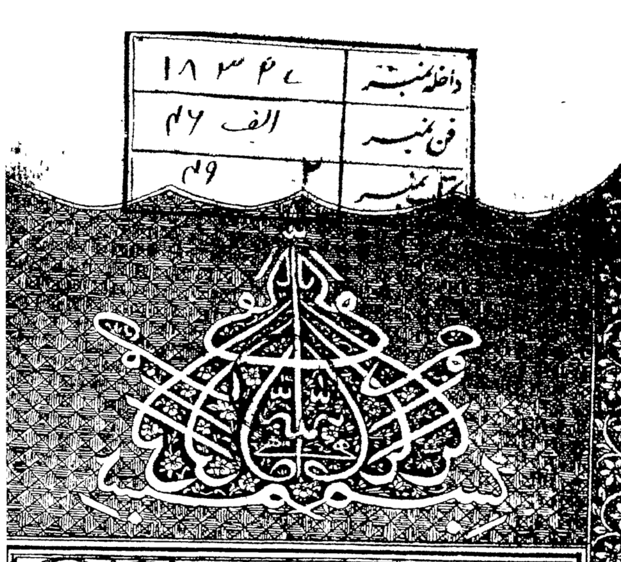
الراجى عفو ربه ذى المنن السيّد نجم الحسن عفى عنه

فهرست جلد سیم

باب هفتم

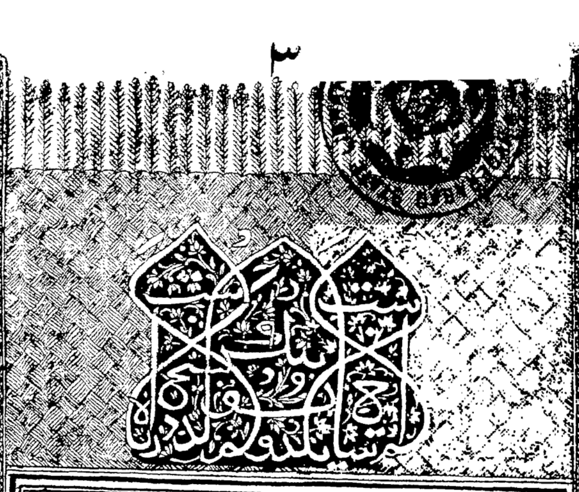
تمت

وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون
الحمد لله والمنة که از مصنفات جناب امارت و ریاست مآب فضائل و
کمالات اکتساب صاحب القوة القدسیة مالک الملکات الملکیة
النواب سید مظفر حسین خان صاحب بهادر نواده
جلد سوم کتاب مستطاب مسمی به
اوراد المؤمنین
و
وظائف المتقین
سنه ۱۳۱۳ هجریه نبویه
نواب مستطاب گردون قباب نواب معتمد الدوله بهادر
وزیر اعظم شاه اوده که از باقیات اولاد و احفاد و اوشان هستند
ادام الله اقباله وظلاله العالی بدوام الایام واللیالی
در مطبع آسیاتک بنو منطبع گردید

اِنَّ اَحْمَدَ مَا یَتَزَیَّنُ بِهِ الْکِتَابُ حَمْدُ اللّٰهِ الْفَیَّاضِ الْوَهَّابِ
ثُمَّ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَی الْمُتَشَبِّثِ بِاَذْیَالِ الرِّسَالَةِ الْمُتَوَشِّحِ
بِاَعْبَاءِ الْجَلِیْلِ السِّیَادَةِ مُحَمَّدِنِ الْمَبْعُوْثِ عَلٰی کَافَّةِ الْاَنَامِ
وَاٰلِهِ الَّذِیْنَ تَبَیَّنُوْا شَرَایِعَ الْاِسْلَامِ تَطُوْفُ الْاَفْلَاکُ حَوْلَ
مَشَاهِدِهِمْ لِکَوْنِ بَیْتِ الْحَرَامِ صَلٰوةً مُتَتَابِعَةً اِلٰی یَوْمِ
الْبَعْثِ وَالْقِیَامِ اَمَّا بَعْدُ می گوید عبد کثیر المین سید
مظفر حسین حیاه الله بالقرة العین که این جلد
ثالث است از کتاب مستطاب آداب المؤمنین
و وظائف المتقین مشتمل بر سه باب باب ششم

دربیان زیارات چہاردہ معصومین علیہم السّلام و زیارات مشاہد
و قبور مؤمنین و سادات و بعضے از صلوتہا و دعاے کہ توسّل
می جویند بائمہ ؑ و درین باب پنج فصل است **فصل اوّل** در
بیان احکام مدینۂ منورہ و زیارت ہر یک از ائمہ و آداب زیارت
و اثبات منافع زیارت از علوم عقلیہ و حکمیہ **فصل دوم**
دربیان زیارات مختصہ حضرت رسالت پناہ ص و ائمہ معصومین
و بیان ہر زیارتے کہ از نزدیک و دور میتوان کرد **فصل**
سوم دربیان بعضے از زیارات جامعہ کہ بہر یک از ائمہ ؑ
میتوان کرد **فصل چہارم** دربیان اعمال زیارت مشاہد

وقبور مومنین وسادات وثواب ملاقات زائران ائمہ علیہم السلام
فصل پنجم دربیان بعضے از صلوتہا ودعاے کہ توسل میجویند
بآن باب ھشتم دربیان بعضے از ادعیۂ عظیمہ کہ درہمہ وقت
وبراے ہر مطلبے از مطالب دنیا وآخرت خصوصًا ازبراے مزید
درجات وتحصیل سعادات باید خواند وبیان بعضے از مناجاتہائی
شریفہ ودرین باب سہ فصل است فصل اوّل دربیان بعضے
از دعاہا کہ باسم معینی مشہور اند فصل دوم دربیان بعضے از دعاہا
کہ اسم معینی ندارند فصل سوئم دربیان مناجاتہا باب
نہم دربیان ادعیہ انبیا وائمہ واسم اعظم واسماے حسنے وبعضے
از اذکار وثواب تلاوت قرآن مجید ودعاہاے کہ دروقت تلاوت
قرآن وبعد ختم آن باید خواند وثواب خواندن سورہ ہا وبعضے از
آیات وبیان دعا ونماز ودوا براے حفظ قرآن ودعا براے
مطالعہ ودرین باب پنج فصل است فصل اوّل دربیان
ادعیہ انبیا وائمہ علیہم السلام فصل دوم دربیان اسم اعظم و
اسماے حسنے وبعضے از اذکار فصل سوئم دربیان ثواب
تلاوت قرآن ودعاہاے کہ پیش از تلاوت قرآن وبعد از ختم
آن باید خواند فصل چہارم دربیان ثواب خواندن سورہاے

سورہای قرآن فصل پنجم دربیان ثواب خواندن بعضی از آیات قرآنی و دعا و نماز و دوا برائے حفظ قرآن و دعا برای مطالعہ

باب ہفتم

دربیان زیارت چہاردہ معصومؑ و زیارت مشاہد و قبور مومنین و سادات و بعضی از صلوٰۃ و دعائیکہ توسل مے جویند بائمہؑ و در مناجات پنج فصل است

فصل اول دربیان احکام مدینۂ منورہ و زیارت ہر یک از ائمہ و آداب زیارت بدانکہ مناقب و فضائل زیارت مشاہد مقدسہ و منافع آن از علوم عقلیہ و حکمیہ ہم ثابت است چنانچہ ملا عبد الرزاق لاہجی کہ شاگرد ملا صدرائی شیرازی است در کتاب خود مسمی بگوہر مراد مینویسد اما سر انتفاع از زیارت قبور و اتیان مشاہد آنست کہ نفس ناطقہ کہ از بدن مفارقت کردہ ہرگاہ از مرد مومن و صالح باشد و بالجملہ کمالی و طہارتی و علمی و عملی کسب کردہ باشد سر آمد مورد انتزال انوار الٰہیہ و فیوضات ربانیہ گردد و نفس زائر نیز ہرگاہ بتوجہ تمام بمرقد مزور حاضر شود و این حضور مرقد را حضوری و صحبت او

واند لامحاله از فیض نفس مزور پرتوی در نفس زائر افتد و بقدر
استعداد لامحاله منتفع شود و این معنی از مسلّمات است که جمیع عقلا در همه
ازمنه مراعات این عادت کرده اند و اتیان مزارات و مشاهد می نموده اند
و در آن امکنه شریفه صلوة و صیام و صدقه بجای می آورده اند و آثار عجیبه و منافع
عظیمه می یافته اند امام فخر رازی در کتاب مطالب عالیه گفته که شاگردان
ارسطو بعد از فوت وی هرگاه در مسئله مشکل می افتاد بزیارت او
آمده بر سر تربت وی مباحثه میکردند و از روحانیت آن حکیم کامل
مشکل ایشان حل میشد و حقیقت مسئله بر ایشان منکشف می گردید
و امثال این حکایت نسبت بقبور اکابر و زهاد و علمای دین بسیار
اتفاق افتاده است و این دلیل است روشن بر تجرد نفوس ناطقه
و شیخ بو علی گفته که نفس ناطقه کامل شده در علم و عمل چون مفارقت
کند شبیه عقل شود و مانند او تصرف درین عالم تواند کرد و
چون نفس زائر بوسیله زیارت مستمد از ان نفس کامل شود در طلب
خیری و سعادتی و یا دفع شری و اذیتی لابد است که بقدر استعداد
مدد وی کند و تاثیر عظیم ظاهر گردد انتهی و اخبار و احادیث در
فضائل زیارت رسول خدا صلعم وارد اند زیاده از حد حصر و احصا
و این اوراق متشتته گنجائش آن ندارد لیکن بطور انموذج چندی یاظرین

می کنم محمد بن الحسن بن علی الطوسی در کتاب تہذیب الاحکام
از جناب امیرؑ آوردہ کہ میفرمود رسول خداؐ کسیکہ زیارت قبر من کند
بعد موت من گویا ہمراہ ما در زندگی ہجرت کردہ است و اگر شما ہا
قادر بر زیارت من نباشید پس از دور بر من سلام بفرستید تحقیق کہ
کہ آن سلام بمن میرسد و نیز در کتاب مذکور از صفوان بن سلیمان
منقول است کہ ایشان از رسول خداؐ شنیدہ اند کہ می فرمود
کسیکہ زیارت من کند در حیات یا در ممات بروز قیامت در جوار من
خواہد بود و نیز در کتاب مذکور از جناب صادقؑ منقول است کہ
فرمود رسول خداؐ کسیکہ برائے زیارت من بیاید بروز قیامت شفیع
او خواہم شد و نیز در کتاب مذکور از آنحضرتؐ منقول است کہ فرمود
کسیکہ بمکہ بیاید برای حج و در مدینہ زیارت من نکند پس روز قیامت
بر او جفا خواہم کرد صاحب جواہر الاخبار از معارج الیقین از
جناب امیرؑ نقل کردہ کہ فرمود آنحضرتؐ کسیکہ در مکہ برای حج بیاید
و زیارت مرا ترک کند پس بمن جفا کردہ است و کسیکہ بمن جفا کرد من بروز قیامت
بر او جفا خواہم کرد مولف گوید از جفا کردن رسول خداؐ شاید
این مراد باشد کہ آنحضرتؐ روز قیامت شفیع او نخواہند شد در کتاب
تہذیب از زید شحام مروی است کہ او از جناب صادقؑ سوال کرد کہ

زیارت رسول خدا کند تو ابن حبیب فرمود که گویا جناب باری تعالی را زیارت کرد بالای عرش و نیز در کتاب مذکور از جناب امام حسین ع منقول است که آنحضرت از جد بزرگوار خود سوال کردند کسیکه زیارت شما کند جزایش چیست فرمودند ای فرزند من هرکس مرا زیارت کرد خواه در حیات یا در ممات من یا زیارت کرد پدر ترا و یا زیارت کرد برادر ترا و یا زیارت کرد ترا پس بر من سزاوار است که او را بروز قیامت زیارت کنم و شفیع او شوم صاحب وسائل از فضیل بن یسار روایت کرده که جناب صادق ع فرمود که زیارت قبر رسول و زیارت قبور شهدا و زیارت قبر امام حسین ع برابر است با آن حجیکه همراه رسول خدا ص کرده باشی صاحب جواهر از کتاب شرح شرعة الاسلام نقل کرده که بدوی بر قبر منور رسول خدا ص آمده عرض کرد بار الها تو حکم کرده برای آزاد کردن بندگان نزد سر قبر احباب خود پس این قبر حبیب تست و منم بندهٔ تو پس آزاد کن از آتش دوزخ مرا پس آوازی رسید تو تنها سوال میکنی برای آزادی خود اگر مغفرت تمام عالم را سوال میکردی البته همه را می آمرزیدیم پس بتحقیق ترا آزاد کردیم از آتش دوزخ برو بخانه خود نیز در کتاب مذکور از عبد الله ظرائف منقول است که می گوید که در مدینه بودم

داخل شدم و خیلی گرسنه بودم و بر قبر منور رسول خدا ص رفتم و گفتم
یا رسول الله گرسنه هستم و از گرسنگی من بجز خداتعالی دیگری واقف
نیست و چیزی پیش خود ندارم که از آن قوت خود نمایم و امشب
مهمان شما هستم پس در خواب رفتم دیدم رسول خدا یک گرده نان
بمن عطا فرمود و نصفش در حالت خواب خوردم و وقتیکه بیدار شدم
نصف نان در دستم بود پس ثابت شد معنی قول آنحضرت من رآنی
فی المنام فقد رانی فان الشیطان لا یتمثل بمکانی
یعنی کسیکه مرا در خواب به بیند پس بتحقیق مرا زیارت کرده است چراکه
شیطان علیه اللعن در صورت ما ها متشکل نمی شود و نیز در کتاب
مذکور از عبد الله بن سائب از مسعود روایت کرده که فرمود
رسول خدا ص بتحقیق که او تعالی ملائکه را معین کرده که در زمین سیاحت
بکنند و هر کسے که از امت من بر ما از دور سلام بفرستد یا زیارت
میخوانند نزد ما برسانند ابن بابویه در من لایحضره الفقیه از
ابراهیم بن ابی حجر الاسلمی و او از امام جعفر صادق ع روایت کرده
که هر که در میان مکه و مدینه بمیرد بروز قیامت از حساب و کتاب
بری خواهد شد و بروز قیامت برانگیخته خواهد شد همراه شهدای بدر

آداب زیارت مدینه منوره

پس ہرگاہ داخل مدینہ شود پیش از دخول غسل مستحبی بکند و
درمیان غسل این دعا بخواند اَللّٰھُمَّ طَھِّرْنِیْ مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ
وَنَجِّنِیْ مِنْ کُلِّ کَرْبٍ وَذَلِّلْ لِیْ کُلَّ صَعْبٍ اِنَّکَ نِعْمَ
الْمَوْلیٰ وَنِعْمَ الرَّبُّ رَبُّ کُلِّ یَابِسٍ وَرَطْبٍ و بعد از فراغ
این دعا بخواند اَللّٰھُمَّ اجْعَلْہُ لِیْ نُوْرًا وَطَھُوْرًا وَحِرْزًا وَ
کَافِیًا مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَمِنْ کُلِّ اٰفَةٍ وَعَاھَةٍ وَ
طَھِّرْ بِہٖ قَلْبِیْ وَجَوَارِحِیْ وَعِظَامِیْ وَلَحْمِیْ وَدَمِیْ وَشَعْرِیْ
وَبَشَرِیْ وَمُخِّیْ وَعَصَبِیْ وَمَا اَقَلَّتِ الْاَرْضُ مِنِّیْ وَاجْعَلْہُ
لِیْ شَاھِدًا یَوْمَ الْقِیَامَةِ یَوْمَ حَاجَتِیْ وَفَقْرِیْ وَفَاقَتِیْ
و اگر این غسل بقصد دخول مدینہ منورہ و بقصد دخول مسجد نبی و بقصد
زیارت رسول ص و بقصد زیارت جناب فاطمہ ع بکند بہتر است و توبہ
از گناہان خود بکند و بہتر است کہ بر در مسجد بایستد و رخصت داخل
شدن بطلبد و بعد حصول رخصت با خضوع و خشوع و حضور قلب
داخل مسجد شود و اگر دعا اذنی کہ علما ذکر کردہ اند بخواند خوب است
و آن اینست اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ وَقَفْتُ عَلٰی بَابٍ مِنْ اَبْوَابِ بُیُوْتِ
نَبِیِّکَ وَاٰلِ نَبِیِّکَ عَلَیْہِ وَعَلَیْھِمُ السَّلَامُ وَقَدْ مَنَعْتَ
النَّاسَ الدُّخُوْلَ اِلٰی بُیُوْتِہٖ اِلَّا بِاِذْنِ نَبِیِّکَ فَقُلْتَ

يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبى الا باذن نبيك وقلت
يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبى الا ان يؤذن لكم اللهم
وانى اعتقد حرمة نبيك فى غيبته كما اعتقد فى حضرته واعلم ان
رسلك وخلفائك احياء عندك يرزقون يرون مكانى فى وقتى هذا
وزمانى ويسمعون كلامى فى وقتى هذا ويردون على سلامى وانك حجبت عن
سمعى كلامهم وفتحت باب فهمى بلذيذ مناجاتهم فانى
استاذنك يا رب اولا واستاذن رسولك صلواتك عليه
واله ثانيا واستاذن خليفتك المفروض على طاعته فى الدخول
فى ساعتى هذه الى بيته واستاذن ملائكتك الموكلين بهذه
البقعة المباركة المطيعة لله السامعة السلام عليكم ايها الملائكة
الموكلون بهذه المشاهد المباركة ورحمة الله وبركاته باذن الله
واذن رسوله واذن خلفائه واذنكم صلوات الله عليهم اجمعين
ادخل هذا البيت متقربا الى الله بالله ورسوله محمد واله الطاهرين
فكونوا ملائكة الله اعوانى وكونوا انصارى حتى ادخل هذا
البيت وادعوا الله بفنون الدعوات واعترف لله بالعبودية
وللرسول ولابنائه صلوات الله عليهم بالطاعة
پس بسم الله بگوید و داخل شود و سعی نماید آنکه بگوید

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ
رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ
وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا و در اکثر کتب
مذکور است که بعد از داخل شدن صد مرتبه الله اکبر بگو پس باید
بالای سر حضرت در پیش ستون دوم که برابر سر مبارک حضرت است و
رو بقبله بایستد و زیارت کند و اگر تقیه باشد برابر روی حضرت برود
و زیارت کند چنانکه سنیان سکینند علامه مجلسی رح در کتاب تحفة
الزائر بسند صحیح از امام جعفر صادق ع روایت کرده که چون خواهی که
داخل شوی پیش از داخل شدن یا بعد از ان غسل می کنی و میروی
بنزد قبر رسول ص پس سلام میکنی بر آن حضرت ص پس می ایستی نزد
ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله که دوش چپ
بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا ص
است و میگوئی أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
رَسُولُ اللّٰهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ ابْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَأَشْهَدُ
أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ
وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا

حقٌ أتاكَ اليقينُ بالحكمةِ والموعظةِ الحسنةِ وأدّيتَ
الّذي عليكَ مِنَ الحقِّ وأنّكَ قد رؤفتَ بالمؤمنينَ
وغلظتَ على الكافرينَ فبلغَ اللهُ بكَ أفضلَ شرفِ
محلِّ المكرّمينَ الحمدُ للهِ الّذي استنقذنا بكَ
مِنَ الشّركِ والضّلالةِ اللّهمّ اجعل صلواتكَ وصلواتِ
ملائكتكَ المقرّبينَ وعبادكَ الصّالحينَ وأنبيائكَ
المرسلينَ وأهلِ السّمواتِ والأرضينَ ومَن سبّح لكَ
يا ربَّ العالمينَ مِنَ الأوّلينَ والآخرينَ على محمّدٍ
عبدكَ ورسولكَ ونبيّكَ وأمينكَ ونجيّكَ وحبيبكَ
وصفيّكَ وخاصّتكَ وصفوتكَ وخيرتكَ مِن خلقكَ
اللّهمّ وأعطهِ الدّرجةَ والوسيلةَ مِنَ الجنّةِ وابعثهُ
مقامًا محمودًا يغبطهُ بهِ الأوّلونَ والآخرونَ اللّهمّ
إنّكَ قلتَ ولو أنّهم إذ ظلموا أنفسهم جاؤكَ فاستغفروا
اللهَ واستغفرَ لهمُ الرّسولُ لوجدوا اللهَ توّابًا رحيمًا
وإنّي أتيتُ نبيّكَ مستغفرًا تائبًا مِن ذنوبي وإنّي أتوجّهُ
إليكَ بنبيّكَ نبيِّ الرّحمةِ محمّدٍ يا محمّدُ إنّي أتوجّهُ
إلى اللهِ ربّي وربّكَ ليغفرَ لي ذنوبي واكرتا

حاجتی باشد بگردان قبر رسول را پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستها
را بردار و حاجت خود را طلب بدرستیکه سزاوار است که بر آورده شود
ونیز در کتاب مذکور از ابن ابی نصر منقول است که بخدمت جناب
امام رضا ع عرض کردم که چگونه سلام باید کرد بر رسول خدا ص نزد قبر
آنحضرت ص فرمود اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا
حَبِیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
یا اَمِینَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجاهَدْتَ
فِی سَبِیلِ اللهِ وَعَبَدْتَهُ حَتّیٰ اَتاکَ الْیَقِینُ فَجَزاکَ
اللهُ اَفْضَلَ ما جَزیٰ نَبِیّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اِبْراهِیمَ وَ
آلِ اِبْراهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ پس پشت بکند قبر آنحضرت
را و رو بقبله باشد و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِلَیکَ اَلْجَأْتُ اَمْرِی وَ
اِلیٰ قَبْرِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ اَسْنَدْتُ
ظَهْرِی وَالْقِبْلَةَ الَّتِی رَضِیتَ لِمُحَمَّدٍ اسْتَقْبَلْتُ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَصْبَحْتُ لا
اَمْلِکُ لِنَفْسِی خَیْرَ ما اَرْجُو لَها وَلا اَدْفَعُ عَنْها شَرَّ ما اَحْذَرُ عَلَیْها وَ
اَصْبَحَتِ الْاُمُورُ بِیَدِکَ وَلا فَقِیرَ اَفْقَرُ مِنِّی اِنِّی لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیرٌ اَللّٰهُمَّ
اُرْدُدْنِی مِنْکَ بِخَیْرٍ فَلا رادَّ لِفَضْلِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ

اَنْ تُبَدِّلَ اِسْمِیْ وَاَنْ تُغَیِّرَ جِسْمِیْ وَاَنْ تُزِیْلَ نِعْمَتَكَ
عَنِّیْ اَللّٰهُمَّ زَیِّنِّیْ بِالتَّقْوٰی وَجَمِّلْنِیْ بِالنِّعَمِ وَاغْمُرْنِیْ
بِالْعَافِیَةِ وَارْزُقْنِیْ شُكْرَ الْعَافِیَةِ و در اکثر کتب زیارات
مذکور است که بعد ازین دعا یازده مرتبه سورهٔ انّا انزلناه بخوانند و
در بعضی از کتب قبل ازین دعا ذکر کرده اند و بعد از ان برو نزد مقام
نبی که درمیان قبر و منبر است و بایست نزد ستونی که متصل است به منبر
آن ستون را پیش رو بکند پس چهار رکعت نماز بخواند و اگر نباشد
دو رکعت بقصد زیارت و بعد از فراغ نماز تسبیح بخواند و بعده
این دعا بخواند که در مزار شیخ مفید مذکور است اَللّٰهُمَّ هٰذَا مَقَامُ
نَبِیِّكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ جَعَلْتَهُ رَوْضَةً مِنْ
رِیَاضِ الْجَنَّةِ وَشَرَّفْتَهُ عَلٰی بِقَاعِ اَرْضِكَ بِرَسُوْلِكَ
وَفَضَّلْتَهُ بِهٖ وَعَظَّمْتَ حُرْمَتَهُ وَاَظْهَرْتَ جَلَالَتَهُ
وَاَوْجَبْتَ عَلٰی عِبَادِكَ التَّبَرُّكَ بِالصَّلٰوةِ وَالدُّعَاءِ
عَلَیْهِ وَقَدْ اَقَمْتَنِیْ فِیْهِ بِلَا حَوْلٍ وَلَا قُوَّةٍ كَانَ مِنِّیْ
فِیْ ذٰلِكَ اِلَّا بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا اَنَّ حَبِیْبَكَ لَا یَتَقَدَّمُهُ فِی الْفَضْلِ
خَلِیْلُكَ فَاجْعَلِ اسْتِجَابَةَ الدُّعَاءِ فِیْ مَقَامِ حَبِیْبِكَ اَفْضَلَ مِمَّا جَعَلْتَهُ
فِیْ مَقَامِ خَلِیْلِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ فِیْ

هٰذَا الْمَقَامِ الطَّاهِرِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ
تُعِیْذَنِیْ مِنَ النَّارِ وَ تَمُنَّ عَلَیَّ بِالْجَنَّةِ وَ تَرْحَمَ مَوْقِفِیْ
وَ تَغْفِرَ ذِلَّتِیْ وَ تُزَکِّیَ عَمَلِیْ وَ تُوَسِّعَ لِیْ فِیْ رِزْقِیْ وَ
تُدِیْمَ عَافِیَتِیْ وَ رُشْدِیْ وَ تُسْبِغَ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ وَ تَحْفَظَنِیْ
فِیْ اَهْلِیْ وَ مَالِیْ وَ تَحْرُسَنِیْ مِنْ کُلِّ مُتَعَدٍّ عَلَیَّ وَ ظَالِمٍ
وَ تُطِیْلَ عُمْرِیْ وَ تُوَفِّقَنِیْ لِمَا یُرْضِیْکَ عَنِّیْ وَ تَعْصِمَنِیْ
عَمَّا یُسْخِطُکَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ
وَ اَهْلِ بَیْتِهٖ حُجَجِکَ عَلٰی خَلْقِکَ وَ اٰیَاتِکَ فِیْ اَرْضِکَ
اَنْ تَسْتَجِیْبَ لِیْ دُعَائِیْ وَ تُبَلِّغَنِیْ فِی الدِّیْنِ وَ الدُّنْیَا
اَمَلِیْ وَ رَجَائِیْ وَ یَا سَیِّدِیْ وَ مَوْلَایَ قَدْ سَاَلْتُکَ
فَلَا تُخَیِّبْنِیْ وَ رَجَوْتُ فَضْلَکَ فَلَا تَحْرِمْنِیْ فَاَنَا
الْفَقِیْرُ اِلٰی رَحْمَتِکَ الَّذِیْ لَیْسَ لِیْ غَیْرُ اِحْسَانِکَ
وَ تَفَضُّلِکَ فَاَسْئَلُکَ فَاَسْئَلُکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ
تُحَرِّمَ شَعْرِیْ وَ بَشَرِیْ عَلَی النَّارِ وَ تُؤْتِیَنِیْ مِنَ الْخَیْرِ
مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَ مَا لَمْ اَعْلَمْ وَ اَذْهِبْ عَنِّیْ وَ عَنْ
وَالِدَیَّ وَ اِخْوَانِیْ وَ اَخَوَاتِیْ مِنَ الشَّرِّ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ
وَ مَا لَمْ اَعْلَمْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیْ وَ لِوَالِدَیَّ وَ لِجَمِیْعِ

الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ پس هرگاه ازین دعا فارغ شوی نزد منبر بیا و
دست خود را مس کن از منبر و بر هر دو قبه پایین منبر چشم و روی خود را
بمال که مشهور است که باعث شفای چشم میشود و نزد منبر بایست
حمد و ثنای پروردگار عالم بکن و هر چه حاجت باشد طلب کن و کلمات
فرج بخوان و بعد ه این دعا بخوان اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ عَقَدَ بِكَ
عِزَّ الْاِسْلَامِ وَجَعَلَكَ مُرْتَقٰى خَيْرِ الْاَنَامِ وَمَصْعَدَ
الدَّاعِيْ اِلٰى دَارِ الْاِسْلَامِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَفَضَ
بِانْتِصَابِكَ عُلُوَّ الْكُفْرِ وَسُمُوَّ الشِّرْكِ وَنَكَسَ بِكَ
عَلَمَ الْبَاطِلِ وَرَايَةَ الضَّلَالِ اَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تُنْصَبْ
اِلَّا بِتَوْحِيْدِ اللّٰهِ سُبْحَانَهٗ وَتَمْجِيْدِهٖ وَتَعْظِيْمِ اللّٰهِ وَ
تَحْمِيْدِهٖ وَلِمَوَاعِظِ عِبَادِ اللّٰهِ وَالدُّعَاءِ اِلٰى عَفْوِهٖ
وَغُفْرَانِهٖ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدِ اسْتَوْفَيْتَ مِنْ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ بِارْتِقَائِهٖ فِيْ مَرَاقِيْكَ وَ
اسْتِوَائِهٖ عَلَيْكَ حَظَّ شَرَفِكَ وَفَضْلِكَ وَنَصِيْبَ

عِزّ ک وَ ذُخرِکَ وَ نِلتَ کَمالَ ذِکرِک وَعَظَّمَ اللّٰہُ
حُرمَتَکَ وَاَوجَبَ التَّمَسُّکَ بِکَ فَلَم قَد وَضَعَ المُصطَفیٰ
صَلَّی اللّٰہُ عَلَیہِ وَ آلِہٖ قَدَمَہٗ عَلَیکَ وَقَامَ لِلنّاسِ
خَطِیباً فَوقَکَ وَوَحَّدَ اللّٰہَ وَحَمِدَہٗ وَاَثنیٰ عَلَیہِ وَمَجَّدَہٗ
وَکَم بَلَّغَ عَلَیکَ مِنَ الرِّسالَۃِ وَاَدّیٰ مِنَ الاَمانَۃِ
وَتَلا مِنَ القُراٰنِ وَقَرَءَ مِنَ الفُرقانِ وَاَخبَرَ مِنَ
الوَحیِ وَبَیَّنَ الاَمرَ وَالنَّھیَ وَفَصَّلَ بَینَ الحَلالِ وَ
الحَرامِ وَاَمَرَ بِالصَّلٰوۃِ وَالصِّیامِ وَحَثَّ العِبادَ عَلَی
الجِھادِ وَاَنبَاءَ عَن ثَوابِہٖ فِی المَعادِ صاحب تہذیب
میگوید کہ میفرماید رسول خدا صلعم بدرستیکہ درمیان منبر و خانۂ من
باغی است از باغ جنت و منبر من بر در جنت است و ستونہائی
منبر در بہشت ترتیب یافتہ پس برو بنزد ستونی کہ مقام حضرت رسول
است و ہر چہ خواہی نماز بکن وقتیکہ در مسجد داخل یا بیرون شوے
اعمال مذکورہ را بجا آر و صلوات بر محمد و آل او بسیار بفرست و نماز
در مسجد رسول برابر است با ہزار رکعت نماز سوای مسجد الحرام
[illegible] میگوید کہ تشبیہ دادن آنحضرت میان منبر و خانۂ خود
بباغ جنت [illegible] اغلب کہ وجہش این باشد کہ اعمال صالحہ در آن موضع

باعث دخول جنت است یا بسبب انیکه این موضع در عصر رسول ص
مقبول منبت اشجار الفه و محل حقائق مواعظ و مصالح اخروی بوده
است که هر یک مثمر انواع ریاحین و ثمار طاعات و عبادات است این
سبب تشبیه به ریاض بهشت فرموده و محتمل است که محمول بر ظاهر باشد
که در زیر این موضع باغی از باغهای جنت بوده باشد یا انیکه در قیامت
این محل شریف را به بهشت برند و وسعت دهند و بهترین باغهاے
بهشت گردانند واللہ یعلم علامه مجلسی در تحفة الزائر نوشته
که حد روضه در طول از قبر مقدس رسول خدا است تا منبر و عرضش
از منبر تا چهار ستون که بشماری از مسجد چنانچه در حدیث معتبر آمده که از حضرت
امام جعفر صادق ع پرسیدند که حد روضه چیست فرمود که چهار ستون میشماری
از منبر بسوی انچه سقف دارد از مسجد پرسید که از صحن مسجد چیزی در روضه
داخل است فرمودند و در حدیث صحیح منقول است که ابو بصیر از آنحضرت ع
پرسید از حد روضه فرمود تا انجا است که سقف دارد از مسجد تا حد
مسجد و ستون دارد که از جانب راست منبر منتهی میشود براه جانب
سوق اللیل و بسند حسن بلکه صحیح از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که
چون داخل مسجد مدینه شوی اگر توانی سه روز در مدینه اقامت نما
چهار شنبه و پنجشنبه و جمعه و این هر سه روز روزه بگیر پس در چهار شنبه نماز کن

درمیان قبر و منبر نزد ستونی که در پہلوی قبر است و خدا را بخوان نزد آن
ستون و ہر حاجت دنیا و آخرت کہ خواہی از خدا سوال کن و در روز دوم
نزد ستون توبہ کہ ستون ابی لبابہ میگویند و در روز سیم نزد مقام جبرئیل
مقابل آن ستونی کہ خلوق بسیار بر آن میباشد پس خدا را بخوان نزد
آن ستون و ہر حاجتی کہ داری بخواہ و درمیان منبر و قبر شریف ایستادہ بخوان کہ در
مزار شیخ مفید مذکور است اَللّٰھُمَّ اِنَّ ھٰذِہٖ رَوْضَۃٌ مِنْ رِیَاضِ جَنَّتِکَ وَ
شُعْبَۃٌ مِنْ شُعَبِ رَحْمَتِکَ الَّتِیْ ذَکَرَھَا رَسُوْلُکَ وَاَبَانَ
فَضْلَھَا وَشَرَفَ التَّعَبُّدِ لَکَ فِیْھَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِیْھَا
فِیْ سَلَامَۃِ نَفْسِیْ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا سَیِّدِیْ عَلٰی عَظِیْمِ
نِعْمَتِکَ عَلَیَّ فِیْ ذٰلِکَ وَعَلٰی مَا رَزَقْتَنِیْہِ مِنْ طَاعَتِکَ
وَطَلَبِ مَرْضَاتِکَ وَتَعْظِیْمِ حُرْمَۃِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰہُ
عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ بِزِیَارَۃِ قَبْرِہٖ وَالتَّسْلِیْمِ عَلَیْہِ وَالتَّرَدُّدِ فِیْ
مَشَاھِدِہٖ وَمَوَاقِفِہٖ فَلَکَ الْحَمْدُ یَا مَوْلَایَ حَمْدًا
یَنْتَظِمُ بِہٖ مَحَامِدُ حَمَلَۃِ عَرْشِکَ وَسُکَّانِ سَمٰوَاتِکَ
لَکَ وَیَقْصُرُ عَنْہُ حَمْدُ مَنْ مَضٰی وَیَفْضُلُ حَمْدَ مَنْ
بَقِیَ مِنْ خَلْقِکَ وَلَکَ الْحَمْدُ یَا مَوْلَایَ حَمْدَ مَنْ
عَرَفَ الْحَمْدَ لَکَ وَالتَّوْفِیْقَ لِلْحَمْدِ مِنْکَ حَمْدًا

يبدأ مما خلقت ويبلغ حيث ما أردت ولا يحجب
عنك ولا ينقضي دونك ويبلغ أقصى رضاك ولا يبلغ
آخره أوائل محامد خلقك ذلك ولك الحمد ما
عرف الحمد واعتقد وجعل ابتداء الكلام الحمد لله
يا باني العز والعظمة دائم السلطان والقدرة
وشديد البطش والقوة ونافذ الأمر والإرادة
وواسع الرحمة والمغفرة ورب الدنيا والآخرة
كم من نعمة لك علي يقصر على أيسرها حمدي
ولا يبلغ عن أدناها شكري وكم من صنائع منك ولا يحيط
بأكثرها وهمي ولا يقيدها فكري اللهم صل على
نبيك المصطفى بين البرية طفلا وخيرها شابا و
كهلا أطهر المطهرين شيمة وأجود المستمطرين ديمة
وأعظم الخلق جرثومة الذي أوضحت به الدلالات
وأقمت به الرسالات وختمت به النبوات وفتحت
به الخيرات وأظهرته مظهرا وابتعثته نبيا هاديا
أمينا مهديا داعيا إليك ودالا عليك وحجة بين
يديك اللهم صل على المعصومين من عترته

وَالطَّيِّبِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَمُعْتَرِفٌ لَدَيْكَ بِهِ مِنَّا زِلِهِمْ
وَعِظَمِ عِنْدَكَ مَرَاتِبِهِمْ وَاجْعَلْ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى
مَجَالِسَهُمْ وَارْفَعْ إِلَى قُرْبِ رَسُولِكَ دَرَجَاتِهِمْ وَتَمِّمْ
بِلِقَائِهِ سُرُورَهُمْ وَوَفِّرْ بِمَكَانِهِ أُنْسَهُمْ فضائل

زیارت جناب سیدہ فضائل زیارت آن معصومہ مظلومہ
زیادہ از حد حصر و احصا اند خلاصہ حدیثی کہ در تہذیب وارد
شدہ است بطور انموذج بیان می کنم یزید بن عبد الملک از جد
خود روایت کردہ کہ من حاضر شدم بخدمت جناب سیدہ پس آن معصومہ
بر من سلام کردند و فرمودند کہ چہ باعث شدہ کہ علی الصباح آمدہ عرض
کردم برای طلب خیر و برکت پس فرمودند پدر عالیمقدارمن خبر داد
و آن اینست کسیکہ بر من یا بر رسول سہ روز سلام کند جنت برایش واجب
است عرض کردم آیا این فضیلت در زندگی شما و در زندگی رسول
خدا است فرمود بلی و بعد ممات ہم چنین فضیلت است و در
مدفن فیض موطن آن معصومہ خیلی اختلاف وارد است صاحب
کتاب مذکور میگوید علما رضوان اللہ علیہم درین امر مختلف اند
بعضی قائل اند کہ در جنت البقیع است و بعضی انند کہ در روضہ رسول خدا
و برخی مائل شدہ اند برین امر کہ در خانہ خود مدفون اند پس ہرگاہ

بنو امیہ مسجد را وسیع کردند قبر اقدس آن معصومہ ؑ داخل مسجد شد
و این ہر دو روایت قریب المعنی و المفهوم اند مگر افضل و اولیٰ نزد من
آنیست کہ زائرین امی باید کہ بہر دو مقام از زیارت آن معصومہ مشرف
شوند و این معنی خالی از احتیاط نیست و مثاب ہم خواہند شد و صاحب
جواہر و علامہ مجلسی ہمین قول را ترجیح دادہ اند و کسانیکہ قائل شدہ اند
کہ در بقیع مدفون اند پس از راہ صواب و انصاف انحراف کردہ اند
پس می باید وقتیکہ نزد قبر منور آن معصومہ ؑ برسد باینطور زیارت بخواند
یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِیْ خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَكِ
فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَ زَعَمْنَا اَنَّا لَكِ اَوْلِیَاءُ
وَمُصَدِّقُوْنَ وَصَابِرُوْنَ لِكُلِّ مَا اَتَانَا بِهٖ اَبُوْكِ صَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَاَتَانَا بِهٖ وَصِیُّهٗ فَاِنَّا نَسْئَلُكِ اِنْ
كُنَّا صَدَّقْنَاكِ اِلَّا اَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِیْقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا
بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلَایَتِكِ وَعلامہ مجلسی در مزار
بحار از شیخ رحمہ اللہ آوردہ کہ زیارت مذکورہ بالا مرویست و لیکن
اصحاب ما ذکر می کنند زیارت آن معصومہ را باین طرق کہ ایستادہ
شوی بر ہر دو مقام مذکور و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ خَلِیْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا بِنْتَ

نَبِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ حَبِیْبِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
یَا بِنْتَ صَفِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ اَمِیْنِ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ اَفْضَلِ اَنْبِیَاءِ اللّٰہِ وَرُسُلِہٖ وَمَلٰئِکَتِہٖ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ خَیْرِ خَلْقِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
یَا بِنْتَ خَیْرِ الْبَرِیَّۃِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا سَیِّدَۃَ نِسَاءِ
الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا زَوْجَۃَ وَلِیِّ اللّٰہِ وَخَیْرِ
الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا اُمَّ الْحَسَنِ
وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ اَہْلِ الْجَنَّۃِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُہَا الشَّہِیْدَۃُ الصِّدِّیْقَۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُہَا الرَّضِیَّۃُ
الْمَرْضِیَّۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُہَا الْفَاضِلَۃُ الزَّکِیَّۃُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُہَا الْحُوْرِیَّۃُ الْاِنْسِیَّۃُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکِ یَا فَاطِمَۃُ بِنْتُ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُہَا الْمَغْصُوْبَۃُ الْمَظْلُوْمَۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ وَعَلٰی
اَبِیْکِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ وَعَلٰی بَعْلِکِ وَبَنِیْکِ وَرَحْمَۃُ
اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْکِ وَعَلٰی رُوْحِکِ
وَبَدَنِکِ اَشْہَدُ اَنَّکِ مَضَیْتِ عَلٰی بَیِّنَۃٍ مِّنْ
رَّبِّکِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّکِ فَقَدْ سَرَّ رَسُوْلَ اللّٰہِ وَمَنْ

قَطَعَكِ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللّٰهِ لِاَنَّكِ بِضْعَةٌ مِنْهُ وَ
رُوحُهُ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ اَفْضَلُ سَلَامِ
اللّٰهِ وَاَفْضَلُ صَلَوٰتِهٖ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ اَنِّيْ رَاضٍ
عَمَّنْ رَضِيتِ عَنْهُ سَاخِطٌ عَمَّنْ سَخِطْتِ عَلَيْهِ مُتَبَرِّئٌ
مِمَّنْ تَبَرَّاْتِ مِنْهُ مُوَالٍ لِمَنْ وَالَيْتِ مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتِ
مُبْغِضٌ لِمَنْ اَبْغَضْتِ مُحِبٌّ لِمَنْ اَحْبَبْتِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ
شَهِيدًا حَسِيبًا وَجَازِيًا وَمُثِيبًا و بعد ازین درود بفرست بر محمد
و آل محمد مگر صاحب جواہر نوشتہ کہ بعد این زیارت دو رکعت نماز بخواندو
بعد ازان تسبیح جناب سیدہ بخواند و دستہا را بلند کند و بگوید اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ السَّلَامُ حَيِّنَا
رَبَّنَا بِالسَّلَامِ وَاَدْخِلْنَا دَارَ السَّلَامِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَاتَيْنِ
الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّيْ اِلٰى سَيِّدَتِيْ وَمَوْلَاتِيْ فَاطِمَةَ
عَلَيْهَا السَّلَامُ فَبَلِّغْهُمَا اِيَّاهَا وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّيْ وَاَجْزِنِيْ
عَلٰى ذٰلِكَ بِاَفْضَلِ اَمَلِيْ فِيْكَ وَفِيْ رَسُولِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ و علامہ مجلسی در تحفۃ الزائر از سید بن طاوس آوردہ کہ این
زیارت بخواند اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَةَ الْحُجَجِ عَلَى النَّاسِ اَجْمَعِيْنَ

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقُّهَا پس بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِیِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ
نَبِیِّكَ صَلٰوةً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفٰی عِبَادِكَ الْمُکْرَمِیْنَ مِنْ
اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَاَهْلِ الْاَرَضِیْنَ بتحقیقکه روایت رسیده است
که هرکه باین زیارت آن حضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند
حق تعالی گناهانش را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند سید ابن
طاوس در نماز زیارت آن حضرت گفته که اگر توانی نماز زیارت جناب سیده
بجا آر و آن دو رکعت است و در هر رکعت بعد از الحمد شصت مرتبه
قل هو الله بخواند و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله
بخوان و در رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرون بخوان زیارت
ائمه بقیع باید که اول غسل بکند و جامه‌های پاکیزه در بر کند و از خوشبو
معطر کند و اذن دخول باینطور طلب نماید که بر در بایستد و بگوید یا مَوَالِیَّ
یَا اَبْنَاءَ رَسُوْلِ اللهِ عَبْدُکُمْ وَابْنُ اَمَتِکُمُ الذَّلِیْلُ بَیْنَ
اَیْدِیْکُمْ وَالْمُضْعَفُ فِیْ عُلُوِّ قَدْرِکُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ
جَاءَکُمْ مُسْتَجِیْرًا بِکُمْ قَاصِدًا اِلٰی حَرَمِکُمْ مُتَقَرِّبًا اِلٰی
مَقَامِکُمْ مُتَوَسِّلًا اِلَی اللهِ بِکُمْ ءَاَدْخُلُ یَا مَوَالِیَّ ءَاَدْخُلُ
یَا اَوْلِیَاءَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یَا مَلٰئِکَةَ اللهِ الْمُحْدِقِیْنَ بِهٰذَا

علیهم السلام

الحرمِ المقیمین بِهذا المشهَدِ و بعد از خشوع و رقت قلب داخل شو و پای راست را مقدم دار و بسم الله بگو بعد از آن بگو الله اکبر کبیراً و الحمد لله کثیراً و سبحان الله بکرةً و اصیلاً و الحمد لله الفرد الصمد الماجد الاحد المتفضل المنان المتطول الحنان الذی من بطوله و سهل زیارة ساداتی باحسانه و لم یجعلنی عن زیارتهم ممنوعاً بل تطول و منح علامه مجلسی در تحفة الزائر آورده که پس برو نزدیک قبور مقدسه و پشت به قبله کن و رو بقبور ایشان و بگو آنچه کلینی و ابن قولویه و شیخ طوسی و غیر ایشان روایت کرده اند از ائمه صلوات الله علیهم که فرمودند که چون بروی نزد قبور ائمه ع که در بقیع اند بایست نزد ایشان و قبر را پیش روی خود کن و بگو السلام علیکم ائمة الهدی السلام علیکم اهل التقوی السلام علیکم ایها الحجة علی اهل الدنیا السلام علیکم ایها القوام فی البریة بالقسط السلام علیکم اهل الصفوة السلام علیکم آل رسول الله السلام علیکم اهل النجوی اشهد انکم قد بلغتم و نصحتم و صبرتم فی ذات الله و کذبتم و اسیئ الیکم فغفرتم و اشهد انکم الائمة الراشدون المهتدون

المهللون وأن طاعتكم مفترضة وأن قولكم الصدق
وأنكم دعوتم فلم تجابوا وأمرتم فلم تطاعوا وأنكم
دعائم الدين وأركان الأرض لم تزالوا بعين الله ينسخكم
من أصلاب كل مطهر وينقلكم من أرحام المطهرات
لم تدنسكم الجاهلية الجهلاء ولم تشرك فيكم فتن
الأهواء طبتم وطاب منبتكم من بكم علينا ديان
الدين فجعلكم في بيوت أذن الله أن ترفع ويذكر
فيها اسمه وجعل صلواتنا عليكم رحمة لنا وكفارة
لذنوبنا إذ اختاركم الله لنا وطيب خلقنا بما من
علينا من ولايتكم فكنا عنده مسمين بعلمكم معترفين
بتصديقنا إياكم وهذا مقام من أسرف وأخطأ واستكان
وأقر بما جنى ورجا بمقامه الخلاص وأن يستنقذ
الهلكى من الردى فكونوا لي شفعاء فقد وفدت إليكم
إذ رغب عنكم أهل الدنيا واتخذوا آيات الله هزوا
واستكبروا عنها يا من هو قائم لا يسهو ودائم لا
يلهو ومحيط بكل شيء لك المن بما وفقتني
وعرفتني بما أقمتني عليه إذ صد عنه عبادك

رَجَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ اسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَمَالُوا اِلٰى سِوَاهُ فَكَانَتِ
الْمِنَّةُ مِنْكَ عَلَيَّ مَعَ اَقْوَامٍ خَصَصْتَهُمْ بِمَا خَصَصْتَنِي
بِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ اِذْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِيْ مَقَامِيْ هٰذَا
مَذْكُوْرًا مَكْتُوْبًا فَلَا تَحْرِمْنِيْ مَا رَجَوْتُ وَلَا تُخَيِّبْنِيْ
فِيْمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ وَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود
بهر چہ خواہی شیخ مفید و صاحب تہذیب علیہم الرحمہ گفتہ اند کہ بعد از
زیارت مذکورہ ہشت رکعت نماز بہ نیت زیارت بجا آرد و نیز از ین دو
شیخ بزرگوار بعد از واستکلمہ واعتضا گفتہ کہ سر را بالا کن و بگو یا
مَنْ هُوَ قَائِمٌ تا آخر زیارت مذکورہ بالا و سید بن طاؤس رح گفتہ
چون خواہی ایشان را وداع کنی بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكُمُ اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكُمُ السَّلَامَ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَيْهِ
اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ پس دعا کن بسیار و از خدا
سوال کن کہ دیگر ترا بزیارت ایشان برگرداند و آخر عہد تو نباشد
از زیارت ایشان وداع رسول خدا علامہ مجلسی رح
در تحفۃ الزائر از احادیث صحیحہ و معتبرہ از امام جعفر صادق علیہ السلام

روایت کرده که چون خواهی از مدینه بیرون آئی غسل بکن و برو نزد قبر رسول خدا بعد از آن که از کارهای خود فارغ شده باشی و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی بوقت داخل شدن مسجد و بگو اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ فَاِنْ تَوَفَّيْتَنِيْ قَبْلَ ذٰلِكَ فَاِنِّيْ اَشْهَدُ فِيْ مَمَاتِيْ عَلٰى مَا شَهِدْتُ عَلَيْهِ فِيْ حَيَاتِيْ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ بسند موثق از آنحضرت منقول است که در زیارت وداع می گوئے صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ تَسْلِيْمِيْ عَلَيْكَ بدانکه تصدق کردن در مدینه منوره خصوصاً در مسجد فضیلت عظیم وارد بدرستیکه در روایت معتبره وارد شده که درهمی که آنجا تصدق کند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق کند در مزار شیخ مفید رح آورده هرگاه از زیارت قبور ائمه بقیع فارغ شوی پس برو نزد قبر جناب ابراهیم و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى حَبِيْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَفِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نَجِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ سَيِّدِ الْاَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْمُرْسَلِيْنَ وَخِيَرَةِ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهٖ وَسَمَائِهٖ اَلسَّلَامُ عَلٰى جَمِيْعِ

اَنْبِیَاءِ اللہِ وَرُسُلِہٖ اَلسَّلَامُ عَلَی الشُّھَدَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَ
الصَّالِحِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْنَا وَعَلٰی عِبَادِ اللہِ الصَّالِحِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُھَا الزَّوْجُ الزَّکِیَّۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُھَا النَّفْسُ الشَّرِیْفَۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُھَا السُّلَالَۃُ الطَّاھِرَۃُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ اَیَّتُھَا النَّسِیْمَۃُ الزَّکِیَّۃُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ
یَابْنَ خَیْرِ الْوَرٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ النَّبِیِّ الْمُجْتَبٰی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْمَبْعُوْثِ اِلٰی کَافَّۃِ الْوَرٰی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْبَشِیْرِ النَّذِیْرِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَابْنَ السِّرَاجِ الْمُنِیْرِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْمُؤَیَّدِ
بِالْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْمُرْسَلِ
اِلَی الْاِنْسِ وَالْجَانِّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ صَاحِبِ
الرَّایَۃِ وَالْعَلَامَۃِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الشَّفِیْعِ یَوْمَ
الْقِیٰمَۃِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ مَنْ حَبَاہُ اللہُ بِالْکَرَامَۃِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَۃُ اللہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَشْھَدُ اَنَّکَ
قَدِ اخْتَارَ اللہُ لَکَ دَارَ اِنْعَامِہٖ قَبْلَ اَنْ یَکْتُبَ عَلَیْکَ
اَحْکَامَہٗ اَوْ یُکَلِّفَکَ حَلَالَہٗ وَحَرَامَہٗ فَنَقَلَکَ اِلَیْہِ
طَیِّبًا زَاکِیًا مَرْضِیًّا طَاھِرًا مِنْ کُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّسًا مِنْ

كُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّاكَ الْجَنَّةَ الْمَاْوٰى وَ
رَفَعَكَ اِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلٰى وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكَ صَلٰوةً يُقِرُّ بِهَا عَيْنَ رَسُوْلِهٖ وَيُبَلِّغُهٗ بِهَا
اَكْبَرَ مَامُوْلِهٖ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَاَزْكَاهَا
وَاَنْمٰى بَرَكَاتِكَ وَاَوْفَاهَا عَلٰى رَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَ
خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَعَلٰى
مَا نَسَلَ مِنْ اَوْلَادِهِ الطَّيِّبِيْنَ وَعَلٰى مَا خَلَفَ مِنْ
عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَاِبْرَاهِيْمَ نَجِيِّ
نَبِيِّكَ اَنْ تَجْعَلَ سَعْيِيْ بِهِمْ مَشْكُوْرًا وَذَنْبِيْ بِهِمْ مَغْفُوْرًا
وَحَيَاتِيْ بِهِمْ سَعِيْدَةً وَعَاقِبَتِيْ بِهِمْ حَمِيْدَةً وَحَوَائِجِيْ
بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَاَفْعَالِيْ بِهِمْ مَرْضِيَّةً وَاُمُوْرِيْ بِهِمْ
مَسْعُوْدَةً وَشُئُوْنِيْ بِهِمْ مَحْمُوْدَةً اَللّٰهُمَّ وَاَحْسِنْ لِيَ
التَّوْفِيْقَ وَنَفِّسْ عَنِّيْ كُلَّ هَمٍّ وَضِيْقٍ اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنِيْ
عِقَابَكَ وَامْنَحْنِيْ ثَوَابَكَ وَاَسْكِنِّيْ جِنَانَكَ وَارْزُقْنِيْ
رِضْوَانَكَ وَاَمَانَكَ وَاَشْرِكْ فِيْ صَالِحِ دُعَائِيْ
وَالِدَيَّ وَوَلَدِيْ وَجَمِيْعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

الاحیاء منهم والاموات انك ولی الباقیات الصالحات
امین رب العالمین بعدازان حاجت خود را طلب کن
و دو رکعت نماز بقصد زیارت ادا کن بعدازان متوجه شو بقبر
فاطمه بنت اسد مادر جناب علی بن ابی طالب هرگاه نزد قبر
شان بروی و بایستی پس بگو السلام علی نبی الله السلام
علی رسول الله السلام علی سید المرسلین السلام
علی محمد سید الاولین السلام علی سید الاخرین
السلام علی من بعثه الله رحمة للعالمین السلام
علیك ایها النبی ورحمة الله وبرکاته السلام
علی فاطمة بنت اسد الهاشمیة السلام علیك
ایتها الصدیقة المرضیة السلام علیك ایتها
التقیة النقیة السلام علیك ایتها الکریمة الرضیة
السلام علیك یا کافلة محمد خاتم النبیین
السلام علیك یا والدة سید الوصیین السلام
علیك یا من ظهرت شفقتها علی رسول
الله خاتم النبیین السلام علیك یا من تربیتها
لولی الله الامین السلام علیك وعلی روحك

وَ بَدَنِكِ الطَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَ عَلَىٰ وَلَدِكِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكِفَالَةَ
وَ اَدَّيْتِ الْاَمَانَةَ وَ اجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَ
بَالَغْتِ فِي حِفْظِ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَارِفَةً بِحَقِّهٖ مُؤْمِنَةً
بِصِدْقِهٖ مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهٖ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهٖ كَافِلَةً
بِتَرْبِيَتِهٖ مُشْفِقَةً عَلَىٰ نَفْسِهٖ وَاقِفَةً عَلَىٰ خِدْمَتِهٖ
مُخْتَارَةً رِضَاهُ مُؤْثِرَةً رِضَاهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ
عَلَى الْاِيْمَانِ وَ التَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ الْاَدْيَانِ رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً طَاهِرَةً زَكِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ
وَ اَرْضَاكِ وَ جَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَ مَاْوَاكِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ انْفَعْنِيْ بِزِيَارَتِهَا وَ
ثَبِّتْنِيْ عَلٰى مَحَبَّتِهَا وَ لَا تَحْرِمْنِيْ شَفَاعَتَهَا وَ شَفَاعَةَ
الْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهَا وَ ارْزُقْنِيْ مُرَافَقَتَهَا وَ احْشُرْنِيْ
مَعَهَا وَ مَعَ اَوْلَادِهَا الطَّاهِرِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ
اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ اِيَّاهَا وَ ارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْهَا
اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ وَ اِذَا تَوَفَّيْتَنِيْ فَاحْشُرْنِيْ فِيْ زُمْرَتِهَا
وَ اَدْخِلْنِيْ فِيْ شَفَاعَتِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اللّٰهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا لَدَيْكَ اغْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ
عَذَابَ النَّارِ بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بخواند و حاجت
خود هر چه داشته باشد طلب کند بعد از آن قصد زیارت حضرت حمزه
بن عبد المطلب رضی الله عنه بکند پس هر گاه نزد آنحضرت برود
بگوید اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَسَدَ اللّٰهِ
يَا أَسَدَ رَسُولِهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ
عَزَّ وَجَلَّ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُولَ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكُنْتَ فِيمَا عِنْدَ اللّٰهِ سُبْحَانَهُ
رَاغِبًا بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذٰلِكَ رَاغِبًا إِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ
أَبْتَغِي بِزِيَارَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنْ
نَارٍ اسْتَحَقَّهَا مِثْلِي بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِبًا مِنْ
ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَزِعًا إِلَيْكَ
رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى مَوْلَايَ

واتقرب بنبيه اليه ليقضي لي بك حوائجي اتيتك
من شقة بعيدة طالبا فكاك رقبتي من النار وقد
اوقرت ظهري ذنوبي واتيت ما اسخط ربي ولم
اجد احدا افزع اليه خيرا لي منكم اهل بيت الرحمة
فكن لي شفيعا يوم فقري وفاقتي وحاجتي فقد سرت اليك
محزونا واتيتك مكروبا وسكبت عبرتي عندك باكيا وصرت
اليك منفردا انت ممن امرني الله بصلته وحثني على بره
ودلني على فضله وهداني لحبه ورغبني في الوفادة اليه والهمني طلب
الحوائج عنده انتم اهل بيت لا يشقى من تولاكم
ولا يخيب من اتاكم ولا يخسر من يهواكم ولا يسعد
من عاداكم پس رو بقبله کن و قبر آن حضرت را پیش روی خود
کن و دو رکعت نماز بکن بقصد زیارت پس هرگاه از نماز فارغ شوی
پس روی خود را بگذار بر قبر و بگو اللهم صل على محمد و
آل محمد اللهم اني تعرضت لرحمتك بلزومي
بقبر عم نبيك صلى الله عليه واله ليجيرني من
نقمتك وسخطك ومقتك في يوم تكثر فيه الاصوات
وتشغل كل نفس بما قدمت وتجادل عن نفسها

فَاِنْ تَرْحَمْنِی الْیَوْمَ فَلَا خَوْفٌ عَلَیَّ وَلَا حُزْنٌ وَاِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًی لَهُ الْقُدْرَةُ عَلٰی عَبْدِهٖ وَلَا تُخَیِّبْنِی بَعْدَ الْیَوْمِ وَلَا تَصْرِفْنِی بِغَیْرِ حَاجَتِی فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِیِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهٖ اِلَیْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَتَقَبَّلْ مِنِّی وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلٰی جَهْلِی وَبِرَاْفَتِكَ عَلٰی جِنَایَةِ نَفْسِی فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِی وَمَا اَخَافُ اَنْ تَظْلِمَنِی وَلٰكِنْ اَخَافُ سُوْءَ الْحِسَابِ فَانْظُرِ الْیَوْمَ تَقَلُّبِی عَلٰی قَبْرِ عَمِّ نَبِیِّكَ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ فَبِهِمَا فُكَّنِی مِنَ النَّارِ وَلَا تُخَیِّبْ سَعْیِی وَلَا یَهُوْنَنَّ عَلَیْكَ ابْتِهَالِی وَلَا تَحْجُبَنَّ عَنْكَ صَوْتِی وَلَا تَقْلِبْنِی بِغَیْرِ حَوَائِجِی یَا غِیَاثَ كُلِّ مَكْرُوْبٍ وَمَحْزُوْنٍ یَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوْفِ الْحَیْرَانِ الْغَرِیْقِ الْمُشْرِفِ عَلَی الْهَلَكَةِ فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ اِلَیَّ نَظْرَةً لَا اَشْقٰی بَعْدَهَا اَبَدًا وَارْحَمْ تَضَرُّعِی وَعَبْرَتِی وَانْفِرَادِی فَقَدْ رَجَوْتُ رِضَاكَ وَتَحَرَّیْتُ الْخَیْرَ الَّذِیْ لَا یُعْطِیْهِ اَحَدٌ سِوَاكَ فَلَا تَرُدَّ اَمَلِی اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًی لَهُ الْقُدْرَةُ عَلٰی عَبْدِهٖ

وَجَزاؤُهُ سُوءَ فِعْلِهِ فَلا اُخَيَّبَنَّ الْيَوْمَ وَلا تَصْرِفْنِي
بِغَيْرِ حاجَتِي وَلا تُخَيِّبَنَّ شُخُوصِي وَوِفادَتِي فَقَدْ
اَنْفَدْتُ نَفَقَتِي وَاَتْعَبْتُ بَدَنِي وَقَطَعْتُ الْمَفازاتِ
وَخَلَّفْتُ الْاَهْلَ وَالْمالَ وَما خَوَّلْتَنِي وَآثَرْتُ ما
عِنْدَكَ عَلى نَفْسِي وَلُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ فَعُدْ
بِحِلْمِكَ عَلى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلى ذَنْبِي فَقَدْ عَظُمَ
جُرْمِي بِرَحْمَتِكَ يا كَرِيمُ بعد از ان بر قبور شهدا احد رضوان
الله علیهم حین زیارت بخوان بر ایشان اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ
اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى نَبِيِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ
اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ
اَيُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ الْاِيمانِ
وَالتَّوْحِيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دِينِ اللّهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللّهَ
اخْتارَكُمْ لِدِينِهِ وَاصْطَفاكُمْ لِرَسُولِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ جاهَدْتُمْ فِي اللّهِ
حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللّهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجُدْتُمْ بِاَنْفُسِكُمْ دُونَهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللّهِ فَجَزاكُمُ

عَنْ نَبِیِّهٖ وَعَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهٖ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَعَرَّفَنَا وُجُوهَهُمْ فِیْ مَحَلِّ رِضْوَانِهٖ وَمَوْضِعِ اِکْرَامِهٖ
مَعَ النَّبِیِّیْنَ وَالصِّدِّیْقِیْنَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِیْنَ
وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیْقًا اَشْهَدُ اَنَّکُمْ حِزْبُ اللّٰهِ وَاَنَّ
مَنْ حَارَبَکُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللّٰهَ وَاَنَّکُمْ مِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ
الْفَائِزِیْنَ الَّذِیْنَ هُمْ اَحْیَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یُرْزَقُوْنَ
فَعَلٰی مَنْ قَتَلَکُمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِکَةِ وَالنَّاسِ
اَجْمَعِیْنَ اَتَیْتُکُمْ یَا اَهْلَ التَّوْحِیْدِ زَائِرًا وَبِحَقِّکُمْ
عَارِفًا وَبِزِیَارَتِکُمْ اِلَی اللّٰهِ مُتَقَرِّبًا وَبِمَا سَبَقَ مِنْ
شَرِیْفِ الْاَعْمَالِ وَمَرْضِیِّ الْاَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَیْکُمْ
سَلَامُ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ وَعَلٰی مَنْ قَتَلَکُمْ
لَعْنَةُ اللّٰهِ وَغَضَبُهٗ وَسَخَطُهٗ اَللّٰهُمَّ انْفَعْنِیْ بِزِیَارَتِهِمْ
وَثَبِّتْنِیْ عَلٰی قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّنِیْ عَلٰی مَا تَوَفَّیْتَهُمْ عَلَیْهِ
وَاجْمَعْ بَیْنِیْ وَبَیْنَهُمْ فِیْ مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِکَ اَشْهَدُ
اَنَّکُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ لَکُمْ لَاحِقُوْنَ پس هر قدر که توانی
سورهٔ قدر را بخوان و دو رکعت نماز به نیّت زیارت بخوان
سائر اعمال که در مدینه مشوره مستحب اند

چون از اعمال قبر منوره آن حضرت فارغ شوی و نزد قبور ائمه بقیع علیهم السلام و برو به مسجد جناب فاطمه علیها السلام و دو رکعت نماز زیارت بگذار و و زیارت کن حمزه و سائر شهدا ار احد را بطریقیکه سابق نوشتیم و برو به مسجد فتح و مسجد سقیا و مسجد قبا که در انها فضیلت بسیار است و برو بخانه امیر المومنین علیه السلام و بخانهٔ امام جعفر صادق علیه السلام که بر در مسجد است و دو رکعت نماز آنجا بکن و می باید که ابتدا بکند از مسجد قبا پس بسیار نماز کن انجا پس برو بغرفه مادر ابراهیم پس نماز کن دران که آن مسکن و محل نماز رسول خدا صلعم بوده است پس برو به مسجد فضیخ و دو رکعت نماز تحیه بکن و چون فارغ شوی برو جانب کوه احد و ابتدا کن به مسجدیکه در پائین سنگستان است و دران نماز بکن پس برو بقبر حمزه و سلام برو بکن پس برو بقبرهای شهدا و بایست نزد قبور ایشان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ الدِّيَارِ اَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَاِنَّا بِكُمْ لَاحِقُوْنَ پس برو به مسجدیکه دران مکان کشاده است در پهلوی کوه در وقتیکه داخل احد میشوی پس دران مسجد نماز بکن پس بازگرد ازان مقام و نماز کن نزد قبر شهدا و دعا کن انچه تو انی پس برو طرف مسجد احزاب و نماز کن که رسول خدا صلعم دران موضع نماز کرده و دعا کرد در روز جنگ احزاب و گفت يَا صَرِيْخَ الْمَكْرُوْبِيْنَ وَيَا مُجِيْبَ

دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ وَيَا مُغِيْثَ الْمَهْمُوْمِيْنَ اِكْشِفْ
هَمِّيْ وَكَرْبِيْ وَغَمِّيْ فَقَدْ تَرٰى حَالِيْ وَحَالَ اَصْحَابِيْ

فضائل زیارت نجف اشرف ابن بابویہ رحمہ اللہ

در من لایحضرہ الفقیہ آوردہ کہ صفوان بن مہران با جناب جعفر صادق ع در سفر بود اتفاقاً متصل قادسیہ ہمراہ امام رسیدیم بعد ازان بر کوہ نجف رفت پس فرمود کہ این کوہی است کہ پسر جناب نوح بآن متمسک گردید وگفت سَاٰوِیْ اِلٰی جَبَلٍ یَّعْصِمُنِیْ مِنَ الْمَاءِ پس وحی کرد پروردگار عالم بآن کوہ آیا بتو کسی چنگل میزند و تو حفاظت خواہی کرد کسی را پس فوراً آن کوہ عظیم بزمین در آمد تا ملک شام و پارہ پارہ شد مثل ریگ باز فرمود آنحضرت کہ ہمراہ ما بیا پس صفوان میگوید کہ رفتیم ہمراہ آن حضرت تا آنکہ بر زمین غری رسیدیم پس آن حضرت ع قریب یک قبر ایستادہ سلام کردند بر ہر نبی و آن قبر جناب آدم ع بود من ہم متابعت آنحضرت ع میکردم تا آنکہ نوبت سلام بر رسول خدا رسید بعد ازان آنحضرت بالای یک قبر خود را انداختند و سلام کردند بر آن قبر و گریہ وبکا فرمودند و چہار رکعت نماز ادا کردند و در بعض احادیث شش رکعت نماز بدو سلام ہم این خواندم و عرض کردم یا ابن رسول اللہ این قبر کیست فرمودند این مرقد منورہ جد من

علی بن ابی طالب ع است در معجزات بحار منقول است که این کوه
نجف بعد ریزه ریزه شدن دریای عظیم شد پس نامش دران زمان
بحر نی بود بعد ازان آن دریا خشک شد پس می گفتند عرب
نی جف یعنی دریای جدید خشک شد پس آن مقام را نی جف
نام گذاشتند بسبب ثقل یا را حذف کردند نجف شد و زمین نجف
خیلی بزرگ و اشرف است و فضیلتش از حد حصر و احصا بیرون است
من هیچمدان را یارای ضبط تحریر آن از قوت بیرونست مگر بطور انموذج
هدیهٔ ناظرین با تمکین سے نمایم علامه مجلسی رح در تحفه آورده
که غری اسم نجف اشرف است و آن پاره ایست از کوه که حق تعالی
با موسی بران تکلم نمود و حضرت عیسی را بران تقدیس کرد و بزرگ گردانید
و حضرت ابراهیم را خلیل خود گردانید و حضرت محمد ص را درین مقام حبیب
خود گردانید و آن مقام را مسکن پیغمبران ساخت و الله که دفن
نشده است درین مقام بعد از جناب آدم ع و نوح کسیکه نزد خدا
گرامی تر باشد از حضرت امیر المومنین ع در حدیث صحیح از جناب
امام جعفر صادق ع منقول است که هر که زیارت کند جناب امیر المومنین ع
را و عارف بحق آنحضرت باشد و آن حضرت را امام واجب الاطاعت
و خلیفهٔ بلا فصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد بنویسد

حق تعالی برای او ثواب صد هزار شهید و گناهان گذشته و آینده
او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جمله ایمنان از اهوال
آن روز و آسان گرداند بر و حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه
و چون برگردد از زیارت مشایعت نمایند تا بخانه و اگر بیمار شود بعیادت
او بیایند و اگر بمیرد مشایعت جنازهٔ او کنند و طلب آمرزش نمایند
برای او و بسند معتبر منقول است که ابو وهب قصری داخل مدینه
شد و بخدمت حضرت صادق ع رسید و عرض کرد که فدای تو شوم
نزد شما آمدم و زیارت امیر المؤمنین ع نکردم فرمود بد کردی اگر نه بودی
از شیعیان ما من نگاه بسوی تو نمی کردم آیا زیارت نمی کنی
کسی را که خدا و ملائکه او را زیارت می کنند و
پیغمبران او را زیارت می کنند گفت فدای تو شوم من این نمی دانستم
فرمود که بدان امیر المؤمنین نزد خدا بهتر است از جمیع ائمه و از برای
او هست ثواب اعمال همه ائمه و بقدر عملهای خود زیادتی یافته اند
بسند معتبر منقول است از مفضل گفت بخدمت حضرت صادق
رفتم و عرض کردم که مشتاق نجف شده ام فرمود برای چه گفتم
می خواهم جناب امیر المؤمنین ع را زیارت کنم فرمود آیا میدانی
فضیلت زیارت آن حضرت را گفتم نه یا بن رسول الله شما بفرمائید

فرمودند بدان که چون زیارت امیرالمومنین علیه السلام میکنی زیارت
کردی استخوان آدم ع و بدن نوح ع و جسم علی بن ابی طالب ع را
گفتم که آدم از بهشت بسراندیب فرود آمد در جانب مشرق و میگویند
که استخوانش نزد خانه کعبه است چگونه استخوانش بکوفه افتاد فرمود
خداوند عالمیان وحی نمود بحضرت نوح ع بوقتیکه در کشتی بود که طواف
خانه کعبه کند هفت شوط پس طواف کرد بنحویکه خدا او را وحی نموده بود
پس بیرون آمد از کشتی میان آب و آب تا زانوی او بود و بیرون
آورد تابوتی را که استخوان حضرت آدم ع در ان بود و در کشتی جا داد
و طواف کرد دور خانه کعبه را پس کشتی آمد تا میان مسجد کوفه پس در انجا
وحی نمود بزمین که آب خود را فرو برد پس آبش از میان مسجد کوفه
فرو برد چنانچه آب اول از تنور کوفه که حالا درمیان کوفه است پیدا
شد و متفرق شدند آن جماعتی که در کشتی حضرت نوح ع بودند پس
حضرت نوح ع تابوت را گرفت و دفن کرد در غری که اسم نجف
اشرف است بسند معتبر از امام جعفر صادق ع منقول است
که در جانب کوفه قبری هست که هیچ غمناکی نزد او نمی رود که دو رکعت
یا چهار رکعت نماز بگذارد مگر آنکه حق تعالی غمش را از ازائل گرداند و
حاجت او برمی آید و راوی پرسید که قبر امام حسین ع را می فرمائید

اشاره فرمود بسر مبارکش که نه گفت که قبر امیرالمومنین ع را می فرمائید
اشاره فرمود که بلی و در حدیث دیگر منقول است که هر که پیاده بزیارت
امیرالمومنین ع برود حق تعالی بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره برای
او بنویسد بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت صادق ع گفت
که ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیرالمومنین را بنویسد خدا برای
او بعدد هر گامی ثواب حج مقبول و عمره مقبوله ای مارد والله که نخورد
آتش جهنم قدمی را که غبار آلوده شود در زیارت امیر ع خواه پیاده برود
خواه سواری ای پسر مارد بنویس این حدیث را بآب طلا و در
حدیث دیگر از آنحضرت منقول است که زیارت حضرت امام حسین ع
برابر است با یک حج و یک عمره و زیارت پدرش با دو حج و دو عمره
و بسند معتبر دیگر منقول است که آن حضرت فرمود بحنان بن
مهران که آیا زیارت میکنی قبرهای شهیدان را که نزد شما اند گفتم
کدام شهیدان گفت علی و حسین گفت زیارت میکنم و بسیار زیارت میکنم
فرمود ایشانند آن شهیدان که حق تعالی در شان ایشان
فرموده است که زنده اند نزد پروردگار خود و حالانکه روزی می یابند
پس زیارت کنید ایشان را و تضرع کنید در طلب کردن حاجات
خود نزد قبرهای ایشان اگر با چنین نزدیک بودند که بشما نزدیک اند هر آینه

از ایشان ہجرت نمی کردم و در حدیث دیگر منقول است
که ابو شعیب خراسانی بخدمت حضرت امام رضاؑ عرض کرد
که زیارت قبر امیر المومنینؑ افضل است یا زیارت قبر امام حسینؑ
فرمود حضرت امام حسینؑ با غم و شدت والم شہید شدہ است
پس بر خدا لازم است کہ نرود بزیارت او ہیچ غمناکی مگر آنکہ غم
او زائل شود و فضیلت زیارت قبر امیر المومنینؑ بر زیارت قبر امام حسینؑ
مثل فضیلت امیر المومنینؑ است بر امام حسینؑ بسند معتبر از ابو بصیر منقول است
کہ حضرت صادقؑ فرمود کہ ولایت و دوستی ما ولایت خدا است
مبعوث نکردہ است ہیچ پیغمبری را مگر باین ولایت بدرستیکہ خداوند
عالمیان عرض کرد ولایت و محبت ما را بر آسمانہا و زمینہا و کوہہا
و شہرہا قبول نکرد ہیچ یک مثل قبول کردن اہل کوفہ بدرستیکہ در
پہلوی ایشان قبری ہست کہ ہیچ غمناک بسوی آن قبر نمی رود
مگر اینکہ غمش زائل و دعایش مستجاب گردد و او را باہلش شاد مسگرداند
در حدیث دیگر از حضرت صادق علیہ السلام منقول است کہ
درہای آسمان باز می شوند نزد داخل شدن زیارت کنندہ بر بقعۂ
جناب امیرؑ بسند معتبر دیگر از آن حضرتؑ منقول است کہ
اعرابی در خدمت رسول خداؐ آمد و عرض کرد یا رسول اللہ

منزل من از منزل تو دور است و مشتاق زیارت و دیدن تو بودیم و می آییم و ترا می بینیم و علی بن ابی طالب را می بینیم و مونس من بود به حدیث گفتن و موعظه کردن و بر میگردم با تاسف ندیدن تو فرمود که هر که علی را زیارت کند مرا زیارت کرده است و هر که او را دوست داشته است مرا دوست داشته است و هر که او را دشمن داشته است مرا دشمن داشته است این حدیث را بقوم خود برسان و هر که برود بعد علی به زیارت او چنانست که بزیارت من آمده باشد و من جزا میدهم او را بروز قیامت و جبرئیل و صالح مومنان که امیر المومنین ع است ۔

دربیان کیفیت زیارت مطلق که مقید بوقتی از اوقات نیست

شیخ مفید رح فرموده است که مرویست از صفوان که عرض کرد بخدمت حضرت صادق ع که چگونه زیارت کنیم حضرت امیر المومنین ع را فرمود که ای صفوان هرگاه اراده زیارت نمائی غسل بکن و دو جامه طاهر بپوش و بوی خوش بمال و اگر نیابی بغیر خوشبو باشی و چون از خانه خود بیرون روی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلِیْ اَبْغِیْ فَضْلَكَ وَاَزُوْرُ وَصِیَّ نَبِیِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِمَا اَللّٰهُمَّ فَیَسِّرْ ذٰلِكَ لِیْ وَسَبِّبِ الْمَزَارَ لَهٗ وَاخْلُفْنِیْ فِیْ عَاقِبَتِیْ وَحُزَانَتِیْ بِاَحْسَنِ الْخِلَافَةِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ

علیهم

پس روانه شو و حالا شگفته باشی الحمد لله و سبحان الله
و لا اله الا الله و چون بخندق کوفه رسی بالیست نزد خندق
و بگو الله اکبر الله اکبر اهل الکبریاء و المجد و العظمة
الله اکبر اهل التکبیر و التقدیس و التسبیح و الآلاء
الله اکبر مما اخاف و احذر الله اکبر عمادی و علیه
اتوکل الله اکبر رجائی و الیه انیب اللهم انت
ولی نعمتی و القادر علی طلبتی تعلم حاجتی و ما
تضمره هواجس الصدور و خواطر النفوس فاسئلک
بمحمد المصطفی الذی قطعت به حجج المحتجین و
عذر المعتذرین و جعلته رحمة للعالمین ان
لا تحرمنی زیارة ولیک و اخی نبیک امیر المومنین
و تصده و تجعلنی من وفده الصالحین و شیعته
المتقین برحمتک یا ارحم الراحمین و چون نمودار شود
برای تو قبه شریفه آن حضرت بگو الحمد لله علی ما اختصنی
به من طیب المولد و استخلصنی اکراما به من موالاة
الابرار السفرة الاطهار و الخیرة الاعلام اللهم
تقبل سعیی الیک و تضرعی بین یدیک و اغفر لی

اللهُ مُوجِبُ الّتی لاٰ تخفی علیک انّکَ انتَ اللهُ الملکُ الغفّار پس چون برسی بہ توبہ کہ آن درین زمان تلی است نزدیک قبرستان از جانب جیب راہ برای کسی کہ از کوفہ رو بہ نجف آید و دو رکعت نماز آنجا بکن کہ روایت رسیدہ است کہ جماعتی از مخصوصان اصحاب امیر المومنین ع در آنجا مدفون شدہ اند بخوان آن دعا را کہ در ہنگام دیدن قبہ مقدسہ خواندی و چون بعمارت خانہ برسے دو رکعت نماز بکن زیرا کہ روایت کردہ است ابن ابی عمیر از مفضل کہ چون حضرت صادق ع گذشتند بعمارت میل کردہ کہ در سر راہ نجف است دو رکعت نماز کردند بحضرت عرض کردند کہ این چہ نماز بود فرمود کہ این موضع سر مبارک جدم حسین ع بن علی ع است کہ در نیجا گذاشتند در وقتیکہ از کربلا می آوردند کہ بسوی عبید اللہ بن زیاد علیہ اللعنۃ ببرند پس در آنجا این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى مَكَانِىْ وَتَسْمَعُ كَلَامِىْ وَلَا يَخْفٰى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِّنْ اَمْرِىْ وَكَيْفَ يَخْفٰى عَلَيْكَ مَا اَنْتَ مُكَوِّنُهٗ وَبَارِئُهٗ وَقَدْ جِئْتُكَ مُسْتَشْفِعًا بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُتَوَسِّلًا بِوَصِيِّ رَسُوْلِكَ فَاَسْئَلُكَ بِهِمَا ثَبَاتَ الْقَدَمِ وَالْهُدٰى وَالْمَغْفِرَةَ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ علامہ مجلسی رح میگوید کہ بہتر است زیارت کند حضرت امام حسین ع

را آن زیارتی که از محمد بن مشهدی منقول است و چهار رکعت نماز
بکند چنانچه مذکور خواهد شد که حضرت صادق ع در این موضع چنین
کردند پس چون به در دروازه نجف اشرف برسی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِیْ هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ سَیَّرَنِیْ فِیْ بِلَادِهٖ وَحَمَلَنِیْ عَلٰی
دَوَابِّهٖ وَطَوٰی لِیَ الْبَعِیْدَ وَصَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُوْرَ وَ
دَفَعَ عَنِّی الْمَكْرُوْهَ حَتّٰی اَقْدَمَنِیْ حَرَمَ اَخِیْ رَسُوْلِهٖ
پس داخل شهر شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَدْخَلَنِیْ هٰذِهِ
الْبُقْعَةَ الْمُبَارَكَةَ الَّتِیْ بَارَكَ اللّٰهُ فِیْهَا وَاخْتَارَهَا
لِوَصِیِّ نَبِیِّهٖ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شَاهِدَةً لِیْ پس چون
بدرگاه اول برسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبَابِكَ وَقَفْتُ وَبِفِنَائِكَ
نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِیِّكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهَا زِیَارَةً مَقْبُوْلَةً وَ
دُعَاءً مُسْتَجَابًا پس چون به صحن برسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا
الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْمَقَامَ مَقَامُكَ وَاَنَا اُدْخِلُ اِلَیْهِ
اُنَاجِیْكَ بِمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهٖ مِنْ سِرِّیْ وَنَجْوَایَ اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِیْ مِنْ تَطَوُّلِهٖ

سَهَّلَ لِی زِیَارَةَ مَوْلَایَ بِإِحْسَانِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ
زِیَارَتِهِ مَمْنُوعًا وَلَا عَنْ وَلَایَتِهِ مَدْفُوعًا بَلْ تَطَوَّلَ
وَمَنَحَ اللَّهُمَّ کَمَا مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِی مِنْ
شِیعَتِهِ وَأَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
پس داخل صحن شو و بگو الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَکْرَمَنِی بِمَعْرِفَتِهِ
وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَیَّ طَاعَتَهُ رَحْمَةً
مِنْهُ لِی وَتَطَوُّلًا مِنْهُ عَلَیَّ وَمَنَّ عَلَیَّ بِالْإِیمَانِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی أَدْخَلَنِی حَرَمَ أَخِی
رَسُولِهِ وَأَرَانِیهِ فِی عَافِیَةٍ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِی جَعَلَنِی مِنْ زُوَّارِ قَبْرِ وَصِیِّ
رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِیًّا عَبْدُ اللَّهِ وَأَخُو رَسُولِهِ
اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ اللَّهُ أَکْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَکْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَی
هِدَایَتِهِ وَتَوْفِیقِهِ لِمَا دَعَا إِلَیْهِ مِنْ سَبِیلِهِ اللَّهُمَّ إِنَّکَ
أَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَأَکْرَمُ مَأْتِیٍّ وَقَدْ أَتَیْتُکَ مُتَقَرِّبًا إِلَیْکَ
بِنَبِیِّکَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَبِأَخِیهِ أَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ

ابی طالب علیه السلام و صل علی محمد و ال محمد و
سعیی وانظر الی نظرة رحیمة تنعشنی بها واجعلنی عندک
وجیها فی الدنیا والاخرة ومن المقربین پس چون به رواق
رسی بایست و بگو السلام علی رسول الله امین الله علی
وحیه وعزائم امره الخاتم لما سبق والفاتح لما
استقبل والمهیمن علی ذلک کله ورحمة الله وبرکاته
السلام علی صاحب السکینة السلام علی المدفون
بالمدینة السلام علی المنصور المؤید السلام علی
ابی القاسم محمد بن عبد الله ورحمة الله وبرکاته
پس داخل رواق شو و وقت داخل شدن پای راست را
مقدم دار و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک
له واشهد ان محمدا عبده ورسوله جاء بالحق من
عنده وصدق المرسلین السلام علیک یا رسول الله
السلام علیک یا حبیب الله وخیرته من خلقه
السلام علی امیر المؤمنین عبد الله واخی رسول الله
یا مولای یا امیر المؤمنین عبدک وابن عبدک وابن امتک جائک
مستجیرا بذمتک قاصدا الی حرمک متوجها الی

مقامك متوسلاً الى الله تعالى ربك ءادخل يا مولاي ءادخل يا امير المؤمنين ءادخل يا حجة الله ءادخل يا امين الله ءادخلي يا ملائكة الله المقيمين في هذا المشهد يا مولاي اتاذن لي بالدخول افضل ما اذنت لاحد من اوليائك فان لم اكن له اهلاً فانت اهل لذلك پس عتبه را ببوس ومقدم دار پای راست را بر پای چپ و داخل شود در حال داخل شدن بگو بسم الله وبالله وفي سبيل الله وعلى ملة رسول الله صلى الله عليه وآله اللهم اغفر لي وارحمني وتب علي انك انت التواب الرحيم پس برو تا محاذی قبر شوی و توقف نما پیش از رسیدن بقبر و بگو السلام من الله على محمد رسول الله امين الله على وحيه ورسالاته وعزائم امره ومعدن الوحي والتنزيل الخاتم لما سبق والفاتح لما استقبل والمهيمن على ذلك كله الشاهد على الخلق السراج المنير والسلام عليه ورحمة الله وبركاته اللهم صل على محمد واهل بيته المظلومين افضل واكمل وارفع واشرف ما صليت على احد من انبيائك ورسلك واصفيائك

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ
نَبِيِّكَ وَاَخِيْ رَسُوْلِكَ وَوَصِيِّ حَبِيْبِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهٗ مِنْ
خَلْقِكَ وَالدَّلِيْلِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَهٗ بِرِسَالاَتِكَ وَدَيَّانِ
الدِّيْنِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهٖ
الْقَوَّامِيْنَ بِاَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِيْنَ الَّذِيْنَ ارْتَضَيْتَهُمْ
اَنْصَارًا لِدِيْنِكَ وَحَفَظَةً لِسِرِّكَ وَشُهَدَاءَ عَلٰى خَلْقِكَ
وَاَعْلَامًا لِعِبَادِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ وَصِيِّ رَسُوْلِ اللّٰهِ
وَخَلِيْفَتِهٖ وَالْقَائِمِ بِاَمْرِهٖ مِنْ بَعْدِهٖ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَالسَّلَامُ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ مِنَ
الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الرَّاشِدِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ
الْمَسْكُوْتِ عَنْهُمْ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰى خَاصَّةِ اللّٰهِ
مِنْ خَلْقِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُتَوَسِّمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
الَّذِيْنَ قَامُوْا بِاَمْرِهٖ وَاٰزَرُوْا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَخَافُوْا بِخَوْفِهِمْ

اَلسَّلاٰمُ عَلَى الْمَلاٰئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْنَا وَعَلٰى
عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ پس برو تا با ایستی نزدیک قبر و رو
بقبر و پشت بقبله کن و بگو اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلاٰمُ
عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدٰى
اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التُّقٰى اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ
الْبَرُّ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْوَفِيُّ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا عَمُوْدَ الدِّيْنِ اَلسَّلاٰمُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ وَ
اَمِيْنَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَدَيَّانَ يَوْمِ الدِّيْنِ وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدَ الصِّدِّيْقِيْنَ
وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلاٰلَةِ النَّبِيِّيْنَ وَبَابَ حِكْمَةِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ وَخَازِنَ وَحْيِهِ وَعَيْبَةَ عِلْمِهِ وَالنَّاصِحَ
لِاُمَّةِ نَبِيِّهِ وَالتَّالِيَ لِرَسُوْلِهِ وَالْمُوَاسِيَ لَهُ بِنَفْسِهِ
وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيَ اِلٰى شَرِيْعَتِهِ وَالْمَاضِيَ عَلٰى
سُنَّتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُوْلِكَ مَا
حُمِّلَ وَرَعٰى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُوْدِعَ وَحَلَّلَ حَلاٰلَكَ
وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَاَقَامَ اَحْكَامَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِيْنَ فِيْ
سَبِيْلِكَ وَالْقَاسِطِيْنَ فِيْ حُكْمِكَ وَالْمَارِقِيْنَ عَنْ اَمْرِكَ

صابراً محتسباً لا تاخذه فیک لومة لائم اللهم صل علیه افضل ما صلیت علی احد من اولیائک و اصفیائک و اوصیاء انبیائک اللهم هذا قبر ولیک الذی فرضت طاعته و جعلت فی اعناق عبادک مبایعته و خلیفتک الذی به تاخذ و تعطی و به تثیب و تعاقب و قد قصدته طمعا لما اعددته لاولیائک فبعظیم قدره عندک و جلیل خطره لدیک و قرب منزلته منک صل علی محمد و آل محمد وافعل بی ما انت اهله فانک اهل الکرم والجود والسلام علیک یا مولای و علی ضجیعیک آدم و نوح و رحمة الله و برکاته پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو یا مولای الیک وفودی و بک اتوسل الی ربی فی بلوغ مقصودی واشهد ان المتوسل بک غیر خائب والطالب بک عن معرفة غیر مردود الا بقضاء حوائجه فکن لی شفیعا الی الله ربک و ربی فی قضاء حوائجی و تیسیر اموری و کشف شدتی و غفران ذنبی و سعة رزقی و تطویل عمری و اعطاء سؤلی فی آخرتی و دنیای اللهم العن قتلة امیر المؤمنین اللهم العن قتلة الحسن

والحسين الصالحين قتلة الانبياء وعذبهم عذابا
اليما لا تعذب به احدا من العالمين عذابا ابدا لا انقطاع
له ولا اجل ولا امد بما شاقوا ولاة امرك واعدلهم عذابا
لم تحله باحد من خلقك اللهم وادخل على قتلة انصار
رسولك وعلى قتلة امير المومنين وعلى قتلة الحسن والحسين
وعلى قتلة انصار الحسن والحسين قتلة من قتل في ولاية ال محمد اجمعين عذابا
اليما مضاعفا في اسفل درك من الجحيم ولا يخفف عنهم العذاب وهم فيه مبلسون
ملعونون ناكسوا رؤسهم عند ربهم قد عاينوا الندامة
والخزى الطويل لقتلهم عترة انبيائك ورسلك واتباعهم
من عبادك الصالحين اللهم العنهم في مستسر السر و
ظاهر العلانية في ارضك وسمائك اللهم اجعل لي
قدم صدق في اوليائك وحبب الي مشاهدهم و
مستقرهم حتى تلحقني بهم وتجعلني لهم تبعا في الدنيا
والاخرة يا ارحم الراحمين پس ضريح را ببوس و پشت بقبله
بايست ورو بجانب قبر امام حسين عليه السلام کن و بگو السلام
عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله
السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام عليك

يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا الْاَئِمَّةِ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَرِيعَ الدَّمْعَةِ السَّاكِبَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الْمُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ وَاَبِيكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اُمِّكَ وَاَخِيكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ اَشْهَدُ لَقَدْ طَيَّبَ اللّٰهُ بِكَ التُّرَابَ
وَاَوْضَحَ بِكَ الْكِتَابَ وَجَعَلَكَ وَاَبَاكَ وَجَدَّكَ وَاَخَاكَ وَ
اُمَّكَ وَبَنِيكَ عِبْرَةً لِاُولِي الْاَلْبَابِ يَا ابْنَ الْمَيَامِينِ الْاَطْيَابِ
التَّالِينَ الْكِتَابَ وَجَّهْتُ سَلَامِي اِلَيْكَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَ
سَلَامُهُ عَلَيْكَ وَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي اِلَيْكَ مَا
خَابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَلَجَاَ اِلَيْكَ پس برو وزد
پای قبر باست وبگو اَلسَّلَامُ عَلَى اَبِي الْاَئِمَّةِ وَخَلِيلِ النُّبُوَّةِ
وَالْمَخْصُوصِ بِالْاُخُوَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَى يَعْسُوبِ الدِّينِ وَالْاِيمَانِ
وَكَلِمَةِ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَى مِيزَانِ الْاَعْمَالِ وَمُقَلِّبِ
الْاَحْوَالِ وَسَيْفِ ذِي الْجَلَالِ وَسَاقِي السَّلْسَبِيلِ
الزُّلَالِ اَلسَّلَامُ عَلَى صَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ عِلْمِ
النَّبِيِّينَ وَالْحَاكِمِ يَوْمَ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَى شَجَرَةِ التَّقْوَى

وَسامِعِ السِّرِّ وَالنَّجْوىٰ اَلسَّلامُ عَلىٰ حُجَّةِ اللّٰهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ
السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ اَلسَّلامُ عَلَى الصِّراطِ الْواضِحِ وَ
النَّجْمِ اللّائِحِ وَالْاِمامِ النّاصِحِ وَالزِّنادِ الْقادِحِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكاتُهُ پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ
اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَناصِرِهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزيرِهِ
وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ
بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلىٰ شَريعَتِهِ وَخَليفَتِهِ فِي اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ
الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذي جَعَلْتَهُ
مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسىٰ اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ
والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ
وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ
اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ يا رَبَّ
الْعالَمينَ پس برگرد بجانب سر برای زیارت آدم و نوح در
زیارت آدم بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا اَمينَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللّٰهِ
في اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْبَشَرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

وَعَلیٰ رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ
وَ ذُرِّيَّتِكَ صَلَوٰةً لَا يُحْصِيهَا اِلَّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ و در زیارت نوح ع بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَيْخَ
الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
وَعَلَى الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
وشش رکعت نماز بکن دو رکعت نماز برای زیارت امیرالمومنین ع و در رکعت اول
بعد از سوره فاتحه سوره رحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یٰسٓ
بخوان و بعد از نماز تسبیح جناب فاطمه ع بخوان و طلب آمرزش بکن
از برای خود و دعا بکن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ
هَدِيَّةً مِنِّي اِلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ
اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ
اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَاَجْزِنِي عَلَى ذٰلِكَ جَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ اَللّٰهُمَّ
لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ

لک لانہ لا تکون الصلوٰۃ والرکوع والسجود الا لک لانک
انت اللہ لا الٰہ الا انت اللّٰھم صل علیٰ محمد و تقبل
منی زیارتی واعطنی سؤلی بمحمد و اٰلہ الطاھرین
وچہار رکعت دیگر را ہدیہ آدم ع و نوح ع گردان پس سجدہ شکر بجا آرد
در سجدہ بگو اللّٰھم الیک توجھت وبک اعتصمت و
علیک توکلت اللّٰھم انت ثقتی ورجائی فاکفنی ما اھمنی
وما لا یھمنی وما انت اعلم بہ منی عز جارک و
جل ثناؤک ولا الٰہ غیرک صل علیٰ محمد و اٰل محمد و قرب
فرجھم پس جانب راست رو را بر زمین گذارد و بگو ارحم
ذلی بین یدیک وتضرعی الیک ووحشتی من الناس
وانسی بک یا کریم یا کریم یا کریم پس جانب چپ رو را
بر زمین گذارد و بگو لا الٰہ الا انت ربی حقاً حقاً سجدت
لک یا رب تعبداً ورقاً اللّٰھم ان عملی ضعیف
فضاعفہ لی یا کریم یا کریم یا کریم پس برگرد بسجود و صد
مرتبہ بگو شکراً شکراً وجہد کن در دعا کہ این موضع طلبیدن مطالب
است واستغفار بسیار بکن کہ محل آمرزش گناہان است وحاجات
خود را طلب نما کہ مقام استجابت دعا است علامہ مجلسی

مسیفرماید که شیخ مفید و غیر او فرموده است که بخواند این دعا را بعد از هر
نماز نافله و فریضه مادام که در نجف اقامت می نماید و چون این دعا
در تهذیب و غیر آن از کتب معتبره بسند مذکور است ما در اینجا ایراد مینمائیم
بسند معتبر روایت کرده اند از یونس بن ظبیان که گفت رفتم بخدمت
حضرت صادق ع در وقتیکه در حیره بود آنحضرت پس مرا با خود برد
بمکانی و در انجا ایستاد و دستهارا بلند کرد و دعائی آهسته خواند که من نفهمیدم
پس دو رکعت نماز کرد و سوره کوچک خواند در آن نماز و من نیز چنین
کردم پس این دعا را بلند خواند که من فهمیدم و تعلیم من نمود پس فرمود
که آیا میدانی که این چه مکان است گفتم فدای تو شوم نمی دانم همین
می دانم که در صحرائیم فرمود که این قبر امیر المومنین علیه السلام است
و با رسول خدا ملاقات می نماید تا روز قیامت و از یکدیگر جدا
نیستند هر چند قبرهای ایشان دور اند از یکدیگر و دعا این است
اَللّٰهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ اَمْرِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ قَدَرِكَ وَلَا بُدَّ
مِنْ قَضَائِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ فَمَا قَضَيْتَ
عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ وَقَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَاَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا يَقْهَرُهُ
وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا
وَتَفْضِيلِنَا وَسُؤْدَدِنَا وَشَرَفِنَا وَمَجْدِنَا وَنَعْمَائِنَا وَكَرَامَتِنَا

شهر ایست نزدیک کوفه منه دام اقباله العالی

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا اَللّٰهُمَّ مَا اَعْطَيْتَنَا مِنْ
عَطَاءٍ اَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ فَضِيْلَةٍ اَوْ اَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامَةٍ فَاَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرَهُ
لِقَهْرِهِ وَبَدِّلْ مَعَهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا مَا عِنْدَ اِلٰى رِضْوَانِكَ وَحَسَنَاتِنَا سُوْكَدَ
وَتَسُرُّنَا وَنَعْمَائِكَ وَكَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْهُ لَنَا اَشَرًا وَلَا بَطَرًا
وَلَا فِتْنَةً وَلَا مَقْتًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِزْيًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا
نَعُوْذُبِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسَانِ وَسُوْءِ الْمَقَامِ وَخِفَّةِ الْمِيْزَانِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ وَلَا تُرِنَا
اَعْمَالَنَا عَلَيْنَا حَسَرَاتٍ وَلَا تُخْزِنَا عِنْدَ قَضَائِكَ وَلَا تَفْضَحْنَا
بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ وَاجْعَلْ قُلُوْبَنَا تَذْكُرُكَ وَلَا تَنْسَاكَ
وَتَخْشَاكَ كَاَنَّهَا تَرَاكَ حَتّٰى تَلْقَاكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا
دَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرُفَاتٍ وَاجْعَلْ غُرُفَاتِنَا
عَالِيَاتٍ اَللّٰهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقِيْرِنَا مِنْ سَعَةِ مَا قَضَيْتَ عَلٰى
نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ عَلَيْنَا
بِالْهُدٰى مَا اَبْقَيْتَنَا وَالْكَرَامَةِ اِذَا تَوَفَّيْتَنَا وَالْحِفْظِ فِيْمَا بَقِيَ
مِنْ عُمُرِنَا وَالْبَرَكَةِ فِيْمَا رَزَقْتَنَا وَالْعَوْنِ عَلٰى مَا حَمَّلْتَنَا وَالثَّبَاتِ عَلٰى مَا
تَوَفَّيْتَنَا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا وَلَا تُقَايِسْنَا بِجَهْلِنَا وَلَا تَسْتَدْرِجْنَا بِخَطَايَانَا وَاجْعَلْ

احسن ما نقول نابتاً فی قلوبنا واجعلنا عظماء عندک
انک الله وفی انفسنا ثم انفعنا بما علمتنا وزدنا علماً نافعاً
واعوذ بک من قلب لا یخشع ومن عین لا تدمع ومن صلوٰة
لا ترفع اجرنا من سوء الفتن یا ولی الدنیا والاخرة
و شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده که حضرت صادق ع در
مسجد حنانه حضرت امام حسین ع را چنین زیارت کرد و چهار رکعت
نماز گذارد و زیارت اینست السلام علیک یا ابن رسول
الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام
علیک یا ابن الصدیقة الطاهرة سیدة نساء
العالمین السلام علیک یا مولای یا ابا عبد الله
ورحمة الله وبرکاته اشهد انک قد اقمت
الصلوٰة واتیت الزکوٰة وامرت بالمعروف ونهیت
عن المنکر وتلوت الکتاب حق تلاوته وجاهدت
حق جهاده وصبرت علی الاذی فی جنبه محتسباً
حتی اتاک الیقین واشهد ان الذین خالفوک
وحاربوک وان الذین خذلوک والذین قتلوک
ملعونون علی لسان النبی الامی وقد خاب من افترٰی

لعن الله

لَعَنَ اللهُ الظّالِمِینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ وَضاعَفَ
عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلِیمَ اَتَیْتُکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ وَمُعادِیاً
لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذِی اَنْتَ عَلَیْهِ عارِفاً
بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ فَاشْفَعْ لِی عِنْدَ رَبِّکَ و همین
زیارت است که بالای سر امیر المومنین ع برای زیارت سر مبارک
حضرت امام حسین علیه السلام خوانده میشود و چون خواهی که وداع
کنی اعمالیکه در اصل زیارت مذکور شده بجا آر چنانکه مذکور شد
واین دعا بخوان اٰمَنْتُ بِاللهِ وَبِالرُّسُلِ وَبِما جائَتْ بِهِ
وَدَلَّتْ عَلَیْهِ وَدَعَوْتَنِی اِلَیْهِ رَبَّنا اٰمَنّا بِما اَنْزَلْتَ وَ
اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَاٰلَ الرَّسُولِ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ
اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَةِ مَوْلایَ اَمِیرِ
الْمُؤْمِنِینَ وَاَخِی رَسُولِکَ وَارْزُقْنِی زِیارَتَهُ اَبَداً ما
اَحْیَیْتَنِی اَللّٰهُمَّ لا تَحْرِمْنِی ثَوابَ زِیارَتِهِ وَارْزُقْنِی
الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ سَلامَ مُوَدِّعٍ
لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ اَرْواحَهُمْ وَاَجْسادَهُمْ

مِنّی اَفْضَلَ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ اَلسَّلامُ عَلٰی مَلٰٓئِکَةِ اللهِ الْحَآفِّیْنَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ الشَّرِیْفِ اَلسَّلامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلٰی فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ سَیِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلامُ عَلٰی اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ الْقَآئِمِ بِاَمْرِ اللهِ الْمُنْتَقِمِ مِنْ اَعْدَآئِهٖ اَلسَّلامُ عَلٰی سَمِیِّ رَسُوْلِ اللهِ وَمُظْهِرِ دِیْنِ اللهِ سَلامًا وَّاصِلًا دَآئِمًا سَرْمَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهٗ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْقَذَنَا بِکُمْ مِنَ الشِّرْکِ وَالضَّلالَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِمَّنْ تَنَالُهٗ مِنْکَ صَلَوَاتٌ وَّرَحْمَةٌ وَاحْفَظْنِیْ بِحِفْظِ الْاِیْمَانِ وَلَا تُشْمِتْ بِیْ مَنْ عَادَیْتُهٗ فِیْکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ پس ببوس ضریح مقدس را و هر دعا که خواهی بکن و برگرد باسعادت و فیروزی۔

در کیفیت زمین کوفه و نجف و فضیلت آب فرات و مسجد کوفه

در روایتی از جناب امیر المومنین علیه السلام منقول است که خریدند آن حضرت مابین خورنق و حیرهٔ کوفه را از دهقانان بچهل هزار درهم

وگواه گرفت بر آن جماعتی را گفتند یا امیر المومنین می خرید مبغرمای این زمین را
باین مال بسیار و گیاهی ازان نمیروید فرمود که شنیدم از رسول خدا صلعم
که از پشت کوفه هفتاد هزار کس داخل بهشت خواهند شد بی حساب خواستم
که از ملک من محشور شوند بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که چهار بقعه از زمین ناله کردند از خدا در ایام طوفان نوح بیت المعمور
و خدا آن را باسمان برد و نجف و کربلا و طوس و در روایت معتبر دیگر
ازان حضرت ع منقول است که فرمود باهل کوفه که در پهلوی شما قبرستانی
هست که دران محشور شوند صد و بست هزار کس مثل شهیدان بدر
و در روایت دیگر از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقول است
که اول بقعه که خدا را در او عبادت کردند پشت کوفه است چون
خدا امر کرد ملائکه را که آدم را سجده کنند درینجا سجده کردند و در
حدیث دیگر منقول است که آن حضرت نظر کردند بسوی نجف
و فرمودند که چه خوش آینده است دیدن تو و چه طیب و نیکو است
زیر تو خداوندا این جا را محل قبر من گردان و در ارشاد القلوب
و فرحة الغری روایت کرده اند که مردی صالحی از اهل کوفه گفت که من در
شب بارانی در مسجد کوفه بودم ناگاه دری را که در جانب قبر مسلم است
کوبیدند چون در را گشودند جنازه داخل کردند و در صفه که در برابر قبر

مسلم است که هشتند یکی از ایشان را خواب بر در خواب دید که دو
شخص نزد جنازه حاضر شدند یکی بدیگری گفت که ببین ما را با او
حسابی است تا از وبگیریم پیش از انکه از رصافه بگذرد که بعد
ازان ما نزدیک او نمی توانیم رفت پس بیدار شد و خواب را برای
رفیقان خود نقل کرد بهمان ساعت آن جنازه برداشتند و داخل
نجف کردند که از حساب و عذاب نجات یابد بسند معتبر منقول
است از حبه ارنی که گفت بیرون رفتم با حضرت امیر المومنین ع
به پشت کوفه و چون بصحرای نجف رسیدند ایستادند گویا با جماعتی
مخاطبه میکردند من نیز در خدمت آن حضرت ایستادم که مانده شدم
پس نشستم آن قدر که از نشستن ملال بهم رسانیدم و باز برخواستم و
ایستادم تا مانده شدم باز نشستم تا دل تنگ شدم پس برخواستم
و ردای خود را جمع کردم و گفتم یا امیر المومنین ع من می ترسم بر شما که
تعب بکشید از بسیاری ایستادن ساعتی استراحت بفرمائید
پس ردای خود را انداختیم که آن حضرت ع بروی آن بنشیند فرمودند
که این ایستادن نیست مگر برای سخن گفتن با مومنی یا انس گرفتن
با مونسی عرض کردم یا امیر المومنین ع ارواح مومنان چنین است
فرمود بلی اگر پرده از پیش دیده تو برخیزد هر آینه خواهی دید ایشانرا

نجاف بالضم ... بست کوفه ... منتهی الارب

که حلقه حلقه نشسته اند و با یکدیگر سخن میگویند گفتم بدن اند یا روح اند فرمود روح اند هیچ مومنی نمیرد و در بقعه از بقعهای زمین مگر اینکه بروحش می گویند که ملحق شو بوادی السّلام که صحرای نجف است و آن بقعه ایست از جنت عدن و در حدیث معتبر منقول است که شخصی بحضرت صادق ع عرض کرد که برادرم در بغداد است و می ترسم که در انجا بمیرد فرمود که پروا مکن هر جا بمیرد بدرستیکه نمی ماند مومنی در مشرق و مغرب در زمین مگر اینکه الله تعالی روحش را محشور میگرداند بسوی وادی السلام پرسید که وادی السلام کجا است فرمود که پشت کوفه گویا می بینم که حلقه حلقه نشسته اند و با یکدیگر سخن می گویند و بسند معتبر از اصبغ بن نباته منقول است که حضرت امیر المومنین ع بصحرای نجف رفت ما از عقب آنحضرت رفتیم دیدیم که بر پشت خوابیده است بر روی زمین قنبر گفت یا امیر المومنین ع جامه در زیر پشتما بیندازم فرمود که نیست مگر تربت مومنی یا نشستن پهلوی مومنی پس فرمود که ای پسر نباته اگر پرده از روی تو بردارم هر آینه خواهی یافت روحهائی مومنین را که در این صحرا حلقه حلقه نشسته اند و بزیارت یکدیگر میروند و با یکدیگر سخن میگویند و در این جا است روح هر مومنی و در برهوت است روح هر کافری و برهوت وادیست [illegible] و بسند [illegible]

از حضرت امام محمد باقر منقول است که چون حضرت مهدی ع داخل کوفه شود مردم گویند که ای فرزند رسول خدا نماز با شما مثل نماز با رسول خدا است و این مسجد گنجایش ما ندارد پس آن حضرت بیرون رود بجانب نجف پس مسجدی خط کشد که هزار در داشته باشد و گنجایش اصحاب آن داشته باشد و بفرماید که نهری از پشت قبر امام حسین بیاورند که تا نجف جاری شود و بران نهر پلها و آسیاها ساخته شود فضائل کوفه در حدیث از حضرت امام حسن ع منقول است که بقدر جای پای کوفه نزد من بهتر است و دوست تر میدارم از خانه که در مدینه داشته باشم و از حضرت صادق ع منقول است که هر که در کوفه خانه داشته باشد دست از آن بر ندارد و در حدیث دیگر فرمود چون حضرت صاحب الامر ع ظاهر شود از برای او در پشت کوفه مسجدی بنا کنند که هزار در داشته باشد و متصل شود خانهای کوفه به نهر کربلا بسند معتبر از حضرت امیر المومنین ع منقول است که خطاب فرمود بکوفه که فتنه های عظیم در تو حادث خواهد شد و می دانم که هیچ کس اراده بدی نسبت بتو نمی کند مگر آنکه خدا او را مبتلا سازد به بلای که از تو مشغول شود یا بامری که موجب کشته شدن او شود و در حدیث معتبر از موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است

علیہم

که حق تعالی از شهرها چهار شهر را اختیار کرده فرموده است و

التِّينِ وَالزَّيْتُونِ وَطُورِ سِينِينَ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

تین مدینه است و زیتون بیت المقدس طور سینین کوفه و بلد امین

مکه بروایت معتبر منقول است از حضرت امیر المومنین علیه السلام

که حق تعالی بلا را از کوفه دفع میکند چنانچه از خیمه های پیغمبر و در

حدیث معتبر از ابن نباته مرویست که روزی حضرت امیر المومنین ع

نماز میکردند نزد ستونی که چون از باب الفیل داخل شوی و ستونها را

از جانب صحن بشماری ستون هفتم است ناگاه شخصی آمد دو جامه

سبز پوشیده بود و دو گیسوی سیاه از سرش آویخته و ریشش سفید بود

چون امیر المومنین علیه السلام سلام نماز گفتند آن شخص نزدیک

آمد و سر مبارک آن حضرت را بوسیده و دست حضرت را گرفته

از در کنده بیرون رفت ابن نباته گفت که ما بسرعت عقب

ایشان روانه شدیم پس دیدیم که امیر المومنین رو بما می آید در

چهار سوق کنده چون ما را دید گفت چیست شما را گفتیم که از این

مرد ایمن نبودیم که آسیبی بشما برساند فرمود این برادرم حضرت

خضر بود ندانستید که چگونه نزد من آمد و با من سخن گفت که در شهری

هستی که هیچ جباری اراده بدی نسبت بآن نمی کنند مگر خدا او را

می کشند و از مردم در حذر باش پس بیرون رفتیم که مشایعت او نمائیم چون اراده نجف داشت و در روایت معتبر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود دوستان ما در کوفه بیش از همه شهرها اند بسند معتبر دیگر از ان حضرت ع منقول است که مکه حرم خداست و مدینه حرم رسول و کوفه حرم علی بن ابی طالب ع بدرستیکه امیر المومنین ع حرام کرده است از کوفه آنچه را ابراهیم از مکه و رسول خدا ص از مدینه حرام کرده اند و بروایت معتبر فرمود یکدرهم که در کوفه تصدق نمانید حساب می شود بصد درهم که در جاهای دیگر داده شود و دو رکعت نماز در کوفه برابر است بصد رکعت نماز بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که مسجد کوفه باغی است از باغهای بهشت نماز کرده است دران هزار و هفتاد پیغمبر در جانب راستش رحمت و در جانب چپش مکر در انست عصای موسی ع و درخت کدو که برای حضرت یونس ع روئیده و انگشتر سلیمان ع و ازان جوشید تنور در طوفان نوح ع و کشتی دران مسجد ساخت و آن وسط و بهترین جاهای بابل است و مجمع پیغمبر انست علامه مجلسی میفرماید که گویا مراد اینست که در جانب راستش قبر امیر المومنین ع و قبر حضرت امام حسین ع است که محل رحمت خدا اند و در جانب چپش خانه های خلفای جو

است که معدن مکر و حیله بوده اند و بسند معتبر از اصبغ بن نباته
منقول است که روزی حضرت امیر المومنین ع در مسجد کوفه فرمود
که ای اهل کوفه عطا کرده است حق تعالی بشما چیزی چند که باحدی
عطا نکرده است پس فضیلت داده است مسجد و محل نماز شما را و آن خانه
حضرت آدم ع و خانه حضرت نوح ع و خانه حضرت ادریس و محل
نماز حضرت ابراهیم و محل نماز برادرم حضرت خضر ع است و محل نماز
من است و این مسجد شما یکی از چهار مسجد است که حق تعالی برگزیده
است آنها را برای اهل شان و گویا می بینم که در روز قیامت بیاید
این مسجد را با دو جامه سفید مانند محرمان و شفاعت کند برای اهلش
و برای هر که دران نماز کرده است و شفاعتش رد نخواهد شد و نمیگذرد
روزها تا آنکه حجر الاسود دران نصب خواهند کرد و زمانی خواهد
آمد که محل نماز مهدی ع از فرزندان من باشد و محل نماز هر مومنی
باشد و نماند مومنی بر روی زمین مگر آنکه دران مسجد باشد یا دلش
مائل بسوی آن باشد پس دوری مکنید ازین مسجد و تقرب جوئید
بخدا بنماز کردن دران و رغبت نمائید بسوی خدا در بر آمدن
حاجتهای شما اگر مردم بدانند که چه برکتها دران است هر آئینه بیایند
بسوی آن مسجد از اطراف زمین اگرچه بروش کودکان باشد

راه روند بر روی برف بسند معتبر از هارون بن خارجه منقولست که حضرت صادق ع باو گفت که چه مقدار مسافت است درمیان خانهٔ تو و میان مسجد کوفه عرض کردم یک میل آن زمان فرمود هیچ ملک مقرب و پیغمبر مرسل و بندهٔ صالح نیست که داخل کوفه شده باشد و نماز دران نکرده باشد بدرستیکه حضرت رسول صلعم مقبول گذشت بآن مسجد و رخصت طلبید و فرود آمد و دو رکعت نماز دران مسجد کرد و نماز واجب دران برابر است با هزار نماز و نماز نافله با پانصد نماز و نشستن دران بی قرآن خواندن نیز عبادت است پس برو بسوی آن مسجد اگرچه بروش کودکان بر زمین خود را بکشی و بسند معتبر از آن حضرت ع منقولست که مسجد کوفه محل نماز پیغمبرانست و حضرت رسول خدا در شبی که جبرئیل آنحضرت را بر براق سوار کرد و بمعراج می برد چون برابر دار السلام که نجف است رسید گفت یا محمد صلعم این محل نماز پدرت آدم ع و محل نماز پیغمبرانست فرود آ و درین مسجد نماز کن پس فرود آمد و نماز کرد و از آنجا بمسجد اقصا رفت و از مسجد اقصا بآسمان رفت و در چند حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقول است که یک نماز در مسجد کوفه برابر است با هزار نماز

در مسجدهای دیگر و در حدیث دیگر فرمود که نیکو مسجدیست مسجد کوفه
نماز کرده است در آن هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر و جانب راستش
رضا و خوشنودی خداست و میانش باغیست از باغهای بهشت
و جانب چپش مکر است یعنی خانهای خلفا و در حدیث معتبر دیگر
فرمود که هیچ پیغمبر و بنده صالحی نیست مگر آنکه در مسجد کوفه نماز کرده
است حتی رسول خدا در شب معراج جبرئیل بآن حضرت گفت
که الحال در برابر مسجد کوفه حضرت فرمود که رخصت بطلب که در این
مسجد نماز کنم پس فرود آمد و نماز کرد و بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که اگر مردم بدانند که چه فضیلت
دارد مسجد کوفه هر آئینه از شهرهای دور تهیه زاد و راحله کنند و بسوی
این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر حج مقبول است
و نماز نافله برابر عمره مقبوله و در روایت دیگر از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که نماز واجب برابر است با حجی که با رسول خدا
کرده باشند و نماز نافله با عمره که با آنحضرت کرده باشند و در روایت
معتبر منقول است که شخصی بخدمت حضرت امیر المومنین ع آمد
و گفت می خواهم که به مسجد اقصا بروم برای فضیلت آن مسجد
فرمود که راحله خود را بفروش و توشه خود را بخور و در این مسجد کوفه نماز

کن که نماز فریضه ثواب حج مقبول دارد و نماز نافله ثواب عمره و
تا چهار فرسخ برکت دارد و در میانش چشمه است از روغن و چشمه
از شیر و چشمه از آب که مومنان ازان آب خواهند خورد و پاکیزه
خواهند کرد و ازین مسجد جاری شد کشتی نوح پیغمبر و هیچ غمگینی دعا
نمیکند یا حاجتی از خدا طلب کند مگر آنکه دعایش مستجاب میشود و
غمش زائل میگردد و **علامه** مجلسی ره میگویند که این چشمه ها در
زمان صاحب الامر ع ظاهر خواهند شد چنانکه از بعضی روایات
مفهوم میشود **اعمال مسجد کوفه** بدانکه از بعضی روایات
معلوم میشود که جانب راست افضل است از جانب چپ آن
و بهتر آنست که از دری که عقب مسجد است و مشهور است به باب الفیل
داخل مسجد شود چنانچه از حضرت امیر المومنین ع منقولست که فرمود داخل مسجد شو
از درگاه بزرگ تر که آن باغیست از باغهای بهشت پس چون
داخل مسجد شود از جانب چپ چهار ستون بشمارد چهار ستون
بشمارد و نزد ستون چهارم نماز گذارد و در حدیث معتبر منقولست
که حضرت صادق ع نزد آن ستون نماز کردند و از بعضی روایات
فهمیده اند که این ستون الست که حضرت ابراهیم ع نزد آن نماز
میکرد پس سه ستون دیگر از جانب چپ بشمارد و نزد ستون هفتم

اعمال مسجد کوفه

گذارد که در حدیث گذشت که ظاهر حق آن بود که حضرت امیرالمومنین ع
در انجا نماز کرده اند و حضرت خضر در انجا با آن حضرت ملاقات نمود
و بعضی آن ستون را مقام خضر میگویند و علما گفته اند که پس برود
و در دکة القضا نماز کند پس در بیت الطشت نماز کند و در بعضی از کتب
نقل کرده اند که حضرت صادق ع در بیت الطشت دو رکعت نماز کردند
و علما گفته اند که در دکه میان مسجد نیز نماز کند پس برود نزد ستون
هفتم بدانکه نزدیک بعمارت جانب قبله مسجد در جانب راست ستونها
هست که بعضی از انها بعنوان محراب ساخته اند و بعضی جای ستون
ظاهر است و ستونش خراب شده است و ابتدای عدد را از دیوار
جانب راست باید شمرد و احادیث در فضیلت ستون هفتم بسیار
است و در روایت معتبر دیگر منقول است که حضرت امیرالمومنین ع
رو باین ستون نماز میکرد و نزدیک می ایستاد و میان آن حضرت
و ستون آن قدر فاصله بود که بزی بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد
شده که در هر شب هفت هزار ملک از آسمان نازل میشوند و نزدیک
ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باین عدد می آیند
و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که ستون هفتم مقام ابراهیم است

و از اصبغ بن نباته منقول است که این ستون مقام امیرالمؤمنین
علیه السلام است که نزد آن نماز میکرد و چون آن حضرت حاضر
نبود حضرت امام حسن عم آنجا نماز میکرد و سنت است که نزد ستون
هفتم چهار رکعت نماز بگذارد و دعا بخواند چنانچه در حدیث معتبر
منقول است از ابو حمزهٔ ثمالی که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته
بودم ناگاه دیدم که شخصی از در کنده داخل شد از همه کس خوشروتر
و خوشبوتر و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن و ذراع پوشیده
و دو نعلین عربی در پای سار کش بود پس نعلین را کند و نزد ستون
هفتم ایستاده و دستهارا تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موی
بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد
و رکوع و سجود شان نیکو بعمل آورد پس این دعا خواند اِلٰهِی
اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَقَدْ اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ
اِلَيْكَ وَهُوَ الْاِيْمَانُ بِكَ مَنًّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنًّا مِنِّي
بِهِ عَلَيْكَ لَمْ تَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكًا وَ
قَدْ عَصَيْتُكَ عَلَى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ عَنْ
عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَايَ
وَاَزَلَّنِي الشَّيْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَيَّ وَالْبَيَانِ فَاِنْ

تعمدنی بذنبی قبل توبتی غیر ظالم وان تعف عنی فبجودک
وکرمک یا کریم پس بسجود رفت وکرر یا کریم میگفت آن
قدر که یک نفس وفا کند تا آن پس باز بسجود گفت یا من یقدر
علی حوائج السائلین یا من یعلم ضمیر الصامتین یا
من لا یحتاج الی تفسیر یا من یعلم خائنة الاعین و
ما تخفی الصدور یا من انزل العذاب علی قوم
یونس وهو یرید ان یعذبهم فدعوه و
تضرعوا الیه فکشف عنهم العذاب ومتعهم الی
حین قد تری مکانی وتسمع کلامی وتعلم حاجتی
فاکفنی ما اهمنی من امر دینی ودنیای واخرتی یا
سیدی هفتاد مرتبه گفت یا سیدی را وچون سر از سجده برداشت
و بغور ملاحظه کردم پس حضرت امام زین العابدین ع بود دست
مبارکش را بوسیدم پرسیدم که از برای چه آمده با اینجا فرمود که از برای آنچه که دیدی یعنی
محض برای نماز در مسجد کوفه ودر روایت دیگر وارد شده
که ابوحمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیر المؤمنین ع ودور نیست
که درین حدیث اکتفا بهمین شده است از برای تقیه باشد وشاید
زیارت امیر المؤمنین ع وامام حسین ع ونماز مسجد کوفه همه را باشد چنانچه

از احادیث دیگر ظاهر میشود و در روایت دیگر از ابو حمزه منقول است
که آن حضرت را دیدم نزد ستون هفتم نماز با رکوع و سجود نیکو بجا آورد
و بعد از نماز بسجده رفتند و اینها خواندند اَللّٰهُمَّ اِنْ کُنْتُ قَدْ
عَصَیْتُکَ فَقَدْ اَطَعْتُکَ فِیْ اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْکَ وَهُوَ
الْاِیْمَانُ بِکَ مَنًّا مِنْکَ بِهٖ عَلَیَّ لَا مَنًّا بِهٖ مِنِّیْ عَلَیْکَ وَلَمْ
اَعْصِکَ فِی اَبْغَضِ الْاَشْیَاءِ اِلَیْکَ لَمْ اَدَّعِ لَکَ وَلَدًا
وَلَمْ اَتَّخِذْ لَکَ شَرِیْکًا مَنًّا مِنْکَ عَلَیَّ
لَا مَنًّا مِنِّیْ عَلَیْکَ وَعَصَیْتُکَ فِیْ اَشْیَاءَ عَلٰی غَیْرِ مُکَابَرَةٍ
مِنِّیْ وَلَا مُکَابَرَةٍ وَلَا اسْتِکْبَارٍ عَنْ عِبَادَتِکَ وَلَا جُحُوْدٍ لِرُبُوْبِیَّتِکَ
وَلٰکِنِ اتَّبَعْتُ هَوَایَ وَاَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ
وَالْبَیَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَبِذَنْبِیْ غَیْرَ ظَالِمٍ لِیْ وَاِنْ
تَرْحَمْنِیْ فَبِجُوْدِکَ وَرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و از جمله مواضع
ممتازه آن مسجد ستون پنجم است باید که نزد آن ستون نماز کند و حاجات
خود را از حق تعالی طلب نماید زیرا که در روایت معتبر وارد شده که محل
نماز حضرت ابراهیم علیه السلام بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که
ممکن است که آنحضرت در همه این مواضع نماز کرده باشند و در حدیث
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل است

در حدیث اصحّ این نماز وارد است که مقام امام حسن عؑ است
پس معلوم شد از احادیث که نزد ستون پنجم و ہفتم اشرف است از
سائر جاہای مسجد و علما ذکر کرده اند که نزد ستون سیم مقام حضرت
امام زین العابدین عؑ است و دو رکعت نماز خواندن در انجا سنت
است و گفته اند باید که برود بصفه که متصل است بدر مسجد که بسوی خانهٔ
امیر المومنینؑ مفتوح میشود و چهار رکعت نماز بکند و دعا بخواند بهمچنین
در محرابی که آن حضرتؑ در انجا شهید شده است و متصل بان در
است نماز کند و دعا بخواند و دو محرابی که امروز معروف اند و در جانب
راست مسجد واقع اند و در میان مسجد علامت دری و محرابی است و از
قرائن معلوم میشود که در خانهٔ آن حضرتؑ آندر بوده است و محل تهجد
آن حضرتؑ آن محراب که زینت کرده اند و الحال مشهور است و اگر
هر دو جا نماز و دعا کند بهتر است در مزار بحار آورده
که علما ذکر کرده اند که نماز و دعا در دکهٔ حضرت صادق علیه السلام
که قریب بقبر حضرت مسلمؑ بن عقیل است بکند یعنی چهار رکعت
نماز بدو سلام و بعد نماز تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام بخواند و بعد
از ان این دعا بخواند یَا صَانِعَ کُلِّ مَصْنُوعٍ وَیَا جَابِرَ
کُلِّ کَسِیْرٍ وَیَا حَاضِرَ کُلِّ مَلَاءٍ وَیَا شَاهِدَ کُلِّ

کلِّ نجویٰ و یا عالم کلِّ خفیّةٍ و یا شاھداً غیر غائبٍ
یا غالباً غیر مغلوبٍ و یا قریباً غیر بعیدٍ و یا مونسَ
کلِّ وحیدٍ و یا حیّ حین لا حیّ غیرہٗ یا محیی الموتیٰ
و ممیت الاحیاءِ القائم علیٰ کلِّ نفسٍ بما کسبت
لا الٰہ الّا انت صلّ علیٰ محمّدٍ و آلِ محمّدٍ بعد ازان
ہر دعائیکہ خواستہ باشی بکن پس ہرگاہ فارغ شوی پس بر و طرف
قبر مسلم بن عقیلؑ و بایست نزد قبر شان و بگو الحمد للہ الملکِ
الحقِّ المبین المتصاغر لعظمتہٖ جبابرۃُ الطّاغین
المعترف بربوبیّتہٖ جمیع اھل السّموات والارضین
المقرّ بتوحیدہٖ سائر الخلق اجمعین و صلّی اللہ
علیٰ سیّد الانام و اھل بیتہ الکرام صلوٰۃً تقرّ بھا
اعینھم و ترغم بھا انف شانئھم من الجنّ والانس
اجمعین سلام اللہ العلیّ العظیم و سلام ملٰئکتہ
المقرّبین و انبیائہ المرسلین و ائمّتہ المنتجبین و
عبادہ الصّالحین و جمیع الشّھداء و الصّدّیقین
و الزّاکیات الطّیّبات فیما تغتدی و تروح علیک
یا مسلم ابن عقیل بن ابی طالبٍ و رحمۃ اللہ و برکاتہٗ

اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ وَقُتِلْتَ عَلٰى مِنْهَاجِ الْمُجَاهِدِيْنَ
فِيْ سَبِيْلِهٖ حَتّٰى لَقِيْتَ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ
رَاضٍ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَبَذَلْتَ
نَفْسَكَ فِيْ نُصْرَةِ حُجَّتِهٖ وَابْنِ حُجَّتِهٖ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ
اَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيْمِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيْحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ
الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيْلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ
الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُوْمِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُوْلِهٖ وَ
عَنْ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَفْضَلَ
الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى
الدَّارِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَمَرَ بِقَتْلِكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ وَاَسْلَمَكَ وَمَنْ اَلَّبَ
عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ النَّارَ
مَثْوٰىهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ اَشْهَدُ اَنَّكَ

قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَاَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ زَائِرًا
عَارِفًا بِحَقِّكُمْ مُسَلِّمًا لَكُمْ تَابِعًا لِسُنَّتِكُمْ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ
عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ
وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكَاتُهُ قَتَلَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَيْدِي وَالْاَلْسُنِ
بعد ازاں اشارہ کن طرف ضریح مسلم و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ وَالْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ
عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ عَلٰى رُوحِكَ
وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى بِهِ الْبَدْرِيُّونَ
الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الْمُبَالِغُونَ فِي جِهَادِ
اَعْدَائِهِ وَنُصْرَةِ اَوْلِيَائِهِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى بِبَيْعَتِهِ وَاسْتَجَابَ لَهُ
دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ
فِي النَّصِيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ حَتّٰى بَعَثَكَ اللّٰهُ

فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَأَعْطَاكَ
مِنْ جِنَانِهِ أَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَأَفْضَلَهَا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ
فِي عِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقاً أَشْهَدُ أَنَّكَ لَمْ تَهِنْ
وَلَمْ تَنْكُلْ وَأَنَّكَ قَدْ مَضَيْتَ عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكَ مُقْتَدِياً
بِالصَّالِحِينَ وَمُتَّبِعاً لِلنَّبِيِّينَ فَجَمَعَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ رَسُولِهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَوْلِيَائِهِ فِي مَنَازِلِ الْمُخْبِتِينَ فَإِنَّهُ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وہرگاہ قبر مسلم بن عقیل را وداع کنی این زیارت
بگو أَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَأَسْتَرْعِيكَ وَأَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ
آمَنَّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اَللّٰهُمَّ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَتِي هٰذَا الْعَبْدَ الصَّالِحَ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ مَا أَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي
مَعَهُ وَعَرِّفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَائِكَ فِي الْجِنَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِي عَلَى الْإِيمَانِ
بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَالْبَرَاءَةِ
مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

در تحفه آورده که جناب صادق عم به بعضی از اصحاب خود فرمود
که آیا پی حاجتی بامداد می روی که گذر کنی بمسجد بزرگ کوفه گفت بلی
فرمود که چهار رکعت نماز بکن دران مسجد و بگو الٰهی اِنْ کُنْتُ
عَصَیْتُكَ فَاِنِّیْ قَدْ اَطَعْتُكَ فِیْ اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْكَ لَمْ
اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدَّعِ لَكَ شَرِیْكًا وَقَدْ عَصَیْتُكَ فِیْ
اَشْیَاءَ كَثِیْرَةٍ عَلٰی غَیْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ لَكَ وَلَا الْاِسْتِكْبَارِ
عَنْ عِبَادَتِكَ وَلَا الْجُحُوْدِ لِرُبُوْبِیَّتِكَ وَلَا الْخُرُوْجِ عَنِ
الْعُبُوْدِیَّةِ لَكَ وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوَایَ وَاَزَلَّنِی الشَّیْطَانُ
بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَیَانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ فَبِذُنُوْبِیْ غَیْرَ ظَالِمٍ
لِیْ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّیْ وَتَرْحَمْنِیْ فَبِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ یَا
كَرِیْمُ و بازمی گوئی غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ غَدَوْتُ
بِغَیْرِ حَوْلٍ مِّنِّیْ وَلَا قُوَّةٍ وَلٰكِنْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهٖ یَا
رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْبَیْتِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهٖ وَ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِیْ رِزْقًا حَلَالًا طَیِّبًا تَسُوْقُهٗ اِلَیَّ
بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خَافِضٌ فِیْ عَافِیَتِكَ بسند
معتبر از حضرت صادق عم منقول است که هر که را بخدا حاجتی باشد
برود بمسجد کوفه و وضوی کامل بسازد و در مسجد دو رکعت نماز بگذارد

و در هر رکعت سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و اذا جاء نصر الله و سبح اسم
ربک الاعلی و انا انزلناه هر یک را یک مرتبه بخواند و چون فارغ
شود حاجت خود را بطلبد انشاء الله بر آورده می شود راوی گوید
که من این نماز را کردم و از خدا حاجت طلب کردم که روزیم فراخ
گرداند امروز نعمت بسیار دارم و دعا کردم برای حج مرا روزی شد
و بدیگری تعلیم کردم روزیش تنگ بود حق تعالی روزیش را فراخ گردانید
و در مزار بعضی از دختران جناب امیر المؤمنین ع در حوالی مسجد کوفه
معروف است و اما خانهٔ امیر المؤمنین ع اگرچه روایت در نماز و زیارت
دران وارد نشده اما چون بشرف سکنای آن حضرت مشرف گردیده
است نماز و دعا دران اجر عظیم و ثواب جسیم دارد و حدیثی مطلق در
تعظیم مطلق مساکن و مشاهد شریفهٔ ایشان وارد شده است

در بیان فضیلت و اعمال مسجد سهله

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله دران عرصه
نیست و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست
که چون داخل کوفه شوی برو بمسجد سهله و نماز بکن و حاجت دین
و دنیای خود را از خدا طلب کن بدرستیکه مسجد سهله و خانهٔ

ادریسؑ است که در انجا خیاطت میکرد و نماز میگذارد و هرکه دران مسجد
خدارا بخواند و هر حاجتی که خواهد حاجتش برآورده شود و حق تعالی در
روز قیامت بسوی مقام بلند که درجهٔ حضرت ادریسؑ است اورا بالا برد
وازمکروهات دنیا و مکر دشمنان امان یابد و در حدیث معتبر
دیگر ازان حضرتؑ منقول است که مسجد سهله خانهٔ حضرت ابراهیمؑ بود
که ازانجا بجنگ عمالقه رفت و خانهٔ ادریسؑ بود که دران خیاطت
میکرد و حضرت داؤدؑ ازان مسجد بجنگ جالوت رفت و دران
سنگ سبزی هست که دران سنگ صورت هر پیغمبری هست واز
زیر آن سنگ طینت هر پیغمبری را برداشته اند و محل ورود و مسکن
حضرت خضرؑ است پس فرمود که اگر عموی من زید در هنگامیکه
خروج کرد بآن مسجد میرفت و نماز میکرد و از خدا امان می طلبید
بیست سال امان می یافت و هیچ غمناکی بآن مسجد نمیرود که نماز
کند میان نماز شام و خفتن و دعا کند مگر اینکه غمش زائل شود
راوی در بعضی احادیث پرسید که این پیغمبران در کجا سکونت
میکردند فرمود که در گوشهای آن مسجد و در حدیث معتبر دیگر
فرمود گویا می بینم که حضرت صاحب الامرؑ دران مسجد فرود آید با اهل
و عیالش و منزل آن حضرت باشد و حق تعالی هیچ پیغمبرے

نه فرستاده مگر دران مسجد نماز کرده است و هرکه دران مسجد اقامت
نماید چنانست که در خیمهٔ رسول خدا ص قیام نموده و هیچ مرد و زن
مومنی نیست مگر آنکه دلش مائل است بسوی آن مسجد و هیچ کس
با نیّت صادق نماز و دعا نمی کند دران مسجد مگر بر میگردد با بر آمدن
حاجتش و هیچ کس در ان مسجد امان نمی طلبد مگر امان می یابد از هرچه می ترسد
ازان و آن از جمله بقعه هائیست که خدا دوست می دارد که او را درانها
بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر ملائکه می آیند بزیارت آن
مسجد و عبادت خدا می کنند دران پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم
لبتمامه نماز دران مسجد می کردم و انچه گفتم فضیلت آن مسجد
زیاده ازان است که بگویم پس راوی پرسید که حضرت قائم علیه السلام همیشه
دران مسجد خواهد بود فرمود بلی و در روایت معتبر دیگر فرمود
که هرکه در مسجد سهله دو رکعت نماز بکند خدا عمرش دو سال زیاده
کند و در روایت معتبر دیگر فرمود که دران مسجد صور قیامت
را خواهند دمید و از پهلوی آن هفتاد هزار کس محشور خواهند شد
که داخل بهشت شوند بی حساب و بسند حسن از حضرت
امام محمد باقر ع منقول است که در کوفه مسجد هایی ملعون و مسجد های
مبارک اند اما مساجد مبارکه مسجد غنی و آن مسجد قبله اش

درست است وخاکش طیب است ومرد مومنی بنا کرده است آن را
ودنیا برطرف نمی شود مگر آنکه دو چشمه نزد آن جاری خواهد شد ودو
باغستان دران بهم خواهد رسید ومسجد بنی ظفر ومسجد
سهله ومسجد حمرا ومسجد جعفی وآما مسجدهای ملعون مسجد ثقیف ومسجد
اشعث ومسجد جریر ومسجد سماک ومسجد دیگر در حمرا که بر قبر فرعونی
از فراعنه بنا شده است ودر حدیث دیگر از امیر المومنین ع
منقول است که فرمود از مسجد مبارکه مسجد حمرا است وآن مسجد یونس
بن متی است وبسند معتبر از امام محمد باقر ع منقول است که از
آن حضرت کسی سوال کرد که کدام بقعه زمین بهتر است از حرم خدا
واز حرم رسول فرمود کوفه که پسندیده وپاکیزه است ودران قبرهای
پیغمبران مرسل وغیر مرسل است ودران قبرهای اوصیای پیغمبران
است ودران مسجد سهله است که هیچ پیغمبری خدا نه فرستاده است
مگر دران مسجد نماز کرده است وعدل خدا در انجا ظاهر خواهد شد
وحضرت قائم آل محمد م در انجا خواهد بود وآن منزل پیغمبران و
واوصیا وصالحان است واز حضرت صادق علیه السلام
منقول است که حد مسجد سهله تا روحه است کیفیت اعمال
مسجد سهله دو رکعت نماز میان شام وخفتن خواندن

سنت

سنت است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر غمگینی که در مسجد سهله بیاید و دو رکعت نماز میان شام و خفتن
بجا آرد البته حق تعالی غمش را زائل گرداند و بلایش را دور و حاجتش
بر ساند شیخ شهید و محمد بن مشهدی رضی الله عنهما بسند معتبر
روایت کرده اند از بشار مکاری که گفت روزی در کوفه بخدمت
حضرت امام جعفر صادق ع رفتم و طبق رطبی نزد آن حضرت بود
و تناول می نمود فرمود نزدیک بیا و بخور گفتم گوارا باد فدای تو شوم
مرا غیرتی حادث شده است در راهی که می آمدم که دلم را بدرد
آورده و بسیار در من اثر کرد فرمود که بحق من پیش آ و تناول نما
چون از رطب قدری خوردم فرمود که احوال سخن خود را تمام کن
عرض کردم که در عرض راه یسا ولی از اعوان خلفاء جور را
دیدم سر یک زنی را می کوبید و او را بسوی زندان می کشید و او
بصدای بلند استغاثه میکرد و بخدا و رسول سوگند می داد و هیچکس
بفریاد او نمی رسید و این ظلم بر او بدین سبب جاری شده بود
که در عرض راه پایش لغزیده بود و گفته بود که ای فاطمه خدا لعنت کند
بر هر که ظلم کرده است ترا چون حضرت این سخن شنید دست
از خوردن کشید و چندان گریست که دستمال و ریش مبارکش

وسینه اش از آب دیده اش تر شد پس فرمود که ای بشار برخیز
تا برویم بمسجد سهله و خدا را بخوانیم و از و سوال کنیم که این زن را
خلاص کند و دران ساعت یکی از شیعیان را به در خانه سلطان
فرستاد و مبالغه فرمود که از آن جا حرکت مکن تا پیک من بسوی
تو بیاید و اگر در امر آن زن چیزی حادث شود هر جا که باشیم خبر
از برای ما بیاور بشار گفت که در خدمت آن حضرت ع رفتیم به مسجد
سهله و هر یک دو رکعت نماز کردیم پس حضرت ع دست بجانب
آسمان برداشت و این دعا خواند اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَمُعِيدُهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ
الْخَلْقِ وَرَازِقُهُمْ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَابِضُ
الْبَاسِطُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَ
بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَاَنْتَ وَارِثُ الْاَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَاَخْفٰى اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ
بِهِ اَعْطَيْتَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَ
بِحَقِّهِمُ الَّذِي اَوْجَبْتَهُ عَلٰى نَفْسِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِی حَاجَتِی السَّاعَةَ السَّاعَةَ

یَا سَامِعَ الدُّعَاءِ یَا سَیِّدَاهْ یَا مَوْلَاهْ یَا غِیَاثَاهْ اَسْئَلُكَ

بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِی عِلْمِ

الْغَیْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ

تُعَجِّلَ خَلَاصَ هٰذِهِ الْمَرْاَةِ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوْبِ وَالْاَبْصَارِ

پس بسجده رفت آن حضرت وبغیر از نفس کلامی نشنیدم پس

سر برداشت وفرمود که برخیز که آن زن را رها کردند چون بیرون

آمدیم بمارسید نمرد که از برای خبر آوردن بدر خانه سلطان

فرستاده بودیم وخبر داد که آن زن را رها کردند وگفت بردر خانه

سلطان ایستاده بودم ناگاه حاجب بیرون آمد وآن زن را

طلبید واز وی پرسید که چه سخن از تو صادر شده بود که ترا آزاد کردند

گفت پایم لغزید گفتم خدا لعنت کند ظلم کنندگان ترا ای فاطمه

باین سبب مرا چنین آزار دادند پس حاجب دویست درهم

آورد وگفت این را بگیر وامیر را عفو کن آن زن قبول نکرد

پس حاجب نزد امیر رفت وبرگشت وزن را مرخص کرد

حضرت پرسید که آن زن قبول نکرد آن زر را گفت بلی با آنکه

محتاج بیک درهم آن بود حضرت از جیب خود هفت اشرفی

بیرون آورد و گفت این را برای آن زن بہ برد و سلام مرا بآن
برسان بشارت گوید که ما هر دو رفتیم نزد آن زن و سلام حضرت
را باو رسانیدیم گفت باللہ که حضرت امام جعفر صادق عہ
مرا سلام رسانیده گفتیم بلی پس نعره زد و بیهوش شد چون بهوش
آمد بار دیگر پرسید چون خبر دادیم باز نعره زد و بیهوش شد تا سه
بار پس زر دادیم و گفتیم که آن حضرت برای تو فرستاده است
زر را گرفت و گفت از آن حضرت سوال نمائید که کنیز خود را نزد
حق تعا شفاعت نماید که از گناهانش در گذرد زیرا که کسی را نمی شناسم
که باو متوسل شوم بدرگاه خدا که از آن حضرت و پدران بزرگوارش
بزرگ تر باشد پس بخدمت حضرت برگشتیم و احوال آن زن را
عرض کردیم آن حضرت می گریست و دعا میکرد و در حدیث
سابق گذشت که گوشه های مسجد محل پیغمبران بوده است پس
ازین سبب فضیلت عظیم دارند و علما نماز در سه گوشه مسجد
نقل کرده اند اول گوشه که در خلاف جهت قبله در جانب راست
واقع است و بعد از آن در گوشه که در پیش قبله در جانب راست
واقع است بعد از آن در گوشه که پیش قبله در جانب چپ
واقع است چنانچه شیخ شهید رہ و محمد بن مشهدی رضی اللہ عنهما

روایت کرده اند از ابن بابویه از کلینی از علی بن ابراهیم از پدرش
که گفت بعد از مراجعت از حج بیت الله الحرام وارد کوفه شدم
و رفتم بمسجد سهله شخصی را دیدم که مشغول نماز بود چون فارغ شد
آن دعا خواند که پیش مذکور شد پس برخاست و رفت در
گوشهٔ مسجد و دو رکعت نماز کرد و چون فارغ شد تسبیح خواند و گفت
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ
لَكَ فِيهَا قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا لِي اَللّٰهُمَّ
أَحْيِنِي مَا كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْراً لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ
الْوَفَاةُ خَيْراً لِي عَلَى مُوَالاةِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
أَعْدَائِكَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس برخاست پرسیدیم که این چه موضع است گفت این خانهٔ
ابراهیم خلیل الله است که از اینجا بجنگ عمالقه بیرون رفت پس رفت بآن
گوشهٔ مسجد که در جانب مغرب است و دو رکعت نماز کرد پس
دستها را برداشت و گفت اَللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَرَجَاءَ رِفْدِكَ

وَجَوَائِزَكَ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا
مِنِّي بِأَحْسَنِ قَبُولٍ وَتُبَلِّغَنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولَ
وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس برخاست ورفت بگوشه که جانب مشرق است ودو رکعت
نماز کرد ودستها را کشود وگفت اَللّٰهُمَّ إِنْ كَانَتِ الذُّنُوبُ
وَالْخَطَايَا قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لِي
إِلَيْكَ صَوْتًا وَلَمْ تَسْتَجِبْ لِي دَعْوَةً فَإِنِّي أَسْأَلُكَ
بِكَ يَا اللّٰهُ فَإِنَّهُ لَيْسَ مِثْلَكَ أَحَدٌ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تُقْبِلَ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتُقْبِلَ بِوَجْهِي إِلَيْكَ
وَلَا تُخَيِّبْنِي حِينَ أَدْعُوكَ وَلَا تَحْرِمْنِي حِينَ أَرْجُوكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس بسجده رفت وپهلوهای روی خود
را بر خاک گذاشت وبرخاست وبیرون آمد پرسیدم که
این مکان چه نام داشت فرمود این مقام پیغمبران ومرسلان
وصالحان است پس داخل شد در مسجد کوچکی که در پیش روی
مسجد سهله است ودو رکعت نماز باسکینه ووقار کرد ودستها را
بدعا کشود وگفت إِلٰهِي قَدْ مَدَّ إِلَيْكَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ

يديه لحسن ظنه بك الهي قد جلس المسيء بين
يديك مقرا لك بسوء عمله وراجيا منك الصفح
عن زلله الهي قد رفع اليك الظالم كفيه راجيا
لما لديك ولا تخيبه برحمتك من فضلك الهي قد
جثا العائد الى المعاصي بين يديك خائفا من
يوم تجثو فيه الخلائق بين يديك الهي قد جاءك العبد
الخاطئ فزعا مشفقا ورفع اليك طرفه حذرا راجيا
وفاضت عبرته مستغفرا نادما وعزتك وجلالك
ما اردت بمعصيتي مخالفتك وما عصيتك اذ عصيتك
وانا بك جاهل ولا لعقوبتك متعرض ولا لنظرك
مستخف ولكن سولت لي نفسي واعانتني على ذلك
شقوتي وغرني سترك المرخى علي فمن الآن من
عذابك يستنقذني وبحبل من اعتصم ان قطعت
حبلك عني فيا سوأتاه غدا من الوقوف بين يديك
اذا قيل للمخفين جوزوا وللمثقلين حطوا فمع
المخفين اجوز ام مع المثقلين احط ويلي كلما
كبرت سني كثرت ذنوبي ويلي كلما طال عمري

كَثُرَتْ مَعَاصِيَّ فَكَمْ اَتُوبُ وَكَمْ اَعُودُ اَمَا آنَ لِي اَنْ
اَسْتَحِيَ مِنْ رَبِّي اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِي
وَارْحَمْنِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَخَيْرَ الْغَافِرِينَ پس گریست پهلوی راست
روی خود را بر زمین گذاشت و گفت اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس پهلوی چپ رو را بر زمین گذاشت
و گفت عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ
عِنْدِكَ يَا كَرِيمُ پس بیرون آمد پرسیدم که ای سید من این کدام
مکان است گفت این مسجد زید بن صوحان است که از صحابهٔ
امیر المؤمنین ع بوده است و این دعا را وست که در نماز شب خوانده
است پس آن شخص غایب شد رفیق من گفت این حضرت
خضر ع بود بیان مسجد صعصعه یکی از مساجد معروفه مسجد صعصعه بن
صوحان است شیخ شهید و محمد بن مشهدی ره روایت کرده اند از
علی بن محمد بن عبد الرحمن شوستری که گفت گذشتم بطایفهٔ بنی داسل
یکی از ایشان گفت که بیا بر دیم مسجد صعصعه و در انجا نماز کنیم این
ماه رجب است و سنت است درین ماه زیارت این مواضع مشرفه
که امامان ما قدمهای مبارک شان با نها رسیده و در ان موضع نماز کرده
و مسجد صعصعه نیز از انها است پس رفتیم بسوی آن مسجد دیدیم ناقهٔ را

که در مسجد عقال کردند چون داخل شدیم مردی را دیدیم که جامه رعنا مثل
اهل حجاز پوشیده و نشسته این دعا می خواند اللهم یا ذا المنن
السابغة والآلاء الوازعة والرحمة الواسعة والقدرة
الجامعة والنعم الجسيمة والمواهب العظيمة والأيادي
الجميلة والعطايا الجزيلة يا من لا ينعت بتمثيل ولا يمثل بنظير
ولا يغلب بظهير يا من خلق فرزق وألهم فأنطق وابتدع
فشرع وعلا فارتفع وقدر فأحسن وصور فأتقن واحتج
فأبلغ وأنعم فأسبغ وأعطى فأجزل ومنح فأفضل
يا من سما في العز ففات خواطر الأبصار ودنا في
اللطف فجاز هواجس الأفكار يا من توحد بالملك
فلا ند له في ملكوت سلطانه وتفرد بالآلاء والكبرياء فلا ضد له في جبروت
شأنه يا من حارت في كبرياء هيبته دقائق لطائف الأوهام و
انحسرت دون إدراك عظمته خطائف أبصار الأنام يا من عنت الوجوه
لهيبته وخضعت الرقاب لعظمته ووجلت القلوب
من خيفته أسألك بهذه المدحة التي لا تنبغي إلا
لك وبما وأيت به على نفسك لداعيك من المؤمنين
وبما ضمنت الإجابة فيه على نفسك للداعين

يَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ وَ اَبْصَرَ النَّاظِرِيْنَ وَ اَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ
يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِيْنِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
النَّبِيِّيْنَ وَ عَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ الْاَخْيَارِ وَ اقْسِمْ لِيْ فِيْ
شَهْرِنَا هٰذَا خَيْرَ مَا قَسَمْتَ وَ احْتِمْ لِيْ فِيْ قَضَائِكَ خَيْرَ مَا حَتَمْتَ وَ اخْتِمْ
لِيْ بِالسَّعَادَةِ فِيْمَنْ خَتَمْتَ وَ اَحْيِنِيْ مَا اَحْيَيْتَنِيْ مَوْفُوْرًا وَ اَمِتْنِيْ
مَسْرُوْرًا وَ مَغْفُوْرًا وَ تَوَلَّ اَنْتَ نَجَاتِيْ مِنْ مُسَاءَلَةِ الْبَرْزَخِ وَ ادْرَءْ
عَنِّيْ مُنْكَرًا وَ نَكِيْرًا وَ اَرِعَيْنِيْ مُبَشِّرًا وَ بَشِيْرًا وَ اجْعَلْ لِيْ
اِلٰى رِضْوَانِكَ وَ جِنَانِكَ مَصِيْرًا وَ عَيْشًا قَرِيْرًا وَ مُلْكًا
كَبِيْرًا وَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ كَثِيْرًا پس سجده طولانی کرده
برخواست بر اشتر سوار شد ورفت رفیقم گفت که این حضرت خضر بود
چرا با او سخن نگفتیم گویا زبان ما را بسته بود چون بیرون آمدیم ابن ابی رواد
رواسی را برخوردیم پرسید از کجا می آئید گفتیم از مسجد صعصعه وخبر را باو
نقل کردیم گفت این سواره هر دو روز یا سه روز یک مرتبه باین مسجد
می آید و باکسی سخن نمی گوید پس پرسید که شما گمان دارید که با که گفتیم
گمان ما اینست که خضر باشد گفت و الله من نمی دانم او را مگر کسیکه
خضر محتاج دیدن اوست یعنی صاحب الزمان علیه السلام و سید ابن
طاوس در کتاب اقبال از محمد بن ابی الرواد رواسی نقل کرده است

که او در روزی از روزهای ماه مبارک رجب با محمد بن جعفر دهان به
مسجد سهله رفت پس محمد بن جعفر گفت که بیا به مسجد صعصعه که آن مسجد
مبارک است و امیر المؤمنین ع در ان نماز کرده و قدمهای امامان بآنجا
رسیده چون داخل مسجد شدیم که مشغول بنماز شویم ناگاه مردی را دیدیم
که از ناقه فرود آمد و پاهای ناقه را بست و داخل مسجد شد و دو رکعت نماز
کرد و بسیار طول داد در نماز پس دستها را بلند کرد و دعائیکه بالا مذکور شد
خواند و چون فارغ شد بر ناقه سوار شد محمد بن جعفر گفت که بیا بپرسیم که
این کیست رفتیم و در راه او را یافتیم گفتیم ترا قسم دادیم که کیستی فرمود که گمان شما کیست گفتیم
گمان داریم که شما خضر باشید فرمود که من آن کسم که خضر محتاج است بدیدن
من برگردید من امام زمان شمایم اما اعمال مسجد غنی و مسجد جعفی و مسجد
نبی کاهل هر یک وارد شده اند در مزار بحار و غیره الا آنکه ما ذکر شان نکردیم
چرا که مواضع و نشانهای آن مساجد درین زمان مفقود اند هیچ نفعی
و اثری مترتب نیست و عنان اسپ چوبین قلم را در میدان فضائل
زیارت جناب سید الشهدا علیه الاف التحیة و الثنا معطوف نمائیم

در بیان فضیلت فرات بسند معتبر منقول است

که امام محمد باقر ع پرسید از شخصی از اهل کوفه که آیا غسل میکنی در آب فرات
هر روز یک مرتبه گفت نه فرمود که در هر هفته یک مرتبه غسل میکنی

گفت نه فرمود که در بهره غسل سکینی گفت نه فرمود که در هر سال غسل سکینی
گفت نه فرمود که تو از خیر محرومی و در حدیث دیگر از حضرت امیر المؤمنین ع
منقول است که چهار نهر است در دنیا که از بهشت است فرات و نیل
و سیحان و جیحان در بهشت فرات آب است و نیل عسل و سیحان
شراب و جیحان شیر و در حدیث دیگر فرمود که فرات بهترین
آبها است در دنیا و آخرت و در احادیث بسیار وارد است که هر
طفلی را که کامش از آب فرات بردارند البته دوستدار اهلبیت
گردد و بروایت معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام
عجلی فرمود که اگر میان من و فرات آن قدر فاصله می بود که میان
تو و فرات است هر آئینه دوست میداشتم که هر دو طرف روز بروم
نزد آن و در حدیث معتبر از حضرت علی بن الحسین ع منقولست که
حق تعالی در هر شب ملکی میفرستد که سه مثقال مشک بهشت در فرات
میریزد و هیچ نهری در مشرق و مغرب نیست که برکتش بیشتر از نهر فرات
باشد و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقول است که هر روز
چند قطره از آب بهشت در فرات میریزد و در روایت معتبر دیگر
منقول است که چون حضرت صادق ع در زمان سفاح بکوفه تشریف
آوردند بر سر جسر ایستادند و بغلام خود فرمودند که مرا آب بده غلام کوزه

ملاحی را گرفت و آب با آنحضرت داد حضرت میل فرمودند و آب
از هر دو طرف دهان آنحضرت بر ریش مبارک و جامهٔ آنحضرت میریخت
پس دو مرتبه دیگر آب طلبیدند و تناول فرمودند پس هر مرتبه حمد الهی
کردند پس فرمودند که چه بسیار عظیم است برکت این نهر آب هر شبی که
هر روز هفت قطره از بهشت دران میریزد اگر مردم بدانند که چه مقدار
برکت درین نهر است هر آئینه خیمه ها در هر دو طرفش بزنند اگر نه این
بود که خطاکاران دران داخل می شدند هیچ صاحب دردی و مرضی
دران غوطه نمی خورد مگر شفا می یافت و در حدیث دیگر فرمود
که شاطی الوادی الایمن که خدا فرموده است نهر فرات است و
بسند صحیح از آنحضرت ع منقول است که فرمود گمان ندارم که کسی
را کامش از آب فرات بردارند و شیعهٔ ما نباشد و فرمود که هر روز در آب
فرات دو ناودان از بهشت جاری میشوند و در حدیث
معتبر دیگر از آنحضرت مرویست که دو نهر هستند که ده مومن اند و دو
کافر اما مومن نیل مصر و فرات و اما کافر نهر بلخ و دجله پس بردارید کام
اولاد خود را با آب فرات در بیان فضیلت زیارت
امام حسین ع بدانکه بعضی از اخبار بر وجوب کفائی بودن زیارت
آن حضرت دلالت میکند و استحباب تاکیدی از اکثر احادیث

ظاهر شود چنانچه صاحب جواهر الاخبار از محمد بن مسلم روایت کرده
که شنیدم از امام ابی جعفر و جعفر بن محمد علیهما السلام میفرمایند که پروردگار عالم
ابی عبد الله را بسبب شهادت بچهار چیز مختص گردانیده اول
امامت در اولاد آنحضرت دوم شفا در خاک آن قتیل راه خدا
سیوم اجابت دعا تحت قبه مبارکه چهارم زمان آمد و رفت زائر
از حساب مدت عمر خارج است و ابان بن تغلب از امام جعفر
صادق علیه السلام روایت کرده که روز عاشورا چهار هزار فرشته برای نصرت
حسین روحی له الفدا آمدند مگر اذن جنگ نیافتند مراجعت کردند
باز برگشتند که آن مظلوم کربلا شهید شده بودند پس از آن روز تا روز
قیامت نزد قبر شریفش پراگنده مو و غبار آلود و گریان مقیم اند و
افسر آن فرشتگان ملکی است است منصور نام پس هیچ زائری
نیست که برای زیارت آن حضرت بیاید که آن فرشتگان برای
استقبال او نیایند و نه برند نزد قبر آنحضرت و هیچ رخصت شونده
نیست که از آنحضرت رخصت شود مگر اینکه آن فرشتگان مشایعت
او نه کنند و هیچ بیماری نیست که آنها برای عیادت او نه روند
و هیچ زائری نمی میرد مگر اینکه بر جنازه او آن ملائکه نماز و استغفار
نه کنند و نیز در کتاب مذکور از ابی صامت منقول است که

شنیدم امام جعفر صادق ع میفرمود کسیکه بزیارت قبر امام حسین ع
پیاده پا بیاید بنویسید حق تعالی بعوض هر قدم هزار حسنه و محو میکند
از او هزار سیئه و بلند می کند برای او هزار درجه صاحب تحفه
بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر ع روایت کرده امر کنید شیعیان
مرا بزیارت حسین بن علی ع بدرستیکه زیارت آن حضرت دفع
میکند خانه فرود آمدن و غرق شدن و سوخته شدن و از دریدن
درندگان و زیارت آن حضرت فرض است بر هر کس که اقرار
نماید برای حسین ع بامامت از جانب خدا و مراد از فرض واجب
کفائیست و بسند موثق از امام جعفر صادق ع منقول است
که زیارت کنید حسین بن علی را و جفا مکنید آن حضرت را
بترک زیارت که بهترین جوانان اهل بهشت و بهترین جوانان شهیدان
است و بسند معتبر از آن حضرت ع منقول است که زیارت
کنید قبر آنحضرت ع را اگر چه سالی یک مرتبه باشد بدرستیکه هر که
برود نزد قبر آن حضرت باشناسائی حق آن حضرت و انکار نکند
حق آن را عوضش بغیر از بهشت نیست و روزی داده میشود روزی
فراخ و میدهد خدا او را فرج نزدیک و بسند معتبر منقول است
که شخصی بحضرت صادق ع عرض کرد که زیارت تو شوم چه میفرمائی

در حق کسیکه ترک کند زیارت امام حسین ع را او وقتا در بهر زیارت
او باشد فرمود که میگوییم که او عاق ما شده است و سبک شمرده است
امری را که برای او نافع است و هر که زیارت کند آن حضرت ع را خدا
حوائج او را متکفل شود و کفایت مهمات دنیاوی او را بنماید و در زیارت
آن حضرت ع روزی را برای بنده جلب میکند و آنچه خرج کند خدا
عوض میدهد و گناه پنجاه ساله می آمرزد و بر میگردد بسوی اهل خود
و حال آنکه هیچ گناه و خطائی بر او نباشد مگر آنکه از نامه عمل او محو شود
و اگر در آن سفر بمیرد ملائکه نازل شوند و او را غسل دهند و گشوده
شود برای او دری بسوی بهشت که داخل شود بر او نسیم جنت
و اگر سالم بماند گشوده شود دری که نازل شود از آن رزق روزی او
و حق تعالی بعوض هر درهمی که خرج کرده است ده هزار درهم باو میدهد
و برای او ذخیره کند و چون محشور شود گویند باو که خدا این عوض را برای
تو ذخیره کرده است که امروز بتو رسیده و در روایت معتبر دیگر
منقول است که آنحضرت به ام سعیده فرمود که زیارت کن حضرت
امام حسین ع را که زیارت آن حضرت ع واجب است بر مردان و
زنان و در روایت معتبر دیگر منقول است که فرمود اگر یکی
از شما حج کند در تمام عمر خود و زیارت امام حسین ع نکرده باشد هر آینه

ترک کرده بود حقی از حقوق رسول خدا صلعم زیرا که حق امام حسین ع فریضه
از جانب خدا و واجب است بر هر مسلمان و بسند های
معتبر از حضرت امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع منقول است هر که
بزیارت امام حسین ع نرود از شیعیان ما ایمان و خویش ناقص
خواهد بود و اگر داخل بهشت شود پست تر از مومنان دیگر خواهد
بود و در روایت دیگر از حضرت صادق ع منقول است هر که بزیارت
امام حسین ع نرود و گمان کند که شیعه ما است تا بمیرد پس او شیعه ما
نیست و اگر او از اهل بهشت باشد مهمان اهل بهشت خواهد بود
و بسند حسن از امام محمد باقر ع منقول است هر که خواهد بداند
که او از اهل بهشت است عرض کند محبت ما را بر دل خود اگر قبول
کند مومن است و هر که دوست ما است باید که رغبت کند در زیارت
قبر امام حسین ع زیرا که هر که زیارت کننده آن حضرت است ما
او را دوست اهلبیت میدانیم و او از اهل بهشت است و هر که
زیارت کننده آن حضرت نیست ایمانش ناقص است و در
روایت معتبر دیگر مذکور است که شخصی از حضرت صادق ع سوال
کرد از حال کسی که ترک کند زیارت قبر امام حسین ع را قادر بود گفت آن مرد سیت
از اهل جهنم و در حدیث دیگر فرمود که کسی که زیارت آن حضرت را

قبر امام حسین ع نکرده باشد ترک خواهد بود حق بزرگی از حقوق پیغمبر خدا
و در حدیث دیگر مرویست که حضرت امام محمد باقر ع پرسید
از شخصی که چه مقدار فاصله است میان شما و میان قبر امام حسین ع
گفت شانزده فرسخ پرسید که آیا بزیارت آن حضرت میروید
گفت نه فرمود چه بسیار جفاکارید شما و از حضرت امیر المومنین ع
منقول است که فرمود پدرم و مادرم فدای حسین باد که نزدیک
کوفه کشته خواهد شد گویا می بینم که انواع وحشیان صحرا گردنها کشیده
باشند بر قبرش و بر وگریه و نوحه کنند تا صباح چون چنین شود زنهار
جفا مکنید بزیارت نکردن آنحضرت و بچندین سند معتبر منقول
است که حضرت صادق ع بسدیر صیرفی فرمود که آیا زیارت میکنی
حضرت امام حسین ع را هر روز گفت نه فرمود که هر هفته گفت نه فرمود
که هر ماه گفت نه فرمود که هر سال گفت گاهست که سالی یک مرتبه
بزیارت آن حضرت میروم فرمود که چه بسیار جفاکارید شما بحسین ع
مگر نمیدانی که خدا را چهار هزار ملک است که ژولیده مو وگرد آلود
بر آن حضرت میگریند و مرثیه خوانند و ایشان را کلال حاصل
نمی شود و پیوسته زیارت می کنند و ثواب ایشان برای زیارت
کنندگان آن حضرت است و در روایت معتبر منقول است

که حضرت امام محمد باقر ع از شخصی پرسید که هر هفته زیارت امام حسین ع
میکنی گفت نه فرمود که هر ماه میکنی گفت نه فرمود که تو محرومی از خیر
و در روایت معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود که
عجب دارم از کسیکه گمان میکند که شیعهٔ ما است و عمرش میگذرد
و بزیارت قبر امام حسین نمیرود از روی تهاون و سستی و عجز و تنبلی
والله که اگر بدانند که چه فضیلت در زیارت آنحضرت است هرگز
سستی و تنبلی نکنند راوی عرض کرد که چه فضیلت در آن است
فرمود فضیلت و خیر بسیار اوّل چیزیکه باو میرسد آنست که گناهان
گذشته اش را می آمرزند و میگویند عمل از سر بگیر و در حدیث معتبر
منقول است که حضرت صادق ع با ابان بن تغلب گفت که ای
ابان چند گاه است که زیارت قبر امام حسین ع نکرده گفت نیست
فرمود سبحان الله تو از سرگروههای شیعیانی و ترک زیارت آنحضرت
میکنی و هر که زیارت آنحضرت میکند حق تعالی مینویسد برای او
بعدد هر گامی حسنه و محو کند از و بهر گامی گناهی دیگر و گناهان
گذشته و آینده او را بتحقیق که چون آن حضرت شهید شد بقبر آن
حضرت فرود آمد هفتاد هزار ملک ژولیده موی گرد آلوده بر آنحضرت
گریه و نوحه میکنند تا روز قیامت سعد بن زید از ابی عمیر از

معاویه بن وهب منقول است که رفتم بخدمت حضرت امام جعفر
صادق ع در ان حالیکه حضرت مشغول بنماز بود پس نشستم تا اینکه
آنجناب از نماز فارغ شد شنیدم که مناجات میکنند با پروردگار بایندطور
ای خداوند مخصوص گردانیدی ما را بکرامت و وعده داده ما را الشفاعت
و علوم رسالت بما داده و علوم گذشته و آینده بما عنایت کرده و قلوب
مردمان را مایل بطرف ما گردانیده بخشش ما را و برادران ما را
و زائران قبر پدر بزرگوارم امام حسین ع را و آن زائران مال
خود را خرج کرده اند و بیرون آورده اند از شهرها خود را برای رغبت در نیکی
ما و امید ثواب تو در صله ما و برای خوش کردن پیغمبر تو و اجابت
نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مراد
ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما
بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفه ایشان باش
در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق
ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر معاند را و هر ضعیف و شدید
از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده ایشان را زیاده از انکه
امیدوارند از تو بسبب دور شدن ایشان از وطنهای خود و در
اختیار کردن و فضیلت دادن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی

خویشان خود خداوندا دشمنان ما عیب کرده اند بر ایشان بسبب
بیرون آمدن ایشان برای زیارت ما پس این مانع نشد ایشان را
از عزم کردن و قصد کردن دبیرون آمدن از روی مخالفت
ایشان پس رحم کن پروردگارا آن سرها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم
کن رخسارهای ایشان را که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین ع و رحم کن آن چشمها
را که گریه ایشان جاری شده است برای ترحم ما و رحم کن آن دلها را که
جزع و فزع کرده اند در مصیبت ما و رحم کن آن آوازها و نغمها را که در مصیبت ما
بلند کرده اند خداوندا آن جانها و بدنها را بتو می سپارم تا سیراب
گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت
باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد عرض کردم فدای
تو شوم آن دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکرد میدید که خدا او
را نمی شناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو هرگز نمی رسید والله
آرزو کردم که زیارت آن حضرت کنم حضرت فرمود که چه بسیار
نزدیکی تو با آنحضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معاویه ترک
مکن زیارت آن حضرت را عرض کردم فدای تو شوم من ندانسته
بودم که این قدر فضیلت دارد فرمود که ای معاویه آنها که برای زیارت
کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهاست که دعا میکنند برای ایشان در زمین

هستند کہ دعا می کنند براے ایشان در زمین ترک مکن زیارت آن
حضرت از برای خوف دشمن چراکہ ہر کہ از برای خوف ترک زیارت
کند آن قدر حسرت برد کہ آرزو کند کہ کاش آن قدر می ماندم نزد
قبر آن حضرت کہ در انجا مدفون میشدم آیا دوست نمی داری کہ خدا
ببیند ترا در میان آنہا کہ دعا میکنند برای ایشان رسول خدا ص و
علی ع و فاطمہ ع و ائمہ معصومین آیا نمیخواہی از انہا باشی کہ ملائکہ در قیامت
با ایشان مصافحہ میکنند آیا نمی خواہی از انہا باشی کہ در قیامت
بیایند و ہیچ گناہ بر ایشان نباشد آیا نمی خواہی از انہا باشی کہ در
قیامت حضرت رسول خدا ص با ایشان مصافحہ میکند بسند
معتبر از زرارہ منقول است کہ عرض کرد بخدمت امام محمد باقر ع
کہ چہ میفرمائی در باب کسیکہ بدرت حضرت امام حسین را زیارت
کند با ترس فرمود کہ خدا او را ایمن گرداند در روز قیامت کہ ہمہ
ترسان باشند و باستقبال او آیند ملائکہ و او را بشارت دہند و
گویند مترس و اندوہناک مباش کہ این روز رستگاری و فیروزی
تست و بسند معتبر منقول است کہ ابن بکیر بحضرت صادق ع
گفت کہ میروم بزیارت حضرت امام حسین ع و دلم ترسان و
ہراسان است تا برمیگردم از ترس خلیفہ و اتباع و لشکری او

فرمود که ای پسر بکیر دوست نمی داری که خدا ترا ببیند که از برای ما ترسانی مگر ندیدانی که کسیکه از برای خوف ما خائف و ترسان باشد حق تعالی او را در قیامت در سایهٔ عرش جا دهد و حضرت امام حسین ع در زیر عرش با او سخن گوید و او را حق تعالی ایمن گرداند از ترسهای روز قیامت مردم ترسند و او نترسد و اگر ترسد ملائکه او را بشارت دهند و ترسش را زائل گردانند و بروایت قوی منقول است که حضرت امام محمد باقر ع به محمد بن مسلم فرمود که آیا میروی بزیارت قبر امام حسین ع گفت بلی میروم با ترس و بیم فرمود که هر چند سخت تر و دشوارتر است ثواب بقدر ترس است و هر که در زیارت آن حضرت بترسد ایمن گرداند خدا او را در روز قیامت و برگردد از زیارت با آمرزش گناهان و سلام کنند با و ملائکه و زیارت کنند او را پیغمبر خدا ص و دعا کند برای او و برگردد با نعمتی از خدا و فضای وبدی با و نرسد مؤلف گوید که از اکثر اخبار ثابت میشود که زیارت حضرت امام حسین ع واجب باشد و معارض ظاهری ندارد و لکن مشهور میان علما آنست که سنت موکده است و بحسب احادیث وجوب زیارت آنحضرت در عمری یک مرتبه نهایت قوت دارد و حضرات شیعه که برین تاکیدات و تنبیهات و تخویفات و تهدیدات

وتشویقات مطلع شوند و با قدرت ترک کنند در غایت ضعف ایمان
خواهند بود بسند معتبر از علی بن میمون صائغ منقول است که فرمود
که حضرت صادق ع که یا علی ع شنیده ام که جمعی از شیعیان هستند که
یکسال و دو سال بر ایشان میگذرد و بزیارت امام حسین ع نمیروند
گفت فدای تو شوم جمعی را میشناسم که چنین اند فرمود واللہ که بہرہ
خود را خطا کرده اند و از ثواب خدا میل کرده اند و از مجاورت محمد ص
دور شده اند گفت در چند مدت زیارت باید کرد فرمود اگر توانی
در هر ماه گفت نمی توانم زیرا که بدست خود کار میکنم و کارهای مردم
در دست من است و یک روز غائب شدن از مکان نمیتوانم کرد
فرمود تو و هر که بدست خود کار کند معذور است و مقصود من کسی بود
که بدست خود کار نکند از اینها اگر بهر جمعه بروند بر ایشان آسان است
و ایشان را نزد خدا و رسول ص در قیامت عذری نخواهد بود گفت
اگر شخصی را به نیابت خود بفرستد جائز است فرمود بلی اما رفتن
خودش ثوابش بیشتر است و نزد پروردگارش بهتر است که خدا
او را ببیند که شبها بیداری کشد و روزها تعب پس حق تعالی نظر
رحمت بسوی او کند که فردوس اعلی بر او واجب شود که با محمد ص
و اهلبیت ع او بوده باشد پس رغبت کنید در چنین ثوابی و از

اهل آن باشید و بسندهای صحیحهٔ معتبرهٔ دیگر از آن
حضرت منقولست که حق و لازم است بر مالدار که هر سال
دو مرتبه بزیارت امام حسین ع برود و بر فقیر آنکه سالی یک مرتبه برود
و بسندهای صحیح دیگر از آن حضرت منقول است که بروید بزیارت
قبر امام حسین ع هر سال یک مرتبه و بسند صحیح منقولست
که حلبی از آنحضرت ع پرسید از زیارت امام حسین ع چند بود
که در سالی یک مرتبه بروید بیشتر مروید اگر بیشتر بروید میان مخالفان مشهور
شوید و از حضرت امام موسی کاظم ع منقولست که جفا کنند امام
حسین ع را مالدار هر چهار ماه یک مرتبه برای زیارت نرود و
فقیر هر گاه او را میسر شود و بسند معتبر روایت که از حضرت
صادق ع پرسیدند که در چند مدت یک مرتبه برای زیارت امام حسین ع
باید رفت فرمود هر مقدار که خواهی و بسند معتبر از صفوان منقولست
که گفت در خدمت حضرت صادق ع بودم در میان مکه و مدینه پس
عرض کردم یا ابن رسول الله چرا شما را غمگین و دلگیر و دلشکسته
می‌بینم فرمود که اگر بشنوی آنچه من می‌شنوم هر آینه سؤال نخواهی کرد
عرض کردم که چه چیز می‌شنوید فرمود که تضرع ملائکه در درگاه خدا لعنت
کردن بر قاتلان امیر المؤمنین ع و بر قاتلان امام حسین ع و نوحه کردن

جنیان بر ایشان و گریۀ ملائکہ در حضرت امام حسینؑ اندو بسیاری
اندوہ ایشان کسیکہ اینہار اشنود کی خوردن و آشامیدن و خواب
کردن براو گوارا می باشد گفتم کسیکہ بزیارت آن حضرت بیاید و
برگردد و دیگرے بیاید کہ بیاید و در چند مدت ترک زیارت کند
فرمود آنانزدیک پس زیادہ از یک ماہ ترک زیارت نکند و کسیکہ
خانہ اش دور باشد ہر سہ سال یک مرتبہ زیارت کند اگر زیادہ
از سہ سال ترک کند بی عذری و علتی عاق حضرت رسول شدہ
است و قطع رحم آنحضرت کردہ است و اگر بداند زیارت کنندہ
حسینؑ کہ حضرت رسولؐ و حضرت امیر المومنین و حضرت فاطمہ
و امامان و شہیدان اہلبیت علیہم السلام چہ قدر شاد و خوشحال
میشوند بزیارت آنحضرت و چہ دعاہا در حق او میکنند و چہ ثوابہا در
دنیا حق تعالی باو میدہد و چہ اجرہا برای او ذخیرہ میکند کہ بآخرت
نفع رساند البتہ دوست دارد کہ تا زندہ باشد در جوار آنحضرت
باشد و بدرستیکہ زیارت کنندۂ آن حضرت چون از خانۂ
بیرون میرود و بہ ہر چیز کہ قدم میگذارد برای او دعا میکنند
و چون آفتاب براو می تابد گناہانش را میخورد چنانچہ ہیزم را آتش
میخورد و بر میگردد آمرزیدہ و کہ ہیچ گناہ براو نباشد و درجہ چند برای

او بلند گفتن که آنچه را هر بنده کسیکه در جهاد فی سبیل الله شهید شده باشد خود در خون
خود دست و پا زده باشد و حق تعالی ملکی را موکل گرداند که در آن
روضهٔ مقدسه قائم مقام او باشد و از برای او طلب آمرزش
کند تا او بزیارت بر گردد یا سه سال بگذرد یا بمیرد و بسند موثق
از عبید الله حلبی منقول است که گفت به حضرت صادق ع که ما زیارت
قبر امام حسین علیه السلام میکنیم در سالی دو مرتبه یا سه مرتبه فرمود که
خوشتر می آید که بسیار بزیارت بروید سالی یک مرتبه بروید نزد
حقیر آنست که حدیث مذکور محمول بر تقیه است معنیش اینست که
اگر زیاد رفتن موجب ضرر باشد سالی یک مرتبه کافیست و اگر ضرر
ندارد هر قدر که ممکن باشد برای زیارت برود تا آنکه اگر قریب باشد
در هر ماه زیارت بکنید و اگر خیلی نزدیک باشد در هر شب جمعه اگر خانه
در کربلا باشد اقل آنست که یک دو مرتبه زیارت بکند و در حدیث
معتبر دیگر منقول است که نماز میکنند نزد قبر امام حسین ع چهار هزار
ملک از طلوع صبح تا غروب آفتاب پس بآسمان میروند
و مثل ایشان نازل میشوند که نماز میکنند تا طلوع صبح پس سزاوار
نیست مسلمانی را که تخلف نماید از زیارت آنحضرت زیاده از
چهار سال و بسند معتبر از موسی بن جعفر منقول است که هر که

سالی سه مرتبه بزیارت امام حسین ع برود از پریشانی ایمن گردد و
بسند معتبر منقول است که داود بن فرقد بحضرت صادق ع عرض
کرد که چه ثواب دارد کسیکه هر ماه بزیارت امام حسین ع برود فرمود
که او راست مثل ثواب صد هزار شهید از شهیدان بدر سید
ابن طاوس نقل کرده است از محمد بن احمد بن داود که گفت
من همسایه داشتم که او را علی بن محمد میگفتند گفت که من ماهی
یک مرتبه بزیارت امام حسین ع میرفتم و چون سنم بالا رفت و
جسمم ضعیف شد مدتی نرفتم بعد از مدتی پیاده روانه شدم و در
مدت چند بکربلا رسیدم و زیارت و نماز کردم و بخواب رفتم دیدم
که حضرت امام حسین از قبر بیرون آمده و بمن میگوید چرا مرا جفا
کردی و پیشتر بمن نیکوکار بودی گفتم ای سید جسمم ضعیف شده
و پایم بی قوت شده است درین وقت ترسیدم که آخر عمر من باشد چند روز راه
آمده ام تا بزیارت رسیدم و روایتی از شما بمن رسیده است میخواهم
از شما بشنوم فرمود که بگو گفتم روایت میکنند که شما گفته اید که هر که
بزیارت من بیاید در حیات خود من زیارت کنم بعد از وفات
او فرمود که بلی من گفته ام و اگر او را در آتش جهنم بیابم از آتش بدر می آورم
او را و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع وارد حضرت امام

جعفر صادق ع منقول است که اگر مردم بدانند که چه فضیلت در
زیارت امام حسین ع است هر آینه میمیرند از اشتیاق و جانهای
ایشان پاره پاره شود از حسرت عرض کردم آیا چه فضیلت است
در زیارت فرمود کسیکه بیاید او را روی زیادتی شوق می نویسد
حق تعالی برای او ثواب هزار حج مقبول هزار عمره بقبوله ثواب هزار
شهید از شهدا بدر و ثواب هزار روزه دار و ثواب هزار صدقه مقبوله ثواب
آزاد کردن هزار بنده و تا سال آینده در حفظ و حمایت حضرت
می ماند و از هر بلا محفوظ باشد و کمترین آنها شیطان است و ملکی
معین میشود برای حفاظت او از هر طرف یعنی از پس و پیش و
چپ و راست و بالا و پائین و اگر در مدت آن سال مرد پس
ملائکه رحمت می آیند در تجهیز و تکفین و شریک میباشند و استغفار میکنند و تشییع
او میکنند تا بقبر و قبر وسیع و گشاده میشود تا انتهای نظر و مامون
و مصؤن میماند از فشار قبر و از عذاب منکر و نکیر و بگشایند برای
او دری از جنت و در قیامت نامه عمل او بدست راست
دهند و بوزی حقتعالی عنایت کند او را که منور گرداند از مشرق
تا مغرب و ملکی ندا میکند که این آن زائر حسین ع است
که بنهایت شوق و خلوص دل برای زیارت آنحضرت رفته بود

پس نمی ماند کسی در روز قیامت مگر انکه آرزو کند که زیارت کنندهٔ
آنحضرت می بودم و بسند صحیح از محمد بن مسلم منقول است
که عرض کردم بخدمت حضرت صادق ع چه ثواب است کسی را که
برای زیارت قبر امام حسین ع از انتهای شوق بیاید فرمود از عمده
ترین خلق نزد پروردگار عالمیان همان کس است و نیز در
سایه حسین بن علی خواهد بود تا آنکه آن حضرت او را همراه خود
بجنت برند و بسند معتبر از آن حضرت منقول است کسیکه
زیارت کند محض برای رضای او تعالی نه برای فخر و نه سرکشی
و نه برای شنیدن مردم خالص و پاک میشود از گناهان خود
چنانکه جامه از شستن بآب پاک میشود از چرک وغیره و بهر قدمیکه
بر میدارد عنایت کرده میشود ثواب یک حج و بهر قدمیکه بگذارد
عنایت کرده میشود ثواب یک عمره و در حدیث معتبر دیگر
فرمود هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را با شناسائی
حق ایشان و غرضش محض رضای احدیت باشد گناهان
گذشته و آینده او آمرزیده شوند و سه مرتبه گفتند باید فرمود و ندر این
امر و در حدیث معتبر دیگر از عبد الله بن عبد الرحمن الاصم
از عبد الله بن مسکان از جناب صادق ع روایت کرده که

بخدمت آنحضرت رفتم که گروهی از اهل خراسان نزد آن حضرت
حاضر بودند پس سوال کردند از ان حضرت از فضیلت زیارت
قبر امام حسین ع فرمود که خبر داد مرا پدر بزرگوار من از جد من که فرمود
زائران حسین ع که برای زیارت می آیند و محض رضا جوی پروردگار
عالمیان باشند از گناهان خود چنان پاک و صاف شوند که از مادر
متولد شده اند و یک گروه ملائکه مشایعت نمایند ایشان را در رفتار
و بالها بر سر شان گسترده باشند تا انیکه باهل خود مراجعت
نمایند و ملائکه از پروردگار عالم مسالت نمایند که رحمت
او تعالی شامل حال ایشان باشد از اطراف آسمان و ندا
میکنند ملائکه آن زائر را که نکوست حال شما و نیکوست آنکه او را
زیارت کردید وحق تعالی شما را حفاظت نماید و در حدیث
دیگر از عبدالله بن مغیره از قداح از جعفر صادق ع روایت کرده
که چه فضیلت است کسی که برای زیارت حسین بن علی بیاید و تکبر
مقصود نباشد فرمود که نوشته میشود برای او ثواب هزار حج مقبول
و هزار عمره مبروره و اگر بد بخت باشد همراه سعدا و صلحا نامش
مینویسند و پیوسته در رحمت الهی بماند و در حدیث دیگر
صفوان بن مهران از امام جعفر صادق ع روایت کرده کسیکه

زیارت کند قبر امام حسین ع را محض برای خوشنودی حق تعالے
مشایعت سکند جبرئیل و میکائیل و اسرافیل تا آنکه منزل خود
برسد و بروایت دیگر فرمود هر که زیارت کند آن حضرت ع را
محض برای رضای خدا آزاد گرداند حق تعالی او را از آتش جهنم
و امین گرداند حقتعالی ورا از بیم عظیم روز قیامت و هر حاجت از حاجتهای
دنیا و آخرت که طلب نماید با و عطا کرده میشود و بسند معتبر
مرویست از حمران که گفت رفتم بزیارت حضرت امام حسین ع
چون برگشتیم حضرت امام محمد باقر ع بدیدن من تشریف آوردند و فرمود
خوشی باد برای تو ای حمران هر که زیارت کند قبرهای شهدای آل محمد
علیهم السلام را و غرضش صله و احسان و تعظیم پیغمبر باشد از گناهان
بیرون آید مثل روزیکه از مادر خود متولد شده باشد و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون روز قیامت
آید منادی ندا کند که کجایند زائران حسین ع بن علی پس برخیزد
گروهی از مردم که احصار آن بغیر از خدا کسی نمی تواند کرد پس
از ایشان پرسند که بچه سبب و برای چه مطلب زیارت قبر
آن حضرت ع را کردید گویند پروردگارا برای محبت رسول ص
تو و محبت علی ع و فاطمه ع و برای ترحم و متاثر شدن از ظلمی که برای

حضرت واقع شده پس بایشان گویند که اینست محمد و علی و فاطمه
و حسن و حسین پس ملحق شوید بایشان که شما به رتبه ایشان رسید
و ملحق شوید بعلم رسول خدا پس ایشان می آیند بزیر علم آنحضرت
و آن علم بدست حضرت امیر المؤمنین ع باشد تا آنکه داخل جنت
شوند و پیش و پس و راست و چپ آن علم باشند بسند معتبر از
حضرت امام بحق ناطق جعفر صادق ع و حضرت امام موسی کاظم ع و سایر
ائمه منقول است که زیارت حضرت حسین بن علی ع سبب آمرزش
گناهان گذشته و آینده است و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع
منقول است که کمتر ثوابیکه میدهند کسی را که حضرت امام حسین ع را
در کنار فرات زیارت کند اگر حق و حرمت و ولایت او را شناسد
آنست که گناهان گذشته و آینده اش را بیامرزند و بسند معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که هر که زیارت کند قبر اطهر
حضرت امام حسین ع را و داند که آن حضرت امامی واجب الطاعت
هست بیامرزد خدای تعالی گناهان گذشته و آینده او را و قبول فرماید
شفاعت او را در حق هفتاد گناهگار از ان و هر حاجت که از خدا
نزد قبر اقدس آنحضرت سؤال نماید البته بر آورده میشود و در
حدیث معتبر منقول است که چون شخصی بزیارت حضرت امام حسین

برود در گام اول که بر میدارد گناهانش آمرزیده میشوند پس پیوسته
در امقدس و مطهر سنگ‌دانند تا بر بعد ضریح مقدس آن حضرت علیس
حق تعالی باوندا سیفرماید که ای بندهٔ من سوال کن از من تا عطا
کنم دعا کن تا استجابت کنم طلب مغفرت نما تا بخشم و حاجتی بطلب
تا برآورم و بر خدا لازم است که آنچه وعده کند عطا فرماید و ترو ابت
دیگر فرمود که هر که پیاده بزیارت آن حضرت برود بنویسد حق تعالی
برای او بهر گامیکه بر دارد حسنه و محو میفرماید از و گناهی و بلند گرداند
برای او در بهشت درجه پس چون بنزد قبر اشرف آنحضرت ع
آید حق تعالی موکل میگرداند باو دو ملک را که بنویسند هرچه بیرون
می آید از دهان او از سخن خیر و ننویسند سخنان بد را و چون بر گردد
او را وداع کنند و گویند ای دوست خدا آمرزیده شدی تو از حکم
خدا و رسول او و الله که آتش جهنم را بچشم خود نخواهی دید و آتش جهنم
نخواهد دید ترا و طعمهٔ او نخواهی گردید و در حدیث دیگر منقول است
که با عبد الله بن نجار فرمود که میروید بزیارت حضرت امام حسین ع و بکشتی
سوار میشوید گفت بلی فرمود که آیا میدانی که چون کشتی متلاطم می آید
و سیگردد و ندا میکنند شما را که خوشا حال شما و نیک است بهشت از
برای شما و بسیار موثق (یعنی ملائکه) دیگر مرویست که فرمود زائران قبر اقدس

حضرت امام حسین ع چهل سال پیش از سایر مردم داخل بهشت میشوند
در اثنائیکه مردم در موقف حساب مشغول باشند و در حدیث صحیح دیگر
فرمود که هر که بزیارت آنحضرت برود بسبب اشتیاق بزیارت بنویسد
خدای عز و جل ورا در قیامت از امینان اهوال آن روز و نامه اش
بدست راست داده شود و زیر علم حسین بن علی ع باشند تا داخل جنت
شود و ساکن شود در درجه آنحضرت از بهشت و بسند معتبر دیگر منقول است
که در روز قیامت در کرامت خدا و شفاعت محمد ص باشند باید که از
زائرین حضرت امام حسین ع باشند تا بیابند از خدا بهترین کرامتها و
ثواب نیکو و از و نپرسند گناهی را که در دنیا کرده باشند اگرچه
گناهانش بعدد ریگ بیابان عالج و کوههای تهامه و کف دریا
بوده باشد بدرستیکه کشته شدند آنحضرت ع و اهل بیت و اصحاب
او مظلوم و مقهور و تشنه و در حدیث معتبر دیگر فرمود که در روز
قیامت منادی ندا کند که کجایند زائران قبر انور حضرت امام
حسین ع پس برخیزند جماعت بسیار پس بایشان گویند که بگیرید
دست هر کس را که میخواهید و با خود ببرید در بهشت پس بگیرد هر یک
از ایشان هر کس را که خواهد حتی اینکه مردی از سایر مردم آید
بسوی یکی از زائران و گوید که مرا نمی شناسی من آنم که فلان روز

برای تو فلان کار کردم پس او را داخل بهشت کند و کسی مانع او نشود و در روایت دیگر فرمود که خدا را در هر روز و شب صد هزار نظر بسوی اهل زمین است که می آمرزد هر که را میخواهد و عذاب میکند هر که را میخواهد و می آمرزد بخصوص زیارت کنندگان قبر امام حسین بن علی را و اهلبیت ایشان را و هر که شفاعت کنند ایشان از برای او در روز قیامت هر چند مستوجب آتش جهنم شده باشد مادام که ناصبی و دشمن اهلبیت نباشد و در حدیث دیگر فرمود که چون زیارت کنندهٔ آنحضرت از خانهٔ خود بعزم زیارت بیرون آید اگر پیاده است بهر گامی حسنه برای او نوشته می شود و گناهی از او محو میشود و اگر سواره است بهر گامی که چهارپایه او برمی دارد حسنه نوشته میشود و گناهی محو میشود پس چون داخل حائر میشود مینویسد خدا او را از جملهٔ رستگاران و فیروزی یافتگان و چون از اعمال زیارت فارغ میشود مینویسد خدا او را از آنها که ثوابهای غیر متناهی فائز گردیده اند پس چون خواهد برگردد ملکی نزد او می آید و میگوید که رسول خدا ص ترا اسلام میرساند و میگوید که عمل را از سر گیر که گناهان گذشتهٔ ترا آمرزیدند و در احادیث بسیار از ائمه ابرار علیهم السلام منقول است که زیارت امام حسین ع

برابر است با حج مقبول و در اخبار بسیار وارد است که برابر است با عمرهٔ مقبول و در حدیث معتبر مرویست که حضرت صادق با بوسعید مدائنی فرمود که برو نزد قبر حسین فرزند رسول خدا صلی الله علیه نیکان و پاکترین پاکان و نیکوکارترین نیکوکاران که چون زیارت کنی آن حضرت را نوشته میشود برای تو ثواب بیست و دو عمره و بیست و پنج حج و بیست و پنج بنده آزاد کردن و بسندهای بسیار از حضرت صادق منقول است که هرگاه ارادهٔ حج نمائی و ترا میسر نشود بزیارت امام حسین ع برو که ثواب حج برای تو نوشته میشود و هرگاه ارادهٔ عمره نمائی و ترا میسر نشود بزیارت آن حضرت برو که ثواب عمره برای تو نوشته میشود و در چند حدیث معتبر فرمود که برابر است با حجی که با رسول خدا ص کرده باشند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که برابر است با ده حج و ده عمره و بسند معتبر منقول است از ابن ابی یعفور که روزی حضرت صادق ع از بعضی شیعیان خود سوال نمود که آیا زیارت میکنی حضرت امام حسین ع را گفت بلی در هر سال یک مرتبه زیارت میکنم پس رنگ مبارک آن حضرت زرد شد و فرمود والله که اگر زیارت آن حضرت میکردی هر روز بهتر بود از برای تو از بیست حج که کرده

گفت فدای تو شوم اینقدر فضیلت دارد فرمود بلی واللہ که اگر بگویم
بشما فضیلت زیارت قبر آن حضرت را ہر آئنہ ترک حج خواہید کرد
واحدی از شما حج نخواہد کرد مگر نمی دانی که حق تعالی کربلا را حرم
امن مبارک گردانید پیش از آنکه مکہ را حرم گرداند و در روایت معتبر
دیگر فرمود که ہر که زیارت قبر آنحضرت بکند و عارف بحق او باشد
چنانست که صد حج با رسول خدا کرده باشد و در حدیث
دیگر فرمود که حق تعالی براو ثواب ہشتاد حج مقبول مینویسد و
در روایت دیگر ثواب بست حج و بست عمره و بست جہاد که ہریک
با پیغمبر مرسل و امام عادل کرده باشد و بسند معتبر از آنحضرت
منقول است که روزی حضرت امام حسین در دامن رسول خدا
بود و آنحضرت باو بازی میکرد و میخندید عائشه گفت که یا رسول اللہ
چه بسیار خوش می آید ترا این طفل و دوست میداری او را فرمود
که چگونه خوش نیاید و دوست ندارم او را او میوه دل من است
و سرور دیده من است و بدرستیکه امت من او را خواہند کشت
و ہر که او را بعد از وفات او زیارت کند حق تعالی برای او ثواب
یک حج از حجہای من بنویسد پس عائشه بر سبیل استبعاد گفت یا رسول اللہ یک
حج از حجہای تو فرمود که بلی و دو حج از حجہای من گفت یا رسول اللہ دو حج از حجہای تو

استبعاد میکرد و حضرت زیاد میکرد تا رسید بنود حج از حجهای رسول
که هر حج با عمره باشد و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع
منقول است که هر که پیاده بزیارت قبر امام حسین ع برود بهر
قدمیکه بر دارد و بگذارد ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان
اسمعیل در نامه عملش بنویسند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که
حق تعالی نظر رحمت میکند بسوی زائران حسین ع پیش از اهل
عرفات و حاجتهای ایشان مستجاب میگرداند پس نظر باهل عرفات
میکند و نسبت بایشان نیز چنین میکند و بسند معتبر منقولست
از موسی بن القاسم که گفت چون حضرت صادق ع در اول
خلافت ابو جعفر دوانقی بعراق تشریف بردند در نجف فرود آمد
و فرمود که ای موسی برو و بر سر راه بایست و نظر کن شخصی خواهد آمد
از ناحیه قادسیه چون نزدیک تو رسد بگو در اینجا شخصی هست از
فرزندان رسول خدا ص و ترا می طلبد پس رفتم و بر سر راه ایستادم
و گرما شدید بود پس پیوسته ایستاده بودم تا آنکه نزدیک شد که مخالفت
آن حضرت کنم و برگردم ناگاه دیدم که شخصی از دور می آید و بر شتری
سوار است چون نزدیک شد گفتم اینجا شخصی از اولاد رسول است
و ترا می طلبد پیش از آنکه تو بیائی مرا خبر داد که تو خواهی آمد پس

من آمد چون در خیمهٔ حضرت داخل شد من نزدیک خیمه ایستادم حضرت
از وی پرسید که از کجا می آئی گفت از اقصای بلاد یمن حضرت از باب
اعجاز فرمود که از فلان موضعی گفت بلی فرمود که از برای چه باینجا
آمده گفت از برای زیارت حضرت امام حسین ع فرمود که هیچ مطلب دیگر غیر از زیارت
نداشتی گفت نه هیچ مطلب نداشتم بغیر از آنکه نماز کنم نزد آن حضرت و او را زیارت کنم و سلام
کنم بر او و بسوی اهل خود برگردم حضرت فرمود که شما چه ثواب امید دارید
در زیارت آنحضرت علیه السلام گفت ما این را امید داریم که برکت بهم میرسد
در جان و زنان و فرزندان ما و بمال و معاش ما و بر آورده میشود
حاجتهای ما حضرت فرمود که آیا زیاده بگویم فضیلت زیارت
آن حضرت را گفت زیاده بفرما یا ابن رسول الله فرمود که زیارت
آن حضرت ع برابر است با یک حج مقبول پاک پسندیده که با حضرت
رسول بجا آورده باشند آن شخص تعجب کرد حضرت فرمود بلی و الله
و دو حج چنین که با حضرت رسول ص کرده باشند پس پیوسته او تعجب
میکرد و حضرت زیاده میفرمود تا آنکه بسی حج رسید و در حدیث
وارد شده است که حضرت صادق ع از شخصی سوال کرد و فرمود
که چند حج کرده گفت نوزده حج فرمود که اگر بیست حج تمام کنی
از برای تو بیک زیارت امام حسین ع حساب میشود و در حدیث

روایت دیگر وارد است که بهتر است از بیست حج و بیست عمره مقبول و در روایت دیگر وارد شده است که شخصی از آن حضرت سوال کرد از روی تعجب که شنیده ام که فلان شخص از شما عرض کرده است که من نوزده حج و نوزده عمره کرده ام شما فرموده اید که یک حج و یک عمره دیگر بکن تا ثواب زیارت قبر امام حسین ع در نامه عملت نوشته شود حضرت فرمود که کدام را دوست تر میداری که بیست حج و بیست عمره کنی یا با امام حسین ع محشور شوی عرض کرد بلکه این را دوست تر میدارم که با آنحضرت ع محشور شوم فرمود که پس زیارت آن حضرت ع بکن تا با او محشور شوی و بسند معتبر منقول است که حضرت امام رضا ع به یونس فرمود که هر که زیارت امام حسین ع بکند بس است حج و عمره کرده است یونس گفت که حجة الاسلام از او ساقط می شود فرمود که این بعوض حجة الاسلام است برای کسیکه استطاعت حج نداشته باشد و چون مستطیع شود باید حج دیگر بکند مگر نمیدانی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

گرد آلوده و نوبت با ایشان می افتد تا روز قیامت و در روایت
معتبر دیگر وارد شده است که سعده بحضرت صادق ع عرض کرد که
چه ثواب است کسی را که زیارت کند قبر اطهر امام حسین ع را فرمود که
نوشته میشود برای او ثواب حجی که با رسول خدا ص کرده باشد راوی
تعجب کرد حضرت فرمود که دو حج چنین و همچنین زیاده میفرمود تا به پنجاه
حج رسید و ساکت شد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت
کند حسین ع بن علی ع را و عارف بحق آنحضرت باشد حق تعالی بنویسد
از برای او ثواب کسیکه هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار اسب
با زین و لجام بجهاد فی سبیل الله فرستاده باشد و بچندین سند معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که فرمود بجمعی از اصحاب خود
که در پهلوی شما قبری هست که هیچ دردناک و غمگینی نزد آن نمیرود
مگر حق تعالی غمش را زائل میگرداند و حاجتش را بر می آورد و در نزد
او چهار هزار ملک اند از روزیکه آنحضرت شهید شده ژولیده مو
غبار آلوده بر قبر او میگریند تا روز قیامت پس هر که بزیارت آنحضرت
می آید مشایعت او مینمایند تا بامن خود برد و هر که بیمار شود از
زائران عیادت او میکنند و هر که بمیرد از پی جنازه اش میروند
و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که حسین شهید

کربلا مظلوم و غمناک و با شدت الم و تشنگی شهید شده پس حق تعالی
قسم بذات خود خورده که هر مضطر و مکروب و غمگین و گناهکار و تشنه و دردمند
و بیماری که بزیارت آن حضرت ع برود و نزد آن حضرت ع دعا کند و
تقرب جوید بدرگاه خدا با آن حضرت ع البته حق تعالی غمش را برطرف
کند و ثوابش را عطا فرماید و گناهانش را بیامرزد و عمرش را دراز
کند و روزیش فراخ گرداند پس عبرت گیرید ای صاحبان بصیرتها
و بسند معتبر منقول است که عبدالله بن یعفور بخدمت حضرت
صادق ع رفت و گفت شوق خدمت شما مرا باعث شد که مشقت
بسیار کشیدم تا بملازمت رسیدم حضرت ع فرمود که شکایت مکن از
پروردگار خود چرا نرفتی نزد کسیکه حقش بر تو زیاده از حق من است گفت کیست
آنکه حقش بر من از شما بیشتر است فرمود که حسین بن علی ع چرا نرفتی بزیارت
آنحضرت ع که خدا را دعا کنی نزد او و بسوی او شکایت کنی حاجتهای
خود را و بسند صحیح از آنحضرت ع منقول است که هر که یکسال یا دو بگذرد و بزیارت
قبر امام حسین ع نرود یکسال از عمرش کم میشود و اگر گویم که بعضی از شما سی سال پیش از اجل خود
میمیرد هر آینه راست گو خواهم شد بسبب آنکه ترک زیارت آنحضرت ع میکنید ترک
زیارت آن حضرت ع مکنید تا عمرهای شما زیاده شود و روزی شما فراخ شود و اگر ترک زیارت
آنحضرت ع کنید کم میکند خدا از عمر و روزی شما پس سعی کنید و رغبت نمائید در زیارت آنحضرت ع

و ترک مکنید که آنحضرت گواه شما خواهد بود نزد خدا و رسول و نزد علی و فاطمه
مؤلف گوید و کسانیکه عمر شان دراز میشود حالانکه زیارت امام حسین
را می کنند منافی این حدیث نیست چرا که قصد و اراده ایشان برای
حصول این دولت عظمی بوده باشد پس حق تعالی ایشان را مهلت
داده باشد که از زیارت آن حضرت مشرف شوند و بسند معتبر دیگر
از عبد الملک خثعمی منقول است که حضرت صادق ع فرمود اے
عبد الملک ترک مکن زیارت حسین بن علی ع را و امر کن اصحاب
را بزیارت آن حضرت ع تا خدا عمرت را دراز کند و روزیت را
زیاده کند و زنده دارد ترا سعادتمند و بمیراند ترا سعادتمند و بنویسد
ترا از سعادتمندان و بسند صحیح منقول است که امام حسین ع فرمود که من
کشته و شهیدم هر که مرا یاد کند می گرید و باشدت و غم کشته خواهم شد و
بر خدا لازم است که نیاید غمگینی بزیارت من مگر خدا او را شاد با اهل
برگرداند و در حدیث معتبر منقول است که صفوان جمال از
آن حضرت پرسید که چه ثواب دارد کسیکه شخصی را کارسازی کند و
خرجی بدهد و بزیارت فرستد و خود برای علتی و عذری نرود فرمود که
عطا میکند باو عوض هر درهمی که خرج کرده است مانند کوه احد از
حسنات و عوض میدهد او را اضعاف آنچه صرف کرده است و دفع

میکنند ازو بلاها را که نازل میشود و حق تعالی مالش را حفظ می نماید
و در حدیث معتبر دیگر پرسیدند که ثواب کسیکه مال خرج
کند در راه زیارت آن حضرت یا در ایام سکونت نزد قبر آنحضرت چیست
فرمود که هر درهمی به هزار درهم حساب میشود و بسند صحیح و معتبر از
حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که فرمود خداوند عالمیان موکل
گردانیده است بقبر حسین بن علی ع هفتاد هزار ملک را که نماز هر یکی
از ایشان برابر است با هزار نماز از نماز آدمیان و ثواب نماز ایشان و اجر آن از برای زیارت کنندگان حسین است ع و بسند
صحیح و موثق و معتبر از حضرت امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع منقول است که
حق تعالی چهار هزار ملک مقرر کرده نزد قبر امام حسین ع ژولیده مو
و گردآلود از روزیکه آن حضرت شهید شده و بر آن حضرت گریه
میکنند و هر که بزیارت می آید او را استقبال میکنند و چون بر میگردد
او را مشایعت میکنند و اگر بیمار شود بعیادتش میروند و اگر میمیرد بر
جنازه اش حاضر میشوند و از برای ایشان طلب آمرزش و دعا
میکنند و سرگروه ایشان ملکی است که او را منصور گویند سید
ابن طاوس و ابن قولویه رضی الله عنهما روایت کرده اند از حسین
دختر زاده ابو حمزه ثمالی که گفت بیرون رفتم بزیارت امام حسین ع
در آخر زمان بنی امیه بالغاضریه رسیدم چون مردم بخواب رفتند

غسل کردم و بجانب قبر مقدس رفتم چون بدر حائر رسیدم
شخصی بیرون آمد خوشرو خوشبو و جامه‌های بسیار سفید پوشیده
و گفت برگرد که درین وقت بقبر آن حضرتؑ نمیتوانی رسید پس
برگشتم تا کنار فرات و چون نصف شب گذشت غسل کردم و
بجانب قبر آمدم چون بدر حائر رسیدم همان شخص بیرون آمد مانع
و باز برگشتم و در آخر شب غسل کردم و رفتم چون بدر حائر رسیدم
باز آن شخص بیرون آمد و گفت این وقت هم ممکن نیست که بقبر
برسی گفتم چرا بسوی قبر فرزند رسول خداؐ آمده‌ام در انحالیکه بهترین
جوانان بهشت است و از کوفه باینجا آمده‌ام و شب جمعه است
و میترسم که صبح شود و لشکر بنی امیه ملک شوند گفت برگرد که نمیتوانی رسید
گفتم چرا گفت حضرت موسی بن عمران از پروردگار خود رخصت
طلبیده است که بزیارت قبر امام حسینؑ بیاید و حق تعالی او را رخصت داده است
و با هفتاد هزار ملک برای زیارت آنحضرتؑ آمده اول شب و تا صبح اینجا خواهد ماند
و چون بآسمان روند بیا پس رسیدم که تو کیستی گفت من از آن ملائکه‌ام که مامور شده‌ام از جانب خدا
برای حراست قبر امام حسینؑ و طلب آمرزش از برای زائران آنحضرتؑ
پس برگشتم و کنار فرات آمدم چون صبح طالع شد غسل کردم آمدم
وه اول حائر شدم و کسی را ندیدم پس نماز صبح را نزد آن حضرتؑ کردم

در کوفه برگشتم و شیخ ابن محمد مشهدی از سلیمان بن مهران اعمش روایت کرده که گفت من در کوفه بودم و همسایه داشتم که با او بسیار می‌نشستم در شب جمعه نزد او بودم گفتم که چه میگویی که برویم بزیارت قبر امام حسین عم گفت بدعت است و هر بدعت گمراهی است و هر گمراهی در آتش است من از پیش او برخاستم و با خود گفتم که چون سحر شود نزد او بیایم و آنقدر از فضائل امیر المومنین عم برای او نقل کنم که او را بخشم آورم پس سحر آمدم و در خانه او را زدم شخصی جواب گفت که او اول شب بزیارت رفت من بسرعت از کوفه بیرون رفتم و متوجه کربلا شدم چون داخل حائر شدم دیدم که آن شخص مشغول نماز است چون فارغ شد باو گفتم دیروز میگفتی که بدعت است و امروز بزیارت آمدی گفت ای سلیمان مرا ملامت مکن که من اعتقاد بامامت اهلبیت نداشتم تا اینکه در این شب گذشته خوابی دیدم که ترسیدم شخصی را دیدم که نه بسیار بلند بود و نه بسیار کوتاه و از نیکی حسن و جمالش او را وصف نمیتوانم کرد و با او جمعی بودند که دور او را گرفته بودند و او را بسرعت میبردند و در پیش روی او شخصی اسبی سوار بود و بر سر تاجی بود که چهار رکن داشت که در هر رکنی جوهری نصب کرده بودند که تا سه روزه راه روشنی میداد از پرسیدم که این سوار کیست گفت محمد بن عبدالله پرسیدم که آن دیگری کیست

گفتند وصی او علی بن ابی طالب پس نظر کردم ناگاه ناقهٔ از نور دیدم
که بر آن هودج از نور بسته بودند و آن ناقه پرواز میکرد در میان
آسمان و زمین پرسیدم که این ناقه از کیست گفتند از حضرت
فاطمهٔ زهرا و مادرش خدیجه با ایشان جوانی دیدم پرسیدم که آن
کیست گفتند حسن بن علی گفتم بکجا میروند جواب دادند که بزیارت
مظلوم و شهید کربلا حسین بن علی میروند پس بقریب هودج رفتم
ناگاه رقعها را دیدم که از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند
برای هر کسیکه زیارت امام حسین ع کند در شب جمعه پس هاتف
ندا کرد که ما و شیعیان ما در بلندترین درجه های بهشتیم پس آن مرد
گفت ای سلیمان والله که ازین مکان مفارقت نمی کنم تا جان از
بدنم مفارقت کند و بسند معتبر منقول است از صفوان که گفت
حضرت صادق ع بمن در وقتیکه در حیره بود که میخواهی برویم بزیارت
قبر امام حسین علیه السلام گفتم فدای تو شوم تو او را زیارت میکنی
فرمود چگونه او را زیارت نکنم و حال آنکه در هر شب جمعه حق تعالی او را
زیارت میکند و جمیع پیغمبران و اوصیا ایشانرا بزیارت او میفرستد
و محمد بهترین پیغمبرانست و ما بهترین اوصیائیم و در حدیث دیگر
فرمود که قبر حسین ع بیست در بیست ذراع باغیست از باغهای بهشت و در آن معراج

هست بسوی آسمان و هیچ ملک مقرب و پیغمبر مرسل نیست مگر آنکه
از خدا سوال کند که بزیارت آن حضرت بیایند پس فوجی بزیر می‌آیند
و فوجی بالا میروند و بسند معتبر از اسحاق بن عمار منقول است که
گفت بحضرت صادق ع عرض کردم که در حائر امام حسین ع بودم در شب
عرفه پس دیدم پنجاه هزار کس خوشرو و خوشبو که جامه های بسیار سفید
پوشیده بودند و در تمام شب نماز میکردند و هر چند میخواستم که نزدیک
قبر بروم نه توانستم بسبب کثرت مردم چون صبح طالع شد بسجده
رفتم چون سر از سجده برداشتم هیچیک از اینها ندیدم حضرت فرمود
که میدانی اینها کیستند گفتم نه فرمود خبر داد مرا پدرم از پدرش که
در وقت شهادت امام حسین ع چهار هزار ملک بر آنحضرت گذشتند و
بر آسمان رفتند پس حق تعالی وحی کرد بایشان که ای گروه ملائکه
گذشتید بفرزند حبیب من محمد و او کشته شد و مظلوم بود و او را
یاری نکردید پس بروید بزمین بسوی قبر او و گریه کنید ژولیده مو و
غبار آلود تا روز قیامت پس ایشان نزد قبر آنحضرت هستند تا روز
قیامت و در حدیث معتبر از آنحضرت ع منقول است که حسین
بن علی ع نزد پروردگار خود است نظر میکند به لشکرگاه خود و شهیدانی
که در دور او مدفون اند و نظر میکند بسوی زائران خود و او بهتر میداند

نام ایشان و نام پدرهای ایشان را و درجه‌ها و منزلهای ایشان را نزد حق تعالی از شناختن یکی از شما فرزند خود را می بیند هرگاه او را بگیرید پس طلب آمرزش میکنید برای او و سوال میکند از پدران بزرگوارش که برای ایشان استغفار کنند و میگوید که اگر بداند زیارت کنندهٔ من آنچه خدا مهیا کرده است برای او از ثواب هرآئینه شادی او زیاده از جزع او خواهد بود و بدرستیکه زیارت کنندهٔ آنحضرت بر میگردد و هیچ گناه بر او نیست و بسند معتبر از آنحضرت منقولست که خدا را ملکی چند است که موکلند بقبر امام حسین پس چون مردی اراده زیارت قبر آنحضرت نماید گناهانش را بآن ملائکه میدهد پس هرگاه گناهی کند ایشان محو میکنند و پیوسته حسناتش را مضاعف میگردانند تا بهشت برای او واجب گردد پس آن ملائکه احاطه میکنند آن زائر را و سعی در پاکی او میکنند و او را بپاکی یاد میکنند و استغفار میکنند و ندا میکنند ملائکه آسمان را که تقدیس کنید زیارت کنندهٔ محبوب حبیب خدا را پس چون زائر غسل کنند ندا کند ایشان را رسول خدا ص که ای گروه مهمانان بشارت باد شما را که رفیق من خواهید بود در بهشت پس ندا میکند ایشان را امیرالمومنین ع که ضامنم که حاجات شما برآورده شود و بلاها از شما دفع شود در دنیا و آخرت پس ملائکه ایشان را استقبال

جانب چپ و راست احاطه میکنند تا با اهل خود بر گردند و بسند
معتبر دیگر از آن حضرت منقول است که فرمود گویا می بینم والله
ملائکه را که ازدحام کرده اند با مومنان بر قبر امام حسین صلوات الله
علیه دوست بر روهای ایشان میمالند و در ایام به زخ میفرستد
حق تعالی از برای زیارت کنندگان آن حضرت از طعام بهشت
و خدمتگاران ایشان ملائکه اند و هیچ حاجتی از حاجات دنیا و آخرت
سوال نمیکنند مگر حق تعالی بایشان عطا میفرماید مفضل گفت
والله خوش کرامتیست این میفرمود که میخواهی زیاده بگویم گفت
بلی فرمود که گویا می بینم حسین بن علی علیهما السلام را که چون برگردد
بدنیا در رجعت کرسی از نور از برای آنحضرت بگذارند و در آن
کرسی نور هزار قبه سبز برپا کنند و گویا می بینم که مومنان بزیارت
آنحضرت ع آیند و بر آن حضرت ع سلام کنند پس حق تعالی ایشانرا
ندا کند که ای دوستان من سوال کنید از من که بسیار آزار کشیدید
و ذلیل و خوار شدید و مقهور و مظلوم شدید امروز روز نیست که
حاجت از حاجات دنیا و آخرت که از من بطلبید البته از برای
شما برآورم پس خوردن و آشامیدن ایشان از بهشت باشد
این والله کرامتیست که دیگر شبیه خود ندارد و در حال یست

معتبر دیگر فرمود که هر که خواهد که در جوار پیغمبرش صلی الله علیه و آله و
جوار علی و فاطمه باشد پس ترک نکند زیارت حسین بن علی ع و
در حدیث دیگر فرمود که هر که خواهد که مسکن و ماوای او بهشت
باشد پس ترک نکند زیارت مظلوم را راوی پرسید که مظلوم کیست
فرمود حسین بن علی مدفون کربلا هر که بزیارت آنحضرت برود از
روی شوق بسوی زیارت او و برای محبت رسول خدا و محبت
فاطمه و محبت امیر المومنین ع صلوات الله علیهم بنشانند خدا او را بر مائدهای
بهشت که با ایشان طعام خورد و مردم مشغول حساب باشند و بسند
معتبر دیگر از عبد الله بن بکیر منقول است که حضرت صادق ع فرمود
که ای پسر بکیر حق تعالی برگزیده است از بقعهای زمین شش
بقعه را خانه کعبه و حرم و قبرهای پیغمبران و قبرهای اوصیای پیغمبران
و قبرهای شهیدان و مساجدی که در آنها خدا را یاد میکنند ای
پسر بکیر میدانی چه ثواب دارد کسیکه زیارت قبر حسین ع بکند در هر
صباح ملقی از ملائکه بر سر قبر آنحضرت ندا میکنند که ای طلب
کننده خیر بیا بسوی برگزیده خدا تا برگردی با کرامت خدا و ایمن
گردی از ندامت روز جزا و اهل مشرق و مغرب همگی این ندا را
می شنوند بغیر از انس و جن و هیچ ملکی نمیماند در زمین از نویسندگان

اعمال خلائق مگر آنکه بسوی قبر آنحضرت سیل سکینند در زمین رسیده
بجواب میرود که خدا را تسبیح کنند و طلب خوشنودی از خدا کنند قبر آنحضرت بیماند ملکی در
هوا که این صدا را شنود مگر آنکه جواب میگوید آن ملک را بتقدیس
خدا پس سخت بشود صدا های ملائکه پس جواب میگویند ایشان را
اهل آسمان اول و صدا های ایشان بلند میشوند همچنین صدای
اهل هر آسمانی بلند میشود تا آسمان هفتم پس پیغمبران میشنوند صدا های
ایشان را و ترحم میکنند و صلوات میفرستند بر حسین و دعا میکنند
برای هر که بزیارت آن حضرت می آید و در حدیث دیگر
فرمود که چون از نزد قبر آن حضرت بر میگردی منادی ترا ندا
میکند که اگر بخشش را بشنوی در تمام عمر نزد او اقامت خواهی
کرد میگوید خوشا حال تو ای بنده غنیمت بردی و سالم ماندی
و گناهان گذشته ات آمرزیده شد پس عمل را از سر گیر و بسند
معتبر از موسی بن جعفر صلوات الله علیه منقول است که هر که از خانه
خود بیرون رود بقصد زیارت حسین بن علی صلوات الله
علیه موکل گرداند حق تعالی باو ملکی را که انگشت خود را بر پشت
او بگذارد و هر چه از دهان او بیرون آید بنویسد پس چون داخل حائر
شود کفش را به میان پشت او بگذارد و بگوید گناهان گذشته ات

آمرزیده شد عمل را از سر گیر و لبسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که چون شخصی از خانه خود بیرون آید بعزم زیارت حسین
ابن علی صلوات الله علیهما مشایعت کنند او را ہفتصد ملک از بالای
سر او و زیر پای او و از جانب راست و چپ و پیش رو و پشت سر
او تا او را بامنش برسانند پس چون زیارت کند آن حضرت را
ندا کند او را منادی که گناہت آمرزیده شد پس از سر گیر عمل را پس
باو میگردند ملائکه تا داخل خانه خود شود پس باو میگویند که ترا بخدا
سپردیم پس پیوسته بزیارت او می آیند تا بوقت مرگ و بعد از مرگ
ہر روز زیارت میکنند جناب امام حسینؑ را و ثوابش در نامه عمل او
مینویسند و از حضرت صادقؑ منقول است که ہیچ کس نیست در
روز قیامت مگر آرزو میکند که از زائران حسین بن علیؑ باشد
از بسیاری آنچه مشاہده میکند از کرامت ایشان نزد خداوند
عالمیان و در حدیث دیگر فرمود که ہر که خواہد بر کنار ہای
نور بنشیند در روز قیامت باید که زائر آن حضرتؑ باشد لبسند
معتبر از عبدالله بن حماد منقول است گفت روزی حضرت صادقؑ
بمن فرمود که نزد شما فضیلتی ہست که با احدی مثل آن نداده شده
است و گمان ندارم که چنانچه باید آن را بشناسید و محافظت

بر آن بنا نهید و قیام بحق آن بکنید و از برای آن فضیلت الهی هستند که ایشان را برای آن کار نام برده اند و با ایشان آن توفیق را عطا کرده اند و این سعادت و رحمتی هست که او تعالی با ایشان بخشیده پرسیدم که آن کدام فضیلت است فرمود که زیارت جدم حسین بن علی ع زیرا که او غریب است در زمین غربت مدفون هر که بزیارت او می رود بر او بگرید هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک نباشد و دلش نسوزد هر که او را یاد می آورد ترحم میکند هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پائین اوست که در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کرده و جمع شدند جمعی از کافران مرتدان از دین و یاوری بکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند از او آب فرات را که سگان میخورند و ضایع کردند حق رسول الله و وصیتی را که در حق او و اهل بیتش کرده بود پس او مدفون گردید جفا یافته در میان خویشان و شیعیان خود هر که نزدیک او میرود وحشت می یابد از تنهائی او و دوری او از جد بزرگ اش و در منزلی افتاده است که نمیرود نزد او مگر کسیکه خدا دلش را بایمان

امتحان کرده باشد وحق ما را باو شناسنده باشد پس گفتم فدای تو شوم من می رفتم بزیارت آنحضرت ع تا آنکه مبتلا شدم بخدمت خلیفه وحفظ اموال او ومن نزد ایشان مشهور شدم لهذا در سنوات از برای تقیه ترک کرده ام ومن میدانم که زیارت آنحضرت ثواب بسیار دارد فرمود میدانی کسیکه بزیارت آن حضرت ع میرود چه فضیلت دارد واز نزد ما چه نیکیها است گفتم نه فرمود اما فضیلت زیارت کننده او ع پس مباهات میکند باو ملائکه آسمانها واما آنچه نزد ما برای او هست پس ترحم میکنیم براو هر صبح وشام بتحقیقکه خبر داد ما را پدرم که روضه آن حضرت ع از آن روزیکه مدفون شده هرگز خالی نشده است از کسی که صلوات فرستد براو از ملائکه یا جنیان یا آدمیان یا وحشیان صحرا وهیچ چیز نیست مگر آرزوی آن دارد زائر آن کند وخود را از برای برکت براو میمالد ونظر کردن بسوی او امید خیر میدارد بجهت آنکه این زائر برکت یافته است بنظر کردن بسوی قبر اقدس آنحضرت بعد از آن فرمود که شنیده ام که قومی از نواحی کوفه وغیر ایشان میروند نزد قبر اشرف آنحضرت وزنان میروند وندبه ونوحه میکنند در نیمه شعبان پس بعضی قرآن میخوانند وبعضی قصه های حال سوز حضرت را ذکر میکنند وبعضی ندبه ونوحه میکنند وبعضی مرثیه میخوانند گفتم بلی فدای تو شوم

دیده ام بعضی از ایشان را که سفر مالی فرسود کرد حمد و سپاس خداوندی را
که در میان مردم جمعی را سفر فرموده که می آیند بسوی ما و ما را مدح
میکنند و مرثیه از برای مصیبت ما میگویند و میخوانند و دشمن ما کسانی اند که
طعن کنند بر آنها از خویشان ما و غیر ایشان و استهزا کنند بایشان و
قبیح شمارند کردار ایشان را و بسند معتبر دیگر از صفوان منقولست که حضرت صادق ع فرمود
کمتر چیزی که کسب میکنند زایران حضرت امام حسین ع آنست که هر
حسنه را هزار حسنه ثواب میدهند و گناه را یکی مینویسند پس فرمود
که ای صفوان بشارت باد ترا که خدا را ملکی چند اند که با ایشان
چوبهای دستی از نور است و چون حافظان و نویسندگان اعمال میخواهند
که بنویسند گناهی بر زایران حضرت امام حسین ع آن ملائکه میگویند
بحافظان که دست نگاهدارید و منویسید و چون حسنه میکنند میگویند
بنویسید که ایشان گروهی اند که بدل سیئات ایشان حق تعالی گناهان
ایشان بحسنات و بسند معتبر از ذریح محاربی منقول است که
گفت بحضرت صادق ع شکایت کردم آنچه بمن میرسید از قوم و قبیله
من هرگاه با ایشان نقل میکنم ثواب زیارت قبر امام حضرت امام حسین را
تکذیب من میکنند و میگویند تو دروغ می بندی بر امام جعفر صادق ع
حضرت فرمود ای ذریح بگذار مردم را هر جا که خواهند بروند والله

که حق تعالی مباهات میفرماید بزائران حضرت امام حسین ع و آنها
که از راههای دور بزیارت آنحضرت میروند با ملائکه مقربین و
حاملان عرش خود میفرماید با ایشان که آیا نمی بینید زائران قبر
امام حسین ع را که آمده اند با نهایت شوق بسوی آنحضرت و بسوی
فاطمه زهرا علیها السلام بعزت و جلال و عظمت خود سوگند
میخورم که واجب گردانم برای ایشان کرامت خود را و داخل
کنم ایشان را در بهشتی که مهیا کرده ام برای دوستان خود و پیغمبران
و رسولان خود ای ملائکه من اینها زائران امام حسین ع اند که محبوب
محمد اند و او حبیب من است و هر که مرا دوست دارد حبیب مرا دوست
دارد و هر که حبیب مرا دوست دارد محبوب او را دوست دارد و هر که
حبیب مرا یا محبوب او را دشمن دارد بر من لازم است که او را به بدترین
عذاب خود عذاب کنم و بآتش خود او را بسوزانم و جهنم را مستقر او
گردانم و عذابی کنم که هیچیک از عالمیان را نکرده باشم و در
حدیث دیگر از حضرت امام محمد باقر ع و امام جعفر صادق ع منقولست
که هر که خدا خیر او را بخواهد دوستی امام حسین ع و زیارت او را در دلش می
اندازد و در حدیث دیگر مرویست که هر که خواهد در قیامت نظر
بر حمتهای الهی کند و براو حسرت جان کندن آسان شود و هول قبر

از دور و نزدیک بسیار زیارت کند امام حسین ع را قدر آن را بسیار روا داشت که زیارت آن حضرت ع زیارت رسول خدا است

و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که زیارت کننده امام حسین ع شفاعتش را قبول میکنند در حق صد کس همه مستوجب آتش جهنم شده باشند و در حدیث دیگر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که هر که یک نماز در تربت قبر امام حسین ع بکند و نیتش خالص از برای خدا باشد در قیامت او را اول چیزی که کرامت فرماید که هر چیز بدا فرو گیرد حق تعالی گرامی میدارد زائران آنحضرت را و منع میکند آتش جهنم را که با ایشان نرسد بدرستیکه اثر آنحضرت ملک را بکنار حوض کوثر می آورند و حضرت امیر المومنین ع در کنار حوض بالا در مصافحه میفرمایند و از حوض او را سیراب میگردانند پس کسی همراه او میکند و او را از هول قیامت بگذرانند و بمنزل او در بهشت برسانند و او را سکیند صراط را که برای او نرم و ذلیل شود و امر میکند آتش جهنم را که از زیارت چیزی باو نرسد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که در عقب قبر حضرت امام حسین ع نماز بکند و سفره نماید نصر را دعای پرسید که چه ثواب است زائر آنحضرت را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد بامامت آن حضرت داشته باشد پرسید که چه فضیلت است

کسی را که ترک کند زیارت آنحضرت عم را از روی نخواستن فرمود
که حسرت روز قیامت پرسید چه ثواب است کسی را که نزد قبر آن
حضرت باند فرمود که هر روز هزار ماه حساب میشود پرسید که چه ثواب دارد
کسیکه مالی درراه زیارت آنحضرت یا در مدتیکه نزد قبر اطهر آنحضرت است
خرج کند فرمود که هر درهم هزار درهم حساب میشود پرسید که چه ثواب است
کسی را که در سفر زیارت آن حضرت بمیرد فرمود که ملائکه او را مشایعت
کنند و حنوط و کفن را از برای او در بهشت
می آورند و نماز میکنند و کفن بهشت را در بالای کفن او می پوشانند
و از ریحان بهشت در زیر او فرش میکنند و زمین را از پیش رو و پشت
سر و بالای سر و پایین پا یک یک فرسخ فراخ میکنند و دری از
بهشت بسوی قبرش میگشایند و بر او نسیم و گلهای بهشت داخل
میشود تا روز قیامت پرسید که چه ثواب دارد کسیکه نزد آنحضرت
نماز کند فرمود که هر دو رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند هیچ حاجت
از خدا انطلبد مگر با وعطا کند پرسید که چه ثواب دارد کسیکه از آب
فرات غسل کند برای زیارت آن حضرت فرمود که گناهان او بر
میریزد و پاک میشود از گناه مثل روزیکه از مادر متولد شده است
پرسید که چه ثواب دارد کسی که شخصی را بزیارت فرستد در وقتیکه

غور برای عذری نتوان در رفت فرمود که عطا میکند خدا باو بهر درهمیکه خرج کند مثل کوه احد از حسنات و عوض دهد او را اضعاف آنچه خرج کرده است و بلاها را از و دفع کند و مالش را حفظ کند پرسید که چه ثواب است کسی را که بجور ظالمی کشته شود نزد آن حضرت فرمود که نزد اول قطره که از خونش ریخته میشود جمیع گناهانش آمرزیده میشود و ملائکه میشویند طینت او را که از ان مخلوق شده است تا خالص گردد چنانچه خالص است طینت پیغمبران مخلص و بیرون رود از ان طینت آنچه با ان مخلوط گردیده است از چرکهای طینت اهل کفر و دلش را میشویند و میگشایند و پر میکنند از ایمان پس ملاقات می نمایند ثواب آلهی را و حالانکه پاک و خالص شده است از آنچه بدو نهاد دلها مخلوط میگردد و میبوسند برای او که قبول گردد شفاعت او در اهل خانه اش و در هزار کس از برادران مومنش و ملائکه با جبرئیل و میکائیل و ملک الموت براو نماز میکنند و کفن و حنوطش را از بهشت می آورند و قبرش را فراخ میگردانند و چراغها در قبرش میگذارند و دری از بهشت بسوی قبرش میگشایند و ملائکه تحفها از بهشت از برای او می آورند و بعد از هجده روز او را بالا میبرند بحظیره قدس و پیوسته در انجا با اولیا الله میباشد تا صور دمیده شود پس چون از قبر بیرون آید اول کسیکه

با او مصافحه میکنند حضرت رسول خدا و امیر المومنین و ائمه طاهرین
صلوات الله علیهم اند و بشارت میدهند او را و میگویند با ما باش
و او را بر حوض کوثر باز میدارند که از آن آب بخورد و هر که خواهد آب
بدهد بر سید که چه ثواب دارد کسیکه بسبب زیارت آنحضرت
او را محبوس کرده اند فرمود که بهر روزی که محبوس بوده است
و بهر غمی که باو رسیده است فرحی عظیم در قیامت باو میرسد
پرسید که اگر بعد از حبس او را بزنند چه ثواب دارد فرمود که باو میدهند
بهر زدن حوری در بهشت و بهر دردیکه بیدنش او رسیده است
هزار هزار حسنه و محو میکنند از و هزار هزار گناه و بلند میکنند از برای
او هزار هزار درجه و در قیامت با رسول خدا صحبت دارد و
سخن گوید تا مردم از حساب فارغ شوند و با او مصافحه کنند
حاملان عرش خدا و گویند باو که هر چه خواهی بطلب و آورند
زننده او را بنزد حساب و هیچ حساب نکنند او را و بازوهای
او را گرفته بکشند تا بنزد بسوی ملکی که شربتی از حمیم و شربتی از غسلین
جهنم باو بخورانند و او را بر کوههای آتش بگذارند و گویند بچش جزای
آنکه زدی کسی را که مهمان خدا و رسول بود و مضروب را بیاورند
بدر جهنم و بگویند باو که نظر کن و ببین حال آنکس را که ترا زده بود

آیا سیئات را شفا یافت از غم او پس گو حمد و سپاس خداوند را که ببرکت فرزند رسولش انتقام مرا از و کشید ۔

در بیان فضیلت نماز کردن در روضه مقدسه

انچه از اخبار ظاهر میشود اینست که نماز زیارت و غیر آنرا در عقب سر آنحضرت و بالای سر آنحضرت کردن هر دو خوب است و اگر بالای سر کند بهتر باشد که محاذی اصل قبر اقدس نباشد و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که فرمود نماز کن نزد سر امام حسین ع و بسند صحیح منقول است که از آن حضرت سوال کردند که چون بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برویم قبر را قبله گردانیم فرمود اندکی بناحیه دیگر میل کن صدوق گوید که ممکن است که این حدیث بر وجه تقیه وارد شده باشد یا مراد از نهی از سجده کردن بر قبر باشد چنانکه بسند صحیح دیگر از آنحضرت منقول است که فرمود که چون فارغ شوی از زیارت شهدا علیهم السلام قبر امام حسین ع را پیش روی خود قرار ده و انچه خواهی نماز بکن و بسند معتبر منقولست از حلبی که بخدمت حضرت صادق ع عرض کردم که ما بزیارت قبر امام حسین ع می کنیم چگونه نماز نزد آنحضرت بکنیم فرمود که بایست بر سر آنحضرت نزد سر آنحضرت پس صلوات بر حضرت

رسول و بر حضرت امام حسین ع سفر ستی و بسند معتبر از علی بن حمزه منقول است که گفت سوال کردم از امام موسی کاظم ع از زیارت قبر امام حسین ع فرمود که دوست نمیدارم ترک کنی گفت چه سفر مائی در نماز کردن نزد قبر آن حضرت و من تقصیر میکنم فرمود که در مسجد الحرام و مسجد الرسول و نزد قبر حضرت امام حسین ع آنچه خواهی تطوع کن که من دوست میدارم گفت در روز نماز تطوع نزد قبر آن حضرت بکنم فرمود که بلی و بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بشخصی گفت که چه چیز مانع میشود ترا که هرگاه ترا حاجتی رو دهد بروی نزد قبر حسین علیه السلام و چهار رکعت نماز آنجا کنی و بعد از ان حاجت خود را از خدا بطلبی بدرستیکه نماز واجب نزد آن حضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره و بسند معتبر دیگر منقول است که حضرت صادق ع بمفضل فرمود که هر رکعت نماز که نزد امام حسین علیه السلام بکنی ثوابش مثل ثواب کسی است که هزار حج و هزار عمره کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه با پیغمبر مرسل بجهاد فی سبیل الله ایستاده باشد و بسند دیگر نیز از ان حضرت منقول است که هر نماز که نزد آنحضرت بکنند مقبول است و هر دعا که کنند مستجاب است خواه از برای دنیا

باشد خواه از برای آخرت و بسند معتبر دیگر منقول است که هر که
زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت
بکند ثواب حج و عمره برای او نوشته شود بدانکه مشهور میان
علما آنست که مسافر هرگاه در مکه معظمه یا مدینه مشرفه یا مسجد کوفه
یا حایر حضرت امام حسین بوده باشد و قصد اقامت ده روزه
نکرده باشد مخیر است میان قصر و اتمام و تمام کردن بهتر است
و در احادیث بسیار امر بتمام کردن درین مواطن واقع شده
و گمان فقیر آنست که اگر در حایر نماز کند تمام کردن اولی است
و اگر جمع کند احوط است و اگر در تمام مواضع کربلا معلی نماز کند
احتیاط قصر و اتمام هر دو را بکند تا پنج فرسخ از هر طرف همچنین کند
همچنین در ساير مواضع مکه غیر از مسجد الحرام و ساير مواضع مدینه غیر از
مسجد رسول و ساير مواضع کوفه نهایت احتیاط آنست که در جمیع
این مواضع جمع میان هر دو بکنند و اولی آنست که تا مقدور باشد
درین مواضع قصد اقامت کند که بی دغدغه تمام کند و از بعضی
احادیث ظاهر میشود که نوافلی که در سفر ساقط میشود درین مواضع
میتوان کرد و جمعی از علما قائل شده اند و خالی از قوت نیست
خصوصا در وقتیکه نماز را تمام کند

در بیان حائر کربلا و فضیلت آن

بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که قبر حسین ع بیست ذراع در بیست
ذراع باغیست از باغهای بهشت و در حدیث دیگر فرمود که
چهار بقعه زمین در ایام طوفان شکایت بخدا کردند بیت المعمور
نجف اشرف کربلا و طوس و بسند معتبر دیگر نیز از آنحضرت
منقول است که زمین کعبه گفت که کیست مثل من حال آنکه خانه
خدا بر پشت من ساخته شده است و آدمی آیند مردم بسوی من از اطراف
عالم و حق تعالی مرا حرم و امن خود گردانیده حق تعالی باو وحی فرمود
که قرار گیر و ساکت شو که فضیلت تو در جنب فضیلت کربلا نیست مگر بمنزله سوزنی
که در دریا فرو برند در جنب دریا و اگر تربت کربلا نمی بود ترا فضیلت نمیدادم و اگر آن
کسیکه کربلا محل او شده است نمی بود ترا خلق نمیکردم و نه آن خانه را که بآن فخر کردی پس قرار گیر و متواضع
و ذلیل باش از برای کربلا و استنکاف و تکبر مکن بر کربلا و الا فرو برم
ترا در آتش جهنم و بسندهای معتبر دیگر از امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که خلق کرد حق تعالی زمین کربلا را پیش از آنکه خلق
کند کعبه را به بیست و چهار هزار سال و مقدس گردانید آن را و
برکت فرستاد بر آن پس پیوسته چنین مقدس و مبارک بود پیش
از آنکه خدا خلائق را خلق نماید و همیشه چنین خواهد بود تا بگرداند خدا

آنرا بهترین منهای بهشت و بهترین منزل و مسکنی که دوستان خود را در آن ساکن گردانم
در بهشت و بچندین سند دیگر از حضرت امام زین العابدین منقولست که حق تعالی زمین کربلا
را حرم صاحب امنیت بابرکت گردانید پیش از آنکه خلق کند زمین کعبه را و حرم
گرداند آنرا به بیست و چهار هزار سال و چون حق تعالی در ابتدای
قیامت زمین را بزلزله آورد بالا برند کربلا را با خاکش چنانچه هست
نورانی و صافی پس بگردانند آنرا بهترین باغی از باغهای بهشت
و بهترین مسکن و ماوای در بهشت که در آن ساکن نشوند مگر پیغمبران
و مرسلان و آن روشنی دهد در میان باغهای بهشت چنانچه ستارهای
بسیار روشن میان سایر ستارها از برای اهل زمین روشنی میدهد و نور او دیدهای اهل بهشت
را خیره گرداند و ندا کند که منم آن زمین مقدس و طیب
مبارکی که در بر داشتم بهترین شهیدان و بهترین جوانان اهل بهشت
را و از حضرت امام محمد باقر منقولست که فرمود غاضریه یعنی
کربلا بقعه ایست که در آن بقعه حق تعالی سخن گفت با موسی بن
عمران و مناجات کرد در آن نوح و آن گرامی ترین زمینهای
خداست بر خدا و اگر چنین نبود حق تعالی نمی سپرد در آن دوستان
و پیغمبران و فرزندان پیغمبران را پس زیارت کنید قبرهای
ما را در غاضریه و حضرت صادق فرمود که غاضریه از تربت بیت المقدس است [illegible]

از تربت بیت المقدس است و بسند معتبر منقول است
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که مدفون
خواهد شد پسر من در زمینی که آنرا کربلا گویند و آن بقعه ایست که
بر آن بود قبة الاسلامی که نجات داد خدا بر آن قبه آنهارا که ایمان
بحضرت نوح علیه السلام آورده بودند از طوفان و بسند معتبر
از حضرت صادق ع مرویست که زیارت کنید کربلا را و از ان
قطع مکنید که فرزند بهترین پیغمبران را در بر گرفته است و بدرستیکه
ملائکه زیارت کردند کربلا را هزار سال پیش از انکه جدم حسین ع
دران ساکن شود و هیچ شبی نمی گذرد مگر جبرئیل و میکائیل آنرا
زیارت میکنند پس جهد کن که پیوسته دران مکان باشی و ببسند
معتبر دیگر از ان حضرت منقول است که حق تعالی بعضی از زمینها و آبها
را بر بعضی زیادتی داده است پس بعضی از انها فخر کردند و بعضی
بغی و زیادتی بر زمینهای دیگر میکردند پس هیچ آب و زمینی نبود
مگر معاقب شدند بترک تواضع و فروتنی حتی آنکه مسلط گردانید
حق تعالی مشرکانرا بر کعبه و فرستاد بر زمزم آب شوری که مزه اش
را فاسد گردانید و بدرستیکه کربلا و آب فرات اول زمینی و
اول آبی بودند که حق تعالی مقدس و مبارک گردانید آنهارا

پس گفت بکربلا که سخن بگو پس چه بوت زمینها و آبها فخر کردند بعضی بر
بعضی گفت من زمین مقدس مبارک خدایم تربت و آب من
شفا است و فخر نمی کنم بلکه خاضع و ذلیلم برای کسیکه مرا چنین
کرده است و این را از برای فخر بر زمینهای دیگر نمی گویم بلکه
شکر نعمت پروردگار خود میکنم پس خدا آن زمین را گرامی داشت و
بسبب فروتنی و شکر نعمت کرامت و شرف زیاده کرد بحسین صلوات
الله علیه و اصحاب او پس حضرت صادق ع فرمود که هر که تواضع
کند برای خدا بلند کند او را خدا و هر که تکبر کند خدا او را ذلیل و پست
گرداند و بسند معتبر از حضرت امام زین العابدین ع منقول است که
حضرت مریم باعجاز از دمشق بکربلا آمد و حضرت عیسی در موضع
قبر امام حسین ع از و متولد شد و در همان شب بدمشق برگشت
و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حضرت
امیر المومنین ع در بعضی از سفرها چون نزدیک کربلا رسیدند از
لشکر پیش افتادند و چون بمحل شهادت امام حسین ع و اصحاب
او رسیدند فرمود که در اینجا دویست پیغمبر و ده دویست وصی پیغمبر
و دویست فرزند زاده پیغمبر شهید شده اند با اتباع ایشان
پس در صحرا میگردیدند و سیر مودند که اینجا محل خوابیدن شتران

ایشان است واینجا محل فرود آوردن بارهای ایشان است
واین محل شهادت گروهی چنداست که بیش از ایشان بهتر از
ایشان نبوده است بعد از ایشان مثل ایشان نخواهد بود
وفرمود که خوشا حال تو ای خاک که بر تو ریخته خواهد شد خونهای
دوستان و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقولست
که فرمود چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروی
زیارت کن آن حضرت ع را محزون و غمگین و حوائج خود را نزد
او سوال نما و برگرد و آن را وطن خود قرار مده علامه مجلسی ره
میگویند که چون در باب سابق احادیث بسیار در فضیلت
توقف و توطن در کربلا گذشت ممکن است نهی که در این حدیث وارد
شده است محمول بر صورت تقیه و خوف باشد چنانچه غالب
احوال آن زمان چنین بوده است یا مراد این باشد که نزدیک
قبر و حائر بسیار توقف نماید چنانچه بعضی از احادیث باین مضمون
بعد ازین خواهد آمد و بچندین سند از حضرت امام زین العابدین ع
منقول است که جبرئیل نزد حضرت رسول صلعم آمد و اشاره بحضرت امام
حسین ع کرد و گفت که این فرزند زاده تو کشته خواهد شد با جماعتی
از فرزندان و اهلبیت تو و نیکان امت تو در کنار فرات و

زمینی که آنرا کربلا گویند و بسبب آن کرب و بلا بر دشمنان تو و دشمنان فرزندان تو بسیار خواهد بود در روزیکه غم آن روز برطرف نمیشود و حسرتش دائم است یعنی روز قیامت و آن زمین پاکترین بقعهای زمین است و از همه زمین حرمتش بیشتر است و از زمینهای بهشت است و در حدیث دیگر از امام زین العابدین علیه السلام منقولست که فرمود گویا می بینم که قصرها و بناهای محکم برو در قبر امام حسین علیه السلام ساخته اند گویا می بینم که بازارها بر دور قبر امام حسین علیه السلام بهم رسیده است و از اطراف زمین برای زیارت آنجناب خواهند آمد و در حدیث دیگر از حضرت صادق ع منقولست که برکت قبر امام حسین علیه السلام تا ده میل است که سه فرسخ و ثلث فرسخ باشد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که حریم قبر آنحضرت از هر طرف پنج فرسخ است از چهار جانب قبر و در حدیث معتبر دیگر از اسحاق بن عمار منقول است که گفت شنیدم از حضرت صادق علیه السلام که فرمود که موضع قبر حسین بن علی علیهما السلام را حرمتی معلوم هست هر که آن حرمت را بشناسد و پناه بآن برد امان یابد گفتم وصف فرما برای ما موضع آنحضرت

را افزود که پیما از موضع قبر شریف امروز هست از هر طرف به بیست و پنج فراع موضع قبر شریف از آن روز که مدفون شده است در آن بقعه است از باغهای بهشت و دریست از درهای بهشت و در آن معراجی بسوی آسمان است که اعمال زائران را از آن بالا میبرند علامه مجلسی ره میگویند که علما جمع میان احادیث مختلفه این باب مجمل بر اختلاف مراتب فضیلت کرده اند که اقصای مراتب فضیلت پنج فرسخ است و از آن بهتر یک فرسخ است و اشرف آن فرسخ یک میل است که بعد از این خواهد آمد و اشرف از آن هفتاد باعست و اشرف از آن هفتاد ذراع و اشرف از آن بیست و پنج ذراع و اشرف از آن بیست ذراع و اشرف از آن اصل ضریح است و ظاهر علما اینست که تربت استشفا و سجود و سبحه را از همه اینها توان برداشت و احوط در تربت استشفا آن است که از زیاده از یک فرسخ و ثلث فرسخ بر ندارد و احوط از آن آنکه زیاده از یک میل بر ندارند و احوط از آن آنکه از حوالی ضریح مبارک اخذ نمایند تا حد حائر پس از کلام علما مختلف ظاهر میشود بعضی گفته اند که آنچه احاطه کرده است با آن دیوارهای صحن پس تمام صحن و عمارتهای متصله بروضه مقدسه از مسجد

وغیر آنها همه داخل خواهد بود و بعضی گفته اند که اصل خیر حیث دلیس د
بعضی گفته اند که ضریح هست با عمارتهای متصله بآن وظاهر
کلام اکثر علما و مشهور میان سکنه آن دیار معنی اول است
و از بعضی معمرین افاضل آن اماکن مقدسه مسموع شد که
صحن شریف از پیش رو و جانب راست و جانب چپ مضبوط
است و تغییر نداده اند اما از طرف پشت سر تغییر داده اند
و قدر اصل و زیادتی معلوم نیست و دور نیست که آنچه
از صحن گود است داخل حائر باشد و آنچه بلند است داخل
نباشد چنانچه ابن ادریس علیه الرحمه در سرائر گفته است که
این مکان را حائر میگویند برای آنکه در لغت عرب حائر
مکان پست را میگویند زیرا که آب در آن حیران و ساکن
میگردد و شیخ شهید و جمعی دیگر گفته اند که از برای این مسمی بحائر
گردیده است که در زمان متوکل علیه اللعنه که با مر او آب بستند
که اثر ضریح را منطمس سازند با عجاز آن حضرت آب بر دور
حائر بلند شد و داخل حائر نشد و بنا بر این احتمال اخیر مسجد
بزرگ داخل حائر نخواهد بود با آنچه محاذی آن است از
یمین و یسار و آنچه عقب آنست از صحن و در دخول حجرهای صحن در حائر تا به احتمال اول

واخیر خالی از اشکالی نیست و بنابر اقوالی که مذکور شد طریق
احتیاط در قصر و اتمام صلوة درین مواقع بر ناقد بصیر ظاهر می شود

در فضیلت تربت آنحضرت و کیفیت و آداب اخذ و استعمال آن

بسند معتبر از موسی ابن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود
که از تربت من چیزی بر ندارید که تبرک بآن کنید که هر تربت
ما حرام است مگر تربت جدم امام حسین صلوات اللہ علیہ
که خدا آنرا شفا گردانیده است برای شیعیان و دوستان
من و بسند معتبر از حضرت امام رضاء منقول است که هر گلی
حرام است مانند میتہ و خون و جانوری که بنام غیر خدا کشته
باشند مگر طینت قبر امام حسین علیه السلام که آن شفای هر درد
است و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست
که اگر بیماری از مومنان که حق و حرمت و ولایت و امامت
حضرت امام حسین ع را داند بگیرد از طین قبر آن حضرت بقدر
سر انگشت هر آئینه دوای او خواهد بود و بسند موثق
از ابن ابی یعفور منقول است که بخدمت حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام عرض کردم که یک شخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام

بر میدارد و منتفع میشود دیگری بر میدارد و منتفع نمیشود فرمود که والله هر که بر دارد
و اعتقاد داشته باشد که باو نفع می بخشد البته نفع می بخشد و بسند
معتبر مرویست که بعضی از اصحاب امام محمد باقر ع گفت که زلی
قدری ریسمان بمن داد که در مکه بدهم که جامهٔ کعبه را بدان بدوزند
و من نخواستم که بحاجبان و خدمهٔ کعبه بدهم زیرا که ایشان را
می شناختم و می دانستم که خود متصرف میشوند چون بمدینه آمدم
بخدمت امام محمد باقر علیه السلام عرض کردم فرمود که آن را بده
و عسل و زعفران بخر و بگیر قدری از تربت امام حسین ع
و با آب باران ضم کن و عسل و زعفران را در آن بریز و بشیعیان
بده که بیماران خود را بآن دوا کنند و بسندهای معتبر از حضرت
صادق ع منقول است که خاک پاک قبر اطهر امام حسین علیه السلام
شفای هر درد است و آنست دوای بزرگ و در حدیث
معتبر دیگر فرمود که تربت امام حسین ع در آن شفاست هر چند یک میل از کم
ثلث فرسخ باشد دورتر از قبر برداشته باشد و در روایتی دیگر
فرمود که هر کرا علتی برسد و مداوا کند بخاک قبر امام حسین علیه السلام
حق تعالی او را شفا می بخشد از آن علت مگر آنکه علت مرگ باشد
و بسند معتبر منقول است از شخصی که گفت حضرت امام رضا ع

برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد که در آن خاک قبر امام
حسین علیه السلام بود از قاصد پرسیدم که این خاک چیست
گفت از قبر امام حسین علیه السلام و هرگز آن حضرت از جامه
و غیر آن چیزی بجای نمی‌فرستند مگر این خاک را در میان
می‌گذارند و می‌فرمایند که این امان است از بلاها باذن خدا
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که
بردارید کام فرزندان خود را بتربت امام حسین علیه السلام
که امان می‌بخشد از بلاها و بسند صحیح منقول است که شخصی
بآن حضرت عرض کرد که میگیرم از خاک قبر شریف امام حسین
علیه السلام و نزد من میباشد برای برکت آن فرمود که خوبست
و در حدیث دیگر فرمود که در خاک حائری که امام حسین ع در آن
مدفون اند شفای هر درد و ایمنی از هر بلا و خوف است و در
حدیث معتبر دیگر منقول است که اگر بیماری از مومنان که
شناسد حق و حرمت امام حسین علیه السلام و از برای
او از تربت آن حضرت از یک میل راه بردارند برای
او دوا و شفا خواهد بود و بروایتی که معتبر است از آنحضرت
منقول است که نزد سر امام حسین علیه السلام خاک سرخیست

که شفا می بخشد از هر درد و هر مرض مگر مرگ راوی گفت من رفتم
وان بالای سر آنحضرت بقدر یک ذراع یکقدم از بالای
سر آن حضرت خاک سرخ ریخت بقدر درهمی پس آنرا
یکدفعه آوردم و بعد واها ممزوج کردم و بیماران را میدادم
و شفا می یافتند و در حدیث دیگر فرمود که هر گلی حرام است
مانند گوشت خوک هر که بخورد و بمیرد من نماز بر آن نمیکنم مگر خاک قبر امام حسین
که در آن شفای هر درد است و اگر کسی از روی لذت و خواهش بخورد از
برای او شفا نیست و در حدیث دیگر فرمود که اندکی از آن حلال است نه بسیار خوردن
و در حدیث دیگر فرمود که خاک قبر امام حسین علیه السلام را از
نزد قبر تا هفتاد ذراع میتوان برداشت و در روایت معتبر
دیگر هفتاد باع در هفتاد باع و باع آن مقدار است که هر دو دست
را بگشاید و تقریبا چهار ذراع میشود و بسند معتبر از امام
محمد باقر علیه السلام منقول است که طین قبر امام حسین علیه السلام
شفای هر درد و ایمنی از هر خوف است و از برای هر مطلبی
که بردارند آن مطلب حاصل میشود و در حدیث دیگر
منقول است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند از
گل ارمنی که برمیدارند برای کسیکه عضوی از اعضای او شکسته

باشد آیا حلال است برداشتن آن فرمود که باکی نیست که
آن خاک قبر ذوالقرنین است و خاک قبر امام حسین علیه السلام
ازان بهتر است و در حدیث معتبر دیگر آورده. از ابو حمزه
ثمالی که گفت از حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که می بینم
اصحاب ما که میگیرند خاک قبر اقدس امام حسین علیه السلام
را و طلب شفا ازان میکنند آیا دران شفاست فرمود که
طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بر میدارند از میان قبر تا چهار
میل همچنین است خاک قبر شریف جدم رسول خدا صلی الله
علیه وآله وسلم و قبر اطهر امیر المومنین و امام حسین علیهما الصلوة
والسلام پس بگیر ازان خاک که شفای هر درد است و سپر است
برای دفع هرچه ازان ترسی و هیچ چیز بآن برابری نمی کند
از چیزهای که ازآن شفا طلب میکنید بغیر از دعا و چیزی که
آنرا فاسد میکنند آنست که در ظرفها و جاهای بد میگذارند
و آنها که معالجه بآنها میکنند کم است یقین ایشان که هر یقین
داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه
بآن بکند او را کافی خواهد بود و فاسد میگردانند آن تربت
را شیاطین و کافران از جنیان که خود را بر آن میمالند

و بهر چیزیکه سگیند و آن تربت آنرا بو سکینند واما شیاطین و
کافران جن پس حسد برند فرزند آدم را وخود را بر آن می مالند
که اکثر نکی و بوی خوشش بر طرف میشود و هیچ تربت از حائر
بیرون نمی آید مگر مهیا میشوند از شیاطین کافران جن از برای آن
تربت آن قدر که عدد ایشان را بغیر از خدا کسی احصا نتواند کرد
و آن تربت بدست صاحبش هست و ایشان خود را بران میمالند
وملائکه نمی گذارند ایشان را که داخل حائر شوند و اگر تربت
سالم از ایشان بماند هر بیمار را که بآن معالجه نمایند البته در آن
ساعت شفا می یابد پس چون تربت را بر داری پنهان کن
ونام خدا بسیار بر آن بخوان و شنیده ام که بعضی از انها که
تربت را بر میدارند آن را سبک می شمارند حتی بعضی از ایشان
در توبره چارپایان می اندازد یا در ظرف طعام و چیزهای که
دست بر آن بسیار مالیده میشود از خورجینها و جوالها پس چگونه
شفا یابد از ان کسیکه باین نوع آنرا حرمت وارد ولیکن دلیکه
در ان یقین نیست و سبک میشمارد چیزیراکه صلاح وی در انست
عمل خود را فاسد میکند علامه مجلسی رحمه الله علیه
[illegible]

نیست مگر خاک قبر امام حسین ع بقصد شفا نه بقصد لذت بقدر
نخودی و اگر بقدر عدسی زیاده نخورند احوط است و احوط
آنست که آن تربت از موضع نزدیک برداشته باشند بادعاها
و آدابهای منقوله در وقت خوردن با آداب و ادعیه منقوله
بخورند چنانچه مذکور خواهد شد و اما خاک قبر سایر انبیا و ائمه
پس جایز نیست خوردن آنها و این هر دو حدیث را حمل
میتوان کرد بر اینکه تبرک جویند بآن مثل طلا کردن و مانندش
و بسند معتبر از محمد بن مسلم منقول است که گفت رفتم بمدینه
و بیمار شدم حضرت امام محمد باقر علیه السلام دوای بمن
فرستاد که غلامی آورد دستمال بر آن پوشیده بود غلام گفت
که این را بخور که حضرت مرا امر فرموده که نروم تا بیاشامی این
دوا را پس چون گرفتم و خوردم شربت سردی بود نهایت
خوش طعمی و بوی مشک از آن ساطع بود پس غلام گفت
که آقای من میفرماید که چون دوا را بخوری بیا نزد من از این
قول تعجب کردم زیرا که حالی داشتم پیشتر که قدرت نداشتم
بایستم پس چون آن شربت در جوف من قرار گرفت
گویا از بند رها شدم [illegible] برخاستم و بدر خانه حضرت [illegible]

آنحضرت آمدم و رخصت طلبیدم حضرت ندا فرمود که حسبت
صحیح شد داخل شو پس داخل شدم و بگریستم و سلام کردم
و دست و سرش را بوسیدم پرسید که چرا گریه میکنی گفتم خدای
تو شوم میگریم بر غربت خود و دوری راه از خدمت شما و کمی
قدرت بر ماندن در ملازمت شما که پیوسته نظر به شما کنم فرمود
که اما کمی قدرت پس حق تعالی چنین گردانیده است به شیعیان
و اهل مودت ما را و بلا را بسوی ایشان تند گردانیده و اما
آنچه گفتی از غربت پس مومن درین دنیا غریب است درمیان
این خلق و از کون تا ازین خانه بدر رود بسوی رحمت خدا و
اما آنچه ذکر کردی از دوری راه پس ترا درین باب تاسی
خواهد بود بحضرت ابی عبدالله الحسین که در زمینی است که
دور است از ما در کنار فرات و اما آنچه یاد کردی از محبت قرب
ما و نظر کردن بسوی ما و اینکه قادر نیستی پس بدرستیکه خدا میداند
آنچه در دل تست و ترا بر آن جزا خواهد داد پس [illegible]
بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام [illegible]

که شما اهل رحمتید و تو وصی اوصیای در وقتیکه غلام آن شربت
را آورد که قدرت نداشتم که بپا بایستم و از خود نا امید شده بودم
و چون آن شربت سرد شیرین خوشبو را نوشیدم غلام گفت
که آقای من فرموده است که بیا گفتم با اینحال میروم هرچند
جانم میرود چون روانه شدم گویا از بندی رها شدم پس
سپاس خداوندیرا که شما را رحمت گردانیده است برای
شیعیان شما فرمود که آن شربت که خوردی از خاک قبرهای
پدران من بود و از برای شفا چیزی از آن بهتر نمی باشد پس هیچ
چیز را با آن برابر مکن که ما اطفال و زنان خود میخورانیم و از آن
خیری بسیار می بینیم گفتم فدای تو شوم ما برمیدارم و طلب شفا
از آن میکنیم فرمود که شخصی آنرا برمیدارد و از حائر بیرون می
آورد و ظاهر بی آنکه در چیزی بپیچد پس هیچ جن و جانورے و
چیزیکه دردی و بلای داشته باشد نیست مگر آنکه آن را بو میکند
پس برکتش برطرف میشود و برکتش را دیگران می برند و آن
تربت که با آن معالجه میکنند چنین نمی باشد و اگر نه [illegible]
باشد گفتم [illegible] آنرا [illegible] از آن [illegible] شفا [illegible]
در میان [illegible] و آن مثل حجر الاسود است که [illegible]

یاقوتی بود در نهایت سفیدی و هر بیماری و دردی که خود را بر آن میمالید در ساعت شفا می یافت و چون صاحبان درد ها از اهل کفر و جاهلیت خود را بر آن میمالیدند سیاه شد و اثرش کم شد و تو چون بر بسیاری تربت را ظاهر گشوده می آوری در میان خرجین و جاهای چرکین می انگنی پس برکتش می برد و بسند معتبر از احادیث بن مغیره منقول است که گفت بخدمت حضرت صادق ع عرض کردم که من درد و بیماری بسیار دارم و بهر دوای مداوا کردم و نفع نیافتم فرمود چرا غافلی از تربت حضرت حسین علیه السلام که در آن شفای هر درد و ایمنی از هر خوف است چون تربت را بر داری این دعا را بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الطِّیْنَةِ وَبِحَقِّ الْمَلَكِ الَّذِیْ اَخَذَهَا وَبِحَقِّ النَّبِیِّ الَّذِیْ قَبَضَهَا وَبِحَقِّ الْوَصِیِّ الَّذِیْ حَلَّ فِیْهَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهٖ وَافْعَلْ بِیْ كَذَا وَكَذَا و بجای

کذا و کذا حاجتهای خود را طلب پس حضرت فرمود که ملکی که تربت را گرفت جبرئیل بود و آن تربت را به پیغمبر صلعم نمود و گفت این تربت حسین علیه السلام است امت تو

بعد تو اورا خواهد گشت و پیغمبری که او را قبض کرد محمد بود و
وصی که دران حلول کرده است حضرت امام حسین علیه السلام
است یا شهیدان که با آن حضرت در انجا مدفون شدند گفتم
فدای تو شوم سر در راه النستم چگونه باعث ایمنی از خوف
میگردد فرمود که هرگاه از بادشاهی یا غیراو ترسی از خانه
بیرون مرو مگر آنکه تربت آن حضرت ع با تو باشد پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنِّی آخَذْتُهٗ مِنْ قَبْرِ وَلِیِّكَ وَابْنِ وَلِیِّكَ
فَاجْعَلْهُ لِی آمْنًا وَحِرْزًا لِمَا اَخَافُ وَمَا لَا اَخَافُ
زیرا که گاهست که بر آدمی بلای چند وارد میشود که خوف
از انها ندارد حارث گفت که چنانچه حضرت فرمود من تربت
را اخذ کردم و آن دعا که فرمود خواندم پس بدنم صحیح شد
و امان میگردید انچه میترسیدم و از انچه نمی ترسیدم و بعد
از ان بحمد الله مکروهی و المی ندیدم و بروایت معتبر
دیگر منقول است که آن حضرت فرمود که حق تعالی تربت
جدم را گردانیده است شفای هر درد و امان از هر خوف
پس هرگاه یکی از شما خواهد که بیرد [illegible] تربت را پس
[illegible] آن را او بر [illegible] بگذارد و بر سائر بدن بمالد

وبگوید اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا
وَثَوىٰ فِيهَا وَبِحَقِّ اَبِيهِ وَاُمِّهِ وَاَخِيهِ وَالْاَئِمَّةِ
مِنْ وُلْدِهِ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْحَافِّينَ بِهِ اِلَّا جَعَلْتَهَا
شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَبَرَاءَةً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً
مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَحِرْزاً مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ پس آنرا
استعمال نماید راوی گفت که من همیشه چنین کردم و هیچ کرده
بحمد اللّٰه ندیدم و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق منقول
است که چون خواهی خاک قبر امام حسین علیه السلام بر داری
پس سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
و قل هو اللّٰه احد و انا انزلناه و یس و آیة الکرسی بخوان و بنا بر
بعضی نسخ قل یا ایها الکافرون نیز بخوان و بگو اللّٰهُمَّ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَحَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَاَمِينِكَ
وَبِحَقِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ ابْنِ اَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ
وَاَخِي رَسُولِكَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَ
زَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْاَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ وَبِحَقِّ
هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ [illegible]
الْوَصِيِّ الَّذِي تَوَارَىٰ [illegible]

تضمنت وبحق السبط الذی ضمنت وبحق جمیع ملائکتک وانبیائک ورسلک صل علی محمد واله واجعل هذا الطین شفاء لی ولمن یستشفی به من کل داء وسقم ومرض وامانا من کل خوف اللهم بحق محمد واهل بیته اجعله علما نافعا ورزقا واسعا وشفاء من کل داء وسقم وآفة وعاهة وجمیع الاوجاع کلها انک علی کل شیء قدیر وبگوید اللهم رب هذه التربة المبارکة المیمونة والملک الذی هبط بها والوصی الذی هو فیها صل علی محمد وآل محمد وسلم وانفعنی بها انک علی کل شیء قدیر طریق دیگر برای اخذ کردن تربت امام حسین علیه السلام بسند معتبر منقول است که جابر جعفی گفت رفتم بخدمت حضرت امام محمد باقر ع که فرمود که چون خواهی تربت برداری در آخر شب متوجه شو وغسل کن بآب خالص وبپوش پاکیزه ترین جامهای خود را وبعد خود را خوشبو کن و داخل روضه شو و نزد سر

آن حضرت با بیست و چهار رکعت نماز بکن در هر رکعت اول
سورهٔ حمد بخوان و یازده مرتبه سورهٔ قل یا ایها الکافرون
و در رکعت دوم بعد حمد یازده مرتبه سورهٔ انا انزلناه پس در
قنوت این دعا بخوان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ عُبُوْدِيَّةً وَرِقًّا لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ وَحْدَهٗ
اَنْجَزَ وَعْدَهٗ وَنَصَرَ عَبْدَهٗ وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهٗ
سُبْحَانَ اللّٰهِ مَالِكِ السَّمٰوٰاتِ وَمَا فِيْهِنَّ وَمَا
بَيْنَهُنَّ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ پس رکوع و سجود بکنی و دو رکعت نماز
دیگر بکنی در رکعت اوّل بعد از حمد یازده مرتبه قل هو الله احد
و در دوم بعد از حمد یازده مرتبه اذا جاء نصر الله بخوانی و همان قنوت که حالا
نوشتیم بخوان پس بعد از نماز سجدهٔ شکر بکنی و هزار مرتبه
شُكْرًا شُكْرًا بگوئی بعد از آن برخیزی و بضریح بچسپی و بگوئی
يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اِنِّيْ اٰخِذٌ مِنْ تُرْبَتِكَ
بِاِذْنِكَ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَعِزًّا مِنْ كُلِّ
ذُلٍّ وَاَمْنًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَغِنًى مِنْ كُلِّ فَقْرٍ
لِيْ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس بگیر از سه

انگشت سه مرتبه و در پارچهٔ پاکی یا در شیشه بگذارد و از انگشتر عقیق
سرخ را مهر کن که بر آن این کلمات کنده باشند ما شاء
الله لا قوة الا بالله استغفر الله پس اگر خدا داند
که نیت تو درست است درین سه قبضه زیاده از هفت
مثقال بر داشته نشود پس از برای علت که بخوری اثر خش
را خواهی دید

در بیان فوائد خاک پاک

و بعضی معجزات که از آن ظاهر گردیده باید دانست که
معجزاتی که از ضریح مقدس و از تربت پاک ظاهر گردیده اند
از احاطه حصر و شمار افزونند و این کتاب گنجایش آن ندارد
مگر دو قصه بنظر برکت و مین هدیهٔ ناظرین بتمکین می نمایم اول
آنکه شیخ طوسی رح از مشائخ کرام خود روایت کرده که محمد ازدی
گفت که در مسجد جامع مدینه نماز کردم و در پهلوی من دو مرد بود
یکی از انها جامهای سفر بود یکی از انها بدیگری گفت که
در تربت قبر امام حسین ع شفای هر درد است و من مرضی
داشتم بهر دوا که مداوا کردم عافیت نیافتم تا آنکه خوف
هلاک بمن غالب شد و از خود نا امید شدم و نزد ما پیر
زالی بود از اهل کوفه نزد یکم آمد در وقتیکه علتم بنهایت شدت

داشت وگفت درد ترا هر روز در زیادتی می بینم میخواهی دعا
کنم که ازین مرض نجات یابی گفتم من بسی محتاجم چنین چیزی
پس آبی بقدحی کرده نزدم آورد چون آن آب را آشامیدم
صحیح شدم که گویا هرگز آزاری نداشتم بعد از چند ماه آن
زن نزدم آمد و نامش سلمه بود گفتم یا ام سلمه آن چه دوا
بود که من دادی گفت که یک دانه ازین تسبیح که در دست دارم
ترا دادم و به شدی گفتم این تسبیح چیست گفت خاک قبر
حسین علیه السلام است گفتم که ای رافضیه مرا مداوا بخاک قبر حسین
میکنی پس آن زن خشمناک از پیش من بیرون رفت
و همان ساعت آزار من عود کرد و چندان شدت بهم رسانید
که خوف هلاکت دارم ودوم شیخ مذکور قدس الله روحه
بسند معتبر نقل کرده که موسی ابن عبد العزیز گفت که مرا ملاقات
کرد یوحنای طبیب نصرانی وگفت بحق پیغمبرت و دینت
که بگو کیست آن کسیکه مردم بزیارت او میروند در ناحیه
قصر ابن هبیره آیا از اصحاب پیغمبر شما است گفتم نه او امام
حسین پسر دختر پیغمبر ما است بمن بگو که چرا این سوال کردی
گفت درین باب خبر غریبی دارم سالی ... مرا

طلبید چون نبض داو رفتم مرا برداشت و بر دیخانه موسی بن
علیسی که از خویشان خلیفه بود دیدم که بر رحنت خواب بیهوش
افتاده و در پیش رویش طشتی بود جمیع احشائش در ان طشت
ریخته بود و هارون رشید دران ایام از کوفه طلبیده بود سابور
پرسید از خادم مخصوص موسی و گفت این چه حالت است
که درین می بینم گفت یک ساعت قبل ازین در نهایت
صحت و خوشحالی نشسته بود با ندیمانش صحبت میداشت
و شخصی از بنی هاشم حاضر بود گفت من علتی شدیدی داشتم
و هر چه معالجه کردم فایده نداد تا آنکه کاتب من گفت که از
تربت حسین بردار و مداوا کن چنین کردم و عافیت یافتم
موسی گفت که هیچ ازان پیش تو مانده است گفت بلی پس
فرستاد ازان قدری از تربت موسی گرفت و از روی
استخفاف در دبر خود داخل کرد همان ساعت فریاد کرد
که النار النار طشت بیارید چون طشت آوردیم اینها که در
طشت است از وجدا شد پس ندیمان پراگنده شدند
و مجلس بماتم بدل شد سابور بمن گفت که بیا ملاحظه کن آیا
چاره در علاج این مرد میتوانی کرد چون در طشت نظر کردم

دیدم که جگر و سپرز و شش و دلش همه در طشت افتاده بسیار تعجب کردم و گفتم مسیح کسی چاره این نمی توان کرد مگر عیسی که مرده را زنده میکرد سابور گفت راست میگوئی لاکن اینجا باش تا معلوم شود که حالش بکجا منتهی میشود پس نزد ایشان ماندم و در سحر بجهنم واصل شد راوی گفت یوحنا با دین نصرانیت مدتی می آمد و حضرت امام حسین ع را زیارت میکرد بعد از آن مسلمان شد و اسلامش نیکو شد

و از جمله فوائد تربت آن حضرت آنست که همراه میت در قبرش بگذارد و کفن را با آن بنویسند و ذکرش بمجلش بتفصیل انشاء الله خواهد آمد و لوح و مهر ساختن برای سجده کردن ثواب عظیم دارد چنانچه فضیلت سجده بر خاک پاکش در بابش مذکور شده و نیز تسبیح از خاک آن حضرت ساختن و با آن تسبیح ذکر کردن یا در دست داشتن فضیلت عظیم دارد و این علامت مومن است چنانچه بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع منقول است باید که مرد مومن خالی نباشد از پنج چیز مسواک و شانه و سجاده و تسبیح که در آن سی و چهار دانه باشد و انگشتر

عقیق بسند معتبر از جناب صادق ع منقول است
که تسبیح خاک امام حسین ع در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه
صاحبش تسبیح کند و در حدیث دیگر فرمود که تسبیح های سبز در دست
شیعیان ما مانند رشته های سبز است که عباهای بنی اسرائیل بود حقتعالی بحضرت
موسی وحی فرمود که امر کن بنی اسرائیل را که در چهار جانب عباهای خود رشته های سبز قرار دهند
و بآنها خداوند آسمان را یاد کنند علامه مجلسی میفرماید
که ظاهرش آنست که دانه تسبیح سبز باشد و بعضی چنین
فهمیده اند که ریسمانش سبز باشد و گفته اند که سنت است که رشته
تسبیح سبز باشد شاید حدیث دیگر بایشان رسیده باشد و
بهتر آنست که هر دو سبز باشد و در روایتی وارد شده که حوریان بهشت چون یکی از
ملائکه را می بینند که از برای کاری بزمین می آید التماس میکنند که برای ما تسبیح تربت
امام حسین هدیه بیاورید بدانکه احوط انست که تسبیح و تربت
آن حضرت را نخرند و نفروشند بلکه هدیه و بخشش بدهند
و در برابر آنها اگر ثواب ضم کنند بی آنکه اول شرط کرده
باشند شاید بنا خط باشد چنانکه در حدیث معتبر از حضرت صادق ع
منقول است که هرگاه خاک قبر حسین ع بفروشند چنانست
که گوشت آن حضرت را فروخته و خریده باشند

در آداب زیارت مطلق آنحضرت

و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که چون بزیارت امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن
آن حضرت را محزون و مغموم و ژولیده مو و غبار آلود
تشنه و گرسنه چرا که آن حضرت باین احوال شهید شده اند
و حوائج خود آنجا طلب نما و برگرد از آنجا و وطن مساز آن جای را
و در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت پرسید از
شخصی که میروید بزیارت قبر ابی عبد الله الحسین گفت بلی
فرمود که برای آن سفر سفره بر میدارید گفت بلی فرمود که اگر
بزیارت قبر پدرها و مادرهای خود بروید چنین نمیکنید گفت
چه چیز بخوریم فرمود که نان با لبن یعنی شیر یا ماست که در
چند روایت دیگر وارد شده که آن حضرت فرمود که شنیده ام که
جماعتی بزیارت امام حسین ع میروند و با خود سفرها بر میدارند
که در آنها بزغاله های بریان و حلوا است اگر بزیارت قبر
پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود بر نمیدارند و در
حدیث معتبر دیگر منقول است که آن حضرت به مفضل ابن عمر
فرمود که زیارت کنید امام حسین ع را بهتر از آن است

که زیارت نکنید و زیارت نکنید بهتر آنست که زیارت کنید مفضل گفت
پشت مرا شکستی فرمود والله که اگر بزیارت قبر پدران خود
بروید اندوهگین و غمناک میروید و بزیارت آن حضرت
که میروید سفره ها با خود بر میدارید بلکه می باید که ژنده و لیده مو
و گرد آلود بروید بسند معتبر رویست که محمد بن مسلم بحضرت
امام محمد باقر ع عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حضرت
امام حسین ع برویم آیا نخیانست که در حج میرویم فرمود که بلی گفت
پس بر ما لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت
نمائی با هر که رفیق تست و بر تو لازم است که کم سخن بگوئے مگر
سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار کنی و لازم است
که جامهایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش
از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و رقت
باشی و نماز بسیار کنی و صلوات بر محمد و آل محمد ص بسیار
بفرستی و باید خود را نگاهداری از چیزهای که سزاوار
نیست ترا و باید که دیده خود از حرام بپوشانی و احسان
به برادران مومنان پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی
که خرجش تمام شده است او را دستگیری کنی و خرج

خود را سیان خود و ایشان را برابر قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه
که قوام دین تو بر آنست و پرهیزگاری از چیزهای که خدا از آنها نهی
فرموده و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و مناظره
کردن پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره و مستوجب
میشوی از جانب آن کسیکه طلب ثواب کرده بال خرج کردن و از اهل
خود دور افتادن انیکه برگردی با آمرزش گناهان و رحمت
و خوشنودی خدا و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست
هر که بزیارت قبر امام حسین ع برود پیاده حق تعالی بنویسد برای
او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از و هزار گناه و بلند میکند
برای او در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن
و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست بگیر و راه برو
مانند بندهٔ ذلیل چون بدر حایر رسی چهار مرتبه الله اکبر بگو
پس اندکی راه برو پس چهار مرتبه الله اکبر بگو پس برو نزد سر
آن حضرت ع و بایست و چهار مرتبه الله اکبر بگو و نماز بکن
نزد آن حضرت ع و از خدا حاجتهای خود را طلب کن و
بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقول است هر که غسل کند از آب
فرات و زیارت کند قبر امام حسین ع را از گناهان خارج شود

روز که از مادر متولد شده هرچند گناهان کبیره کرده باشد و در
روایت معتبر دیگر فرمود که چون مومن بزیارت آن حضرت
برود و حق آن حضرت را بشناسد و غسل کند در آب فرات
حق تعالی بنویسد از برای او بهر گامی حجی مقبول و عمره مقبوله و
جهادی با پیغمبر مرسل یا امام عادل و بسند معتبر از حضرت
صادق ع منقول است که چون نزدیک آن حضرت برسی اگر
آب یابی غسل بکن و اگر نیابی وضو بساز و بزیارت
برو و بسند معتبر منقول است که از آن حضرت پرسیدند که
بسیار است که میروم بزیارت قبر امام حسین ع و بر ما غسل دشوار
است بسبب سرما و غیره فرمود هر که غسل کند در فرات و زیارت
کند آن حضرت را برای او نوشته میشود از ثواب آنچه احصا
نتوان کرد پس چون برگردد بآن موضع که غسل کرده است و
وضو بسازد و باز بزیارت رود همان ثواب از برای او نوشته میشود
از ظاهر حدیث معلوم میشود که اگر بسبب عذر غسل نکرده
[illegible] و وضو [illegible] ثواب غسل در یابد و بسند معتبر منقول
[illegible] فرمود با ابو بصیر که میخواهی ترا خبر دهم
[illegible] زیارت امام حسین [illegible] فرمود

که چون خواهی بزیارت آن حضرت بیرون روی پیش از بیرون
رفتن روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه بدار پس چون شب جمعه شود
نماز شب کن و برخیز و نظر باطراف آسمان کن و در آن شب
پیش از شام غسل بکن و با طهارت بخواب و چون خواهی بروی
بزیارت غسل کن و بوی خوش مکن و روغن بر خود ممال
و سرمه مکش تا بروی نزد قبر اطهر مؤلف حقیر میگوید که از خصوص
این حدیث ظاهر میشود که بوی خوش کردن خاص در زیارت
حسین بن علی صلوات الله علیهما خوب نیست لکن بعضی از
ظواهر احادیث و خصوصا در زیارت جابر انصاری معلوم میشود
که او خود را بسعد خوشبو کرده و خصوصا از احادیثیکه برای برداشتن
تربت وارد شده اند معلوم میشود که بوی خوش کردن در زیارت
آن حضرت خوب باشد و هیچ دغدغه در آن نیست و نهی که
برای بوی خوش از حدیث سابق مستفاد میشود محتمل که بوی
خوش برای زینت خوب نباشد اما بقصد احترام و اعزاز
آن مرقد منور اگر بکند اغلب که بد نباشد و اگر جمع بین التحیتین
بکند پس مقتضای احتیاط آنست که خود را خوشبو نکند بلکه
خوشبو کردن ضریح اقدس و بخور در روضه منوره مقدسه بهتر است

لطیب آن مکان اشرف و اعلی خوب است و در آن معنی
بنظم نرسیده و بسند معتبر قوی از ابو حمزه ثمالی منقولست
که حضرت صادق ع فرمود که چون روانه زیارت قبر امام حسین ع
بشوی پس روزه بدار چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را چون خواهی
که بیرون روی جمع کن اهل و فرزندان خود را و دعای سفر را
بخوان و غسل کن پیش از بیرون رفتن و بگو در وقتیکه غسل
میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ لِی وَطَهِّرْ قَلْبِی وَاشْرَحْ لِی صَدْرِی
وَاَجْرِ عَلَی لِسَانِی ذِکْرَکَ وَمِدْحَتَکَ وَالثَّنَاءَ
عَلَیْکَ فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِکَ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّ قِوَامَ
دِیْنِیَ التَّسْلِیْمُ لِاَمْرِکَ وَالْاِتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِیِّکَ
وَالشَّهَادَةُ عَلَی اَنْبِیَاءِکَ وَجَمِیْعِ رُسُلِکَ اِلَی
جَمِیْعِ خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوْرًا وَطَهُوْرًا وَ
حِرْزًا وَشِفَاءً مِنْ کُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَاٰفَةٍ وَعَاهَةٍ
وَمِنْ شَرِّ مَا اَخَافُ اَحْذَرُ پس چون خواهی که بیرون
روی بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهِی وَاِلَیْکَ
فَوَّضْتُ اَمْرِی وَاِلَیْکَ اَسْلَمْتُ نَفْسِی وَاِلَیْکَ
اَلْجَأْتُ ظَهْرِی وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا

اِلَّا اِلَيْكَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ
ثَنَاؤُكَ پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَاِلَى اللّٰهِ وَفِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ
السَّبْعِ وَالْاَرَضِيْنَ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِيْ
فِيْ سَفَرِيْ وَاخْلُفْنِيْ فِيْ اَهْلِيْ بِاَحْسَنِ الْخِلَافَةِ
اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَاِلَيْكَ خَرَجْتُ وَ
اِلَيْكَ وَفَدْتُ وَلِخَيْرِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِزِيَارَةِ
حَبِيْبِ حَبِيْبِكَ تَقَرَّبْتُ اَللّٰهُمَّ لَا تَمْنَعْنِيْ خَيْرَ
مَا عِنْدَكَ بِشَرِّ مَا عِنْدِيْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ
ذُنُوْبِيْ وَكَفِّرْ عَنِّيْ سَيِّئَاتِيْ وَحُطَّ عَنِّيْ خَطَايَايَ
وَاقْبَلْ مِنِّيْ حَسَنَاتِيْ وسه مرتبه بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ فِيْ
دِرْعِكَ الْحَصِيْنَةِ الَّتِيْ تَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ تُرِيْدُ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَبْرَءُ اِلَيْكَ مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ پس
بخوان سوره فاتحة الكتاب وقل اعوذ برب الفلق و
قل اعوذ برب الناس وقل هو الله احد و سوره انا انزلناه

ور لیلۃ القدر و آیۃ الکرسی و یٰس و این آیات آخر سورۂ حشر
وَلَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَاۤ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِيْمُ هُوَ اللّٰهُ الَّذِىْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ
السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ و عن بغوی مال
و سر مکس تا ابر ز فرات بروی و سخن کم بگو و مزاح کم کن و
یاد خدا بسیار کن و زنہار حذر کن از مزاح و جدل و
خصومت کردن پس اگر سوار باشی یا پیادہ بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ سَطَوَاتِ النَّكَالِ وَعَوَاقِبِ الْوَبَالِ
وَفِتْنَةِ الضَّلَالِ وَمِنْ اَنْ تُلْقِىْ بِمَكْرُوْهٍ وَاَعُوْذُ
بِكَ مِنَ الْحُمْقِ اللَّبْسِ وَمِنْ وَسْوَسَةِ الشَّيْطَانِ
وَمِنْ طَوَارِقِ السُّوْءِ وَشَرِّ كُلِّ ذِىْ شَرٍّ

شرِّ شياطينِ الجنِّ والانسِ ومن شرِّ من نصبَ
لاولياءِ اللهِ العداوةَ ومن ان يفرطوا عليَّ
اَوْ اَنْ يطغوا واعوذُ بكَ من شرِّ عيونِ الظلمةِ
ومن شرِّ الشرِّ وشركِ ابليسَ ومن يردعُ عنِ
الخيرةِ باللسانِ واليدينِ الرجيمِ خون وسه
بانتی بگو لاحولَ ولا قوّةَ الّا باللهِ بهِ احتجبتُ وبهِ
اعتصمتُ اللّهمَّ اعصمني من شرِّ خلقكَ
فانّما انا بكَ وانا عبدكَ پس چون بری باب
فرات بیش از انکه عبور کنی بگو اللّهمّ انتَ خيرُ من وفدَ
اليهِ الرجالُ وانتَ يا سيّدي اكرمُ مأتيٍّ و
اكرمُ مزورٍ وقد جعلتَ لكلِّ زائرٍ كرامةً
ولكلِّ وافدٍ تحفةً وقد اتيتكَ زائراً قبرَ
ابنِ نبيّكَ صلواتكَ عليهِ فاجعل تحفتكَ
ايّايَ فكاكَ رقبتي من النارِ وتقبّل منّي عملي و
اشكر سعيي وارحم مسيري اليكَ بغيرِ منٍّ
منّي بل لكَ المنُّ عليَّ اذ جعلتَ لي السبيلَ
الى زيارتهِ وعرّفتني فضلهُ وحفظتني حتّى

بَلَغْتَنِي قَبْرَ ابْنِ وَلِيِّكَ وَقَدْ رَجَوْتُكَ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي وَقَدْ أَتَيْتُكَ فَلَا
تُخَيِّبْ أَمَلِي وَاجْعَلْ هَذَا كَفَّارَةً لِمَا كَانَ
قَبْلَهُ مِنْ ذُنُوبِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس از نهر فرات عبور بکن و بگو اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ سَعْيِي
مَشْكُوراً وَذَنْبِي مَغْفُوراً وَعَمَلِي مَقْبُولاً وَاغْسِلْنِي
مِنَ الْخَطَايَا وَالذُّنُوبِ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ كُلِّ
آفَةٍ تَمْحَقُ دِينِي أَوْ تُبْطِلُ عَمَلِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس برو به نینوی که در نزدیک قبر آن حضرت بوده است
و بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه
مکش و گوشت مخور تا در آنجای پس برو بکناره فرات
آنجا که محاذی قبر است و غسل بکن لنگ بسته در وقت
غسل بگو اللَّهُمَّ طَهِّرْ لِي وَطَهِّرْ لِي قَلْبِي وَاشْرَحْ
لِي صَدْرِي وَأَجْرِ عَلَى لِسَانِي مَحَبَّتَكَ وَ
مِدْحَتَكَ وَالثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قِوَامَ دِينِي التَّسْلِيمُ

لأمرك والشهادة على جميع أنبيائك ورسلك
بالألفة بينهم أشهد أنهم أنبياءك ورسلك
إلى جميع خلقك اللهم اجعله نورا وطهورا و
حرزا وشفاء من كل سقم وداء ومن كل
آفة وعاهة ومن شر ما أخاف وأحذر
اللهم طهر به جوارحي وعظامي ولحمي
ودمي وشعري وبشري ومخي وعصبي و
ما أقلت الأرض مني واجعله لي شاهدا
يوم فقري وفاقتي پس اگر پیادہ ہو فورا
ہوش وجون ہو ٣٤ مرتبہ کہو الله اکبر
الله اکبر وکہو الحمد لله الذي إليه
قصدت فبلغني وإياه أردت فسلمني
ولم يقطع بي ورحمته ابتغيت فسلمني
اللهم أنت حصني وكهفي وحرزي
ورجائي وأملي لا إله إلا أنت يا رب
العالمين پس جو [illegible]
بگو اللهم إني أردت أن [illegible]

بوجھی الیک فلا تعرض بوجھک عنی فان
کنت علیّ ساخطاً فتب علیّ وارحم مسیری
الی ابن حبیبک ابتغی بذلک رضاک عنی
فارض عنی ولا تخیبنی یا ارحم الراحمین

پس پیادہ برو بآرام دل وآرام بدن و در راه اللّٰہ
اکبر و لا الہ الا اللّٰہ والحمد للّٰہ و
ہر ذکرے کہ دلالت بر عظمت و بزرگواری خدا و رسول
خدا داشتہ باشد بگو و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار
بفرست و بگو الحمد للّٰہ الواحد الاحد
المتوحد بالامور کلہا خالق الخلق
لم یعزب عنہ شیءٌ من امورھم وعلم
کل شیءٍ بغیر تعلیم صلوات اللّٰہ وصلوات
ملٰئکتہ المقربین وانبیائہ ورسلہ
اجمعین علی محمد واھل بیتہ الاوصیاء
الحمد للّٰہ الذی انعم علیّ وعرّفنی فضل
محمد واھل بیتہ صلی اللّٰہ علیہ وآلہ

اور اس کے راہ میں بہت ذکر کرتا ہوا نزدیک ہو کر گنبد کے پاس پہنچے

بر تل و محاذی قبر مقدس شوی بایست دہ مرتبہ اللہ اکبر
بگو پس بگو لا الٰہ الا اللہ فی علمہ منتھی علمہ
و لا الٰہ الا اللہ بعد علمہ منتھی علمہ
و لا الٰہ الا اللہ مع علمہ منتھی علمہ و الحمد للہ فی علمہ منتھی علمہ
و الحمد للہ بعد علمہ منتھی علمہ و الحمد للہ مع علمہ منتھی علمہ و سبحان
اللہ بعد علمہ منتھی علمہ و سبحان اللہ بعد علمہ منتھی
علمہ و سبحان اللہ مع علمہ منتھی علمہ ت
الحمد للہ بجمیع محامدہ علی جمیع نعمہ و
لا الٰہ الا اللہ و اللہ اکبر و حق لہ ذلک
لا الٰہ الا اللہ الحلیم الکریم و لا الٰہ الا اللہ
العلی العظیم لا الٰہ الا اللہ نور السموات السبع
و نور الارضین السبع و نور العرش العظیم
و الحمد للہ رب العالمین السلام علیک
یا حجۃ اللہ و ابن حجتہ السلام علیکم
یا ملٰئکۃ اللہ و زوار قبر ابن نبی اللہ
پس دہ گام برو و اللہ اکبر دہ مرتبہ بگو و در وقت
رفتن بگو لا الٰہ الا اللہ تھلیلا لا یحصیہ غیرہ

قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَعَدَدَ كُلِّ اَحَدٍ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ تَسْبِيحًا لَا يُحْصِيهِ غَيْرُهٗ قَبْلَ كُلِّ
اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَعَدَدَ
كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَبَعْدَ كُلِّ
اَحَدٍ وَمَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَعَدَدَ كُلِّ اَحَدٍ اَبَدًا
اَبَدًا اَبَدًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ
شَهِيْدًا فَاشْهَدْ لِيْ اَنِّيْ اَشْهَدُ اَنَّكَ
حَقٌّ وَاَنَّ رَسُوْلَكَ حَقٌّ وَاَنَّ قَوْلَكَ حَقٌّ وَاَنَّ
قَضَاءَكَ حَقٌّ وَاَنَّ قَدَرَكَ حَقٌّ وَاَنَّ فِعْلَكَ
حَقٌّ وَاَنَّ جَنَّتَكَ حَقٌّ وَاَنَّ نَارَكَ حَقٌّ وَاَنَّكَ
مُمِيْتُ الْاَحْيَاءِ وَاَنَّكَ مُحْيِي الْمَوْتٰى وَاَنَّكَ
بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ وَاَنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ
لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَاَنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
مَلٰئِكَةَ اللّٰهِ وَيَا زُوَّارَ قَبْرِ اَبِيْ عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ پس روانہ شو آرام دل یا یاد خدا و بانیں بگفتن

اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ پس
چون برسی بر یکجانب مشرق است بایست و بگو اَشْهَدُ اَنْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
اَمِينُ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهٖ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَوَّلِينَ
وَالْاٰخِرِينَ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ
سَلَامٌ عَلٰى رَسُولِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا
لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ
جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ
اَنَّ هٰذَا قَبْرُ ابْنِ حَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَاَنَّهُ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ اَكْرَمْتَهُ بِكِتَابِكَ وَ
خَصَصْتَهُ وَائْتَمَنْتَهُ عَلٰى وَحْيِكَ وَاَعْطَيْتَهُ
مَوَارِيثَ الْاَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلٰى خَلْقِكَ
فَاَعْذَرَ فِي الدَّعْوَةِ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ
عِبَادَكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ وَالْعَمٰى وَالشَّكِّ
وَالْاِرْتِيَابِ اِلٰى بَابِ الْهُدٰى مِنَ الرَّدٰى وَاَنْتَ
تَرٰى وَلَا تُرٰى وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى حَتّٰى تَرَ

عَلَيْهِ مِنْ خَلْقِكَ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَبَاعَ الْاٰخِرَةَ
بِالثَّمَنِ الْاَوْكَسِ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ رَسُوْلَكَ
وَاَطَاعَ مِنْ عَبِيْدِكَ مِنْ اَهْلِ النِّفَاقِ وَحَمَلَةِ الْاَوْزَارِ
مَنِ اسْتَوْجَبَ النَّارَ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلِيْ وَلَدِ رَسُوْلِكَ
وَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ پس اندکی نزدیک
برو وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ ابْنِ اَبِيْ طَالِبٍ وَصِيِّ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ
ابْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
فَاطِمَةَ الصِّدِّيْقَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الصِّدِّيْقُ الشَّهِيْدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ

الْبَارُّ التَّقِيُّ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ
الزَّكٰوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ
بِفِنَائِكَ وَأَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلٰئِكَةِ
اللّٰهِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلٰئِكَةِ اللّٰهِ
وَزُوَّارِ قَبْرِ ابْنِ نَبِيِّ اللّٰهِ پس داخل حائر شو و بگو
وقت داخل شدن اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلٰئِكَةِ اللّٰهِ
الْمُقَرَّبِينَ اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلٰئِكَةِ اللّٰهِ الْمُنْزَلِينَ
اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلٰئِكَةِ اللّٰهِ الْمُسَوِّمِينَ اَلسَّلَامُ
عَلٰى مَلٰئِكَةِ اللّٰهِ الَّذِينَ بِهٰذَا الْحَائِرِ بِإِذْنِهِمْ
مُقِيمُونَ وَبِإِذْنِ رَبِّهِمْ يَعْمَلُونَ وَلِأَمْرِ اللّٰهِ
مُسَلِّمُونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ
أَمِينِ اللّٰهِ وَابْنَ خَالِصَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ مَا
أَعْظَمَ مُصِيبَتَكَ عِنْدَ أَبِيكَ رَسُولِ اللّٰهِ وَمَا أَعْظَمَ

مُصِیبَتَکَ عِنْدَ مَنْ عَرَفَ اللہَ عَزَّ وَجَلَّ وَاَجَلَّ مُصِیبَتَکَ عِنْدَ الْمَلَاءِ الْاَعْلٰی وَعِنْدَ اَنْبِیَاءِ اللہِ وَعِنْدَ رُسُلِ اللہِ اَلسَّلَامُ مِنِّی اِلَیْکَ وَالتَّحِیَّۃُ مَعَ عَظِیْمِ الرَّزِیَّۃِ عَلَیْکَ کُنْتَ نُوْرًا فِی الْاَصْلَابِ الشَّامِخَۃِ وَنُوْرًا فِیْ ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَنُوْرًا فِی الْهَوَاءِ وَنُوْرًا فِی السَّمٰوٰتِ الْعُلٰی کُنْتَ فِیْهَا نُوْرًا سَاطِعًا لَا یُطْفٰی وَاَنْتَ النَّاطِقُ بِالْهُدٰی پس اندکے راہ برو وہفت مرتبہ اَللہُ اَکْبَرُ وہفت مرتبہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہُ و ہفت مرتبہ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ وہفت مرتبہ سُبْحَانَ اللہِ وہفت مرتبہ لَبَّیْکَ دَاعِیَ اللہِ لَبَّیْکَ بگو پس بگو اِنْ کَانَ لَمْ یُجِبْکَ بَدَنِیْ عِنْدَ اسْتِغَاثَتِکَ فَقَدْ اَجَابَکَ قَلْبِیْ وَسَمْعِیْ وَبَصَرِیْ وَرَاْیِیْ وَهَوَایَ عَلَی التَّسْلِیْمِ لِخَلَفِ النَّبِیِّ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِیْلِ الْعَالِمِ وَالْاَمِیْنِ الْمُسْتَخْزَنِ وَالْمُؤَدِّی الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُوْمِ الْمُضْطَهَدِ جِئْتُکَ انْقِطَاعًا اِلَیْکَ وَاِلٰی جَدِّکَ وَاَبِیْکَ وَوَلَدِکَ الْخَلَفِ مِنْ بَعْدِکَ فَقَلْبِیْ لَکَ مُسَلِّمٌ وَرَاْیِیْ لَکَ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِیْ لَکَ مُعَدَّۃٌ حَتّٰی

يَحْكُمَ اللهُ بِدِينِهِ وَيَبْعَثُكُمْ أُشْهِدُ اللهَ أَنَّكُمُ
الْحُجَّةُ وَبِكُمْ تُرْجَى الرَّحْمَةُ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي بِكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَا أُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا أُكَذِّبُ مِنْهُ
بِمَشِيَّةٍ پس برو وگامها را کوتاه بردار و رو بقبر بایستی
پشت بقبله و بگو اَلسَّلَامُ مِنَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى
مُحَمَّدٍ أَمِينِ اللهِ عَلَى رُسُلِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ
الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ
عَلَى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَاحِبِ
مِيثَاقِكَ وَخَاتَمِ رُسُلِكَ وَسَيِّدِ عِبَادِكَ
وَأَمِينِكَ فِي بِلَادِكَ وَخَيْرِ بَرِيَّتِكَ كَمَا تَلَا
كِتَابَكَ وَجَاهَدَ عَدُوَّكَ حَتَّى أَتَاهُ الْيَقِينُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ
وَأَخِي رَسُولِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ
وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ
وَالدَّلِيلِ عَلَى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ [illegible]

الدِّيْنِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ
وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ اَتْمِمْ بِهِ كَلِمَاتِكَ
وَاَنْجِزْ بِهِ وَعْدَكَ وَاَهْلِكْ بِهِ عَدُوَّكَ وَ
اكْتُبْنَا فِيْ اَوْلِيَائِهِ وَاَحِبَّائِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا
لَهُ شِيْعَةً وَّاَنْصَارًا وَّاَعْوَانًا عَلٰى طَاعَتِكَ
وَطَاعَةِ رَسُوْلِكَ وَمَا وَكَّلْتَهُ بِهِ وَاسْتَخْلَفْتَهُ
عَلَيْهِ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ
بِنْتِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَاُمِّ السِّبْطَيْنِ
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ الصِّدِّيْقَةِ
الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِيْنَ
صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَابْنِ اَخِيْ
رَسُوْلِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُ
هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيْلِ
عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّيْنِ
بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيْمِنِ

عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ
عَبْدِكَ وَابْنِ اَخِيْ رَسُوْلِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ
بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ
خَلْقِكَ وَالدَّلِيْلِ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ
وَدَيَّانِ الدِّيْنِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَائِكَ
بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

وبر بقیہ ائمہ صلوات میفرستی ہمان نحوکہ صلوات بر حسین
علیہا السلام فرستادی و می گوئی اَللّٰهُمَّ اَتْمِمْ

بِهِمْ كَلِمَاتِكَ وَاَنْجِزْ بِهِمْ وَعْدَكَ وَ
اَهْلِكْ بِهِمْ عَدُوَّكَ وَعَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ اَجْمَعِيْنَ اَللّٰهُمَّ اجْزِهِمْ عَنَّا خَيْرَ
مَا جَزَيْتَ نَذِيْرًا عَنْ قَوْمِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا
لَهُمْ شِيْعَةً وَاَنْصَارًا وَاَعْوَانًا عَلٰى طَاعَتِكَ وَ
طَاعَةِ رَسُوْلِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يَتَّبِعُ النُّوْرَ
الَّذِيْ اُنْزِلَ مَعَهُمْ وَاَحْيِنَا مَحْيَاهُمْ وَاَمِتْنَا

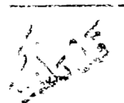
مکانهم واشهد نا مشاهدهم فی الدنیا و
الآخرة اللهم ان هذا مقام اکرمتنی
به وشرفتنی به واعطیتنی فیه رغبتی
علی حقیقة ایمانی بک وبرسولک پس اندکی
نزدیک تر بقبر می شوی ومی گوئی السلام علیک یابن
رسول الله وسلام الله وسلام ملائکته
المقربین وانبیائه المرسلین کلما تروح
الرائحات الطاهرات لک وعلیک سلام
المؤمنین لک بقلوبهم الناطقین لک بفضلک
بالسنتهم اشهد انک صادق صدیق صدقت
فیما دعوت الیه وصدقت فیما اتیت به و
انک ثار الله فی الارض اللهم ادخلنی فی
اولیائک وحبب الی شهادتهم ومشاهدهم
فی الدنیا والآخرة انک علی کل شیء قدیر
ومی گوئی السلام علیک یا ابا عبدالله رحمک
الله یا ابا عبدالله صلی الله علیک یا ابا
عبدالله السلام علیک یا امام الهدی

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ
حُجَّتِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وِتْرَ اللّٰهِ
وَابْنَ وِتْرِهٖ اَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوْمًا وَاَنَّ
قَاتِلَكَ فِي النَّارِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ جَاهَدْتَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ لَمْ تَاْخُذْكَ فِي اللّٰهِ
لَوْمَةُ لَائِمٍ وَاَنَّكَ عَبَدْتَهٗ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ
اَشْهَدُ اَنَّكُمْ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى
وَالْحُجَّةُ عَلٰى خَلْقِهٖ اَشْهَدُ اَنَّ ذٰلِكَ لَكُمْ سَابِقٌ
فِيْمَا مَضٰى وَفَاتِحٌ فِيْمَا بَقِيَ وَاَشْهَدُ اَنَّ اَرْوَاحَكُمْ
وَطِيْنَتَكُمْ طَيِّبَةٌ طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ
مِنَ اللّٰهِ وَمِنْ رَحْمَتِهٖ فَاُشْهِدُ اللّٰهَ تَبَارَكَ
وَتَعَالٰى وَكَفٰى بِهٖ شَهِيْدًا وَاُشْهِدُكُمْ
اَنِّيْ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ فِيْ ذَاتِ نَفْسِيْ وَ
شَرَائِعِ دِيْنِيْ وَخَاتِمَةِ عَمَلِيْ وَمُنْقَلَبِيْ وَ
مَثْوَايَ فَاَسْئَلُ اللّٰهَ الْبَارَّ الرَّحِيْمَ اَنْ يُحَ

ذَلِكَ لِي أَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَ
صَبَرْتُمْ وَقُتِلْتُمْ وَغُصِبْتُمْ وَأُسِيءَ إِلَيْكُمْ
فَصَبَرْتُمْ لَعَنَ اللهُ أُمَّةً خَالَفَتْكُمْ وَأُمَّةً جَحَدَتْ
وِلَايَتَكُمْ وَأُمَّةً تَظَاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَأُمَّةً
شَهِدَتْ وَلَمْ تُسْتَشْهَدْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
جَعَلَ النَّارَ مَثْوٰيهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ
وَبِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ومی گوئی صَلَّى اللهُ
عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ سه مرتبه وَعَلَى رُوحِكَ وَ
بَدَنِكَ لَعَنَ اللهُ قَاتِلِيكَ وَلَعَنَ اللهُ سَالِبِيكَ
وَلَعَنَ اللهُ خَاذِلِيكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ شَايَعَ عَلَى
قَتْلِكَ وَمَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ وَشَارَكَ فِي دَمِكَ وَلَعَنَ
اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذَلِكَ فَرَضِيَ بِهِ أَوْ سَلَّمَ إِلَيْهِ أَنَا
أَبْرَءُ إِلَى اللهِ مِنْ وِلَايَتِهِمْ وَأَتَوَلَّى اللهَ وَرَسُولَهُ
وَآلَ رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ انْتَهَكُوا حُرْمَتَكَ وَسَفَكُوا
دَمَكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ اَللّٰهُمَّ
الْعَنِ الَّذِينَ كَذَّبُوا رُسُلَكَ وَسَفَكُوا دِمَاءَ
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ

قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ
الْاَلِيمَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَقَتَلَةَ
اَنْصَارِ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ
وَاَذِقْهُمْ بَاْسَكَ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ
وَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبِيلاً اَللّٰهُمَّ اَحْلِلْ بِهِمْ نَقِمَتَكَ
وَأْتِهِمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ وَخُذْهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ وَعَذِّبْهُمْ عَذَاباً نُكْراً وَالْعَنْ
اَعْدَاءَ نَبِيِّكَ وَاَعْدَاءَ اٰلِ نَبِيِّكَ لَعْناً وَبِيلاً
اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْجِبْتَ وَالطَّاغُوتَ وَالْفَرَاعِنَةَ اِنَّكَ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و می گوئی بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اِلَيْكَ كَانَتْ رِحْلَتِي مَعَ بُعْدِ شُقَّتِي وَاِلَيْكَ كَانَ
مَجِيئِي وَبِكَ اَسْتَتِرُ مِنْ عَظِيمِ جُرْمِي اَتَيْتُكَ زَائِراً وَافِداً
قَدْ اَوْقَرْتُ ظَهْرِي بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا سَيِّدِي
لَبَّيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ قَدْ فَاضَتْ
عَبْرَتِي وَعَلَيْكَ كَانَ اَسَفِي وَنَحِيبِي وَصُرَاخِي
وَزَفْرَتِي وَشَهِيقِي وَحُقَّ لِي اَنْ اَبْكِيَكَ وَقَدْ
بَكَتْكَ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرَضُونَ وَالْجِبَالُ

فما عذري ان لم ابكك وقد بكاك حبيب
ربي وبكتك الائمة صلوات الله عليهم
وبكاك من دون سدرة المنتهى الى الثرى
جزعا عليك پس دست بر قبر گذار وبگو السلام عليك
يا ابا عبد الله يا حسين بن علي يا بن رسول
الله السلام عليك يا حجة الله وابن حجته
اشهد انك عبد الله وامينه بلغت ناصحا
واديت امينا وقلت صادقا وقتلت صديقا
فمضيت على يقين لم تؤثر عمى على هدى
لم تمل من حق الى باطل ولم تجب الا الله وحده
واشهد انك كنت على بينة من ربك
بلغت ما امرت به وقمت بحقه وصدقت من
كان قبلك غير واهن ولا موهن فصلى الله
عليك وسلم تسليما جزاك الله من
صديق خيرا اشهد ان الجهاد معك جهاد
وان الحق معك واليك وانت اهله ومعدنه
وميراث النبوة عندك وعند اهل بيتك اشهد

قد بلغت و نصحت و وفیت و جاهدت فی
سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنة
و مضیت للذی کنت علیه شاهدا و
مستشهدا و مشهودا فصلی الله علیک
و سلم تسلیما اشهد انک طهر و طاهر
مطهر من طهر طاهر مطهر طهرت و طهرت
ارض انت بها و طهر حرمک اشهد انک
امرت بالقسط و دعوت الیه و اشهد ان
امة قتلتک اشرار خلق الله و کفرته و انی
استشفع بک الی الله ربک و ربی من جمیع
ذنوبی و اتوجه بک الی الله فی جمیع حوائجی
و رغبتی فی امر اخرتی و دنیای پس جانب سر
رو بسمه قبر بگذار و بگو اللهم انی اسئلک بحق هذا
القبر و من فیه و بحق هذه القبور و من سکنها
ان تکتب اسمی عندک فی اسمائهم حتی
تورد نی موارد هم و تصدرنی مصادرهم
انک علی کل شیء قدیر و بگو رب اغفر لی ذنوبی

وَقَطَعْتَ مَقَالَتِي فَلَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُذْرَ لِي فَاَنَا
الْمُقِرُّ بِذَنْبِي الْاَسِيرُ بِبَلِيَّتِي الْمُرْتَهَنُ بِعَمَلِي
الْمُتَرَدِّدُ فِي خَطِيئَتِي الْمُتَحَيِّرُ عَنْ قَصْدِي
الْمُنْقَطَعُ بِي قَدْ اَوْقَفْتُ يَا رَبِّ نَفْسِي
مَوْقِفَ الْاَشْقِيَاءِ الْاَذِلَّاءِ الْمُذْنِبِينَ الْمُجْتَرِئِينَ
عَلَيْكَ بِوَعِيدِكَ يَا سُبْحَانَكَ اَيَّ جُرْاَةٍ
اِجْتَرَأْتُ عَلَيْكَ وَاَيَّ تَغْرِيرٍ غَرَرْتُ
بِنَفْسِي وَاَيَّ سَكْرَةٍ اَوْبَقَتْنِي وَاَيَّ غَفْلَةٍ
اَعْطَيْتَنِي مَا كَانَ اُتِيَ سُوءُ نَظَرِي وَاَوْحَشَ
فِعْلِي يَا سَيِّدِي فَارْحَمْ كَبْوَتِي لِحُرِّ وَجْهِي
وَزَلَّةَ قَدَمِي وَتَعْفِيرِي فِي التُّرَابِ خَدِّي
وَنَدَامَتِي عَلَى مَا فَرَطَ مِنِّي وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي
وَارْحَمْ صَرْخَتِي وَعَبْرَتِي وَاَقْبَلْ مَعْذِرَتِي وَ
عُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِاِحْسَانِكَ عَلَى
خَطِيئَتِي [illegible] بِعَفْوِكَ عَلَى [illegible] رَبِّ اَشْكُو اِلَيْكَ
فَسَادَ [illegible] فَارْحَمْ [illegible]
[illegible]

يدي وناصيتي استكين لك بالقود من
نفسي فاقبل توبتي ونفس كربتي وارحم
خشوعي وخضوعي وانقطاعي الى سيدي
واسفي على ما كان مني وتمرغي وتعفيري
في تراب قبر ابن نبيك بين يديك فانت
رجائي ومعتمدي وظهري وعدتي لا اله
الا انت پس سی وپنج مرتبه الله اکبر بگو ودستها را
بآسمان بردار وبگو اليك يا رب صمدت من ارضي
والى ابن نبيك قطعت البلاد رجاء للمغفرة
فكن لي يا سيدي سكنا وشفيعا وكن بي
رحيما وكن لي منجيا يوم لا تنفع الشفاعة عنده
الا لمن ارتضى يوم لا تنفع شفاعة الشافعين
ويوم يقول اهل الضلالة ما لنا من شافعين
ولا صديق حميم فكن يومئذ في مقامي بين
يدي ربي لي منقذا فقد عظم جرمي اذا
ارتعدت فرائصي واخذ بسمعي وانا
منكس راسي [illegible]

وَاَنَا عَائِذٌ بِكُمَا وَلَدَتْنِي اُمِّي وَرَبِّي يَسْئَلُنِي فَكُنْ
لِي يَوْمَئِذٍ شَافِعًا وَمُنْقِذًا فَقَدْ اَعْدَدْتُكَ
لِيَوْمِ حَاجَتِي وَيَوْمِ فَقْرِي وَفَاقَتِي
پس جانب چپ رو را بر قبر بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ
تَضَرُّعِي فِي تُرَابِ قَبْرِ ابْنِ نَبِيِّكَ فَاِنَّ مَوْضِعَ رَحْمَةٍ
يَا رَبِّ و بگو بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اِنِّي
اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ قَاتِلِكَ وَمِنْ سَالِبِكَ يَا لَيْتَنِي
كُنْتُ مَعَكَ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا وَاَبْذُلَ مُهْجَتِي
فِيكَ وَاَقِيكَ بِنَفْسِي وَكُنْتُ فِيمَنْ اَقَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ
حَتّٰى يُسْفَكَ دَمِي مَعَكَ فَاَظْفَرَ مَعَكَ بِالسَّعَادَةِ
وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ و بگو لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ رَمَاكَ لَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ طَعَنَكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنِ اجْتَزَّ رَاْسَكَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَمَلَ رَاْسَكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ نَكَتَ
بِقَضِيبِهِ بَيْنَ ثَنَايَاكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَبْكٰى نِسَاءَكَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَيْتَمَ اَوْلَادَكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ اَعَانَ
عَلَيْكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَارَ اِلَيْكَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
مَنَعَكَ مَاءَ الْفُرَاتِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ غَشَّكَ وَخَذَلَكَ

لعن الله من سمع صوتك فلم يجبك لعن الله
ابن اكلة الاكباد و لعن الله ابنه و اعوانه
و اتباعه و انصاره و لعن الله ابن ميسون و
لعن الله جميع قاتليك و قاتلي ابيك و من اعان
على قتلكم و حشى الله اجوافهم و بطونهم و
قبورهم نارا و عذبهم عذابا اليما

پس نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح امیر المومنین را بخوان و اگر
خواهی اعمال باین بار انجا بیاور و بعد از نماز زیارت که بعد از [illegible]
مذکور خواهد شد این تسبیح را بخوان و تسبیح حضرت امیر المومنین
این است سبحان من لا تبيد معالمه سبحان
من لا تنقص خزائنه سبحان من لا انقطاع
لمدته سبحان من لا ينفد ما عنده سبحان
من لا اضمحلال لفخره [illegible]
احدا في امره سبحان [illegible]
آنحضرت و دست خود را بر قبر گذارد و [illegible] عليك
يا ابا عبد الله پس بگو صبرت [illegible]
لمصدق قتل الله من قتلكم بالايدي و الالسن

وبگو اللهم رب الارباب صریخ الاخیار انی عذت معاذا
فعذ رقبتی من النار جئتک یا ابن رسول الله
وافدا الیک اتوسل بک الی الله فی
جمیع حوائجی من امر آخرتی و دنیای و بک
یتوسل المتوسلون الی الله فی جمیع حوائجهم
و بک یدرک اهل الثواب من عباد الله طلبتهم
اسئل ولیک و ولینا ان یجعل حظی من زیارتک
الصلوة علی محمد و آله و المغفرة لذنوبی
اللهم اجعلنا ممن تنصره و تنتصر به لدینک
فی الدنیا و الآخرة پس پہلوے روے خود ابر قبر گذار
وبگو اللهم رب الحسین اشف صدر الحسین
اللهم رب الحسین اطلب بدم الحسین اللهم
رب الحسین انتقم ممن رضی بقتل الحسین
اللهم رب الحسین انتقم ممن خالف الحسین
اللهم رب الحسین انتقم ممن فرح بقتل
الحسین و تضرع می نمائے و مبالغہ می کنی در لعنت کردن
قاتلان حسین و قاتلان امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و

نزد پاے آنحضرت ہزار مرتبہ می خوانی تسبیح حضرت فاطمہ صلوات اللہ علیہا را و اگر نتوانی صد مرتبہ بخوانی و تسبیح حضرت فاطمہ اینست سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْفَاخِرِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّی بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ یَرَی اَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفَا وَخَفَقَانَ الطَّیْرِ فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَلَا هٰکَذَا غَیْرُهُ

پس برو نزد قبر علی بن الحسین علیہما السلام و او نزد پاے امام حسین علیہ السلام است پس بایست نزد او و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ خَلِیفَةِ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ بِنْتِ رَسُولِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ مُضَاعَفَةً کُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ بِاَبِی اَنْتَ وَاُمِّی مِنْ مَذْبُوحٍ وَمَقْتُولٍ مِنْ غَیْرِ

جُرْحٍ وَبِأَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ دَمُكَ الْمُرْتَقٰی بِهٖ اِلٰی
حَبِیْبِ اللّٰهِ وَبِأَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ مِنْ مُقَدَّمٍ بَیْنَ
یَدَیْ اَبِیْكَ یَحْتَسِبُكَ وَیَبْكِیْ عَلَیْكَ مُحْتَرِقًا
عَلَیْكَ قَلْبُهٗ یَرْفَعُ دَمَكَ بِكَفِّهٖ اِلٰی اَعْنَانِ السَّمَاءِ
لَا تَرْجِعُ مِنْهُ قَطْرَةٌ وَلَا تَسْكُنُ عَلَیْكَ مِنْ اَبِیْكَ
زَفْرَةٌ وَدَّعَكَ لِلْفِرَاقِ فَمَكَانُكُمَا عِنْدَ
اللّٰهِ مَعَ اٰبَائِكَ الْمَاضِیْنَ وَمَعَ اُمَّهَاتِكَ فِی
الْجِنَانِ مُنَعَّمِیْنَ اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ مِمَّنْ قَتَلَكَ
وَذَبَحَكَ پس خود را بقبر بچسپان و دست خود را بر قبر گذار
و بگو سَلَامُ اللّٰهِ وَسَلَامُ مَلٰئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَاَنْبِیَائِهِ
الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِیْنَ عَلَیْكَ یَا مَوْلَایَ
وَابْنَ مَوْلَایَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ صَلَّی اللّٰهُ
عَلَیْكَ وَعَلٰی عِتْرَتِكَ وَاَهْلِ بَیْتِكَ وَاٰبَائِكَ وَ
اَبْنَائِكَ وَاُمَّهَاتِكَ الْاَخْیَارِ الْاَبْرَارِ الَّذِیْنَ اَذْهَبَ
اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِیْرًا اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَابْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَابْنَ الْحُسَیْنِ
بْنِ عَلِیٍّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَكَ

وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ اسْتَخَفَّ بِحَقِّكُمْ وَقَتَلَكُمْ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
بَغَى مِنْهُمْ وَمَنْ مَضَى نَفْسِي فِدَاءٌ لَكُمْ وَلِمَضْجَعِكُمْ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا پس پہلوے روی
خود را بر قبر بگذار و سہ مرتبہ بگو صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا اَبَا
الْحَسَنِ پس بگو بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي اَتَيْتُكَ زَائِرًا
وَافِدًا عَائِذًا مِمَّا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَاحْتَطَبْتُ
عَلَى ظَهْرِي اَسْئَلُ وَلِيَّكَ وَوَلِيِّي اَنْ يَجْعَلَ حَظِّي
مِنْ زِيَارَتِكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ و ہر دعا کہ
خواہی بکن پس برد نیز د قبر امام حسین علیہ السلام و از پشت
سر آنحضرت بگردتا بروے نزد سر آنحضرت و در آنجا دو رکعت
نماز بگذار و در رکعت اول سورہ حمد و سورہ یٰس بخوان
و در رکعت دوم سورہ حمد و سورہ رحمٰن بخوان و اگر خواہی
در پشت قبر بکن نماز را و در بالاے سر بہتر است و چون
فارغ شوی دیگر نماز کن انچہ خواہی اما این دو رکعت نماز زیارت
ناچار است نزد ہر قبرے کہ زیارت کنند پس چون از
نماز فارغ شوی دست بلند کن بسوی آسمان و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنَّا اَتَيْنَاهُ مُؤْمِنِيْنَ بِهِ مُسَلِّمِيْنَ لَهُ

مُعْتَصِمِيْنَ بِحَبْلِهٖ عَارِفِيْنَ بِحَقِّهٖ مُقِرِّيْنَ بِفَضْلِهٖ
مُسْتَبْصِرِيْنَ بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَهٗ عَارِفِيْنَ
بِالْهُدَى الَّذِيْ هُوَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ
وَاُشْهِدُ مَنْ حَضَرَنِيْ مِنْ مَلٰٓئِكَتِكَ اَنِّيْ بِهِمْ
مُؤْمِنٌ وَاَنِّيْ بِمَنْ قَتَلَهُمْ كَافِرٌ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
لِمَا اَقُوْلُ بِلِسَانِيْ حَقِيْقَةً فِيْ قَلْبِيْ وَشَرِيْعَةً
فِيْ عَمَلِيْ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِمَّنْ لَهٗ مَعَ الْحُسَيْنِ
بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ قَدَمٌ ثَابِتٌ وَاَثْبِتْنِيْ فِيْمَنْ
سْتُشْهِدَ مَعَهٗ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَكَ
كُفْرًا سُبْحَانَكَ يَا حَلِيْمُ عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُوْنَ فِي
الْاَرْضِ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا عَظِيْمُ تَرٰى عَظِيْمَ
الْجُرْمِ مِنْ عِبَادِكَ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ تَعَالَيْتَ يَا
كَرِيْمُ اَنْتَ شَاهِدٌ غَيْرُ غَائِبٍ وَعَالِمٌ بِمَا اُتِيَ
اِلٰى اَهْلِ صَفْوَتِكَ وَاَحِبَّائِكَ مِنَ الْاَمْرِ الَّذِيْ
لَا تَحْمِلُهٗ سَمَاءٌ وَلَا اَرْضٌ وَلَوْ شِئْتَ لَانْتَقَمْتَ
مِنْهُمْ وَلٰكِنَّكَ ذُوْ اَنَاةٍ وَقَدْ اَمْهَلْتَ الَّذِيْنَ
اجْتَرَءُوْا عَلَيْكَ وَعَلٰى رَسُوْلِكَ وَحَبِيْبِكَ

فأسكنتهم أرضك وغذوتهم بنعمتك إلى
آجال هم بالغوه ووقت هم صائرون إليه ليستكملوا
العمل فيه الذي قدرت والأجل الذي أجلت
لتخلدهم في محل وثاق ونار وحميم وغساق
والضريع والإحراق والأغلال والأوثاق و
غسلين ومقامع حديد مع طول المقام في أيام
لظى وفي سقر التي لا تبقي ولا تذر وفي الحميم
والجحيم پس خود را بقبر بچسپان وبگو يا سيدي أتيتك
زائرا موقرا من الذنوب أتقرب إلى ربي بوفودي
إليك وبكائي عليك وعويلي وحسرتي وأسفي
وبكائي وما أخاف على نفسي رجاء أن تكون
لي حجابا وسندا وكهفا وحرزا وشافعا ووقاية
من النار غدا وأنا من مواليكم الذين أعادي
عدوكم وأوالي وليكم على ذلك أحيى وعليه
أموت وعليه أبعث إن شاء الله وقد أشخصت
بدني وودعت أهلي وبعدت شقتي وأؤمل
في قربكم النجاة وأرجو في إتيانكم الكرة

وَاَطْمَعُ فِی النَّظَرِ اِلَیْکُمْ وَاِلٰی مَکَانِکُمْ غَدًا فِیْ
جِنَانِ رَبِّیْ مَعَ اٰبَائِکُمُ الْمَاضِیْنَ وبگو یَا اَبَا عَبْدِاللّٰہِ
یَا حُسَیْنَ ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰہِ جِئْتُکَ مُسْتَشْفِعًا بِکَ
اِلَی اللّٰہِ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْتَشْفِعُ اِلَیْکَ بِوَلَدِ حَبِیْبِکَ
وَبِالْمَلٰٓئِکَةِ الَّذِیْنَ یَضِجُّوْنَ عَلَیْہِ وَیَبْکُوْنَ وَ
یَصْرَخُوْنَ وَلَا یَفْتُرُوْنَ وَلَا یَسْاَمُوْنَ وَھُمْ مِنْ
خَشْیَتِکَ مُشْفِقُوْنَ وَمِنْ عَذَابِکَ حَذِرُوْنَ
لَا تُغَیِّرُھُمُ الْاَیَّامُ وَلَا یَھْرِمُوْنَ فِیْ نَوَاحِی الْحَیْرِ یَشْھَقُوْنَ
وَسَیِّدُھُمْ یَرٰی مَا یَصْنَعُوْنَ وَمَا فِیْہِ یَتَقَلَّبُوْنَ
قَدِ انْھَمَلَتْ مِنْھُمُ الْعُیُوْنُ فَلَا تَرْقَاُ وَاشْتَدَّ فِیْھِمُ
الْحُزْنُ بِحُرْقَةٍ لَا تُطْفَاُ پس دستہا را بسوی آسمان
بردار وبگو اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ مَسْئَلَةَ الْمِسْکِیْنِ
الْمُسْتَکِیْنِ الْعَلِیْلِ الْقَلِیْلِ الذَّلِیْلِ الَّذِیْ لَمْ یُرِدْ
بِمَسْکَنَتِہٖ غَیْرَکَ فَاِنْ لَمْ تُدْرِکْہُ رَحْمَتُکَ
عَطِبَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُدَارِکَنِیْ بِلُطْفٍ مِنْکَ
فَاَنْتَ الَّذِیْ لَا تُخَیِّبُ سَائِلَکَ وَتُعْطِی الْمَغْفِرَةَ
وَتَغْفِرُ الذُّنُوْبَ فَلَا اَکُوْنَنَّ یَا سَیِّدِیْ اَنَا اَھْوَنَ

خَلْقِكَ عَلَيْكَ وَلَا اَكُوْنُ اَهْوَنَ مَنْ وَفَدَ اِلَيْكَ
بِاِبْنِ حَبِيْبِكَ فَاِنِّىْ اَمَّلْتُ وَرَجَوْتُ وَطَمِعْتُ
وَزُرْتُ وَاغْتَرَبْتُ رَجَاءً لَكَ اَنْ تُكَافِيَنِىْ
اِذْ اَخْرَجْتَنِىْ مِنْ رَحْلِىْ فَاَذِنْتَ لِىْ بِالْمَسِيْرِ
اِلىٰ هٰذَا الْمَكَانِ رَحْمَةً مِنْكَ وَتَفَضُّلًا مِنْكَ
يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ و جهد کن در دعا تا توانی و
بسیار دعا کن ان شاء الله پس برو بسوی شهدا و بایست
محاذی قبورهم ایشان و اشاره کن بسوی ایشان و ایشان را
مخاطب گردان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ الْقُبُوْرِ مِنْ اَهْلِ
دِيَارٍ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ
اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اللهِ وَاَنْصَارَ رَسُوْلِهِ وَاَنْصَارَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْصَارَ ابْنِ رَسُوْلِهِ وَاَنْصَارَ
دِيْنِهِ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَنْصَارُ اللهِ كَمَا قَالَ
اللهُ عَزَّ وَجَلَّ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ
رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ فَمَا وَهَنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللهِ

لَمّا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكانُوا اِنَّما ضَعُفْتُمْ وَمَا اسْتَكَنْتُمْ
حَتّى لَقيتُمُ اللّٰهَ عَلى سَبيلِ الْحَقِّ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكُمْ وَعَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ
اَبْشِرُوا بِمَوْعِدِ اللّٰهِ الَّذي لا خُلْفَ
لَهُ وَلا تَبْديلَ اِنَّ اللّٰهَ لا يُخْلِفُ وَعْدَهُ
وَاللّٰهُ مُدْرِكٌ بِكُمْ ثارَ ما وَعَدَكُمْ اَنْتُمْ
خاصَّةُ اللّٰهِ اخْتَصَّكُمُ اللّٰهُ لِاَبي عَبْدِ اللّٰهِ
عَلَيْهِ السَّلامُ اَنْتُمُ الشُّهَداءُ وَاَنْتُمُ
السُّعَداءُ سَعِدْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَفُزْتُمْ بِالدَّرَجاتِ
مِنْ جَنّاتٍ لا يَظْعَنُ اَهْلُها وَلا يَهْرَمُونَ وَ
رَضُوا بِالْمُقامِ في دارِ السَّلامِ مَعَ مَنْ نَصَرْتُمْ
جَزاكُمُ اللّٰهُ خَيْراً مِنْ اَعْوانٍ جَزاءَ مَنْ
صَبَرَ مَعَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ اَنْجَزَ اللّٰهُ ما وَعَدَكُمْ مِنَ الْكَرامَةِ
في جِوارِهِ وَدارِهِ مَعَ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ وَ
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ
اَسْاَلُ اللّٰهَ الَّذي حَمَلَني اِلَيْكُمْ حَتّى

أَرَانِي مَصَارِعَكُمْ أَنْ يُرِيَنِيكُمْ عَلَى الْحَوْضِ
رِوَاءً مَرْوِيِّينَ وَيُرِيَنِي أَعْدَاءَكُمْ فِي أَسْفَلِ
دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ فَإِنَّهُمْ قَتَلُوكُمْ ظُلْماً وَ
أَرَادُوا إِمَاتَةَ الْحَقِّ وَسَلَبُوكُمْ لِابْنِ سُمَيَّةَ
وَابْنِ آكِلَةِ الْأَكْبَادِ فَأَسْأَلُ اللهَ أَنْ يُرِيَنِيهِمْ
ظِمَاءً مُظْمَئِينَ مُسَلْسَلِينَ مُغَلَّلِينَ يُسَاقُونَ
إِلَى الْجَحِيمِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ ابْنِ
رَسُولِ اللهِ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ دَائِماً إِذَا فَنِيتُ وَبَلِيتُ لَهْفِي عَلَيْكُمْ
أَيُّ مُصِيبَةٍ أَصَابَتْ كُلَّ مَوْلًى لِمُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ لَقَدْ عَظُمَتْ وَخَصَّتْ وَجَلَّتْ وَ
عَمَّتْ مُصِيبَتُكُمْ أَنَا بِكُمْ لَجَزِعٌ وَأَنَا بِكُمْ
لَمُوجَعٌ مَحْزُونٌ وَأَنَا بِكُمْ لَمُصَابٌ مَلْهُوفٌ
هَنِيئاً لَكُمْ مَا أُعْطِيتُمْ وَهَنِيئاً لَكُمْ مَا بِهِ
حُيِّيتُمْ فَلَقَدْ بَكَتْكُمُ الْمَلَائِكَةُ وَحَفَّتْكُمْ
وَسَكَنَتْ مُعَسْكَرَكُمْ وَحَلَّتْ مَصَارِعَكُمْ
وَقَدَّسَتْ وَصَفَّتْ بِأَجْنِحَتِهَا عَلَيْكُمْ لَيْسَ لَهَا

عَنکُمْ فِرَاقٌ اِلٰی یَوْمِ التَّلَاقِ وَیَوْمِ الْمَحْشَرِ وَیَوْمِ
الْمَنْشَرِ طِبْتُمْ اَنْتُمْ عَلَیْکُمْ رَحْمَةٌ مِنَ اللّٰهِ بَلَغْتُمْ
بِهَا شَرَفَ الْاٰخِرَةِ اَتَیْتُکُمْ شَوْقًا وَزُرْتُکُمْ خَوْفًا
اَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ یُرِیَنِیْکُمْ عَلَی الْحَوْضِ وَفِی الْجِنَانِ
مَعَ الْاَنْبِیَاءِ وَالْمُرْسَلِیْنَ وَالشُّهَدَاءِ وَ
الصَّالِحِیْنَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیْقًا [illegible]
[illegible] اَمَنَ [illegible] وَقَدْ [illegible] وَاِلَیْهِ خَرَجْتُ
وَبِهٖ اسْتَجَرْتُ [illegible] تَقَدَّمْتُ اِلَیْکَ یَا ابْنَ نَبِیِّهٖ
تَقَرَّبْتُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ
عَلَیَّ بِالْجَنَّةِ وَفُکَّ رَقَبَتِیْ مِنَ النَّارِ اَللّٰهُمَّ
ارْحَمْ غُرْبَتِیْ وَبُعْدَ دَارِیْ وَارْحَمْ مَسِیْرِیْ
اِلَیْکَ [illegible] اِبْنِ حَبِیْبِکَ وَقَلْبِیْ مُقْبِلًا مُحِبًّا
[illegible] وَقَبِلْتَ [illegible] خُضُوْعِیْ وَخُشُوْعِیْ عِنْدَ
[illegible] اِرْحَمْ صَرْخَتِیْ
[illegible]
[illegible] لُطْفِکَ
[illegible] اِلٰی [illegible] مَعْرُوْفِکَ

الحذر عني وكلاءتك بالليل والنهار لي و
بحفظك وكرامتك بي وكل بحر قطعته وكل وادٍ
فلاة سلكتها وكل منزل نزلته فانت حملتني
في البر والبحر وانت الذي بلغتني ووفقتني
وكفيتني وبفضل منك ووقاية بلغت و
كانت المنة لك علي في ذلك كله وآثاري
مكتوب عندك واسمي وشخصي فلك الحمد
على ما ابليتني واصطنعت عندي اللهم
فارحم فرقي منك ومقامي بين يديك
وتملقي واقبل مني توسلي اليك بابن
حبيبك وصفوتك وخيرتك من خلقك
وتوجهي اليك واقلني عثرتي واقبل
عظيم ما سلف مني ولا يمنعك ما تعلم
مني من العيوب والذنوب والاسراف
على نفسي وان كنت لي ماقتا فارض عني
وان كنت علي ساخطا فتب علي انك
على كل شيء قدير اللهم اغفر لي ولوالدي

وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا وَاجْزِهِمَا عَنِّي خَيْرًا اَللّٰهُمَّ اجْزِهِمَا بِالْاِحْسَانِ اِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ غُفْرَانًا اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُمَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَحَرِّمْ وُجُوهَهُمَا مِنْ عَذَابِكَ وَبَرِّدْ عَلَيْهِمَا مَضَاجِعَهُمَا وَافْسَحْ لَهُمَا فِي قَبْرَيْهِمَا وَعَرِّفْنِيهِمَا فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَجِوَارِ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ شیخ مفید رہ در مزار آورده هرگاه اراده زیارت آنحضرت نمائی پس سه روز روزه بدار و روز سویم غسل بکن و اهل و عیال خود را جمع کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْتَوْدِعُكَ الْيَوْمَ نَفْسِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ اَلشَّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغَائِبَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنَا بِحِفْظِ الْاِيمَانِ وَاحْفَظْ عَلَيْنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا فِي حِرْزِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا نِعْمَتَكَ وَلَا تُغَيِّرْ مَا بِنَا مِنْ عَافِيَتِكَ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ اِنَّا اِلَيْكَ

راغبون اللّٰھم انی اعوذ بک من وعثاء السفر و
من کآبۃ المنقلب ومن سوء المنظر فی النفس
والاھل والمال والولد اللّٰھم ارزقنا حلاوۃ
الایمان وبرد المغفرۃ وامنا من عذابک انا
الیک راغبون واتنا من لدنک رحمۃ انک علی
کل شئ قدیر پس ہرگاہ بر فرات برسی یعنی بر کنار علقمہ پس
بگو اللّٰھم انت خیر من وفدت الیہ الرجال وشدت
الیہ الرحال وانت الذی اکرم مقصود وافضل مزور وقد
جعلت لکل زائر کرامۃ ولکل وافد تحفۃ
فاسئلک ان تجعل تحفتک ایای فکاک رقبتی
من النار وتقبل وتصدق ولیک وابن نبیک صفیک
وابن صفیک نجیک وابن نجیک وحبیبک وابن حبیبک
اللّٰھم فاشکر سعیی وارحم مسیری الیک
بغیر من منی علیک بل لک المن علی اذ جعلت
لی السبیل الی زیارتہ وعرفتنی فضلہ و
حفظتنی فی اللیل والنھار حتی بلغتنی
ھذا المکان اللّٰھم فلک الحمد علی نعمائک

مُحلِّهَا وَلَكَ الشُّكْرُ عَلٰى مِنَنِكَ كُلِّهَا بعد از ان غسل
کن از ان نهرچراکه منقول است کسیکه غسل کند در نهر فرات
گناهانش از و دور میشوند و همچنان پاک و صاف میشود گویا
از مادر متولد شده است پس بوقت غسل این دعا بخوان
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوْرًا وَطَهُوْرًا وَحِرْزًا
وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَاٰفَةٍ وَعَاهَةٍ اَللّٰهُمَّ
طَهِّرْ بِهٖ قَلْبِيْ وَاشْرَحْ بِهٖ صَدْرِيْ وَسَهِّلْ بِهٖ
اَمْرِيْ و هرگاه از غسل فارغ شوی بپوش دو جامهائے
پاکیزه و دو رکعت نماز بکن بر کنار آن نهر و هرگاه از نماز فارغ
شدی پس برو طرف حائر حسین با سکینه و وقار و گامهای
خود را کوتاه بردار چرا که در حدیث است که عوض هر گام ثواب
حج و عمره مقبوله می یابد و می باید که محزون و غمگین باشد در ان
حال و حتی نهایت گریان باشند و تکبیر و تهلیل بر زبانت جاری
باشد و حمد و ثنائے الٰهی و درود بر رسالت پناهی گویان
باشی خصوصاً درود بر حسین و لعنت بر قاتلان آنحضرت ع
و بیزاری از ان کسانے که بنیاد ظلم را قائم کرده اند بعد
چون بر در حائر رسی پس بایست و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبِيْرًا

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
بِالْحَقِّ بعداز ان بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الشَّهِيْدُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا مَلَائِكَةَ اللّٰهِ الْمُقِيْمِيْنَ
فِيْ هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِيْفِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا مَلٰٓئِكَةَ رَبِّيَ الْمُحْدِقِيْنَ بِقَبْرِ الْحُسَيْنِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنِّيْ اَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَ

بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ بعد ازان بیا از طرف قبر و بایست
محاذی سر آنحضرت و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ
صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ مُحَمَّدِ نِ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
عَلِيِّ نِ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهٖ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ
فَرَضِيَتْ بِهٖ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ

أَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ
مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ
الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ
الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى
وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ
عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأُشْهِدُ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ
وَأَنْبِيَاءَهُ وَرُسُلَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ
مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي
لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ
وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ
وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ بعد از آن روی خود را
بر قبر بگذار و ببوس و بگو بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ
اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصِيبَةُ
بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَيَّاَتْ

لِقِتَالِكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ فَقَصَدْتُ

حَرَمَكَ وَاَتَيْتُ اِلٰى مَشْهَدِكَ اَسْئَلُ اللّٰهَ

بِالشَّاْنِ الَّذِيْ لَكَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ الَّذِيْ

لَكَ لَدَيْهِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ

وَاَنْ يَجْعَلَنِيْ مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ

پس بایست و دو رکعت نماز بکن بہر سورہ کہ خواہی نزد سر

مبارک آنحضرت ؑ و بعد از فراغ نماز این دعا بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ صَلَّيْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ وَحْدَكَ

لَا شَرِيْكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَالرُّكُوْعَ وَالسُّجُوْدَ

لَا يَكُوْنُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَبْلِغْهُمْ

عَنِّيْ اَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَيَّ

مِنْهُمُ السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ

مِنِّيْ اِلٰى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّتَقَبَّلْ مِنِّيْ

وَاْجُرْنِيْ عَلٰى ذٰلِكَ بِاَفْضَلِ عَمَلِيْ وَرَجَائِيْ فِيْكَ

وَ فی وَلِیّک یا وَلِیَّ المُؤمِنِین پس بایست در رو
بائین قبر شریف امام حسین رو استاده باش بر سر قبر علی بن
الحسینؑ و این زیارت بخوان اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ابنَ
رَسُولِ اللّٰہِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ابنَ نَبِیِّ اللّٰہِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ابنَ اَمِیرِ المُؤمِنِینَ اَلسَّلامُ
عَلَیکَ یا ابنَ الحُسَینِ الشَّہِیدِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
اَیُّھَا المَظلُومُ وَ ابنَ المَظلُومِ لَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً
قَتَلَتکَ وَ لَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً ظَلَمَتکَ وَ لَعَنَ اللّٰہُ
اُمَّۃً سَمِعَت بِذٰلِکَ فَرَضِیَت بِہٖ پس روی خود را
بر قبر بگذار و ببوس و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وَلِیَّ
اللّٰہِ وَ ابنَ وَلِیِّہٖ لَقَد عَظُمَتِ المُصِیبَۃُ
وَ جَلَّتِ الرَّزِیَّۃُ بِکَ عَلَینا وَ عَلیٰ جَمِیعِ المُسلِمِینَ
فَلَعَنَ اللّٰہُ اُمَّۃً قَتَلَتکَ وَ اَبرَءُ اِلَی اللّٰہِ وَ
اِلَیکَ مِنھُم بعد از ان بیرون بیا از درے که
نزد پاے علی ابن الحسینؑ است براے زیارت
شہدا و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا اَولِیاءَ اللّٰہِ
وَ اَحِبّاءَہٗ اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا اَصفِیاءَ اللّٰہِ

وَا وِدَاعَاهْ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِيْنِ اللّٰهِ
اَلسَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلاَمُ
عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكُمْ
يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِيْ مُحَمَّدٍ
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْوَفِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلاَمُ
عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ اَبِيْ عَبْدِ اللّٰهِ بِاَبِيْ عَبْدِ اللّٰهِ
بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَ اُمِّيْ طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِيْ
فِيْهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزًا عَظِيْمًا فَيَا لَيْتَنِيْ كُنْتُ
مَعَكُمْ فَاَفُوْزَ مَعَكُمْ باز بیا طرف سر
مبارک حسین بن علی ع و دعا کن براے خود و اہل و عیال و
برادران ایمانی خود چرا کہ دعای آن مقام متبرک است و سوال
سائل ہرگز رد نمی شود پس ہرگاہ ارادہ بیرون آمدن
داشتہ باشی پس روی خود را بر قبر مبارک آنحضرت ع
گذار و بگو اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَيَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللّٰهِ
اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا

خالصة الله السلام علیک یا امین الله سلام مودع لا قال ولا سئم فان امض فلا عن ملالة وان اقم فلا عن سوء ظن بما وعد الله الصابرین فلا جعله الله یا مولای آخر العهد منی لزیارتک ورزقنی العود الی مشهدک والمقام فی حرمک وایاه اسئل ان یسعدنی بک وبالائمة ان یجعلنی معکم فی الدنیا والآخرة بعد از ان باز ایست وبیرون رو مگر پشت بضریح مقدس آن حضرت نباشد و کلمه انا لله وانا الیه راجعون بر زبان جاری باشد تا آنکه ضریح اقدس از نگاهت پوشیده شود

اعمال زیارت جناب ابی الفضل العباس

ونیز در کتاب مذکور است که هرگاه بروی برای زیارت حضرت عباس علیه السلام ایستاده باش بر در سقیفه و بگو سلام الله وسلام ملئکته المقربین وانبیائه المرسلین وعباده الصالحین وجمیع الشهداء والصدیقین الزاکیات الطیبات

فیما تعتدی وتروح علیک یا ابن امیر المؤمنین
اشهد لک بالتصدیق والتسلیم والوفاء
والنصیحة لخلف النبی المرسل والسبط المنتجب
والدلیل العالم والوصی المبلغ والمظلوم المهتضم
فجزاک الله عن رسول الله وعن فاطمة وعن
امیر المؤمنین وعن الحسن والحسین افضل
الجزاء بما صبرت واحتسبت واعنت فنعم
عقبی الدار لعن الله من قتلک ولعن الله من
ظلمک ولعن الله من جهل حقک واستخف
بحرمتک ولعن الله من حال بینک وبین ماء
الفرات اشهد انک قتلت مظلوما وان الله
منجز لکم ما وعدکم جئتک یا ابن امیر المؤمنین
وافدا الیکم وقلبی لکم مسلم وانا لکم
تابع ونصرتی لکم معدة حتی یحکم الله و
هو خیر الحاکمین فمعکم معکم لا مع عدوکم
انی بکم وبایابکم من المؤمنین وبمن خالفکم
وقتلکم من الکفرین قتل الله امة قتلتکم

بالایذای والاکثر بعد از ان داخل شو در روضہ مبارک و روے خود را بر قبر اطہر بگذار و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِیْعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِاَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ وَسَلَّمَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ وَمَغْفِرَتُهٗ وَرِضْوَانُهٗ عَلٰی رُوْحِکَ وَبَدَنِکَ اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلٰی مَا مَضٰی عَلَیْهِ الْبَدْرِیُّوْنَ وَالْمُجَاهِدُوْنَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ الْمُنَاصِحُوْنَ لَهٗ فِیْ جِهَادِ اَعْدَائِهٖ وَالْمُبَالِغُوْنَ فِیْ نُصْرَةِ اَوْلِیَائِهٖ الذَّابُّوْنَ عَنْ اَحِبَّائِهٖ فَجَزَاکَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَاَکْثَرَ الْجَزَاءِ وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰی بِبَیْعَتِهٖ وَاسْتَجَابَ لَهٗ دَعْوَتَهٗ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهٖ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَالَغْتَ فِی النَّصِیْحَةِ وَاَعْطَیْتَ غَایَةَ الْمَجْهُوْدِ فَبَعَثَکَ اللّٰهُ فِی الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوْحَکَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَاَعْطَاکَ مِنْ جِنَانِهٖ اَفْسَحَهَا مَنْزِلًا وَاَفْضَلَهَا غُرَفًا وَرَفَعَ ذِکْرَکَ فِی الْعِلِّیِّیْنَ وَحَشَرَکَ مَعَ النَّبِیِّیْنَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِیْنَ وَالصِّدِّیْقِیْنَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیْقًا اَشْهَدُ اَنَّکَ لَمْ تَهِنْ وَلَمْ تَنْکُلْ

وَاَنَّكَ مَضَيْتَ عَلىٰ بَصِيْرَةٍ مِنْ اَمْرِكَ مُقْتَدِيًا
بِالصّٰالِحِيْنَ وَمُتَّبِعًا لِلنَّبِيِّيْنَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ وَبَيْنَ رَسُوْلِهٖ وَاَوْلِيَائِهٖ فِيْ مَنَازِلِ
الْمُخْبِتِيْنَ فَاِنَّهٗ اَرْحَمُ الرّٰاحِمِيْنَ پس برگرد
بطرف سر مبارک آنحضرت و دو رکعت نماز بکن و بعد از
فراغ نماز ہر دعاے کہ یاد داشتہ باشی بخوان و دعا
کن از جناب احدیت پس ہرگاہ ارادہ وداع داشتہ باشی
پس بایست نزد قبر آنحضرت و بگو اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ
وَاَسْتَرْعِيْكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا
بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَبِكِتَابِهٖ وَبِمَا جَاءَ بِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ
الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِيْ قَبْرَ وَلِيِّكَ وَابْنِ اَخِيْ نَبِيِّكَ
وَارْزُقْنِيْ زِيَارَتَهٗ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِيْ وَاحْشُرْنِيْ
مَعَهٗ وَمَعَ اٰبَائِهٖ فِي الْجِنَانِ وَعَرِّفْ بَيْنِيْ وَ
بَيْنَهٗ وَبَيْنَ رَسُوْلِكَ وَاَوْلِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّنِيْ عَلَى الْاِيْمَانِ
بِكَ وَالتَّصْدِيْقِ بِرَسُوْلِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ

اَبِی طَالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهٖ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِهِمْ فَاِنِّیْ
تَرَضَّیْتُ بِذٰلِکَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ۔ دعا کن برائے خود و برائے والدین خود و برائے

مومنین و مومنات

زیارت وداع جناب امام حسینؑ

پس ہرگاہ ارادہ وداع داشتہ باشے چنان ایستادہ باشی
کہ روئے تو بجانب ضریح اقدس باشد و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
اَنْتَ لِیْ جُنَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَهٰذَا اَوَانُ
اِنْصِرَافِیْ عَنْکَ غَیْرَ رَاغِبٍ عَنْکَ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ
بِکَ سِوَاکَ وَلَا مُؤْثِرٍ عَلَیْکَ غَیْرَکَ وَلَا زَاهِدٍ فِیْ
قُرْبِکَ وَجُدْتُ بِنَفْسِیْ لِلْحَدَثَانِ وَتَرَکْتُ
الْاَهْلَ وَالْاَوْطَانَ فَکُنْ لِیْ شَافِعًا یَوْمَ حَاجَتِیْ وَ
فَقْرِیْ وَفَاقَتِیْ وَیَوْمَ لَا یُغْنِیْ عَنِّیْ وَالِدِیْ وَلَا وَلَدِیْ
وَلَا حَمِیْمِیْ وَلَا قَرِیْبِیْ اَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِیْ قَدَّرَ
وَخَلَقَ اَنْ یُّنَفِّسَ بِکَ کَرْبِیْ وَاَسْاَلُ اللّٰهَ الَّذِیْ قَدَّرَ عَلَیَّ فِرَاقَ
مَکَانِکَ اَنْ لَّا یَجْعَلَهٗ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنِّیْ وَمِنْ رَجْعَتِیْ وَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِیْ

عَلَیْکَ تَحِیَّتِیْ اَنْ یَجْعَلَہٗ سَنَدًا لِیْ وَاَسْئَلُ اللّٰہَ الَّذِیْ
تَقَدَّنِیْ اِلَیْکَ مِنْ رَحْلِیْ وَاَھْلِیْ اَنْ یَجْعَلَہٗ ذُخْرًا
لِیْ وَاَسْئَلُ اللّٰہَ الَّذِیْ اَرَانِیْ مَکَانَکَ وَھَدَانِیْ لِلتَّسْلِیْمِ
عَلَیْکَ وَلِزِیَارَتِیْ اِیَّاکَ اَنْ یُوْرِدَنِیْ حَوْضَکَ
وَیَرْزُقَنِیْ مُرَافَقَتَکَ فِی الْجِنَانِ مَعَ اٰبَائِکَ
الصّٰلِحِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صِفْوَۃَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ
عَبْدِ اللّٰہِ حَبِیْبِ اللّٰہِ وَصِفْوَتِہٖ وَاَمِیْنِہٖ وَ
رَسُوْلِہٖ وَسَیِّدِ النَّبِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی
اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَوَصِیِّ رَسُوْلِ اللّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَی الْاَئِمَّۃِ
الرَّاشِدِیْنَ الْمَھْدِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَنْ فِی الْحَائِرِ مِنْکُمْ
وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلَائِکَۃِ
اللّٰہِ الْبَاقِیْنَ الْمُقِیْمِیْنَ الْمُسَبِّحِیْنَ الَّذِیْنَ
ھُمْ بِاَمْرِ رَبِّھِمْ قَائِمُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْنَا وَعَلٰی
عِبَادِ اللّٰہِ الصّٰلِحِیْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ
بعد ازان اشارہ بکن بطرف قبر مبارک از انگشت راست
خود بگو سَلَامُ اللّٰہِ وَسَلَامُ مَلَائِکَتِہِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَ

وانبیائه المرسلین وعباده الصالحین یا ابن رسول الله علیک
وعلی روحک وبدنک وعلی ذریتک وعلی من حضرک من
اولیائک استودعک الله واسترعیک واقرء علیک السلام آمنا
بالله وبرسوله وبما جاء به من عند الله اللهم اکتبنا مع الشاهدین
بعد ازان هر دو دست خود را بطرف آسمان بلند کن وبگو اللهم صل علی محمد
وآل محمد ولا تجعله آخر العهد من زیارتی ابن رسولک وارزقنی
زیارته ابدا ما ابقیتنی اللهم وانفعنی بحبه یا رب العالمین
اللهم ابعثه مقاما محمودا انک علی کل شیء قدیر اللهم
انی اسئلک بعد الصلوة والتسلیم ان تصلی علی محمد وآل محمد
وان لا تجعله آخر العهد من زیارتی ایاه فان جعلته یا رب
فاحشرنی معه ومع آبائه واولیائه وان ابقیتنی یا رب فارزقنی
العود الیه ثم العود الیه بعد العود برحمتک یا ارحم الراحمین
اللهم اجعل لی لسان صدق فی اولیائک وحبب الی مشاهدهم
اللهم صل علی محمد وآل محمد ولا تشغلنی عن ذکرک باکثار علی
من الدنیا تلهینی عجائب بهجتها وتفتنی زهرات زینتها ولا باقلال
یضر بعملی کده ویملأ صدری همه واعطنی من ذلک غنا عن شرار
خلقک وبلاغا انال به رضاک یا رحمن السلام علیکم یا

ملائکة الله و زوّار قبر ابی عبد الله بعد از ان
بیرون بیا بجو بکه پشت تو بطرف ضریح مبارک نباشد
تا آنکه قبر اطهر از چشمت پوشیده شود و بایست برو در روبقبله
و بگو اللهمّ انّی اسئلک بحقّ محمّد و آل محمّد و
بحرمة محمّد و آل محمّد و بالشّأن الذی جعلته
لمحمّد و آل محمّد ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد
و ان تتقبّل عملی و تشکر سعیی و تعرّفنی الاجابة
فی جمیع دعائی و لا تخیّب سعیی و لا تجعله آخر
العهد منّی بزیارة ولیّک و ارزقنی رزقا
واسعا حلالا کثیرا عاجلا صبّا صبّا من غیر کدّ
و لا منّ من احد من خلقک و اجعله واسعا
من فضلک کثیرا من عطیّتک فانّک قلت
و اسئلوا الله من فضله فمن فضلک اسئل
و من عطیّتک اسئل و من یدک الملأی اسئل فلا
تردّنی خائبا فانّی ضعیف فضاعف لی و عافنی
الی منتهی اجلی و اجعلنی فی کلّ نعمة
انعمتها علی عبادک اوفر نصیب

فَاجْعَلْنِي خَيْراً مِمَّا أَنَا عَلَيْهِ وَاجْعَلْ مَا أَصِيرُ إِلَيْهِ
خَيْراً مِمَّا يَنْقَطِعُ عَنِّي وَاجْعَلْ سَرِيرَتِي خَيْراً مِنْ عَلَانِيَتِي
وَأَعِذْنِي مِنْ أَنْ يَرَى النَّاسُ فِيَّ خَيْراً وَلَا
خَيْرَ فِيَّ وَارْزُقْنِي مِنَ التِّجَارَةِ أَوْسَعَهَا رِزْقاً وَأَعْظَمَهَا
فَضْلاً وَأَعْطِنِي يَا سَيِّدِي وَعِيَالِي بِرِزْقٍ وَاسِعٍ
تُغْنِينَا بِهِ عَنْ دُنَاةِ خَلْقِكَ وَلَا تَجْعَلْ لِأَحَدٍ مِنَ
الْعِبَادِ فِيهِ مَنّاً وَاجْعَلْنِي مِمَّنِ اسْتَجَابَ لَكَ وَآمَنَ
بِوَعْدِكَ وَاتَّبَعَ أَمْرَكَ وَلَا تَجْعَلْنِي أَخْيَبَ وَفْدِكَ
وَزُوَّارِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَأَعِذْنِي مِنَ الْفَقْرِ وَمَوَاقِفِ
الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاقْلِبْنِي مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً
بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَّارِ أَوْلِيَائِكَ وَلَا
تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ
اسْتَجَبْتَ لِي وَغَفَرْتَ لِي وَرَضِيتَ عَنِّي فَمِنَ الْآنَ
فَاسْتَجِبْ لِي وَاغْفِرْ لِي وَارْضَ عَنِّي قَبْلَ أَنْ تَنْأَى
عَنِ ابْنِ نَبِيِّكَ دَارِي فَهٰذَا أَوَانُ انْصِرَافِي
إِنْ كُنْتَ أَذِنْتَ لِي غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا عَنْ
أَوْلِيَائِكَ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ بِكَ وَلَا بِهِمْ اَللّٰهُمَّ

احْفَظْنِی مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَ مِنْ خَلْفِی وَ عَنْ یَمِینِی
وَ عَنْ شِمَالِی حَتّٰی تُبَلِّغَنِی اَهْلِی فَاِذَا بَلَّغْتَنِی
فَلَا تَبَرَّأْ مِنِّی وَ اَلْبِسْنِی وَ اِیَّاهُمْ دِرْعَكَ الْحَصِینَةَ
وَاكْفِنِی مَؤُنَةَ عِیَالِی وَ مَؤُنَةَ نَفْسِی وَ مَؤُنَةَ جَمِیعِ خَلْقِكَ وَ امْنَعْنِی مِنْ
اَنْ یَصِلَ اِلَیَّ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ بِسُوْءٍ
فَاِنَّكَ وَلِیُّ ذٰلِكَ وَ الْقَادِرُ عَلَیْهِ وَ اَعْطِنِی
جَمِیعَ مَا سَاَلْتُكَ وَ مُنَّ عَلَیَّ بِهٖ وَ زِدْنِی
مِنْ فَضْلِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس
برگرد در اثنا لیکه تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر حق تعالے
جل شانه بر زبانت جاری باشد

در بیان فضیلت زیارت کاظمین ع

بسند معتبر منقول است که محمد ابن سنان از حضرت
امام رضا علیه السلام سوال نمود که چه ثواب دارد کسیکه
زیارت کند پدر بزرگوارت را فرمود که بهشت
برای اوست پس او را زیارت کن و بسندهای
معتبره از زکریا ابن آدم منقول است

که حضرت امام رضا فرمود که حق تعالی نجات داد اهل بغداد را
به برکت قبر موسی بن جعفر و بسند معتبر دیگر منقول است
که ابراهیم بن عقبه نوشت بخدمت حضرت امام علی نقی و سوال
نمود از زیارت حضرت امام حسین و از زیارت امام موسی کاظم
و امام محمد تقی که کدام یک بهتر است آن حضرت در جواب نوشت
که امام حسین مقدم تر است و زیارت این معصوم جامع تر
و ثوابش عظیم تر و بچندین سند صحیح منقول است از حسن بن
علی وشا که از حضرت امام رضا پرسیدم که چه ثواب دارد کسیکه
قبر مطهر حضرت امام موسی کاظم را زیارت کند فرمود که برای
اوست مثل ثواب کسیکه قبر اطهر امام حسین را زیارت کرده باشد
و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است که فرمود
هر که زیارت کند پدر بزرگوارم را در بغداد چنان است که زیارت
کرده باشد رسول خدا و امیر المومنین را ولکن از برای رسول خدا
و امیر المومنین فضل ایشان بر سائر ائمه هست علیهم السلام
است و در حدیث معتبر منقول است که شخصی بخدمت
امام رضا رفت و گفت فدای تو شوم زیارت قبر مقدس
حضرت امام موسی کاظم در بغداد در آن مشقت عظیم است

از جہت تقیہ و ما میرویم و سلام بر آن حضرت می کنیم از پس دیوار ہا
پس چہ ثواب دارد کسیکہ آن حضرت را زیارت کند فرمود کہ
واللہ مثل کسے ہست کہ نزد قبر اقدس رسول خدا برود و زیارت
کند و در حدیث دیگر ہمین سوال کردند فرمود مثل کسے
ہست کہ حضرت امام حسینؑ را زیارت کند راوی گوید کہ
شخصے داخل شد بخدمت آن حضرتؑ و ذکر کرد بغداد را و بدی
اہلش را و اینکہ مردم منتظر اند از بسیاری بدی ایشان کہ بزمین
فرو روند یا صدائے عظیمی بشنوند کہ ہلاک شوند یا صاعقہ
بر ایشان نازل شود حضرت فرمود کہ حضرت امام موسی کاظمؑ
در کنار ایشان است بر ایشان عذاب نازل نمی شود۔
و شیخ ابن شہر اشوب روایت کردہ از علی بن خلال کہ
او گفت ہیچ امر دشواری مرا رو نداد کہ بعد از آن بروم بنزد قبر
مقدس حضرت امام موسیٰ کاظمؑ متوسل بآن حضرت شوم
مگر آنکہ خدا آنرا برائے من آسان کرد و جماعتے در بغداد زنی
را دیدند کہ می دوید پرسیدند بکجا می روی گفت بسوے
قبر شریف حضرت موسیٰ بن جعفر کہ دعا کنم برائے پسرم
کہ اورا حبس کردہ اند مرد حنبلی در آنجا موجود بود استہزا کرد و گفت

پسرت در زندان مرد آن زن گفت که خدا ندانند از تو سوال بکنم
بحق آن کسیکه او را در زندان شهید کردند که قدرت خود را بمن
بنمائی ناگاه پسر آن زن را رها کردند پسر آن حنبلی که با او استهزا
کرده بود بخیانت او را گرفتند و در بعضی از کتب معتبره
روایت کرده اند از حسن بن جمهور عمی که گفت در سال دویست
و نود و شش و آن سالی بود که علی بن محمد بن الفرات وزیر
مقتدر شده بود دیدم احمد بن ربیعه کاتب خلیفه را که در دست
علت خوره بهم رسیده بود و بمرتبه رسید که بدبو و سیاه شد و وزیر
طبیب امر کرد که دست او را ببرند شاید زنده باند و هر که او را
می دید شک نمی کرد که او خواهد مرد پس در خواب دید
امیر المؤمنین ؑ را و عرض کرد که یا امیر المؤمنین از خدا مطلب
که دست مرا ببخشد فرمود که من شغلها دارم و لیکن برو بسوی
موسی بن جعفر ؑ که او از برای تو از خدا طلبد چون صبح
شد محملی طلبید و فرشها در آن محمل انداختند او را غسل دادند
و خوشبو کردند و در آن محمل خوابانیدند و جامه بر روی
او انداختند و او را بردند نزد قبر امام اشرف موسی کاظم پس
پناه بآنحضرت برد و استغاثه و دعا کرد و از تربت فیض برکات آن

حضرت را گرفت و بر دستش تا کتفش مالید و دستش البت
چون روز دیگر شد دستش را گشود که هر گوشت و پوست که
بر دستش بوده همه ریخته و بغیر از استخوانها و رگها و پیها چیزی
نمانده و بویش بر طرف شده چون این خبر بوزیر رسید او را مجلی
فشا یند و بسوی وزیر بردند تا آن حال را مشاهده کرد و
در اندک وقتی گوشت و پوست دستش روئید و با صلاح
آمد و مشغول کتابت خود شد **بالجمله** در هر عصری
آنقدر از معجزات و کرامات نزد ضریح مقدس آن دو معصوم
ظاهر می کردند که احتیاج به نقل از ازمنهٔ سابقه نیست
در زمان ما نیز بسیاری معجزات ظاهر می کردند که نقلش موجب
تطویل است لهذا بر این چند معجزات اکتفا نمودیم ✤

در بیان زیارت آن هر دو معصوم

بسند معتبر از امام علی نقی ؑ منقول است که چون خواهی
زیارت کنی موسیٰؑ بن جعفر و محمدؑ بن علیؑ بن موسیٰ الرضا غسل
کن و خود را پاکیزه خوشبو کن و دو جامهٔ طاهر بپوش و بگو
نزد قبر امام موسیٰ کاظم ؑ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا

بیان زیارت آن هر دو معصوم ؑ

نور

نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَنْ بَدَءَ لِلّٰهِ فِي شَانِهِ اَتَيْتُكَ زَائِرًا عَارِفًا
بِحَقِّكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي
عِنْدَ رَبِّكَ يَا مَوْلَايَ پس حاجات خود را طلب و
سلام کن بر امام محمد تقی ع بهمین کلمات مذکوره و ابتدا کن
بغسل و بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْاِمَامِ
الْبَرِّ التَّقِيِّ الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ حُجَّتِكَ عَلٰى مَنْ
فَوْقَ الْاَرَضِيْنَ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرٰى صَلٰوةً
كَثِيْرَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً مُبَارَكَةً مُتَوَاصِلَةً
مُتَرَادِفَةً كَاَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ
مِنْ اَوْلِيَائِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثَ النَّبِيِّيْنَ وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَتَيْتُكَ
زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ وَ
مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ

یا مولای پس حاجت خود را طلب کہ بر آوردہ است انشاء اللہ و شیخ طوسی
گفتہ است کہ چون خواہی وداع کنی امام موسیٰ ع را نزد قبر بایست
و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا الْحَسَنِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَ
اَقْرَاُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ
وَبِمَا جِئْتَ بِهٖ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِيْنَ و ہمچنین در وداع امام محمد تقی ع می گوئی
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَقْرَاُ عَلَيْكَ السَّلَامَ
اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَبِمَا جِئْتَ بِهٖ وَدَلَلْتَ
عَلَيْهِ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِيْنَ و سوال
کن از خدا کہ این آخر زیارت تو نباشد و بار دیگر توفیق
برگشتن بیابی و رخسارۂ خود را بر قبر منور بگذار و ببوس و
ابن بابویہ گفتہ کہ نماز زیارت را چہار رکعت بگذار
نزد سر مبارک امام محمد تقی دو رکعت برائے زیارت امام
موسیٰ ع و دو رکعت برائے زیارت امام محمد تقی ع و نماز
مکن نزد سر امام موسیٰ ع کہ آن مقابل قبرہائے قریش است

وجائز نیست آنہا را قبلہ خود گردانیدن برائے ہر دو معصوم
زیارتہائے طولانی اند مگر حدیثی بر آن وارد نشدہ
البتہ جمع کردۂ علما اند بنابر این ایراد نکردیم اما زیارتہائے
مختصرۂ مذکورہ کہ نوشتہ ایم منصوص از معصوم اند

دربیان فضیلت وکیفیت زیارت حضرت امام علی نقی ع و امام حسن عسکری ع

بسند معتبر از حضرت امام حسن عسکری منقول است
کہ فرمود قبر من در سر من رائے امان است از برائے
اہل دو جانب از بلاہا و عذاب خدا و بدانکہ خلاف است
کہ آیا داخل خانۂ مقدس ایشان می توان شد کہ نزدیک
قبر زیارت کنند یا از بیرون خانہ و اشہر میان علما
آنست کہ داخل میتوان شد زیرا کہ در احادیث بسیار
وارد شدہ کہ ائمہ تجویز فرمودہ اند شیعیان را کہ تصرف
نمایند در اراضی و مساکنی کہ با ایشان تعلق دارد و عموم
زیارات ایشان وکیفیاتے کہ در بعضے از زیارات جامعہ
وارد شدہ اند داخل شدن روضہ و بوسیدن قبر و غیر آن کہ

ودلالت بر تجویز دخول روضه میکند موئد است وبسند معتبر از ابوطیب منقول است که من داخل خانهٔ عسکریین نمی شدم واز پشت شبکه زیارت می کردم در روز عاشورا درمیان روز که آفتاب بسیار گرم بود وراهها خالی بود متوجه روضهٔ مقدسهٔ ایشان شدم ترسان وهراسان از اصحاب خلیفه واز اهل شهر تا اینکه رسیدم بدیوارے که ازانجا بجانب شبکه می باید رفت ناگاه شخصے را دیدم که در خانهٔ مقدسهٔ ایشان نشسته است وپشتش بانطرف است وگویا دفترے نظر می کند پس من گفت که کجا میروی اے ابوطیب بصداے که شبیه بود بصداے حسین علیه امام علی نقی ع با خود گفتم که این حسین است آمده که برادر خودرا زیارت کند گفتم اے سید من میروم که زیارت کنم از پشت شبکه وبعد ازان می آیم که حق خدمت شمارا ادا کنم فرمود که چرا داخل خانه نمی شوی اے ابوطیب گفتم خانه صاحبے دارد وبے رخصت او داخل نمیشوم فرمود هرگاه تو مولا ومطیع ما باشی واعتقاد بامامت ما راستی دانسته باشی ما چون ترا مانع شویم از داخل شدن خانهٔ خود

بیا و داخل خانه شو باز قبول نکردم و روانه شدم چون نزدیک خانه رسیدم کسے را ندیدم دانستم که حضرت صاحب الامر بوده است و پشیمان شدم پس رفتم نزد بصری که خادم روضه مقدسه بود و طلبیدم او را که در را برائے من گشود رفتم و از اندرون زیارت کردم ابن قولویه علیہ الرحمہ در کامل الزیارت گفته که روایت شده است از بعضے از ائمہ که چون خواہی زیارت بکنی قبر مطہر امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری را غسل بکنے و نزد قبر ایشان میروی اگر رفتن ممکن باشد و گرنہ اشارہ می کنی بسلام مقابل شبکہ کہ بسوئے ضریح نقوش است بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا حُجَّتَيِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا نُوْرَيِ اللهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا مَنْ بَدَا لِلّٰهِ فِي شَانِكُمَا اَتَيْتُكُمَا زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكُمَا مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكُمَا مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكُمَا مُؤْمِنًا بِمَا اٰمَنْتُمَا بِهٖ كَافِرًا بِمَا كَفَرْتُمَا بِهٖ مُحَقِّقًا لِمَا حَقَّقْتُمَا مُبْطِلًا لِمَا اَبْطَلْتُمَا اَسْئَلُ اللهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمَا اَنْ يَجْعَلَ حَظِّيْ مِنْ زِيَارَتِكُمَا اَلصَّلٰوةَ عَلٰى مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ يَرْزُقَنِي مُرَافَقَتَكُمَا فِي الْجِنَانِ مَعَ
آبَائِكُمَا الصَّالِحِينَ وَاَسْئَلُهُ اَنْ يُعْتِقَ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ وَيَرْزُقَنِي شَفَاعَتَكُمَا وَمُصَاحَبَتَكُمَا
وَيُعَرِّفَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا وَلَا يَسْلُبَنِي حُبَّكُمَا
وَحُبَّ آبَائِكُمَا الصَّالِحِينَ وَاَنْ لَا يَجْعَلَهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمَا وَيَحْشُرَنِي مَعَكُمَا
فِي الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّهُمَا
وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمَا اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي آلِ
مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ
الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَاَبْلِغْ
بِهِمْ وَبِاَشْيَاعِهِمْ وَمُحِبِّيهِمْ وَمُتَّبِعِيهِمْ
اَسْفَلَ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنِ
وَلِيِّكَ وَاجْعَلْ فَرَجَنَا مَعَ فَرَجِهِمْ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ پس جهد می‌کنی در دعا کردن از برای خود
و والدین خود و هرچه خواهی بکن و اگر ممکن باشد برو نزد
قبر ایشان و دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد

شوی بدو رکعت نماز بلکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است
و این مسجد در پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی
نقی و حضرت امام حسن عسکری در آنجا نماز کرده اند حالا آن
مسجد درین زمان داخل خانه مقدسه شده و در پشت
ضریح عسکریین واقع است و شیخ طوسی رحمه الله
گفته که چون خواهی ایشان را وداع کنی نزد قبر بایست
بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمَا يَا وَلِيَّيِ اللهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا اللهَ
وَاَقْرَءُ عَلَيْكُمَا السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَ
بِمَا جِئْتُمَا بِهِ وَدَلَلْتُمَا عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِيْنَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيَارَتِهِمَا وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْهِمَا وَاحْشُرْنِي
مَعَهُمَا وَمَعَ اٰبَائِهِمَا الطَّاهِرِيْنَ وَالْقَائِمِ
الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
و در حدیث معتبر منقول است که منصوری
بخدمت امام علی النقی عرض کرد که ای سید من دعائی تعلیم
بمن نما که تقرب جویم بسوی خدا بآن دعا فرمود که این دعائیست
که من بسیار میخوانم و از خدا سوال می کردم که هر که این دعا را

در روضهٔ من بخواند خدا او را نا امید نه گرداند و آن دعا اینست

يَا عُدَّتِي عِنْدَ الْعَدَدِ وَيَا رَجَائِي وَالْمُعْتَمَدُ وَيَا كَهْفِي وَالسَّنَدُ وَيَا وَاحِدُ وَيَا أَحَدُ وَيَا قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ أَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ مَنْ خَلَقْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فِي خَلْقِكَ أَحَدًا مِثْلَهُمْ صَلِّ عَلَى جَمَاعَتِهِمْ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا

و حاجتهای خود را بجاے کذا و کذا بطلبد بدانکه علما در کتب خود زیارت مادر حضرت صاحب الامر را ذکر کرده اند و قبر حضرت حلیمہ خاتون دختر حضرت امام محمد تقی ع نیز دران روضهٔ مقدسه است باید که نیز آن حضرت را زیارت کند که در نهایت جلالت و از مخصوصان و اصحاب سر ائمه بوده است و در زمان حضرت امام حسن عسکری ع و بعد ازان بخدمت حضرت صاحب الامر رسیده است و در وقت ولادت آن حضرت حاضر بوده و خدمت چهار امام کرده و بدانکه زیارت عسکریین در از منهٔ شریفه و اوقات مخصوصه بهتر و انسب است شیخین مفید و شهید علیهما الرحمه زیارت والدهٔ ماجدهٔ حضرت صاحب الامر را

بدین نحو ذکر کرده اند السَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ الصّادِقِ
الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَوْلانا عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ
اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الطّاهِرینَ الْحُجَجِ الْمَیامینِ
اَلسَّلامُ عَلیٰ والِدَةِ الْاِمامِ وَالْمُودَعَةِ اَسْرارَ
الْمَلِکِ الْعَلّامِ وَالْحامِلَةِ لِاَشْرَفِ الْاَنامِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الصِّدّیقَةُ الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکِ یا شَبیهَةَ اُمِّ مُوسیٰ وَابْنَةَ حَوارِیِّ عیسیٰ
اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا التَّقِیَّةُ النَّقِیَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الرَّضِیَّةُ الْمَرْضِیَّةُ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ
اَیَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِی الْاِنْجیلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ رُوحِ
اللّٰهِ الْاَمینِ وَمَنْ رَغِبَ فی وُصْلَتِها مُحَمَّدٌ
سَیِّدُ الْمُرْسَلینَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ اَسْرارَ رَبِّ
الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلیٰ آبائِکِ الْحَوارِیّینَ
اَلسَّلامُ عَلیٰ بَعْلِکِ وَوَلَدِکِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَ
عَلیٰ رُوحِکِ وَبَدَنِکِ الطّاهِرِ اَشْهَدُ اَنَّکِ اَحْسَنْتِ
الْکَفالَةَ وَاَدَّیْتِ الْاَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فی مَرْضاتِ
اللّٰهِ وَصَبَرْتِ فی ذاتِ اللّٰهِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللّٰهِ

رحمکت ولی الله وبالغت فی حفظ حجة الله و
رغبت فی وصلة ابناء رسول الله عارفة بحقهم
مؤمنة بصدقهم معترفة بمنزلتهم مستبصرة
بامرهم مشفقة علیهم مؤثرة هواهم واشهد
انک مضیت علی بصیرة من امرک مقتدیة
بالصالحین راضیة مرضیة تقیة نقیة زکیة
فرضی الله عنک وارضاک وجعل الجنة
منزلک وماواک فلقد اولاک من الخیرات
واعطاک من الشرف ما به اغناک فهناک
الله بما منحک من الکرامة وامراک بسر
بلمدکن وتکوا اللهم ایاک اعتمدت ورضاک
طلبت وباولیائک توسلت وعلی غفرانک
وحلمک اتکلت وبک اعتصمت وبقبر ام
ولیک لذت فصل علی محمد وآل محمد
وانفعنی بزیارتها وثبتنی علی محبتها
ولاتحرمنی شفاعتها وشفاعة ولدها عجل الله
فرجه ... وارزقنی مرافقتها واحشرنی معها

ولدها صلى الله عليه وآله كما وفقتني لزيارتها
وزيارة ولدها عليه السلام اللهم إني
أتوجه إليك بالأئمة الطاهرين صلوات الله
عليهم وأتوسل إليك بالحجج الميامين من
آل طه ويس أن تصلي على محمد وآله
الطيبين وأن تجعلني من المطمئنين الفائزين
الفرحين المستبشرين الذين لا خوف عليهم
ولا هم يحزنون واجعلني ممن تقبلت سعيه
ويسرت أمره وكشفت ضره وآمنت خوفه
اللهم بحق محمد وآل محمد صل على محمد
وآل محمد ولا تجعله آخر العهد من زيارتي
إياها وارزقني العود إليها أبداً ما أبقيتني
وإذا توفيتني فاحشرني في زمرتها وأدخلني
في شفاعة ولدها وشفاعتها واغفر لي
ولوالدي وللمؤمنين والمؤمنات وآتنا
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا
برحمتك عذاب النار والسلام عليكم

یا دا ئی و رحمة الله و برکاته

در بیان زیارت حضرت صاحب الزمان ع

بدانکه زیارت آن حضرت در همه جا خصوصاً در سرداب مقدس که محل غیبت آن حضرت است مستحب است و بسندهای صحیح و معتبر از محمد بن عبدالله حمیری منقول است که از ناحیه مقدسه فرمان بسوی او بیرون آمد که چون خواهید متوجه شوید بسوی خدا و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدا فرموده است سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يٰاسِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ رَبَّانِيَّ آيَاتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَ دَيَّانَ دِينِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ دَلِيلَ إِرَادَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَ كِتَابِ اللّٰهِ وَ تَرْجُمَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللّٰهِ فِي أَرْضِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللّٰهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِي ضَمِنَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ

والعلم المصبوب والغوث والرحمة الواسعة
وعدا غير مكذوب السلام عليك حين تقوم
السلام عليك حين تقعد السلام عليك حين
تقرء وتبين السلام عليك حين تصلي و
وتقنت السلام عليك حين تركع وتسجد
السلام عليك حين تكبر وتهلل السلام
عليك حين تحمد وتستغفر السلام عليك
حين تصبح وتمسي السلام عليك في الليل اذا
يغشى والنهار اذا تجلى السلام عليك ايها
الامام المامون السلام عليك ايها المقدم
المامول السلام عليك بجوامع السلام
اشهدك يا مولاي اني اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شريك له وان محمدا عبده
ورسوله لا حبيب الا هو واهله واشهد
ان عليا امير المؤمنين حجته والحسن حجته
والحسين حجته وعلي بن الحسين حجته ومحمد
بن علي حجته وجعفر بن محمد حجته

جعفرٍ حجته و محمد بن علي حجته و علي بن محمدٍ
حجته و الحسن بن علي حجته و اشهد انك
حجة الله انتم الاول و الاخر و ان رجعتكم
حق لا ريب فيها يوم لا ينفع نفساً ايمانها
لم تكن امنت من قبل او كسبت في ايمانها
خيراً و ان الموت حق و ان ناكراً و نكيراً حق و اشهد ان النشر
و البعث حق و ان الصراط حق و المرصاد حق و
الميزان حق و الحشر حق و الحساب حق و الجنة
حق و النار حق و الوعد حق و الوعيد بهما
حق يا مولاي شقي من خالفكم و سعد من اطاعكم
فاشهد على ما اشهدتك عليه و انا ولي لك
بريءٌ من عدوك فالحق ما رضيتموه و الباطل
ما سخطتموه و المعروف ما امرتم به و المنكر
ما نهيتم عنه نفسي مؤمنة بالله وحده
لا شريك له و برسوله و بامير المؤمنين و
بكم يا مولاي اولكم و اخركم و نصرتي معدة
لكم و مودتي خالصة لكم امين امين

وبعد از آن این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَاَنْ تَمْلَأَ قَلْبی نُورَ الْیَقینِ وَصَدْری نُورَ الْاِیمانِ وَفِكْری نُورَ النِّیّاتِ وَعَزْمی نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتی نُورَ الْعَمَلِ وَلِسانی نُورَ الصِّدْقِ وَدینی نُورَ الْبَصائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَری نُورَ الضِّیاءِ وَسَمْعی نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتی نُورَ الْمُوالاةِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ حَتّٰی اَلْقاكَ وَقَدْ وَفَیْتُ بِعَهْدِكَ وَمیثاقِكَ فَتُغَشِّیَنی رَحْمَتُكَ یا وَلِیُّ یا حَمیدُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی حُجَّتِكَ فی اَرْضِكَ وَخَلیفَتِكَ فی بِلادِكَ وَالدّاعی اِلٰی سَبیلِكَ وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثّائِرِ بِاَمْرِكَ وَلِیِّ الْمُؤْمِنینَ وَبَوارِ الْكافِرینَ وَمُجَلِّی الظُّلْمَةِ وَمُنیرِ الْحَقِّ وَالنّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ التّامَّةِ فی اَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخائِفِ وَالْوَلِیِّ النّاصِحِ سَفینَةِ النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدٰی وَنُورِ اَبْصارِ

تغمّض و ارتدی و مجلّی العمی الذی یملأ
الارض عدلا و قسطا کما ملئت ظلما و جورا
انک علی کل شیء قدیر اللهم صل علی ولیک و ابن ولیک
و ابن اولیائک الذین فرضت طاعتهم
و اوجبت حقهم و اذهبت عنهم الرجس
و طهرتهم تطهیرا اللهم انصره و انتصر به
لدینک و انصر به اولیائک و اولیاءه و
شیعته و انصاره و اجعلنا منهم اللهم
اعذه من شر کل باغ و طاغ و من شر جمیع
خلقک و احفظه من بین یدیه و من خلفه
و عن یمینه و عن شماله و احرسه و امنعه
من ان یوصل الیه بسوء و احفظ فیه
رسولک و آل رسولک و اظهر به العدل و ایده
بالنصر و انصر ناصریه و اخذل خاذلیه
و اقصم قاصمیه و اقصم به جبابرة الکفر
و اقتل به الکفار و المنافقین و جمیع
الملحدین حیث کانوا من مشارق الارض و مغاربها

برّها و بحرها و املأ بہ الارض من عدلہ و اظهر بہ
دین نبیّک صلّی اللہ علیہ و آلہ و اجعلنی اللّهمّ
من انصارہ و اعوانہ و اتباعہ و شیعتہ
و ارنی فی آل محمّد علیہم السّلام ما یأملون و
فی عدوّهم ما یحذرون الٰہ الحقّ آمین یا
یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین

شیخ مفید رح می گوید کہ ہرگاہ فارغ شوی از زیارت
جدّ و پدر صاحب الامرؑ پس بایستاده باش بر در
حرم صاحب الزمانؑ و بگو السّلام علیک یا خلیفة
اللہ و خلیفة آبائہ المہدیّین السّلام علیک
یا وصیّ الاوصیاء الماضین السّلام علیک
یا حافظ اسرار ربّ العالمین
السّلام علیک یا بقیّة اللہ من
الصّفوة المنتجبین السّلام علیک
یا ابن الانوار الزّاهرة السّلام علیک یا
بن الاعلام الباهرة السّلام علیک یا ابن
العترة الطّاهرة السّلام علیک یا معدن العلوم

النبوّة السّلام علیک یا باب الله الّذی لا یؤتیٰ الا منه السّلام علیک یا سبیل الله الّذی من سلک غیره هلک السّلام علیک یا ناظر شجرة طوبیٰ و سدرة المنتهیٰ السّلام علیک یا نور الله الّذی لا یطفیٰ السّلام علیک یا حجّة الله الّتی لا تخفیٰ السّلام علیک یا حجّة الله علیٰ من فی الارض و السّماء السّلام علیک سلام من عرفک بما عرّفک به الله و نعتک ببعض نعوتک الّتی انت اهلها و فوقها اشهد انّک الحجّة علیٰ من مضیٰ و من بقی و انّ حزبک هم الغالبون و اولیاءک هم الفائزون و اعداءک هم الخاسرون و انّک خازن کلّ علم و فاتق کلّ رتق و محقّق کلّ حقّ و مبطل کلّ باطل رضیتک یا مولای اماما و هادیا و ولیّا و مرشدا لا ابتغی بک بدلا و لا اتّخذ من دونک ولیّا اشهد انّک الحقّ الثّابت الّذی لا عیب فیه و انّ وعد الله فیک حقّ لا ارتاب لطول الغیبة و بعد الامد و لا اتحیّر مع من جهلک

وَجَهِلَ بِكَ مُمْتَطٍ مُسْتَوْقِعٌ لَا بِآمِلِكَ وَأَنْتَ الشَّافِعُ
الَّذِي لَا يُنَازَعُ وَالْوَلِيُّ الَّذِي لَا تُدَافَعُ ذَخَرَكَ اللّٰهُ
لِنُصْرَةِ الدِّينِ وَإِعْزَازِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْانْتِقَامِ مِنَ
الْجَاحِدِينَ الْمَارِقِينَ أَشْهَدُ أَنَّ بِوَلَايَتِكَ
تُقْبَلُ الْأَعْمَالُ وَتُزَكَّى الْأَفْعَالُ وَتُضَاعَفُ
الْحَسَنَاتُ وَتُمْحَى السَّيِّئَاتُ فَمَنْ جَاءَ بِوَلَايَتِكَ
وَاعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قُبِلَتْ أَعْمَالُهُ وَصُدِّقَتْ
أَقْوَالُهُ وَتُضَاعَفُ حَسَنَاتُهُ وَمُحِيَتْ سَيِّئَاتُهُ
وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وَلَايَتِكَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبْدَلَ
بِكَ غَيْرَكَ كَبَّهُ اللّٰهُ عَلَى مَنْخِرِهِ فِي النَّارِ وَلَمْ
يَقْبَلِ اللّٰهُ لَهُ عَمَلًا وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَزْنًا أُشْهِدُ اللّٰهَ وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَهُ [illegible]
مَوْلَايَ هٰذَا ظَاهِرِي كَبَاطِنِي
وَسِرُّهُ كَعَلَانِيَتِهِ وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَيَّ بِذٰلِكَ
وَهُوَ عَهْدِي إِلَيْكَ وَمِيثَاقِي لَدَيْكَ إِذْ أَنْتَ
نِظَامُ الدِّينِ وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَعِزُّ الْمُوَحِّدِينَ
وَبِذٰلِكَ أَمَرَنِي رَبُّ الْعَالَمِينَ

وَقَادَتِ الأعْمَارُ لَمْ أَزْدَدْ فِيكَ إِلَّا يَقِيناً وَلَكَ إِلَّا حُبّاً
وَعَلَيْكَ إِلَّا مُتَّكِلاً وَمُعْتَمَداً وَلِظُهُورِكَ إِلَّا مُتَوَقِّعاً
وَمُنْتَظِراً وَلِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَرَقِّباً فَأَبْذُلُ
نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي
رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّصَرُّفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ
مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ
وَأَعْلَامَكَ الْبَاهِرَةَ فَهَا أَنَا ذَا عَبْدُكَ
الْمُتَصَرِّفُ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ
الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ
مَوْلَايَ فَإِنْ أَدْرَكَنِي الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي
أَتَوَسَّلُ بِكَ وَبِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللّٰهِ تَعَالَى
وَأَسْئَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ وَرَجْعَةً فِي أَيَّامِكَ
لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَأَشْفِيَ مِنْ أَعْدَائِكَ
فُؤَادِي مَوْلَايَ وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ
الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَ

رجوت بموالاتك وشفاعتك محو ذنوبي وستر
عيوبي ومغفرة زللي فكن لوليك يا
مولاي عند تحقيق أمله واسأل الله غفران
زلله فقد تعلق بحبلك وتمسك بولايتك و
تبرأ من أعدائك اللهم صل على محمد
وآله وانجز لوليك ما وعدته اللهم أظهر
كلمته وأعل دعوته وانصره على عدوه
وعدوك يا رب العالمين اللهم صل على
محمد وآل محمد وأظهر كلمتك التامة
ومغيبك في أرضك الخائف المترقب
اللهم انصره نصرا عزيزا وافتح له فتحا
يسيرا اللهم وأعز به الدين بعد الخمول
وأطلع به الحق بعد الأفول وأجل به
الظلمة واكشف به الغمة اللهم وآمن به
البلاد واهد به العباد اللهم املأ به
الأرض عدلا وقسطا كما ملئت ظلما وجورا
إنك سميع مجيب السلام عليك يا ولي الله

اَئَذَنُ لِوَلِیِّکَ فِی الدُّخُولِ اِلٰی حَرَمِکَ صَلَوَاتُ
اللّٰہِ عَلَیْکَ وَعَلٰی اٰبَائِکَ الطَّاھِرِیْنَ وَرَحْمَۃُ
اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ پس بیا بسرداب مقدس و ایستادہ
باش درمیان در و بدست خود در را گرفتہ تنحنح کند مثل کسیکہ
اجازت داخل شدن طلبید و بسم اللّٰہ بگو و در سرداب
فرود آبا سکینہ و وقار و دو رکعت نماز بکن در سرداب
مقدس و بگو اَللّٰہُ اَکْبَرُ اَللّٰہُ اَکْبَرُ لَا اِلٰہَ اِلَّا
اللّٰہُ وَاللّٰہُ اَکْبَرُ وَلِلّٰہِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ
الَّذِیْ ھَدَانَا لِھٰذَا وَعَرَّفَنَا اَوْلِیَاءَہٗ وَاَعْدَائَہٗ
وَوَفَّقَنَا لِزِیَارَۃِ اَئِمَّتِنَا وَلَمْ یَجْعَلْنَا مِنَ الْمُعَانِدِیْنَ
النَّاصِبِیْنَ وَلَا مِنَ الْغُلَاۃِ الْمُفَوِّضِیْنَ وَلَا مِنَ
الْمُرْتَابِیْنَ الْمُقَصِّرِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی وَلِیِّ اللّٰہِ وَابْنِ
اَوْلِیَائِہٖ اَلسَّلَامُ عَلَی الْمُدَّخَرِ لِکَرَامَۃِ اَوْلِیَاءِ اللّٰہِ
وَبَوَارِ اَعْدَائِہٖ اَلسَّلَامُ عَلَی النُّوْرِ الَّذِیْ اَرَادَ
اَھْلُ الْکُفْرِ اِطْفَاءَہٗ فَاَبَی اللّٰہُ اِلَّا اَنْ یُّتِمَّ نُوْرَہٗ
بِکُرْھِھِمْ وَاَیَّدَہٗ بِالْحَیٰوۃِ حَتّٰی یُظْھِرَ عَلٰی یَدِہِ
الْحَقَّ بِرَغْمِھِمْ اَشْھَدُ اَنَّ اللّٰہَ اصْطَفَاکَ صَغِیْرًا

تحمل لک علومه کبیرا وانک حی لا تموت حتی
تبطل الجبت والطاغوت اللهم صل علیه و
علی خدامه واعوانه فی غیبته ونأیه
واستره سترا عزیزا واجعل له معقلا حریزا و
اشدد اللهم وطأتک علی معاندیه واحرس
موالیه وزائریه اللهم کما جعلت قلبی بذکره
معمورا فاجعل سلاحی دون نصرته مشهورا
وان حال بینی وبین لقائه الموت الذی جعلته
علی عبادک حتما واقدرت به علی خلیقتک رغما فابعثنی
عند خروجه ظاهرا من حفرتی مؤتزرا کفنی حتی
اجاهد بین یدیه فی الصف الذی اثنیت علی اهله
فی کتابک فقلت کانهم بنیان مرصوص اللهم طال
الانتظار وشمت بنا الفجار وصعب علینا الانتصار
اللهم ارنا وجه ولیک المیمون فی حیاتنا وبعد
المنون اللهم انی ادین لک بالرجعة بین یدی
صاحب هذه البقعة الغوث الغوث الغوث یا صاحب
الزمان قطعت فی وصلتک الخلان

الاوطان واخفيت امري عن اهل البلدان لتكون لي شفيعا عند ربك وربي والى ابائك وموالي في حسن التوفيق لي واسباغ النعمة علي وسوق الاحسان الي اللهم صل على محمد وال محمد اصحاب الحق وقادة الخلق واستجب مني ما دعوتك واعطني ما لم انطق في دعائي من صلاح ديني ودنياي انك حميد مجيد وصلى الله على محمد واله الطاهرين

بعد از ان داخل شو ی بر مرقد و دو رکعت نماز بکن و بگو

اللهم عبدك الزائر في فنائك وليك المزور الذي فرضت طاعته على العبيد والاحرار وانقذت به اولياءك من النار اللهم اجعلها زيارة مقبولة ذات دعاء مستجاب من مصدق بوليك غير مرتاب اللهم لا تجعله اخر العهد به ولا بزيارته ولا تقطع اثري من مشهده وزيارة ابيه وجده اللهم اخلف علي نفقتي وانفعني بما رزقتني في دنياي واخرتي ولاخواني وابوي وجميع

عِتْرَتِی اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الَّذِی
یَفُوزُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ وَیَهْلِكُ عَلٰی یَدَیْهِ
الْكَافِرُونَ الْمُكَذِّبُونَ یَا مَوْلَایَ یَا مُحَمَّدَ
بْنَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ جِئْتُكَ زَائِرًا لَكَ وَلِاٰبَائِكَ
وَجَدِّكَ مُتَیَقِّنًا الْفَوْزَ بِكُمْ مُعْتَقِدًا اِمَامَتَكُمْ
اَللّٰهُمَّ اكْتُبْ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَالزِّیَارَةَ لِی
عِنْدَكَ فِی عِلِّیِّینَ وَبَلِّغْنِی بَلَاغَ الصَّالِحِینَ
وَانْفَعْنِی بِحُبِّهِمْ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ

پس گفته اند بروایت دیگر منقول است که میگوئے
بعد از داخل شدن سرداب مقدس اَلسَّلَامُ عَلَی
الْحَقِّ الْجَدِیدِ وَالْعَالِمِ الَّذِی عِلْمُهُ لَا یَبِیدُ
اَلسَّلَامُ عَلٰی مُحْیِی الْمُؤْمِنِینَ وَمُبِیرِ الْكَافِرِینَ
اَلسَّلَامُ عَلٰی مَهْدِیِّ الْاُمَمِ وَجَامِعِ الْكَلِمِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی خَلَفِ السَّلَفِ وَصَاحِبِ الشَّرَفِ
عَلٰی حُجَّةِ الْمَعْبُودِ وَكَلِمَةِ الْمَحْمُودِ اَلسَّلَامُ
عَلٰی مُعِزِّ الْاَوْلِیَاءِ وَمُذِلِّ الْاَعْدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلٰی وَارِثِ
الْاَنْبِیَاءِ وَخَاتِمِ الْاَوْصِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْقَائِمِ

الْمُنْتَظَرِ وَالْغَائِبِ الْمُشْتَهِرِ السَّلَامُ عَلَى السَّيْفِ الشَّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزَّاهِرِ وَالنُّورِ الْبَاهِرِ السَّلَامُ عَلَى شَمْسِ الظَّلَامِ وَبَدْرِ التَّمَامِ السَّلَامُ عَلَى رَبِيعِ الْأَنَامِ وَنَضْرَةِ الْأَيَّامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الصَّمْصَامِ وَفَلَّاقِ الْهَامِ السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ الدِّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ السَّلَامُ عَلَى بَقِيَّةِ اللَّهِ فِي بِلَادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ وَالْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ وَلَدَيْهِ مَوْجُودُ آثَارِ الْأَصْفِيَاءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْأَمْرِ السَّلَامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذِي وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهِ الْأُمَمَ أَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَأَ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ آبَائِكَ أَئِمَّتِي وَمَوَالِيَّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ أَسْأَلُكَ يَا مَوْلَايَ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي صَلَاحِ شَأْنِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَالْأَخْذِ

بِيَدِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلِكَافَّةِ إِخْوَانِي
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَ
صَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ
وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ پس دوازده رکعت نماز
زیارت می کنی هر دو رکعت بیک سلام پس می خوانی
دعایی که از جناب صاحب الامر منقول است آن اینست
اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلَاءُ وَبَرِحَ الْخَفَاءُ وَانْكَشَفَ
الْغِطَاءُ وَضَاقَتِ الْأَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّمَاءُ
وَإِلَيْكَ يَا رَبِّ الْمُشْتَكَى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ
فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخَاءِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ فَعَرَّفْتَنَا
بِذَلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنَّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عَاجِلاً كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ مِنْ ذَلِكَ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا
عَلِيُّ يَا مُحَمَّدُ انْصُرَانِي فَإِنَّكُمَا نَاصِرَايَ
وَاكْفِيَانِي فَإِنَّكُمَا كَافِيَايَ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ
الزَّمَانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ أَدْرِكْنِي
أَدْرِكْنِي أَدْرِكْنِي

در بیان فضیلت زیارت امام الانس والجن علی بن موسی الرضاؑ

بسند معتبر از حضرت رسول خدا منقول است که فرمود زود باشد که پارهٔ از تن من در زمین خراسان مدفون گردد هیچ مومنے اورا زیارت نکند مگر اینکه حق تعالے بهشت را از برائے او واجب گرداند و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند ودر حدیث معتبر دیگر فرمود که پارهٔ از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکے که اورا زیارت کند البته حق تعالے غمش را زائل کند و هر گنهگارے که اورا زیارت کند البته گناهش آمرزیده شود ××

بسند معتبر منقول است که امیر المؤمنینؑ فرمود که زود باشد که مردے از فرزندان من بزهر کشته شود در زمین خراسان بظلم و عدوان که نامش نام من باشد و نام پدرش نام موسیٰ بن عمران هر که اورا در غربت زیارت کند خدا گناهان آینده و گذشته بیامرزد هر چند مثل عدد ستارها و قطرهاے باران و برگهائی درختان

باشد و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که فرمود که بیرون
آید مردے از فرزندان پسرم موسی که نام او موافق نام
امیرالمومنین باشد پس مدفون شود بزمین طوس که در خراسانست
و کشته میشود در انجا بزهر پس مدفون شود در آنجا غریب هر که او را زیارت
کند و عارف بحق او باشد و او را امام و واجب الاطاعت داند
عطا کند خدا باو ثواب کسے که در راه خدا صرف کرده باشد
و جهاد کرده باشد پیش از فتح مکه و در حدیث معتبر دیگر
منقول است از عبدالله بن فضیل که گفت در خدمت حضرت
صادق بودم پس داخل شد بر آن حضرت شخصے از طوس و
گفت یا ابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه زیارت کند
قبر ابی عبدالله الحسین را فرمود که ای طوسی هر که زیارت کند
قبر آنحضرت را و داند که او امام است از جانب خدا و
اطاعتش بر بندگان واجب است حق تعالے گناهان
گذشته و آینده او را بیامرزد و قبول کند شفاعت او را در
هفتاد گناهگار و نزد قبر او هر حاجتے که طلبد بر آورده شود
پس حضرت امام موسی کاظم داخل شد او را بر ران خود
نشانید و زبانش زد و دیده اش می بوسید پس ملتفت شد

بجانب آن مرد و فرمود که ای طوسی این طفل امام و خلیفه و
حجت خداست بعد من و بدرستیکه از صلب او مردی
بیرون خواهد آمد که پسندیدهٔ خدا باشد در آسمان و پسندیدهٔ
بندگان باشد در زمین و او کشته خواهد شد در زمین شما بزهر از روی
ظلم و جور و مدفون خواهد شد در آن زمین غربت هرکه او را زیارت
کند در غریبی او و داند که او امام است بعد از پدرش و واجب
الاطاعت داند از جانب خدا چنان باشد که رسول خدا را
زیارت کرده باشد و بسند معتبر منقول است که امام
موسی ابن جعفر ع فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزند من علی ع را او را
نزد خدا ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد
و گفت هفتاد حج مقبول حضرت ع فرمود بلی هفتاد هزار حج مقبول
فرمود چه بسیار حجی باشد که مقبول نشود هرکه آنحضرت را زیارت کند
یا یک شب نزد آنحضرت بماند چنان باشد که خدا را در عرش
زیارت کرده باشد فرمود که بلی چون روز قیامت می شود
بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند
بود اما پیشینیان نوح ع و ابراهیم و موسی و عیسی و اما پسینیان
پس محمد ص و علی ع و حسن و حسین ع پس ریسمانی می کشند در پای

دریائے عرش پس می نشینند با ما زیارت کنندگان قبرہای ائمہ کہ
ہدیٰ و بدرستیکہ زیارت کنندگان قبر فرزند علیؑ درجہ ایشان
از ہمہ بلند تر و عطائے شان از ہمہ بیشتر خواہد بود و بسند
حسن منقول است کہ حضرت صادقؑ فرمود کہ فرزند زادہ
من شہید خواہد شد در زمین خراسان در شہرے کہ آنرا طوس
گویند ہر کہ او را در آنجا زیارت کند و حق او را شناسد در
روز قیامت دست او را بگیرم و داخل بہشت گردانم ہر چند
از اہل کبائر باشد راوی گفت فدائے تو شوم شناختن
حق او کدام است فرمود کہ آنست کہ بداند کہ او امامی است
کہ اطاعت او بر خلق واجب است و غریب و شہید است
ہر کہ زیارت کند او را و عارف بحق او باشد حق تعالیٰ عطا فرماید
با و ثواب ہفتاد شہید و در روایت دیگر ہفتاد ہزار شہید
از انہا کہ در پیش روی رسول با حقیقت ایمان شہید شدہ
باشند و بسند موثق منقول است کہ [illegible] فرمود
کہ در خراسان بقعہ ہست کہ بر آن زمانی خواہد آمد کہ آنجا
[illegible] ملائکہ خواہد شد [illegible]
فرود خواہند آمد و فوجی [illegible]

پرسیدند که یا بن رسول الله کدام بقعه است آن فرمود که آن
در زمین طوس است و آن والله باغی است از باغهای
بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان باشد که
رسول خدا را زیارت کرده باشد و بنویسد حق تعالی
برای او بسبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندیده
و هزار عمره مقبوله من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز
قیامت **و بسند معتبر** از حضرت امام رضا منقول
است که فرمود والله که هیچیک از ما نیست مگر کشته و شهید میشود
پرسیدند که کدام شما را خواهد کشت یا بن رسول الله فرمود که بدترین
خلق خدا در زمان من مرا بزهر خواهد کشت و مرا دفن خواهد کرد
دور از یار و دیار در بلاد غربت پس هر که مرا در آن غربت زیارت
کند بنویسد حق تعالی برای او ثواب صد هزار شهید و
صد هزار صدیق و صد هزار حج و عمره کننده و صد هزار جهاد
کننده و محشور شود در قیامت در زمره ما و به درجات عالیه
بهشت رفیق ما باشد **و بسند موثق** دیگر منقول است
که شخصی از اهل خراسان بخدمت حضرت امام رضا عرض
کرد که یا بن رسول الله دیدی رسول خدا را در خواب دیدم

که میفرمود بمن که چگونه خواهد بود حال شما هرگاه دفن شود در زمین
شما پارهٔ از تن من و بر شما بسپارند امانت ما را و پنهان شود
در خاک شما ستارهٔ من حضرت امام رضاع فرمود که منم آنکه
مدفون شوم در زمین شما و منم پارهٔ تن پیغمبر شما و منم آن امانت
و آن ستاره هرکه مرا زیارت کند و داند و شناسد آنچه را خدا
واجب کرده است از حق من و فرمان برداری من پس من
و پدرانم شفیعان او باشیم در روز قیامت و هرکه ما شفیعان
او باشیم در روز قیامت نجات یابد هرچند بر او بوده باشد
مثل گناه جنیان و آدمیان تحقیق خبر داد مرا پدرم از جدم از
پدرش که رسول خدا ص فرمود که هرکه ببیند مرا در خواب پس مرا
دیده است زیرا که شیطان متمثل نمیشود بصورت من و بصورت
یکی از اوصیای من و نه صورت یکی از شیعیان ایشان
و بدرستیکه خواب راست یک جز است از هفتاد جزو
پیغمبری و بچندین سندهای صحیح از ابن ابی نصر
منقول است که گفت خواندم نامه حضرت امام رضاع را
که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من بنزد خدا
برابر است با هزار حج پس من این حدیث را بحضرت

محمد تقی ع عرض کردم فرمود که بلے واللہ ہزار حج از برائے کسیکہ آن حضرت ع را زیارت کند وحق او را اشناسد و در حدیث صحیح دیگر فرمود کہ ہر کہ از دوستان من کہ عارف بحق من باشد مرا زیارت کند البتہ او را شفاعت کنم در روز قیامت و بسند معتبر دیگر منقول است کہ حضرت امام رضا ع فرمود کہ ہر کہ مرا زیارت کند باین دوری قبر من بیایم نزد او در سہ موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از اہوال آنہا وقتیکہ نامہ نیکوکاران بدست راست ایشان و نامہ ہائے بد کاران بدست چپ ایشان پرواز کنند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال و بسند معتبر دیگر مروی است کہ آنحضرت ع فرمود کہ پارہ ٔ بدن من بسوی قبرے از قبرہا مگر قبر ہائی اہل بیت بسنگی من کشتہ خواہم شد بزہر ظلم و ستم و مدفون خواہم شد در زمین غربت پس ہر کہ بار بند د بسوے زیارت من دعایش مستجاب و گناہش آمرزیدہ شود و بسند ہائی صحیح از امام محمد تقی ع منقول است کہ ہر کہ پدرم را در طوس زیارت کند خدا گناہان گذشتہ و آیندہ او را بیامرزد و چون روز قیامت شود منبرے از برائے او در برابر منبر رسول خدا نصب کنند کہ بر آن منبر

باشد تا حق تعالی از حساب بندگان خود فارغ شود و بسند
معتبر از امام زادہ عبد العظیم رضی اللہ عنہ منقول است کہ
حضرت امام محمد تقی ع فرمود کہ زیارت نکند پدرم را احدے
پس باو برسد آزارے از باران یا سرما یا گرما مگر حرام
گرداند خدا بدن او را بر آتش جہنم و بسند حسن
منقول است کہ آنحضرت ع فرمود کہ حتم و لازم شدہ است
بر خدا برائے کسیکہ پدرم از زیارت کند در طوس با معرفت
حق او البتہ بہشت را باو عطا نماید باز بسند حسن
منقول است کہ عبد العظیم رضی اللہ عنہ بآنحضرت عرض کرد کہ متحیر
شدہ ام میان زیارت قبر امام حسین ع و میان زیارت قبر پدرت
پس چہ می فرمائی فرمود کہ در جائے خود باش پس داخل خانہ
شد و بیرون آمد و آب دیدہ ہائے مبارکش بر رویش
جاری بود پس فرمود کہ زیارت کنندگان قبر امام حسین ع بسیار اند
و زیارت کنندگان پدر من کم اند و بسند صحیح از آنحضرت
منقول است کہ در میان دو کوہ طوس قبضہ از خاک است
کہ از بہشت برداشتہ اند ہر کہ داخل آن شود ایمن باشد
در روز قیامت از آتش جہنم و بسند معتبر منقولست

که محمد بن سلیمان از امام محمد تقی ع پرسید که شخصی حج واجب خود کرده بعنوان
حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت حضرت رسول کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیرالمؤمنین
کرد و حق او می شناخت و میدانست که او حجت خداست بر
خلق او و درگاه خداست که از آن در بخدا باید رسید پس سلام کرد
بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین ع را زیارت کرد پس رفت
ببغداد و حضرت امام موسی ع را زیارت کرد پس بشهر خود
برگشت و درین وقت خدا او را آنقدر با روزی کرد که بحج میتوان رفت
کدام بهتر است برای این مرد که حج واجب خود را کرده است برگردد
و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا ع را زیارت
کند فرمود بلکه برود و بر پدرم سلام کند افضل است و باید که در
ماه رجب باشد و درین زمان نکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف
تشنیع است و بسند حسن منقول است که علی بن مهزیار
بخدمت آنحضرت ع عرض کرد که فدای تو شوم زیارت امام
رضا ع افضل است یا زیارت امام حسین ع فرمود زیارت
پدرم افضل است زیرا که امام حسین ع را همه کس زیارت
می کنند و پدرم را زیارت نمی کنند مگر خواص شیعه مؤلف میگوید
که گویا مراد این باشد [illegible] فضیلت امام حسین [illegible]

اکثر شیعه رغبت زیارت آن حضرت میکنند و فضیلت
زیارت امام رضا ع را کمتر شنیده اند و کمتر رغبت میکنند
پس این حکم مخصوص آن زمان خواهد بود و بنابراین
در هر عصری هر امام را که زیارت کمتر کنند زیارت او
افضل خواهد بود و ممکن است که مراد این باشد که امام
حسین ع را شیعه و سنّی زیارت میکنند و آن حضرت
را بغیر از شیعه زیارت نمی کنند یا آنکه هر که زیارت
آن حضرت میکند با اعتقاد با مامت آن حضرت
مخصوصان شیعه اند یعنی اثنا عشری زیرا که هر که اعتقاد
با مامت آن حضرت دارد بهمه ائمه اعتقاد دارد بخلاف
حضرت امام حسین ع که اکثر فرقهای شیعه اعتقاد بامامت
او دارند و حضرت که در حدیث سابق بسبب خوف
تشنیع سائل را برای زیارت منع فرمودند در غیر رجب
مختص بآن زمان بود ورنه در این زمان در هر فصل و در
هر موسم و در هر ماه برای زیارت می توان رفت بلکه
در کتب معجزات کرامات و معجزهای بسیار برای روضه
مقدسه آن حضرت ذکر کرده اند که ایراد میشود درین مقام

باعث تطویل کلام است مگر تبرکا و تیمنا به یک معجزه اکتفا
مینماییم و آن اینست بسند معتبر از ابن بابویه روایت
کرده که چون حضرت امام رضا ع به ده سرخ رسید و قتیکه
نزد مامون میرفت گفتند یا ابن رسول الله ظهر شده نماز
نمی کنید پس فرود آمد و آب طلبید گفتند که آب همراه نداریم
پس بدست مبارک خود زمین را کاوید آن قدر آب
جوشید که آن حضرت و هر که با آن حضرت بود وضو ساختند
و اثرش تا امروز باقیست و چون داخل سنا باد شد پشت
مبارک را گذاشت بکوهی که دیگها از آن می تراشند
فرمود که خدا وندا نفع به بخش باین کوه و برکت ده در هر
ظرفی میگذارند که از این کوه تراشند و فرمود که طعام
آن حضرت را نه پزند مگر در آن دیگها پس از آن روز
دیگها و ظرفها از آن تراشیدند و برکت یافتند —

دربیان کیفیت و اداب زیارت آنحضرت

بسند معتبر از ابو الصلت هروی منقول است که
گفت در خدمت حضرت امام رضا ع بودم که جمعی از
اهل قم بخدمت آن حضرت آمدند و سلام کردند پس

ایشان را جواب سلام فرمود و نزدیک خود طلبید و گفت
مرحبا خوش آمدید و شما شیعیان ما اید بحقیقت و در استی زود
خواهد آمد بر شما زمانی که در ان زمان بزیارت تربت من بیایند
در طوس هر که مرا زیارت کند و با غسل باشد از گناهان
بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و بسند
معتبر از حضرت امام علی نقی ع منقول است که هر که را بسوی
خدا حاجتی باشد پس زیارت کند قبر جدم امام رضا ع
را در شهر طوس و حالانکه غسل کرده باشد و نزد سر آن
حضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود
را طلبد پس بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برای
گناهی یا قطع رحمی سوال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت
بقعه ایست از بقعه های بهشت و هیچ مومنی او را زیارت
نمی کند مگر حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد کند و داخل
بهشت میگرداند و در حدیث معتبر دیگر از ائمه
منقول است که چون نزد قبر امام رضا ع میروی بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضٰى
الْاِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ وَحُجَّتِكَ عَلٰى مَنْ فَوْقَ

الارضین و من تحت الثری الصدیق الشهید
صلوٰة کثیرة تامة زاکیة متواصلة متواترة مترادفة
کافضل ما صلیت علی احد من اولیائک
و زیارت مشهور آن حضرت زیارتیست که در کتب معتبره
مذکور است و بمحمد بن الحسن الولید رضی الله عنه منسوب گردانیده
اند و از مزار ابن قولویه معلوم میشود که از ائمه مروی بوده
باشد و گفته اند که چون اراده نمائی که زیارت امام رضا علیه السلام را
در طوس بکنی پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی بگو در وقت
غسل بکنی اللّٰهم طهرنی و طهر لی قلبی و اشرح
لی صدری و اجر علی لسانی مدحتک و
الثناء علیک فانه لا قوة الا بک اللّٰهم
اجعله لی طهورا و شفاء پس چون بیرون روی
بر در خانه خود بایست و بگو اللّٰهم الیک وجهت
وجهی و علیک خلفت اهلی و مالی و ما
خولتنی و بک وثقت فلا تخیبنی یا من لا یخیب
من اراده و لا یضیع من حفظه صل علی
محمد و آل محمد و احفظنی بحفظک فانه

لا يُضيعُ من حفظت پس چون لسلامت برسی
نزدیک قبر آن حضرت غسل بکن و در وقت غسل بگو
اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي
وَاَجْرِ عَلٰى لِسَانِي مِدْحَتَكَ وَمَحَبَّتَكَ وَ
الثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْتُ
اَنَّ قُوَّةَ قِوَامِ دِيْنِي التَّسْلِيْمُ لِاَمْرِكَ وَالْاِتِّبَاعُ
لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَالشَّهَادَةُ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِكَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَنُوْرًا اِنَّكَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ پس بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را
و پای برهنه روانه شو با سکینه و وقار که آهسته بروی و دلت
بیاد خدا باشد و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ و گامهای خود را کوتاه
بردار و چون داخل روضهٔ مقدسه شوی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَ
بِاللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُوْلُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللّٰهِ پس

پروند یک ضریح وقبله را درپشت خود بگیر و رو بروی آن حضرت بایست و بگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ وَ اَنَّهٗ سَيِّدُ الْاَوَّلِيْنَ وَ الْاٰخِرِيْنَ وَ اَنَّهٗ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاۤءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَنَبِيِّكَ وَسَيِّدِ خَلْقِكَ اَجْمَعِيْنَ صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَاۤئِهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ بْنِ اَبِيْ طَالِبٍ عَبْدِكَ وَ اَخِيْ رَسُوْلِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهٗ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهٗ هَادِيًا لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيْلَ عَلٰى مَنْ بَعَثْتَهٗ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَ الدِّيْنِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضَاۤئِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيْمِنَ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهٖ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَاُمِّ السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ

الطُّهرِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ
الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِيْنَ صَلٰوةً لَا يَقْوٰى عَلٰى
اِحْصَائِهَا غَيْرُ ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ الْقَائِمَيْنِ فِيْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيْلَيْنِ
عَلٰى مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَيِ الدِّيْنِ
بِعَدْلِكَ وَفَصْلَيْ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ
الْقَائِمِ فِيْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيْلِ عَلٰى مَنْ
بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانِ الدِّيْنِ بِعَدْلِكَ
وَفَصْلِ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَبْدِكَ وَ
خَلِيْفَتِكَ فِيْ اَرْضِكَ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِنِ الصَّادِقِ عَبْدِكَ
وَوَلِيِّ دِيْنِكَ وَحُجَّتِكَ عَلٰى خَلْقِكَ اَجْمَعِيْنَ
الصَّادِقِ الْبَارِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُوْسَى بْنِ

جعفر عبدك الصالح و لسانك في خلقك الناطق بحكمتك و الحجة على بريتك اللهم صل على علي بن موسى الرضا المرتضى عبدك و ولي دينك القائم بعدلك و الداعي الى دينك و دين آبائه الصادقين صلوة لا يقوى على احصائها غيرك اللهم صل على محمد بن علي عبدك و وليك القائم بامرك و الداعي الى سبيلك اللهم صل على علي بن محمد عبدك و ولي دينك اللهم صل على الحسن بن علي العامل بامرك القائم في خلقك و حجتك المؤدي عن نبيك و شاهدك على خلقك المخصوص بكراماتك الداعي الى طاعتك و طاعة رسولك صلواتك عليهم اجمعين اللهم صل على حجتك و وليك القائم في خلقك صلوة تامة نامية باقية تعجل بها فرجه و تنصره بها و تجعلنا معه في الدنيا و الآخرة

اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِحُبِّھِمْ وَاُوَالِیْ
وَلِیَّھُمْ وَاُعَادِیْ عَدُوَّھُمْ فَارْزُقْنِیْ بِھِمْ
خَیْرَ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّیْ بِھِمْ شَرَّ
الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَھْوَالَ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ پس
می نشینی نزد سرآن حضرتؑ ومیگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا نُوْرَ اللّٰهِ فِیْ ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا عَمُوْدَ الدِّیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اٰدَمَ
صَفِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرَاھِیْمَ خَلِیْلِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِسْمٰعِیْلَ ذَبِیْحِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ
خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ وَحَبِیْبِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیِّ
ابْنِ اَبِیْ طَالِبٍ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَلِیِّ اللّٰهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَبِيْ مُحَمَّدٍ نِ الْحَسَنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ اَبِيْ عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ نِ الْبَاقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلِيْنَ وَ
الْاٰخِرِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ نِ
الصَّادِقِ الْبَارِّ الْاَمِيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَبِي
الْحَسَنِ مُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ نِ الْكَاظِمِ الْحَلِيْمِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ السَّعِيْدُ الْمَظْلُوْمُ الْمَقْتُوْلُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الْوَصِيُّ الْبَارُّ التَّقِيُّ اَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ
لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ
الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ وَالْبِدْعِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ پس غور در ابصرت
بجبانی و بگوئی اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ صَمَدْتُ مِنْ اَرْضِيْ وَقَطَعْتُ الْبِلَادَ

رجاء رحمتك فلا تخيبني ولا تردني بغير قضاء حوائجي
وارحم تقلبي على قبر ابن اخي رسولك صلواتك عليه
وآله بابي انت وامي اتيتك زائرا وافدا عائذا مما جنيت
على نفسي واحتطبت على ظهري فكن لي شافعا الى الله
تعالى يوم حاجتي وفقري وفاقتي فلك عند الله مقام محمود
وانت عند الله وجيه پس دست راست را بلند میکنی و دست چپ را
بر قبر میگذاری و میگوئی اللهم اني اتقرب اليك بحبهم وبولايتهم
اتولى آخرهم بما توليت به اولهم وابرء من كل وليجة دونهم
اللهم العن الذين بدلوا نعمتك واتهموا نبيك وجحدوا
بآياتك وسخروا بامامك وحملوا الناس على اكتاف آل محمد
اللهم اني اتقرب اليك باللعنة عليهم والبراءة منهم في
الدنيا والآخرة يا رحمن پس میگردی نزد پای آنحضرت میری و میگوئی
صلى الله عليك يا ابا الحسن صلى الله على روحك وبدنك صبرت
وانت الصادق المصدق قتل الله من قتلك بالايدي والالسن
پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن بر کشندهٔ حضرت امیرالمؤمنین و قاتلان حسین و قاتلان جمیع
اهلبیت بسوی خدا پس بیا نزد قبر و نزد سر اقدس آنحضرت دو رکعت نماز
سوره یس و در رکعت دوم سوره رحمن بخوان و جهد کن در

مؤمنین هر دو را و آنچه خواهی نزد آنحضرت بمان و باید نمازهای خود را نزد قبر بکنی و چون خواهی که وداع کنی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَنْتَ لَنا جُنَّةٌ مِنَ الْعَذابِ وَهذا اَوانُ انْصِرافی عَنْکَ اِنْ کُنْتَ اَذِنْتَ لی غَیْرَ راغِبٍ عَنْکَ وَلا مُسْتَبْدِلٍ بِکَ وَلا مُؤْثِرٍ عَلَیْکَ وَلا زاهِدٍ فی قُرْبِکَ وَقَدْ جُدْتُ بِنَفْسی لِلْحَدَثانِ وَتَرَکْتُ الْاَهْلَ وَالْاَوْلادَ وَالْاَوْطانَ فَکُنْ لی شافِعاً یَوْمَ حاجَتی وَفَقْری وَفاقَتی یَوْمَ لا یُغْنی عَنّی حَمیمی وَلا قَریبی یَوْمَ لا یُغْنی عَنّی والِدی وَلا وَلَدی اَسْاَلُ اللهَ الَّذی قَدَّرَ عَلَیَّ رِحْلَتی اِلَیْکَ اَنْ یُنَفِّسَ بِکَ کُرْبَتی وَاَسْاَلُ اللهَ الَّذی قَدَّرَ عَلَیَّ فِراقَ مَکانِکَ اَنْ لا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ رُجُوعی اِلَیْکَ وَاَسْاَلُ اللهَ الَّذی اَبْکی عَلَیْکَ عَیْنی اَنْ یَجْعَلَهُ لی سَبَباً وَذُخْراً وَاَسْاَلُ اللهَ الَّذی اَرانی مَکانَکَ وَهَدانی

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَبِّي اِيَّاكَ اَنْ يُوْرِدَنِي
حَوْضَكُمْ وَيَرْزُقَنِي مُرَافَقَتَكُمْ فِي الْجِنَانِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلٰى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَصِيِّ رَسُوْلِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
سَيِّدِ السَّاجِدِيْنَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ
عِلْمِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
الصَّادِقِ الْبَارِّ الْاَمِيْنِ وَمُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ
الْكَاظِمِ الْحَلِيْمِ وَعَلِيِّ بْنِ مُوْسَى الرِّضَا الْعَلِيْمِ
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ التَّقِيِّ الْجَوَادِ وَعَلِيِّ ابْنِ
مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ الْهَادِيْ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ
وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلٰى مَلَائِكَةِ اللّٰهِ الْبَاقِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقِيْمِيْنَ الْمُسَبِّحِيْنَ الَّذِيْنَ هُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ

اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اِيَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ آبَائِهِ الْمَاضِينَ وَاِنْ اَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ فَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَيَقُولُ اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ فَارْزُقْنِي حُبَّهُمْ وَمَوَدَّتَهُمْ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي اَلسَّلَامُ مِنِّي مَا بَقِيتُ وَدَائِمًا اِذَا فَنِيتُ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ

وچون از روضهٔ مقدسه بیرون آئی پشت بجانب قبر مکن تا از نظر تو نهان شود **مولف** گوید که چون زیارتهای دیگر منصوص از ائمه نبودند لهذا ایراد ننمودم و اگر کسی را حاجتی باشد آن زیارتها را از کتب مبسوطه مزارمثل بحار و غیره رجوع نماید و شیخ مفید علیه الرحمه ذکر کرده که بعد از نماز زیارت حضرت امام رضا ع این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ يَا اَللّٰهُ الدَّائِمُ فِي مُلْكِهِ

الْقَائِمُ فِي عِزِّهِ الْمُطَاعُ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ
فِي كِبْرِيَائِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِي دَيْمُومِيَّةِ بَقَائِهِ
الْعَادِلُ فِي بَرِيَّتِهِ الْعَالِمُ فِي قَضِيَّتِهِ الْكَرِيمُ
فِي تَاخِيرِ عُقُوبَتِهِ اِلٰهِي حَاجَاتِي مَصْرُوفَةٌ
اِلَيْكَ وَاٰمَالِي مَوْقُوفَةٌ لَدَيْكَ وَكُلَّمَا
وَفَّقْتَنِي مِنْ خَيْرٍ فَاَنْتَ دَلِيلِي عَلَيْهِ وَطَرِيقِي
اِلَيْهِ يَا قَدِيرًا لَا يَؤُدُهُ الْمَطَالِبُ يَا مَلِيًّا
يَلْجَأُ اِلَيْهِ كُلُّ رَاغِبٍ مَا زِلْتُ مَصْحُوبًا مِنْكَ
بِالنِّعَمِ جَارِيًا عَلَى عَادَاتِ الْاِحْسَانِ وَ
الْكَرَمِ اَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النَّافِذَةِ فِي جَمِيعِ
الْاَشْيَاءِ وَقَضَائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِي تَحْجُبُهُ
بِاَيْسَرِ الدُّعَاءِ وَبِالنَّظْرَةِ الَّتِي نَظَرْتَ بِهَا
اِلَى الْجِبَالِ فَتَشَامَخَتْ وَاِلَى الْاَرْضِينَ فَتَسَطَّحَتْ
وَاِلَى السَّمٰوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَاِلَى الْبِحَارِ
فَتَفَجَّرَتْ يَا مَنْ جَلَّ عَنْ اَدَوَاتِ لَحَظَاتِ الْبَشَرِ
وَلَطُفَ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكَرِ لَا تُحْمَدُ
يَا سَيِّدِي اِلَّا بِتَوْفِيقٍ مِنْكَ يَقْتَضِي حَمْدًا

ولا تشكر على أصغر منة إلا استوجبت بها
شكراً فمتى تحصى نعماؤك يا إلهي
وتجازى الاؤك يا مولاي وتكافى صنايعك
يا سيدي ومن نعمك تحمد الحامدون
ومن شكرك تشكر الشاكرون وأنت المعتمد
للذنوب في عفوك والناشر على الخاطئين
جناح سترك وأنت الكاشف للضر بيدك
فكم من سيئة أخفاها حلمك حتى
دخلت وحسنة ضاعفها فضلك
حتى عظمت عليها مجازاتك جللت أن
تخاف منك إلا العدل وأن يرجى منك
إلا الإحسان والفضل فامنن علي بما
أوجبه فضلك ولا تخذلني بما يحكم به
عدلك سيدي لو علمت الأرض بذنوبي
لساخت بي أو الجبال لهدتني أو السموات
لاختطفتني أو البحار لأغرقتني سيدي
سيدي سيدي مولاي مولاي

فقد تكرّمت ووفقتني لضيافتك فلا تحرمني ما
وعدت المتعرّضين لمسألتك يا معروف
العارفين يا معبود العابدين يا مشكور
الشاكرين يا جليس الذّاكرين يا محمود من
حمده يا موجود من طلبه يا موصوف من
وحّده يا محبوب من أحبّه يا غوث من أراده
يا مقصود من أناب إليه يا من لا يعلم الغيب إلّا هو
يا من لا يصرف السّوء إلّا هو يا من يدبّر الأمر إلّا هو يا من لا
يغفر الذّنب إلّا هو يا من لا يخلق الخلق إلّا هو يا من لا ينزل
الغيث إلّا هو صلّ على محمّد وآل محمّد واغفر لي يا خير الغافرين
ربّ إنّي أستغفرك استغفار حياء وأستغفرك استغفار رجاء وأستغفرك استغفار إنابة
وأستغفرك استغفار رغبة وأستغفرك استغفار رهبة
وأستغفرك استغفار طاعة وأستغفرك
استغفار إيمان وأستغفرك استغفار إقرار
وأستغفرك استغفار إخلاص وأستغفرك
استغفار تقوى وأستغفرك استغفار توكّل
وأستغفرك استغفار ذلّة وأستغفرك [illegible]

عاملي لك يا رب منك اليك فصل على محمد
وآل محمد وتب علي وعلى والدي بما تبت
وتتوب على جميع خلقك يا ارحم الراحمين
يا من تسمى بالغفور الرحيم صل على محمد
وآل محمد واقبل توبتي وزك عملي واشكر
سعيي وارحم ضراعتي ولا تحجب صوتي
ولا تخيب مسألتي يا غوث المستغيثين وابلغ
ائمتي سلامي ودعائي وشفعهم في
جميع ما سألتك واوصل هديتي اليهم
كما ينبغي لهم وزدهم من ذلك
ما انت اهله [illegible] اضعافا
لا يحصيها غيرك ولا حول ولا قوة الا بالله
العلي العظيم وصلى الله على اطيب المرسلين
محمد وآله الطاهرين +

در بيان آداب زيارت جميع ائمه

براى زيارت كردن چند امر مستحب است اول غسل
كردن و در ميان غسل و بعد از فراغ غسل ادعيه مذكوره

را خواندن دوم آنکه باید با جنابت داخل روضهای
مقدسه ایشان نشود سوم بر در روضه مقدسه ایستادن
ورخصت طلبیدن وسعی کردن در حصول رقت وخضوع
وبعد از حصول اذن داخل شدن است وبدون حصول رخصت خلاف ادب است چنانچه
حق تعالی میفرماید لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا
أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ و علما ذکر کرده اند که رقت چنانکه
علامت استجابت دعا است همچنین علامت اذن دخول
شدن است چهارم پوشیدن جامهای نفیس و پاکیزه
وبوی خوش کردن اما در خصوص زیارت حضرت
امام حسین عم پس ذکرش بالا گذشت پنجم بوسیدن
عتبه علیه وادعیه که دران وقت وارد شده است
خواندن لاکن بعض علما در استحباب بوسه دادن عتبه
عالیه حضرات علیهم السلام تامل نموده اند و شیخ
شهید رح گفته که مطلع نشده ایم بر نصی که بر ان اعتماد
دارم در باب بوسیدن عتبه لکن فرقه امامیه بر این اند
که خوب است و اگر زیارت کننده سجده کند و نیت
کند که از برای خدا سجده میکنم بشکرانه این امر که ما را

بایستادگان رسانید بهتر خواهد بود لاکن گمان حقیر اینست
که چونکه منعی درباب بوسیدن عتبه وارد نشده پس اگر بعمومات
درباب تعظیم وتکریم ایشان وارد شده عمل کند خوب است
دیگر اینکه نزد مؤلف اینستکه برای شکر این نعمت بعتبه
عالیه سجود میکنند برای معبود برحق بهتر آنست که درجای
دیگر بکنند تا که از مشابهت ملل وادیان دیگر بری شوند
چرا که ایشان بزرگان خود را معبود دانسته بر قبرهای
شان عبادت وسجده میکنند چنانکه ما محض برائے
خدا میکنیم والله تعالی اعلم ششم با موزه ونعلین وکفش
داخل روضه نشود وعمومات تعظیم دلالت براین دارد
بهتر آنست که چون نزدیک روضه شوند پابرهنه باشند
هفتم در وقت زیارت به نزدیک ضریح مقدس برود
باخضوع وخشوع وپشت بقبله ورو بمعصوم بایستد
هشتم گرد ضریح مقدس گردیدن اگرچه بعض علماء
تامل کرده اند نهم پهلوهای رو را بر قبر گذاشتن ودعا
وتضرع نمودن دهم نماز زیارت وغیر آن را در
پشت قبر وبالای سر کردن اما بیشتر بر قبر ومساوی از

قبر نایستد و پشت بقبر نکند یازدهم آنکه یا مدینه یا کعبه یا حائر حسین بیرون رود بیش از انکه انتظار جمع را نکشد ندا کنند او را ملائکه کجا میروی خدا ترا برنگردانند دوازدهم در نماز زیارت هر امامی سنت است که در رکعت اول سورهٔ حمد سوره یس و در رکعت دوم سورهٔ رحمن بخواند سیزدهم شیخ شهید ذکر کرده است که مستحب است تلاوت قرآن نزدیک ضریح هر امامی بکند و ثوابش را هدیه روح مقدس آن حضرت بکند چهاردهم چون بیرون آید از روضه پشت بقبر امام نکند پس پشت برگردد۔

فصل دوم

در بیان زیارات مختصه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و ائمه معصومین و بیان آنکه هر زیارتی را از نزدیک و دور میتوان کرد بدانکه زیارت رسول خدا صلی الله علیه و آله در شهرهای دیگر غیر مدینهٔ طیبه خواندن مستحب است از آن حضرت منقول است که خدا را ملکی چند اند که سیر میکنند بر زمین و هر که از امت من بر من سلام میفرستد میرسانند

وبسند صحیح منقول است که ابن ابی البصیر بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات وسلام باید فرستاد فرمود بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ ابْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبِيبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمِينَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّى اَتاكَ الْيَقِينُ فَجَزاكَ اللهُ يا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ ما جَزى نَبِيّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اِبْراهِيمَ وَآلِ اِبْراهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ودر روایت معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که خواهد زیارت کند قبر رسول خدا ص وقبر امیر المومنین ع وفاطمه ع و حسنین ع وقبرهای حجت های خدا را واو در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه ودو جامهٔ پاکیزه بپوشد وبیرون رود بصحرا پس چهار رکعت نماز بگذارد وبا هم

سور کہ میسر شود پس بایستد رو بقبلہ و بگوید اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضٰى
وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ
وَالْاَوْلَادُ الْاَعْلَامُ وَالْاُمَنَاءُ الْمُنْتَجَبُوْنَ
جِئْتُ انْقِطَاعًا اِلَيْكُمْ وَاِلٰى اٰبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ
الْخَلَفِ عَلٰى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِيْ لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَنُصْرَتِيْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ لِدِيْنِهٖ
فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّيْ لَمِنَ الْقَائِلِيْنَ
بِفَضْلِكُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا
اَزْعُمُ اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِي الْمُلْكِ
وَالْمَلَكُوْتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمَائِهٖ جَمِيْعُ خَلْقِهٖ
وَالسَّلَامُ عَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
در کتاب فصول از شیخ مفید رح منقول است کہ
فرمود رسول خدا ص کسیکہ سلام بفرستد بر من نزد قبر
من بشنوم و کسیکہ از دور سلام بفرستد آنہم بر من میرسد

وشیخ مفید و سید و شهید رحمهم اللہ می گویند
ھرگاہ از دور ارادہ زیارت رسول مقبول علیہ السلام بکنی پس
غسل بکن و در پیش روی خود شبیہ قبر مطہر آن حضرت
بساز و بر آن اسم مبارک آن حضرت بنویس و
بایست و دلت را متوجہ آن حضرت بکن و بگو اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَ
اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ وَاَنَّهٗ
سَيِّدُ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَاَنَّهٗ سَيِّدُ
الْاَنْبِيَاءِ الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَ
عَلٰى اٰلِهٖ وَعِتْرَتِهِ الطَّيِّبِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْلَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيْبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا قَائِمًا بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيْلِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغًا عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْبَشِيْرُ النَّذِيْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ
اللّٰهِ الَّذِيْ يُسْتَضَاءُ بِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
الْمَهْدِيِّيْنَ وَاَصْحَابِكَ الْمُنْتَجَبِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلٰى
اَبِيْكَ عَبْدِ اللّٰهِ وَعَلٰى اُمِّكَ اٰمِنَةَ بِنْتِ
وَهْبٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى عَمِّكَ حَمْزَةَ
سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
عَمِّكَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيْلِكَ اَبِيْ طَالِبٍ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَحْمَدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلَى الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَالسَّابِقَ اِلٰى

رَحْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلَى
رُسُلِهِ وَالْخَاتَمِ لِأَنْبِيَائِهِ وَالشَّاهِدِ عَلَى
خَلْقِهِ وَالشَّفِيعِ إِلَيْهِ وَالْمَكِينِ لَدَيْهِ
وَالْمُطَاعِ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدِ مِنَ الْأَوْصَافِ
وَالْمُحَمَّدِ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ
الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمِ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ وَالْفَائِزِ
بِالسِّبَاقِ وَالْفَائِتِ عَنِ اللِّحَاقِ تَسْلِيمَ
عَارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ فِي
قِيَامِهِ بِوَاجِبِكَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ
مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ
مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ
حَلَالَكَ مُحَرِّمٍ حَرَامَكَ أَشْهَدُ يَا
رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَأَتَحَمَّلُهَا
عَنْ كُلِّ جَاحِدٍ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ
رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ
الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ

رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ
وَاَدَّيْتَ الْحَقَّ الَّذِىْ كَانَ عَلَيْكَ وَ
اَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ وَغَلُظْتَ
عَلَى الْكَافِرِيْنَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِكَ اَشْرَفَ
مَحَلِّ الْمُكَرَّمِيْنَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِيْنَ
وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِيْنَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ
لَاحِقٌ وَلَا يَفُوْقُكَ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ
وَلَا يَطْمَعُ فِىْ اِدْرَاكِكَ طَامِعٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
الَّذِىْ اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَ
هَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ
مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزَاكَ اللّٰهُ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ
مِنْ مَبْعُوْثٍ اَفْضَلَ مَا جَازٰى نَبِيًّا عَنْ
اُمَّتِهٖ وَرَسُوْلًا عَمَّنْ اَرْسَلَهٗ اِلَيْهِ بِاَبِىْ
اَنْتَ وَاُمِّىْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ زُرْتُكَ
عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقِرًّا [illegible] مُسْتَبْصِرًا
بِضَلَالَةِ مَنْ خَا[illegible]

وَاَصْحَابِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ
عَلَيْهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي وَ
مَالِي وَوَلَدِي اَنَا اُصَلِّي عَلَيْكَ كَمَا
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَصَلّٰى عَلَيْكَ مَلٰئِكَتُهُ
وَاَنْبِيَاۤئُهُ وَرُسُلُهُ صَلٰوةً مُّتَتَابِعَةً وَّافِرَةً مُّتَوَاصِلَةً
لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا اَمَدَ وَلَا اَجَلَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ كَمَا
اَنْتَ اَهْلُهُ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا پس ہر دو کف دست اکشادہ کن وبگو
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِيَ
بَرَكَاتِكَ وَفَوَاضِلَ خَيْرَاتِكَ وَشَرَائِفَ
تَحِيَّاتِكَ وَتَسْلِيْمَاتِكَ وَكَرَامَاتِكَ وَرَحَمَاتِكَ
وَصَلَوَاتِ مَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَاَنْبِيَائِكَ
الْمُرْسَلِيْنَ وَاَئِمَّتِكَ الْمُنْتَجَبِيْنَ وَعِبَادِكَ
الصَّالِحِيْنَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِيْنَ
وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ
وَالْاٰخِرِيْنَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ
وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيْرِكَ وَاَمِيْنِكَ

وَمَلَكِيْنِكَ وَنَجِيْبِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيْبِكَ وَ
خَلِيْلِكَ وَصَفِيِّكَ وَصِفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ
وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خِيَرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ
وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَ مُنْقِذِ الْعِبَادِ
مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ وَدَاعِيْهِمْ اِلٰى دِيْنِكَ
الْقَيِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيِّيْنَ مِيْثَاقًا وَ
اٰخِرِهِمْ مَبْعَثًا اَلَّذِيْ غَمَسْتَهٗ فِيْ بَحْرِ
الْفَضِيْلَةِ لِلْمَنْزِلَةِ الْجَلِيْلَةِ وَالدَّرَجَةِ
الرَّفِيْعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِيْرَةِ فَاَوْدَعْتَهُ
الْاَصْلَابَ الطَّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهٗ مِنْهَا اِلَى
الْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِنْكَ لَهٗ وَتَحَنُّنًا
مِنْكَ عَلَيْهِ اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهٖ وَحِرَاسَتِهٖ
وَحِفْظِهٖ وَحِيَاطَتِهٖ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا
عَاصِمَةً حَجَبْتَ بِهَا عَنْهُ مَدَانِسَ الْعَهْرِ
وَمَعَائِبَ السِّفَاحِ حَتّٰى رَفَعْتَ بِهٖ نَوَاظِرَ
الْعِبَادِ وَاَحْيَيْتَ بِهٖ مَيْتَ الْبِلَادِ بِاَنْ

كُشِفَتْ مِنْ نُوْرِ وِلَادَتِهٖ ظُلَمُ الْاَسْتَارِ وَاُلْبِسَتْ
حَرَمَكَ فِيْهِ حُلَلَ الْاَنْوَارِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا
خَصَصْتَهٗ بِشَرَفِ هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيْمَةِ
وَذُخْرِ هٰذِهِ الْمَنْقَبَةِ الْعَظِيْمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ
كَمَا وَفٰى بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَقَاتَلَ
اَهْلَ الْجُحُوْدِ عَلٰى تَوْحِيْدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ
الْكُفْرِ فِيْ اِعْزَازِ دِيْنِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوٰى
فِيْ مُجَاهَدَةِ اَعْدَائِكَ وَاَوْجَبَ لَهٗ بِكُلِّ
اَذًى مَسَّهٗ اَوْ كَيْدٍ اَحَسَّ بِهٖ مِنَ الْفِئَةِ
الَّتِيْ حَاوَلَتْ قَتْلَهٗ فَضِيْلَةً تَفُوْقُ الْفَضَائِلَ
وَتَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيْلَ مِنْ نَوَائِلِكَ فَلَقَدْ اَسَرَّ
الْحَسْرَةَ وَاَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ
يَتَخَطَّ مَا مُثِّلَ مِنْ وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهٖ صَلٰوةً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَ
بَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِيَّةً كَثِيْرَةً وَسَلَامًا وَّاٰتِنَا مِنْ
لَّدُنْكَ فِيْ مُوَالَاتِهِمْ فَضْلًا وَّاِحْسَانًا وَّ
رَحْمَةً وَّغُفْرَانًا اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ

پس دو رکعت نماز بخوان بهر سوره که خواهی و سید
ستگوید که چهار رکعت نماز بخوانی بهر سوره که خواهی
و بعض علما گفته اند که هرگاه فارغ شوی از نماز
و زیارت تسبیح حضرت فاطمه زهراء بخوان و بعد
از ان این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِیِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَوٰاتُكَ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَلَوْ اَنَّهُمْ
اِذْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ
وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا
رَّحِیْمًا وَلَمْ اَحْضُرْ زَمَانَ رَسُوْلِكَ عَلَیْهِ وَ
اٰلِهِ السَّلَامُ وَقَدْ زُرْتُهٗ رَاغِبًا تَآئِبًا مِنْ
سَیِّئِ عَمَلِیْ وَمُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوْبِیْ وَ
مُقِرًّا لَكَ بِهَا وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا مِنِّیْ وَمُتَوَجِّهًا
اِلَیْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَوٰاتُكَ
عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ فَاجْعَلْنِی اللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَیْتِهٖ عِنْدَكَ وَجِیْهًا فِی الدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِیْنَ یَا مُحَمَّدُ یَا رَسُوْلَ
اللّٰهِ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ یَا نَبِیَّ اللّٰهِ یَا سَیِّدَ

خلق الله اِنّی اَتوجّہ بِکَ اِلی اللهِ ربِّکَ و
ربّی لیغفرلی ذُنُوبی و یتقبّل منّی عملی و
یقضی حوائجی تکن لی شفیعًا عند ربّکَ
و ربّی فنعم المسئول المولی ربّی و نعم الشفیع
انت یا محمّد علیکَ و علی اھل بیتکَ
السّلام اللّھمّ و اوجب لی منک المغفرۃ
و الرّحمۃ و الرزق الواسع الطّیّب النّافع
کما اوجبت لمن اتی نبیّک محمّدًا صلواتک
علیہ و اٰلہ و ھو حیّ فاقرّ لہ بذنوبہ فاستغفر
لہ رسولک علیہ السّلام فغفرت لہ برحمتک
یا ارحم الرّاحمین اللّھمّ و قد اَمّلتک
و رجوتک و قمت بین یدیک و رغبت
الیک عمّن سواک و قد اَمّلت جزیل
ثوابک و انّی مقرّ غیر منکرٍ و تائب الیک
ممّا اقترفت و عائذ بک فی ھذا المقام
ممّا قدّمت من الاعمال الّتی تقدّمت
الیّ فیھا و نھیتنی عنھا و اوعدت علیھا

یا الغفار

بِالْعِقَابِ وَاَعُوْذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ تُقِيْمَنِيْ
مَقَامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ فِيْهِ
الْاَسْتَارُ وَتُبْدُوْ فِيْهِ الْاَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ
وَتَرْعَدُ فِيْهِ الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَ
النَّدَامَةِ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ
الْاٰزِفَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ
يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ
يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا
الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُوْمُ
النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ
اَخِيْهِ وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ يَوْمَ
تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَاْتِيْ
كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّوْنَ
فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ لَا يُغْنِيْ
مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْئًا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ
اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ
يَوْمَ يُرَدُّوْنَ اِلَى اللّٰهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ

مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُوْفِضُوْنَ
وَكَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ
اِلَى اللّٰهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ رَجًّا
يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ
الْمَشْهُوْدِ يَوْمَ تَكُوْنُ الْمَلٰئِكَةُ صَفًّا صَفًّا اَللّٰهُمَّ
ارْحَمْ مَوْقِفِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِيْ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ
وَلَا تُخْزِنِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلٰى
نَفْسِيْ وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيَائِكَ
مُنْطَلَقِيْ وَفِيْ زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مَحْشَرِيْ وَاجْعَلْ حَوْضَهٗ مَوْرِدِيْ وَفِي الْغُرِّ
الْكِرَامِ مَصْدَرِيْ وَاَعْطِنِيْ كِتَابِيْ بِيَمِيْنِيْ حَتّٰى
اَفُوْزَ بِحَسَنَاتِيْ وَتُبَيِّضَ بِهٖ وَجْهِيْ وَتُيَسِّرَ بِهٖ
حِسَابِيْ وَتُرَجِّحَ بِهٖ مِيْزَانِيْ وَاَمْضِيْ مَعَ الْفَائِزِيْنَ
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ اِلٰى رِضْوَانِكَ وَجِنَانِكَ
يَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ
تَفْضَحَنِيْ فِيْ ذٰلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَائِقِ

بجرِیرتی او ان القی الخزی و النّدامۃ بخطیئتی
او ان تظھر فیہ سیاٰتی علی حسناتی او ان تنوّہ
بین الخلائق باسمی یا کریم العفو العفو السّتر
السّتر اللّٰھمّ و اعوذبک من ان تکون فی ذٰلک
الیوم فی مواقف الاشرار موقفی او فی مقام
الاشقیاء مقامی و اذا میّزت بین خلقک فسقت
کلّا باعمالھم زمرًا الی منازلھم فسقنی
برحمتک فی عبادک الصّالحین و فی زمرۃ
اولیائک المتّقین الی جنّاتک جنّات
النّعیم یا ربّ العالمین و بسید سگو پدیکرحضت
سوا آنحضرت و بگو السّلام علیک یا رسول اللّٰہ
السّلام علیک ایّھا البشیر النّذیر السّلام
علیک ایّھا السّراج المنیر السّلام علیک ایّھا
السّفیر بین اللّٰہ و بین خلقہ اشھد یا رسول
اللّٰہ انّک کنت نورًا فی الاصلاب الشّامخۃ
والارحام المطھّرۃ لم تنجّسک الجاھلیّۃ
بانجاسھا و لم تلبسک من مدلھمّات

ثوابها وأشهد يا رسول الله أني مؤمن
بك وبالأئمة من أهل بيتك موقن بجميع
ما أتيت به راض مؤمن وأشهد أن
الأئمة من أهل بيتك أعلام الهدى
والعروة الوثقى والحجة على أهل الدنيا
اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارة نبيك
عليه السلام وإن توفيتني فإني أشهد في
مماتي على ما أشهد عليه في حياتي
إنك أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك
لك وأن محمداً عبدك ورسولك وأن
الأئمة من أهل بيته أنصارك وحججك
على خلقك وخلفاؤك في عبادك وأعلامك
في بلادك وخزان علمك وحفظة سرك
وتراجمة وحيك اللهم صل على محمد وآل محمد
وبلغ روح نبيك محمد وآله في ساعتي
هذه وفي كل ساعة تحية مني وسلاماً والسلام
عليك يا رسول الله ورحمة الله وبركاته

لا جعله الله آخر تسلیمی علیک و زیارت مذکوره
آن حضرت ص در ایام متبرکه و متبرکه خصوصاً بروز ولادت
که آن هفدهم ربیع الاول و بروز وفات و آن بست
و هشتم صفر و بروز بعثت آن حضرت و آن بست و هفتم
رجب و روز فتح بدر و آن بست و هفتم شهر رمضان
و روز فتح مکه و آن بستم شهر رمضان و بروز جنگ احد
و آن هفدهم شوال و بروز فتح خیبر و آن بست و
چهارم رجب و بروز مباهله که آن بست و چهارم ذیحجه
و بروایتی بست و پنجم و شب هجرت از مکه بمدینه و آن
اول شب ربیع الاول است و بروز دخول آنحضرت
در مدینه منوره و آن دوازدهم ربیع الاول و بروز خروج
آن حضرت از شعب ابی طالب و آن پانزدهم رجب
است و بشب حامله شدن آمنه و آن شب نوزدهم
جمادی الاخری است و شب معراج و آن بست و یکم
ماه رمضان و بروایتی نهم ذیحجه و بروایتی هفدهم ربیع الاول است
و بروز تزویج آن حضرت بخدیجه و آن دهم ربیع الاول
زیارت مخصوصه جناب سیده ع

سید بن طاؤس رح روایت کرده که هر که آن سیده را زیارت بکند
بگوید السلام علیک یا سیدة نساء العالمین
که در اعمال مدینه مستوره گذشت پس در سائر ایام شریفه
و اوقات متبرکه زیارت آن معصومه اولی و افضل است
مثل روز ولادت آن حضرت که بستم ماه جمادی الثانیه و روز
وفات آن معصومه که سیم ماه مذکور است و روز تزویج آن
حضرت با امیر المومنین ع که پانزدهم ماه رجب یا اول ماه
ذیحجه یا ششم ذیحجه است و شب زفاف آن حضرت که روز
نوزدهم ماه ذیحجه یا بیست و یکم ماه محرم است و روز مباهله که بالا
گذشت و روز نزول هل اتی که آن بست و پنجم ذیحجه
و غیر اینها که در آنها فضیلتی و کراستی از آن معصومه
شده باشد بخواند۔ زیارات مختص جناب امیر ع
در حدیث معتبر از ابی نصر منقول است که حضرت امام
رضا ع باو گفت که ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو
بروز غدیر نزد قبر اقدس حضرت امیر المومنین علیه السلام
بدرستیکه حق تعالی می آمرزد درین روز گناه هفتاد ساله
هزار مرد مومن و زن مومنه را و آزاد می کند

از آتش جهنم معادل برابر آنچه آنرا ادا کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و در شب فطر و یک درهم درین روز برابر است با هزار درهم اگر به برادران مومن عارف بحق اهلبیت بدهی و عطا به برادران مومن بسیار بکن و شاد کن درین روز هر مرد مومن و زن مومنه را پس فرمود که ای اهل کوفه خدا بشما خیر بسیار داده است و شما از ان جماعتی هستید که خدا دل ایشان را برای ایمان امتحان کرده است پیوسته خوار و مظلوم و امتحان کرده شده اید بر شما ریخته می شود بلای سختی پس بر طرف می کنید و دور می کند از شما خدا و ندیکه دفع کننده بلاهای عظیم است و الله که اگر مردم فضیلت این روز را چنانکه باید بدانند هر آئنه ملائکه با ایشان هر روز ده مرتبه مصافحه کنند و باین نحو زیارت بکن چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبه منوره و رخصت طلب نما پس پای راست را مقدم دار و داخل شو تا نزدیک ضریح اقدس و پشت بقبله در برابر ضریح انور بایست و بگو

اَلسَّلَامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُوْلِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ
وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَمِيْنِ
اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهٖ وَعَزَائِمِ اَمْرِهٖ وَالْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ
وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ
كُلِّهٖ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَصَلَوَاتُهٗ وَتَحِيَّاتُهٗ
وَالسَّلَامُ عَلٰى اَنْبِيَائِهٖ وَرُسُلِهٖ وَمَلٰئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِيْنَ
وَعِبَادِهِ الصَّالِحِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدَ الْوَصِيِّيْنَ وَوَارِثَ عِلْمِ
النَّبِيِّيْنَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَمَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِيْنَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ
يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ فِيْ اَرْضِهٖ وَسَفِيْرَهٗ فِيْ خَلْقِهٖ وَ
حُجَّتَهُ الْبَالِغَةَ عَلٰى عِبَادِهٖ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا دِيْنَ اللّٰهِ الْقَوِيْمَ وَصِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيْمَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَاُ الْعَظِيْمُ الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ
مُخْتَلِفُوْنَ وَعَنْهُ يُسْئَلُوْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ اٰمَنْتَ بِاللّٰهِ وَهُمْ مُشْرِكُوْنَ
وَصَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُوْنَ وَجَاهَدْتَ

وَهُمْ مُجْمِعُونَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّيْنَ
صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ
عَلَى الظَّالِمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُسْلِمِيْنَ
وَيَعْسُوْبَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِمَامَ الْمُتَّقِيْنَ وَقَائِدَ الْغُرِّ
الْمُحَجَّلِيْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُوْ
رَسُوْلِ اللّٰهِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُ عِلْمِهِ وَاَمِيْنُهُ عَلٰى
شَرْعِهِ وَخَلِيْفَتُهُ فِيْ اُمَّتِهِ وَاَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَ
صَدَّقَ بِمَا اُنْزِلَ عَلٰى نَبِيِّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللّٰهِ
مَا اَنْزَلَهُ فِيْكَ فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ وَاَوْجَبَ عَلٰى اُمَّتِهِ
فَرْضَ طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ
لَكَ وَجَعَلَكَ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَا
جَعَلَهُ اللّٰهُ كَذٰلِكَ ثُمَّ اَشْهَدَ اللّٰهَ تَعَالٰى فَقَالَ
اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ فَقَالُوا اللّٰهُمَّ بَلٰى فَقَالَ اللّٰهُمَّ
اشْهَدْ وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا وَحَاكِمًا بَيْنَ الْعِبَادِ فَلَعَنَ
اللّٰهُ جَاحِدَ وِلَايَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرَارِ وَنَاكِثَ عَهْدِكَ
بَعْدَ الْمِيْثَاقِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ تَعَالٰى
وَاَنَّ اللّٰهَ تَعَالٰى لَمُوْفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عَاهَدَ

عَلَيْهِ اللهُ فَسَيُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الْحَقُّ الَّذِي نَطَقَ بِوِلَايَتِكَ التَّنْزِيلُ
وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْاُمَّةِ بِذٰلِكَ الرَّسُولُ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ وَاَخَاكَ الَّذِينَ تَاجَرْتُمُ
اللهَ بِنُفُوسِكُمْ فَاَنْزَلَ اللهُ فِيكُمْ اِنَّ اللهَ
اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ
الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ
وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ
وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ
الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ اَلتَّائِبُونَ
الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ
الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ
لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
اَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا اٰمَنَ بِالرَّسُولِ الْاَمِينِ وَاَنَّ
الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عَانِدٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي
ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَاَكْمَلَهُ بِوِلَايَتِكَ
يَوْمَ الْغَدِيرِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ

الرحيم وان هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا
السبل فتفرق بكم عن سبيله ضل والله واضل من اتبع
سواك وعند عن الحق من عاداك اللهم سمعنا
لامرك واطعنا واتبعنا صراطك المستقيم فاهدنا
ربنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا الى طاعتك واجعلنا
من الشاكرين لانعمك واشهد انك لم تزل للهوى
مخالفا وللتقى محالفا وعلى كظم الغيظ قادرا وعن الناس عافيا
غافرا واذا عصي الله ساخطا واذا اطيع الله راضيا
وبما عهد اليك عاملا راعيا لما استحفظت
حافظا لما استودعت مبلغا ما حملت منتظرا
ما وعدت واشهد انك ما اتقيت ضارعا
ولا امسكت عن حقك جازعا ولا احجمت عن
مجاهدة عاصيك ناكلا ولا اظهرت الرضا
بخلاف ما يرضي الله مداهنا ولا وهنت لما
اصابك في سبيل الله ولا ضعفت ولا استكنت
عن طلب حقك مراقبا معاذ الله ان تكون كذلك
بل اذ ظلمت احتسبت ربك

إليهِ أمرَكَ وذكّرتهُم فما ادّكروا ووعظتهُم فما
اتّعظوا وخوّفتهم اللهَ فما تخوّفوا وأشهدُ أنّكَ يا
أميرَ المؤمنينَ جاهدتَ في اللهِ حقّ جهادهِ
حتّى دعاكَ اللهُ إلى جوارهِ وقبضكَ إليهِ باختيارهِ
وألزمَ أعداءكَ الحجّةَ بقتلهم إيّاكَ لتكونَ الحجّةُ
لكَ عليهم معَ ما لكَ من الحججِ البالغةِ على
جميعِ خلقهِ السّلامُ عليكَ يا أميرَ المؤمنينَ
عبدتَ اللهَ مخلصاً وجاهدتَ في
اللهِ صابراً وجدتَ بنفسكَ محتسباً و
عملتَ بكتابهِ واتّبعتَ سنّةَ نبيّهِ وأقمتَ
الصّلوةَ وآتيتَ الزّكوةَ وأمرتَ بالمعروفِ
ونهيتَ عن المنكرِ ما استطعتَ مبتغياً
ما عندَ اللهِ راغباً فيما وعدَ اللهُ لا تحفلُ
بالنّوائبِ ولا تهنُ عندَ الشّدائدِ ولا تحجمُ
عن محاربٍ أفكَ من نسبَ غيرَ ذلكَ
إليكَ وافترى باطلاً عليكَ وأولى لمن
عندَ عنكَ لقد جاهدتَ في اللهِ حقّ جهادهِ

وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذٰى صَبْرَ احْتِسَابٍ وَاَنْتَ
اَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَصَلّٰى لَهٗ وَجَاهَدَ وَ
اَبْدٰى صَفْحَتَهٗ فِىْ دَارِ الشِّرْكِ وَالْاَرْضُ مَشْحُوْنَةٌ
ضَلَالَةً وَالشَّيْطَانُ يُعْبَدُ جَهْرَةً وَاَنْتَ
الْقَائِلُ لَا تَزِيْدُنِىْ كَثْرَةُ النَّاسِ حَوْلِىْ عِزَّةً
وَلَا تَفَرُّقُهُمْ عَنِّىْ وَحْشَةً وَلَوْ اَسْلَمَنِى النَّاسُ
جَمِيْعًا لَمْ اَكُنْ مُتَضَرِّعًا اِعْتَصَمْتَ بِاللّٰهِ
فَعَزَزْتَ وَاٰثَرْتَ الْاٰخِرَةَ عَلَى الْاُوْلٰى فَزَهِدْتَ
وَاَيَّدَكَ اللّٰهُ وَهَدَاكَ وَاَخْلَصَكَ وَاجْتَبَاكَ
فَمَا تَنَاقَضَتْ اَفْعَالُكَ وَلَا اخْتَلَفَتْ اَقْوَالُكَ
وَلَا تَقَلَّبَتْ اَحْوَالُكَ وَلَا ادَّعَيْتَ وَلَا افْتَرَيْتَ
عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ اِلَى الْحُطَامِ وَلَا
دَنَّسَكَ الْاٰثَامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّكَ
وَيَقِيْنٍ مِّنْ اَمْرِكَ تَهْدِىْ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيْمٍ اَشْهَدُ شَهَادَةَ حَقٍّ وَاُقْسِمُ بِاللّٰهِ
قَسَمَ صِدْقٍ اَنَّ مُحَمَّدًا وَاٰلَهٗ صَلَوَاتُ اللّٰهِ
عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ وَاَنَّكَ مَوْلَاىَ وَمَوْلٰى

المؤمنين وانك عبد الله ووليه واخو الرسول
ووصيه ووارثه وانه القائل لك والذى
بعثنى بالحق ما امن بى من كفر بك ولا اقر با
الله من جحدك وقد ضل من صد عنك
ولم يهتد الى الله ولا الى من لا يهتدى
بك وهو قول ربى عز وجل وانى لغفار لمن
تاب وامن وعمل صالحا ثم اهتدى الى
ولايتك مولاى فضلك لا يخفى ونورك لا
يطفى وان من جحدك الظلوم الاشقى مولاى
انت الحجة على العباد والهادى الى الرشاد
والعدة للمعاد مولاى لقد رفع الله فى الاولى
منزلتك واعلى فى الاخرة درجتك وبصرك
ما عمى على من خالفك وحال بينك
وبين مواهب الله لك فلعن الله مستحلى
الحرمة منك وذائد الحق عنك واشهد
انهم الاخسرون الذين تلفح وجوههم النار
وهم فيها كالحون واشهد انك ما اقدمت

وَلَا اَحْجَمْتُ وَلَا نَطَقْتُ وَلَا اَمْسَكْتُ اِلَّا بِاَمْرٍ
مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ قُلْتُ وَالَّذِيْ نَفْسِيْ بِيَدِكَ
لَقَدْ نَظَرَ اِلَيَّ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ اَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدْمًا
فَقَالَ يَا عَلِيُّ اَنْتَ مِنِّيْ بِمَنْزِلَةِ هَارُوْنَ مِنْ
مُوْسٰى اِلَّا اَنَّهٗ لَا نَبِيَّ بَعْدِيْ وَاُعْلِمُكَ اَنَّ
مَوْتَكَ وَحَيٰوتَكَ مَعِيْ وَعَلٰى سُنَّتِيْ فَوَاللّٰهِ
مَا كَذَبْتُ وَلَا كُذِبْتُ وَلَا ضَلَلْتُ
وَلَا ضُلَّ بِيْ وَلَا نَسِيْتُ مَا عَهِدَ اِلَيَّ رَبِّيْ وَاِنِّيْ
لَعَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّيْ بَيَّنَهَا لِنَبِيِّهٖ وَبَيَّنَهَا النَّبِيُّ لِيْ وَاِنِّيْ لَعَلَى
الطَّرِيْقِ الْوَاضِحِ اَلْفُظُهٗ لَفْظًا صَدَقْتَ وَاللّٰهِ وَقُلْتَ
الْحَقَّ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَاوَاكَ بِمَنْ نَاوَاكَ وَاللّٰهُ
جَلَّ اسْمُهٗ يَقُوْلُ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ
وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ عَدَلَ بِكَ مَنْ فَرَضَ اللّٰهُ عَلَيْهِ
وِلَايَتَكَ وَاَنْتَ وَلِيُّ اللّٰهِ وَاَخُوْ رَسُوْلِهٖ وَالذَّابُّ
عَنْ دِيْنِهٖ وَالَّذِيْ نَطَقَ الْقُرْاٰنُ بِتَفْضِيْلِهٖ قَالَ
اللّٰهُ تَعَالٰى وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِيْنَ عَلَى الْقَاعِدِيْنَ

اَجْرًا عَظِيْمًا دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ
اللّٰهُ غَفُوْرًا رَحِيْمًا وَقَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى اَجَعَلْتُمْ
سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ
اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجَاهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
لَا يَسْتَوُوْنَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ
اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجَاهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَائِزُوْنَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ
بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنّٰتٍ لَهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ
مُقِيْمٌ خَالِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ
عَظِيْمٌ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَخْصُوْصُ بِمِدْحَةِ اللّٰهِ
الْمُخْلِصُ لِطَاعَةِ اللّٰهِ لَمْ تَبْغِ بِالْهُدٰى بَدَلًا
وَلَمْ تُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّكَ اَحَدًا وَاَنَّ اللّٰهَ تَعَالٰى
اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ فِيْكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ اَمَرَهُ بِاِظْهَارِ
مَا اَوْلَاكَ لِاُمَّتِهٖ اِعْلَاءً لِشَاْنِكَ وَاِعْلَانًا
لِبُرْهَانِكَ وَدَحْضًا لِلْاَبَاطِيْلِ وَقَطْعًا لِلْمَعَاذِيْرِ
فَلَمَّا اَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِيْنَ وَاتَّقٰى فِيْكَ

المنافقين اوحى اليه رب العالمين يا ايها
الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك فان لم
تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك من
الناس فوضع على نفسه اوزار المسير و
نهض فى رمضاء الهجير فخطب واسمع و
نادى فابلغ ثم سالهم اجمع فقال هل
بلغت فقالوا اللهم بلى فقال اللهم اشهد ثم
قال الست اولى بالمؤمنين من انفسهم فقالوا
بلى فاخذ بيدك وقال من كنت مولاه فهذا
على مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه
وانصر من نصره واخذل من خذله فما
امن بما انزل الله فيك على نبيه الا قليل
ولا زاد اكثرهم غير تخسير ولقد انزل الله
تعالى فيك من قبل وهم كارهون يا ايها الذين
امنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف ياتى
الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين
اعزة على الكافرين يجاهدون فى

سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ
اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ وَمَنْ
يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَعْلَمُ أَنَّ هٰذَا هُوَ
الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ مَنْ عَارَضَهُ فَاسْتَكْبَرَ
وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ
مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَسَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَأَوَّلَ الْعَابِدِينَ وَأَزْهَدَ
الزَّاهِدِينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَصَلَوَاتُهُ
وَتَحِيَّاتُهُ أَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعَامِ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا
وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا إِنَّمَا لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكُورًا وَفِيكَ أَنْزَلَ اللّٰهُ تَعَالَىٰ وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ

أنفسهم ولو كان بهم خصاصة ومن يوق شح نفسه
فأولئك هم المفلحون وأنت الكاظم للغيظ و
العافي عن الناس والله يحب المحسنين وأنت
الصابر في البأساء والضراء وحين
البأس وأنت القاسم بالسوية والعادل
في الرعية والعالم بحدود الله من جميع البرية
والله تعالى أخبر عما أولاك من فضله بقوله
أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون
أما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات
المأوى نزلا بما كانوا يعملون وأنت المخصوص
بعلم التنزيل وحكم التأويل ونص الرسول
ولك المواقف المشهودة والمقامات المشهورة
والأيام المذكورة يوم بدر ويوم الأحزاب
إذ زاغت الأبصار وبلغت القلوب الحناجر
وتظنون بالله الظنونا هنالك ابتلي المؤمنون
وزلزلوا زلزالا شديدا وإذ يقول المنافقون
والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله و

رسوله الا غرورا واذ قالت طائفة منهم
يا اهل يثرب لا مقام لكم فارجعوا ويستاذن
فريق منهم النبي يقولون ان بيوتنا عورة
وما هي بعورة ان يريدون الا فرارا وقال الله
تعالى ولما رأى المؤمنون الاحزاب قالوا هذا
ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله
وما زادهم الا ايمانا وتسليما نقلت عنهم
وهزمت جمعهم ورد الله الذين كفروا
بغيظهم لم ينالوا خيرا وكفى الله المؤمنين
القتال وكان الله قويا عزيزا ويوم احد
اذ يصعدون ولا يلوون على احد والرسول
يدعوهم في اخراهم وانت تذود بهم المشركين
عن النبي ذات اليمين وذات الشمال حتى
ردهم الله تعالى عنكما خائفين ونصرك
الخاذلين ويوم حنين على ما نطق به التنزيل
اذ اعجبتكم كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت
عليكم الارض بما رحبت ثم وليتم مدبرين

ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنُونَ اَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَعَمُّكَ الْعَبَّاسُ
يُنَادِي الْمُنْهَزِمِينَ يَا اَصْحَابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ
يَا اَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجَابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ
كَفَيْتَهُمُ الْمُؤْنَةَ وَتَكَفَّلْتَ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعَادُوا
آيِسِينَ مِنَ الْمَثُوبَةِ رَاجِينَ وَعْدَ اللّٰهِ تَعَالٰى بِالتَّوْبَةِ
وَذٰلِكَ قَوْلُ اللّٰهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
عَلٰى مَنْ يَشَاءُ وَاَنْتَ حَائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ فَائِزٌ
بِعَظِيمِ الْاَجْرِ وَيَوْمَ خَيْبَرَ اِذْ اَظْهَرَ اللّٰهُ خَوَرَ الْمُنَافِقِينَ
وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْاَدْبَارَ
وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْؤُلًا مَوْلَايَ اَنْتَ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
وَالْمَحَجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السَّابِغَةُ وَالْبُرْهَانُ
الْمُنِيرُ فَهَنِيئًا لَكَ بِمَا آتَاكَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلٍ وَتَبًّا
لِشَانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغَازِيهِ تَحْمِلُ
الرَّايَةَ اَمَامَهُ وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدَّامَهُ

لحزمك المشهور وتصبرك في الأمور أمرك
في المواطن ولم يكن عليك أمير فكم من أمر
صدك عن إمضاء عزمك فيه التقى واتبع
غيرك في مثله الهوى فظن الجاهلون أنك
عجزت عما إليه انتهى ضل والله الظان
لذلك وما اهتدى ولقد أوضحت ما أشكل
من ذلك لمن توهم وامترى بقولك صلى الله
عليك قد يرى الحول القلب وجه الحيلة ودونها
حاجز من تقوى الله فيدعها رأى العين وينتهز
فرصتها من لا حريجة له في الدين صدقت و
خسر المبطلون وإذ ماكرك الناكثان فقالا نريد
العمرة فقلت لهما لعمركما ما تريدان العمرة
لكن تريدان الغدرة فأخذت البيعة عليهما
وجددت الميثاق فجدا في النفاق فلما نبهتهما
على فعلهما أغفلا وعادا وما انتفعا وكان
عاقبة أمرهما خسرا ثم تلاهما أهل الشام فسرت
إليهم بعد الإعذار وهم لا يدينون دين الحق

وَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رِعَاعٌ ضَالُّونَ وَبِالَّذِي
أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ فِيكَ كَافِرُونَ وَلِأَهْلِ الْخِلَافِ
عَلَيْكَ نَاصِرُونَ وَقَدْ أَمَرَ اللّٰهُ تَعَالَى بِاتِّبَاعِكَ وَ
نَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ إِلَى نَصْرِكَ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
مَوْلَايَ بِكَ ظَهَرَ الْحَقُّ وَقَدْ نَبَذَهُ الْخَلْقُ وَأَوْضَحْتَ
السُّنَنَ بَعْدَ الدُّرُوسِ وَالطَّمْسِ فَلَكَ سَابِقَةُ الْجِهَادِ عَلَى
تَصْدِيقِ التَّنْزِيلِ وَلَكَ فَضِيلَةُ الْجِهَادِ عَلَى تَحْقِيقِ التَّأْوِيلِ وَ
عَدُوُّكَ عَدُوُّ اللّٰهِ جَاحِدٌ لِرَسُولِ اللّٰهِ يَدْعُو بَاطِلًا وَيَحْكُمُ جَائِرًا وَ
يَتَأَمَّرُ غَاصِبًا وَيَدْعُو حِزْبَهُ إِلَى النَّارِ وَعَمَّارٌ يُجَاهِدُ
وَيُنَادِي بَيْنَ الصَّفَّيْنِ الرَّوَاحَ الرَّوَاحَ إِلَى الْجَنَّةِ
وَلَمَّا اسْتَسْقَى فَسُقِيَ اللَّبَنَ كَبَّرَ وَقَالَ قَالَ
رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ آخِرُ شَرَابِكَ
مِنَ الدُّنْيَا ضَيَاحٌ مِنْ لَبَنٍ وَتَقْتُلُكَ الْفِئَةُ الْبَاغِيَةُ
فَاعْتَرَضَهُ أَبُو الْعَادِيَةِ الْفَزَارِيُّ فَقَتَلَهُ فَعَلَى
أَبِي الْعَادِيَةِ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَلَعْنَةُ مَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ
أَجْمَعِينَ وَعَلَى مَنْ سَلَّ سَيْفَهُ عَلَيْكَ

وَسَلَلْتَ سَيْفَكَ عَلَيْهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ وَعَلَىٰ
مَنْ رَضِيَ بِمَا سَاءَكَ وَلَمْ يَكْرَهْهُ وَأَغْمَضَ عَيْنَهُ
وَلَمْ يُنْكِرْ أَوْ أَعَانَ عَلَيْكَ بِيَدٍ أَوْ لِسَانٍ أَوْ قَعَدَ
عَنْ نَصْرِكَ أَوْ خَذَلَ عَنِ الْجِهَادِ مَعَكَ أَوْ غَمَطَ
فَضْلَكَ وَجَحَدَ حَقَّكَ أَوْ عَدَلَ بِكَ مَنْ جَعَلَكَ
اللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِ مِنْ نَفْسِهِ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَسَلَامُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ
مِنْ آلِكَ الطَّاهِرِينَ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَالْأَمْرُ
الْأَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْأَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ
غَصْبُ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ
النِّسَاءِ فَدَكًا وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ
سُلَالَتِكَ وَعِتْرَةِ الْمُصْطَفَىٰ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَ
قَدْ أَعْلَى اللّٰهُ تَعَالَىٰ عَلَى الْأُمَّةِ دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ
مَنْزِلَتَكُمْ وَأَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
فَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا قَالَ اللّٰهُ تَعَالَىٰ
إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا إِذَا مَسَّهُ

الخير منوعاً إلّا المصلين فاستثنى الله تعالى نبيّه
المصطفى وأنت يا سيّد الأوصياء من جميع
الخلق فما أعمه من ظلمك عن الحق ثمّ
أقرضوك سهم ذوي القربى مكراً وأحادوه
عن أهله جوراً فلما آل الأمر إليك أجريتهم
على ما أجريا رغبةً عنهما بما عند الله لك
فأشبهت محنتك بهما محن الأنبياء عليهم
السلام عند الوحدة وعدم الأنصار وأشبهت
في البيات على الفراش الذبيح إذ أجبت كما
أجاب وأطعت كما أطاع إسمعيل صابراً محتسباً
إذ قال له يا بنيّ إنّي أرى في المنام أنّي أذبحك
فانظر ماذا ترى قال يا أبت افعل ما تؤمر
ستجدني إن شاء الله من الصابرين كذلك أنت
لما أباتك النبيّ صلّى الله عليه وآله وأمرك
أن تضجع في مرقده واقياً له بنفسك أسرعت
إلى إجابته مطيعاً ولنفسك على القتل
موطّناً فشكر الله تعالى طاعتك وأبان عن

جميع فعلك بقوله جل ذكره ومن الناس
من يشري نفسه ابتغاء مرضات الله ثم محنتك
يوم صفين وقد رفعت المصاحف حيلة و
مكرا فاعرض الشك وعرف الحق واتبع
الظن اشبهت محنة هارون اذ امره موسى
على قومه فتفرقوا عنه وهارون يناديهم
ويقول يا قوم انما فتنتم به وان
ربكم الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري
قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا
موسى وكذلك لما رفعت المصاحف قلت
يا قوم انما فتنتم بها وخدعتم فعصوك
وخالفوا عليك واستدعوا نصب الحكمين
فابيت عليهم وتبرات الى الله من فعلهم
وفوضته اليهم فلما اسفر الحق وسفه المنكر
واعترفوا بالزلل والجور عن القصد اختلفوا
من بعده والزموك على سفه التحكيم الذي
ابيته واحبوه وحظرته واباحوا ذنبهم الذي

وَاَنْتَ عَلٰى نَهْجِ بَصِيْرَةٍ وَهُدًى وَهُمْ عَلٰى
سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمًى فَمَا زَالُوْا عَلَى النِّفَاقِ
مُصِرِّيْنَ وَفِى الْغَيِّ مُتَرَدِّدِيْنَ حَتّٰى اَذَاقَهُمُ اللّٰهُ
وَبَالَ اَمْرِهِمْ فَاَمَاتَ بِسَيْفِكَ مَنْ عَانَدَكَ
فَشَقِيَ وَهَوٰى وَاَحْيٰى بِحُجَّتِكَ مَنْ سَعِدَ فَهُدِيَ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ غَادِيَةً وَرَائِحَةً وَعَاكِفَةً
وَذَاهِبَةً فَمَا يُحِيْطُ الْمَادِحُ وَصْفَكَ وَلَا يُحْبِطُ
الطَّاعِنُ فَضْلَكَ اَنْتَ اَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَ
اَخْلَصُهُمْ زَهَادَةً وَاَذَبُّهُمْ عَنِ الدِّيْنِ اَقَمْتَ
حُدُوْدَ اللّٰهِ بِجُهْدِكَ وَفَلَلْتَ عَسَاكِرَ
الْمَارِقِيْنَ بِسَيْفِكَ تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوْبِ
بِبَنَانِكَ وَتَهْتِكُ سُتُوْرَ الشُّبَهِ بِبَيَانِكَ
وَتَكْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِيْحِ الْحَقِّ لَا تَاْخُذُكَ
فِى اللّٰهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ وَفِىْ مَدْحِ اللّٰهِ تَعَالٰى لَكَ غِنًى
عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِيْنَ وَتَقْرِيْظِ الْوَاصِفِيْنَ
قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا
مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضٰى نَحْبَهٗ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيْلًا وَلَمَّا رَاَيْتَ
اَنْ قَتَلْتَ النَّاكِثِيْنَ وَالْقَاسِطِيْنَ وَالْمَارِقِيْنَ
وَصَدَّقَكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ
وَعْدَهٗ وَاَوْفَيْتَ بِعَهْدِهٖ قُلْتَ اَمَا اٰنَ اَنْ
تُخْضَبَ هٰذِهٖ مِنْ هٰذِهٖ اَمْ مَتٰى يُبْعَثُ
اَشْقَاهَا وَاثِقًا بِاَنَّكَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ
وَبَصِيْرَةٍ مِّنْ اَمْرِكَ قَادِمٌ عَلَى اللّٰهِ مُسْتَبْشِرٌ
بِبَيْعِكَ الَّذِيْ بَايَعْتَهٗ بِهٖ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
الْعَظِيْمُ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَنْبِيَائِكَ وَاَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ
بِجَمِيْعِ لَعَنَاتِكَ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ وَالْعَنْ مَنْ
غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهٗ وَاَنْكَرَ عَهْدَهٗ وَجَحَدَهٗ
بَعْدَ الْيَقِيْنِ وَالْاِقْرَارِ بِالْوِلَايَةِ لَهٗ يَوْمَ
اَكْمَلْتَ لَهُ الدِّيْنَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيْرِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَنْ ظَلَمَهٗ وَاَشْيَاعَهُمْ وَاَنْصَارَهُمْ
اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظَالِمِي الْحُسَيْنِ وَقَاتِلِيْهِ وَ
الْمُتَابِعِيْنَ عَدُوَّهٗ وَنَاصِرِيْهِ وَالرَّاضِيْنَ
بِقَتْلِهٖ وَخَاذِلِيْهِ لَعْنًا وَبِيْلًا اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ

وَغَاصِبٍ لآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلَّ مُسْتَنٍّ
بِمَا سَنَّ اِلیٰ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِیِّیْنَ
وَعَلیٰ عَلِیٍّ سَیِّدِ الْوَصِیِّیْنَ وَآلِهِ
الطَّاهِرِیْنَ وَاجْعَلْنَا بِهِمْ مُتَمَسِّکِیْنَ
وَبِوَلَایَتِهِمْ مِنَ الْفَائِزِیْنَ الْاٰمِنِیْنَ
الَّذِیْنَ لَاخَوْفٌ عَلَیْهِمْ
وَلَاهُمْ یَحْزَنُوْنَ و سید بن طاوس روایت کرده
از جماعتی ... جناب ... صادق ع نقل ... نمو
که فرمودند هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر اشرف حضرت
امیر المومنین باشی برو نزدیک قبر اطهر آن حضرت ع
بعد از نماز و دعا و اگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن
بجانب آن حضرت بعد از نماز و دعا و این ...
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ وَلِیِّكَ وَاَخِیْ ...
وَحَبِیْبِهٖ وَخَلِیْفَتِهٖ ...
...
...

وابي ذرّيته وباب حكمته والناطق بحجّته
والداعي الى شريعته والماضي على سنّته
وخليفته على امّته سيّد المسلمين وامير
المؤمنين وقائد الغرّ المحجّلين افضل ما
صلّيت على احد من خلقك واصفيائك
واوصياء انبيائك اللّهمّ انّي اشهد انّه
قد بلّغ عن نبيّك صلّى الله عليه وآله ما حمّل
ورعى ما استحفظ وحفظ ما استودع وحلّل
حلالك وحرّم حرامك واقام احكامك
ودعا الى سبيلك ووالى اوليائك وعادى
اعدائك وجاهد الناكثين عن سبيلك
والمارقين عن امرك صابرا محتسبا مقبلا
غير مدبر لا تأخذه في الله لومة لائم حتّى
بلغ في تلك الرضا وسلّم اليك القضاء
وعبدك مخلصا ونصر لك مجتهدا حتّى
اتاه اليقين فقبضته اليك شهيدا سعيدا
وليّا تقيّا رضيّا زكيّا هاديا مهديّا اللّهمّ

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ
عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیَائِكَ وَاَصْفِیَائِكَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

زیارت جناب امیرؑ در روز ولادت جناب رسالتمآب صلی اللہ علیہ و آلہ کہ آن ہفدہم ربیع الاول است

شیخ مفید و شیخ شہید و سید بن طاؤس روایت کردہ اند کہ
حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام زیارت کرد حضرت
امیر المومنین ؑ را در روز ہفدہم ماہ ربیع الاول باین زیارت
و ظاہر از بعضی روایات اینست کہ خصوصیت باین
روز ندارد بلکہ ہر وقت این زیارت را اگر بعمل آرد خوب است
پس چون برسی بہ باب السلام یعنی نزد ضریح مقدس پس
رو بقبلہ بایست و سی مرتبہ اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو و بگو اَلسَّلَامُ
عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی خِیَرَةِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْبَشِیْرِ النَّذِیْرِ السِّرَاجِ الْمُنِیْرِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ
اللّٰهِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلَائِكَةِ اللّٰهِ الْحَافِّیْنَ بِهٰذَا الْحَرَمِ

[illegible] حرم الاقدس [illegible]

برو و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَصِیَّ الْاَوْصِیاءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِمادَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وَلِیَّ الْاَوْلِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ
الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا آیَةَ اللهِ الْعُظْمی
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خامِسَ اَهْلِ الْعَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِدَ
الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْاَتْقِیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عِصْمَةَ الْاَوْلِیاءِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا زَیْنَ الْمُوَحِّدینَ النُّجَباءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
خالِصَ الْاَخِلّاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا والِدَ الْاَئِمَّةِ
الْاُمَناءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْحَوْضِ وَ
حامِلَ اللِّواءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَسیمَ الْجَنَّةِ
وَلَظی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَکَّةُ
وَمِنی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَحْرَ الْعُلُومِ وَکَنَفَ
الْفُقَراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ وُلِدَ فِی الْکَعْبَةِ
وَزُوِّجَ فِی السَّماءِ بِسَیِّدَةِ النِّساءِ وَکانَ شُهُودُها
الْمَلائِکَةَ الْاَصْفِیاءَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مِصْباحَ
الضِّیاءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ خَصَّهُ النَّبِیُّ

بجبرئيل الحباء السلام عليك يا من بات على
فراش خاتم الانبياء ووقاه بنفسه شر الاعداء
السلام عليك يا من ردت له الشمس فسامى
شمعون الصفا السلام عليك يا من انجى الله
سفينة نوح واسم اخيه حيث التطم الماء حولها
وطمى السلام عليك يا من تاب الله به و
باخيه على آدم اذ غوى السلام عليك يا
فلك النجاة الذى من ركبه نجى ومن تاخر عنه
هوى السلام عليك يا من خاطب الثعبان وذئب الفلاة
السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام
عليك يا حجة الله على من كفر واناب السلام عليك يا امام
ذوى الالباب السلام عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب
السلام عليك يا من عنده علم الكتاب
السلام عليك يا ميزان يوم الحساب السلام
عليك يا فاصل الحكم الناطق بالصواب
السلام عليك ايها المتصدق بالخاتم
فى المحراب السلام عليك يا من كفى الله

الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ بِهٖ يَوْمَ الْاَحْزَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ خَلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيْتِ عَلٰى فِرَاشِهٖ
فَاَسْلَمَ نَفْسَهٗ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجَابَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهٗ طُوْبٰى وَحُسْنُ مَاٰبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الدِّيْنِ
وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِيْ
فَضْلِهٖ سُوْرَةُ الْعَادِيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَنْ كُتِبَ اسْمُهٗ فِي السُّرَادِقَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْاٰيَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِيْرَ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ اٰتٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَاتِمَ الْحَصٰى وَمُبَيِّنَ الْمُشْكِلَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهٖ فِي الْوَغٰى

مَلٰئِكَةُ السَّمٰوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى
الرَّسُوْلَ نُقَدِّمُ بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْبَرَرَةِ السَّادَاتِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
تَالِيَ الْمَبْعُوْثِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوْثٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوْبِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُظْهِرَ الْبَرَاهِيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طٰهٰ وَ
يٰسٓ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبْلَ اللّٰهِ الْمَتِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِيْ صَلَاتِهٖ
بِخَاتَمِهٖ عَلَى الْمِسْكِيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلِيْبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ
الْمَعِيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللّٰهِ النَّاظِرَةَ
وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمُعَبِّرَ عَنْهُ فِيْ بَرِيَّتِهٖ
اَجْمَعِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ

النَّبِيِّيْنَ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ
وَصَاحِبِ لِوَاءِ الْحَمْدِ وَسَاقِیْ اَوْلِيَائِهٖ مِنْ حَوْضِ
خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْسُوْبَ الدِّيْنِ
وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَوَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّيْنَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰى اسْمِ اللّٰهِ
الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيْءِ وَجَنْبِهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ
السَّوِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ التَّقِيِّ الْمُخْلِصِ
الصَّفِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَى الْكَوْكَبِ الدُّرِّيِّ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاِمَامِ اَبِی الْحَسَنِ عَلِیٍّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلٰى اَئِمَّةِ الْهُدٰى وَمَصَابِيْحِ الدُّجٰى
وَاَعْلَامِ التُّقٰى وَمَنَارِ الْهُدٰى وَذَوِی النُّهٰى
وَكَهْفِ الْوَرٰى وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةِ عَلٰى
اَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ
عَلٰى نُوْرِ الْاَنْوَارِ وَحُجَجِ الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْاَئِمَّةِ
الْاَطْهَارِ وَقَسِيْمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ الْاٰثَارِ
الْمُدَمِّرِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشِّيْعَةِ الْمُخْلِصِيْنَ عَنْ
عَظِيْمِ الْاَوْزَارِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَخْصُوْصِ بِالطَّاهِرَةِ

التَّقِيَّةِ اِبْنَةِ الْمُخْتَارِ الْمَوْلُوْدِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْاَسْتَارِ
الْمُزَوَّجِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ
الْمَرْضِيَّةِ اِبْنَةِ الْاَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبَاِ الْعَظِيْمِ الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ
وَعَلَيْهِ يُعْرَضُوْنَ وَعَنْهُ يُسْئَلُوْنَ اَلسَّلَامُ
عَلٰى نُوْرِ اللّٰهِ الْاَنْوَرِ وَضِيَائِهِ الْاَزْهَرِ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
وَحُجَّتَهٗ وَخَالِصَةَ اللّٰهِ وَخَاتِمَتَهٗ اَشْهَدُ
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
حَقَّ جِهَادِهٖ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَاجَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَحَلَّلْتَ حَلَالَ اللّٰهِ
وَحَرَّمْتَ حَرَامَهٗ وَشَرَعْتَ اَحْكَامَهٗ وَاَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ
اللّٰهِ عَظِيْمَ الْاَجْرِ حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَاَزَالَكَ عَنْ

مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ
بِهٖ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلٰئِكَتَهُ وَاَنْبِيَائَهُ وَرُسُلَهُ اَنِّيْ وَالِيٌ
لِمَنْ وَالاكَ وَعَادٍ لِمَنْ عَادَاكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
بعد ازان خود را بر قبر انداز و قبر را ببوسد و بگوید اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ
كَلَامِيْ وَتَشْهَدُ مَقَامِيْ وَاَشْهَدُ لَكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ بِالْبَلَاغِ وَ
الْاَدَاءِ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا اَمِيْنَ اللّٰهِ يَا
وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ
ذُنُوْبًا قَدْ اَثْقَلَتْ ظَهْرِيْ وَمَنَعَتْنِيْ مِنَ
الرُّقَادِ وَذِكْرُهَا يُقَلْقِلُ اَحْشَائِيْ وَقَدْ
هَرَبْتُ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاِلَيْكَ فَبِحَقِّ مَنِ
ائْتَمَنَكَ عَلٰى سِرِّهٖ وَاسْتَرْعَاكَ اَمْرَ خَلْقِهٖ
وَقَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهٖ وَمُوَالَاتَكَ بِمُوَالَاتِهٖ
كُنْ لِيْ اِلَى اللّٰهِ شَفِيْعًا وَمِنَ النَّارِ مُجِيْرًا وَعَلَى
الدَّهْرِ ظَهِيْرًا پس باز خود را بر قبر بچسپان و قبر را ببوس و بگو
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ يَا بَابَ حِطَّةِ اللّٰهِ
وَلِيُّكَ وَزَائِرُكَ وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ
بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيْخُ رَحْلَهُ فِيْ جِوَارِكَ يَسْئَلُكَ

اَنْ تَشْفَعَ لَهٗ اِلَى اللّٰهِ فِیْ قَضَاءِ حَاجَتِهٖ وَنُجْحِ طَلِبَتِهٖ
فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ الْجَاهَ
الْعَظِیْمَ وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُوْلَةَ فَاجْعَلْنِیْ یَا مَوْلَایَ
مِنْ هَمِّكَ وَاَدْخِلْنِیْ فِیْ حِزْبِكَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
وَعَلٰی ضَجِیْعَیْكَ اٰدَمَ وَنُوْحٍ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰی وَلَدَیْكَ
الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِیْنَ مِنْ
ذُرِّیَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ علامه
مجلسیؒ در مزار بحار نوشته که بعد ازین زیارت شش
رکعت نماز بخواند دو رکعت برای زیارت امیرالمؤمنینؑ
و دو رکعت برای حضرت آدمؑ و دو رکعت برای حضرت
نوحؑ زیارت مبعث و آن بست و هفتم رجب است
موافق مشهور بلکه امامیه اتفاق کرده اند بر این روش
شیخ مفید و سید شهید رحمهم الله میگویند هرگاه
اراده کنی زیارت جناب امیرؑ را پس استاده باش
بر در قبهٔ شریفه مقابل ضریح اقدس و بگو اَشْهَدُ
اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ وَاَنَّ عَلِیَّ بْنَ

أَبِي طَالِبٍ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي رَسُولِهِ
وَالْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ وُلْدِهِ حُجَجِ اللَّهِ
عَلَى خَلْقِهِ پس داخل شو وایستاده باش نزد ضریح
که پیش روی تو باشد وقبله برپشت تو پس بگو اللهُ أکبر
صد مرتبه وبعد از ان بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
آدَمَ خَلِيفَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ
صَفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى
رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ
سَيِّدِ رُسُلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظِيمُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْكَرِيمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ

اَيُّهَا الْوَصِيُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ

الزَّكِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَدْرُ الْمُضِيْءُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ الْاَكْبَرُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْفَارُوْقُ الْاَعْظَمُ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيْرُ اَلسَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

عَلَمَ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ الْكُبْرٰى

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاصَّةَ اللّٰهِ وَخَالِصَتَهٗ وَ

اَمِيْنَ اللّٰهِ وَصَفْوَتَهٗ وَبَابَ اللّٰهِ وَحُجَّتَهٗ

وَمَعْدِنَ حِكَمِ اللّٰهِ وَسِرِّهٖ وَعَيْبَةَ عِلْمِ اللّٰهِ

وَخَازِنَهٗ وَسَفِيْرَ اللّٰهِ فِيْ خَلْقِهٖ اَشْهَدُ

اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَ

اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاتَّبَعْتَ

الرَّسُوْلَ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ وَبَلَّغْتَ

عَنِ اللّٰهِ وَوَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَتَمَّتْ بِكَ

كَلِمَاتُ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ

وَنَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ صَلَّى [illegible]

وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ صَابِراً مُحْتَسِباً مُجَاهِداً عَنْ
دِينِ اللّٰهِ مُوَقِّياً لِرَسُولِ اللّٰهِ ص طَالِباً مَا عِنْدَ
اللّٰهِ رَاغِباً فِيمَا وَعَدَ اللّٰهُ وَمَضَيْتَ لِلَّذِي
كُنْتَ عَلَيْهِ شَهِيداً وَشَاهِداً وَمَشْهُوداً فَجَزَاكَ
اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ مِنْ
صِدِّيقٍ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ
أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَاماً وَأَخْلَصَهُمْ إِيمَاناً
وَأَشَدَّهُمْ يَقِيناً وَأَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً
وَأَحْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَأَكْثَرَهُمْ سَوَابِقَ وَ
أَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ
عَلَيْهِ فَقَوِيتَ حِينَ ضَعُفُوا وَلَزِمْتَ مِنْهَاجَ
رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
كُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقّاً لَمْ تُنَازَعْ بِرَغْمِ الْمُنَافِقِينَ
وَغَيْظِ الْكَافِرِينَ وَضِغْنِ الْفَاسِقِينَ وَقُمْتَ
بِالْأَمْرِ حِينَ فَشِلُوا وَنَطَقْتَ حِينَ تَتَعْتَعُوا وَمَضَيْتَ
بِنُورِ اللّٰهِ إِذْ وَقَفُوا فَمَنِ اتَّبَعَكَ فَقَدِ اهْتَدَى

كُنْتَ اَوَّلَهُمْ كَلاماً وَاَشَدَّهُمْ خِصاماً وَاَصْوَبَهُمْ
مَنْطِقاً وَاَسَدَّهُمْ رَأْياً وَاَشْجَعَهُمْ قَلْباً وَ
اَكْثَرَهُمْ يَقِيناً وَاَحْسَنَهُمْ عَمَلاً وَاَعْرَفَهُمْ
بِالْاُمُورِ كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ اَباً رَحِيماً اِذْ صارُوا
عِيالاً فَحَمَلْتَ اَثْقالَ ما عَنْهُ ضَعُفُوا وَحَفِظْتَ
ما اَضاعُوا وَرَعَيْتَ ما اَهْمَلُوا وَشَمَّرْتَ اِذْ
جَبُنُوا وَعَلَوْتَ اِذْ هَلَعُوا وَصَبَرْتَ اِذْ جَزِعُوا
كُنْتَ عَلَى الْكافِرِينَ عَذاباً صَبّاً وَغِلْظَةً وَ
غَيْظاً وَلِلْمُؤْمِنِينَ غَيْثاً وَخِصْباً وَعِلْماً لَمْ تُفْلَلْ
حُجَّتُكَ وَلَمْ يَزِغْ قَلْبُكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ
وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لا تُحَرِّكُهُ
الْعَواصِفُ وَلا تُزِيلُهُ الْعَواصِفُ كُنْتَ
كَما قالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
قَوِيّاً فِي بَدَنِكَ مُتَواضِعاً فِي نَفْسِكَ عَظِيماً عِنْدَ
اللّٰهِ كَبِيراً فِي الْاَرْضِ جَلِيلاً فِي السَّماءِ لَمْ
يَكُنْ لِاَحَدٍ فِيكَ مَهْمَزٌ وَلا لِقائِلٍ فِيكَ
مَغْمَزٌ وَلا لِخَلْقٍ فِيكَ مَطْمَعٌ وَلا لِاَحَدٍ

عِنْدَكَ هَوَادَةٌ يُوجَدُ الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ
عِنْدَكَ قَوِيًّا عَزِيزًا حَتّٰى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ
وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفًا حَتّٰى تَأْخُذَ
مِنْهُ الْحَقَّ الْقَرِيبُ وَالْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي
ذٰلِكَ سَوَاءٌ شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ
وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَأَمْرُكَ حِلْمٌ وَعَزْمٌ وَ
رَأْيُكَ عِلْمٌ وَحَزْمٌ اِعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ
وَسَهُلَ بِكَ الْعَسِيرُ وَأُطْفِئَتْ بِكَ النِّيرَانُ
وَقَوِيَ الْإِيمَانُ وَثَبَتَ الْإِسْلَامُ وَهَدَّتْ
مُصِيبَتُكَ الْأَنَامَ فَإِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ
لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خَالَفَكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ افْتَرٰى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ ظَلَمَكَ وَغَصَبَكَ حَقَّكَ وَلَعَنَ
اللّٰهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِيَ بِهِ إِنَّا إِلَى
اللّٰهِ مِنْهُمْ بُرَاءُ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً خَالَفَتْكَ
وَجَحَدَتْ وِلَايَتَكَ وَتَظَاهَرَتْ عَلَيْكَ
وَقَتَلَتْكَ وَحَادَتْ عَنْكَ وَخَذَلَتْكَ

الحمد لله الذي جعل النار مثواهم وبئس
الورد المورود أشهد لك يا ولي الله وولي رسوله
صلى الله عليه وآله بالبلاغ والأداء وأشهد
أنك جنب الله وبابه وأنك حبيب الله ووجهه
الذي منه يؤتى وأنك سبيل الله وأنك عبد الله وأخو رسوله
صلى الله عليه وآله أتيتك زائرا لعظيم حالك
ومنزلتك عند الله وعند رسوله متقربا
إلى الله بزيارتك راغبا إليك في الشفاعة
أبتغي بشفاعتك خلاص نفسي متعوذا بك من
النار هاربا من ذنوبي التي احتطبتها على ظهري
فزعا إليك رجاء رحمة ربي أتيتك أستشفع
بك يا مولاي إلى الله وأتقرب بك إليه ليقضي
بك حوائجي فاشفع لي يا أمير المؤمنين إلى الله
فإني عبد الله ومولاك وزائرك ولك عند الله
المقام المعلوم والجاه العظيم والشأن الكبير
والشفاعة المقبولة اللهم صل على محمد وآل
محمد وصل على عبدك وأمينك الأوفى

عُروَتَكَ الوُثقى وَيَدَكَ العُليا وَكَلِمَتَكَ الحُسنى
وَحُجَّتَكَ عَلَى الوَرى وَصِدّيقَكَ الأكبَرَ
سَيِّدَ الأوصِياءِ وَرُكنَ الأولِياءِ وَعِمادَ الأصفِياءِ
أميرَ المُؤمِنينَ وَيَعسوبَ المُتَّقينَ وَقُدوَةَ
الصِّدّيقينَ وَإمامَ الصّالِحينَ المَعصومَ مِنَ
الزَّلَلِ وَالمَفطومَ مِنَ الخَلَلِ وَالمُهَذَّبَ مِنَ العَيبِ
المُطَهَّرَ مِنَ الرَّيبِ أخي نَبِيِّكَ وَوَصِيَّ رَسولِكَ
وَالبائِتَ عَلى فِراشِهِ وَالمُواسي لَهُ بِنَفسِهِ وَ
كاشِفَ الكَربِ عَن وَجهِهِ الَّذي جَعَلتَهُ سَيفاً
لِنُبُوَّتِهِ وَمُعجِزاً لِرِسالَتِهِ وَدَلالَةً واضِحَةً لِحُجَّتِهِ
وَحامِلاً لِرايَتِهِ وَوِقايَةً لِمُهجَتِهِ وَهادِياً لِاُمَّتِهِ
وَيَداً لِبَأسِهِ وَتاجاً لِرَأسِهِ وَباباً لِنَصرِهِ وَمِفتاحاً
لِظَفَرِهِ حَتّى هَزَمَ جُنودَ الشِّركِ بِأيدِكَ وَأبادَ
عَساكِرَ الكُفرِ بِأمرِكَ وَبَذَلَ نَفسَهُ في مَرضاتِ
رَسولِكَ وَجَعَلَها وَقفاً عَلى طاعَتِهِ وَمِجَنّاً دونَ
نَكبَتِهِ حَتّى فاضَت نَفسُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَ
آلِهِ في كَفِّهِ وَاستَلَبَ بَردَها وَمَسَحَهُ عَلى

وَجْهِهٖ وَاَعَانَتْهُ مَلَائِكَتُكَ عَلٰى غُسْلِهٖ وَتَجْهِيْزِهٖ وَ
صَلّٰى عَلَيْهِ وَوَارٰى شَخْصَهٗ وَقَضٰى دَيْنَهٗ وَاَنْجَزَ
وَعْدَهٗ وَلَزِمَ عَهْدَهٗ وَاحْتَذٰى مِثَالَهٗ وَحَفِظَ
وَصِيَّتَهٗ وَحِيْنَ وَجَدَ اَنْصَارًا اِنْهَضَ مُسْتَقِلًّا
بِاَعْبَاءِ الْخِلَافَةِ مُضْطَلِعًا بِاَثْقَالِ الْاِمَامَةِ نَصَبَ
رَايَةَ الْهُدٰى فِىْ عِبَادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْاَمْنِ
فِىْ بِلَادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فِىْ بَرِيَّتِكَ وَحَكَمَ
بِكِتَابِكَ فِىْ خَلِيْقَتِكَ وَاَقَامَ الْحُدُوْدَ وَقَمَعَ
الْجُحُوْدَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَاَبَادَ الْفَتْرَةَ
وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النَّاكِثَةَ وَالْقَاسِطَةَ وَ
الْمَارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلٰى مِنْهَاجِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَوَتِيْرَتِهٖ وَلُطْفِ شَاكِلَتِهٖ
وَجَمَالِ سِيْرَتِهٖ مُقْتَدِيًا بِسُنَّتِهٖ مُتَعَلِّقًا
بِهِمَّتِهٖ مُبَاشِرًا لِطَرِيْقَتِهٖ وَاَمْثِلَتِهٖ نُصْبَ عَيْنَيْهِ
يَحْمِلُ عِبَادَكَ عَلَيْهَا وَيَدْعُوْهُمْ اِلَيْهَا اِلٰى اَنْ
خُضِبَتْ شَيْبَتُهٗ مِنْ دَمِ رَاْسِهٖ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا
لَمْ يُؤْثِرْ فِىْ طَاعَتِكَ شَكًّا عَلٰى يَقِيْنٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ

طَرْفَةَ عَیْنٍ صَلِّ عَلَیْهِ زَاکِیَةً صَلٰوةً نَامِیَةً
یَلْحَقُ بِهَا دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فِی جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنَّا
تَحِیَّةً وَسَلَامًا وَاٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِی مُوَالَاتِهِ
فَضْلًا وَاِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسِیْمِ
بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ بعد ازان ضریح
ببوس و جانب روی راست خود را بگذار بعد ازان
چپ را بگذار بعد بگرد بطرف قبلہ و نماز بکن بقصد زیارت
و ہر دعاے کہ خواستہ باشی طلب نما و بعد تسبیح حضرت زہرا
این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَنِی عَلٰی لِسَانِ
رَسُوْلِكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ فَقُلْتَ وَ
بَشِّرِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
اَللّٰهُمَّ اِنِّی مُؤْمِنٌ بِجَمِیْعِ اَنْبِیَاۤئِكَ وَرُسُلِكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِمْ فَلَا تَقِفْنِی بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفًا
تَفْضَحُنِیْ فِیْهِ عَلٰی رُؤُسِ الْاَشْهَادِ بَلْ قِفْنِیْ مَعَهُمْ
وَتَوَفَّنِیْ عَلَی التَّصْدِیْقِ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ خَصَصْتَهُمْ
بِكَرَامَتِكَ وَاَمَرْتَنِیْ بِاتِّبَاعِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ عَبْدُكَ
وَزَائِرُكَ مُتَقَرِّبًا اِلَیْكَ بِزِیَارَةِ اَخِیْ رَسُوْلِكَ وَ

علی کل ما أُتِيَ وَمَزُورٍ حقٌّ لِمَن أتاه وزاره وأنت
خَيْرُ مأتِيٍّ وَأكرم مَزُورٍ فأسئلك يا الله يا رحمٰن
يا رحيم يا جواد يا ماجد يا أحد يا صمد
يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد
ولم يتخذ صاحبة ولا ولداً ان تصلي على
محمد وآل محمد وان تجعل تحفتك إيّاي
من زيارتي أخا رسولك فكاك رقبتي من
النار وان تجعلني ممن يسارع في الخيرات و
يدعوك رغباً ورهباً وتجعلني لك من الخاشعين
اللّهمّ انك مننت علي بزيارة مولاي علي
بن ابي طالب وولايته ومعرفته فاجعلني
ممن ينصره وينتصر به ومُنّ علي بنصرك لدينك اللّهمّ
واجعلني من شيعته وتوفني على دينه اللّهمّ
أوجب لي من الرحمة والرضوان والمغفرة
والإحسان والرزق الواسع الحلال الطيب ما
انت اهله يا ارحم الراحمين والحمد لله
رب العالمين پس ہرگاہ رخصت شوی از آن

ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اُوَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ يَا
اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَدَاعَ مَحْزُوْنٍ عَلٰى فِرَاقِكَ
لَا تَجْعَلُهُ اللّٰهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَلَا زِيَارَتِيْ
لَكَ اِنَّكَ قَرِيْبٌ مُجِيْبٌ وَالسَّلٰمُ عَلَيْكَ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ پس رو بقبلہ شو و دستہا را کشادہ کن و بگو
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاَبْلِغْ عَنَّا الْوَصِيَّ الْخَلِيْفَةَ وَالدَّاعِيَ
اِلَيْكَ وَاِلٰى دَارِ السَّلَامِ صِدِّيْقَكَ الْاَكْبَرَ
فِي الْاِسْلَامِ وَفَارُوْقَكَ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَ
نُوْرَكَ الظَّاهِرَ وَلِسَانَكَ النَّاطِقَ بِاَمْرِكَ بِالْحَقِّ
الْمُبِيْنِ وَعُرْوَتَكَ الْوُثْقٰى وَكَلِمَتَكَ الْعُلْيَا
وَوَصِيَّ رَسُوْلِكَ الْمُرْتَضٰى عَلَمَ الدِّيْنِ وَمَنَارَ
الْمُسْلِمِيْنَ وَخَاتَمَ الْوَصِيِّيْنَ وَسَيِّدَ الْمُؤْمِنِيْنَ
عَلِيَّ ابْنَ اَبِيْ طَالِبٍ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِمَامَ
الْمُتَّقِيْنَ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ صَلٰوةً تَرْفَعُ بِهَا
ذِكْرَهٗ وَتُحْيِيْ بِهَا اَمْرَهٗ وَتُظْهِرُ بِهَا دَعْوَتَهٗ وَ
تَنْصُرُ بِهَا ذُرِّيَّتَهٗ وَتُفْلِجُ بِهَا حُجَّتَهٗ وَتُعْطِيْهِ

بَصِیرَتِهٖ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهٖ عَنَّا خَیْرَ جَزَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَاَعْطِهٖ
سُؤْلَهٗ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ فَاِنَّا نَشْهَدُ اَنَّهٗ قَدْ نَصَحَ لِرَسُولِكَ
وَهُدًی اِلٰی سَبِیلِكَ وَقَامَ بِحَقِّكَ وَصَدَعَ بِاَمْرِكَ
وَلَمْ یُجْرِ فِی حُکْمِكَ وَلَمْ یَدْخُلْ فِی ظُلْمٍ وَلَمْ یَسْعَ
فِی اِثْمٍ وَاَنَّهٗ اٰخِرُ رَسُولِكَ وَاَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَ
صَدَّقَهٗ وَاتَّبَعَهٗ وَنَصَرَهٗ وَاَنَّهٗ وَصِیُّهٗ وَوَارِثُ
عِلْمِهٖ وَمَوْضِعُ سِرِّهٖ وَاَحَبُّ الْخَلْقِ اِلَیْهِ فَاَبْلِغْهُ
عَنَّا السَّلَامَ وَرُدَّ عَلَیْنَا مِنْهُ السَّلَامَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِینَ بدانکه زیارت امیر المومنین ع در ایام
شریفه مثل سائر اعمال خیر افضل است خصوصًا ایامیکه
اختصاص بآنحضرت دارد مثل روز ولادت آن حضرت
که موافق مشهور سیزدهم رجب است و روزیکه آن حضرت
ضربت خورده است که نوزدهم ماه رمضان است و شبیکه
برفراش رسول ص خوابیده است شب اول ماه ربیع الاول
است و روزیکه فتح بدر بردست آن حضرت شد که هفدهم
ماه مبارک است و روزیکه در حیات حضرت رسول حالات
خود ظاهر ساخت در جنگ احد که هفدهم شوال است و روزیکه

فتح خیبر بیست معجزهای آن جناب ظاهر شد که بیست و هفتم
رجب است و روزیکه بدوش حضرت رسول ص بالا رفت که
بیستم ماه رمضان است و روز فتح بصره که پانزدهم جمادی الاولی است و
روزیکه آفتاب برای آن حضرت برگردیده که هفدهم شوال است
و روزیکه از جانب خدا منصوب شد برای تبلیغ سوره برأت
و ابوبکر لعن از ان امر معزول شد و استحقاق آن حضرت برای
خلافت و عدم استحقاق دیگران بر عالمیان ظاهر شد و آن روز اول
ماه ذیحجه است و روزیکه درِ خانهای دیگران را از مسجد رسول ص
بستند و درِ خانه آن حضرت را گشوده داشتند که روز عرفه است
و روزیکه انگشتر در نماز تصدق کرد و نص امامت در شانش نازل
شد که روز بیست و چهارم ذیحجه است و چون موافق مشهور
روز مباهله نیز است روز بیست مخصوص بآن حضرت است
روزیکه سوره هل اتی نازل شد و آن بیست و پنجم ذیحجه است و روز
تزویج و روز زفاف جناب فاطمه ع که ذکرش بالا گذشت و روز
خلافت واقعی آن حضرت که روز وفات جناب رسول خدا ص
است و روزیکه با آن حضرت بعد از قتل عثمان بیعت کردند
که بیست و پنجم ذیحجه است روز نوروز که موافق مشهور

روز بعیت آن حضرت است و همچنین سائر ایام که کرامتی و
فضیلتی ازان حضرت ظاهر شده باشد پس می باید که زیارت
جناب امیر عم روز ولادت باسعادت رسول خدا صلعم که
مذکور شده است در همه اوقات مذکوره بالا از دور و نزدیک
بخواند و هرکه از دور زیارت بکند بجای لفظ بِهٰذَا الْحَرَمِ
وَهٰذَا الضَّرِیْحِ بِجَدِّیْ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَضَرِیْحِهٖ
بگوید و قصد روضه و قصد ضریح حضرت امیر المومنین عم
بکند و دعا ها را متصل بکدیگر بخواند و نزدیک رفتن و
بوسیدن که درمیان زیارت مذکور است اگر از دور بخواند
عوض آنها در کار نیست **در بیان زیارات ائمه بقیع**
بدانکه زیارت ایشان در اوقات مشترکه ائمه مخصوص
اولی است مثل روز ولادت حضرت امام حسن عم که بنا بر
مشهور پانزدهم ماه مبارک رمضان ... وفات آن حضرت که
هفتم یا بیست وهشتم یا آخر ماه صفر و روز مکه منوره بر آن
مبارک شدند که بیست وسیم ماه رجب و روز مباهله و روز
نزول هل اتی و روز خلافت آن حضرت ... شهادت
امیر المومنین عم است و روز ولادت امام زین العابدین ...

که پنجم یا نهم شعبان یا پانزدهم جمادی الاولی و یا جمادی الثانیه و یا رجب و روز وفات آن حضرت که دوازدهم یا هجدهم یا بیست و پنجم ماه محرم است و روز خلافت آن حضرت که روز شهادت حضرت امام حسین است و روز ولادت حضرت امام محمد باقر که اول ماه رجب موافق روایات معتبره یا سیم ماه صفر است و روز وفات آن حضرت که هفتم ماه ذیحجه و روز خلافت آنحضرت که روز وفات امام زین العابدین است و روز ولادت امام جعفر صادق که هفدهم ماه ربیع الاول است و روز وفات آنحضرت که پانزدهم رجب است یا اول و روز خلافت آن حضرت که روز وفات امام محمد باقر است و می باید این زیارت اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوٰی که در زیارات مطلقهٔ ائمه بقیع نوشته ایم در همه اوقات مذکوره بخواند۔

زیارت مخصوصه جناب امام حسین ع

شیخ طوسی رح در مصباح متهجد از امام جعفر صادق علیه السلام آورده که هر که زیارت کند امام حسین ع را در اول روز رجب بیامرزد او را خدا تعالی البته هر گاه اراده کنی زیارت امام حسین ع را در اول رجب و شب اول آن مگر علما در کتب

خود زیارات مخصوصه برای اول روز ماه رجب و شب نیمهٔ
رجب و شب نیمهٔ شعبان ذکر کرده اند لاکن بر وایت
نسبت نداده اند پس ما هم زیارت را العلما نسبت داده ارد
می نمائیم شیخ مفید رح و سید ابن طاوس رح و غیرهما ذکر کرده اند
هرگاه اراده زیارت داشته باشی پس غسل بکن و پاکیزه
ترین جامهای خود را در بر کن و ایستاده باش بر در قبهٔ
آن حضرت رو بقبله و سلام بکن بر جناب رسول صلعم و علی
بن ابی طالب ع و فاطمه و حسنین و حضرات ائمه علیهم السلام
پس داخل شو و بایست رو بروی ضریح اقدس
اللّٰهُ اَکْبَرُ صد مرتبه بگو و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
یَا بْنَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدِ
الْوَصِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
یَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِیِّهٖ اَلسَّلَامُ
عَلَیْكَ یَا صَفِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ صَفِیِّهٖ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ

يَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ
وَابْنَ حَبِيبِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِيرَ اللهِ وَابْنَ سَفِيرِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ الْكِتَابِ الْمَسْطُورِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِينَ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَرِيكَ
الْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ حِطَّةٍ
الَّذِي مَنْ دَخَلَهُ كَانَ مِنَ الْاٰمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ سِرِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ
وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْوَاحِ الَّتِي
حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِكَ بِاَبِي اَنْتَ وَ
اُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ
وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ
فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ
مَقَامِكُمْ وَاَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمُ اللهُ فِيهَا
بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ

لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمَائِكُمْ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ مَعَ اَظِلَّةِ
الْخَلَائِقِ وَبَكَتْكُمُ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ وَسُكَّانُ الْجِنَانِ
وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ عَدَدَ مَا فِيْ عِلْمِ
اللّٰهِ لَبَّيْكَ دَاعِيَ اللّٰهِ اِنْ كَانَ لَمْ يُجِبْكَ بَدَنِيْ
عِنْدَ اسْتِغَاثَتِكَ وَلِسَانِيْ عِنْدَ اسْتِنْصَارِكَ
فَقَدْ اَجَابَكَ قَلْبِيْ وَسَمْعِيْ وَبَصَرِيْ سُبْحَانَ
رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا اَشْهَدُ اَنَّكَ
طُهْرٌ طَاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طَاهِرٍ مُطَهَّرٍ طَهُرْتَ
وَطَهُرَتْ بِكَ الْبِلَادُ وَطَهُرَتْ اَرْضٌ اَنْتَ بِهَا
وَطَهُرَ حَرَمُكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَمَرْتَ بِالْقِسْطِ
وَالْعَدْلِ وَدَعَوْتَ اِلَيْهِمَا وَاَنَّكَ صَادِقٌ
صِدِّيْقٌ صَدَقْتَ فِيْمَا دَعَوْتَ اِلَيْهِ وَاَنَّكَ
ثَارُ اللّٰهِ فِي الْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ
عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَعَنْ اَبِيْكَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَعَنْ اَخِيْكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ
وَجَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا
حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ خَيْرَ جَزَاءِ

السّابقين وصلّى الله عليك وسلّم تسليماً اللّهمّ
صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وصلّ على الحسين
المظلوم الشّهيد الرّشيد قتيل العبرات و
أسير الكربات صلوةً ناميةً زاكيةً مباركةً
يصعد أوّلها ولا ينفد آخرها أفضل ما صلّيت
على أحدٍ من أولاد أنبيائك المرسلين يا إله
العالمين بعد ازان ضريح را ببوس وجانب روے
راست خود را بران بگذار بعد ازان جانب جیب طرف
ضریح اقدس بکن و بہر چہار جانب ببوس بعد ازان
بیا بطرف ضریح مقدس علی بن الحسین و بایست و بگو
السّلام عليك أيّها الصّدّيق الطّيّب الزّكيّ
الحبيب المقرّب وابن ريحانة رسول الله السّلام
عليك من شهيدٍ محتسبٍ ورحمة الله وبركاته
ما أكرم مقامك وأشرف منقلبك أشهد لقد
شكر الله سعيك وأجزل ثوابك وألحقك بالذّروة
العالية حيث الشّرف كلّ الشّرف في الغرف كما
منّ عليك من قبل وجعلك من أهل البيت الّذين

أَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيْرًا
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ فَاشْفَعْ
اَيُّهَا السَّيِّدُ الطَّاهِرُ اِلٰى رَبِّكَ فِيْ حَطِّ الْاَثْقَالِ
عَنْ ظَهْرِيْ وَتَخْفِيْفِهَا عَنِّيْ وَارْحَمْ ذُلِّيْ وَ
خُضُوْعِيْ لَكَ وَلِلسَّيِّدِ اَبِيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا
بعد ازان روی خود را بر قبر بگذار و بگو زَادَ اللّٰهُ فِيْ
شَرَفِكُمْ فِي الْاٰخِرَةِ كَمَا شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيَا
وَاَسْعَدَكُمْ كَمَا اَسْعَدَ بِكُمْ وَاَشْهَدُ
اَنَّكُمْ اَعْلَامُ الدِّيْنِ وَنُجُوْمُ الْعَالَمِيْنَ وَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد
ازان متوجه شو بطرف شهداء و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ اَنْصَارَ اللّٰهِ وَاَنْصَارَ رَسُوْلِهِ وَاَنْصَارَ عَلِيِّ ابْنِ
اَبِيْ طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاَنْصَارَ فَاطِمَةَ
الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ وَاَنْصَارَ الْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَاَنْصَارَ الْاِسْلَامِ
اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَجَاهَدْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ

الجزاء فزتم واللہ فوزا عظیما یا لیتنی کنت معکم فافوز فوزا عظیما اشھد انکم احیاء عند ربکم ترزقون اشھد انکم الشھداء والسعداء وانکم الفائزون فی درجات العلی والسلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ بعد ازان برگرد بطرف سر مبارک آن حضرت ونماز زیارت بجا آر ودعا کن برائے خود ووالدین خود وبرادران ایمانی —

زیارت حضرت امام حسین ع در نصف رجب که مسمی بغفیلہ

ہر گاہ ارادہ زیارت نمائی بصحن اقدس برسی پس داخل شو بروضہ اقدس واللہ اکبر بگو سہ مرتبہ وبایست نزد قبر مبارک بگو السلام علیکم یا آل اللہ السلام علیکم یا صفوۃ اللہ السلام علیکم یا سادۃ السادات السلام علی بیوت الغابات السلام علیکم یا سفن النجاۃ السلام علیک یا ابا عبد اللہ الحسین ع السلام علیک یا وارث علم الانبیاء ورحمۃ اللہ وبرکاتہ السلام علیک یا وارث اسمعیل ذبیح اللہ السلام علیک یا وارث موسیٰ

كَلِيمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ
اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفَى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيِّنِ الْمُرْتَضَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خُدَيْجَةَ
الْكُبْرَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بْنِ الشَّهِيدِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ ابْنِ الْقَتِيلِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ عَلَى خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَرُضْتَ وَاللهِ
وَجَاهَدْتَ عَدُوَّكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ
الْكَلَامَ وَتَرُدُّ الْجَوَابَ وَاَنَّكَ حَبِيبُ اللهِ وَخَلِيلُهُ
وَنَجِيبُهُ وَصَفِيُّهُ وَابْنُ صَفِيِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ زُرْتُكَ مُشْتَاقًا
فَكُنْ لِي شَفِيعًا اِلَى اللهِ يَا سَيِّدِي وَ
اَسْتَشْفِعُ اِلَى اللهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَبِاَبِيكَ

سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَبِأُمِّكَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ اَلَا لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلِيكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ ظَالِمِيكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ سَالِبِيكَ وَمُبْغِضِيكَ مِنَ الْاَوَّلِينَ
وَالْاٰخِرِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ الطَّاهِرِينَ پس ضریح را ببوس وبیا باين قبر
انور برای زیارت علی ابن الحسين ع و زیارت کن وبگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ لَعَنَ اللّٰهُ
قَاتِلِيكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ ظَالِمِيكَ اِنِّي اَتَقَرَّبُ اِلَى
اللّٰهِ بِزِيَارَتِكُمْ وَبِمَحَبَّتِكُمْ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ
اَعْدَائِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ
وَبَرَكَاتُهُ بعد از ان بیا بطرف قبور سائر شهداء
بایست وبگو اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَرْوَاحِ الْمُنِيخَةِ
بِقَبْرِ اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا طَاهِرُونَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
مَهْدِيُّونَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَبْرَارَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِقُبُورِكُمْ
اَجْمَعِينَ جَمَعَنَا اللّٰهُ وَاِيَّاكُمْ فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ

وَتَحْتَ عَرْشِهِ اِنَّهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ بعد از ان برو طرف
روضۂ جناب عباس بن امیر المومنین عم پس ہرگاہ رسی
نزد روضہ آن حضرت پس بایست بر در تربت و بگو
سَلَامُ اللّٰهِ وَسَلَامُ مَلٰٓئِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ
وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالصَّلَوَاتُ الزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ فِيمَا تَغْتَدِي وَتَرُوحُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ
وَالتَّصْدِيقِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ
وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ
فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَعَنْ فَاطِمَةَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اَفْضَلَ
الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَاَعَنْتَ فَنِعْمَ
عُقْبَى الدَّارِ اَلَا لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنِ اسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَالَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ

وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَاَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ
مَا وَعَدَكُمْ بِهٖ جِئْتُكَ يَابْنَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَافِدًا اِلَيْكَ وَقَلْبِيْ لَكُمْ سِلْمٌ وَاَنَا لَكُمْ تَابِعٌ
وَنُصْرَتِيْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِيْنَ مَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّيْ بِكُمْ وَبِاِيَابِكُمْ
مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَبِمَنْ قَتَلَكُمْ مِنَ الْكَافِرِيْنَ فَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْاَيْدِيْ وَالْاَلْسُنِ پس روى خودرا
برقبر بگذار وبگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ
الصَّالِحُ الْمُطِيْعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِاَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ وَمَغْفِرَتُهٗ عَلٰى
رُوْحِكَ وَبَدَنِكَ اَشْهَدُ وَاُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّكَ
مَضَيْتَ عَلٰى مَا مَضٰى بِهِ الْبَدْرِيُّوْنَ الْمُجَاهِدُوْنَ
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُنَاصِحُوْنَ لَهٗ فِيْ جِهَادِ
اَعْدَائِهٖ الْمُبَالِغُوْنَ فِيْ نُصْرَةِ اَوْلِيَائِهٖ الذَّابُّوْنَ
عَنْ اَحِبَّائِهٖ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ
وَاَوْفَرَ جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰى بِبَيْعَتِهٖ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

وَاسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَاَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَالَغْتَ فِي النَّصِيحَةِ وَاَعْطَيْتَ غَايَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَكَ اللّٰهُ فِي الشُّهَدَاءِ وَجَعَلَ رُوحَكَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَاَعْطَاكَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَاَفْضَلَهَا غُرَفاً وَرَفَعَ ذِكْرَكَ فِي عِلِّيِّينَ وَحَشَرَكَ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ

زیارت مخصوصه امام حسینؑ روز عیدین وشب قدر

شیخ مفید و سید و شہید رحمہم اللہ سگویند کہ ہرگاہ ارادہ زیارت امام حسینؑ بکنی در عیدین و شب قدر پس غسل کن و پاکیزہ ترین جامہ ہای خود بپوش و بیا بروضہ مقدس و بایست نزد قبر منور رو بجانب قبر شریف کردہ و پشت بقبلہ و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ سَيِّدَةِ

نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ یَا اَبَا
عَبْدِ اللّٰہِ وَرَحْمَۃُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُہٗ اَشْھَدُ اَنَّکَ قَدْ
اَقَمْتَ الصَّلٰوۃَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوۃَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ
وَنَھَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِہٖ
وَجَاھَدْتَ فِی اللّٰہِ حَقَّ جِھَادِہٖ وَصَبَرْتَ
عَلَی الْاَذٰی فِیْ جَنْبِہٖ مُحْتَسِبًا حَتّٰی اَتَاکَ الْیَقِیْنُ
اَشْھَدُ اَنَّ الَّذِیْنَ خَالَفُوْکَ وَحَارَبُوْکَ
وَالَّذِیْنَ خَذَلُوْکَ وَالَّذِیْنَ قَتَلُوْکَ مَلْعُوْنُوْنَ
عَلٰی لِسَانِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰی
لَعَنَ اللّٰہُ الظَّالِمِیْنَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ
وَضَاعَفَ عَلَیْھِمُ الْعَذَابَ الْاَلِیْمَ اَتَیْتُکَ یَا مَوْلَایَ
یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰہِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّکَ مُوَالِیًا لِاَوْلِیَائِکَ
مُعَادِیًا لِاَعْدَائِکَ مُسْتَبْصِرًا بِالْھُدَی الَّذِیْ
اَنْتَ عَلَیْہِ عَارِفًا بِضَلَالَۃِ مَنْ خَالَفَکَ فَاشْفَعْ
لِیْ عِنْدَ رَبِّکَ بعد ازاں روی راست خود را بر قبر
بگذار و بعد ازاں برگرد بطرف سر مبارک و بگو السلام
عَلَیْکَ یَا حُجَّۃَ اللّٰہِ فِیْ اَرْضِہٖ وَسَمَائِہٖ صَلَّی اللّٰہُ

عَلٰی رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرَةِ وَعَلَيْكَ
السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس خود را بر ضریح بچسبان و ببوس و رخساره خود را بر آن گذار و برگرد بطرف سر مبارک و دو رکعت نماز بکن پس هر چه ممکن باشد بخوان بعد برگرد بطرف پائین قبر و زیارت کن علی بن الحسین را و بگو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ پس دعا کن بهر چه خواهی پس زیارت شهدا کن از طرف پائین قبر علی بن الحسین رو بقبله بایست و بخوان السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الصِّدِّيقُونَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ
جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَذَى فِي
جَنْبِ اللهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّٰى أَتَاكُمُ الْيَقِينُ
أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزَاكُمُ اللهُ
عَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النَّعِيمِ پس برو بطرف روضه جناب عباس بن علی و بایست بر در آن و بگو السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ
لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّٰى

أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلِينَ
وَالْاٰخِرِينَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرَكِ الْجَحِيمِ

دربیان زیارت آن حضرت در شب عید الفطر و عید اضحی

شیخ مفید و سید و شہید رحمہم اللہ گفتہ اند کہ ہرگاہ ارادۂ
زیارت آن حضرت در ہر دو شب مذکور داشتہ باشی
پس برو در روضہ و ایستادہ باش بر در قبہ آن حضرت
و از گوشۂ چشم نظر کن بطرف قبر انور و رخصت طلب
پس بگو یَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الذَّلِيلُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْمُصَغَّرُ فِي
عُلُوِّ قَدْرِكَ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيرًا بِكَ قَاصِدًا
اِلٰى حَرَمِكَ مُتَوَجِّهًا اِلٰى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا اِلَى اللهِ تَعَالٰى بِكَ أَأَدْخُلُ
يَا مَوْلَايَ أَأَدْخُلُ يَا وَلِيَّ اللهِ أَأَدْخُلُ يَا مَلَائِكَةَ اللهِ الْمُحْدِقِينَ
بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ فِي هٰذَا الْمَشْهَدِ
پس اگر قلب تو حزین و چشم تو گریان شوند پس داخل
شو پای راست خود را بعد از آن پای چپ خود را

وبگو بسم الله وبالله وفی سبیل الله وعلی ملة
رسول الله اللهم انزلنی منزلا مبارکا وانت
خیر المنزلین بازبگو الله اکبر تکبیرا والحمد لله
کثیرا وسبحان الله بکرة واصیلا والحمد لله الفرد
الصمد الماجد الاحد المتفضل المنان المتطول
الحنان الذی من تطوله سهل لی زیارة مولای
باحسانه ولم یجعلنی عن زیارته ممنوعا ولا عن ذمته
مدفوعا بل تطول ومنح بازداخل شو پس هرگاه
بدرمیان برسی ومقابل قبر اطهر شوی پس بایست روبروی
قبر انور باخضوع وخشوع وگریان وبگو السلام علیک
یا وارث آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث
نوح امین الله السلام علیک یا وارث ابراهیم
خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله
السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث
محمد حبیب الله صلی الله علیه واله السلام علیک یا وارث
علی حجة الله السلام علیک یا ایها الوصی البر التقی السلام
علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور

اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَ اٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ حَتّٰى اسْتُبِيْحَ حُرْمَتُكَ وَقُتِلْتَ مَظْلُوْمًا پس بر سر مبارک آنحضرت با خضوع و خشوع و خشمت گریان باشند پس بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَطَلَ الْمُسْلِمِيْنَ يَا مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوْرًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّيْنِ وَاَرْكَانِ الْمُسْلِمِيْنَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَاَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا پس روی خود را بگذار بر قبر مبارک و بگو اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ يَا مَوْلَايَ اَنَا مُوَالٍ لِوَلِيِّكُمْ وَمُعَادٍ لِعَدُوِّكُمْ وَاَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيَابِكُمْ مُوْقِنٌ بِشَرَائِعِ دِيْنِيْ وَخَوَاتِيْمِ عَمَلِيْ وَقَلْبِيْ

بِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَ اَمْرِی لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ یَا مَوْلَایَ اَتَیْتُكَ خَائِفًا
فَاٰمِنّیْ وَ اَتَیْتُكَ مُسْتَجِیْرًا فَاَجِرْنِیْ وَ اَتَیْتُكَ فَقِیْرًا فَاَغْنِنِیْ
سَیِّدِیْ وَ مَوْلَایَ اَنْتَ مَوْلَایَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَی
الْخَلْقِ اَجْمَعِیْنَ اٰمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَ عَلَانِیَتِكُمْ وَ
بِظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ وَ اَوَّلِكُمْ وَ اٰخِرِكُمْ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ
التَّالِیْ لِكِتَابِ اللّٰهِ وَ اَمِیْنُ اللّٰهِ الدَّاعِیْ اِلَی
اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
ظَلَمَتْكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِیَتْ
بِهٖ پس دو رکعت نماز بگذار نزد سر مبارک آن حضرت
پس ہرگاہ از سلام فارغ شوی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ لَكَ
صَلَّیْتُ وَ لَكَ رَكَعْتُ وَ لَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ
لَا شَرِیْكَ لَكَ لَا یَجُوْزُ الصَّلٰوةُ وَ الرُّكُوْعُ
وَ السُّجُوْدُ اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَ اَبْلِغْهُمْ عَنِّیْ اَفْضَلَ السَّلَامِ وَ التَّحِیَّةِ وَ ارْدُدْ
عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ اَللّٰهُمَّ وَ هَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ
هَدِیَّةٌ مِنِّیْ اِلٰی سَیِّدِیْ [illegible] عَلِیٍّ [illegible]

صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنّى وَاجْزِنى عَلَيْهِمَا
اَفْضَلَ عَمَلى وَرَجَائى فيكَ وَفى وَلِيِّكَ يَا وَلِىَّ
الْمُؤْمِنينَ پس روى خود را بر قبر اقدس بگذار و ببوس
و بگو اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ
قَتيلِ الْعَبَرَاتِ وَاَسيرِ الْكُرُبَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَشْهَدُ
اَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَابْنُ نَبِيِّكَ وَصَفِيُّكَ الثَّائِرُ بِحَقِّكَ اَكْرَمْتَهُ
بِكَرَامَتِكَ وَخَتَمْتَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ وَجَعَلْتَهُ
سَيِّداً مِنَ السَّادَةِ وَقَائِداً مِنَ الْقَادَةِ وَاَكْرَمْتَهُ
بِطيبِ الْوِلادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَوَاريثَ الْاَنْبِيَاءِ وَ
جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلىٰ خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِيَاءِ فَاَعْذَرَ فِى
الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ حَتّٰى
اسْتَنْقَذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ
وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا وَبَاعَ حَظَّهُ
مِنَ الْاٰخِرَةِ بِالْاَدْنىٰ وَتَرَدّٰى فى هَوَاهُ وَاَسْخَطَكَ
وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ اُولِى الشِّقَاقِ
وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النَّارَ
فَجَاهَدَهُمْ فيكَ صَابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ

لا تأخذه في الله لومة لائم حتى سفك في طاعتك
دمه واستبيح حريمه اللهم العنهم لعنا وبيلا
وعذبهم عذابا أليما پس بپایین قبر برائے
زیارت علی بن الحسین و بگو السلام علیک یا ابن
رسول الله السلام علیک یا ابن خاتم النبیین
السلام علیک یا ابن فاطمة سیدة نساء العالمین
السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک
ایها المظلوم الشهید بابی انت وامی عشت سعیدا
وقتلت مظلوما شهیدا پس بگرد طرف قبور شهدا
و بگو السلام علیکم ایها الذابون عن توحید
الله السلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار
بابی انتم وامی فزتم فوزا عظیما پس برو طرف مشهد
منور جناب عباس و بایست نزد ضریح مبارک و بگو
السلام علیک ایها العبد الصالح والصدیق
المواسی اشهد انک آمنت بالله و نصرت
ابن رسول الله و دعوت الی سبیل الله و واسیت
بنفسك وبذلت مهجتك

التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ پس روی خود را بر قبر بگذار و بگو بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا نَاصِرَ دِينِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الصِّدِّيقِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ عَلَيْكَ مِنِّي السَّلَامُ مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ پس دو رکعت نماز نزد سر مبارک جناب عباس ادا کن و بخوان دعائیکه بعد نماز نزد سر اقدس حضرت امام حسین خوانده بودی پس بیا بطرف روضهٔ انور جناب امام حسین ع و تمام شب در آنجا احیا کن پس هرگاه از آن حضرت رخصت شوی پس بایست نزد سر اقدس و چشمت گریان باشد و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ سَلَامَ مُوَدِّعٍ وَلَا قَالٍ وَلَا سَئِمٍ فَإِنْ أَنْصَرِفْ فَلَا عَنْ مَلَالَةٍ وَإِنْ أُقِمْ فَلَا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِمَا وَعَدَ اللهُ الصَّابِرِينَ يَا مَوْلَايَ لَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ وَرَزَقَنِيَ الْعَوْدَ إِلَيْكَ وَالْمُقَامَ فِي حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ فِي مَشْهَدِكَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بعوض بدن خود را از ضریح مبارک مس کن چرا که آن امان و حفظ است از جمیع آفات پس بیرون بیا بنحویکه پشتت بجانب

ضریح انور نباشد و بگو السّلامُ علیکَ یا بابَ المقامِ
السّلامُ علیکَ یا شریکَ القرآنِ السّلامُ علیکَ
یا حُجّةَ الخِصامِ السّلامُ علیکَ یا سفینةَ النّجاةِ
السّلامُ علیکم یا ملٰئکةَ ربّی المقیمینَ فی هٰذا
الحرمِ السّلامُ علیکَ ابداً ما بقیتُ وبقیَ اللیلُ
والنّهارُ و بگو انّا للّٰهِ وانّا الیهِ راجعونَ ولاحولَ
ولاقوّةَ الّا باللّٰهِ العلیّ العظیمِ پس گناهانت آمرزیده
شدند و دیگران بر تو غبطه خواهند کرد انشاء اللّٰه تعالیٰ

در بیان زیارت امام حسینؑ بروز عرفه

که در مزار شیخ مفید مذکور است هرگاه خواهی زیارت نمائی بروز عرفه پس
غسل کن از فرات اگر ممکن باشد والا از هر جا که بهم رسد
و پاکیزه ترین جامهای خود بپوش و برو تا برسی بدر روضه
اقدس با سکینه و وقار پس [illegible]
اللّٰه اکبر بگو و بگو اللّٰهُ اکبرُ کبیراً والحمدُ للّٰهِ کثیراً
وسبحانَ اللّٰهِ بکرةً واصیلاً الحمدُ للّٰهِ [illegible]
هدانا لهٰذا وما کنّا لنهتدیَ [illegible]
[illegible] جاءت رسلُ ربّنا بالحقّ [illegible]

بفرست بر محمد و بر امیر المومنین و بر سائر ائمه علیہم السلام و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُوَالِيْ لِوَلِيِّكَ الْمُعَادِيْ لِعَدُوِّكَ اسْتَجَارَ بِمَشْهَدِكَ اللّٰهُ وَتَقَرَّبَ اِلَى اللّٰهِ بِقَصْدِكَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدَانِيْ لِوِلَايَتِكَ وَخَصَّنِيْ بِزِيَارَتِكَ وَسَهَّلَ لِيْ قَصْدَكَ

پس بیا بر در روضه و بایست نزد سر آمدس و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اٰدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوْسٰى كَلِيْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيْسٰى رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّنِ الْمُرْتَضٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهٖ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُوْرَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ

الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت
عن المنكر وأطعت الله حتى أتاك اليقين فلعن
الله أمة قتلتك ولعن الله أمة ظلمتك و
لعن الله أمة سمعت بذلك فرضيت به يا مولاي
يا أبا عبد الله أشهد الله وملائكته وأنبياءه
ورسله أني بكم مؤمن وبإيابكم موقن بشرائع ديني
وخواتيم عملي فصلوات الله عليكم وعلى أرواحكم
وعلى أجسادكم وعلى شاهدكم وغائبكم وظاهركم
وباطنكم پس خود را بر قبر انداز و ببوس بگو
بأبي أنت وأمي يا ابن رسول الله صلى الله عليه
وآله بأبي أنت وأمي يا أبا عبد الله لقد عظمت
الرزية وجلت المصيبة بك علينا وعلى جميع
أهل السموات والأرض فلعن الله أمة أسرجت
وألجمت وتهيأت لقتالك يا مولاي يا أبا عبد
الله قصدت حرمك وأتيت مشهدك أسأل
الله بالشأن الذي لك عنده وبالمحل
الذي لك لديه أن تصلي على محمد و

یجعلنی معکم فی الدنیا والاخرة پس دو رکعت نماز
ادا کن نزد سر مبارک بهر سوره که خواسته باشی و بعد از
فراغ نماز بگو اللهم انی صلیت و رکعت و سجدت
لک وحدک لا شریک لک لان الصلوة والرکوع
والسجود لا تکون الا لک لانک انت الله لا اله
الا انت اللهم صل علی محمد وآل محمد
وابلغهم عنی افضل السلام والتحیة واردد
علی منهم التحیة والسلام پس بطرف پایین قبر منور زیارت
[illegible] حضرت علی بن الحسین را و بگو السلام علیک
[illegible] السلام علیک یا ابن نبی الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] السلام علیک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] السلام علیک یا ولی الله
[illegible] وحبائه [illegible]

علینا وعلی جمیع المسلمین فلعن الله امة
قتلتک وأبرء الی الله والیک منهم فی الدنیا
والآخرة پس برو نزد پایین حضرت علی بن الحسین ع
برای زیارت سایر شهدا وبگو السلام علیکم یا
انصار دین الله وانصار نبیه وانصار امیر
المؤمنین والحسن والحسین بابی انتم و
امی طبتم وطابت الارض التی فیها دفنتم
وفزتم فوزاً عظیماً فیالیتنی کنت معکم فافوز
معکم پس بیا نزد سر اقدس حسین بن علی ع ودعا کن
برای خود وعیال وبرادران مؤمنین خود پس هرگاه اراده
بیرون رفتن داشته باشی پس روی خود بر قبر اقدس
گذار وبگو السلام علیک یا حجة الله السلام
علیک یا صفوة الله السلام علیک یا
خالصة الله السلام علیک یا امین الله
سلام مودع لا قال ولا [illegible]
وان [illegible] عن [illegible]
ظن بما وعد الله [illegible]

مولای آخر العهد لزیارتک و ارزقنی العود
الی مشهدک والمقام فی حرمک و ان تجعلنی
معکم فی الدنیا والآخرة پس بیرون بیا نحوی که
پشت تو بطرف ضریح الوزبنا شد و بر زبانت کلمه
انا لله و انا الیه راجعون جاری باشد پس برو
طرف مشهد جناب عباس ع پس هرگاه در روضه برسی
پس بایست وبگو السلام علیک ایها العبد
الصالح المطیع لله ولرسوله ولامیر المؤمنین
والحسن والحسین علیهم السلام وعلیک
السلام ورحمة الله وبرکاته ومغفرته علی
روحک وبدنک اشهد الله انک مضیت
علی ما مضی البدریون المجاهدون فی سبیل
الله المناصحون فی جهاد الاعداء المبالغون
فی نصرة اولیائه فجزاک الله افضل الجزاء
واوفر جزاء احد وفی ببیعته واستجاب له
دعوته و مشترک مع النبیین والشهداء
والصدیقین وحسن اولئک رفیقا پس رکعت

نماز ادا کن نزد سر مبارک و هر حاجتی که داشته باشی
طلب نما پس هرگاه اراده رخصت از آن حضرت داشته
باشی پس بگو اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِيكَ وَاَقْرَءُ
عَلَيْكَ السَّلَامَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِمَا جَاءَ بِهِ
مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي قَبْرَ
وَلِيِّكَ وَابْنِ اَخِي نَبِيِّكَ وَارْزُقْنِي زِيَارَتَهُ
مَا اَبْقَيْتَنِي وَاحْشُرْنِي مَعَهُ وَمَعَ اٰبَائِهِ
فِي الْجِنَانِ پس دعا کن برای خود و والدین
و برادران ایمانی پس بیا بروضه منوره جناب
امام حسین علیه السلام برای رخصت شدن
از آن حضرت پس هرگاه اراده رخصت
داشته باشی پس بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَنْتَ
لِي جُنَّةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَهٰذَا اَوَانُ انْصِرَافِي غَيْرَ
رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا مُسْتَبْدِلٍ بِكَ سِوَاكَ
وَلَا مُؤْثِرٍ عَلَيْكَ غَيْرَكَ وَلَا زَاهِدٍ فِي قُرْبِكَ

أَسْئَلُ اللهَ تَعالی أَنْ لا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی وَ
مِنْ رُجُوعی وَأَسْئَلُ اللهَ الَّذی أَرانی مَکانَکَ
وَهَدانی لِلتَّسْلیمِ عَلَیْکَ وَلِزِیارَتی إِیّاکَ أَنْ
یُورِدَنی حَوْضَکُمْ وَیَرْزُقَنی مُرافَقَتَکُمْ فِی الْجِنانِ
مَعَ آبائِکَ الصّالِحینَ پس سلام بفرست بر رسول خدا و ائمه هدی
علیهم السلام فرداً فرداً و حاجت خود را طلب کن پس وداع کن بسوی قبور
شهدا علیهم السلام برگرد و وداع کن ایشان را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی إِیّاهُمْ
وَأَشْرِکْنی مَعَهُمْ فی صالِحِ ما أَعْطَیْتَهُمْ عَلی
نَصْرِهِمُ ابْنَ نَبِیِّکَ وَحُجَّتَکَ عَلی خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنا وَإِیّاهُمْ فی جَنَّتِکَ مَعَ الشُّهَداءِ وَ
الصّالِحینَ وَبِحَقِّ عِظَمِ حَقِّکَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ الصّادِقینَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلی عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ
عَلی فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلَی الْحَسَنِ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْکَ وَبِحَقِّکَ عَلَی الْحُسَیْنِ
وَبِحَقِّ لِسانِ مَلَکٍ فَإِنَّ حَقَّهُمْ مِنْ

افضل انعامک علیهم و بالشان الذی لهم
عندک صل یا رب علیهم صلوة دائمة
منتهی رضاک واغفر لی بهم الذنوب التی بینی
وبینک واتمم نعمتک علی کما اتممتها علی آبائی
من قبل ولا تجعل لاحد من المخلوقین علی
فیها امتنانا وامنن علی کما مننت علی آبائی من قبل
کهیعص اللهم صل علی محمد واستجب لی فیما سألتک
پس گونهٔ راست خود را بر زمین گذار و بگو یا [illegible] یا سیدی
صل علی محمد وآل محمد واغفر لی [illegible]
باشد و خشوع کن و گریه نما و همچنین بگو در وقت گذاشتن رخسارهٔ
چپ خود در وقت سجدهٔ آخر دعای مذکور را نیز
ستون پنجم مولف گوید که زیارت آن حضرت
در سائر اوقات شریفه و لیالی و ایام متبرکه افضل است
خصوصا اوقاتی که بآن حضرت منسوب اند مثل روز
مباهله و روز نزول هل اتی و روز ولادت شریف آن
حضرت که واقع شده [illegible]
مصباح از حضرت صادق روایت کرده که پنجم شعبان

است در سال چهارم هجرت و بیم چهارم [illegible]
که در آن روز یزید ملعون بنابر مشهور به جهنم واصل شده
خواندن افضل است اما دیگر اوقات که زیارتش ثواب
عظیم دارد پس بر دو نهج است یکی مخصوص و دیگری
مطلق که از بلاد بعیده خوانده شود لکن مخصوص پس درین جلد ثالث ایراد نمودیم
اما زیارت مخصوصی عاشور محرم و زیارت مخصوصی
بستم صفر پس ذکرش در جلد ثانی گذشت خوفا للتطویل
درینجا ذکر نکردیم اما زیارات مطلقه که از اماکن بعیده
خوانده میشوند در همان جلد ثانی در اعمال هر ماه مذکوراند

در بیان زیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام المدفونین ببغداد

بدانکه زیارت ایشان در ایام و لیالی متبرکه و اوقات
شریفه افضل و اولی است خصوصا اوقاتیکه با ایشان
اختصاصی دارند مثل روز ولادت حضرت امام موسی کاظم
[illegible]
[illegible]

[illegible] آن حضرت ع که پانزدهم رجب
یا پانزدهم [illegible] روز ولادت امام محمد تقی علیه السلام
که دهم ماه رجب است و بروایت ابن عیاش نوزدهم ماه رمضان
یا پانزدهم آن ماه و روز وفات آن حضرت که روز
آخر ماه ذیقعده است یا روز یازدهم آن و روز امامت
آن حضرت که روز شهادت حضرت امام رضا ع است
و در همه اوقات زیارت ایشان خواندن مستحب
است خواه قریب باشد خواه بعید

در بیان زیارت امامین همامین عسکریین

المدفونین بسرمن رأی بدانکه زیارت عسکریین در ازمنهٔ شریفه و اوقات مخصوصه
اولی و انسب است خصوصا روز ولادت حضرت امام
علی نقی ع که پانزدهم ذیحجه است موافق مشهور و بروایت
ابن عیاش دوم یا پنجم رجب و بروایت ابراهیم بن
هاشم سیزدهم ماه رجب و روز وفات آن حضرت که
سیزدهم ماه رجب است بروایت ابراهیم بن هاشم [illegible]
[illegible]
[illegible]

آن حضرت که آخر ماه ذیقعده است یا یازدهم آن
و روز ولادت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
که دهم ماه ربیع الثانی است بنابر مشهور یا هشتم آن بنا بر
قول شیخ طبرسی رح یا چهارم آن بقول شیخ شهید رح
و روز وفات آن حضرت ع که هشتم ربیع الاول است
بقول کلینی رح و اکثر علما یا اول آن بقول شیخ
در مصباح و روز خلافت آن حضرت ع که روز
وفات والد بزرگوار اوست چونکه برای این ازمنه
شریفه زیارتی منصوص نیست پس همان زیارات
مطلقه را که سابقا مذکور شد بخوانند۔

در بیان زیارت حضرت صاحب الزمان خلیفه الرحمن

بدانکه زیارت آن حضرت در جمیع بلاد مرغوب است
خصوصا در امکنه شریفه مثل ضرایح مقدسه
اجداد طاهرین ع آن حضرت و در ازمنه متبرکه خصوصا
شب ولادت آنحضرت که بنا بر روایت مشهوره شب پانزدهم
شعبان است و در شب قدر که ملائکه و روح بر آن
حضرت نازل می شوند پس همان زیارات مطلقه را بخوانند

در بیان زیارت حضرت امام رضاء

بدانکه زیارت آن حضرت در اوقات شریفه و ازمنه مختصه افضل است خصوصا در ماه مبارک رجب که در حدیث گذشت و روز ولادت آن حضرت که بموافق مشهور یازدهم ماه ذیقعده و روز وفات آن حضرت که آخر ماه صفر یا هفدهم آن یا بست و چهارم ماه رمضان و روزیکه آنحضرت بخلافت فائز گردیده که روز وفات حضرت امام موسی ع است و روزیکه بیعت خلافت بآن حضرت کردند که اول ماه رمضان است یا ششم آن و سید ابن طاؤس رح درکتاب اقبال ذکر کرده اندکه روایتی وارد شده که در روز ششم ماه رمضان دو رکعت نماز باید کرد در هر رکعت سوره حمد یک بار و سوره توحید بست و پنج مرتبه برای شکر آنکه حقوق مولای ما حضرت امام رضاء در آن روز ظاهر شده است و ایضا فرموده است که در بعضی از تصانیف اصحاب خود دیده ام که مستحب است زیارت امام رضاء در روز بست و سیم ماه ذیقعده از نزدیک یا دور از بعضی زیارات منقوله وغیره که بالا گذشت بخوانند

علامه مجلسی رح در زاد المعاد از امام جعفر صادقؑ
بروایت معتبره آورده که هر که زیارت کند قبر رسول خداؐ
و قبر امیر المومنینؑ و فاطمهؑ و حسنینؑ و قبر حجتهای خدا
را او در شهر خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و دو
جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرای و در روایت
دیگر آمده که بر بام خانه خود برود پس چهار رکعت نماز
بگذارد با هر سوره که میسر شود پس بایستد رو بقبله و بگوید

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ
الْمُرْتَضٰى وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسِّبْطَانِ
الْمُنْتَجَبَانِ وَالْاَوْلَادُ الْاَعْلَامُ وَالْاُمَنَاءُ
الْمُنْتَجَبُوْنَ جِئْتُ انْقِطَاعًا اِلَيْكُمْ وَاِلٰى
اٰبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلٰى بَرَكَةِ
الْحَقِّ فَقَلْبِيْ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِيْ لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ لِدِيْنِهٖ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ
عَدُوِّكُمْ اِنِّيْ لَمِنَ الْقَائِلِيْنَ بِفَضْلِكُمْ
مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلَا اَزْعُمُ

إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ ذِي الْمُلْكِ وَ
الْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
و نیز در کتاب مذکور آورده بحدیث معتبر که حنان بن
سدیر رفت بخدمت بابرکت جناب امام جعفر صادق ع
و نزد آن حضرت جماعتی از اصحاب ایشان حاضر
بودند پس فرمود که ای حنان زیارت امام حسین ع میکنی
هر ماه یک مرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یک مرتبه
گفت نه فرمود هر سال یک مرتبه گفت نه فرمود که
چه بسیار جفا کار دید بسید و آقای خود گفت یابن رسول
الله مانع من کمی توشه و دوری مسافت است فرمود
میخواهی که شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول
شد هر چند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه
زیارت کنم یابن رسول الله فرمود غسل کن
در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین
جامهای خود را و بالا رو به بلندترین بامهای ...

یا بر بصحرای و رو بجانب قبر کن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا مَوْلَایَ وَابْنَ مَوْلَایَ وَسَیِّدِیْ وَابْنَ
سَیِّدِیْ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ یَا قَتِیْلَ
ابْنَ الْقَتِیْلِ الشَّهِیْدَ ابْنَ الشَّهِیْدِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ اَنَا زَائِرُکَ
یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ بِقَلْبِیْ وَلِسَانِیْ وَجَوَارِحِیْ
وَاِنْ لَمْ اَزُرْکَ بِنَفْسِیْ وَالْمُشَاهَدَةِ
لِقُبَّتِکَ فَعَلَیْکَ السَّلَامُ یَا وَارِثَ اٰدَمَ
صَفْوَةِ اللّٰهِ وَوَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ وَوَارِثَ
اِبْرَاهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰهِ وَوَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ
اللّٰهِ وَوَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ وَ
کَلِمَتِهٖ وَوَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیْبِ اللّٰهِ وَنَبِیِّهٖ
وَرَسُوْلِهٖ وَوَارِثَ عَلِیٍّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ
وَوَصِیِّ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَخَلِیْفَتِهٖ وَوَارِثَ الْحَسَنِ
ابْنِ عَلِیٍّ وَوَصِیِّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ لَعَنَ اللّٰهُ
قَاتِلَکَ وَجَدَّدَ عَلَیْهِمُ الْعَذَابَ فِیْ هٰذِهِ
السَّاعَةِ وَفِیْ کُلِّ سَاعَةٍ اَنَا یَا سَیِّدِیْ مُتَقَرِّبٌ

إلى الله جلّ وعزّ وإلى جدّك رسول الله و
إلى أبيك أمير المؤمنين وإلى أخيك الحسن
وإليك يا مولاي عليك سلام الله ورحمته
وبركاته بزيارتي لك بقلبي ولساني وجميع
جوارحي فكن يا سيّدي شفيعي لقبول ذلك
منّي وآنا بالبراءة من أعدائك واللعنة لهم
عليهم أتقرّب إلى الله وإليكم أجمعين فعليك
صلوات الله ورضوانه ورحمته پس ابر می
میگردی بجانب چپ خود و میگردی بجانب قبر
شریف حضرت علی بن الحسین علیه السلام که او نزدیک پایین قبر
پدر خود مدفون است و سلام کنی بر او مثل این سلام
که گذشت و می طلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس
چهار رکعت نماز می گذاری که نماز زیارت هشت
رکعت است یا شش رکعت است یا چهار رکعت
یا دو رکعت و بهترش هشت رکعت است [illegible]
پس بجانب قبر امام حسین علیه السلام میگردی [illegible]
مولای و ابن مولای و [illegible]

وَمُوَدِّعُكَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ
ابْنَ الْحُسَيْنِ مُوَدِّعُكُمْ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ
عَلَيْكُمْ سَلَامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَرِضْوَانُهُ وَبَرَكَاتُهُ
ودر زيارت علی بن الحسين ع بجای يا وارث در همه
جا يَا ابْنَ وَارِثَ بخواند يا از وارث قصد وراثت
امامت وخلافت نکند زيرا که آن حضرت ع امام
نبوده وبدانکه اين حديث دلالت می کند بر انکه
از دور که زيارت کند نماز زيارت را بايد که بعد از
زيارت کند واحاديث سابقه دلالت کند بر آنکه
پيش بايد کرد ودور نيست که مخير باشد وشيخ طوسی ره
ذکر کرده اند که زيارت ميتوان کرد همه ائمه ع را از
دور چنانچه از نزديک ايشان زيارت ميکنند اما در
جائيکه لفظ آتَيْتُكَ زَائِرًا است نگويد بلکه بگويد بجای
آن قَصَدْتُكَ بِقَلْبِي زَائِرًا إِذْ عَجَزْتُ عَنْ
حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَلَامِي
لِعِلْمِي بِأَنَّهُ يَبْلُغُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ
لِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ ودعا کن آنچه خواهی

و بعضی از اکابر علما روایت کرده است از ابوالحسن
فارسی القادسی که گفت من بسیار بزیارت امام حسین
علیه السلام میرفتم پس چندی بسبب پیری و کمی
مال توفیق زیارت آن حضرت نیافتم پس شبی حضرت
رسول ص را در خواب دیدم که امامین حسنین ع در خدمت
آن حضرت بودند چون من به نزدیک ایشان رسیدم
امام حسین ع گفت یا رسول الله ص این مرد مرا بسیار
زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است حضرت رسول
متوجه من گردید و فرمود که آیا ترک زیارت مثل
حسین ع می توان کرد گفتم یا رسول الله ص قلت
مال و پیری از ادراک این سعادت مانع گردید
حضرت ع فرمود که هر شب بر بام خانهٔ خود برو
و با انگشت شهادت بجانب قبر آن حضرت اشاره
کن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی جَدِّکَ
وَاَبِیْکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی اُمِّکَ
وَاَخِیْکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ
بَنِیْکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ

النّائِبَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا صاحِبَ الْمُصِيبَةِ الرّاتِبَةِ لَقَدْ اَصْبَحَ كِتابُ اللهِ فِيكَ مَهْجُوراً وَرَسُولُ اللهِ فِيكَ مَوْتُوراً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى اَنْصارِ اللهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلى اُمَناءِ اللهِ وَاَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلى مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَعادِنِ حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتابِ اللهِ وَاَوْصِياءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس اگر چنین کنی زیارت تو از دور و نزدیک هر دو مقبول است

فصل سوم

در بیان زیارت جامعه ائمّا

زیارت سائر ائمه از نزدیک و دور و بهترین آنها زیارت جامعه است که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده‌اند که شخصی از امام علی نقی سوال نمود که یا بن رسول الله صلی الله تعلیم نما سخنی بلیغ کامل

که آن را بخوانم هر گاه زیارت کنم یکی از شما را فرمود
که چون بدرگاه ما رسی بایست و بگو اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ
و باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی و قبر
اقدس را ببینی بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو
پس نزدیک قبر اقدس برو و چهل مرتبه اَللّٰهُ اَكْبَرُ
بگو پس راه برو بآرام دل و آرام تن و گامها را
نزدیک بیکدیگر بگذار پس بایست و سی مرتبه
اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو پس نزدیک قبر اطهر برو و چهل مرتبه
اَللّٰهُ اَكْبَرُ بگو که صد تکبیر تمام شود پس بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ
الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلٰٓئِكَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْيِ
وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَى
الْحِلْمِ وَاُصُوْلَ الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْاُمَمِ وَ
اَوْلِيَاۤءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الْاَبْرَارِ وَدَعَاۤئِمَ
الْاَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَاَرْكَانَ الْبِلَادِ

وَاَبْوَابَ الْاِیْمَانِ وَاُمَنَاءَ الرَّحْمٰنِ وَسُلَالَةَ
النَّبِیِّیْنَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِتْرَةَ خِیَرَةِ
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلٰی اَئِمَّةِ الْهُدٰی وَمَصَابِیْحِ
الدُّجٰی وَاَعْلَامِ التُّقٰی وَذَوِی النُّهٰی وَ
اُولِی الْحِجٰی وَکَهْفِ الْوَرٰی وَوَرَثَةِ الْاَنْبِیَآءِ
وَالْمَثَلِ الْاَعْلٰی وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنٰی وَحُجَجِ اللهِ
عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰی وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَحَالِّ مَعْرِفَةِ
اللهِ وَمَسَاکِنِ بَرَکَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ حِکْمَةِ
اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ کِتَابِ اللهِ وَ
اَوْصِیَآءِ نَبِیِّ اللهِ وَذُرِّیَّةِ رَسُوْلِ اللهِ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلَی الدُّعَاةِ اِلَی اللهِ وَالْاَدِلَّآءِ عَلٰی
مَرْضَاتِ اللهِ وَالْمُسْتَقِرِّیْنَ فِیْ اَمْرِ اللهِ وَ
التَّامِّیْنَ فِیْ مَحَبَّةِ اللهِ وَالْمُخْلِصِیْنَ فِیْ تَوْحِیْدِ
اللهِ وَالْمُظْهِرِیْنَ لِاَمْرِ اللهِ وَنَهْیِهٖ وَعِبَادِهٖ

الْمُكْرَمِيْنَ لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ
يَعْمَلُوْنَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَلسَّلَامُ
عَلَى الْاَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ
وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَاَهْلِ
الذِّكْرِ وَاُولِي الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ وَخِيَرَتِهٖ
وَحِزْبِهٖ وَعَيْبَةِ عِلْمِهٖ وَحُجَّتِهٖ وَصِرَاطِهٖ
وَنُوْرِهٖ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَشْهَدُ
اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ كَمَا
شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهٖ وَشَهِدَتْ لَهٗ مَلٰٓئِكَتُهٗ
وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهٖ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَكِيْمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
الْمُنْتَجَبُ وَرَسُوْلُهُ الْمُرْتَضٰى اَرْسَلَهٗ
بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى
الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ
الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُوْنَ الْمَهْدِيُّوْنَ الْمَعْصُوْمُوْنَ
الْمُكَرَّمُوْنَ الْمُقَرَّبُوْنَ الْمُتَّقُوْنَ الصَّادِقُوْنَ
الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيْعُوْنَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُوْنَ بِاَمْرِهٖ

الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ
اِصْطَفَاكُمْ لِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَ
اخْتَارَكُمْ لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ
بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ
لِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ
فِي أَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلَى بَرِيَّتِهِ وَأَنْصَاراً لِدِينِهِ
وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعاً
لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً لِوَحْيِهِ وَأَرْكَاناً
لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَاماً
لِعِبَادِهِ وَمَنَاراً فِي بِلَادِهِ وَأَدِلَّاءَ عَلَى
بالقطع نشانها که در راه باشند
صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ
مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ
عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيراً فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ
وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ
ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ
وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ
إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ فِيْ مَرْضَاتِهٖ وَصَبَرْتُمْ عَلٰى
مَا اَصَابَكُمْ فِيْ جَنْبِهٖ وَاَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَ
نَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ
جِهَادِهٖ حَتّٰى اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهٗ وَبَيَّنْتُمْ
فَرَائِضَهٗ وَاَقَمْتُمْ حُدُوْدَهٗ وَنَشَرْتُمْ شَرَائِعَ
اَحْكَامِهٖ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهٗ وَصِرْتُمْ فِيْ ذٰلِكَ
مِنْهُ اِلَى الرِّضَا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَّقْتُمْ
مِنْ رُسُلِهٖ مَنْ مَضٰى فَالرَّاغِبُ عَنْكُمْ مَارِقٌ
وَاللَّازِمُ لَكُمْ لَاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِيْ حَقِّكُمْ
زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ وَفِيْكُمْ وَمِنْكُمْ وَاِلَيْكُمْ
وَاَنْتُمْ اَهْلُهٗ وَمَعْدِنُهٗ وَمِيْرَاثُ النُّبُوَّةِ
عِنْدَكُمْ وَاِيَابُ الْخَلْقِ اِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ
عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطَابِ عِنْدَكُمْ وَاٰيَاتُ
اللّٰهِ لَدَيْكُمْ وَعَزَائِمُهٗ فِيْكُمْ وَنُوْرُهٗ وَبُرْهَانُهٗ
عِنْدَكُمْ وَاَمْرُهٗ اِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى
اللّٰهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللّٰهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَ

اللّٰهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّٰهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ
بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ اَنْتُمُ السَّبِيلُ الْاَعْظَمُ
وَالصِّرَاطُ الْاَقْوَمُ وَشُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ
وَشُفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ
وَالْاٰيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالْاَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَ
الْبَابُ الْمُبْتَلٰى بِهِ النَّاسُ مَنْ اَتَاكُمْ
نَجٰى وَمَنْ لَمْ يَاْتِكُمْ هَلَكَ اِلَى اللّٰهِ
تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ
وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِاَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَاِلٰى سَبِيلِهِ
تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ وَاللّٰهِ
مَنْ وَالَاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ
مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَازَ مَنْ
تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ اِلَيْكُمْ وَسَلِمَ
مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ
مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَاْوٰاهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ
فَالنَّارُ مَثْوَاهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ
حَارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ

فِي اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذَا سَابِقٌ
لَكُمْ فِيمَا مَضٰى وَجَارٍ لَكُمْ فِيمَا بَقِيَ وَاَنَّ
اَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ وَاحِدَةٌ
طَابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ
اللّٰهُ اَنْوَارًا فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ
حَتّٰى مَنَّ عَلَيْنَا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ اَذِنَ
اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ
صَلَوَاتِنَا عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّنَا بِهِ مِنْ وِلَايَتِكُمْ طِيبًا
لِخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِاَنْفُسِنَا وَتَزْكِيَةً لَنَا وَ
كَفَّارَةً لِذُنُوبِنَا فَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ
وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنَا اِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللّٰهُ
بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَاَعْلٰى مَنَازِلِ
الْمُقَرَّبِينَ وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ
حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ
وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي اِدْرَاكِهِ طَامِعٌ
حَتّٰى لَا يَبْقٰى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا
صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ

دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ
طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ
وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيدٌ اِلَّا عَرَّفَهُمْ
جَلَالَةَ اَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ
شَاْنِكُمْ وَتَمَامَ نُوْرِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ
وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَ
مَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ
وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ
بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَاُسْرَتِيْ
اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاُشْهِدُكُمْ اَنِّيْ مُؤْمِنٌ
بِكُمْ وَبِمَا اٰمَنْتُمْ بِهِ وَكَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا
كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ
مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِاَوْلِيَائِكُمْ
مُبْغِضٌ لِاَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ
سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا
حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا اَبْطَلْتُمْ مُطِيْعٌ لَكُمْ عَارِفٌ
بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ

مُعترِفٌ بِكُم مُؤمِنٌ بِاِيابِكُم مُصَدِّقٌ بِرَجعَتِكُم
مُنتَظِرٌ لِاَمرِكُم مُرتَقِبٌ لِدَولَتِكُم اٰخِذٌ بِقَولِكُم عامِلٌ
بِاَمرِكُم مُستَجيرٌ بِكُم زائِرٌ لَكُم عائِذٌ بِكُم لائِذٌ بِقُبورِكُم
مُستَشفِعٌ اِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُم وَمُتَقَرِّبٌ بِكُم
اِلَيهِ وَمُقَدِّمُكُم اَمامَ طَلِبَتي وَحَوائِجي وَ
اِرادَتي فِي كُلِّ اَحوالي وَاُموري مُؤمِنٌ بِسِرِّكُم
وَعَلانِيَتِكُم وَشاهِدِكُم وَغائِبِكُم وَظاهِرِكُم
وَباطِنِكُم وَاَوَّلِكُم وَاٰخِرِكُم وَمُفَوِّضٌ فِي ذٰلِكَ
كُلِّهِ اِلَيكُم وَمُسَلِّمٌ فيهِ مَعَكُم وَقَلبي لَكُم مُسَلِّمٌ
وَرَاْيي لَكُم تَبَعٌ وَنُصرَتي لَكُم مُعَدَّةٌ حَتّٰى يُحيِيَ
اللّٰهُ تَعالٰى دينَهُ بِكُم وَيَرُدَّكُم في اَيّامِهِ وَيُظهِرَكُم
لِعَدلِهِ وَيُمَكِّنَكُم في اَرضِهِ فَمَعَكُم مَعَكُم
لا مَعَ عَدُوِّكُم اٰمَنتُ بِكُم وَتَوَلَّيتُ
اٰخِرَكُم بِما تَوَلَّيتُ بِهِ اَوَّلَكُم وَبَرِئتُ اِلَى اللّٰهِ
عَزَّ وَجَلَّ مِن اَعدائِكُم وَمِنَ الجِبتِ وَالطّاغوتِ
وَالشَّياطينِ وَحِزبِهِمُ الظّالِمينَ لَكُم
وَالجاحِدينَ لِحَقِّكُم وَالمارِقينَ مِن وِلايَتِكُم

وَالعَاصِينَ لِاَمرِكُم وَالشَّاكِّينَ فِيكُم وَالمُنحَرِفِينَ
عَنكُم وَمِن كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَكُم وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُم
وَمِنَ الاَئِمَّةِ الَّذِينَ يَدعُونَ اِلَى النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ
اللهُ اَبَدًا مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُم وَمَحَبَّتِكُم
وَدِينِكُم وَوَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُم وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُم
وَجَعَلَنِي مِن خِيَارِ مَوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا
دَعَوتُم اِلَيهِ وَجَعَلَنِي مِمَّن يَقتَصُّ آثَارَكُم
وَيَسلُكُ سَبِيلَكُم وَيَهتَدِي بِهُدَاكُم وَيُحشَرُ
فِي زُمرَتِكُم وَيَكِرُّ فِي رَجعَتِكُم وَيُمَلَّكُ فِي دَولَتِكُم
وَيُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُم وَيُمَكَّنُ فِي اَيَّامِكُم وَتَقَرُّ
عَينُهُ غَدًا بِرُؤيَتِكُم بِاَبِي اَنتُم وَاُمِّي وَنَفسِي
وَاَهلِي وَمَالِي مَن اَرَادَ اللهَ بَدَاَ بِكُم وَمَن
وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنكُم وَمَن قَصَدَهُ تَوَجَّهَ
بِكُم مَوَالِيَّ لَا اُحصِي ثَنَاءَكُم وَلَا اَبلُغُ
مِنَ المَدحِ كُنهَكُم وَمِنَ الوَصفِ قَدرَكُم
وَاَنتُم نُورُ الاَخيَارِ وَهُدَاةُ الاَبرَارِ وَحُجَجُ الجَبَّارِ
بِكُم فَتَحَ اللهُ وَبِكُم يَختِمُ وَبِكُم يُنَزِّلُ الغَيثَ وَبِكُم

يُمْسِكُ السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ
وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ
مَا نَزَلَتْ بِهٖ رُسُلُهٗ وَهَبَطَتْ بِهٖ مَلٰٓئِكَتُهٗ
وَاِلٰى جَدِّكُمْ بُعِثَ الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ واگر زيارت
حضرت امير المومنين عليه السلام باشد بجاے وا لے
جدّكم بعث الروح الامين بگو واِلٰى اَخِيْكَ بُعِثَ
الرُّوْحُ الْاَمِيْنُ پس بگو اٰتَاكُمُ اللّٰهُ مَا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا
مِنَ الْعَالَمِيْنَ طَاْطَاَ كُلُّ شَرِيْفٍ لِشَرَفِكُمْ
وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ
لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ
بِنُوْرِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُوْنَ بِوِلَايَتِكُمْ فِيْكُمْ يُسْلَكُ
اِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلٰى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ
الرَّحْمٰنِ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَ
مَالِيْ ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِيْنَ وَاَسْمَاۤؤُكُمْ فِي الْاَسْمَاۤءِ
وَاَجْسَادُكُمْ فِي الْاَجْسَادِ وَاَرْوَاحُكُمْ فِي الْاَرْوَاحِ
وَاَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوْسِ وَاٰثَارُكُمْ فِي الْاٰثَارِ وَقُبُوْرُكُمْ
فِي الْقُبُوْرِ فَمَا اَحْلٰى اَسْمَاۤءَكُمْ وَاَكْرَمَ اَنْفُسَكُمْ

وَاَعْظَمَ شَاْنَكُمْ وَاَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَاَوْفٰى عَهْدَكُمْ
وَاَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُوْرٌ وَاَمْرُكُمْ
رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوٰى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ
وَعَادَتُكُمُ الْاِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ
وَشَاْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ
حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَاْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
وَحَزْمٌ اِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ اَوَّلَهُ وَاَصْلَهُ
وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَاْوٰهُ وَمُنْتَهَاهُ بِاَبِيْ اَنْتُمْ
وَاُمِّيْ وَنَفْسِيْ كَيْفَ اَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ
وَاُحْصِيْ جَمِيْلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ اَخْرَجَنَا اللّٰهُ
مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوْبِ وَ
اَنْقَذَنَا بِكُمْ مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ
بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ وَنَفْسِيْ بِمُوَالَاتِكُمْ عَلَّمَنَا
اللّٰهُ مَعَالِمَ دِيْنِنَا وَاَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ
دُنْيَانَا وَبِمُوَالَاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ
النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوَالَاتِكُمْ تُقْبَلُ
الطَّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَ

وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَ
الْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ
الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ
رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ
اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَاْتِي عَلَيْهَا اِلَّا رِضَاكُمْ
فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ عَلٰى سِرِّهٖ وَاسْتَرْعَاكُمْ اَمْرَ
خَلْقِهٖ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهٖ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ
ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَاِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ
مَنْ اَطَاعَكُمْ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَمَنْ عَصَاكُمْ
فَقَدْ عَصَى اللّٰهَ وَمَنْ اَحَبَّكُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللّٰهَ
وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللّٰهَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي لَوْ
وَجَدْتُ شُفَعَاءَ اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ
وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْاَخْيَارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرَارِ

لِجَعْلِهِمْ شُفَعَائِی فَبِحَقِّهِمُ الَّذِی اَوْجَبْتَ
لَهُمْ عَلَیْکَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُدْخِلَنِی فِی جُمْلَةِ
الْعَارِفِیْنَ بِهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ وَ فِی زُمْرَةِ الْمَرْحُومِیْنَ
بِشَفَاعَتِهِمْ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ
وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِهِ الطَّاهِرِیْنَ
وَ سَلَّمَ تَسْلِیْمًا وَ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیْلُ

این زیارت کامل ترین زیارات است از برائے
نزدیک و دور پس این زیارت جامعہ را در ہمہ امکنہ شریفہ
و اوقات متبرکہ مثل روزہائے ولادت و وفات
کہ تفصیل در ذیل زیارات مطلقہ ہر معصوم نوشتہ ام
می توان خواند خواہ از نزدیک باشد خواہ از دور

در بیان اعمال زیارت مشاہد و قبور مومنین و سادات

از حضرت امام موسیٰ بن جعفرؑ منقول است کہ
ہر کہ قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند
صالحان مومنین ما را تا نوشتہ شود برای او ثواب
زیارت ما و ہر کہ قادر نباشد بہ صلہ و نیکی با پس صلہ و نیکی

کند بصالحان شیعیان ما تا برای او نوشته شود ثواب
صله و نیکی بما و بسند صحیح منقول است از محمد بن اسمعیل
که حضرت امام رضاؑ فرمود که هر که بیاید نزد قبر برادر
مومن خود و رو بقبله کند و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه
سوره انا انزلناه بخواند ایمن گردد از ترس بزرگ
روز قیامت و در روایت دیگر رو بقبله کردن
مذکور نیست و بسند معتبر منقول است که
عبدالرحمن بن ابی عبدالله بحضرت صادقؑ عرض
کرد که چگونه دست خود را بگذارم بر قبرهای مومنان
حضرت دستها را بر زمین گذاشتند و خود مقابل قبله
بودند و بسند معتبر از صفوان جمال منقول
است که حضرت صادقؑ فرمود که رسول خداؐ
بیرون میرفت با جمعی از اکابر اصحاب خود در هر شب
پنجشنبه بسوی قبرستان بقیع و سه مرتبه می گفت
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الدِّیَارِ پس سه مرتبه
می فرمود رَحِمَکُمُ اللهُ پس رو میکرد بسوی اصحاب
خود و میفرمود که این مردگان بهترند از شما می گفتند

یا رسول الله صہ چرا بہتر اند ایشان ایمان آوردہ اند
وما ایمان آوردہ ایم وایشان جہاد کردہ اند وما جہاد کردہ ایم
فرمودند کہ ایشان ایمان آوردند وایمان خود را بظلم مخلوط
نکردند تا از دنیا رفتند ومن گواہم بر ایشان وشما
بعد از من می مانید ونمی دانم کہ بعد از من چہ خواہید
کرد ودر حدیث صحیح منقول است از حضرت
صادق ع کہ حضرت امیر المومنین روزی داخل قبرستان
شد وبا آن حضرت جمعی از اصحاب او بودند پس ندا
کرد کہ یَا اَهْلَ التُّرْبَةِ وَیَا اَهْلَ الْغُرْبَةِ وَ
یَا اَهْلَ الْخُمُودِ وَیَا اَهْلَ الْهُمُودِ اَمَّا اَخْبَارُ
مَا عِنْدَنَا فَاَمْوَالُكُمْ قَدْ قُسِمَتْ وَنِسَاءُكُمْ
قَدْ نُكِحَتْ وَدُوْرُكُمْ قَدْ سُكِنَتْ فَمَا خَبَرُ
مَا عِنْدَكُمْ یعنی ای گروہ مردم کہ در خاک پنہان
شدہ اید وای گروہ مردم کہ در غربت افتادہ اید وای
گروہیکہ خاموش وساکن شدہ اید وای گروہیکہ پوسیدہ
ومتغیر شدہ اید اما اخبار شما کہ نزد ماست اینست کہ مالہای
شما وارثان تقسیم کردند وزنان شما با دیگران عقد کردند

و در خانهای شما دیگران ساکن شدند پس نزد شما چه خبر است پس ملتفت باصحاب خود می شد و میفرمود که والله اگر ایشان رخصت سخن گفتن بیابند هر آینه خواهند گفت که توشه برای سفر آخرت بهتر از پرهیزگاری از گناهان نیست و در حدیث صحیح منقول است که عبدالله بن سنان بحضرت صادق عرض کرد که چگونه سلام کنم بر اهل قبور فرمود که میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلٰی اَهْلِ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُسْلِمِیْنَ اَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ

و در روایت معتبر دیگر وارد شده که حضرت امام محمد باقر گذشت در بقیع بقبر یکی از شیعیان پس ایستاد نزد آن قبر و گفت

اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهٗ وَصِلْ وَحْدَتَهٗ وَاٰنِسْ وَحْشَتَهٗ وَاٰمِنْ رَوْعَتَهٗ وَاَسْکِنْ اِلَیْهِ مِنْ رَحْمَتِکَ مَا یَسْتَغْنِیْ بِهٖ عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاکَ وَاَلْحِقْهُ بِمَنْ یَتَوَلَّاهُ

محمد بن بابویه در من لا یحضره الفقیه بسند صحیح از امام محمد باقر روایت کرده که چون حضرت رسول بر قبرستان مسلمانان میگذشت

میفرمود السَّلَامُ عَلَیْکُمْ مِنْ دِیَارِ قَوْمٍ مُؤْمِنِیْنَ وَاِنَّا
اِنْ شَاءَ اللّٰہُ بِکُمْ لَاحِقُوْنَ ونیز در کتاب مذکور آورده
که چون حضرت امام جعفر صادق داخل قبرستان میشدند
میفرمودند السَّلَامُ عَلٰی اَھْلِ الْجَنَّۃِ ونیز در کتاب
مذکور آورده که محمد بن مسلم از حضرت امام جعفر صادق ع سوال نمود
که مردگان را زیارت بکنیم فرمودند بلے گفت آیا آنها میدانند
که ما بزیارت ایشان رفته ایم فرمود که بلے واللہ میدانند
وشاد می شوند وانس می یابند بشما پرسید که چه بگویم وقتیکه
بزیارت ایشان بروم فرمود که بگو اَللّٰھُمَّ جَافِ الْاَرْضَ
عَنْ جُنُوْبِھِمْ وَصَاعِدْ اِلَیْکَ اَرْوَاحَھُمْ وَلَقِّھِمْ
مِنْکَ رِضْوَانًا وَاَسْکِنْ اِلَیْھِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ
مَا تَصِلُ بِہٖ وَحْدَتَھُمْ وَتُؤْنِسُ وَحْشَتَھُمْ اِنَّکَ
عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ صاحب تحفۃ الزائر الزائرین
آورده که هر که داخل قبرستان شود وبگوید بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اَلسَّلَامُ عَلٰی اَھْلِ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مِنْ اَھْلِ لَا اِلٰہَ اِلَّا
اللّٰہُ یَا اَھْلَ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ بِحَقِّ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ کَیْفَ
وَجَدْتُّمْ قَوْلَ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مِنْ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ یَا

لا اله الا الله بحق لا اله الا الله اغفر لمن قال
لا اله الا الله واحشرنا فی زمرة
من قال لا اله الا الله محمد رسول الله علی
ولی الله حق تعالی ثواب پنجاه ساله عبادت برای او
نویسد و گناه پنجاه ساله را از وی و از پدر و مادرش محو کند
در نخبة الدعوات از حضرت امام حسین ع مروی است
که هر که داخل قبرستان شود و بگوید اللهم رب هذه الارواح
الفانیة والاجساد البالیة والعظام النخرة التی
خرجت من الدنیا وهی بک مؤمنة ادخل علیهم
روحا منک وسلاما منی خدای تعالی برای او بعدد خلق از زمان
آدم تا قیام قیامت حسنات نویسد و در روایتی وارد شده است
که بهترین سخن که در قبرستان بگوئی چون از آن بگذری اینست
که بایستی و بگوئی اللهم ولهم ما تولوا واحشرهم مع من
احبوا طبرسی در کتاب مجمع البیان از حضرت رسالت پناه
آورده که هر که داخل قبرستان شود و سوره یس بخواند خدا تعالی
عذاب ایشان را سبک گرداند [illegible]
فرماید بسند معتبر از مفضل آورده [illegible]

نزد قبر من بخواند حق تعالی ملکی بسوی قبر او بفرستد که در آنجا
عبادت خدا کند و ثوابش برای او نوشته شود پس چون از قبر
در قیامت مبعوث شود هیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد مگر
آنکه آن ملک خدا او را بگرداند آن هول را تا او را داخل
بهشت گرداند و در روایت دیگر چنین است که هاهفت مرتبه
سوره انا انزلناه که بالا مذکور شد سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
برب الناس و آیة الکرسی هر یکی را سه مرتبه بخواند در ارشاد
القلوب از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که
آیة الکرسی بخواند و ثوابش را باهل قبرستان هدیه
کند خدای تعالی بعدد هر حرفی ملکی را خلق
کند که از برای او تسبیح بگویند تا روز قیامت
در کتاب صحیفة الرضا آورده که هر که
در قبرستانی یازده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و ثوابش
را بایشان هدیه کند حق تعالی بعدد آن مردگان او را
ثواب بدهد شیخ مفید در کتاب مزار آورده که
چون زیارت یکی از ائمه معصومین بروی خواهی بواسطه
خواه بی واسطه پس بگو سلام الله علیک ایها المقتول

الزَّکِیُّ وَالطَّاهِرُ الدَّاعِی الْحَفِیُّ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُلْتَ
حَقًّا وَنَطَقْتَ صِدْقًا وَدَعَوْتَ اِلٰی مَوْلَایَ وَ
مَوْلَاکَ عَلَانِیَةً وَسِرًّا فَازَ مُتَّبِعُکَ وَنَجَا مُصَدِّقُکَ
وَخَابَ وَخَسِرَ مُکَذِّبُکَ وَالْمُتَخَلِّفُ عَنْکَ
اُشْهَدْ لِی بِهٰذِهِ الشَّهَادَةِ لِاَکُونَ مِنَ الْفَائِزِیْنَ
بِمَعْرِفَتِکَ وَطَاعَتِکَ وَتَصْدِیْقِکَ وَاتِّبَاعِکَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلٰی مَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدِی وَابْنَ سَیِّدِی اَنْتَ
بَابُ اللّٰهِ الْمُؤْتیٰ مِنْهُ وَالْمَاْخُوْذُ عَنْهُ اَتَیْتُکَ
زَائِرًا وَحَاجَتِیْ لَکَ مُسْتَوْدِعًا وَهَا اَنَا ذَا
اَسْتَوْدِعُکَ دِیْنِیْ وَاَمَانَتِیْ وَخَوَاتِیْمَ عَمَلِیْ
وَجَوَامِعَ اَمَلِیْ اِلٰی مُنْتَهٰی اَجَلِیْ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ ـ بیان آنکہ زیارت مقابر
مسلمانان مثوبات جزیلہ و فوائد عظیمہ وارد و باعث
عبرت و آگاہی در زہد دنیا و رغبت بآخرت می شود
و در وقت اندوہ بسیار و شادی بسیار باید کہ بقبرستان
رود تا در قبرستان عبرت بگیرد از احوال ایشان و تفکر

کند در فنای دنیا و تقلب احوال آن و بخاطر بیاورد که
او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گردید و دستش از عمل
کوتاه خواهد شد و پشیمانی فائده نخواهد بخشید و باید که در
قبرستان نه خندد و حرف لغو نگوید و مشهور اینست
که بر روی قبرها راه رفتن بدون ضرورت مکروه است
و در حدیث معتبر از حضرت امام موسی بن
جعفر منقول است که چون بقبرستان روی بر روی
قبرها راه رو که هر که مومن است راحت می یابد و هر که
منافق است متالم میشود و اکثر علما این حدیث را
حمل بر حال ضرورت کرده اند و باید که بر روی قبرها
و نزدیک آنها بول و غائط نکنند۔

در بیان آداب ملاقات با زائران ائمہ

در بعضی از کتب از معلی بن خنیس روایت کرده که حضرت
صادق ع فرمود که هرگاه شخصی از برادران مومن شما
برگردد از زیارت یا از زیارت قبرهای انبیا او را
استقبال نمائید و برا او سلام کنید و او را تهنیت و
مبارکباد بگوئید با آن کرامتی که یافته و ثوابهائی که

خدا با و عطا فرموده است که اگر چنین کنید شما را ثوابی
مثل ثواب او خواهد بود و فرو گیرد شما را رحمت الهی
چنانچه او را فرو گرفته بدرستیکه هر که زیارت کند ما را
یا قبرهای ما را البته رحمت الهی او را فرو گیرد و گناهانش
آمرزیده شود۔

فصل پنجم

در بیان بعضی از صلواتها و دعاهائیکه توسل میجویند بآن ائمه

کلینی از امام جعفر صادق ع آورده که حضرت رسالت پناه
فرمودند که صلوات فرستادن بر من و بر اهلبیت من
دور میکند نفاق را و نیز از آن حضرت مرویست
که بسیار صلوات فرستید بر آن حضرت بدرستیکه
هر که یک صلوات بفرستد بر آن حضرت هزار صلوات
میفرستد بر او خدای تعالی در هزار صف از فرشتگان
و باقی نمی ماند چیزی از آنچه آفریده است آنرا خدای
تعالی مگر آنکه صلوات میفرستد بر آن بنده بسبب صلوات
فرستادن خدا و فرشتگان پس کسیکه رغبت نکند در این
امر پس او جاهلست مغرور و بتحقیق بیزار اند از و

خدا و رسول ص و اهلبیت رسول ع و سید بن طاوس
در کتاب جمال الاسبوع از ان حضرت آورده که موکل
گردانیده است خدای تعالی بقبر انور حضرت
رسالت پناه ص فرشته را که نام او ظلیل است پس
هرگاه صلوات میفرستد و سلام می کند بر آن حضرت
کسی می گوید آن فرشته یا رسول الله فلان کس
سلام میکند ترا و صلوات میفرستد بر تو آن حضرت
میفرمایند که بر او باد سلام شیخ طوسی رح در کتاب مصباح
از عبد الله بن محمد آورده که سوال کردم از حضرت امام حسن
عسکری ع در خانه آن حضرت بسر من رای در سال
دو صد و پنجاه و پنج از هجرت اینکه املا نمایند بمن کیفیت
صلوات فرستادن بر حضرت رسالت پناه ص و ائمه ع
و حاضر کردم با خود کاغذ بسیاری را پس آن حضرت
املا کردند بر من بلفظ مبارک خود لیکن آنکه از کتاب
بیدیدند صلوات بر حضرت رسالت پناه صلعم
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا حَمَلَ وَحْيَكَ
وَبَلَّغَ رِسَالَاتِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا

أَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَعَلَّمَ كِتَابَكَ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا أَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَ وَدَعَا اِلٰى دِيْنِكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
كَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِكَ وَاَشْفَقَ مِنْ وَعِيْدِكَ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوْبَ
وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُيُوْبَ وَفَرَّجْتَ بِهِ الْكُرُوْبَ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ
وَكَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاءَ وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ
وَنَجَّيْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
كَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ الْبِلَادَ
وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَكْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ
وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ
وَحَذَّرْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَكَسَرْتَ بِهِ
الْاَصْنَامَ وَرَحِمْتَ بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ كَمَا بَعَثْتَهُ بِخَيْرِ الْاَدْيَانِ وَاَعْزَزْتَ
بِهِ الْاِيْمَانَ وَتَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ
بِهِ الْبَيْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ

الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا صلوات

برحضرت امیر المومنین ع ﴿ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى أَمِيرِ

الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ

وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيْرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ

وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ

بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيْ إِلَى شَرِيْعَتِهِ وَخَلِيْفَتِهِ

فِيْ أُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ

الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِيْ جَعَلْتَهُ

مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُوْنَ مِنْ مُوْسٰى

اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ

وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ

وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ

وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى أَحَدٍ

مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

صلوات برحضرت فاطمه زہرا علیہا السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيْقَةِ الطَّاهِرَةِ

فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيْبَةِ حَبِيْبِكَ وَنَبِيِّكَ

وَ اُمِّ اَحِبَّائِكَ وَ اَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا
وَ فَضَّلْتَهَا وَ اخْتَرْتَهَا عَلٰى نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَ اسْتَخَفَّ
بِحَقِّهَا وَ كُنِ الثَّائِرَ لَهَا بِدَمِ اَوْلَادِهَا اَللّٰهُمَّ
وَ كَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ الْاَئِمَّةِ الْهُدٰى وَ مَصَابِيْحِ
الدُّجٰى وَ حَلِيْلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَ الْكَرِيْمَةَ
عِنْدَ الْمَلَاءِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَ عَلٰى
اُمِّهَا خَدِيْجَةَ الْكُبْرٰى صَلٰوةً تُكْرِمُ
بِهَا وَجْهَ اَبِيْهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَ اٰلِهٖ وَ تُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِهَا وَ اَبْلِغْهُمْ
عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَ السَّلَامِ

صلوات بر حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیہما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ
وَ وَلِيَّيْكَ وَ ابْنَيْ رَسُوْلِكَ وَ سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ
وَ سَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلَادِ النَّبِيِّيْنَ وَ الْمُرْسَلِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ وَ وَصِيِّ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ

يا ابن سيد الوصيين اشهد انك يا ابن
امير المؤمنين امين الله وابن امينه
عشت مظلوما ومضيت شهيدا واشهد
انك الامام الزكي الهادي المهدي
اللهم صل عليه وبلغ روحه وجسده
عني في هذه الساعة افضل التحية
والسلام اللهم صل على الحسين بن علي
المظلوم الشهيد قتيل الكفرة وطريح
الفجرة السلام عليك يا ابا عبد الله
السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
عليك يا ابن امير المؤمنين اشهد موقنا
انك امين الله وابن امينه قتلت مظلوما
ومضيت شهيدا واشهد ان الله تعالى
الطالب بثارك ومنجز ما وعدك من
النصر والتأييد في هلاك عدوك و
اظهار دعوتك واشهد انك وفيت
بعهد الله وجاهدت في سبيل الله و

وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ
لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً
قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَلَّبَتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَاُ
اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى مِمَّنْ اَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ
بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِاَبِیْ اَنْتَ وَاُمِّیْ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ لَعَنَ اللّٰهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَكَ
فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ
سَبٰى نِسَاءَكَ اَنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِیْءٌ
وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَالَاَهُمْ وَاَعَانَهُمْ عَلَيْهِ وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى
وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ
عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّیْ بِكُمْ
مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوْقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ
بِذَاتِ نَفْسِیْ وَشَرَايِعِ دِيْنِیْ وَخَوَاتِيْمِ
عَمَلِیْ وَمُنْقَلَبِیْ فِیْ دُنْيَایَ وَاٰخِرَتِیْ

صلوات بر حضرت امام زین العابدین علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ ابْنِ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ الْعَابِدِیْنَ الَّذِی اسْتَخْلَصْتَهٗ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدٰی الَّذِیْنَ یَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ یَعْدِلُوْنَ اخْتَرْتَهٗ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهٗ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَیْتَهٗ وَجَعَلْتَهٗ هَادِیًا مَهْدِیًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِّنْ ذُرِّیَّةِ اَنْبِیَائِكَ حَتّٰی تُبَلِّغَ بِهٖ مَا تَقَرُّ بِهٖ عَیْنُهٗ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ

صلوات برحضرت امام محمد باقر علیہ السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰی وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰی وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَکَمَا جَعَلْتَهٗ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِکْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْیِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِیَتِهٖ فَصَلِّ عَلَیْهِ یَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِّنْ ذُرِّیَّةِ اَنْبِیَائِكَ

وَ اَصْفِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ اُمَنَائِکَ یَا رَبَّ الْعَالَمِیْنَ

صلوات بر حضرت امام جعفر صادق علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِنِ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِیْ اِلَیْکَ بِالْحَقِّ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ اَللّٰھُمَّ وَ کَمَا جَعَلْتَهٗ مَعْدِنَ کَلَامِکَ وَ وَحْیِکَ وَ خَازِنَ عِلْمِکَ وَ لِسَانَ تَوْحِیْدِکَ وَ وَلِیَّ اَمْرِکَ وَ مُسْتَحْفِظَ دِیْنِکَ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِّنْ اَصْفِیَائِکَ وَ حُجَجِکَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

صلوات بر حضرت امام موسیٰ کاظم علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَمِیْنِ الْمُؤْتَمَنِ مُوْسَی ابْنِ جَعْفَرِنِ الْبَرِّ الْوَفِیِّ الطَّاهِرِ الزَّکِیِّ النُّوْرِ الْمُبِیْنِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَی الْاَذٰی فِیْکَ اَللّٰھُمَّ وَ کَمَا بَلَّغَ عَنْ اٰبَائِهٖ مَا اسْتُوْدِعَ مِنْ اَمْرِکَ وَ نَهْیِکَ وَ حَمَلَ عَلَی الْمَحَجَّةِ وَ کَابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَ الشِّدَّةِ فِیْمَا کَانَ

زُلفیٰ مِن جُہّالِ قومِہٖ ربِّ فَصَلِّ عَلَیۡہِ
اَفضَلَ وَاَکۡمَلَ مَا صَلَّیۡتَ عَلیٰ اَحَدٍ
مِمَّنۡ اَطَاعَکَ وَنَصَحَ لِعِبَادِکَ اِنَّکَ غَفُورٌ رَّحِیمٌ

صلوات بر حضرت امام رضا علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلیٰ عَلِیِّ ابۡنِ مُوۡسَی الَّذِیۡ ارۡتَضَیۡتَہٗ
وَرَضِیۡتَ بِہٖ مَنۡ شِئۡتَ مِنۡ خَلۡقِکَ اَللّٰھُمَّ
وَکَمَا جَعَلۡتَہٗ حُجَّۃً عَلیٰ خَلۡقِکَ وَقَائِمًا بِاَمۡرِکَ
وَنَاصِرًا لِدِیۡنِکَ وَشَاھِدًا عَلیٰ عِبَادِکَ
وَکَمَا نَصَحَ لَھُمۡ فِی السِّرِّ وَالۡعَلَانِیَۃِ وَدَعَا
اِلیٰ سَبِیۡلِکَ بِالۡحِکۡمَۃِ وَالۡمَوۡعِظَۃِ
الۡحَسَنَۃِ فَصَلِّ عَلَیۡہِ اَفۡضَلَ مَا صَلَّیۡتَ
عَلیٰ اَحَدٍ مِنۡ اَوۡلِیَائِکَ وَخِیَرَتِکَ
مِنۡ خَلۡقِکَ اِنَّکَ جَوَادٌ کَرِیۡمٌ

صلوات بر حضرت امام محمد تقی علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدِ بۡنِ عَلِیِّ ابۡنِ مُوۡسیٰ
عَلَمِ التُّقیٰ وَنُوۡرِ الۡھُدیٰ وَمَعۡدِنِ الۡوَفَاءِ
وَفَرۡعِ الۡاَزۡکِیَاءِ وَخَلِیۡفَۃِ الۡاَوۡصِیَاءِ وَاَمِیۡنِکَ

عَلٰی وَحْیِکَ اَللّٰھُمَّ وَکَمَا ھَدَیْتَ بِہٖ مِنَ
الضَّلَالَۃِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِہٖ مِنَ الْحَیْرَۃِ
وَاَرْشَدْتَ بِہٖ مَنِ اھْتَدٰی وَزَکَّیْتَ
بِہٖ مَنْ تَزَکّٰی نَصَلِّ عَلَیْہِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ
عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیَائِکَ وَبَقِیَّۃِ اَزْکِیَائِکَ اِنَّکَ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ

صلوات بر حضرت امام علی نقی علیہ السلام

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَصِیِّ
الْاَوْصِیَاءِ وَاِمَامِ الْاَتْقِیَاءِ وَخَلَفِ اَئِمَّۃِ
الدِّیْنِ وَالْحُجَّۃِ عَلَی الْخَلَائِقِ اَجْمَعِیْنَ
اَللّٰھُمَّ کَمَا جَعَلْتَہٗ نُوْرًا یَسْتَضِیْئُ بِہِ الْمُؤْمِنُوْنَ
فَبَشَّرَ بِالْجَزِیْلِ مِنْ ثَوَابِکَ وَاَنْذَرَ بِالْاَلِیْمِ
مِنْ عِقَابِکَ وَحَذَّرَ بَاْسَکَ وَذَکَّرَ بِاٰیَاتِکَ
وَاَحَلَّ حَلَالَکَ وَحَرَّمَ حَرَامَکَ وَبَیَّنَ
شَرَائِعَکَ وَفَرَائِضَکَ وَحَضَّ عَلٰی عِبَادَتِکَ
وَاَمَرَ بِطَاعَتِکَ وَنَھٰی عَنْ مَعْصِیَتِکَ
فَصَلِّ عَلَیْہِ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ
مِنْ اَوْلِیَائِکَ وَذُرِّیَّۃِ اَنْبِیَائِکَ یَا

الٰه العالمین راوی گوید که چون رسیدم بصلوات
بر آن حضرت علیه السلام آن حضرت توقف
فرمودند عرض کردم که باعث چیست فرمودند که
اگرنه این امر دینی می بود که امر کرده است خدای
تعالی ما را العمل آوردن آن والای آن بجانب المش
هر آئینه دوست میداشتم توقف را ولیکن چون این
امر دین است بنویس صلوات بر حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
ابْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ
الْوَفِيِّ النُّوْرِ الْمُضِيِّ خَازِنِ عِلْمِكَ وَ
الْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيْدِكَ وَوَلِيِّ اَمْرِكَ وَ
خَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّيْنِ الْهُدَاةِ الرَّاشِدِيْنَ
وَالْحُجَّةِ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَالدِّيْنِ فَصَلِّ
عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ
اَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَاَوْلَادِ رَسُوْلِكَ يَا اِلٰهَ الْعٰلَمِيْنَ

صلوات بر حضرت صاحب الزمان علیه السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَابْنِ اَوْلِيَائِكَ

الذين فرضت طاعتهم واوجبت حقهم
واذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا
اللهم انصره وانتصر به لدينك وانصر
به اولياءك واولياءه وشيعته وانصاره
واجعلنا منهم اللهم اعذه من شر
كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك
واحفظه من بين يديه ومن خلفه
وعن يمينه وعن شماله واحرسه
وامنعه من ان يوصل اليه بسوء واحفظ
فيه رسولك وآل رسولك واظهر به العدل و
ايده بالنصر وانصر ناصريه واخذل
خاذليه واقصم به جبابرة الكفرة
واقتل به الكفار والمنافقين وجميع
الملحدين حيث كانوا من مشارق الارض
ومغاربها وبرها وبحرها واملأ به
الارض عدلا واظهر به دين نبيك
عليه وآله السلام واجعلني اللهم

مِنْ اَنْصَارِهٖ وَاَعْوَانِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ وَشِيْعَتِهٖ
وَاَرِنِیْ فِیْ اٰلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُوْنَ وَفِیْ عَدُوِّهِمْ
مَا يَحْذَرُوْنَ اِلٰهَ الْحَقِّ اٰمِيْنَ و نيز
در كتاب مذكور آورده كه بيرون آمد اين صلوات
از حضرت صاحب الامر عليه السلام بجانب ابی
الحسن ضراب اصفهانی در مكه باسنادی كه ذكر نكردم
آن را از جهت اختصار و آن اينست بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَحُجَّةِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِيْثَاقِ الْمُصْطَفٰى
فِی الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ اٰفَةٍ الْبَرِیِّ مِنْ
كُلِّ عَيْبٍ الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجٰى لِلشَّفَاعَةِ
الْمُفَوَّضِ اِلَيْهِ دِيْنُ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ
بُنْيَانَهٗ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهٗ وَاَفْلِجْ حُجَّتَهٗ وَارْفَعْ
دَرَجَتَهٗ وَاَضِئْ نُوْرَهٗ وَبَيِّضْ وَجْهَهٗ وَاَعْطِهِ
الْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسِيْلَةَ
وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُوْدًا

يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ وَصَلِّ عَلٰى
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَقَائِدِ
الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ
ابْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ وَاِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدِ ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
وَصَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ
رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى مُوْسَى ابْنِ جَعْفَرٍ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ ابْنِ مُوْسٰى اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اِمَامِ
الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ
ابْنِ عَلِيٍّ اِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ

رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلِّ عَلَى الْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ الْخَلَفِ
الْقَائِمِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِيْنَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَّآهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الْهَادِيْنَ الْمَهْدِيِّيْنَ
الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِيْنَ الْاَبْرَارِ الْمُتَّقِيْنَ دَعَائِمِ دِيْنِكَ
وَاَرْكَانِ تَوْحِيْدِكَ وَتَرَاجِمَةِ وَحْيِكَ وَحُجَجِكَ
عَلٰى خَلْقِكَ وَخُلَفَائِكَ فِيْ اَرْضِكَ وَهُمُ الَّذِيْنَ
اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُمْ لِعِبَادِكَ وَارْتَضَيْتَهُمْ
لِدِيْنِكَ وَخَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ
بِكَرَامَتِكَ وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ
بِنِعْمَتِكَ وَغَذَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَاَلْبَسْتَهُمْ
نُوْرَكَ وَرَفَعْتَهُمْ فِيْ مَلَكُوْتِكَ وَحَفَفْتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ
وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلَيْهِمْ صَلٰوةً زَاكِيَةً نَامِيَةً
كَثِيْرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيْطُ بِهَا اِلَّا اَنْتَ وَلَا
يَسَعُهَا اِلَّا عِلْمُكَ وَلَا يُحْصِيْهَا اَحَدٌ غَيْرُكَ
اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ الْمُحْيِيْ سُنَّتَكَ الْقَائِمِ

بِاَمْرِكَ الدَّاعِيَ اِلَيْكَ الدَّلِيْلِ عَلَيْكَ وَحُجَّتِكَ
عَلٰى خَلْقِكَ وَخَلِيْفَتِكَ فِيْ اَرْضِكَ وَشَاهِدِكَ
عَلٰى عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ اَعِزَّ نَصْرَهٗ وَمُدَّ فِيْ عُمْرِهٖ
وَزَيِّنِ الْاَرْضَ بِطُوْلِ بَقَائِهٖ اَللّٰهُمَّ اكْفِهٖ
بَغْيَ الْحَاسِدِيْنَ وَاَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِيْنَ
وَازْجُرْ عَنْهُ اِرَادَةَ الظَّالِمِيْنَ وَخَلِّصْهُ مِنْ
اَيْدِي الْجَبَّارِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهٖ فِيْ نَفْسِهٖ
وَذُرِّيَّتِهٖ وَشِيْعَتِهٖ وَرَعِيَّتِهٖ وَخَاصَّتِهٖ وَ
عَامَّتِهٖ وَعَدُوِّهٖ وَجَمِيْعِ اَهْلِ الدُّنْيَا مَا
تُقِرُّ بِهٖ عَيْنَهٗ وَتَسُرُّ بِهٖ نَفْسَهٗ وَبَلِّغْهُ اَفْضَلَ مَا اَمَّلَهٗ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
اَللّٰهُمَّ جَدِّدْ بِهٖ مَا امْتُحِيَ مِنْ دِيْنِكَ وَاَحْيِ بِهٖ مَا
بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَاَظْهِرْ بِهٖ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ
حَتّٰى يَعُوْدَ دِيْنُكَ بِهٖ وَعَلٰى يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيْدًا
خَالِصًا مُخْلَصًا لَا شَكَّ فِيْهِ وَلَا شُبْهَةَ مَعَهٗ
وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهٗ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ
بِنُوْرِهٖ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهٖ كُلَّ بِدْعَةٍ وَاهْدِمْ

بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلاٰلَةٍ وَ اقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبّٰارٍ وَ اَخْمِدْ
بِسَيْفِهِ كُلَّ نٰارٍ وَ اَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ كُلِّ جٰائِرٍ
وَ اَجْرِ حُكْمَهُ عَلٰى كُلِّ حُكْمٍ وَ اَذِلَّ بِسُلْطٰانِهِ كُلَّ
سُلْطٰانٍ اَللّٰهُمَّ اَذِلَّ كُلَّ مَنْ نٰاوٰاهُ وَ اَهْلِكْ
كُلَّ مَنْ عٰادٰاهُ وَ امْكُرْ بِمَنْ كٰادَهُ وَ اسْتَاْصِلْ كُلَّ
مَنْ جَحَدَ حَقَّهُ وَ اسْتَهٰانَ بِاَمْرِهِ وَ سَعٰى فِى اِطْفٰاءِ
نُورِهِ وَ اَرٰادَ اِخْمٰادَ ذِكْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
الْمُصْطَفٰى وَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَ فٰاطِمَةَ الزَّهْرٰاءِ وَ الْحَسَنِ
الرِّضٰا وَ الْحُسَيْنِ الْمُصْطَفٰى وَ جَمِيعِ الْاَوْصِيٰاءِ مَصٰابِيحِ الدُّجٰى وَ
اَعْلاٰمِ الْهُدٰى وَ مَنٰارِ التُّقٰى وَ الْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى وَ الْحَبْلِ الْمَتِينِ
وَ الصِّرٰاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَ صَلِّ عَلٰى وَلِيِّكَ وَ وُلاٰةِ عَهْدِكَ وَ
الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَ مُدَّ فِى اَعْمٰارِهِمْ وَ زِدْ فِى آجٰالِهِمْ وَ بَلِّغْهُمْ
اَقْصٰى آمٰالِهِمْ دِيناً وَ دُنْيٰا وَ آخِرَةً اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ

قَدِيرٌ آما دعائیکه متضمن توسل است بائمه علیهم السلام
علامه حلی در کتاب منهاج الصلاح ذکر کرده محمد بن بابویه
آورده که این دعا از ائمه علیهم السلام روایت در هیچ
امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بزودی یافتم اینست دعا

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِیِّكَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ يَا اَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ يَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَیْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِیَّ ابْنَ اَبِیْ طَالِبٍ يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ يَا اَخَا الرَّسُوْلِ يَا زَوْجَ الْبَتُوْلِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَیْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَيَّتُهَا الْبَتُوْلُ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُوْلِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلَاتَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكِ اِلَی اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكِ بَيْنَ يَدَیْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهَةً عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعِیْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَيُّهَا الْمُجْتَبٰی يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ

يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ يَا حُسَيْنَ ابْنَ
عَلِيٍّ اَيُّهَا الشَّهِيْدُ الْمَظْلُوْمُ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ
يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى
اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا
عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ
يَا عَلِيَّ ابْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِيْنَ اَيُّهَا
السَّجَّادُ يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الْبَاقِرُ
يَا بْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا
سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا

وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ
حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ یَا جَعْفَرَ ابْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا
الصَّادِقُ یَا بْنَ رَسُوْلِ اللهِ یَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰی
خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ
حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
یَا اَبَا اِبْرَاهِیْمَ یَا مُوْسَی ابْنَ جَعْفَرٍ اَیُّهَا الْكَاظِمُ
یَا بْنَ رَسُوْلِ اللهِ یَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا
سَیِّدَنَا وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ
حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ ابْنَ مُوْسَی الرِّضَا یَا بْنَ
رَسُوْلِ اللهِ یَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا
وَمَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
اِلَی اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا
وَجِیْهًا عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ یَا

اَبَا جَعْفَرٍ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا التَّقِیُّ الْجَوَادُ
یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا
سَیِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ
تَوَسَّلْنَا بِکَ اِلَی اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاکَ بَیْنَ یَدَیْ
حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ
یَا اَبَا الْحَسَنِ یَا عَلِیَّ ابْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا النَّقِیُّ
الْهَادِیْ الْکِبَارُ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ
عَلٰی خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ اِلَی اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاکَ
بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ
اَیُّهَا الزَّکِیُّ الْعَسْکَرِیُّ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ یَا
حُجَّةَ اللّٰهِ عَلٰی خَلْقِهٖ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا
وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِکَ اِلَی اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاکَ
بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ یَا وَصِیَّ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفَ الصَّالِحَ
یَا اِمَامَنَا یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَیُّهَا الْقَائِمُ

الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِیِّ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلیٰ خَلْقِهِ یَا سَیِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَی اللّٰهِ وَ قَدَّمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا یَا وَجِیْهاً عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ۔

باب هشتم

در بیان بعضی از ادعیهٔ عظیمه که در همه وقت و برای هر مطلبی از مطالب دنیا و آخرت خصوصاً از برای مزید درجات و تحصیل سعادات باید خواند و بیان بعضی از مناجاتهای شریفه و درین باب ۳ فصل است

فصل اوّل در بیان بعضی از دعاها که باسم معینی مشهور اند سید ابن طاؤس رح در کتاب مهج الدعوات از طاؤس بن عباس روایت کرده که

من حاضر بودم بخدمت بابرکت جناب امیر المومنین ع
که جناب امام حسن ع حاضر شدند وعرض کردند یا امیر المومنین
علیه السلام بر عتبه عالیه سواری است که اذن
می خواهد برای حاضر شدن واز او بوی مشک وعنبر
می آید پس فرمود آن جناب که بگوا ان سوار که
بیاید پس حاضر شد مرد جسیم وخوشرو که براو لباس
شاهانه بود بر حضرت سلام کرد وآن جناب جواب
سلام واندرد نزدیک خود طلب فرمودند پس نزدیک
شد وعرض کرد یا امیر المومنین من از اطراف بلاد یمن
می آیم وهستم مردی شریف وبزرگ از قوم عرب واز
شیعیان آن جناب هستم وهستم صاحب مملکت وجاه
وهستم صاحب عیش ومرا نعمتی هست که زوال نعمت
ومملکت را میخواهد ومن از مقاومت او عاجز شده ام
دیشب در خواب دیدم که کسی در عالم رویا میگوید که برخیز
وبرو بخدمت خلیفه الرحمن حضرت علی ابن ابی طالب
وعرض [illegible] جناب رسول خدا
آن جناب را [illegible] اعظم است

پس تو بوسیلهٔ این دعا از دشمن خود که با تو عداوت کننده
است نجات خواهی یافت و دعایت مستجاب خواهد
شد پس هرگاه حاضر شدم بخدمت آن جناب پس قادر
نیستم که رو گردانی کنم از آن حضرت حالانکه همراه جهار
صد غلام بخدمت آن جناب حاضر هستم و جناب را
و خدا را گواه میکنم که همه غلامها را در راه خدا آزاد
کردم و از مسافت بعیده و منازل عدیده حاضر
شده ام و بدنم از مسافت دراز لاغر شده پس احسان
بمن فرما یا امیر المومنین بحق آبای طاهرین خود و دعا
را که در حالت خواب دیدم بمن تعلیم فرما پس فرمود
که آری پس طلب فرمود دوات و کاغذ را و نوشت از دست
مبارک خود و من هم نوشتم آنرا و دعا این است +
بسم اللہ الرحمٰن الرحیم الحمد للہ رب
العالمین والعاقبۃ للمتقین وصلی اللہ
علی محمد خاتم النبیین وعلی اھل بیتہ اجمعین
اللھم انی احمدک وانت للحمد اھل علی
ما اختصصتنی بہ من مواھب الرغائب وصل

إِلَيَّ مِنْ فَضَائِلِ الصَّنَائِعِ وَمَا أَوْلَيْتَنِي بِهِ مِنْ إِحْسَانِكَ
وَبَوَّأْتَنِي مِنْ مَظِنَّةِ الصِّدْقِ وَأَنَلْتَنِي بِهِ مِنْ مَنِّكَ
الْوَاصِلِ إِلَيَّ وَمِنَ الدِّفَاعِ عَنِّي وَالتَّوْفِيقِ لِي وَ
الْإِجَابَةِ لِدُعَائِي حِينَ أُنَاجِيكَ رَاغِباً وَأَدْعُوكَ
مُصَافِياً وَحَتَّى أَرْجُوكَ وَأَجِدُكَ فِي الْمَوَاضِعِ
كُلِّهَا لِي جَابِراً وَفِي الْأُمُورِ نَاظِراً وَعَلَى الْأَعْدَاءِ
نَاصِراً وَلِلذُّنُوبِ سَاتِراً لَمْ أَعْدِمْ فَضْلَكَ
طَرْفَةَ عَيْنٍ مُنْذُ أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْاِخْتِبَارِ لِتَنْظُرَ
مَاذَا أُقَدِّمُ لِدَارِ الْقَرَارِ فَأَنَا عَتِيقُكَ مِنْ جَمِيعِ
الْمَصَائِبِ وَاللَّوَازِبِ وَالْغُمُومِ الَّتِي سَاوَرَتْنِي
فِيهَا الْهُمُومُ بِمَعَارِيضِ أَصْنَافِ الْبَلَاءِ وَمَصْرُوفِ
جُهْدِ الْقَضَاءِ لَا أَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْجَمِيلَ وَلَا أَرَى
مِنْكَ إِلَّا التَّفْضِيلَ خَيْرُكَ لِي شَامِلٌ وَفَضْلُكَ
عَلَيَّ مُتَوَاتِرٌ وَنِعَمُكَ عِنْدِي مُتَّصِلَةٌ لَمْ تُحَقِّقْ
حِذَارِي وَصَدَّقْتَ رَجَائِي وَصَاحَبْتَ أَسْفَارِي
وَأَكْرَمْتَ أَحْضَارِي وَشَفَيْتَ أَمْرَاضِي وَعَافَيْتَ
مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَلَمْ تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي وَ

الْمَوَاطِنِ

وَرَمَيْتَ مَنْ رَمَانِي وَكَفَيْتَنِي شَرَّ مَنْ عَادَانِي حَمْداً يَ
لَكَ وَاصِلٌ وَثَنَائِي عَلَيْكَ دَائِمٌ مِنَ الدَّهْرِ
إِلَى الدَّهْرِ بِأَلْوَانِ التَّسْبِيحِ خَالِصاً لِذِكْرِكَ
وَمَرْضِيّاً لَكَ بِنَاصِعِ التَّحْمِيدِ وَإِخْلَاصِ التَّوْحِيدِ
وَإِمْحَاضِ التَّمْجِيدِ بِطُولِ التَّعْدِيدِ وَإِكْذَابِ
أَهْلِ التَّنْدِيدِ لَمْ تُعَنْ فِي قُدْرَتِكَ وَلَمْ تُشَارَكْ
فِي إِلَهِيَّتِكَ وَلَمْ تُعَايَنْ إِذْ حُبِسْتَ الْأَشْيَاءُ عَلَى
الْغَرَائِزِ الْمُخْتَلِفَاتِ وَلَا خَرَقَتِ الْأَوْهَامُ حُجُبَ
الْغُيُوبِ إِلَيْكَ فَاعْتَقَدَتْ مِنْكَ مَحْدُوداً
فِي عَظَمَتِكَ لَا يَبْلُغُكَ بُعْدُ الْهِمَمِ وَلَا يَنَالُكَ
غَوْصُ الْفِطَنِ وَلَا يَنْتَهِي إِلَيْكَ نَظَرُ النَّاظِرِينَ فِي
مَحَلِّ جَبَرُوتِكَ ارْتَفَعَتْ عَنْ صِفَةِ الْمَخْلُوقِينَ
صِفَاتُ قُدْرَتِكَ وَعَلَا عَنْ ذَلِكَ كِبْرِيَاءُ
عَظَمَتِكَ وَلَا يَنْقُصُ مَا أَرَدْتَ أَنْ يَزْدَادَ وَلَا يَزْدَادُ مَا أَرَدْتَ أَنْ
يَنْقُصَ لَا أَحَدٌ شَهِدَكَ حِينَ فَطَرْتَ الْخَلْقَ وَلَا نِدٌّ
حَضَرَكَ حِينَ بَرَأْتَ النُّفُوسَ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ
عَنْ تَفْسِيرِ صِفَتِكَ وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ

مَعْرِفَتِكَ وَكَيْفَ تُوصَفُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ الْقُدُّوسُ

الَّذِى لَمْ تَزَلْ اَزَلِيًّا دَائِمًا فِى الْغُيُوبِ وَحْدَكَ

لَيْسَ فِيهَا غَيْرُكَ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سِوَاكَ وَلَا اَهَمَّتِ

الْاَعْيَانُ عَلَيْكَ فَتُدْرِكَ مِنْكَ اِنْشَاءً وَلَا تَهْتَدِى

الْقُلُوبُ لِصِفَتِكَ وَلَا تَبْلُغُ الْعُقُولُ جَلَالَ عِزَّتِكَ

حَارَتْ فِى مَلَكُوتِكَ عَمِيقَاتُ مَذَاهِبِ التَّفْكِيرِ

فَتَوَاضَعَتِ الْمُلُوكُ لِهَيْبَتِكَ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ

بِذِلَّةِ الْاِسْتِكَانَةِ لَكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ

لِعَظَمَتِكَ وَاسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ وَ

خَضَعَتْ لَكَ الرِّقَابُ وَكَلَّ دُونَ ذٰلِكَ تَحْبِيرُ

اللُّغَاتِ وَضَلَّ هُنَالِكَ التَّدْبِيرُ فِى تَضَاعِيفِ

الصِّفَاتِ فَمَنْ تَفَكَّرَ فِى ذٰلِكَ رَجَعَ طَرْفُهُ اِلَيْهِ

حَسِيرًا وَعَقْلُهُ مَبْهُوتًا وَتَفَكُّرُهُ مُتَحَيِّرًا اَللّٰهُمَّ

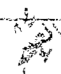
فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِرًا مُتَوَالِيًا مُتَّسِقًا مُسْتَوْسِقًا

يَدُومُ وَلَا يَبِيدُ غَيْرَ مَفْقُودٍ فِى الْمَلَكُوتِ وَلَا مَطْمُوسٍ

فِى الْعَالَمِ وَلَا مُنْتَقَصٍ فِى الْعِرْفَانِ وَلَكَ الْحَمْدُ

مَا لَا تُحْصٰى مَكَارِمُهُ فِى اللَّيْلِ اِذَا اَدْبَرَ وَ

تحبیر آراستہ کردن سخن را

الصبح إذا أسفر وأني البر والبحار والغدو والآصال والعشي والإبكار
والظهيرة والأسحار اللهم بتوفيقك قد أحضرتني النجاة وجعلتني
منك في ولاية العصمة فلم أبرح في سبوغ نعمائك وتتابع آلائك
محفوظا لك في المنعة والدفاع لم تكلفني فوق طاقتي إذ لم ترض مني إلا
طاعتي فليس شكري وإن دأبت منه في المقال وبالغت في الفعال ببالغ أداء
حقك ولا مكاف فضلك لأنك أنت الله الذي لا إله إلا أنت لم تغب
ولا تغيب عنك غائبة ولا تخفى في غوامض الظلم خافية ولم تضل
لك في ظلم الخفيات ضالة إنما أمرك إذا شئت أن تقول له كن فيكون
اللهم لك الحمد مثل ما حمدت به نفسك وحمدك الحامدون ومجدك به
الممجدون وكبرك به المكبرون وعظمك به المعظمون حتى يكون لك
مني وحدي في كل طرفة عين وأقل من ذلك مثل حمد الحامدين
وتوحيد أصناف المخلصين وثناء جميع المهللين وتقديس أحبائك العارفين
ومثل ما أنت به عارف ومحمود به من جميع خلقك من الحيوان وأرغب
إليك في بركة ما أنطقتني به من حمدك فما أيسر ما كلفتني من حمدك وأعظم
ما وعدتني على شكرك من ثوابه ابتدأتني بالنعم فضلا وطولا وأمرتني بالشكر
حقا وعدلا ووعدتني أضعافا ومزيدا وأعطيتني من رزقك اعتبارا وفرضا
وسألتني منه صغيرا وأعفيتني من جهد البلاء ولم تسلمني للسوء من

بلائك وجعلت في العافية وولّيتني بالبسطة والرخاء وشرعت لي الهيّر

الفضل مع ما وعدتني من الحجة الشريفة ويسّرت لي من الدرجة الرفيعة و

اصطفيتني بأعظم النبيين دعوة وأفضلهم شفاعة محمد صلى الله عليه

وآله وسلم اللهم اغفر لي ما لا يسعه إلا مغفرتك ولا يمحقه إلا عفوك

ولا يكفره إلا فضلك وهب لي في يومي هذا يقينا يهون علي مصيبات

الدنيا وأحزانها بشوق إليك ورغبة فيما عندك واكتب لي عندك المغفرة

وبلّغني الكرامة وارزقني شكر ما أنعمت به علي فإنك أنت الله الواحد

الرفيع البدئ البديع السميع العليم الذي ليس لأمرك مدفع ولا عن

قضائك ممتنع وأشهد أنك ربي ورب كل شيء فاطر السماوات والأرض

عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم العلي الكبير اللهم إني أسألك الثبات

في الأمر والعزيمة على الرشد والشكر على نعمتك وأعوذ بك من جور كل جائر

وبغي كل باغ وحسد كل حاسد بك أصول على الأعداء وإياك أرجو ولاية

الأحباء مع ما لا أستطيع إحصاءه ولا تعديده من فوائد فضلك و

[illegible] لا يستغني عن إرفادك وأنا مفتقر إليك أنت الله لا

إله إلا أنت [illegible] بالحمد لك [illegible]

[illegible]

[illegible]

وتعظّمت بالعزّ والكبرياء وتغشّيت النور بالبهاء وتجلّلت
البهاء بالمهابة لك المنّ القديم والسلطان الشامخ
والحول الواسع والقدرة المقتدرة اذ جعلتني من
افاضل بني آدم وجعلتني سميعا بصيرا صحيحا سويّا معافا
لم تشغلني في نقصان في بدني ثمّ لم تمنعك كرامتك
ايّاي وحسن صنيعك عندي وفضل نعمائك عليّ اذ
وسّعت عليّ في الدنيا وفضّلتني على كثير من اهلها
فجعلت لي سمعا يعقل آياتك وبصرا يرى قدرتك
وفؤادا يعرف عظمتك فانا لفضلك عليّ حامد وجهد
لك نفسي وبحقّك شاهد لانّك حيّ قبل كلّ حيّ وحيّ
بعد كلّ ميّت وحيّ ترث الحيوة لم تقطع عنّي خيرك
في كلّ وقت ولم تنزل بي عقوبات النقم ولم تغيّر عليّ
وثائق العصم فلو لم اذكر من احسانك الّا عفوك عنّي
والاستجابة لدعائي حتّى رفعت راسي وانطقت لساني
بتحميدك وتمجيدك لا في تقديرك خطاء حين
صوّرتني ولا في قسمة الارزاق حين قدّرت فلك
الحمد عدد ما حفظ علمك وعدد ما احاطت به قدرتك وعدد ما وسعته رحمتك

اللّٰهُمَّ تَمِّمْ اِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ كَمَا اَحْسَنْتَ فِيمَا مَضَى فَاِنِّي

اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِتَوْحِيدِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَمْجِيدِكَ وَتَهْلِيلِكَ

وَتَكْبِيرِكَ وَتَعْظِيمِكَ وَتَنْوِيرِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعُلُوِّكَ

وَحِيَاطَتِكَ وَوَقَارِكَ وَمَنِّكَ وَجَلَالِكَ وَجَمَالِكَ وَ

بَهَائِكَ وَسُلْطَانِكَ وَقُدْرَتِكَ اَلَّا تَحْرِمَنِي رِفْدَكَ

وَفَوَائِدَ كَرَامَتِكَ فَاِنَّهُ لَا يَعْتَرِيكَ لِكَثْرَةِ تَدَفُّقِ

مِنْ سُيُوبِ الْعَطَايَا عَوَائِقُ الْبُخْلِ وَلَا يَنْقُصُ جُودَكَ

التَّقْصِيرُ فِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ وَلَا يُجِمُّ خَزَائِنَكَ

الْمَنْعُ وَلَا يُؤَثِّرُ فِي جُودِكَ الْعَظِيمِ مِنَحُكَ الْفَائِقَةُ

الْجَلِيلَةُ وَلَا تَخَافُ ضَيْمَ اِمْلَاقٍ فَتُكْدِي وَلَا يَلْحَقُكَ

خَوْفُ عُدْمٍ فَيَنْقُصَ فَيْضُ فَضْلِكَ وَارْزُقْنِي قَلْبًا

خَاشِعًا وَيَقِينًا صَادِقًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا وَلَا تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ

وَلَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي بَرَكَتَكَ

وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي رَحْمَتَكَ وَلَا تُبَاعِدْنِي مِنْ جِوَارِكَ

وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنْ رَوْحِكَ وَكُنْ لِي اَنِيسًا مِنْ كُلِّ

وَحْشَةٍ وَاعْصِمْنِي مِنْ كُلِّ هَلَكَةٍ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ

الْمِيعَادَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

پس عرض کرد که یا علی بن ابی طالب گمانم بجناب درست شد و امید مرا برآوردی و حق اباء طاہرین خود ادا فرمودی خدایت جزاء خیر دہد پس عرض کرد که یا امیر المؤمنین میخواہم که ده ہزار دینار در راه خدا صرف کنم پس مستحقین را بمن تعلیم فرما پس فرمود که تقسیم کن این را بر اہل ہدی و تقوی که حاملان قرآن ہم باشند پس آن مرد موافق ارشاد آنجناب در تفحص آن جماعت رفت و نیز در کتاب مذکور آورده دعای را که مسمّی به شباب است از جماعتی منقول است که حضرت امام حسین روایت فرموده اند که من در شب تار بطواف بیت اللہ ہمراه پدر بزرگوار خود بودم که ناگاه شنیدم که بصوت حزین کسی میگفت

يَا مَنْ يُجِيبُ دُعَاءَ الْمُضْطَرِّ فِي الظُّلَمِ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلْوَى مَعَ السَّقَمِ
قَدْ نَامَ وَفْدُكَ حَوْلَ الْبَيْتِ وَانْتَبَهُوا
يَدْعُو وَعَيْنُكَ يَا قَيُّومُ لَمْ تَنَمِ
هَبْ لِي بِجُودِكَ فَضْلَ الْعَفْوِ عَنْ جُرُمِي
يَا مَنْ أَشَارَ إِلَيْهِ الْخَلْقُ فِي الْحَرَمِ
إِنْ كَانَ عَفْوُكَ لَا يَلْقَاهُ ذُو سَرَفٍ

فَمَنْ یَجُوْدُ عَلَی الْعَاصِیْنَ بِالنِّعَمِ

پس فرمود جناب امیرالمؤمنین ع بمن که یا عبداللہ آیا شنیدی
این ندای منادی پس عرض کرد آری شنیدم پس فرمود که
تفحص کن که خواہی یافت پس رفتم با آن تاریکی شب در میان
خفتگان پس ہر گاہ رسیدم در میان رکن و مقام پس دیدم
شخصے را که استادہ است گفتم السلام علیک ای بندۂ خدا که
اقرار گناہ خود بپیش پروردگار خود می کنی و آمرزش میخواہی از و بجدا
ترا امیرالمؤمنین ع طلبیدہ است پس آن شخص نماز خود را بتعجیل
تمام کرد و سلام کرد و ہیچ سخن نہ گفت و باشارہ گفت که بپیش برو
و من عقب تو میروم پس حسین بن علی ع بپیش جناب امیر آوردند
پس نظر فرمودند بطرف او و دیدند که آن جوانے است خوش رو
با لباس پاکیزہ پس فرمودند که تو کیستی پس عرض کرد من از
اہل عرب ہستم فرمودند چه حال داری و چرا گریه می کنی عرض کرد
چه حال آنکس که بعقوق گرفتار باشد پس جناب امیرالمؤمنین فرمود
که سبب این چیست عرض کرد که من در میان عرب در بازی و
طرب و میان شعبان و رجب بمعصیت مصروف بودم و غضب پروردگار
را ہیچ پروائی کردم و پدر من بغایت شفیق و مہربان بود و ہمیشه

از معاصی و از عذاب دوزخ تخویف و تحذیر می کردم می گفت که
از عصیان نور روشنی روز تاریکی شب و ملائکه و غیرهم بفریاد آمده
اند و الحاح و مبالغه می کرد بزدن او و عظم من او را از جرو توبیخ میکردم
باین سبب و بر او می جستم که او را بزدم پس روزی قصد کردم که
زریکه مخفی داشته است آنرا ببرم و صرف کنم پدرم ازان ممانعت کرد او را
بزدم و دستش را تاب دادم و آن زر را گرفتم پس پدرم خواست که دست بر زانو
بگذارد و برخیزد نتوانست که دست را حرکت دهد بسبب شدت وجع الم پس انشاکرد این اشعار را

جرت رحم بینی و بین منازل
سواء کما یستنزل القطر طالبه
وربیت حتی صار جلدا شمردلا
اذا قام ساوی غارب الفحل غاربه
وقد کنت اوتیه من الزاد فی الصبا
اذا جاع منه صفوه و اطایبه
فلما استوی فی عنفوان شبابه
واصبح کالرمح الردینی خاطبه

[illegible]

پس سوگند خورد بخدا که محروم به بیت الله و شکایت تو بکنم پس براین عهد روزه یک هفته گرفته نماز کرد و متوجه شد طرف خانهٔ کعبه قطع صحرا و کوهها میکرد تا آنکه رسید بروز حج اکبر پس از ناقهٔ خود پایین آمد داخل خانهٔ کعبه شد و طواف و سعی کرد و جامهٔ کعبه را بدست گرفته بآن آویخت و بد دعا کرد برای من و تضرع و زاری کرد از خدا و می گفت

يَا مَنْ إِلَيْهِ أَتَى الْحُجَّاجُ بِالْجُهْدِ	فَوْقَ الْمَهَارِي مِنْ أَقْصَى غَايَةِ الْبَلَدِ
إِنِّي أَتَيْتُكَ يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ	يَدْعُوهُ مُبْتَهِلاً بِالْوَاحِدِ الصَّمَدِ
هٰذَا مَنَازِلُ لَا يَرْتَاعُ مِنْ عُقَقِي	فَخُذْ بِحَقِّي يَا جَبَّارُ مِنْ وَلَدِي
حَتَّى تُشَلَّ بِحَوْلٍ مِنْكَ جَانِبُهُ	يَا مَنْ تَقَدَّسَ لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَلِدِ

پس قسم بخدائی که آسمان را بلند نمود و آب را جاری فرمود دعایش هنوز تمام نشده بود که نازل شد بر من آنچه ملاحظه می فرمائی پس جانب راست خود را وا کرد پس آن طرف مشلول بود پس من از مدت سه سال از و عاجزی و آرزو می کنم که بهمان موضع دعا کند از برای من که در آنجا نفرین کرده بود قبول نمیکرد و درین سال قبول کرده است پس او را بر شتری سوار کردم و بتعجیل روانه شدیم تا آنکه شتری که پدرم بر او سوار بود از آواز مرغی رمید و در میان دو سنگ انداخت و هلاک کرد پس من او را دفن کردم [illegible]

بگرفتاری بسبب نفرین پدر جناب امیرالمومنین فرمودند فریادرس فریادت را شنیدم من ترا دعائے تعلیم نمایم که رسول خدا بمن تعلیم فرمود و در ان دعا اسم اعظم است هر که می برد آن نام را دعایش مستجاب میشود و هم و غمش زائل و بیماری و سقم و شکستگی اعضا برطرف می شود و فقیری مبدل بغنامی شود و دیون ادا میشوند و چشم بد دفع میشود و گناهان و عیب را ببخشد و بپوشاند و ایمن سازد از هر خوفی خواه از سلطان یا شیطان باشد و اگر کسی این دعا را بخواند بر کوهی و فرمانبردار خدا باشد البته کوه از جای خود حرکت کند و اگر بر میتی بخواند زنده شود و اگر بر آب جاری بخواند راه توان رفت مگر اینکه تعجب نه کند و بپرهیز خدا را در اینکه رحمت خدا بر تو شامل شده است و خیال کن که خدا نیت ترا صادق گرداند تا اینکه در معصیت نخوانی این دعا را و لغیر از اهل نیاموزی این را و هرگاه نیت خود را خالص کردی خدا اینت هر دعا را مستجاب می فرماید و بعم خود رسول خدا را در خواب بینی که بشارت می دهد ترا بجنت و استجابت دعا حضرت امام حسین فرمودند که خوشحالی من بشنیدن این دعا از خوشحالی آن شخص بود از این سبب که من هرگز این دعا را از ان حضرت نشنیده بودم

پس فرمود جناب امیر المؤمنین صلوات الله وسلامه با امام حسین ع که
بیار دوات و کاغذ و انچه میگویم بنویس و بآن جوان فرمود که هرگاه
شب دهم شود در روز آن برای من خبر بیار پس جوان آن نوشته را
گرفته رفت پس چون روز دهم شد دیدم که آن جوان آمد صحیح و
تندرست و آن نوشته در دست او بود و میگفت که بخدا قسم
این اسم اعظم است بخدای کعبه دعای من مستجاب شد حضرت
امیر المؤمنین ع فرمودند که حکایت کن عرض کرد که چون شب شد و
چشمها بخواب رفت دست بر داشتم باین نوشته و چند بار خواندم
خدارا بحق این دعا بار دوم شنیدم آوازی که بس است ترا خدای را
باسم اعظم خواندی آنگاه به پهلو خوابیدم پس حضرت رسالت پناه را
در خواب دیدم که دست مبارک خود بر من مالید و می فرمود که
که محافظت کن اسم اعظم خدا را بدرستیکه تو بخیر هستی پس
بیدار شدم بعافیت چنانکه ملاحظه میفرمائی خدای تعالی
حضرت را جزای خیر کرامت فرماید اللهم انی اسئلک باسمک
بسم الله الرحمن الرحیم یا ذا الجلال والاکرام یا حی یا
قیوم یا لا اله الا انت [illegible]
ولا کیف هو ولا این هو [illegible]

وَالْمَلَكُوْتِ يَاذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوْتِ يَا مَلِكُ يَا قُدُّوْسُ يَا
سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيْزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ
يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُفِيْدُ يَا مُدَبِّرُ يَا شَدِيْدُ
يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيْدُ يَا مُبِيْدُ يَا وَدُوْدُ يَا مَحْمُوْدُ يَا
مَعْبُوْدُ يَا بَعِيْدُ يَا قَرِيْبُ يَا مُجِيْبُ يَا رَقِيْبُ يَا
حَسِيْبُ يَا بَدِيْعُ يَا رَفِيْعُ يَا مَنِيْعُ يَا سَمِيْعُ يَا عَلِيْمُ
يَا حَكِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا حَلِيْمُ يَا قَدِيْمُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ
يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا جَلِيْلُ يَا جَمِيْلُ
يَا وَكِيْلُ يَا كَفِيْلُ يَا مُقِيْلُ يَا مُنِيْلُ يَا نَبِيْلُ يَا دَلِيْلُ يَا
هَادِيُ يَا بَادِيُ يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَائِمُ
يَا دَائِمُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا قَاضِيُ يَا عَادِلُ يَا فَاضِلُ
يَا وَاصِلُ يَا طَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ يَا
كَبِيْرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَّمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ
صَاحِبَةٌ وَّلَا وَلَدٌ وَّلَا كَانَ مَعَهٗ وَزِيْرٌ وَّلَا اتَّخَذَ
مَعَهٗ مُشِيْرًا وَّلَا احْتَاجَ اِلٰى ظَهِيْرٍ وَّلَا كَانَ مَعَهٗ اِلٰهٌ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ عُلُوًّا

كَبِيراً يا عالِمُ يا عَلِيُّ يا شامِخُ يا باذِخُ يا فَتّاحُ يا نَفّاحُ يا
مُرْتاحُ يا مُفَرِّجُ يا ناصِرُ يا مُنْتَصِرُ يا مُدْرِكُ يا مُهْلِكُ
يا مُنْتَقِمُ يا باعِثُ يا وارِثُ يا طالِبُ يا غالِبُ يا مَنْ
لا يَفُوتُهُ هارِبٌ يا تَوّابُ يا أَوّابُ يا وَهّابُ
يا مُسَبِّبَ الْأَسْبابِ يا مُفَتِّحَ الْأَبْوابِ يا مَنْ حَيْثُ
ما دُعِيَ أَجابَ يا طَهُورُ يا شَكُورُ يا عَفُوُّ يا غَفُورُ
يا نُورَ النُّورِ يا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يا لَطِيفُ يا خَبِيرُ يا
يا مُجِيرُ يا مُنِيرُ يا بَصِيرُ يا نَصِيرُ يا ظَهِيرُ يا كَبِيرُ يا وِتْرُ يا
فَرْدُ يا أَبَدُ يا صَمَدُ يا سَنَدُ يا كافِي يا وافِي يا مُعافِي
يا مُحْسِنُ يا مُجْمِلُ يا مُنْعِمُ يا مُفْضِلُ يا مُتَكَرِّمُ
يا مُتَفَرِّدُ يا مَنْ عَلا فَقَهَرَ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يا مَنْ بَطَنَ
فَخَبَرَ يا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ وَسَتَرَ يا
مَنْ لا يَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَلا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلا يَخْفى
عَلَيْهِ أَثَرٌ يا رازِقَ الْبَشَرِ يا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يا عالِيَ
الْمَكانِ يا شَدِيدَ الْأَرْكانِ يا مُبَدِّلَ الزَّمانِ يا قابِلَ
الْقُرْبانِ يا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسانِ يا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطانِ
يا رَحِيمُ يا رَحْمنُ يا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يا مَنْ

لا يشغله شان عن شان يا عظيم الشان يا من هو بكل
مكان يا سامع الاصوات يا مجيب الدعوات يا منجح
الطلبات يا قاضي الحاجات يا منزل البركات يا
راحم العبرات يا مقيل العثرات يا كاشف الكربات
يا ولي الحسنات يا رفيع الدرجات يا مؤتي السؤلات
يا محيي الاموات يا جامع الشتات يا مطلع على النيات
يا راد ما قد فات يا من لا تشتبه عليه الاصوات
يا من لا تضجره المسألات ولا تغشاه الظلمات يا
نور الارض والسموات يا سابغ النعم يا دافع النقم يا بارئ
النسم يا جامع الامم يا شافي السقم يا خالق النور
والظلم يا ذا الجود والكرم يا من لا يطأ عرشه قدم
يا اجود الاجودين يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين
يا ابصر الناظرين يا جار المستجيرين يا امان الخائفين
يا ظهر اللاجين يا ولي المؤمنين يا غياث المستغيثين
يا غاية الطالبين يا صاحب كل غريب يا مونس كل
وحيد يا ملجا كل طريد يا ماوى كل شريد يا حافظ
كل ضالة يا راحم الشيخ الكبير يا رازق الطفل الصغير

يَا فَاكَّ كُلِّ اَسِيْرٍ يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ
الْمُسْتَجِيْرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيْرُ وَالتَّقْدِيْرُ يَا مَنِ الْعَسِيْرُ عَلَيْهِ
سَهْلٌ يَسِيْرٌ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ اِلٰى تَفْسِيْرٍ يَا مَنْ هُوَ عَلٰى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيْرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ
شَيْءٍ بَصِيْرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ
الْاَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُوْدِ وَالسَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهٖ كُلُّ مِفْتَاحٍ
يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يَا سَابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يَا مُحْيِيَ كُلِّ نَفْسٍ
بَعْدَ الْمَوْتِ يَا عُدَّتِيْ فِيْ شِدَّتِيْ يَا حَافِظِيْ فِيْ غُرْبَتِيْ
يَا مُوْنِسِيْ فِيْ وَحْدَتِيْ يَا وَلِيِّيْ فِيْ نِعْمَتِيْ يَا كَهْفِيْ
حِيْنَ تُعْيِيْنِي الْمَذَاهِبُ وَتُسَلِّمُنِي الْاَقَارِبُ
وَيَخْذُلُنِيْ كُلُّ صَاحِبٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهٗ يَا
سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهٗ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهٗ يَا
حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهٗ يَا كَهْفَ مَنْ لَا كَهْفَ لَهٗ يَا
كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهٗ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهٗ يَا غِيَاثَ
مَنْ لَا غِيَاثَ لَهٗ يَا جَارَ مَنْ لَا جَارَ لَهٗ يَا جَارِيَ اللَّصِيْقِ
يَا رُكْنِيَ الْوَثِيْقِ يَا اِلٰهِيْ بِالتَّحْقِيْقِ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ
يَا شَفِيْقُ يَا رَفِيْقُ فُكَّنِيْ مِنْ حَلَقِ الْمَضِيْقِ وَاصْرِفْ

واصرف عنّي كلّ همٍّ وغمٍّ وضيقٍ واكفني شرّ ما لا أطيق
وأعنّي على ما أطيق يا رادّ يوسف على يعقوب يا كاشف ضرّ
أيّوب يا غافر ذنب داؤد يا رافع عيسى بن مريم
ومنجيه من أيدي اليهود يا مجيب نداء يونس في
الظّلمات يا مصطفي موسى بالكلمات يا من غفر
لآدم خطيئته ورفع إدريس مكاناً عليّاً برحمته
يا من نجّى نوحاً من الغرق يا من أهلك عاداً الأولى
وثمود فما أبقى وقوم نوحٍ من قبل إنّهم كانوا هم
أظلم وأطغى والمؤتفكة أهوى يا من دمّر على قوم
لوطٍ ودمدم على قوم شعيبٍ يا من اتّخذ إبراهيم خليلاً يا من اتّخذ موسى
كليماً واتّخذ محمّداً صلّى الله عليه وآله وعليهم
أجمعين حبيباً يا مؤتي لقمان الحكمة
والواهب لسليمان ملكاً لا ينبغي لأحدٍ من بعده
يا من نصر ذا القرنين على الملوك الجبابرة يا من أعطى
الخضر الحياة وردّ ليوشع بن نونٍ الشّمس بعد غروبها
يا من ربط على قلب أمّ موسى وأحصن فرج مريم
ابنت عمران يا من حصّن يحيى بن زكريّا من

الذنب وسئلن عن موسى الغضب یا من بشر زکریا
بیحیی یا من فدا اسمٰعیل من الذبح بذبح عظیم یا من
تبل قربان ھابیل وجعل اللعنة علی قابیل یا
ھازم الاحزاب لمحمد صل علی محمد و ال محمد علی
جمیع المرسلین و ملئکتک المقربین و
اھل طاعتک اجمعین و اسئلک بکل مسئلة
سألک بها احد ممن رضیت عنه فحتمت له
بالاجابة یا اللّٰه یا اللّٰه یا اللّٰه یا رحمٰن یا رحیم
یا رحمٰن یا رحیم یا رحمٰن یا رحیم یا ذا الجلال و
الاکرام یا ذا الجلال والاکرام یا ذا الجلال والاکرام بہ بہ بہ
بہ بہ بہ بہ اسئلک بکل اسم سمیت بہ نفسک او انزلته فی شیء من
کتبک او استأثرت بہ فی علم الغیب عندک و بمعاقد العز من عرشک
و بمنتهی الرحمة من کتابک و بما لو ان ما فی الارض
من شجرة اقلام والبحر یمده من بعده سبعة
ابحر ما نفدت کلمات اللّٰه ان اللّٰه عزیز حکیم
و اسئلک باسمائک الحسنی التی بینتها فی کتابک
فقلت وللّٰه الاسماء الحسنی فادعوه بها و قلت

اُدْعُونِیْ اَسْتَجِبْ لَکُمْ وَ قُلْتَ وَ اِذَا سَاَلَکَ عِبَادِیْ
عَنِّیْ فَاِنِّیْ قَرِیْبٌ اُجِیْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ وَ
قُلْتَ یَا عِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا
مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ
جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ وَ اَنَا اَسْئَلُكَ
یَا اِلٰهِیْ وَ اَدْعُوْكَ یَا رَبِّ وَ اَرْجُوْكَ یَا
سَیِّدِیْ وَ اَطْمَعُ فِیْ اِجَابَتِیْ یَا مَوْلَایَ كَمَا
وَعَدْتَنِیْ وَ قَدْ دَعَوْتُكَ كَمَا اَمَرْتَنِیْ
فَافْعَلْ بِیْ كَذَا وَ كَذَا

و طلب از خدای تعالی چیزی را که دوست میداری
و حاجت خود را نام ببر و مخوان این دعا را مگر به طهارت۔

دعاء جوشن کبیر

کفعمی رح در کتاب بلد الامین
و مصباح آورده که حضرت امام زین العابدین ع از آبای خود
و ایشان از حضرت علی بن ابی طالب ع روایت کردند
که جناب رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم در بعضی
از جنگها جوشن سنگینی پوشیده بودند و از گرانی آن الم
بجسد مبارک آن حضرت میرسید پس دعا کردند بجانب

خدای تعالی پس نازل شد جبرئیل ع و گفت ای محمد پروردگار
ترا سلام میرساند و میفرماید که این جوشن را بیرون کن و بخوان
این دعا را که امان است از جهت تو و امت تو پس هر که بخواند
این دعا را در وقت بیرون رفتن از منزل خود یا با خود دارد
حفظ فرماید او را خدای تعالی و واجب گرداند بر او بهشت
را و توفیق اعمال خیر بدهد او را و باشد مانند کسیکه خوانده
باشد چهار کتب آسمانی را و عطا فرماید او را بهر حرفی دو
زوجه در بهشت و دو خانه از خانهای بهشت و باو دهند
مثل ثواب ابراهیم و موسی و عیسی و ثواب گروهی از خلق
خدای تعالی که در عقب مغرب اند و عبادت خدا میکنند
و عصیان او نمی ورزند بقدر چشم زدن بتحقیق پاره پاره شده
است پوستهای ایشان از بسکه گریستند از بیم خدای تعالی
و نمیداند عدد ایشان را مگر خدا و سیر آفتاب در شهر ایشان
بقدر چهل روز است ای محمد بدرستیکه در بیت المعمور در
آسمان هفتم هر روز هفتاد هزار فرشته داخل میشوند و بر نمی آیند
از آن و دیگر عود نمی کنند تا روز قیامت [illegible] عطا میفرماید [illegible] بخواننده
تن از فرشتگان را و عطا میفرماید او را [illegible] حسنات از اول خلقت

تا روز قیامت و هر که بنویسد این دعا را و بگذارد در منزل خود و دزد درانجا
راه نیابد و آتش در آن نمی افتد و هر که بخواند این دعا را و بمیرد شهید
مرده است و ثواب شهدائی بدر بجهت او می نویسند و نظر رحمت
فرماید حق تعالی بسوی او و برمی آرد حوائج دنیا و آخرت او را و
کسیکه هفتاد بار آنرا به نیت خالص بر مرض جنون یا جذام یا برص
یا غیر آنها بخواند صحت یابد باذن حق تعالی و هر که برکفن نویسد
حق تعالی حیا کند از آن که آن میت را عذاب کند و این دعا
پروردگار عالم بر ستونهای عرش پیش از خلق دنیا به پنجاه هزار
سال نوشته و کسی که آنرا به نیت خالص در اول ماه مبارک بخواند
حق تعالی ادراک شب قدر را نصیب او کند و خلق فرماید هفتاد
هزار ملک که تسبیح می کنند و تقدیس میکنند و ثواب آن تسبیح برای
خواننده این دعا نوشته می شود و هر گاه از قبر خود بیرون آید هفتاد
هزار ملک که با هر یک از آنها شتری باشد از نور که ستم
آنها از مروارید و پشت آنها از زبرجد و دست و پای
آنها از یاقوت باشد و بر پشت هر یک قبه باشد
از نور که در آنها چهار صد در باشد و بر هر دری دو
باشد از سندس و استبرق و در هر قبه هزار کنیز باشد که

که بر سر هر یک تاجی باشد از طلای سرخ که از آنها بوی مشک آید
بعد از آن حق تعالی هفتاد هزار ملک دیگر بفرستد که با هر یک کاسه
باشد از مروارید سفید که پر از شراب جنت باشد و بر آن کاسه
نوشته باشد لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْکَ لَهٗ این تحفه
است از جانب خدا برای فلان بن فلان و ندا می فرماید
پروردگار عالم که داخل بهشت شو بی حساب و کسیکه سه بار در ماه
رمضان این دعا بخواند آتش دوزخ بر او حرام است و جنت
برای او واجب گردد و خدای تعالی معین فرماید دو فرشته را در دنیا
که خواننده این دعا را از معاصی محفوظ دارند و در امان خدا باشد
بمدت العمر خود امی محمد ص تعلیم بکن این دعا را مگر برای مؤمن
پرهیزگار و از امام حسین ع مرویست که گفت وصیت فرمود مرا
پدرم حضرت علی بن ابی طالب ع بحفظ این دعا و تعظیم آن
و آنکه بنویسیم آنرا بر کفن آنحضرت ص و تعلیم کنم این را بدوستان
و اهل بیت خود و آن هزار اسم است مشتمل است بر اسم
اعظم پس درین دعا صد فصل است و در هر فصل ده اسم
است و در آخر هر فصل بگوید سُبْحَانَكَ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اَلْغَوْثَ اَلْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ یَا رَبِّ فصل اوّل

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا کَرِیْمُ
یَا مُقِیْمُ یَا عَظِیْمُ یَا قَدِیْمُ یَا عَلِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا حَکِیْمُ
فصل دوم یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ
یَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ یَا وَلِیَّ الْحَسَنَاتِ یَا غَافِرَ الْخَطِیْئَاتِ
یَا مُعْطِیَ الْمَسْئَلَاتِ یَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ یَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ
یَا عَالِمَ الْخَفِیَّاتِ یَا دَافِعَ الْبَلِیَّاتِ **فصل سوم**
یَا خَیْرَ الْغَافِرِیْنَ یَا خَیْرَ الْفَاتِحِیْنَ یَا خَیْرَ النَّاصِرِیْنَ
یَا خَیْرَ الْحَاکِمِیْنَ یَا خَیْرَ الرَّازِقِیْنَ یَا خَیْرَ الْوَارِثِیْنَ
یَا خَیْرَ الْحَامِدِیْنَ یَا خَیْرَ الذَّاکِرِیْنَ یَا خَیْرَ الْمُنْزِلِیْنَ
یَا خَیْرَ الْمُحْسِنِیْنَ **فصل چهارم** یَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ
وَالْجَمَالُ یَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْکَمَالُ یَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ
وَالْجَلَالُ یَا مَنْ هُوَ الْکَبِیْرُ الْمُتَعَالُ یَا مُنْشِئَ السَّحَابِ
الثِّقَالِ یَا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْمِحَالِ یَا مَنْ هُوَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ
یَا مَنْ هُوَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ یَا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ
یَا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ اُمُّ الْکِتَابِ **فصل پنجم** اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا دَیَّانُ یَا بُرْهَانُ یَا سُلْطَانُ
یَا رِضْوَانُ یَا غُفْرَانُ یَا سُبْحَانُ یَا مُسْتَعَانُ یَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَیَانِ

فصل ششم یا من تواضع کل شیءٍ لعظمته یا من استسلم کل شیءٍ لقدرته یا من ذلّ کل شیءٍ لعزته یا من خضع کل شیءٍ لهیبته یا من انقاد کل شیءٍ من خشیته یا من تشققت الجبال من مخافته یا من قامت السماوات بامره یا من استقرت الارضون باذنه یا من یسبح الرعد بحمده یا من لا یعتدی علی اهل مملکته

فصل هفتم یا غافر الخطایا یا کاشف البلایا یا منتهی الرجایا یا مجزل العطایا یا واهب الهدایا یا رازق البرایا یا قاضی المنایا یا سامع الشکایا یا باعث البرایا یا مطلق الاساری

فصل هشتم یا ذا الحمد والثناء یا ذا الفخر والبهاء یا ذا المجد والسناء یا ذا العهد والوفاء یا ذا العفو والرضاء یا ذا المن والعطاء یا ذا الفصل والقضاء یا ذا العز والبقاء یا ذا الجود والسخاء یا ذا الآلاء والنعماء

فصل نهم اللهم انی اسئلک باسمک یا مانع یا دافع یا رافع یا صانع یا نافع یا سامع یا جامع یا شافع یا واسع یا موسع

فصل دهم یا صانع کل مصنوع یا خالق کل مخلوق یا رازق کل مرزوق یا مالک کل مملوک یا کاشف کل مکروب یا فارج کل

مهموم یا راحم کل مرحوم یا ناصر کل مخذول یا
ساتر کل معیوب یا ملجاء کل مطرود **فصل یازدهم**
یا عدتی عند شدتی یا رجائی عند مصیبتی یا مونسی
عند وحشتی یا صاحبی عند غربتی یا ولیی عند
نعمتی یا غیاثی عند کربتی یا دلیلی عند حیرتی یا غنائی عند افتقاری
یا ملجائی عند اضطراری یا معینی عند مفزعی **فصل**
دوازدهم یا علام الغیوب یا غفار الذنوب یا
ستار العیوب یا کاشف الکروب یا مقلب القلوب
یا طبیب القلوب یا منور القلوب یا انیس القلوب
یا مفرج الهموم یا منفس الغموم **فصل سیزدهم**
اللهم انی اسئلک باسمک یا جلیل یا جمیل یا
وکیل یا کفیل یا دلیل یا قبیل یا مدیل یا
منیل یا مقیل یا محیل **فصل چهاردهم** یا
دلیل المتحیرین یا غیاث المستغیثین یا صریخ
المستصرخین یا جار المستجیرین یا امان الخائفین
یا عون المؤمنین یا راحم المساکین یا ملجا العاصین
یا غافر المذنبین یا مجیب دعوة المضطرین

۱۱ [illegible]

۱۲ جهت برای مراد رسیدن و بقای دولت

۱۳ جهت رفع چشم زخم

۱۴ جهت رفع چشم زخم و افزونی دولت

فصل پانزدهم يا ذا الجود والاحسان يا ذا الفضل
والامتنان يا ذا الأمن والأمان يا ذا القدس والسبحان
يا ذا الحكمة والبيان يا ذا الرحمة والرضوان
يا ذا الحجة والبرهان يا ذا العظمة والسلطان يا
ذا الرأفة والمستعان يا ذا العفو والغفران **فصل
شانزدهم** يا من هو رب كل شيء يا من هو اله
كل شيء يا من هو خالق كل شيء يا من هو صانع كل شيء يا من هو قبل
كل شيء يا من هو بعد كل شيء يا من هو فوق كل شيء يا من هو عالم بكل
شيء يا من هو قادر على كل شيء يا من هو يبقى ويفنى كل شيء **فصل
هفدهم** اللهم اني اسئلك باسمك يا مؤمن
يا مهيمن يا مكون يا ملقن يا مبين يا مهون يا
ممكن يا مزين يا معلن يا مقسم **فصل هجدهم**
يا من هو في ملكه مقيم يا من هو في سلطانه قديم
يا من هو في جلاله عظيم يا من هو على عباده رحيم
يا من هو بكل شيء عليم يا من هو بمن عصاه حليم
يا من هو بمن رجاه كريم يا من هو في صنعه حكيم يا من
هو في حكمته لطيف يا من هو في لطفه قديم **فصل**

۱۵ جہت افزونی نعمت

۱۶ جہت برآمدن حاجات

۱۷ جہت برکت یافتن

۱۸ جہت وسعت رزق

نوزدهم يا من لا يرجى الا فضله يا من لا يسئل الا عفوه يا من لا ينظر الا بره يا من لا يخاف الا عدله يا من لا يدوم الا ملكه يا من لا سلطان الا سلطانه يا من وسعت كل شيء رحمته يا من سبقت رحمته غضبه يا من احاط بكل شيء علمه يا من ليس احد مثله **فصل بستم** يا فارج الهم يا كاشف الغم يا غافر الذنب يا قابل التوب يا خالق الخلق يا صادق الوعد يا موفي العهد يا عالم السر يا فالق الحب يا رازق الانام **فصل بست و يكم** اللهم اني اسئلك باسمك يا علي يا وفي يا غني يا ملي يا حفي يا رضي يا زكي يا بدي يا قوي يا ولي **فصل بست و دوم** يا من اظهر الجميل يا من ستر القبيح يا من لم يؤاخذ بالجريرة يا من لم يهتك الستر يا عظيم العفو يا حسن التجاوز يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا صاحب كل نجوى يا منتهى كل شكوى **فصل بست و سوم** يا ذا النعمة السابغة يا ذا الرحمة الواسعة يا ذا المنة السابقة يا ذا الحكمة البالغة يا ذا القدرة الكاملة يا ذا الحجة القاطعة يا ذا الكرامة الظاهرة يا ذا العزة الدائمة يا ذا القوة المتينة يا ذا العظمة المنيعة **فصل**

۱۹ جهت آسان [illegible]

۲۰ جهت حصول آرزو

۲۱ جهت آمرزش گناهان

۲۲ جهت زیادتی روزی

۲۳ جهت فراخی روزی و خوشنودی حق تعالی

فصل بیست و چهارم یا بدیعَ السَّمواتِ یا جاعِلَ الظُّلُماتِ
یا راحِمَ العَبَراتِ یا مُقیلَ العَثَراتِ یا ساتِرَ العَوْراتِ یا مُحْیِیَ
الاَمْواتِ یا مُنْزِلَ الآیاتِ یا مُضَعِّفَ الحَسَناتِ یا ماحِیَ
السَّیِّئاتِ یا شَدیدَ النَّقِماتِ **فصل بیست و پنجم** اَللّهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُصَوِّرُ یا مُقَدِّرُ یا مُدَبِّرُ یا مُطَهِّرُ یا مُنَوِّرُ
یا مُیَسِّرُ یا مُبَشِّرُ یا مُنْذِرُ یا مُقَدِّمُ یا مُؤَخِّرُ **فصل بیست
و ششم** یا رَبَّ البَیْتِ الحَرامِ یا رَبَّ الشَّهْرِ الحَرامِ یا رَبَّ
البَلَدِ الحَرامِ یا رَبَّ الرُّکْنِ وَ المَقامِ یا رَبَّ المَشْعَرِ الحَرامِ یا رَبَّ
المَسْجِدِ الحَرامِ یا رَبَّ الحِلِّ وَ الحَرامِ یا رَبَّ النُّورِ وَ الظَّلامِ
یا رَبَّ التَّحِیَّةِ وَ السَّلامِ یا رَبَّ القُدْرَةِ فِی الاَنامِ **فصل بیست
و هفتم** یا اَحْکَمَ الحاکِمینَ یا اَعْدَلَ العادِلینَ یا اَصْدَقَ الصّادِقینَ
یا اَطْهَرَ الطّاهِرینَ یا اَحْسَنَ الخالِقینَ یا اَسْرَعَ الحاسِبینَ یا اَسْمَعَ
السّامِعینَ یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ یا اَشْفَعَ الشّافِعینَ یا اَکْرَمَ
الاَکْرَمینَ **فصل بیست و هشتم** یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ
لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ
مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ یا
عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ یا مُعینَ مَنْ لا مُعینَ لَهُ یا اَنیسَ مَنْ لا اَنیسَ لَهُ

۲۴ جهت رفع ...

۲۵ جهت حضور بادشاه

۲۶ جهت نزد ... رفتن

۲۷ جهت نزد حاکم رفتن

۲۸ جهت ...

يا امان من لا امان له **فصل بست ونهم** اللهم انى اسئلك باسمك

يا عاصم يا قائم يا دائم يا راحم يا سالم يا حاكم يا عالم يا قاسم يا قابض

يا باسط **فصل سی ام** يا عاصم من استعصمه يا راحم من

استرحمه يا غافر من استغفره يا ناصر من استنصره يا

حافظ من استحفظه يا مكرم من استكرمه يا مرشد من استرشده يا صريخ

من استصرخه يا معين من استعانه يا مغيث من استغاثه

فصل سی ویکم يا عزيزا لا يضام يا لطيفا لا يرام يا قيوما

لا ينام يا دائما لا يفوت يا حيا لا يموت يا ملكا لا يزول يا باقيا

لا يفنى يا عالما لا يجهل يا صمدا لا يطعم يا قويا لا يضعف

فصل سی ودوم اللهم انى اسئلك باسمك يا

احد يا واحد يا شاهد يا ماجد يا حامد يا راشد يا باعث

يا وارث يا ضار يا نافع **فصل سی وسوم** يا اعظم من

كل عظيم يا اكرم من كل كريم يا ارحم من كل رحيم يا اعلم من

كل عليم يا احكم من كل حكيم يا اقدم

من كل قديم يا اكبر من كل كبير يا الطف

من كل لطيف يا اجل من كل جليل يا اعز من كل عزيز

فصل سی وچهارم [illegible]

يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللُّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ
يَا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ
الْحَقِّ فصل سی و پنجم يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيٌّ يَا مَنْ
هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ
قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ
فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ حَمِيدٌ فصل
سی و ششم اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي
يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي يَا قَاضِي
يَا رَاضِي يَا عَالِي يَا بَاقِي فصل سی و هفتم يَا مَنْ كُلُّ
شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
كَائِنٌ لَهُ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ اِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ
يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ اِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ
يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ فصل
سی و هشتم يَا مَنْ لَا مَفَرَّ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ اِلَّا
اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَقْصَدَ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا مَنْجَى مِنْهُ اِلَّا
اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ اِلَّا اِلَيْهِ يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا

۳۵ جهت [illegible]

۳۶ جهت [illegible]

۳۷ جهت [illegible]

۳۸ جهت [illegible]

إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ
يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا إِيَّاهُ فصل سی
ونهم يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ
الْمَطْلُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْؤُولِينَ يَا خَيْرَ الْمَقْصُودِينَ يَا
خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَشْكُورِينَ يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ
يَا خَيْرَ الْمَدْعُوِّينَ يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ فصل چهلم
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ يَا سَاتِرُ يَا قَادِرُ
يَا قَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا كَاسِرُ يَا جَابِرُ يَا ذَاكِرُ يَا نَاظِرُ يَا نَاصِرُ
فصل چهل و یکم يَا مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى يَا مَنْ قَدَّرَ
فَهَدَى يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى يَا مَنْ
يُنْقِذُ الْغَرْقَى يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَى يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى
يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَى يَا مَنْ
خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى فصل چهل و دوم
يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ يَا مَنْ فِي الْآفَاقِ آيَاتُهُ
يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ
يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ يَا مَنْ
فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاؤُهُ يَا مَنْ

فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ **فصل چهل سیم**
يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ
الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا
مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ
فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ
يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ **فصل چهل و چهارم**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ
يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهِيبُ يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ
يَا بَصِيرُ **فصل چهل و پنجم** يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ
يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ
مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ
كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ
يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُوفٍ **فصل**
چهل و ششم يَا غَالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعاً غَيْرَ
مَصْنُوعٍ يَا خَالِقاً غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكاً غَيْرَ مَمْلُوكٍ
يَا قَاهِراً غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظاً غَيْرَ مَحْفُوظٍ يَا نَاصِراً غَيْرَ
مَنْصُورٍ يَا شَاهِداً غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيباً غَيْرَ بَعِيدٍ

فصل چهل و هفتم یا نور النور یا منور النور یا خالق النور یا مدبر النور یا مقدر النور یا نور کل نور یا نورا قبل کل نور یا نورا بعد کل نور یا نورا فوق کل نور یا نورا لیس کمثله نور

فصل چهل و هشتم یا من عطاؤه شریف یا من فعله لطیف یا من لطفه مقیم یا من احسانه قدیم یا من قوله حق یا من وعده صدق یا من عفوه فضل یا من عذابه عدل یا من ذکره حلو یا من فضله عمیم

فصل چهل و نهم اللهم انی اسئلک باسمک یا مسهل یا مفصل یا مبدل یا مذلل یا منزل یا منول یا مفضل یا مجزل یا ممهل یا مجمل

فصل پنجاهم یا من یری ولا یری یا من یخلق ولا یخلق یا من یهدی ولا یهدی یا من یحیی ولا یحیی یا من یسئل ولا یسئل یا من یطعم ولا یطعم یا من یجیر ولا یجار علیه یا من یقضی ولا یقضی علیه یا من یحکم ولا یحکم علیه یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد

فصل پنجاه و یکم یا نعم الحسیب یا نعم الطبیب یا نعم الرقیب یا نعم القریب

جهت دفع درد دست

جهت دفع درد چشم

جهت دفع ترس در خواب

جهت دفع روشنائی چشم

جهت دفع درد چشم

الْكَفِيْلُ يَا نِعْمَ الْوَكِيْلُ يَا نِعْمَ الْمَوْلٰى يَا نِعْمَ النَّصِيْرُ

فصل پنجاه ودوم يَا سُرُوْرَ الْعَارِفِيْنَ يَا مُنَى

الْمُحِبِّيْنَ يَا اَنِيْسَ الْمُرِيْدِيْنَ يَا حَبِيْبَ التَّوَّابِيْنَ

يَا رَازِقَ الْمُقِلِّيْنَ يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِيْنَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ

الْعَابِدِيْنَ يَا مُنَفِّسُ عَنِ الْمَكْرُوْبِيْنَ يَا مُفَرِّجُ عَنِ الْمَغْمُوْمِيْنَ

يَا اِلٰهَ الْاَوَّلِيْنَ وَ الْاٰخِرِيْنَ فصل پنجاه وسوم

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا اِلٰهَنَا يَا سَيِّدَنَا

يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا يَا دَلِيْلَنَا يَا مُعِيْنَنَا يَا حَبِيْبَنَا

يَا طَبِيْبَنَا فصل پنجاه وچهارم يَا رَبَّ النَّبِيِّيْنَ

وَالْاَبْرَارِ يَا رَبَّ الصِّدِّيْقِيْنَ وَالْاَخْيَارِ يَا رَبَّ

الْجَنَّةِ وَالنَّارِ يَا رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ يَا رَبَّ الْحُبُوْبِ

وَالثِّمَارِ يَا رَبَّ الْاَنْهَارِ وَالْاَشْجَارِ يَا رَبَّ الصَّحَارِيْ

وَالْقِفَارِ يَا رَبَّ الْبَرَارِيْ وَالْبِحَارِ يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

يَا رَبَّ الْاِعْلَانِ وَالْاَسْرَارِ فصل پنجاه وپنجم

يَا مَنْ نَفَذَ فِيْ كُلِّ شَيْءٍ اَمْرُهٗ يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عِلْمُهٗ يَا مَنْ بَلَغَتْ اِلٰى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهٗ يَا مَنْ لَا يُحْصِي

الْعِبَادُ نِعَمَهٗ يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهٗ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْاَفْهَامُ جَلَالَهٗ يَا مَنْ لَا تَنَالُ

براى جهت دفع فقر

براى جهت كرامت جن وپرى

براى جهت رفع دشمن

براى جهت ... معده

الاوھام کنھہ یا من العظمۃ والکبریاء رداءہ یا من
لا ترد العباد قضاءہ یا من لا عطاء
الا عطاؤہ فصل پنجاہ وششم یا من لہ المثل
الاعلی یا من لہ الصفات العلیا یا من لہ الآخرۃ
والاولی یا من لہ الجنۃ الماوی یا من لہ الآیات
الکبری یا من لہ الاسماء الحسنی یا من لہ الحکم و
القضاء یا من لہ الھواء والفضاء یا من لہ العرش
والثری یا من لہ السموات العلی فصل پنجاہ وھفتم
اللھم انی اسئلک باسمک یا عفو یا غفور یا صبور
یا شکور یا رؤف یا عطوف یا مسئول یا ودود یا
سبوح یا قدوس فصل پنجاہ وھشتم یا من فی السماء عظمتہ
یا من فی الارض آیاتہ یا من فی کل شیء دلائلہ
یا من فی البحار عجائبہ یا من فی الجبال خزائنہ یا من
یبدء الخلق ثم یعیدہ یا من الیہ یرجع الامر کلہ
یا من اظھر فی کل شیء لطفہ یا من احسن کل شیء
خلقہ یا من تصرف فی الخلائق قدرتہ فصل پنجاہ
ونھم یا حبیب من لا حبیب لہ یا طبیب من لا طبیب

له يا مجيب من لا مجيب له يا شفيق من لا شفيق له
يا رفيق من لا رفيق له يا مغيث من لا مغيث له يا
دليل من لا دليل له يا انيس من لا انيس له يا
راحم من لا راحم له يا صاحب من لا صاحب له

فصل شصتم يا كافي من استكفاه يا هادي من استهداه
يا كالي من استكلاه يا راعي من استرعاه يا شافي من استشفاه
يا قاضي من استقضاه يا مغني من استغناه يا موفي من استوفاه
يا مقوي من استقواه يا ولي من استولاه **فصل**
شصت ويكم اللهم اني اسئلك باسمك يا خالق
يا رازق يا ناطق يا صادق يا فالق يا فارق يا فاتق
يا راتق يا سابق يا سامق **فصل شصت ودوم**
يا من يقلب الليل والنهار يا من جعل الظلمات
والانوار يا من خلق الظل والحرور يا من سخر
الشمس والقمر يا من قدر الخير والشر يا من خلق
الموت والحيوة يا من له الخلق والامر يا من لم يتخذ
صاحبة ولا ولدا يا من ليس له شريك في الملك
يا من لم يكن له ولي من الذل **فصل شصت وسوم**

جهت دفع بدگویان

جهت دفع درد گوش

جهت دفع سلامتی در سفر

جهت دفع [illegible]

یا من یعلم مراد المریدین یا من یعلم ضمیر الصامتین
یا من یسمع انین الواهنین یا من یری بکاء الخائفین
یا من یملک حوائج السائلین یا من یقبل عذر
التائبین یا من لا یصلح اعمال المفسدین یا من لا
یضیع اجر المحسنین یا من لا یبعد عن قلوب العارفین
یا اجود الاجودین فصل شصت و چهارم یا دائم
البقاء یا سامع الدعاء یا واسع العطاء یا غافر الخطاء
یا بدیع السماء یا حسن البلاء یا جمیل الثناء یا قدیم
السناء یا کثیر الوفاء یا شریف الجزاء فصل شصت
و پنجم اللهم انی اسئلک باسمک یا ستار یا
غفار یا قهار یا جبار یا صبار یا بار یا مختار یا
فتاح یا نفاح یا مرتاح فصل شصت و ششم
یا من خلقنی وسوانی یا من رزقنی وربانی یا من
اطعمنی وسقانی یا من قربنی وادنانی یا من
عصمنی وکفانی یا من حفظنی وکلانی
یا من اعزنی واغنانی یا من وفقنی وهدانی
یا من آنسنی وآوانی یا من اماتنی واحیانی فصل

۶۴ جہت درد سر کردن

۶۵ جہت رفع طاعون

۶۶ جہت رفع اماس

۶۷ جہت رفع مار و کژدم

شصت وهفتم يا من يحق الحق بكلماته يا من تقبل
التوبة عباده يا من يحول بين المرء وقلبه يا من لا تنفع
الشفاعة الا باذنه يا من هو اعلم بمن ضل عن
سبيله يا من لا معقب لحكمه يا من لا راد لقضائه
يا من انقاد كل شيء لامره يا من السموات مطويات
بيمينه يا من يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته

فصل شصت وهشتم يا من جعل الارض مهادا
يا من جعل الجبال اوتادا يا من جعل الشمس
سراجا يا من جعل القمر نورا يا من جعل الليل
لباسا يا من جعل النهار معاشا يا من جعل النوم
سباتا يا من جعل السماء بناء يا من جعل الاشياء
ازواجا يا من جعل النار مرصادا فصل شصت
ونهم اللهم اني اسئلك باسمك يا سميع يا شفيع
يا رفيع يا منيع يا سريع يا بديع يا كبير يا قدير يا خبير
يا مجير وفصل هفتاد يا حيا قبل كل حي يا حيا بعد كل
حي يا حي الذي ليس كمثله حي يا حي الذي لا يشاركه
حي يا حي الذي لا يحتاج الى حي يا حي الذي

يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يَا حَيّاً لَمْ يَرِثِ
الْحَيٰوةَ مِنْ حَيٍّ يَا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ **فصل هفتاد ویکم** يَا مَنْ
لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفَى يَا مَنْ لَهُ نِعَمٌ
لَا تُعَدُّ يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى
يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ يَا مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ
يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ
يَا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُغَيَّرُ **فصل هفتاد ودوم** يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ
يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ
الصَّابِرِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
فصل هفتاد وسیوم اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ يَا حَفِيظُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ
يَا مُعِزُّ يَا مُذِلُّ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ **فصل هفتاد وچهارم**
يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ
بِلَا عَيْبٍ يَا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلَا كَيْفٍ يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ

۷۱ جهت دفع [illegible] ذات باری

۷۲ جهت دفع درد گوش و عرق بینی و حلق

۷۳ جهت دفع فاقه

۷۴ جهت دفع امراض سینه و شکم و درد دندان و گوش

يا من هو رب بلا وزير يا من هو عزيز بلا ذل يا من هو غني بلا فقر يا من هو ملك بلا عزل يا من هو موصوف بلا شبيه

فصل هفتاد و پنجم يا من ذكره شرف للذاكرين يا من شكره فوز للشاكرين يا من حمده عز للحامدين يا من طاعته نجاة للمطيعين يا من بابه مفتوح للطالبين يا من سبيله واضح للمنيبين يا من آياته برهان للناظرين يا من كتابه تذكرة للمتقين يا من رزقه عموم للطائعين والعاصين يا من رحمته قريب من المحسنين

فصل هفتاد و ششم يا من تبارك اسمه يا من تعالى جده يا من لا اله غيره يا من جل ثنائه يا من تقدست اسمائه يا من يدوم بقائه يا من العظمة بهائه يا من الكبرياء ردائه يا من لا تحصى آلائه يا من لا تعد نعمائه

فصل هفتاد و هفتم اللهم اني اسئلك باسمك يا معين يا امين يا مبين يا متين يا مكين يا رشيد يا حميد يا مجيد يا شديد يا شهيد

فصل هفتاد و هشتم يا ذا العرش المجيد يا ذا القول السديد يا ذا الفعل الرشيد يا ذا البطش الشديد

يا

يا ذا الوعد والوعيد يا من هو الولي الحميد يا من هو فعال لما يريد يا من هو قريب غير بعيد يا من هو على كل شيء شهيد يا من هو ليس بظلام للعبيد **فصل هفتاد و نهم** يا من لا شريك له ولا وزير يا من لا شبيه له ولا نظير يا خالق الشمس والقمر المنير يا مغني البائس الفقير يا رازق الطفل الصغير يا راحم الشيخ الكبير يا جابر العظم الكسير يا عصمة الخائف المستجير يا من هو بعباده خبير بصير يا من هو على كل شيء قدير **فصل هشتادم** يا ذا الجود والنعم يا ذا الفضل والكرم يا خالق اللوح والقلم يا بارئ الذر والنسم يا ذا البأس والنقم يا ملهم العرب والعجم يا كاشف الضر والألم يا عالم السر والهمم يا رب البيت والحرم يا من خلق الأشياء من العدم **فصل هشتاد و یکم** اللهم إني أسألك باسمك يا فاعل يا جاعل يا قابل يا كامل يا فاصل يا واصل يا عادل يا غالب يا طالب يا واهب **فصل هشتاد و دوم** يا من أنعم بطوله يا من أكرم بجوده يا من جاد بلطفه يا من تعزز بقدرته يا من قدر بحكمته يا من حكم بتدبيره

يا من دبّر بعلمه يا من تجاوز بحلمه يا من دنا في علوّه يا من علا في دنوّه

فصل هشتاد و سوم

يا من يخلق ما يشاء يا من يفعل ما يشاء يا من يهدي من يشاء يا من يضلّ من يشاء يا من يعذّب من يشاء يا من يغفر لمن يشاء يا من يعزّ من يشاء يا من يذلّ من يشاء يا من يصوّر في الارحام ما يشاء يا من يختصّ برحمته من يشاء

فصل هشتاد و چهارم

يا من لم يتّخذ صاحبة ولا ولدا يا من جعل لكلّ شيء قدرا يا من لا يشرك في حكمه احدا يا من جعل الملائكة رسلا يا من جعل في السّماء بروجا يا من جعل الارض قرارا يا من خلق من الماء بشرا يا من جعل لكلّ شيء امدا يا من احاط بكلّ شيء علما يا من احصى كلّ شيء عددا

فصل هشتاد و پنجم

اللهمّ انّي اسئلك باسمك يا اوّل يا آخر يا ظاهر يا باطن يا برّ يا حقّ يا فرد يا وتر يا صمد يا سرمد

فصل [هشتاد و ششم]

... يا افضل

مَعْبُودٍ عُبِدَ يَا أَجَلَّ مُتَكَبِّرٍ شُكِرَ يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ
ذُكِرَ يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يَا
أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يَا
أَكْرَمَ مَسْؤُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ فَصْلِ هَشْتَادُ
وَهَفْتُمْ يَا حَبِيبَ الْبَاكِينَ يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يَا هَادِيَ
الْمُضِلِّينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَنِيسَ الذَّاكِرِينَ
يَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ يَا أَقْدَرَ
الْقَادِرِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالِمِينَ يَا إِلٰهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ
فَصْلِ هَشْتَادُ وَهَشْتُمْ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ
فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ
فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يَا مَنْ
لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ
فَصْلِ هَشْتَادُ وَنُهُمْ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
حَافِظُ يَا بَارِئُ يَا ذَارِئُ يَا بَاذِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ يَا كَاشِفُ
يَا ضَامِنُ يَا آمِرُ يَا نَاهِي فَصْلِ نَوَدُمْ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا
هو يا من لا يصرف السوء الا هو يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من
لا يغفر الذنب الا هو يا من لا يتم النعمة الا هو يا من لا يقلب القلوب الا هو يا من لا يدبر

يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلَّا
هُوَ يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يُحْيِي
الْمَوْتَىٰ إِلَّا هُوَ **فصل نود و یکم**
يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ
يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا
حَبِيبَ الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلٰهَ الْأَغْنِيَاءِ
يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ **فصل نود و دوم** يَا كَافِيًا مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ فِي خَزَائِنِهِ شَيْءٌ
يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ
بِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ **فصل
نود و سیم** اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمُ يَا
مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُفْنِي يَا مُحْيِي
يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي **فصل نود و چهارم** يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَآخِرَهُ يَا إِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ يَا بَارِئَ كُلِّ
شَيْءٍ وَخَالِقَهُ يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ
شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ

۹۱ جهت اجابت دعا و رفع سستی [illegible]

۹۲ جهت دفع وسواس [illegible]

۹۳ جهت دفع [illegible]

۹۴ جهت رفع [illegible]

يا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يا
خالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوارِثَهُ **فصل نود و پنجم** يا خَيْرَ
ذاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يا خَيْرَ شاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يا خَيْرَ حامِدٍ وَ
مَحْمُودٍ يا خَيْرَ شاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يا خَيْرَ داعٍ وَمَدْعُوٍّ
يا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجابٍ يا خَيْرَ مُونِسٍ وَأَنِيسٍ يا خَيْرَ
صاحِبٍ وَجَلِيسٍ يا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يا خَيْرَ
حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ **فصل نود و ششم** يا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعاهُ مُجِيبٌ يا مَنْ
هُوَ لِمَنْ أَطاعَهُ حَبِيبٌ يا مَنْ هُوَ إِلى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يا مَنْ
هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ
يا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجاهُ كَرِيمٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ
حَلِيمٌ يا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يا مَنْ هُوَ فِي إِحْسانِهِ
قَدِيمٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرادَهُ عَلِيمٌ **فصل نود و هفتم**
اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا مُسَبِّبُ يا مُرَغِّبُ يا
مُقَلِّبُ يا مُعَقِّبُ يا مُرَتِّبُ يا مُخَوِّفُ يا مُحَذِّرُ يا
مُذَكِّرُ يا مُسَخِّرُ يا مُغَيِّرُ **فصل نود و هشتم** يا مَنْ
عِلْمُهُ سابِقٌ يا مَنْ وَعْدُهُ صادِقٌ يا مَنْ لُطْفُهُ
ظاهِرٌ يا مَنْ أَمْرُهُ غالِبٌ يا مَنْ كِتابُهُ مُحْكَمٌ

يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ **فصل نود و نهم** يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يَا مَنْ لَا يُلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ يَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ إِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ **فصل صدم** يَا حَلِيماً لَا يَعْجَلُ يَا جَوَاداً لَا يَبْخَلُ يَا صَادِقاً لَا يُخْلِفُ يَا وَهَّاباً لَا يَمَلُّ يَا قَاهِراً لَا يُغْلَبُ يَا عَظِيماً لَا يُوصَفُ يَا عَدْلاً لَا يَحِيفُ يَا غَنِيّاً لَا يَفْتَقِرُ يَا كَبِيراً لَا يَصْغُرُ يَا حَافِظاً لَا يَغْفُلُ

دعاء جوشن صغير صاحب مهج الدعوات و مفاتيح النجات آورده كه چون موسى ابن مهدى اراده كشتن حضرت امام موسى كاظم عليه السلام نمود بعد از آن كه حسين ابن على ابن حسن را بفخ كشت و گفت خداى مرا بكشد اگر جعفر را زنده بگذارم و على بن يقطين نزد خليفه بود [illegible] حضرت امام موسى

جهت دفع نوبت مقامات ۹۹

جهت دفع تپ لرزه ۱۰۰

انچه بر حواشی مقابل هر فصل از خواص مرقوم است مستنبط از کتب معتبره بنظر رسید ۱۲۰۵

بود صورت حال را بآن حضرت نوشت و چون آن نوشته بحضرت
امام موسی کاظم رسید اهلبیت و شیعهٔ خود را بر مضمون آن نوشته مطلع
ساختند و با ایشان مشورت فرمودند همه گفتند که رای ما آنست که
خود را ازین ظالم پنهان سازی حضرت تبسم فرمودند که دل خود را
شاد دارید که اول نوشته عراق خواهد رسید که متضمن فوت موسی
بن مهدی خواهد بود بحق صاحب این قبر یعنی رسالت پناه که امروز
موسی بن مهدی مرده است بدرستیکه من نشسته بودم بر مصلی بعد از
فارغ شدن از وظائف چشمم بخواب رفت جدم رسالت پناه ص
را در خواب دیدم و شکوه در خدمت آن حضرت کردم از موسی ابن
مهدی فرمودند که دل خوش دار که او را بر تو راهی نیست و در اثنای
که حضرت با من سخن میگفتند دست مرا گرفتند و گفتند که خدا تعالی
دشمن ترا هلاک گردانید پس شکر خدا نیکو بجا آر راوی گوید که بعد از ان
آن حضرت رو بقبله کرده دستها را بجانب آسمان برداشتند و در
مقام شکر این دعا را خواندند که بروز احد آمده بود و آن روزی بود
هولناک بسیار گرم و حضرت رسول ص جوشنی پوشیده بودند و قدرت
نداشتند برای تحمل آن و از سختی گرما [illegible] و گفت خدایا اسلام [illegible]
[illegible]

که ای برادر من جبرئیل این دعا مخصوص من است یا امت من نیز شریک آن
گفت ای رسول خدا این هدیه ایست از جانب خدا بسوی تو و امت تو
آن حضرت گفتند که چیست ثواب این دعا گفت ای رسول خدا ثواب این دعا
را نداند بغیر از خدا تعالی هر که این دعا بخواند در وقت بیرون رفتن از
منزل خود برساند خدا تعالی او را بکارهای نیکو و ثواب بسیار برای آن
حضرت بیان کرد که ذکرش باعث تطویل رساله است و بعضی از ان اینست
قسم بذانیکه ترا به پیغمبری فرستاد هر که بنویسد این دعا را در ظرف پاکیزه بآب
باران و زعفران پس بشوید و بیاشامد آنچه که میتواند آشامید عافیت
دهد او را خدا تعالی از هر درد و الم و هر که بخواند این دعا را و بمیرد پس شهید
مرده است و ثواب هفت صد شهید از شهدای بدر بیابد و قسم بکسیکه
ترا به پیغمبری فرستاد کسیکه این دعا را در شب بخواند در آن شب خدای
تعالی بسوی او نظر رحمت فرماید و حاجتهای دنیا و آخرت او برآورده
شود و هر که بخواند این دعا را دفع سکند خدا از و شر شیاطین و مکر ایشان و قبول
کند کارهای او را و پاک گرداند مال او را و میگوید خدای تعالی که شرم میکنم
از بنده که کفنش این دعا باشد و هر که این دعا را بخواند به نیت صادق در شب اول
ماه رمضان بدهد خدای تعالی باو ثواب شب قدر و خلق کند در هر آسمانی هفتاد هزار
فرشته و در بیت المقدس هفتاد هزار فرشته و بمشرق همین قدر و مغرب

نیز چنین و هر فرشته را هفت هزار سر باشد و در هر سری هفت هزار
دهن و در هر دهنی هفت هزار زبان باشد که تسبیح بگوید خدای تعالی را
بلغتهای مختلف و بگرداند ثواب تسبیح خود را برای آنکس که بخواند این
دعا را و هیچ پیغمبری نبود مگر آنکه این دعا را خوانده و هیچ بنده نیست
که این دعا را بخواند مگر آنکه باقی نمی ماند میان او و خدا حجابی
و سوالی نمیکند از خدا چیزی را مگر آنکه می دهد باو و یا رسول الله
هر که بخواند این دعا را بفرشتگان تعب میرسد که بنویسند جهت او
حسنات را و محو میکنند از و سیئات را و حضرت رسالت پناه فرمودند که هیچ
بنده نیست از امت من که بخواند این دعا را در ماه رمضان
سه مرتبه مگر آنکه حرام گرداند خدای تعالی جسد او را بر آتش دوزخ و واجب
کند برای او بهشت را و اگر یکبار بخواند نیز کافی است و حضرت امام
حسین ع فرمودند که وصیت نمود مرا پدرم وصیت عظمی باین
دعا و بحفظ کردن آن و گفت ای فرزند بنویس این دعا را
بر کفن من و آنچه پدرم فرموده بود بجا آوردم و این دعائی است
سریع الاجابت و مخصوص ساخته است بآن خدای عز و جل
بندگان مقرب خود را و آنرا منع نکرده از دوستان و برگزیدگان
خود و این گنجی است از گنجهای خدای تعالی و معروف است

بدعای جوشن ای دارنده این دعا قسم می دهم ترا بخدا که مده این
دعا را مگر بمومن موالی که مستحق آن باشد و گرامی دارد آنرا و حضرت
رسالت پناه بحضرت امیر المومنین ع گفتند که تعلیم کن این دعا را
باهل و فرزندان خود و ترغیب کن ایشان را بر دعا کردن بآن
و توسل جستن بخدا و اعتراف کردن بنعمتهای خدا و فرمودند
که حرام ساختم بر ایشان که تعلیم کنند این دعا را بکسی که بخدا
شرک آورده بجهت آنکه هر حاجتی که از خدای تعالی
طلبد بر می آورد و کفایت می کند و او را آگاه می دارد این
است دعا الهی کم من عدو انتضی علی سیف عداوته
و شحذ لی ظبة مدیته و ارهف لی شبا حده و
داف لی قواتل سمومه و سدد نحوی صوائب سهامه
و لم تنم عنی عین حراسته و اضمر ان یسومنی
المکروه و یجرعنی ذعاف مرارته فنظرت الی
ضعفی عن احتمال الفوادح و عجزی عن ملمات
الحوائج و قصوری عن الانتصار ممن قصدنی بمحاربته
و وحدتی فی کثیر عدد من ناوانی و ارصادهم لی فیما لم
اعمل فیه فکری فی الارصاد لهم بمثله فایدتنی

بِقُوَّتِكَ وَشَدَدْتَ أَزْرِي بِنَصْرِكَ ثُمَّ فَلَلْتَ لِي شَبَا حَدِّهِ
وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمِيعِ عَدِيدِهِ وَحَشَدِهِ وَأَعْلَيْتَ
كَعْبِي عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكَائِدِهِ إِلَيْهِ
وَرَدَدْتَهُ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِ وَلَمْ تَشْفِ غَلِيلَهُ وَلَمْ تُبَرِّدْ حَرَارَاتِ
غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَى أَنَامِلِهِ وَأَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْفَقَتْ
سَرَايَاهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ
بَاغٍ بَغَانِي بِمَكَائِدِهِ وَنَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ
بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَأَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً
لِانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ لِي بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَيَبْسُطُ
لِي وَجْهاً غَيْرَ طَلْقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَقُبْحَ
مَا انْطَوَى عَلَيْهِ لِشَرِيكِهِ فِي مِلَّتِهِ وَأَصْبَحَ مُجْلِباً إِلَيَّ فِي بَغْيِهِ
أَرْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ وَأَتَيْتَ بُنْيَانَهُ مِنْ أَسَاسِهِ
فَصَرَعْتَهُ فِي زُبْيَتِهِ وَأَرْدَيْتَهُ فِي مَهْوَى حُفْرَتِهِ
وَجَعَلْتَ خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرَابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فِي بَدَنِهِ
وَرِزْقِهِ وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَخَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَذَكَّيْتَهُ

بمناقصه وكبيته لمنخره ورددت كيده في نحره ورتقته
بندامته وفتّته بحسرته فاستخذل واستخذأ و
تضاءل بعد نخوته وانقمع بعد استطالته ذليلا
مأسورا في ربق حبائله التي كان يؤمّل أن يراني
فيها يوم سطوته وقد كدت يا ربّ لولا رحمتك
أن يحلّ بي ما حلّ بساحته فلك الحمد يا ربّ من
مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل صلّ على محمّد وآل محمّد
واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
إلهي وكم من حاسد شرق بحسده وشجي بغيظه و
سلقني بحدّ لسانه ووخزني بموق عينه وجعل
عرضي غرضا لمراميه وقلّدني
خلالا لم تزل فيه فناديتك يا ربّ مستجيرا بك
واثقا بسرعة إجابتك متوكّلا على ما لم أزل أعرفه
من حسن دفاعك عالما أنّه لن يضطهد من أوى
إلى ظلّ كنفك وأن لا تقرع الفوادح من لجأ إلى معقل
الانتصار بك فحصّنتني من بأسه بقدرتك فلك الحمد
يا ربّ من مقتدر لا يغلب وذي أناة لا يعجل صلّ على

محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين
ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من سحائب مكروه
قد جليتها وسماء نعمة امطرتها وجداول كرامة
اجريتها واعين احداث طمستها وناشئة رحمة
نشرتها وجنة عافية البستها وغوامر كربات كشفتها
وامور جارية قدرتها لم تعجزك اذ طلبتها ولم تمتنع
عليك اذ اردتها فلك الحمد يا رب من مقتدر
لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل
محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك
من الذاكرين الهي وكم من ظن حسن حققت
ومن عدم املاق جبرت ومن مسكنة فادحة
حولت ومن صرعة مهلكة انعشت ومن مشقة
ازحت لا تسأل يا سيدي عما تفعل وهم يسألون
ولا ينقصك ما انفقت ولقد سئلت فاعطيت
ولم تسأل فابتدأت واستميح باب فضلك فما
اكديت ابيت الا انعاما وامتنانا والا تطولا
يا رب واحسانا وابيت يا رب الا انتهاكا لحرماتك

وَاجْتِرَاءٍ عَلٰى مَعَاصِيكَ وَتَعَدٍّ بِالْحُدُودِكَ وَغَفْلَةً
عَنْ وَعِيدِكَ وَطَاعَةً لِعَدُوِّي وَعَدُوِّكَ لَمْ يَمْنَعْكَ
يَا اِلٰهِي وَنَاصِرِي اِخْلَالِي بِالشُّكْرِ عَنْ اِتْمَامِ اِحْسَانِكَ
وَلَا حَجَزَنِي ذٰلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ اَللّٰهُمَّ
وَهٰذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اِعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيدِ
وَاَقَرَّ عَلٰى نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ فِي اَدَاءِ حَقِّكَ وَ
شَهِدَ لَكَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَجَمِيلِ عَادَاتِكَ
عِنْدَهُ وَاِحْسَانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لِي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي
مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيدُهُ سَبَبًا اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَتَّخِذُهُ
سُلَّمًا اَعْرُجُ فِيهِ اِلٰى مَرْضَاتِكَ وَآمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِكَ
بِعِزَّتِكَ وَطَوْلِكَ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَالْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ فِي كَرْبِ
الْمَوْتِ وَحَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَالنَّظَرِ اِلٰى مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
الْجُلُودُ وَتَفْزَعُ اِلَيْهِ الْقُلُوبُ وَاَنَا فِي عَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ

كُلِّهٖ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِيْ اَنَاةٍ
لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ لِنَعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ سَقِيْمًا مُوْجَعًا مُدْنِفًا فِيْ اَنِيْنٍ وَ
عَوِيْلٍ يَتَقَلَّبُ فِيْ غَمِّهٖ وَلَا يَجِدُ مَحِيْصًا وَّلَا يُسِيْغُ طَعَامًا
وَّلَا يَسْتَعْذِبُ شَرَابًا وَّلَا يَسْتَطِيْعُ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّهُوَ
فِيْ حَسْرَةٍ وَّنَدَامَةٍ وَّاَنَا فِيْ صِحَّةٍ مِّنَ الْبَدَنِ وَ
سَلَامَةٍ مِّنَ الْعَيْشِ كُلُّ ذٰلِكَ مِنْكَ بِفَضْلِكَ
فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِيْ اَنَاةٍ
لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ لِنَعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ اِلٰهِيْ وَسَيِّدِيْ
وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ خَائِفًا مَرْهُوْبًا مَرْعُوْبًا مُسَهَّدًا
مُشْفِقًا وَّحِيْدًا وَّجِلًا هَارِبًا طَرِيْدًا مَّجْحُوْرًا مُّنْجَحِرًا فِيْ مَضِيْقٍ اَوْ
مَخْبَاَةٍ مِّنَ الْمَخَابِيْ قَدْ ضَاقَتْ عَلَيْهِ الْاَرْضُ بِرُحْبِهَا
وَلَا يَجِدُ حِيْلَةً وَّلَا مَنْجًى وَّلَا مَاْوًى وَّلَا مَهْرَبًا وَّاَنَا
فِيْ اَمْنٍ وَّاَمَانٍ وَّطُمَاْنِيْنَةٍ وَّعَافِيَةٍ مِّنْ ذٰلِكَ
كُلِّهٖ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَ

ذي اناة لا يعجل صل على محمد وال محمد واجعلني
لانعمك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي
وسيدي وكم من عبد امسى واصبح مغلولا مكبلا
بالحديد بايدي العداة لا يرحمونه فقيدا من
اهله وولده منقطعا عن اخوانه وبلده يتوقع
كل ساعة باية قتلة يقتل به وباي مثلة يمثل
به وانا في عافية من ذلك كله فلك الحمد يا
رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل
صل على محمد وال محمد واجعلني لانعمك من
الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وسيدي
وكم من عبد امسى واصبح يقاسي الحرب و
مباشرة القتال بنفسه قد غشيته الاعداء من
كل جانب بالسيوف والرماح والة الحرب يتقعقع
في الحديد مبلغ مجهوده ولا يعرف حيلة ولا يهتدي
سبيلا ولا يجد مهربا قد ادنف بالجراحات او
متشحطا بدمه تحت السنابك والارجل يتمنى شربة
من ماء او نظرة الى اهله وولده لا يقدر عليها

وَاَنَا فِیْ عَافِیَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ فَلَكَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَذِیْ اَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِیْنَ
وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِیْنَ اِلٰهِیْ وَسَیِّدِیْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ
اَمْسٰی وَاَصْبَحَ فِیْ ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَعَوَاصِفِ الرِّیَاحِ
وَالْاَهْوَالِ وَالْاَمْوَاجِ یَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَالْهَلَاكَ لَا یَقْدِرُ
عَلٰی حِیْلَةٍ اَوْ مُبْتَلًی بِصَاعِقَةٍ اَوْ هَدْمٍ اَوْ حَرْقٍ
اَوْ غَرَقٍ اَوْ شَرَقٍ اَوْ خَسْفٍ اَوْ مَسْخٍ اَوْ قَذْفٍ وَ
اَنَا فِیْ عَافِیَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ فَلَكَ الْحَمْدُ یَا رَبِّ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا یُغْلَبُ وَذِیْ اَنَاةٍ لَا یَعْجَلُ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِیْ لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِیْنَ
وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِیْنَ اِلٰهِیْ وَسَیِّدِیْ وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ اَمْسٰی وَاَصْبَحَ مُسَافِرًا شَاخِصًا عَنْ اَهْلِهٖ
وَوَلَدِهٖ وَوَطَنِهٖ وَبَلَدِهٖ مُتَحَیِّرًا فِی الْمَفَاوِزِ تَائِهًا
مَعَ الْوُحُوْشِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ وَحِیْدًا فَرِیْدًا لَا یَعْرِفُ
حِیْلَةً وَّلَا یَهْتَدِیْ سَبِیْلًا وَمُتَاَذِّیًا بِالْبَرْدِ اَوْ حَرٍّ اَوْ
جُوْعٍ اَوْ عَطَشٍ اَوْ عُرْیٍ اَوْ غَیْرِهٖ مِنَ الشَّدَائِدِ

إِمَّا أَنَا مِنْهُ خِلْوٌ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
إِلٰهِي وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسٰى وَأَصْبَحَ فَقِيرًا
عَائِلًا عَارِيًا مُمْلِقًا مُخْفِقًا مَجْهُودًا خَائِفًا جَائِعًا
ظَمْآنًا يَنْتَظِرُ مَنْ يَعُودُ عَلَيْهِ بِفَضْلٍ أَوْ عَبْدٍ وَجِيهٍ
هُوَ أَوْجَهُ مِنِّي عِنْدَكَ أَوْ أَشَدُّ عِبَادَةً لَكَ مَغْلُولًا
مَقْهُورًا قَدْ حُمِّلَ ثِقْلًا مِنْ تَعَبِ الْعَنَاءِ وَشِدَّةِ الْعُبُودِيَّةِ
وَكُلْفَةِ الرِّزْقِ وَثِقَلِ الضَّرِيبَةِ أَوْ مُبْتَلًى بِبَلَاءٍ
شَدِيدٍ لَا قِبَلَ لَهُ بِهِ إِلَّا بِمَنِّكَ عَلَيْهِ وَأَنَا الْمَخْدُومُ الْمُنَعَّمُ
الْمُعَافَى الْمُكَرَّمُ فِي عَافِيَةٍ مِمَّا هُوَ فِيهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا
رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلٰهِي وَمَوْلَايَ
وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسٰى وَأَصْبَحَ طَرِيدًا
شَرِيدًا حَيْرَانًا مُتَحَيِّرًا جَائِعًا خَائِفًا خَاسِرًا فِي
الصَّحَارِي وَالْبَرَارِي قَدْ أَحْرَقَهُ الْحَرُّ وَالْبَرْدُ

هُوَ فِي ضُرٍّ مِنَ الْعَيْشِ وَضَنْكٍ مِنَ الْحَيٰوةِ وَذُلٍّ مِنَ الْمَقَامِ
يَنْظُرُ اِلٰى نَفْسِهٖ حَسْرَةً لَا يَقْدِرُ لَهَا عَلٰى نَفْعٍ وَلَا ضَرٍّ وَ
اَنَا خِلْوٌ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِيْ اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ
وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ وَارْحَمْنِيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ اِلٰهِيْ وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِيْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ
اَمْسٰى وَاَصْبَحَ عَلِيْلًا مَرِيْضًا سَقِيْمًا مُدْنِفًا عَلٰى فُرُشِ
الْعِلَّةِ وَفِيْ لِبَاسِهَا يَتَقَلَّبُ يَمِيْنًا وَّشِمَالًا لَا يَعْرِفُ شَيْئًا مِنْ
لَذَّةِ الطَّعَامِ وَلَا مِنْ لَذَّةِ الشَّرَابِ يَنْظُرُ اِلٰى نَفْسِهٖ حَسْرَةً
لَا يَسْتَطِيْعُ لَهَا ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَاَنَا خِلْوٌ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ
فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِيْ
اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاجْعَلْنِيْ لَكَ مِنَ الْعَابِدِيْنَ
لِاَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ وَلِاٰلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِيْنَ
وَارْحَمْنِيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اِلٰهِيْ وَ
مَوْلَايَ وَسَيِّدِيْ وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسٰى وَاَصْبَحَ قَدْ دَنَا
يَوْمُهٗ مِنْ حَتْفِهٖ وَقَدْ اَحْدَقَ بِهٖ مَلَكُ الْمَوْتِ فِيْ

اعوانه يعالج سكرات الموت وحياضه تدور
عيناه يميناً وشمالاً ينظر الى احبائه واودائه
واخلائه قد منع من الكلام وحجب عن الخطاب
ينظر الى نفسه حسرة لا يستطيع لها ضراً
ولا نفعاً وانا خلو من ذلك كله بجودك وكرمك
فلا اله الا انت سبحانك من مقتدر لا يغلب وذي
اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لك
من العابدين ولنعمائك من الشاكرين ولآلائك من
الذاكرين وارحمني برحمتك يا ارحم الراحمين
الهي ومولاي وسيدي وكم من عبد امسى واصبح
في ضائق الحبوس والسجون وكربها وذلها
وحديدها يتداوله اعوانها وزبانيتها فلا يدري
اي حال يفعل به واي مثلة يمثل به فهو في ضر
من العيش وضنك من الحيوة ينظر الى نفسه
حسرة لا يستطيع لها ضراً ولا نفعاً وانا خلو من ذلك
كله بجودك وكرمك فلا اله الا انت سبحانك من
مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ
الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلٰهِي مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَمْ
مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَ
أَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ وَفَارَقَ أَوِدَّائَهُ وَأَحِبَّائَهُ وَ
أَخِلَّائَهُ وَأَمْسَى حَقِيرًا أَسِيرًا ذَلِيلًا فِي أَيْدِي
الْكُفَّارِ وَالْأَعْدَاءِ يَتَدَاوَلُونَهُ يَمِينًا وَشِمَالًا قَدْ
حُصِّلَ فِي الْمَطَامِيرِ وَثُقِّلَ بِالْحَدِيدِ لَا يَرَى شَيْئًا
مِنْ ضِيَاءِ الدُّنْيَا وَلَا مِنْ رَوْحِهَا يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً
لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذٰلِكَ
كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلٰهِي وَمَوْلَايَ
وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ قَدِ
اشْتَاقَ إِلَى الدُّنْيَا لِلرَّغْبَةِ فِيهَا إِلَى أَنْ خَاطَرَ بِنَفْسِهِ

وَمَالِهِ حِرْصاً مِنْهُ عَلَيْهِمَا قَدْ رَكِبَ الْفُلْكَ وَكَسَرَتْ
بِهِ فَهُوَ فِي آفَاقِ الْبِحَارِ وَظُلَمِهَا يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ
حَسْرَةً لاَ يَقْدِرُ لَهَا عَلَى ضُرٍّ وَلاَ نَفْعٍ وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ
ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ
مِنْ مُقْتَدِرٍ لاَ يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لاَ يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلاَئِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ
وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِلَهِي وَمَوْلاَيَ
وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ نَزَلَ بِسَاحَتِهِ عَلَيْهِ
الْقَضَاءُ وَأَحْدَقَ بِهِ الْبَلاَءُ وَالْكُفَّارُ وَالْأَعْدَاءُ
وَأَخَذَتْهُ الرِّمَاحُ وَالسُّيُوفُ وَالسِّهَامُ وَجُدِّلَ صَرِيعاً
وَقَدْ شَرِبَتِ الْأَرْضُ مِنْ دَمِهِ وَأَكَلَتِ السِّبَاعُ وَالطَّيْرُ
مِنْ لَحْمِهِ وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ لاَ
بِاسْتِحْقَاقٍ مِنِّي فَلاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لاَ يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لاَ يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلاَئِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا

أرحم الراحمين بعزّتك وجلالك يا كريم لأطلبنّ ممّا لديك
لألحّنّ عليك ولألجأنّ إليك ولأمدّنّ يديّ نحوك مع جرمها
إليك فبمن أعوذ يا ربّ وبمن ألوذ يا كريم لا أحد لي إلّا
أنت أفتردّني وأنت معوّلي وعليك متّكلي
أسألك باسمك الذي وضعته على السماء فاستقلّت
وعلى الأرض فاستقرّت وعلى الجبال فرست وعلى
الليل فأظلم وعلى النهار فاستنار أن تصلّي على محمّد
وآل محمّد وأن تقضي لي جميع حوائجي وتغفر لي
ذنوبي كلّها صغيرها وكبيرها وتوسّع عليّ من
الرزق ما أبلغ به شرف الدنيا والآخرة برحمتك
يا أرحم الراحمين مولاي بك استعنت فصلّ
على محمّد وآل محمّد وأعنّي وبك استجرت
فصلّ على محمّد وآل محمّد وأجرني وأغنني
بطاعتك عن طاعة عبادك وبمسألتك عن مسألة
خلقك وانقلني من ذلّ الفقر إلى عزّ الغنى ومن ذلّ
المعاصي إلى عزّ الطاعة فقد فضّلتني على كثير من
خلقك جوداً منك وكرماً لا باستحقاق منّي إلهي فلك

الحمد علی ذلک کلّه صلّ علی محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلنی لنعمائک من الشّاکرین ولآلائک من الذّاکرین وارحمنی برحمتک یا ارحم الرّاحمین

دعای حمید کفعمی ره

در مصباح و بلد الامین از رسول خدا مروی است که تعلیم مکنید این دعا را بفسّاق و فجّار بلکه بیاموزید بنیکوترین بندگان را پس کسیکه این دعا را در حیات خود یک مرتبه بخواند داخل بهشت بغیر حساب می شود و فرشتگان پر بالهای خود را فرش می کنند برای خواننده این دعا و صلوات میفرستند براو و خدای تعالی بدبختی او را محو می فرماید از لوح محفوظ و ثبت می فرماید در آن لوح که این کس از اهل جنت است و هر خائف و گرسنه و تشنه و مقروض و مسافر و مغموم که میخواند این دعا را از همه ایمن می ماند و حاجاتش برآورده میشود و کسیکه با خود دارد این دعا را برای او حرز است از هر خوف و هر که بگذارد در کفن خود شهادت می دهد از برای او بپیش حق تعالی اینکه وفا بعهد خود کرده است و کفایت می کند امر منکر و نکیر را و بشارت میدهند ملائکه او را بحور و

غلمان و جای او در اعلی علیین مقرر شود و بنا کرده شود برای
او خانه در بهشت از مروارید سفید که اندرونش از ظاهر و ظاهرش
از باطن دیده شود و برای آن خانه صد هزار باب است
و صد هزار شهر و در هر شهر صد هزار خانه و در هر خانه صد هزار
حجره و در هر حجره صد هزار غرفه و در هر غرفه صد هزار تخت بر هر
تخت صد هزار فرش بر هر فرش صد هزار حوری از حور العین
و هر حوریه را صد هزار حله و در هر حله صد هزار رنگ و بدست هر حوریه
کاسه باشد از شراب بهشت و می کشند خواننده این دعا
را ملائکه بر ناقه از ناقهای جنت و نظر می فرماید حق تعالی
از بالای عرش خود و می فرماید ای بنده من از تو راضی هستم تو
همراه حبیب من و همسایه او خواهد شد پس فرمود آنحضرت قسم
بخدائے که مبعوث کرده است مرا بنبوت نیست بنده که بخواند
این دعا را به نیت خالص بگر اینکه شفاعت او را حق تعالی
قبول فرماید در مثل امت محمد و همه را داخل جنت فرماید بسبب شفاعت
خواننده این دعا و خواهد بود خواننده این دعا پیش خدا بهمراه
از شهدا و هزار شهدا و دعا این است بسم اللہ الرحمن
الرحیم اللھم انک حمید مجید و دود شکور کریم

وَنِي مَلِيٌّ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَوَّابٌ وَهَّابٌ سَرِيْعُ الْحِسَابِ
جَلِيْلٌ عَزِيْزٌ مُتَكَبِّرٌ خَالِقٌ بَارِئٌ مُصَوِّرٌ وَاحِدٌ
اَحَدٌ قَادِرٌ قَاهِرٌ اَللّٰهُمَّ لَا يَنْفَدُ مَا وَهَبْتَ وَلَا يُرَدُّ
مَا مَنَعْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَ وَصَوَّرْتَ وَنَقَضْتَ
وَاَضْلَلْتَ وَاَهْدَيْتَ وَاَضْحَكْتَ وَاَبْكَيْتَ وَاَمَتَّ
وَاَحْيَيْتَ وَاَفْقَرْتَ وَاَغْنَيْتَ وَاَمْرَضْتَ وَاَشْفَيْتَ
وَاَطْعَمْتَ وَاَسْقَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ فِيْ كُلِّ مَا قَضَيْتَ وَاَوْمَأْ مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ
يَا وَاسِعَ النَّعْمَاءِ يَا كَرِيْمَ الْاٰلَاءِ يَا جَزِيْلَ الْعَطَاءِ يَا قَاضِيَ
الْقُضَاةِ يَا بَاسِطَ الْخَيْرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا مُجِيْبَ
الدَّعَوَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يَا مُنْزِلَ
الْبَرَكَاتِ وَالْاٰيَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى وَلَا تُرٰى وَاَنْتَ
بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى وَفَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى وَلَكَ الْحَمْدُ
فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ
التَّوْبِ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُكَ وَلَا رَادَّ
لِاَمْرِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِكَ بَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَنَفَذَ اَمْرُكَ
وَتَجِيْبُ اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ فِيْ اَمْرِكَ وَلَا نَجِيْبَ

سائلك اذا سألك اسألك بحق السائلين اليك
الطالبين ما عندك اسألك يا ربّ بحق
السائلين اليك وباسمائك التي اذا دعيت بها
اجبت واذا سئلت بها اعطيت اسألك ان تصلّي
على محمد وآل محمد واسألك باسمك العظيم
الاعظم الذي اذا سئلت به اعطيت واذا اقسم
عليك به كفيت اسألك ان تصلّي على محمد
وآل محمد وان تكفينا ما اهمّنا وما لم يهمّنا
من امر ديننا ودنيانا وآخرتنا وتعفو عنّا وتغفر لنا
وتقضي حوائجنا اللّهم اجعلنا من الذين اذا
حدّثوا صدقوا واذا اساؤا استغفروا واذا سألوا
اعطوا واذا ابتلوا صبروا واذا عاهدوا وفوا و
اذا غضبوا غفروا واذا جهلوا رجعوا واذا ظلموا
لم يظلموا واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما
والذين يبيتون لربّهم سجّدا وقياما والذين
يقولون ربّنا اصرف عنّا عذاب جهنّم انّ عذابها
كان غراما انّها ساءت مستقرّا ومقاما اللّهم

واجعلنا من الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا
انا لله وانا اليه راجعون اللهم انى اسئلك
من علمك لجهلنا ومن قوتك لضعفنا ومن
غناك لفقرنا اللهم لا تكلنا الى انفسنا طرفة
عين ولا اقل من ذلك ولا تردنا على اعقابنا
ولا تزل اقدامنا ولا تزغ قلوبنا ولا تدحض
حجتنا ولا تمح معذرتنا ولا تعسر علينا سعينا
ولا تشمت بنا اعدائنا ولا تسلط علينا سلطانا
مخيفا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت
الوهاب ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا
قرة اعين واجعلنا للمتقين اماما اللهم لا تؤمنا
مكرك ولا تكشف عنا سترك ولا تصرف عنا
وجهك ولا تحلل علينا غضبك ولا تنح عنا رزقك
واجعلنا اللهم من الصالحين الاخيار وارزقنا
ثواب دار القرار واجعلنا من الاتقياء الابرار
ووفقنا فى الدنيا والاخرة واجعل لنا مودة
فى قلوب المؤمنين امين رب العالمين اللهم

كما اجتبيت آدم وتبت عليه فتب علينا
وكما رضيت عن اسحق فارض عنا وكما
صبرت اسمعيل على البلاء فصبرنا وكما
كشفت الضر عن ايوب فاكشف ضرنا وكما
جعلت لسليمان زلفى وحسن ماب فاجعل لنا وكما
اعطيت موسى وهارون سؤلهما فاعطنا وكما
رفعت ادريس مكانا عليا فارفعنا وكما ادخلت
الياس واليسع وذا الكفل وذا القرنين في الصالحين فادخلنا
وكما ربطت على قلوب اهل الكهف اذ قاموا فقالوا ربنا
رب السموات والارض لن ندعوا من دونه الها
لقد قلنا اذا شططا ونحن نقول كذلك فاربط على قلوبنا
وكما دعاك زكريا فاستجبت له فاستجب لنا وكما
ايدت عيسى بروح القدس فايدنا بما تحب و
ترضى وكما غفرت لمحمد صلى الله عليه وآله
فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا ما تقدم منا
وما اخرنا وما اسررنا وما اعلنا انك على
كل شيء قدير واجعلنا اللهم وجميع المومنين

مِنْ عِبَادِكَ لَكَ الْعَامِلِيْنَ الْخَاشِعِيْنَ الْمُتَّقِيْنَ الْمُخْلِصِيْنَ
الَّذِيْنَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا

دعای مجیر کفعمی

در هامش مصباح از حضرت رسول خدا آورده که نازل شد
جبرئیل امین بر آنحضرت وقتیکه در مقام ابراهیم نماز می کرد
و گفت ای محمد هر که بخواند این دعا را در روز سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم ماه رمضان بخشیده می شوند گناهان او اگرچه مانند
قطره های باران و برگهای درختان و ریگ بیابان باشد
و ببرکت این دعا زمین می آیم و بر آسمان نیز پرواز میکنیم
و این دعا نوشته است بر حجرهای جنت و منازل آن و کسیکه
محافظت کند بر خواندن این دعا از هر آفت محفوظ ماند
و خواهد بود رفیق تو در جنت و محشور می شود در روز قیامت
در حالی که روی او مثل ماه شب چهارده باشد و کسیکه
سه روزه بگیرد و این دعا را هفت مرتبه بخواند و بر پشت
خود بخواباند از زیارت تو مشرف شود در خواب و کسیکه ده مرتبه
این دعا را بخواند حق تعالی در روز قیامت سوار کند او را بر براقی

از نور کرسی زمین آن از زبرجد سبز باشد تا آنکه در موقف حساب در آید پیش خدای تعالی پس گمان می کنند اهل محشر که این از جملهٔ انبیا است و ثواب خوانندهٔ این دعا را سوای حق تعالی دیگری احصا نمی توان کرد اگرچه دریاها حرکب و درختان قلم و انس و جن و ملائکه نویسندگان باشند به برکت این دعا مریض شفا یابد و مدیون از قرض خود ادا شود و فقیر غنی و مملوک آزاد شود و هم و غم زائل گردد و از جور سلطان و مکر شیطان مامون و محفوظ گردد و کسیکه از او چیزی گم شود پس باید که چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت الحمد یک مرتبه و توحید یازده مرتبه بخواند و بعد از آن دعا را بخواند و در زیر سر خود نوشته بگذارد آن چیز بدست آید و اگر بصدق دل بر میتی بخواند البته باذن خدا زنده شود و اگر بر کوهی بخواند ریزه ریزه شود و من ضامنم کسیکه این دعا را ده مرتبه بخواند آتش دوزخ بر او حرام گردد و اگر بخواند برائی حاجتے البته بر آورده می شود و اگر بخواند بر دشمن البته منکوب می گردد و درین دعا اسم اعظم است پس بیاموز ای محمد این دعا را مگر کسے که متقی و پرهیزگار باشد و اسمائی پروردگار عالم که با نها خلق کرده است خلائق را همه داخل اند درین دعا و در عقب هر دو اسم ازین دعا

بِسمِ اللّٰہ اینست دعا یا مُجِیرُ آجِرنا مِنَ النّار بابرکت

الرَّحمٰنِ الرَّحِیمِ سُبحَانَکَ یَا اَللّٰہُ تَعَالَیتَ یَا

رَحمٰنُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ سُبحَانَکَ یَا رَحِیمُ

تَعَالَیتَ یَا کَرِیمُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا مَلِکُ تَعَالَیتَ یَا مَالِکُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا قُدُّوسُ تَعَالَیتَ یَا سَلَامُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا مُؤمِنُ تَعَالَیتَ یَا مُهَیمِنُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا عَزِیزُ تَعَالَیتَ یَا جَبَّارُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا مُتَکَبِّرُ تَعَالَیتَ یَا مُتَجَبِّرُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا خَالِقُ تَعَالَیتَ یَا بَارِئُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا مُصَوِّرُ تَعَالَیتَ یَا مُقَدِّرُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا هَادِی تَعَالَیتَ یَا بَاقِی اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا وَهَّابُ تَعَالَیتَ یَا تَوَّابُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا فَتَّاحُ تَعَالَیتَ یَا مُرتَاحُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا سَیِّدِی تَعَالَیتَ یَا مَولَایَ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا قَرِیبُ تَعَالَیتَ یَا رَقِیبُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبحَانَکَ یَا مُبدِئُ تَعَالَیتَ یَا مُعِیدُ اَجِرنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سبحانک

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مَجِيدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَاذُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَوِيُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا كَافِي تَعَالَيْتَ يَا شَافِي أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطَّوْلِ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ تَعَالَيْتَ يَا قَيُّومُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ تَعَالَيْتَ يَا اَحَدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَالِي تَعَالَيْتَ يَا عَالِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا اَعْلٰى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَلِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلٰى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ذَارِئُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ تَعَالَيْتَ يَا حَفِيظُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطِي تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ تَعَالَيْتَ يَا مُوَسِّعُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَؤُفُ تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا فَرْدُ تَعَالَيْتَ يَا وِتْرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ تَعَالَيْتَ يَا عَدْلُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا نُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَبُورُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا ضِيَاءُ تَعَالَيْتَ يَا [illegible] أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِى تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِى اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُغِيْثُ تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوْتِ وَالْجَلَالِ
سُبْحَانَكَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّىْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ
فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى الْمُؤْمِنِيْنَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ
الْوَكِيْلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيْمِ

دعای مجب این دعای عظیم الشان مروی است از
جناب رسول خدا و ثواب خیلی عظیم است فرمود آنحضرت ص
قسم بذاتیکه مرا بحق مبعوث کرد اگر کسی گرسنه یا تشنه باشد این دعا
بخواند کفایت جوع و عطش میکند و اگر کسی این دعا را بر تخته از
آهن بخواند البته گداخته شود و اگر بر کوهی بخواند البته از جای خود
حرکت کند و اگر بر دیوانه بخواند که شیدش برادو ستوار یا شده باشد آسان

شود و اگر بخواند این دعا را کسے کہ در شہر باشد و آتش بگیرد آن شہر را و خانہ او در وسط آن شہر باشد البتہ محفوظ میدارد خدائے تعالیٰ آن خانہ را و کسے کہ این دعا را چہل شب جمعہ بخواند می آمرزد خدائے تعالیٰ گناہ او را و کسے کہ دعا کند بواسطہ این دعائے عظیم الشان حاجتش بر آوردہ شود و رنج و المش زائل گردد و کسے کہ این دعا را بخواند بوقت پیش رفتن حاکم جابر خدای تعالےٰ از شر او محفوظ دارد و مطیع او کند و سید ابن طاؤس در مہج خود می فرماید کہ این دعا بما الہام شدہ است برائے طلب کردن سلامتی بروز سہ شنبہ بوقت شدت الم و مصیبت پس مظفر و منصور شدیم باجابت دعا و رسیدن باسید خود و دفع شدن شر دشمنان خود ببرکت این دعا و مروی است کہ سلمان فارسی عرض کرد کہ یا رسول اللہ آیا نیاموزیم این دعا را بمردمان فرمود نہ چرا کہ الشان تارک الصلوٰۃ و مرتکب معاصی خواہند شد و ببرکت این دعا گناہان ایشان و گناہ عیالش و گناہ ہمسایگانش و ہر کہ در مسجد ایشان است و گناہ اہل بلد ایشان آمرزیدہ

خواهد شد دعا این است اللّٰهمّ انّی اسئلک یا من
احتجب بشعاع نوره عن نواظر خلقه یا من
تسربل بالجلال والعظمة واشتهر بالتجبّر
فی قدسه یا من تعالی بالجلال والکبریاء
فی تفرّد مجده یا من انقادت الامور بازمّتها طوعا
لامره یا من قامت السّموات والارضون مجیبات
لدعوته یا من زیّن السّماء بالنّجوم الطّالعة وجعلها
هادیة لخلقه یا من انار القمر المنیر فی سواد
اللّیل المظلم بلطفه یا من انار الشّمس المنیرة
وجعلها معاشا لخلقه وجعلها مفرّقة بین اللّیل
والنّهار بعظمته یا من استوجب الشّکر بنشر
سحائب نعمه اسئلک بمعاقد العزّ من عرشک
ومنتهی الرّحمة من کتابک وبکلّ اسم هو لک
تسمّیت به نفسک واستاثرت به فی علم الغیب
عندک وبکلّ اسم هو لک اثبتّه فی کتابک او
اثبتّه فی قلوب الصّافّین الحافّین حول عرشک
فتراجعت القلوب الی الصّدور عن البیان باخلاص

الوحدانية وتحقق الفردانية مقرة لك
بالعبودية وانك انت الله انت الله لا اله الا انت
واسئلك بالاسماء التي تجليت بها للكليم
على الجبل العظيم فلما بدا شعاع نور الحجب
من بهاء العظمة خرت الجبال متدكدكة لعظمتك
وجلالك وهيبتك وخوفا من سطواتك راهبة
منك فلا اله الا انت فلا اله الا انت فلا اله الا انت واسئلك
بالاسم الذي فتقت به رتق عظيم جفون عيون الناظرين الذي
به تدبر حكمتك وشواهد حجج انبيائك يعرفونك
بفطن القلوب وانت في غوامض مسترات سريرات
الغيوب اسئلك بعزة ذلك الاسم ان تصلى على
محمد وال محمد وان تصرف عني جميع الافات
والعاهات والبليات والاعراض والامراض والخطايا
والذنوب والشك والشرك والكفر والشقاق و
النفاق وسوء الاخلاق والضلالة والجهل والمقت
والغضب والعسر والضيق وفساد الضمير وحلول
النقمة وشماتة الاعداء وغلبة الرجال انك سميع

الدعاء لطیف لما انشاء دعاء جامع سید بن طاوس رح
در کتاب مهج الدعوات آورده که قریب سی کس از اصحاب حضرت
امیر المومنین ع روایت کردند که جناب امیر المومنین ع فرمودند
درحالیکه متوجه رکن یمانی بودند که قسم به پروردگار کعبه وخالق این
مقامات مقدسه البته شنیدم از رسول خدا که می فرمودند دعا
مکتوب است در توریت وانجیل وزبور وفرقان ودر هزار
کتب سماویه که بر هزار انبیا فرود آمده اند وکسیکه بخواند این دعا
را در عمر خود صد مرتبه محشور شد باید او را حق تعالی تنها برابر
یک است بعد از ان سفر سد سجاب او صد هزار فرشته وبا
هر فرشته هزار چهار پایه باشد که مشابه نباشد یکی بادیگری وهمچنین هزار جا
که مشابه یکدیگر نباشند که احاطه کرده باشند او را از راست وچپ
در راه رفتن پس هر گروهی از ملائکه ومردمان که برانها این بنده
بگذرد ایشان براو سلام کنند وتعظیمش میکنند تا انکه باید زیر
لوای حمد ودر انجا برای او تختی باشد از یاقوت سرخ که
بر آن قبه باشد از زبرجد سبز که در ان نشسته باشد حوریه و
خوانند که این دعا قرار گیرد بر تخت گاهی براست وگاهی بچپ
تا انکه خلائق از حساب فارغ شود پس حکم حق فرماید حق تعالی

نزار ملائکه را که بدور او دور شنیده آن سر پیر را بر شتری از شتران
بهشت که نور از او تابان باشد بگذارند روان شوند تا اینکه
برسد بمنزل اول از بهشت که برای او مقرر شده و شخصیکه
موکل است بر آن منزل پیش آید و خواهد که دست او گرفته
فرود آورد و نزدیک باشد که جهت تعظیم آن شخص از سر
پائین آید پس بگوید این شخص که ای دوست خدا من خادم از
خدمه تو و برای تو صد قصر است مثل این قصر و در هر قصر
خادمیست مثل من و برای هر خادمی یک زوجه است که
خدمتگار زنان تو خواهد بود و ترا بعد و هر خدمتگاری زوجه
خواهد بود و ترا در هر خانها چیزها است که شمار نتوانم کرد و دعا
اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِيْ عِلْمِهٖ
مُنْتَهٰى رِضَاهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بَعْدَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مَعَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ فِيْ
عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ بَعْدَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ
اَللّٰهُ اَكْبَرُ مَعَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فِيْ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
بَعْدَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مَعَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ فِيْ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى
رِضَاهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَعْدَ عِلْمِهٖ مُنْتَهٰى رِضَاهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ

الحلیم

مع علمه منتهٰی رضاه والحمد لله بجمیع محامده کلها علیٰ جمیع نعمائه کلها وسبحان الله بحمده منتهٰی رضاه فی علمه والله اکبر وحق له ذٰلک لا الٰه الا الله الحلیم الکریم لا الٰه الا الله العلی العظیم لا الٰه الا الله نور السمٰوات السبع ونور الارضین السبع ونور العرش العظیم لا الٰه الا الله تهلیلا لا یحصیه غیره قبل کل احد ومع کل احد وبعد کل احد والله اکبر تکبیرا لا یحصیه غیره قبل کل احد ومع کل احد وبعد کل احد والحمد لله تحمیدا لا یحصیه غیره قبل کل احد ومع کل احد وبعد کل احد وسبحان الله تسبیحا لا یحصیه غیره قبل کل احد ومع کل احد وبعد کل احد اللّٰهم انی اشهد وکفٰی بک شهیدا فاشهد لی بان قولک حق وفعلک حق وان قضاءک حق وان قدرک حق وان رسلک حق وان اوصیاءک حق وان رحمتک حق وان جنتک حق وان نارک حق وان قیامتک حق وانک ممیت الاحیاء وانک محیی الموتٰی وانک باعث من فی القبور وانک جامع الناس

لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَ اَنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا فَاشْهَدْ لِيْ اَنَّكَ
رَبِّيْ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ رَسُوْلُكَ
نَبِيِّيْ وَاَنَّ الْاَوْصِيَاءَ مِنْ بَعْدِهٖ اَئِمَّتِيْ وَاَنَّ
الدِّيْنَ الَّذِيْ شَرَعْتَ دِيْنِيْ وَاَنَّ الْكِتَابَ الَّذِيْ
اَنْزَلْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُوْلِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ نُوْرِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اُشْهِدُكَ وَكَفٰى بِكَ شَهِيْدًا
فَاشْهَدْ لِيْ اَنَّكَ اَنْتَ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لَا غَيْرُكَ لَكَ
الْحَمْدُ وَبِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَمِثْلَ
مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَمِلْاَءَ مَا اَحْصٰى
عِلْمُهٗ وَاَضْعَافَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَاللّٰهُ
اَكْبَرُ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَمِثْلَ مَا اَحْصٰى
عِلْمُهٗ وَمِلْاَءَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَاَضْعَافَ مَا اَحْصٰى
عِلْمُهٗ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَمِثْلَ مَا
اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَمِلْاَءَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَاَضْعَافَ
مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ مَا اَحْصٰى عِلْمُهٗ

وَمِثْلَ مَا اَحْصٰی عِلْمُهٗ وَمِلْءَ مَا اَحْصٰی عِلْمُهٗ وَاَضْعَافَ
مَا اَحْصٰی عِلْمُهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ
اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ وَتَبَارَكَ اللّٰهُ وَتَعَالٰی وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَلَا مَلْجَاَ وَلَا مَنْجَاءَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّا اِلَیْهِ
عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَعَدَدَ کَلِمَاتِ رَبِّیَ الطَّیِّبَاتِ
التَّامَّاتِ الْمُبَارَکَاتِ صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِیْمُ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلُوْنَ

دعاء معراج

کفعمی رہ در کتاب مصباح
و بلد الامین از حضرت امیر المومنین ع آورده که حضرت رسالت پناه
فرمودند که چون شب معراج بآسمان رفتم و هفتاد هزار حجاب
قطع کردم و فاصله هر حجاب از حجاب دیگر مانند فصل مشرق
و مغرب بود تا آنکه رسیدم بحجاب قدرت پس دیدم که بالای
این دعا از نور نوشته است پس گفته شد بمن که ای محمد این
دعا را سوای مومنین دیگران را تعلیم مکن پس کسیکه بخواند این
دعا را درهای آسمان برای او گشاده شوند و حق تعالی بر او
نظر رحمت فرماید و غمش زائل گردد و دینش ادا شود و عطا
میفرماید حق تعالی ثواب مانند ثواب انبیا و صدیقین
و در جنت برای او هزار قصر باشند از مروارید سفید و

با قوت و نظر رحمت می فرماید بر او در هر روز سه صد و شصت نظر و
ندا می کند ملکی از آسمان که ای بندهٔ خدا عمل خود را از سر گیر
که گناهان تو و والدین تو و همسایگان تو آمرزیده شدند و سیئات
مبدل بحسنات گردیدند و عطا کرده شد برای تو ثواب عبادت
هفتاد هزار سال و جمع کرده شد برای تو نیکی دین و دنیا و کسیکه
بنویسد این دعا را به مشک و زعفران و مریض را بخوراند شفا
یابد و کسیکه بنویسد و با خود دارد محفوظ ماند از شر سلطان و شیطان
و دزد ها و گاهی از مشی عاجز نه شود و حاجاتش بر آورده شوند
و کسیکه این دعا را بر طفل به بندد محفوظ ماند از مار و عقرب و از
جمیع بلاها و کسیکه بنویسد و بخورد از جمیع اوجاع امان یابد و چیزی
را فراموش نه کند و کسیکه بواسطه این دعا حاجت طلب
نماید هر امری مشکل آسان شود و کسیکه این دعا را در خانه
خود بگذارد در رزقش کشاده گردد و خانه اش از جمیع آفات
محفوظ ماند و قسم بذاتیکه مرا بحق مبعوث ساخت اگر تمامی
ملائکه و جن و انس و هزار و چند ایشان از آن زمانیکه
حق تعالی دنیا را خلق نموده تا بروز قیامت جمع شوند
ثواب این دعا را احصا نتوانند کرد و آن دعا ایست

که محبوب ترین دعاها است نزد پروردگار عالم پس بواسطه
بگردان این دعا را برای طلب کردن حاجات خود از
خدا و بیاموز این دعا را اگر بهترین بندگان امت خود را
بدرستیکه این خزینه ایست از خزائن جنت و بزرگی و شرافت
تو نزد خدا اینست که این دعا را خاص کرده برای تو و برای
امت تو و کسیکه بر خواندن این دعا قادر نباشد پس باید که
پیش روی خود بگذارد و بوقت طلب حاجت بگوید اَللّٰهُمَّ
بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ وَ بِحَقِّ مَنْ نَزَلَ لَهُ وَ بِحَقِّ مَنْ نَزَلَ
بِهٖ وَ بِحَقِّ مَنْ نَزَلَ عَلَيْهِ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ
اٰلِهٖ وَ قَضَيْتَ حَاجَتِيْ پس فرمود رسول خدا ص که جمیع حمد برای
معبود برحق هستند که منت گذاشت بر من همچنین دعا و آن
اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ يَا مَنْ اَقَرَّ لَهٗ بِالْعُبُوْدِيَّةِ
كُلُّ مَعْبُوْدٍ يَا مَنْ حَمِدَهٗ كُلُّ مَحْمُوْدٍ يَا مَنْ يَفْزَعُ اِلَيْهِ
كُلُّ مَجْهُوْدٍ يَا مَنْ يُطْلَبُ عِنْدَهٗ كُلُّ مَفْقُوْدٍ يَا مَنْ
سَائِلُهٗ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ يَا مَنْ بَابُهٗ عَنْ سُؤَالِهٖ غَيْرُ
مَسْدُوْدٍ يَا مَنْ هُوَ غَيْرُ مَوْصُوْفٍ وَّ لَا مَحْدُوْدٍ يَا مَنْ
عَطَاؤُهٗ غَيْرُ مَمْنُوْعٍ وَّ لَا مَنْكُوْدٍ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ لَيْسَ

بَعِيدٍ وَهُوَ نِعْمَ الْمَقْصُودُ يَا مَنْ رَجَاءُ عِبَادِهِ بِجَلِيلِ
مَنِّهِ مَمْدُودٌ يَا مَنْ شِبْهُهُ وَمِثْلُهُ غَيْرُ مَوْجُودٍ يَا مَنْ لَيْسَ
بِوَالِدٍ وَلَا مَوْلُودٍ يَا مَنْ كَرَمُهُ وَفَضْلُهُ لَيْسَ بِمَعْدُودٍ
يَا مَنْ حَوْضُ بِرِّهِ لِلْأَنَامِ مَوْرُودٌ يَا مَنْ لَا يُوصَفُ
بِقِيَامٍ وَلَا قُعُودٍ يَا مَنْ لَا تَجْرِي عَلَيْهِ حَرَكَةٌ وَلَا جُمُودٌ
يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ
يَعْقُوبَ يَا غَافِرَ ذَنْبِ دَاوُدَ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ
وَيَعْفُو عَنِ الْمَوْعُودِ يَا مَنْ رِزْقُهُ وَسِتْرُهُ لِلْعَاصِينَ
مَمْدُودٌ يَا مَنْ هُوَ مَلْجَأُ كُلِّ مُقْصًى مَطْرُودٍ يَا مَنْ
دَانَ لَهُ جَمِيعُ خَلْقِهِ بِالسُّجُودِ يَا مَنْ لَيْسَ عَنْ نَيْلِهِ
وَجُودِهِ أَحَدٌ مَصْدُودٌ يَا مَنْ لَا يَحِيفُ فِي حُكْمِهِ
وَيَحْلُمُ عَنِ الظَّالِمِ الْعَنُودِ اِرْحَمْ عُبَيْدَكَ الْخَاطِئَ الَّذِي لَمْ
يُوفِ بِالْعُهُودِ إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ يَا بَارُّ يَا وَدُودُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ مَبْعُوثٍ دَعَا إِلَى خَيْرِ مَعْبُودٍ وَعَلَى
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَهْلِ الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و بخواه حاجت خود را دعاء كنز
العرش سيد بن طاوس در كتاب مهج الدعوات آورده

که آمد جبرئیل علیه السلام بجانب حضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم و باو بودند میکائیل و اسرافیل علیهما السلام و گفتند که ای رسول خدا ام بدرستیکه گرامی داشته است خدای تعالی ترا و امت ترا در دنیا و آخرت باین اسما پس خوشا حال تو و است تو و خوشا حال هرکه توفیق یابد بر خواندن این دعا زیرا که این دعا عظیم و جلیل و این دعا گنجیست از گنجهای عرش و داخل است درین دعا جمیع نامهای خدای تعالی که بآن خلق کرده است خلائق را و اهل آسمان و اهل زمین و بهشت و دوزخ و آفتاب و ماه و ستارگان و کوهها و هرچه در صحرا و دریا است از دواب و هوام و وحوش و طیور و درختان و آنچه در دریا است از خلائق و عجایبی که کسی ندیده اند آنها را بغیر از کسیکه آفریده است و تعلیم مکن این دعا را مگر بخوبان امت خود زیرا که در علم الهی جاری شده است که مستجاب سازد دعای هرکه بخواند این دعا را اگرچه یکمرتبه باشد اینست اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ اِذَا ذُكِرْتَ بِهٖ تَزَعْزَعَتْ مِنْهُ السَّمٰوَاتُ وَانْشَقَّتْ مِنْهُ الْاَرَضُوْنَ وَتَقَطَّعَتْ مِنْهُ السَّحَابُ [illegible]

مِنْهُ الْجِبَالُ وَجَرَتْ مِنْهُ الرِّيَاحُ وَغَارَتْ مِنْهُ
النُّفُوسُ وَقَحِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَزَلَّتْ مِنْهُ الْاَقْدَامُ
وَصَمَّتْ مِنْهُ الْاٰذَانُ وَشَخَصَتْ مِنْهُ الْاَبْصَارُ وَ
خَشَعَتْ مِنْهُ الْاَصْوَاتُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ
وَقَامَتْ لَهُ الْاَرْوَاحُ وَسَجَدَتْ لَهُ الْمَلٰئِكَةُ وَسَبَّحَتْ
لَهُ الْاَلْسُنُ وَارْتَعَدَتْ لَهُ الْفَرَائِصُ وَاهْتَزَّ لَهُ
الْعَرْشُ وَدَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ وَبِالْاِسْمِ الَّذِیْ
وُضِعَ عَلَى الْجَنَّةِ فَازْلِفَتْ وَعَلَى الْجَحِيْمِ فَسُعِّرَتْ
وَعَلَى النَّارِ فَتَوَقَّدَتْ وَعَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَقَامَتْ
بِلَا عَمَدٍ وَّلَا سَنَدٍ وَعَلَى النُّجُوْمِ فَتَزَيَّنَتْ وَعَلَى
الشَّمْسِ فَاَشْرَقَتْ وَعَلَى الْقَمَرِ فَاَنَارَ وَاَضَاءَ وَعَلَى
الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَاَرْسَتْ وَعَلَى
الرِّيَاحِ فَذَرَتْ وَعَلَى السَّحَابِ فَاَمْطَرَتْ وَعَلَى
الْمَلٰئِكَةِ فَسَبَّحَتْ وَعَلَى الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فَاَجَابَتْ وَعَلَى
الطَّيْرِ وَالنَّمْلِ فَتَكَلَّمَتْ وَعَلَى اللَّيْلِ فَاَظْلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ
وَعَلٰى كُلِّ شَیْءٍ فَسَبَّحَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِیْ اسْتَقَرَّتْ بِهِ
الْاَرْضُوْنَ عَلٰى قَرَارِهَا وَالْجِبَالُ عَلٰى اَمَاكِنِهَا

مَنَاكِبِهَا وَالْبِحَارُ عَلٰى حُدُوْدِهَا وَالْاَشْجَارُ عَلٰى
عُرُوْقِهَا وَالنُّجُوْمُ عَلٰى مَجَارِيْهَا وَالسَّمٰوَاتُ عَلٰى بِنَاۤئِهَا وَحَمَلَتِ الْمَلٰۤئِكَةُ
عَرْشَ الرَّحْمٰنِ بِقُدْرَةِ رَبِّهَا وَبِالْاِسْمِ الْقُدُّوْسِ
الْقَدِيْمِ الْمُتَقَدِّمِ الْمُخْتَارِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ الْكَبِيْرِ الْمُتَعَظِّمِ الْعَظِيْمِ
الْمُتَعَزِّزِ الْعَزِيْزِ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيْمِنِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ
الْمُقْتَدِرِ الْحَمِيْدِ الْمَجِيْدِ الْمُتَوَحِّدِ الصَّمَدِ الْمُتَفَرِّدِ
الْكَبِيْرِ الْمُتَعَالِ وَبِالْاِسْمِ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْنُوْنِ فِيْ عِلْمِهٖ
الْمُحِيْطِ بِعَرْشِهٖ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُبَارَكِ الْقُدُّوْسِ
السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيْمِنِ الْعَزِيْزِ الْمُتَكَبِّرِ الْخَالِقِ الْبَارِئِ
الْمُصَوِّرِ الْاَوَّلِ الْاٰخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الْكَائِنِ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكَوِّنِ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنِ بَعْدَ فَنَاۤءِ كُلِّ
شَيْءٍ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ وَلَا يَفْنٰى وَلَا يَتَغَيَّرُ نُوْرٌ فِيْ
نُوْرٍ وَنُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ وَنُوْرٌ فَوْقَ كُلِّ نُوْرٍ وَنُوْرٌ يُضِيْءُ بِهٖ
كُلُّ نُوْرٍ وَبِالْاِسْمِ الَّذِيْ سَمّٰى بِهٖ نَفْسَهٗ وَاسْتَوٰى
بِهٖ عَلٰى عَرْشِهٖ وَاسْتَقَرَّ بِهٖ عَلٰى كُرْسِيِّهٖ وَخَلَقَ بِهٖ
مَلٰۤئِكَتَهٗ وَسَمٰوَاتِهٖ وَاَرْضَهٗ وَجَنَّتَهٗ وَنَارَهٗ
وَابْتَدَعَ بِهٖ خَلْقَهٗ وَاحِدًا اَحَدًا صَمَدًا كَبِيْرًا مُتَكَبِّرًا

عظیما متعظما عزیزا ملیکا مقتدرا احدا صمدا متعالیا
لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد وبالاسم
الذی لم یلتبس لاحد من خلقه صدق الصادقون
وکذب الکاذبون وبالاسم الذی هو مکتوب فی
ناصیة ملک الموت الذی اذا نظرت الیه الارواح
تطایرت وبالاسم الذی هو مکتوب علی سرادق
عرشه من نور لا اله الا الله محمد رسول الله وبالاسم
المکتوب فی سرادق العلی وبالاسم المکتوب فی سرادق البهاء وبالاسم
المکتوب فی سرادق العظمة وبالاسم المکتوب
فی سرادق الجلال وبالاسم المکتوب
فی سرادق العزة وبالاسم المکتوب فی سرادق
الخالق النصیر بالملئکة الثمانیة ورب العرش
العظیم وبالاسم الاکبر الاکبر وبالاسم
الاعظم الاعظم المحیط بملکوت السموات
والارض وبالاسم الذی اشرقت به الشمس واضاء
به القمر وسجرت به البحار ونصبت به الجبال
وبالاسم الذی قام به العرش والکرسی وبالاسم

المقدسات المکنونات المخزونات فی علم الغیب
عندك وبالاسم الذی کتب علی ورق الاشجار
والزیتون فالقی به فی النار فلم یحترق وبالاسم
الذی مشی به الخضر علیه السلام علی الماء فلم
تبتل قدماه وبالاسم الذی تفتح به ابواب
السماء وبه یفرق کل امر حکیم وبالاسم الذی
ضرب به موسی علیه السلام بعصاه البحر
فانفلق فکان کل فرق کالطود العظیم وبالاسم
الذی کان عیسی ابن مریم علیه السلام یحیی
به الموتی ویبرئ به الاکمه والابرص باذن
الله وبالاسماء التی یدعو بها جبرئیل ومیکائیل
واسرافیل وعزرائیل وحملة العرش والکروبیون
ومن حولهم من الملائکة والروحانیون الصافون
المسبحون وباسمائه التی لا تنسی وبوجهه الذی
لا یبلی وبنوره الذی لا یطفی وبعزته التی لا ترام
وبقدرته التی لا تضام وبملکه الذی لا یزول
و[illegible] لشی لا [illegible] [illegible] الذی [illegible]

وبسلطانه الذی لا یتغیر وبالعرش الذی لا یحرک

وبالکرسی الذی لا یزول وبالحی الذی لا یموت

وبالقیوم الذی لا تأخذه سنة ولا نوم وبالذی

یسبح له السموات باکنافها والارضون باطرافها

والبحار بامواجها والحیتان فی مجاریها والاشجار

باغصانها والنجوم بنیاتها والوحوش فی قفارها

والطیور فی اوکارها والنحل فی احجارها والنمل

فی مساکنها والشمس والقمر فی افلاکها وکل شیء

یسبح بحمد ربه فسبحانه یمیت الخلائق ولا یموت

ما ابین نوره واکرم وجهه واجل ذکره

واقدس قدسه واحمد حمده وانفذ امره و

اقدر قدرته علی ما یشاء وانجز وعده

تعالی عما یقول الظالمون علوا کبیرا لیس له

شبیه ولیس کمثله شیء له الخلق والامر تبارک

الله احسن الخالقین تبارک الله رب العالمین

وبالاسم الذی قرب به محمدا صلی الله علیه

[illegible]

وسينين اكادين وبالاسم الذى جعل النار به
على ابراهيم بردا وسلاما ووهب له من رحمته
اسحاق وبرحمته التى اولى بها يعقوب بالقميص
فالقاه على وجهه فارتد بصيرا وبالاسم
الذى يسبح به السحاب الثقال ويسبح الرعد
بحمده والملئكة من خيفته وبالاسم الذى
كشف به ضر ايوب عليه السلام واستجاب ليونس
عليه السلام فى ظلمات ثلث وبالاسم الذى
وهب به لزكريا يحيى نبيا عليهما السلام وانعم
على عبده عيسى ابن مريم عليهما السلام مراد علمه
الكتاب والحكمة وجعله نبيا مباركا من الصالحين
وبالاسم الذى دعاك به جبرئيل عليه السلام
فى المقربين ودعاك به ميكائيل واسرافيل
عليهما السلام فاستجبت لهم وكنت من الملئكة
قريبا مجيبا وبآياتك المكتوبة فى اللوح المحفوظ وبآياتك المكتوبة
السبع المثانى وبآياتك المكتوبة فى لواء الحمد الذى اعطيته
نبيك محمدا صلى الله عليه وآله وسلم وعدا

الحوض والشفاعة والمقام المحمود وباسمك
الذی فی الحجاب عندك لا يضام الحجاب عرشك
وباسمك الذی تطوی به السموات كطی السجل
للكتاب وباسمك الذی تقبل به التوبة عن عبادك
وتعفو عن السيأت وبوجهك الكريم اكرم الوجوه
وبما تواترت به الحجب من نورك وبما استقل
به العرش من بهائك يا اله محمد وابراهيم
واسمعيل واسحق ويعقوب ويوسف والاسباط صلی الله
عليهم يا رب جبرئيل وميكائيل واسرافيل و
عزرائيل ورب النبيين والمرسلين ومنزل
التورىة والانجيل والزبور والفرقان العظيم
اسئلك بكل اسم هو لك انزلته فی كتاب من
كتبك او علمته احدا من خلقك او استاثرت
به فی علم الغيب عندك يا وهاب العطايا يا فكاك
الرقاب من النار وطارد العسر من العسير كن
شفيعی اليك اذ كنت دليلی عليك وبالاسم
الذی يحق الحق بكلماته ويبطل الباطل

كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِيْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ
وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ وَبِاَسْمَائِكَ الْمَكْتُوْبَاتِ عَلٰى الْجَبِيْنِ
الْكُرُّوْبِيِّيْنَ وَبِاَسْمَائِكَ الَّتِيْ تُحْيِيْ بِهَا الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ
وَبِاسْمِكَ دَعَاكَ بِهٖ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَنَجَّيْتَهٗ
مِنْ اَيْدِي الْيَهُوْدِ وَبِاَسْمَائِكَ الْمَكْتُوْبَاتِ عَلٰى عَصَى
مُوْسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِاسْمِكَ الَّذِيْ تَكَلَّمَ بِهٖ مُوْسٰى عَلَيْهِ
السَّلَامُ عَلٰى سَحَرَةِ مِصْرَ فَاَوْحَيْتَ اِلَيْهِ لَا تَخَفْ اِنَّكَ
اَنْتَ الْاَعْلٰى وَبِاَسْمَائِكَ الْمَنْقُوْشَاتِ عَلٰى خَاتَمِ
سُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوٗدَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ الَّتِيْ مَلَكَ بِهِ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ وَالشَّيَاطِيْنَ وَ
اَذَلَّ بِهَا اِبْلِيْسَ وَجُنُوْدَهٗ وَبِالْاَسْمَاءِ الَّتِيْ نَجَّا بِهَا اِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ نَارِ نَمْرُوْدَ
وَبِالْاَسْمَاءِ الَّتِيْ رُفِعَ بِهَا اِدْرِيْسُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكَانًا
عَلِيًّا وَبِالْاَسْمَاءِ الْمَكْتُوْبَاتِ عَلٰى جَبْهَةِ اِسْرَافِيْلَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَبِالْاَسْمَاءِ الْمَكْتُوْبَاتِ عَلٰى دَائِرِ قُدْسِهٖ وَبِكُلِّ
اسْمٍ هُوَ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ دَعَا اللّٰهَ بِهٖ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ اَوْ مَلَكٌ
مُقَرَّبٌ اَوْ عَبْدٌ مُؤْمِنٌ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ
فِيْ شَيْءٍ مِنْ كُتُبِهٖ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ مَخْزُوْنٌ فِيْ عِلْمِهٖ
وَبِاَسْمَائِهِ الْمَكْتُوْبَاتِ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوْظِ وَبِالْاِسْمِ

الَّذِی خَلَقَ بِهِ جِبِلَّاتِ الْخَلْقِ کُلِّهِمْ وَبِاسْمِ اللّٰهِ الْاَکْبَرِ
الْکَبِیْرِ الْاَجَلِّ الْجَلِیْلِ الْاَحَزِّ الْعَزِیْزِ الْاَعْظَمِ الْعَظِیْمِ وَبِاَسْمَائِهِ
کُلِّهَا الَّتِیْ اِذَا ذُکِرَ بِهَا ذَلَّتْ فَرَائِضُ مَلٰئِکَتِهٖ وَسَمٰائِهٖ
وَاَرْضِهٖ وَجَنَّتِهٖ وَنَارِهٖ وَبِاسْمِهِ الْاَعْظَمِ الَّذِیْ
عَلَّمَهُ اٰدَمَ عَلَیْهِ السَّلَامُ فِیْ جَنَّاتِ عَدْنٍ وَصَلَّی
اللّٰهُ وَمَلٰئِکَتُهٗ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَعَلٰی جَمِیْعِ
اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ اَللّٰهُمَّ فَبِحُرْمَةِ هٰذِهِ الْاَسْمَاءِ
وَبِحُرْمَةِ تَفْسِیْرِهَا فَاِنَّهٗ لَا یَعْلَمُ تَفْسِیْرَهَا غَیْرُکَ
اَنْ تَسْتَجِیْبَ دُعَائِیْ وَاَنْ تَرْحَمَ تَضَرُّعِیْ وَاَدْخِلْنِیْ فِیْ
عِبَادِکَ الصَّالِحِیْنَ وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ وَلَا
تُخْزِنَا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ الْمِیْعَادَ وَتَرَی
الْمَلٰئِکَةَ حَآفِّیْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ یُسَبِّحُوْنَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِیْلَ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ دعای قاسم سید ابن طاوس
در کتاب مذکور دعوه کرد روایت کرده شده است فضیلت
بسیاری از برای این دعا از جهت اختصار ایراد کرده نشد چون قصد

نفس دعا بود و مروی است از حضرت رسالت پناه و این است

دعا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاسْمِهِ
الْمُبْتَدِئِ رَبِّ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى لَاغَايَةَ لَهٗ وَلَامُنْتَهٰى
رَبِّ الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى وَالسَّمٰوٰتِ
الْعُلٰى اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ
فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ
الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى اَللّٰهُ عَظِيْمُ الْاٰلَاۗءِ دَافِعُ الْبَلَاۗءِ دَائِمُ
النَّعْمَاۗءِ قَاهِرُ الْاَعْدَاۗءِ عَاطِفٌ بِرِزْقِهٖ مَعْرُوْفٌ
بِلُطْفِهٖ عَادِلٌ فِيْ حُكْمِهٖ عَالِمٌ فِيْ مُلْكِهٖ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ الرُّحَمَاۗءِ عَظِيْمُ الْعُظَمَاۗءِ عَالِمُ
الْعُلَمَاۗءِ صَاحِبُ الْاَنْبِيَاۗءِ غَفُوْرُ الْغُفَرَاۗءِ قَادِرٌ
عَلٰى مَا يَشَاۗءُ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْوَاحِدِ الْجَبَّارِ
ذِي الْعَرْشِ الْمَجِيْدِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيْدُ رَبُّ الْاَرْبَابِ
وَمُسَبِّبُ الْاَسْبَابِ وَسَائِقُ الْاَنْسَاقِ وَرَازِقُ
الْاَرْزَاقِ وَخَالِقُ الْاَخْلَاقِ قَادِرٌ عَلٰى مَا يَشَاۗءُ مُقَدِّرُ
الْمَقْدُوْرِ وَقَاهِرُ الْقَاهِرِيْنَ وَعَادِلٌ فِيْ حُكْمِ الْمَسْئُوْلِ

اِلٰہُ الْاٰلِھَۃِ یَوْمَ الْوَاقِعَۃِ رَحِیْمٌ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ شَکُوْرٌ
اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعَظِیْمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰہِ الْمَلِکِ الرَّحِیْمِ
الْاَوَّلِ الْقَدِیْمِ خَالِقِ الْعَرْشِ وَالسَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِیْنَ
وَھُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ قَابِلُ التَّوْبَۃِ شَکُوْرٌ حَلِیْمٌ الْعَزِیْزُ
الرَّحِیْمُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ الظَّاھِرُ الْبَاطِنُ الدَّائِمُ الْقَائِمُ رَازِقُ
الْوُحُوْشِ وَالْبَھَائِمِ صَاحِبُ الْعَطَایَا وَمَانِعُ الْبَلَایَا یَشْفِی
السَّقِیْمَ یَغْفِرُ لِلْخَاطِئِیْنَ وَیَعْفُوْ عَنِ النَّادِمِیْنَ وَ
یُحِبُّ الصَّالِحِیْنَ وَیُؤْوِی الْھَارِبِیْنَ وَیَسْتُرُ عَلَی الْمُذْنِبِیْنَ
وَالْمُؤْمِنِ الْخَائِفِیْنَ سُبْحَانَکَ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ الْکَرِیْمُ
الْمَعْبُوْدُ فِیْ کُلِّ مَکَانٍ تَغْفِرُ الْخَطَایَا وَتَسْتُرُ الْعُیُوْبَ
شَکُوْرٌ حَلِیْمٌ عَالِمٌ بِالْحُدُوْدِ مُنْبِتُ الزُّرُوْعِ
وَالْاَشْجَارِ وَفَالِقُ الْحُبُوْبِ صَاحِبُ الْجَبَرُوْتِ غَنِیٌّ
عَنِ الْخَلْقِ قَاسِمُ الْاَرْزَاقِ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ اَنْتَ
الَّذِیْ لَیْسَ کَمِثْلِہٖ شَیْءٌ وَاَنْتَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَھِیْدٌ
وَاَنْتَ الَّذِیْ تَعْفُوْ عَنِ الْعَاصِیْ بَعْدَ اَنْ یَغْرَقَ فِی
الذُّنُوْبِ اَنْتَ الَّذِیْ کُلَّ شَیْءٍ خَلَقْتَہٗ بِقَدَرٍ یَّکَ
یَنْصَرِفُ اِلَیْکَ بِالْمَنْسُوْبِ اغْفِرْ لِیْ خَطِیْئَتِیْ وَاقْضِ

حاجتی کما قلت ادعونی استجب لکم و انت
بوعدک صدوق نجنی من الھموم و الغموم و
الکروب و انت غیاث کل مکروب و انت الذی
قلت لا تقنطوا من رحمتی و انت بقولک لیس
بمکذوب احفظنی من آفات الدنیا و الاخرۃ
و ھول یوم الموعود و لا تفضحنی سیدی علی
روس الخلائق فی الیوم الموعود اللہ اکبر
اللہ اکبر لا ضد لہ و لا ند لہ و لا صاحبۃ لہ
و لا ولد لہ و لا والد لہ و لا حد لہ و لا
حدود لہ و لا مثال لہ و لا نمو لہ و لا وزیر لہ
و لا شریک لہ فی ملکہ اسئلک یا اللہ یا اللہ یا اللہ
یا عزیز یا عزیز یا عزیز ان ترینی فی منامی مارجوت
منک و ان تکرمنی بمغفرۃ خطیئتی انک علی ما تشاء
قدیر یا ارحم الراحمین و لا حول و لا قوۃ الا باللہ
العلی العظیم یا حنان یا منان یا سبحان یا غفران یا
برھان یا سلطان یا ذالجلال و الاکرام اشھد ان
کل معبود من دون عرشک الی قرار ارضک باطل

غیر وجهک القدیم الکریم المعبود الدائم امنت بک واستعنت بک بحق لا اله الا انت اغثنی یا ارحم الراحمین

دعای فرج سید ابن طاوس در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه واله وسلم آورده بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اسئلک یا الله یا الله یا الله یا من علا فقهر ویا من بطن فخبر ویا من ملک فقدر ویا من عبد فشکر ویا من عصی فغفر ویا من لا یحیط به الفکر ویا من لا یدرکه بصر ویا من لا یخفی علیه اثر یا عالی المکان یا شدید الارکان یا منزل الفرقان یا مبدل الزمان یا قابل القربان یا ذا المن والاحسان یا ذا العزة والسلطان یا رحیم یا رحمن یا رب الارباب یا تواب یا اواب یا معتق الرقاب یا منشئ السحاب یا من حیث ما دعی اجاب یا مرخص الاسعار یا منزل الامطار یا منبت الاشجار فی الارض القفار ومخرج الثمار یا دائم الثبات یا مخرج النبات یا محیی

الْاَمْوَاتِ يَا مُقِيْلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا مَنْ
لَا تَضْجُرُهُ الْاَصْوَاتُ وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ اللُّغَاتُ وَلَا
تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا مُعْطِيَ السُّؤُلَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ
يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا قَابِلَ الصَّدَقَاتِ
يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا مُجِيْبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ
يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ
يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا جَامِعَ الْاَشْتَاتِ يَا رَادَّ مَا قَدْ
فَاتَ يَا جَمَالَ الْاَرْضِيْنَ وَالسَّمٰوٰتِ يَا سَابِغَ النِّعَمِ
يَا كَاشِفَ الْاَلَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا مَعْدِنَ الْجُوْدِ
وَالْكَرَمِ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ
يَا اَسْمَعَ السَّامِعِيْنَ يَا اَبْصَرَ النَّاظِرِيْنَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ يَا اَقْرَبَ الْاَقْرَبِيْنَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِيْنَ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ يَا جَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ يَا مُتَجَاوِزُ
عَنِ الْمُسِيْئِيْنَ يَا مَنْ لَا يَعْجَلُ عَلَى الْخَاطِئِيْنَ يَا
فَاكَّ الْمَاسُوْرِيْنَ يَا مُفَرِّجَ غَمِّ الْمَغْمُوْمِيْنَ يَا جَامِعَ
الْمُتَفَرِّقِيْنَ يَا مُدْرِكَ الْهَارِبِيْنَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِيْنَ
يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيْبٍ يَا مُوْنِسَ كُلِّ وَحِيْدٍ يَا اَحَدُ

الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ
الْكَسِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَهُ التَّدْبِيرُ
وَلَدَيْهِ التَّقْدِيرُ يَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا
مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يَا خَالِقَ السَّمَاءِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا فَالِقَ الْاِصْبَاحِ
يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا بَاعِثَ الْاَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ
وَالسَّمَاحِ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا عِمَادَ مَنْ لَا
عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا عِزَّ
مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ
يَا عَوْنَ مَنْ لَا عَوْنَ لَهُ يَا رُكْنَ مَنْ لَا رُكْنَ لَهُ يَا غِيَاثَ
مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ
التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ
يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا ذَا الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ
يَا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ يَا مَنْ
هُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ الْغُيُوبَ وَبِمَعْرِفَتِكَ
مَا فِي ضَمَائِرِ الْقُلُوبِ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ اصْطَفَيْتَهُ
لِنَفْسِكَ اَوْ اَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ

بِهٖ فِیْ عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَكَ وَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰی كُلِّهَا حَتّٰی انْتَهٰی
اِلٰی اِسْمِكَ الْاَعْظَمِ الَّذِیْ فَضَّلْتَهٗ عَلٰی جَمِیْعِ اَسْمَائِكَ
بِهٖ اَسْئَلُكَ بِهٖ اَسْئَلُكَ بِهٖ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَنْ تُیَسِّرَ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ
عُسْرَهٗ وَتُفَرِّجَ عَنِّی الْهَمَّ وَالْغَمَّ وَالْكَرْبَ وَمَا ضَاقَ
بِهٖ صَدْرِیْ وَعِیْلَ بِهٖ صَبْرِیْ فَاِنَّهٗ لَا یَقْدِرُ عَلٰی
فَرَجِیْ سِوَاكَ وَافْعَلْ بِیْ مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ یَا اَهْلَ التَّقْوٰی
وَاَهْلَ الْمَغْفِرَةِ یَا مَنْ لَا یَكْشِفُ الْكَرْبَ غَیْرُهٗ
وَلَا یُجْلِی الْحُزْنَ سِوَاهُ وَلَا یُفَرِّجُ عَنِّیْ اِلَّا هُوَ اَكْفِنِیْ
شَرَّ نَفْسِیْ خَاصَّةً وَشَرَّ النَّاسِ عَامَّةً وَاَصْلِحْ لِیْ
شَاْنِیْ كُلَّهٗ وَاَصْلِحْ لِیْ اُمُوْرِیْ وَاقْضِ حَوَائِجِیْ
وَاجْعَلْ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ فَرَجًا وَمَخْرَجًا فَاِنَّكَ تَعْلَمُ
وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلٰی كُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ دعائے

اعتصام در کتاب مذکور از حضرت امیرالمومنین ع
آورده اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْبَاعِثُ
الْوَارِثُ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰهِ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْقَائِمُ

عَلٰی کُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ
لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الَّذِیْ قَالَ لِلسَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ائْتِیَا
طَوْعًا اَوْ کَرْھًا قَالَتَا اَتَیْنَا طَآئِعِیْنَ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ
الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ لَا تَاْخُذُہٗ سِنَۃٌ وَّلَا نَوْمٌ
اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الرَّحْمٰنُ
عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوٰی یَعْلَمُ خَآئِنَۃَ الْاَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی
الصُّدُوْرُ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ
لَہٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَمَا بَیْنَھُمَا وَمَا
تَحْتَ الثَّرٰی اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا
ھُوَ یَرٰی وَلَا یُرٰی وَھُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰی رَبِّ الْاٰخِرَۃِ وَ
الْاُوْلٰی اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ
الَّذِیْ ذَلَّ کُلُّ شَیْءٍ لِمُلْکِہٖ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ
الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الَّذِیْ خَضَعَ کُلُّ شَیْءٍ لِعِزَّتِہٖ
اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الَّذِیْ فِیْ عُلُوِّہٖ دَانٍ
وَفِیْ دُنُوِّہٖ عَالٍ وَفِیْ سُلْطَانِہٖ قَوِیٌّ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ
الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ الْبَدِیْعُ الرَّفِیْعُ الْحَیُّ الدَّآئِمُ
الْبَاقِی الَّذِیْ لَا یَزُوْلُ اِعْتَصَمْتُ بِاللّٰہِ الَّذِیْ لَآ اِلٰہَ

إلا هو الذي لا تصف الألسن قدرته اعتصمت
بالله الذي لا إله إلا هو الحي القيوم الذي لا تأخذه
سنة ولا نوم اعتصمت بالله الذي لا إله إلا هو الحنان
المنان ذو الجلال والإكرام اعتصمت بالله الذي
لا إله إلا هو الواحد الأحد الفرد الصمد الذي لم يلد
ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد اعتصمت بالله الذي
لا إله إلا هو أكرم الأكرمين الكبير الأكبر العلي
الأعلى اعتصمت بالله الذي لا إله إلا هو بيده
الخير كله وهو على كل شيء قدير اعتصمت بالله
الذي لا إله إلا هو له ما في السموات و
الأرض كل له قانتون اعتصمت بالله الذي
لا إله إلا هو الحي الحكيم السميع العليم الرحمن
الرحيم اعتصمت بالله الذي لا إله إلا هو عليه
توكلت وهو رب العرش العظيم بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم إني أسألك وأنت أعلم بمسألتي وأطلب
إليك وأنت أعلم بحاجتي وأرغب إليك وأنت
منتهى رغبتي فيا عالم الخفيات وسامك السموات

و رافع الطلبات و مطلب الحاجات و معطی السؤلات صلّ علی محمّد خاتم النّبیّین و علی آله الطّیّبین الطّاهرین اللّهمّ اغفر لی خطیئتی و اسرافی فی امره کلّه و ما انت اعلم به منّی اللّهمّ اغفر لی خطایای و عمدی و جهلی و هزلی و جدّی و کلّ ذلک عندی اللّهمّ اغفر لی ما قدّمت و ما اخّرت و ما اسررت و ما اعلنت انت المقدّم و انت المؤخّر و انت علی کلّ شیء قدیر و ان تغفر لی اللّهمّ تغفر جمّا و ای عبد لک لا الما الما

دعای سهم اللّیل

کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صاحب الامر علیه السلام آورده

اللّهمّ انّی اسئلک بعزیز تعزیز اعزاز عزّتک بطول حول شدید قوّتک بقدرة مقدار اقتدار قدرتک بتاکید تحمید تمجید عظمتک بسموّ نموّ علوّ رفعتک بدیموم قیّوم دوام مدّتک برضوان غفران امان رحمتک برفیع بدیع منیع سلطنتک بسعات صنوف مساطع بهاء سناء [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

كَمْ حَقَّقَ بِمَكْنُونِ السِّرِّ مِنْ سِرِّ سِرِّكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عِزِّ
عِزِّكَ بِحَنِينِ أَنِينِ تَسْكِينِ الْمُرِيدِينَ بِحُرَقِ
خَضَعَاتِ زَفَرَاتِ الْخَائِفِينَ بِآمَالِ أَعْمَالِ أَقْوَالِ
الْمُجْتَهِدِينَ بِتَخَشُّعِ تَخَضُّعِ تَقَطُّعِ مُوَارَاةِ الصَّائِمِينَ
بِتَعَبُّدِ تَهَجُّدِ تَسَجُّدِ تَجَلُّدِ الْعَابِدِينَ اللَّهُمَّ
ذَهَلَتِ الْعُقُولُ وَانْحَسَرَتِ الْأَبْصَارُ وَضَاعَتِ
الْأَفْهَامُ وَحَارَتِ الْأَوْهَامُ وَقَصُرَتِ الْخَوَاطِرُ وَ
بَعُدَتِ الظُّنُونُ عَنْ إِدْرَاكِ كُنْهِ كَيْفِيَّةِ مَا ظَهَرَ
مِنْ بَوَادِي عَجَائِبِ أَصْنَافِ بَدَائِعِ قُدْرَتِكَ دُونَ
الْبُلُوغِ إِلَى مَعْرِفَةِ تَلَأْلُؤِ [illegible] بُرُوقِ سَمَائِكَ اللَّهُمَّ
مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَمُبْدِيَ نِهَايَاتِ الْغَايَاتِ وَمُخْرِجَ
يَنَابِيعِ تَفْرِيعِ قُضْبَانِ النَّبَاتِ [illegible]
الصُّخُورِ الرَّاسِيَاتِ [illegible]
لِلْمَخْلُوقَاتِ فَأَحْصَيْتَهَا [illegible] السَّمٰوَاتِ [illegible]
مَا اخْتَلَجَ فِي سِرِّ [illegible] مِنْ نُطْقِ [illegible]
لُغَاتِ النَّمْلِ السَّارِحَاتِ [illegible]
وَمَا سَكَنَتْ وَكَنَّتْ وَسَجَدَتْ لِجَلَالِ [illegible]

عظیم عزاۃ جبروت ملکوت سلطنتہ ملئکۃ
السبع السموات یا من دارت فاضاءت وانارت
لدوام دنو مشیتہ النجوم الزاھرات واحصے
عدد الاحیاء والاموات صل علی محمد وال
محمد خیر البریات وافعل بی کذا اوکذا

دعای تھلیل

کفعمی رح در کتاب بلد الامین آورده که این دعای است بسیار عظیم المنزلت مروی از جناب رسولخدا ص که نازل شد بر من جبرئیل امین از پیش خدای تعالے و گفت نوشته شده است این دعا بر ستونهای عرش پیش از پیدائش دنیا بصد هزار سال و کسیکه این دعا را بخواند حق تعالی از ظلمهاے خلائق محفوظ دارد و کسیکه بنویسد این دعا را بر جام آبگینه و بیاشامد عقل و فهمش زیاده گردد و شفا یابد از هر مرض و کسیکه بنویسد این دعا را بر کفن خود از کافور قبرش مثل باغ جنان گردد و از و الم گیرد و خوف فشارکی [illegible] طاری نشود و می فرستد حق تعالے در قبر او هفتاد هزار ملک را با هر ملک طبقی باشد از میوه های جنت و خوشبوی بسید شد او را و نعمتهای بهشت و می کشایند برای او درے

از بهشت و قبرش کشاده می گردد بقدر مد نگاه و عذاب نمی فرماید
او را حق تعالی و کسیکه بخواند به نیت خالص این دعا را در شبهای
ماه مبارک رمضان فضیلت شب قدر را می یابد و پیدا
می کند برای او حق تعالی در هر آسمان هفتاد هزار ملک
و هفتاد هزار ملک در مکه معظمه و هفتاد هزار ملک در روضه
نبی و همین قدر در مشرق و مغرب که اینهمه ها بتسبیح و تقدیس
پروردگار عالم بلغات مختلفه می کنند و ثواب این تسبیحات
برای خواننده این دعا باشد و خط بخشش بر آورده شود و
عطا می فرماید حق تعالی برای او آن مراتب و مدارج
که گاهی چشمی ندیده و گوشی نشنیده باشد و در دل هیچ
کس خطور نه کرده باشد و استقبال می کند او را وقت
بر آمدن از قبر هفتاد هزار ملائکه و با هر ملک غلامی
باشد که خلقتش از نور باشد و بدست هر غلامی ناقه باشد
از نور که شکمش از مروارید سفید و پشتش از زمرد سبز
و چشمها از یاقوت سرخ و بر هر ناقه قبه باشد که بر آن
چهار صد حجاب باشد از سندس و استبرق و در هر
قبه حوری باشد از حور العین و برای هر حور هزار گیسو از

مشک و کافور و بدست هر فرشته جامی باشد از مروارید
سفید که میان هر جام چهار چیز باشد آب و شهد و شیر و
شراب و بر آن جام نوشته باشد لا اله الا الله این
برای فلان ابن فلان است و درویش مانند ماه تابان
باشد تا انیکه گمان می کنند اهل محشر که این از جملهٔ انبیا
است و کسیکه در حیات خود یک مرتبه بخواند جنت براو
واجب گردد و کسیکه هر صباح بخواند حق تعالی برای
او دو فرشته معین فرماید که حفاظت و حمایت او کنند
تا شام و همچنین بالعکس و کسیکه در ماه صیام سه مرتبه
بخواند درهای جنت برای او واگردانند و درهای دوزخ براو
بسته شوند و در حفاظت و حمایت حق تعالی باشد و عطا
کرده شود ثواب و چند آن نفعا دهد که هر دو چند [illegible]
مقدار هزار سال باشد و دفع فرماید حق تعالی از [illegible]
این دعا [illegible] است [illegible]
بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]
[illegible]
[illegible]

كَبَّرَهُ الْمُكَبِّرُوْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ۳۳ مرتبہ بِعَدَدِ
كُلِّ تَحْمِيْدٍ حَمِدَهُ الْحَامِدُوْنَ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ
۳۳ مرتبہ بِعَدَدِ كُلِّ تَسْبِيْحٍ سَبَّحَهُ الْمُسَبِّحُوْنَ
وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ۳۳ مرتبہ بِعَدَدِ كُلِّ اِسْتِغْفَارٍ
اِسْتَغْفَرَهُ الْمُسْتَغْفِرُوْنَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ ۳۳ مرتبہ بِعَدَدِ مَا قَالَهُ
الْقَائِلُوْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ
۳۳ مرتبہ بِعَدَدِ مَا صَلّٰى عَلَيْهِ الْمُصَلُّوْنَ وَ
حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ مَا شَاءَ اللّٰهُ كَانَ
وَمَا لَمْ يَشَاْءْ لَمْ يَكُنْ اَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى
كُلِّ حَالٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عِنْدَ انْقِطَاعِ الْاَحْوَالِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِعَدَدِ كُلِّ مَنْ حَمِدَهُ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ يَحْمَدْهُ وَسُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ
كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُغَادِرُهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ
اللّٰهِ الْحَلِيْمِ الْكَبِيْرِ الْخَالِقِ سُبْحَانَ الْمَنَّانِ

الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِئِ
سُبْحَانَ الصَّادِقِ الْبَارِئِ سُبْحَانَ الْمُصَوِّرِ الْكَافِي
سُبْحَانَ الشَّافِي الْمُعَافِي سُبْحَانَ مَنْ لَا يُعَادِلُهُ شَيْءٌ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يُحَادُّهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْلَمُهُ شَيْءٌ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يُغَايِرُهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَقْهَرُهُ شَيْءٌ
فِي مُلْكِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَحُدُّهُ الْحَادُّونَ سُبْحَانَ
مَنْ لَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَبِّهُهُ
الْمُشَبِّهُونَ سُبْحَانَ مَنْ لَا أَبَ لَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا
قَرِينَ لَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ سُبْحَانَ الْقَادِرِ
الْمُقْتَدِرِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْمُتَعَالِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَفُوتُهُ شَيْءٌ سُبْحَانَ مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الْعُيُونُ سُبْحَانَ
مَنْ لَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ سُبْحَانَ مُنْشِئِ الْأَشْيَاءِ بِمَشِيَّتِهِ
سُبْحَانَ الْمُدَبِّرِ بِتَدْبِيرِهِ سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ عَنِ الْأَشْيَاءِ
وَالْعَرْشِ بِإِنْشَائِهِ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ أَنْشَأَ السَّمٰوٰتِ الْعُلٰى سُبْحَانَ
مَنْ قَدَّرَ الْجُوعَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَسْتَعِينَ بِأَحَدٍ سِوَاهُ
خَالِقِ ... النُّورِ سُبْحَانَ مَنْ أَقَامَ السَّمٰوٰتِ ...

عَمَلًا وَلَا مُعِينٍ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْعَرْشَ وَانْفَرَدَ
بِتَقْدِيرِ الْاَشْيَاءِ سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ عَجَائِبَ خَلْقِهٖ
مِنْ غَيْرِ شَرِيْكٍ مَعَهٗ جَلَّ عَنِ الْاَشْيَاءِ فَلَا يُبْدِلُهٗ
شَيْءٌ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْمُصَوِّرِ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ
الْحَلِيْمُ سُبْحَانَ مَنْ اَنْبَتَ الْاَرْضَ بِقُدْرَتِهٖ
سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِعَظَمَتِهٖ سُبْحَانَ مَنْ اَنْشَاَ
الرِّيَاحَ وَيُرْسِلُهَا حَيْثُ يَشَاءُ سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَقْطَعْ
رِزْقَهٗ عَنْ اَحَدٍ مِّنْ خَلْقِهٖ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ
الْمَلٰئِكَةُ بِاَنْوَاعِ اللُّغَاتِ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ
الْجِنَّةُ بِغَرَائِبِ التَّسْبِيْحِ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ النِّيْرَانُ
بِاَغْلَالِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْجِبَالُ بِاَكْنَافِهَا
سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْاَشْجَارُ عِنْدَ تَوَرُّدِهَا وَرَقِهَا
سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ يَارَبِّ يَارَبِّ يَارَبِّ
يَارَبَّ الْاَرْبَابِ وَيَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ وَيَا مُعْتِقَ
الرِّقَابِ مِنَ الْعَذَابِ سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْبِحَارُ
عِنْدَ تَلَاطُمِ اَمْوَاجِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْاٰدَمُ

فِی مَسَالِکِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الرِّیَاحُ عِنْدَ هُبُوبِ
جَرَیَانِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْحِیتَانُ فِی قَرَارِ بِحَارِهَا
سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْجِنُّ بِلُغَاتِهَا سُبْحَانَ مَنْ تُسَبِّحُ
لَهُ بَنُو آدَمَ عَلَی اخْتِلَافِ لُغَاتِهَا سُبْحَانَ الْقَائِمِ
الدَّائِمِ سُبْحَانَ الْجَلِیلِ الْجَمِیلِ یَا عَلَّامَ الْغُیُوبِ یَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ
یَا سَتَّارَ الْعُیُوبِ یَا مَنْ لَا یَخْفَی عَلَیْهِ مَکَانٌ یَا
مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فِی شَأْنٍ یَا عَظِیمَ الشَّأْنِ یَا
مَنْ لَا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ یَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِکْرَامِ یَا دَائِمُ یَا قَائِمُ یَا قَدِیمُ
یَا مَلِکُ یَا قُدُّوسُ یَا سَلَامُ
یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ
یَا خَالِقُ یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ
شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ الْبَصِیرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَکَ
إِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ دعای میکائیل

صاحب بلد الامین آورده که این دعا مروی است از
جناب رسول خدا ص بدرستیکه در حیات خود این دعا را
یک مرتبه بخواند یا در شدت و الم یا در کرب و غم یا در رنج و

یا بوقت سکرات موت عطا کرده شود برای او نوری که مشرق و
مغرب از و مملو شود و چنان نور باشد که نظر بر او قائم نه گردد و
از خوف نکیرین امین باشد و هیچ گناهی در ذمهٔ او باقی نماند
و از حساب روز محشر نجات یابد و از ترس روز قیامت محفوظ
ماند و در این دعا اسم اعظم است و اگر مومنی این دعا را
بصدق دل بخواند بر تختهای آهن البته گداخته شود
و اگر بر آب روان بخواند البته منجمد شود تا اینکه راه یابد و اگر
گرسنه یا تشنه بخواند حق تعالی او را سیر و سیراب فرماید
و اگر برای زنی بخواند که زائیدن برا و دشوار باشد آسان گردد و
اگر بر مجنونی یا گنگی بخواند گویا و به شود و اگر بر لنگی بخواند درست
شود و اگر بر نابینا بخواند بینا گردد و اگر برای گمشده بخواند یافت
شود و اگر برای ذمی بخواند مسلمان گردد و اگر بر مظلومی بخواند
نصرتش ظاهر گردد و اگر محبوس بخواند خلاص یابد و اگر بر خائف
بخواند محفوظ شود و [illegible] و اسرافیل و میکائیل
[illegible] حفظ کند این دعا را و حاجت [illegible]
حق تعالی او را ناکام نگرداند [illegible]
[illegible] اگر [illegible]

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْنُوْنِ
الْمَحْجُوْبِ الْمَرْفُوْعِ الَّذِیْ قَامَتْ بِهِ السَّمٰوٰتُ
وَالْاَرَضُوْنَ وَثَبَتَتْ بِهِ الْجِبَالُ الرَّاسِیَاتُ
وَجَرَتْ بِهِ الْبِحَارُ الزَّاخِرَاتُ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ
بِهِ تُعِزُّ وَتُذِلُّ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ بِهِ
التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِیْلَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ
بِهِ الْفُرْقَانَ وَالزَّبُوْرَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ تُحْیِیْ
بِهِ الْمَوْتٰى وَتُمِیْتُ بِهِ الْاَحْیَاءَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ
خَلَقْتَ بِهِ جَنَّتَكَ وَنَارَكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِیْ
اِذَا دُعِیْتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَ
بِاسْمِكَ الَّذِیْ تَاْخُذُ بِهِ وَتُعْطِیْ وَبِاسْمِكَ
الْجَمِیْلِ الْجَلِیْلِ الْكَرِیْمِ وَبِاسْمِكَ الْعَزِیْزِ
الْغَفُوْرِ الرَّحِیْمِ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ مَا دَعَاكَ بِهِ
كُلُّ مَلَكٍ مُقَرَّبٍ اَوْ نَبِیٍّ مُرْسَلٍ اَوْ رَسُوْلٍ مُصْطَفٰى
اَوْ اَحَدٍ مِمَّنْ خَلَقْتَ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى فِیْ بَرٍّ اَوْ
بَحْرٍ فِیْ شِدَّةٍ اَوْ رَخَاءٍ فِیْ غَمٍّ اَوْ هَمٍّ اَوْ كَرْبٍ
فِیْ فَرَحٍ اَوْ تَرَحٍ فِیْ سَمَاءٍ اَوْ اَرْضٍ فِیْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ

أَوْ عَانٍ أَوْ خَائِفٍ أَوْ أَسِيرٍ مَظْلُومٍ أَوْ حَزِينٍ مُضْطَرٍّ
فِي لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ اسْتَجَبْتَ دُعَاءَهُ وَكَشَفْتَ بَلَاءَهُ
وَرَحِمْتَ بُكَاءَهُ وَحَسَمْتَ شَكْوَاهُ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَقِّ أَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ
وَأَكْرَمِهَا لَدَيْكَ وَأَعْظَمِهَا عَلَيْكَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ دَاوُدَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ مُوسٰى عَلَيْهِ
السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ عِيسٰى
عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ
مُحَمَّدِنِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ
وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ وَبِحَقِّ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ وَبِحَقِّ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَالطَّالِبِينَ
مَا لَدَيْكَ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ وَالْعَارِفِينَ وَبِحَقِّ الْمُسَبِّحِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ وَبِحَقِّ الْمُهَلِّلِينَ وَالْمُكَبِّرِينَ وَبِحَقِّ
الْحَامِدِينَ وَالذَّاكِرِينَ وَبِحَقِّ السَّاجِدِينَ وَالرَّاكِعِينَ
وَبِحَقِّ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا فَأَنْتَ أَمَرْتَ بِالدُّعَاءِ وَتَكَفَّلْتَ
بِالْإِجَابَةِ فَمِنَّا الدُّعَاءُ وَمِنْكَ الْإِجَابَةُ وَمِنَّا

الطَّلَبُ وَمِنْكَ الْعَطِيَّةُ فَإِنَّكَ تُعْطِي مِنْ سَعَةٍ وَ
تَمْنَعُ مِنْ قُدْرَةٍ وَتَعْفُو عَنْ حِلْمٍ وَتَأْخُذُ بِجُرْمِهِمْ يَا شَاهِدَ
كُلِّ نَجْوَى وَيَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا مُعْطِيَ كُلِّ حَاجَةٍ وَ
يَا عَالِمَ كُلِّ سَرِيرَةٍ وَيَا غَافِرَ الذَّنْبِ وَيَا قَابِلَ التَّوْبِ الْعَاضِي
الْأَكْبَرِ وَيَا مُنَزِّلَ الْقَطْرِ وَيَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا جَوَادًا لَا يَبْخَلُ
يَا مَنْ لَا يُوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا سَمَاءٌ
ذَاتُ أَبْرَاجٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِحَقِّ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ
عَامًا بَعْدَ عَامٍ وَبِالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَ
وَبِحَقِّ الْمُلَبِّينَ وَالدَّاعِينَ وَبِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِحَقِّ
الْحِلِّ وَالْحَرَامِ وَبِحَقِّ النُّورِ وَالظَّلَامِ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ
بِهِ السَّمٰوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ مَلْمُوسٍ وَلَا مَحْسُوسٍ
وَسَطَحْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ مَحْبُوسٍ وَأَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَحَوْتَ بِهِ الْأَرَضِينَ فَانْبَسَطَتْ
بِإِذْنِكَ وَاسْتَقَرَّتْ بِعِلْمِكَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ
وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الرَّحِيمِ
الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الْمُبِينِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى نُورٍ

وَنُوْرٌ فَوْقَ نُوْرٍ وَنُوْرٌ يُضِيْءُ بِهٖ كُلُّ نُوْرٍ وَاَسْئَلُكَ
بِاِسْمِكَ الَّذِيْ اِذَا بَلَغَ الْاَرْضَ اِنْشَقَّتْ وَاِذَا بَلَغَ
السَّمٰوٰتِ تَفَتَّحَتْ وَاِذَا بَلَغَ الْكُرْسِيَّ تَخَشَّعَ وَاِذَا بَلَغَ
الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الَّذِيْ اسْتَوَيْتَ بِهٖ
عَلٰى عَرْشِكَ وَعَلَوْتَ بِهٖ عَلٰى كُرْسِيِّكَ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ
الَّذِيْ قَامَ بِهٖ عَرْشُكَ وَارْتَعَدَتْ مِنْهُ حَمَلَتُهٗ فَثَبَّتَّهُمْ
بِهٖ وَثَبَّتَّ بِهٖ حَمَلَةَ كُرْسِيِّكَ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ
الَّذِيْ لَقَّنْتَهٗ اٰدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ اَنْ اَخْرَجْتَهٗ
مِنَ الْجَنَّةِ فَرَحِمْتَهٗ وَتُبْتَ عَلَيْهِ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ
الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ اِدْرِيْسُ فَرَفَعْتَهٗ مَكَانًا عَلِيًّا وَاَسْئَلُكَ
بِاِسْمِكَ نَجَّيْتَ بِهٖ اِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيْلَكَ
مِنَ النَّارِ وَجَعَلْتَ النَّارَ عَلَيْهِ بَرْدًا وَسَلَامًا وَ
اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ يَعْقُوْبُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهٗ وَاَقْرَرْتَ عَيْنَهٗ
بِيُوْسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهٗ بِهٖ بَعْدَ الْفُرْقَةِ وَاَسْئَلُكَ
بِاِسْمِكَ الَّذِيْ دَعَاكَ بِهٖ اَيُّوْبُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَكَشَفْتَ
بَلَاءَهٗ وَضُرَّهٗ وَاٰتَيْتَهٗ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ وَ

أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ دَعَاكَ بِهٖ عَبْدُكَ مُوْسٰی
عَلَیْهِ السَّلَامُ فَمَشٰی بِهٖ عَلَی الْمَآءِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِیْ فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِبَنِیْٓ اِسْرَائِیْلَ وَاَغْرَقْتَ
فِرْعَوْنَ وَمَنْ مَعَهٗ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ
دَعَاكَ بِهٖ مُوْسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ
الْاَیْمَنِ فِی الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ
وَكَلَّمْتَهٗ تَكْلِیْمًا وَاسْتَجَبْتَ لَهٗ وَاَلْقَیْتَ
عَلَیْهِ مَحَبَّةً مِّنْكَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ
دَعَتْكَ اٰسِیَةُ امْرَاَةُ فِرْعَوْنَ فَاسْتَجَبْتَ
لَهَا وَبَنَیْتَ لَهَا عِنْدَكَ بَیْتًا فِی الْجَنَّةِ
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ دَعَاكَ بِهٖ
ذُو النُّوْنِ فِیْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ فَاسْتَجَبْتَ
لَهٗ وَنَجَّیْتَهٗ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِیْ دَعَاكَ بِهٖ دَاوٗدُ عَلَیْهِ السَّلَامُ
فِیْ خَطِیْئَتِهٖ وَهُوَ سَاجِدٌ فَغَفَرْتَ
لَهٗ ذَنْبَهٗ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِیْ دَعَاكَ بِهٖ سُلَیْمَانُ عَلَیْهِ السَّلَامُ اِذْ قَالَ رَبِّ هَبْ لِیْ

مُلْكًا لَا يَنْبَغِیْ لِاَحَدٍ مِّنْ بَعْدِیْ فَاسْتَجَبْتَ لَهٗ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَ بِهِ الْبُرَاقَ عَلٰی
مُحَمَّدِ نِ الْمُخْتَارِ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ السَّلَامُ لَیْلَةَ اُسْرِیْ
بِهٖ اِلَی السَّمَآءِ وَ قُلْتَ لَهٗ قُلْ یَا مُحَمَّدُ سُبْحَانَ
الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا الْاٰیَتَیْنِ وَ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِیْ دَعَاكَ بِهٖ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَ کُرْسِیِّكَ وَ
بِحَقِّ جِبْرَئِیْلَ وَ مِیْكَالَ وَ اِسْرَافِیْلَ وَ عِزْرَائِیْلَ
وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ بِحَقِّ مَلٰئِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِیْنَ وَ اَنْبِیَائِكَ الْمُرْسَلِیْنَ وَ عِبَادِكَ الصّٰلِحِیْنَ
وَ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ بِحَقِّ الْجِبَالِ وَ
الْبِحَارِ وَ بِحَقِّ الشَّجَرِ وَ الدَّوَابِّ وَ بِحَقِّ الرِّیْحِ وَ الْهَوَآءِ
وَ بِحَقِّ الْقَلَمِ وَ اللَّوْحِ وَ بِحَقِّ الظِّلِّ وَ الْحَرُوْرِ وَ بِحَقِّ الْقَمَرِ
الْمُنِیْرِ وَ بِحَقِّ الْبَیْتِ الْحَرَامِ وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ
مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ بِحَقِّ اِبْرَاهِیْمَ وَ اٰلِ اِبْرَاهِیْمَ وَ بِحَقِّ
فَضَائِلِ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ وَ بِحَقِّ یَوْمِ فَصْلِ الْقَضَآءِ
وَ بِحَقِّ الْقِسْطِ وَ الْمِیْزَانِ وَ بِحَقِّ الصُّحُفِ وَ بِحَقِّ
الْقَلَمِ وَ مَا جَرٰی بِهٖ وَ بِحَقِّ اِسْمِكَ الْمَرْفُوْعِ

عِنْدَكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ
وَلَا تُظْهِرُهُ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ يَطَّلِعْ عَلَيْهِ أَحَدٌ
مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ مِنْ رُسُلِكَ وَأَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي اسْتَقَرَّتْ بِهِ الْبِحَارُ وَقَامَتْ
بِهِ الْجِبَالُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي يَخْتَلِفُ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ يُظْلِمُ بِهِ اللَّيْلُ وَيُضِيءُ بِهِ النَّهَارُ
وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ الْحَفَظَةِ الْمُوَكَّلِينَ
وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِحَقِّ سُوْرَةِ الْبَقَرَةِ
وَآلِ عِمْرَانَ وَالنِّسَاءِ وَالْمَائِدَةِ وَبِحَقِّ الْأَنْعَامِ
وَالْأَعْرَافِ وَالْأَنْفَالِ وَالتَّوْبَةِ وَبِحَقِّ يُوْنُسَ وَ
هُوْدٍ وَيُوْسُفَ وَالرَّعْدِ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَالْحِجْرِ
وَالنَّحْلِ وَبَنِي إِسْرَائِيلَ وَبِحَقِّ الْكَهْفِ وَمَرْيَمَ
وَطٰهٰ وَالْأَنْبِيَاءِ وَبِحَقِّ الْحَجِّ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالنُّوْرِ
وَالْفُرْقَانِ وَبِحَقِّ الشُّعَرَاءِ وَالْقَصَصِ وَالْعَنْكَبُوْتِ
وَبِحَقِّ الرُّوْمِ وَلُقْمٰنَ وَالسَّجْدَةِ وَالْأَحْزَابِ وَ
سَبَأٍ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ وَيٰسٓ وَالصَّافَّاتِ وَصٓ

وَبِحَقِّ الزُّمَرِ وَالْمُؤْمِنِ وَحٰمٓ السَّجْدَةِ وَحٰمٓعٓسٓقٓ
وَبِحَقِّ الزُّخْرُفِ وَالدُّخَانِ وَالْجَاثِيَةِ وَالْأَحْقَافِ
وَبِحَقِّ سُوْرَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
وَالْحُجُرَاتِ وَقٓ وَالذَّارِيَاتِ وَبِحَقِّ الطُّوْرِ
وَالْقَمَرِ وَالرَّحْمٰنِ وَبِحَقِّ الْوَاقِعَةِ وَالْمُجَادَلَةِ
وَالْحَشْرِ وَالْمُمْتَحَنَةِ وَالصَّفِّ وَبِحَقِّ الْجُمُعَةِ
وَالْمُنَافِقِيْنَ وَالتَّغَابُنِ وَالطَّلَاقِ وَالتَّحْرِيْمِ
وَبِحَقِّ تَبَارَكَ وَنٓ وَالْحَاقَّةِ وَالْمَعَارِجِ وَبِحَقِّ
نُوْحٍ وَالْجِنِّ وَالْمُزَّمِّلِ وَالْمُدَّثِّرِ وَبِحَقِّ الْقِيٰمَةِ
وَالْاِنْسَانِ وَالْمُرْسَلَاتِ وَالنَّبَاِ الْعَظِيْمِ وَالنَّازِعَاتِ
وَبِحَقِّ عَبَسَ وَالتَّكْوِيْرِ وَالْاِنْفِطَارِ وَالْمُطَفِّفِيْنَ
وَبِحَقِّ الْاِنْشِقَاقِ وَالْبُرُوْجِ وَالطَّارِقِ وَبِحَقِّ
الْاَعْلٰى وَالْغَاشِيَةِ وَالْفَجْرِ وَالْبَلَدِ وَبِحَقِّ الشَّمْسِ
وَاللَّيْلِ وَالضُّحٰى وَاَلَمْ نَشْرَحْ وَالتِّيْنِ وَبِحَقِّ الْعَلَقِ
وَالْقَدْرِ وَلَمْ يَكُنْ وَالزَّلْزَلَةِ وَالْعَادِيَاتِ وَبِحَقِّ
الْقَارِعَةِ وَالتَّكَاثُرِ وَالْعَصْرِ وَالْهُمَزَةِ وَالْفِيْلِ
وَقُرَيْشٍ وَبِحَقِّ اَرَاَيْتَ وَالْكَوْثَرِ وَقُلْ يَا اَيُّهَا

الکافرون والنصر وتبت وبحق قل ھو اللہ احد
وبحق السورۃ الفلق والناس واسئلک باسمک
الذی علمتہ ملک الموت علیہ السلام
نقبض بہ ارواح الخلق وباسمک کتبتہ علی
سرادق عرشک یا من لا یخفی علیہ سوال
سائل یا من لا یلھیہ قول قائل یا من لا ینقص
خزائنہ العطایا یا من ھو کل یوم فی
شان اسئلک باسمک الذی کتب علی ورق
الزیتون والقی فی النار فلم یحترق یا مفرج غم
المغمومین ویا دافع الغم عن المکروبین ویا
مونس الموحدین ویا غیاث المستغیثین و
یا جار المستجیرین ویا ملاذ المتحیرین
ویا جبار المتجبرین ویا رب العالمین
اسئلک بمعاقد العز من عرشک ومنتھی
الرحمۃ من کتابک وانفاذ وحیک فی خلقک
واثبات حکمک فی لوحک وعلم خلقک فی
قلمک وباسمک العلی الاعلی العظیم الاعظم

وَاَسْئَلُكَ بِالرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا اَظَلَّتْ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَبِحَقِّ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ اٰنَاءَ اللَّيْلِ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ وَبِحَقِّ اِبْرَاهِيْمَ خَلِيْلِكَ وَاٰدَمَ صَفِيِّكَ وَمُوْسٰى كَلِيْمِكَ وَعِيْسٰى رُوْحِكَ وَدَاوٗدَ نَبِيِّكَ وَنُوْحٍ رَسُوْلِكَ وَمِيْكَائِيْلَ صَاحِبِ وَحْيِكَ وَاِسْرَافِيْلَ صَاحِبِ نَفْخِكَ وَجِبْرَئِيْلَ اَمِيْنِكَ وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعِتْرَتِهٖ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ مُنَادٍ وَدَاعٍ وَبِحَقِّ كُلِّ مُسَبِّحٍ وَذَاكِرٍ وَمُصَلٍّ وَقَائِمٍ وَشَاهِدٍ وَغَائِبٍ وَغَرِيْبٍ وَكُلِّ حَاجٍّ وَمُعْتَمِرٍ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى فِيْمَا مَضٰى وَفِيْمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِيْ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِيْ بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ وَبِحَقِّ كُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهٖ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ اَوْ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الَّذِيْ لَا تُخَيِّبُ مَنْ دَعَاكَ بِهٖ اِلَّا صَلَّيْتَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَجَبْتَنِيْ وَكَشَفْتَ كُرَبِيْ وَسَتَرْتَ ذُنُوْبِيْ وَقَضَيْتَ حَوَائِجِيْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ

حمید ... کما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابراهیم
و آل ابراهیم انک حمید مجید اللهم صل علی ملائکتک
المقربین و انبیائک المرسلین و عبادک الصالحین
و اهل طاعتک اجمعین من اهل السموات و الارضین
اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و
المسلمات الاحیاء منهم و الاموات و تابع بیننا
و بینهم فی الخیرات و ادخلنا و ایاهم الجنات انک سمیع الدعوات
یا ارحم الراحمین بعد از ان طلب کن حاجت خود را از خدا اینست دعای

صحیفه و در ان صد اسمای الهی هستند سید ابن طاوس در مهج الدعوات
از حضرت رسول خدا روایت کرده که فرمود نازل شد جبرئیل بر من و
گفت ای محمد این دعا نوشته شده است بر درهای جنت و حجرهای
او و بسبب این دعا از آسمان بزمین می آیم و بالعکس و کسیکه
بخواند این دعا از عذاب قبر و هول قیامت محفوظ ماند و شفاعت
او حق تعالی قبول فرماید روز قیامت و در جنت جایش معین
کند و عطا کرده شود برای او ثواب من و اسرافیل و عزرائیل
و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد و کسیکه بخواند در عمر خود بیست مرتبه
گاهی عذاب نفرماید بر او حق تعالی اگرچه گناهانش مثل قطرهای

باران و برگهاے درختان و عدد ستارگان و موافق عرش باشند
و نجات می یابد از هفتاد آفات دنیویہ و مقصد از آفات آخرت
و نجات می فرماید خوانندہ این دعا را از ہر ہم و غم و گرسنگی و تشنگی و رنج
و خوف و درد و مار و کژدم و از شر ہر سلطان و شیطان و عطا کردہ
می شود در جنگ قوت ہفتاد کس و ثواب خوانندہ این دعا را کسے
حصر نتوان کرد بجز خدای تعالی اگرچہ تمامی دریا مداد و درختان
قلم و جن و انس و ملائکہ نویسندہ شوند عشر عشیر ہم نتوان نوشت
و کسے کہ بخواند این دعا را در حیات خود یک مرتبہ رویش مثل
ماہ شب چہاردہم تابان باشد و کسے کہ بخواند پنج مرتبہ سوار شتر پیدا
اورا حق تعالی بر براقی و داخل می فرماید اورا در جنت بہمسایہ
من و ہمسایۂ ابراہیم و نوشتہ می شود برای او ثواب حج و عمرہ
و ہر غلامی کہ بخواند آزاد شود و ہر صاحب حاجت کہ بخواند
حاجت روا گردد و محفوظ ماند از ہر شر و بدی و کسے کہ بوقت
خواب پنج مرتبہ بخواند بہ بیند ای محمد ترا در خواب خود و کسیکہ
گم کردہ باشد چیزے را یا گریختہ باشد از او بندہ پس پیا باید
کہ بعد وضو چہار رکعت یا دو رکعت نماز بخواند در ہر رکعت فاتحہ یک مرتبہ
و اخلاص دو مرتبہ و بعد از سلام بخواند این دعا را و نوشتہ زیر بالین

نمود بگذارد پیش روی خود پس آن چیز گم شده یا بنده گریخته یافت شود اگرچه در مشرق و مغرب باشد و در این دعا اسم اعظم است دعا اینست سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهٖ سُبْحَانَهٗ مِنْ اِلٰهٍ مَا اَقْدَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَدِيرٍ مَا اَعْظَمَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ عَظِيمٍ مَا اَجَلَّهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ جَلِيلٍ مَا اَمْجَدَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ مَاجِدٍ مَا اَرْاَفَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ رَؤُفٍ مَا اَعَزَّهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ عَزِيزٍ مَا اَكْبَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ كَبِيرٍ مَا اَقْدَمَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَدِيمٍ مَا اَعْلَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ عَالٍ مَا اَسْنَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ سَنِيٍّ مَا اَبْهَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ بَهِيٍّ مَا اَنْوَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ مُنِيرٍ مَا اَظْهَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ ظَاهِرٍ مَا اَخْفَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ خَفِيٍّ مَا اَعْلَمَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ عَلِيمٍ مَا اَكْرَمَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ كَرِيمٍ مَا اَلْطَفَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ لَطِيفٍ مَا اَبْصَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ بَصِيرٍ مَا اَسْمَعَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ سَمِيعٍ مَا اَحْفَظَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ حَفِيظٍ مَا اَمْلَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ مَلِيٍّ مَا اَوْفَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ وَفِيٍّ مَا اَغْنَاهُ وَسُبْحَانَهٗ

مِنْ غَنِيٍّ مَا أَعْطَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُعْطٍ مَا أَوْسَعَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ وَاسِعٍ مَا أَجْوَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَوَادٍ مَا أَفْضَلَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُفْضِلٍ مَا أَنْعَمَهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُنْعِمٍ مَا أَسْيَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ سَيِّدٍ
مَا أَرْحَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ رَحِيمٍ مَا أَشَدَّهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ شَدِيدٍ مَا أَقْوَاهُ سُبْحَانَهُ مِنْ قَوِيٍّ مَا أَحْكَمَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ حَكِيمٍ مَا أَبْطَشَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَاطِشٍ مَا
أَقْوَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ قَيُّومٍ مَا أَحْمَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
حَمِيدٍ مَا أَدْوَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ دَائِمٍ مَا أَبْقَاهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ بَاقٍ مَا أَفْرَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ فَرْدٍ مَا أَوْحَدَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ وَاحِدٍ مَا أَصْمَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ صَمَدٍ مَا أَمْلَكَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَالِكٍ مَا
أَوْلَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ وَلِيٍّ مَا أَعْظَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَظِيمٍ
مَا أَكْمَلَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَامِلٍ مَا أَتَمَّهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ تَامٍّ
مَا أَعْجَبَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَجِيبٍ مَا أَفْخَرَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ
فَاخِرٍ مَا أَبْعَدَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَعِيدٍ مَا أَقْرَبَهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ قَرِيبٍ مَا أَمْنَعَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مَانِعٍ مَا أَغْلَبَهُ وَ
سُبْحَانَهُ مِنْ غَالِبٍ مَا أَعْفَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَفُوٍّ مَا أَحْسَنَهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُحْسِنٍ مَا أَجْمَلَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ جَمِيلٍ مَا أَقْبَلَهُ

وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَادِرٍ مَا اَشْكَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ شَكُوْرٍ
مَا اَغْفَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ غَفُوْرٍ مَا اَكْبَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ
كَبِيْرٍ مَا اَجْبَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ جَبَّارٍ مَا اَدْيَنَهٗ وَسُبْحَانَهٗ
مِنْ دَيَّانٍ مَا اَقْضَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَاضٍ مَا اَمْضَاهُ
وَسُبْحَانَهٗ مِنْ مَاضٍ مَا اَنْفَذَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ نَافِذٍ
مَا اَرْحَمَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ رَحِيْمٍ مَا اَخْلَقَهٗ وَسُبْحَانَهٗ
مِنْ خَالِقٍ مَا اَقْهَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَاهِرٍ مَا اَمْلَكَهٗ
وَسُبْحَانَهٗ مِنْ مَالِكٍ مَا اَقْدَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَادِرٍ
مَا اَرْفَعَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ رَفِيْعٍ مَا اَشْرَفَهٗ وَسُبْحَانَهٗ
مِنْ شَرِيْفٍ مَا اَرْزَقَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ رَازِقٍ مَا اَقْبَضَهٗ
وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قَابِضٍ مَا اَبْسَطَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ بَاسِطٍ
مَا اَهْدَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ هَادٍ مَا اَصْدَقَهٗ وَسُبْحَانَهٗ
مِنْ صَادِقٍ مَا اَبْدَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ بَادٍ مَا اَقْدَسَهٗ
وَسُبْحَانَهٗ مِنْ قُدُّوْسٍ مَا اَطْهَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ طَاهِرٍ
مَا اَزْكَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ زَكِيٍّ مَا اَبْقَاهُ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ بَاقٍ
مَا اَعْوَدَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ عَوَّادٍ مَا اَفْطَرَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ
فَاطِرٍ مَا اَوْهَبَهٗ وَسُبْحَانَهٗ مِنْ وَهَّابٍ مَا اَتْوَبَهٗ وَسُبْحَانَهٗ

مِنْ تَوَّابٍ

مِنْ ثَوَابٍ مَا اَسْنَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ سَخِيٍّ مَا اَنْصَرَهُ وَ
سُبْحَانَهُ مِنْ نَصِيْرٍ مَا اَسْلَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ سَلَامٍ
اَشْفَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ شَافٍ مَا اَنْجَاهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُنْجٍ
مَا اَبَرَّهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ بَارٍّ مَا اَطْلَبَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ طَالِبٍ
مَا اَدْرَكَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُدْرِكٍ مَا اَشَدَّهُ وَسُبْحَانَهُ
مِنْ شَدِيْدٍ مَا اَعْطَفَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَطُوْفٍ مَا اَعْدَلَهُ
وَسُبْحَانَهُ مِنْ عَادِلٍ مَا اَتْقَنَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ مُتْقِنٍ
مَا اَحْكَمَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ حَكِيْمٍ مَا اَكْفَلَهُ وَسُبْحَانَهُ مِنْ كَفِيْلٍ مَا اَشْهَدَهُ وَ
سُبْحَانَهُ مِنْ شَهِيْدٍ ذِى الْعَظَمَةِ وَسُبْحَانَهُ هُوَ اللّٰهُ الْعَظِيْمُ وَبِحَمْدِهٖ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ دَافِعِ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَهُوَ حَسْبِيْ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ونیز در مہج نوشتہ کہ دعاء
اعتقاد منقولست از جناب امام موسیٰ کاظمؑ و امام رضاؑ کسیکہ در شدت رنج و غم بخواند
آن رنج و غم زائل شود بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوْبِيْ وَكَثْرَتَهَا
قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِيْ عِنْدَكَ وَحَجَبَتْنِيْ عَنِ اسْتِيْهَالِ رَحْمَتِكَ وَبَاعَدَتْنِيْ
عَنِ اسْتِيْجَابِ مَغْفِرَتِكَ وَلَوْلَا تَعَلُّقِيْ بِآلَائِكَ وَتَمَسُّكِيْ بِالرَّجَاءِ لِمَا وَعَدْتَ
اَمْثَالِيْ مِنَ الْمُسْرِفِيْنَ وَاَشْبَاهِيْ مِنَ الْخَاطِئِيْنَ وَنَهَيْتَ الْقَانِطِيْنَ بِقَوْلِكَ
يَا عِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَحَذَّرْتَ
الْقَانِطِينَ مِنْ رَحْمَتِكَ فَقُلْتَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ
رَبِّهِ اِلَّا الضَّالُّونَ ثُمَّ نَدَبْتَنَا بِرَحْمَتِكَ اِلٰى دُعَائِكَ
فَقُلْتَ اُدْعُونِىٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِىْ سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِيْنَ اِلٰهِىْ
لَقَدْ كَانَ ذُلُّ الْاِيَاسِ عَلَىَّ مُشْتَمِلًا وَالْقُنُوطُ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِىْ مُلْتَحِفًا اِلٰهِىْ وَقَدْ وَعَدْتَ الْمُحْسِنَ ظَنَّهُ بِكَ ثَوَابًا
وَاَوْعَدْتَ الْمُسِىٓءَ ظَنَّهُ بِكَ عِقَابًا اَللّٰهُمَّ وَقَدْ اَمْسَكَ
رَمَقِىْ حُسْنُ الظَّنِّ بِكَ فِىْ عِتْقِ رَقَبَتِىْ مِنَ النَّارِ وَ
تَغَمُّدِ زَلَلِىْ وَاِقَالَةِ عَثْرَتِىْ وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الَّذِىْ
لَا خُلْفَ لَهُ وَلَا تَبْدِيْلَ يَوْمَ نَدْعُوْ كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ
يَوْمَ النُّشُوْرِ اِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ وَبُعْثِرَ مَا فِى
الْقُبُوْرِ اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اُقِرُّ وَاَشْهَدُ وَاَعْتَرِفُ
وَلَا اَجْحَدُ وَاُسِرُّ وَاُعْلِنُ وَاُظْهِرُ وَاُبْطِنُ بِاَنَّكَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُوْلُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ وَاَنَّ عَلِيًّا اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَيِّدُ الْاَوْصِيَاءِ

ووارث علم الانبياء وقاتل المشركين وامام المتقين و
مبير المنافقين ومجاهد الناكثين والقاسطين والمارقين
امامي وحجتي وعروتي وصراطي ودليلي ومحجتي ومن لا اثق بالاعمال ولو زكت
ولا اراها منجية لي ولو صلحت الا بولايته والائتمام
به والاقرار بفضائله والقبول من حملتها والتسليم
لرواتها اللهم واقر باوصيائه من ابنائه ائمة وحججا
وادلة وسرجا واعلاما ومنارا وسادة وابرارا واومن
بسرهم وجهرهم وظاهرهم وباطنهم وغائبهم
وشاهدهم وحيهم وميتهم لا شك في ذلك ولا ارتياب
ولا تحول عنه ولا انقلاب اللهم فادعني يوم حشري و
نشري بامامتهم واحشرني في زمرتهم واكتبني في اصحابهم واجعلني
من اخوانهم وانقذني بهم يا مولاي من حر النيران وان لم ترزقني
روح الجنان فانك ان اعتقتني من النار كنت من الفائزين اللهم
وقد اصبحت في يومي هذا ولا ثقة لي ولا رجاء ولا مفزع ولا ملجاء
ولا منجى غير من توسلت بهم اليك وهو رسولك محمد صلى الله
عليه وآله ثم علي امير المومنين وسيدتي فاطمة الزهراء سيدة
نساء العالمين والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر

وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن ومقيم الحجة من بعدهم [illegible]
المستورة من ولدهم والمرجو للأمة من ذريتهم وخيرتك عليه
وعليهم السلام اللهم فاجعلهم في هذا اليوم وما بعده حصني من المكاره
ومعقلي من المخاوف ونجني بهم من كل عدو وطاغ و
فاسق وباغ ومن شر ما أعرف وما أنكر وما استتر علي وما
أبصر ومن شر كل دابة ربي آخذ بناصيتها إن ربي على
صراط مستقيم اللهم فبتوسلي بهم إليك وتقربي بمحبتهم
وتحصني بإمامتهم افتح علي في هذا اليوم أبواب رزقك
وانشر علي رحمتك وحببني إلى خلقك وجنبني بغضهم
وعداوتهم إنك على كل شيء قدير اللهم ولكل متوسل
ثواب ولكل ذي شفاعة حق فأسألك بمن جعلته
إليك سببي وقدمته أمام طلبتي أن تعرفني بركة
يومي هذا وشهري هذا وعامي هذا اللهم وهم
مفزعي ومعولي في شدتي ورخائي وعافيتي وبلائي
ونومي ويقظتي وظعني وإقامتي وعسري ويسري وعلانيتي و
سري وصباحي ومسائي ومنقلبي ومثواي
اللهم فلا تخيبني بهم من نائلك ولا تقطع رجائي

ومن عصیتک فلاتحرمنی بهم من رحمتک ولا تویسنی من نعمتک فتحیا لتغلق
ابواب الارزاق انسد ادمسالکها وافرنیاب منک امها
وافتح لی من لدنک فتحا یسیرا واجعل لی من کل ضنک
مخرجا والی کل سعة منهجا انک انت ارحم الراحمین
اللهم واجعل اللیل والنهار مختلفین علی برحمتک ومعافاتک ولا تلجئنی
الی احد من خلقک یا ارحم الراحمین انک علی کل شیء قدیر و
بکل شیء محیط وحسبنا الله ونعم الوکیل وصلی الله علی محمد واله
الطیبین **دعاء ابوذر** رض واین دعا در بیش اهل آسمان مشهور است صاحب
کافی این دعا را نوشته دعا اینست اللهم انی اسئلک الامن والایمان
والتصدیق بنبیک والعافیة من جمیع البلاء والشکر علی العافیة و
الغنی عن شرار الناس برحمتک یا ارحم الراحمین ❊ ❊ ❊

فصل دوم در بیان بعضی از دعاها که اسم معینی ندارند دعائیست
مروی از جناب صاحب الزمان ع اللهم ارزقنا توفیق الطاعة
وبعد المعصیة وصدق النیة یا لصواب والحکمة
واملأ قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهر بطوننا من الحرام
والشبهة واکفف ایدینا عن الظلم والسرقة واغضض
ابصارنا عن الفجور والخیانة واسدد اسماعنا

عَنِ اللَّغْوِ وَالْغِيبَةِ وَتَفَضَّلْ عَلَى عُلَمَائِنَا بِالزُّهْدِ وَالنَّصِيحَةِ
وَعَلَى الْمُتَعَلِّمِينَ بِالْجُهْدِ وَالرَّغْبَةِ وَعَلَى الْمُسْتَمِعِينَ بِالْاِتِّبَاعِ
وَالْمَوْعِظَةِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُسْلِمِينَ بِالشِّفَاءِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى
مَوْتَاهُمْ بِالرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى مَشَايِخِنَا بِالْوَقَارِ وَ
السَّكِينَةِ وَعَلَى الشَّبَابِ بِالْاِنَابَةِ وَالتَّوْبَةِ وَعَلَى النِّسَاءِ
بِالْحَيَاءِ وَالْعِفَّةِ وَعَلَى الْاَغْنِيَاءِ بِالتَّوَاضُعِ وَالسَّعَةِ وَعَلَى
الْفُقَرَاءِ بِالصَّبْرِ وَالْقَنَاعَةِ وَعَلَى الْغُزَاةِ بِالنَّصْرِ وَالْغَلَبَةِ
وَعَلَى الْاُسَرَاءِ بِالْخَلَاصِ وَالرَّاحَةِ وَعَلَى الْاُمَرَاءِ بِالْعَدْلِ
وَالشَّفَقَةِ وَعَلَى الرَّعِيَّةِ بِالْاِنْصَافِ وَحُسْنِ السِّيرَةِ وَبَارِكْ
لِلْحُجَّاجِ وَالزُّوَّارِ فِي الزَّادِ وَالنَّفَقَةِ وَاقْضِ مَا اَوْجَبْتَ
عَلَيْهِمْ مِنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ **دعاء دیگر** از جناب رسول خدا مرویست
واین دعا را سید ابن طاوس در کتاب دروع ذکر کرده
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْمُهَيْمِنُ

سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ
اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُصَوِّرُ
الْحَلِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْبَصِيْرُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَاسِعُ اللَّطِيْفُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْبَدِيْعُ الْاَحَدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الشَّكُوْرُ
الْحَلِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْحَمِيْدُ الْمَجِيْدُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ
الْاَحَدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ السَّيِّدُ الصَّمَدُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْغَفُوْرُ الْغَفَّارُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْوَكِيْلُ الْكَافِيْ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْعَظِيْمُ
الْكَرِيْمُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمُغِيْثُ الدَّائِمُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْمُتَعَالِي الْحَقُّ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْبَاعِثُ
الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْبَاقِي الرَّءُوْفُ سُبْحَانَكَ
اَنْتَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَمِيْدُ سُبْحَانَكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْقَرِيْبُ

الحسیب سبحانک انت الله القابض الباسط سبحانک
انت الله الشهید المنعم سبحانک انت الله القاهر
الرزاق سبحانک انت الله الحسیب الباری سبحانک
انت الله الغنی الوفی سبحانک انت الله القادر المقتدر
سبحانک انت الله التواب الوهاب سبحانک انت الله
المحیی الممیت سبحانک انت الله الحنان المنان سبحانک
انت الله الکبیر الفعال سبحانک انت الله القوی
القائم سبحانک انت الله الرؤف الرحیم سبحانک
انت الله الولی الکریم سبحانک انت الله الفاطر الخالق
سبحانک انت الله العزیز الفتاح سبحانک انت الله
الدیان الشکور سبحانک انت الله علام الغیوب سبحانک
انت الله الصادق العدل سبحانک انت الله الطاهر
المطهر سبحانک انت الله الرفیع الباقی سبحانک انت الله
الوتر الهادی سبحانک انت الله الولی النصیر سبحانک انت الله
الکفیل المستعان سبحانک انت الله الغالب المعطی سبحانک انت الله
العالم المعظم سبحانک انت الله المحسن المجمل سبحانک انت الله المنعم
المفضل سبحانک انت الله الفاضل الصادق سبحانک انت الله خیر

الحاکمین سبحانک انت الله خیر الفاصلین سبحانک
انت الله خیر الوارثین سبحانک انت الله خیر
الناصرین سبحانک انت الله خیر الغافرین سبحانک
انت الله خیر الفاطرین سبحانک انت الله خیر
الرازقین سبحانک انت الله اسرع الحاسبین
سبحانک انت الله احسن الخالقین سبحانک انت
الله العزیز الحلیم سبحانک انت الله ارحم الراحمین
سبحانک انت الله لا اله الا انت رب العرش العظیم
سبحانک انت الله لا اله الا انت سبحانک انی کنت
من الظالمین فاستجبنا له ونجیناه من الغم وکذلک
ننجی المؤمنین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و
صلی الله علی سیدنا محمد واله الطیبین الطاهرین

دعاء دیگر مروی از جناب صادق ع کسیکه این دعا را بخواند

باین طریق که بعد ختم دعا سه مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم لا حول
ولا قوة الا بالله العلی العظیم بگوید محفوظ می ماند در ان
روز از هفتاد و هفت انواع بلاها که هر نوعی ازان بزرگ تر
باشد از کوهها و محفوظ میدارد پروردگار عالم او را ازهر آفت

و نقصان و خوف و قرض و سحر و از خوف ہر سلطان و شیطان
و باید کہ با وضو بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اَمْنًا وَّ اِیْمَانًا
وَّ سَلَامَةً وَّ اِسْلَامًا وَّ رِزْقًا وَّ غِنًی وَّ مَغْفِرَةً لَّا تُغَادِرُ
ذَنْبًا اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ الْهُدٰی وَ التُّقٰی وَ الْعِفَّةَ وَ الْغِنٰی
یَا خَیْرَ مَنْ نُّوْدِیَ فَاَجَابَ وَ یَا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ فَاسْتَجَابَ وَ
یَا خَیْرَ مَنْ عُبِدَ فَاَثَابَ یَا جَلِیْسَ کُلِّ مُتَوَحِّدٍ مَّعَكَ وَ یَا
اَنِیْسَ کُلِّ مُتَقَرِّبٍ بِخَلَوَاتِكَ یَا مَنِ الْكَرَمُ مِنْ صِفَةِ
اَفْعَالِهٖ وَ الْكَرِیْمُ مِنْ اَجَلِّ اَسْمَائِهٖ اَعِذْنِیْ وَ اَجِرْنِیْ یَا
كَرِیْمُ اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِیْ مِنَ النَّارِ وَ ارْزُقْنِیْ صُحْبَةَ الْاَخْیَارِ
وَ اجْعَلْنِیْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ مِنَ الْاَبْرَارِ اِنَّكَ وَاحِدٌ قَهَّارٌ مَّلِكٌ
جَبَّارٌ عَزِیْزٌ غَفَّارٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ مُسْتَجِیْرُكَ فَاَجِرْنِیْ وَ مُسْتَعِیْذُكَ
فَاَعِذْنِیْ وَ مُسْتَغِیْثُكَ فَاَغِثْنِیْ وَ مُسْتَقِیْلُكَ فَاَقِلْنِیْ مُسْتَقِیْلُكَ فَاَقِلْنِیْ
وَ مُسْتَنْصِرُكَ فَانْصُرْنِیْ وَ مُسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْنِیْ وَ مُسْتَرْشِدُكَ
فَاَرْشِدْنِیْ وَ مُسْتَعْصِمُكَ فَاعْصِمْنِیْ وَ مُسْتَهْدِیْكَ
فَاهْدِنِیْ وَ مُسْتَكْفِیْكَ فَاكْفِنِیْ وَ مُسْتَرْحِمُكَ فَارْحَمْنِیْ
وَ مُسْتَغْنِیْكَ فَاَغْنِنِیْ وَ مُسْتَتِیْبُكَ فَتُبْ عَلَیَّ وَ مُسْتَغْفِرُكَ
فَاغْفِرْ لِیْ ذُنُوْبِیْ اِنَّهٗ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ یَا مَنْ

لا تَضُرُّكَ الْمَعْصِيَةُ وَلا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ اِغْفِرْ لِي مَا لا يَضُرُّكَ
وَهَبْ لِي مَا لا يَنْقُصُكَ كذا في مصباح الكفعمي رحمه الله
صاحب تحفه از کافی نقل فرموده که آمد جبرئیل ع بجانب
رسالت مآب و گفت پروردگار تو میفرماید که هرگاه اراده نمائی
که عبادت کنی مرا در شب و روز چنانکه حق عبادت من است
پس بردار هر دو دست خود بجانب من و بگو اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
لا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لا
اَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لا اَجْرَ
لِقَائِلِهِ اِلّا رِضَاكَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ
الْمَنُّ كُلُّهُ وَلَكَ الْفَخْرُ كُلُّهُ وَلَكَ الْبَهَاءُ كُلُّهُ
لَكَ النُّورُ كُلُّهُ وَلَكَ الْعِزَّةُ كُلُّهَا وَلَكَ الدُّنْيَا كُلُّهَا
وَلَكَ الْآخِرَةُ كُلُّهَا وَلَكَ اللَّيْلُ كُلُّهَا وَالنَّهَارُ كُلُّهُ
وَلَكَ الْخَلْقُ كُلُّهُ وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَاِلَيْكَ يَرْجِعُ
الْاَمْرُ كُلُّهُ عَلانِيَتُهُ وَسِرُّهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
اَبَدًا اَنْتَ حَسَنُ الْبَلاءِ جَلِيلُ الثَّنَاءِ سَابِغُ النَّعْمَاءِ
عَدْلُ الْقَضَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ حَسَنُ الْآلاءِ اِلٰهٌ فِي الْاَرْضِ

وَ إِلٰهٌ فِي السَّمَاءِ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي السَّبْعِ الشِّدَادِ
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْاَرْضِ الْمِهَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ طَاقَةَ
الْعِبَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي
الْجِبَالِ الْاَوْتَادِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشٰى
وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي
الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ
الْعَظِيْمِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ وَالْاَرْضُ
جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيَمِيْنِهٖ سُبْحَانَهٗ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ
الْعَظِيْمِ وَبِحَمْدِهٖ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهٗ سُبْحَانَكَ
رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَتَبَارَكْتَ وَتَقَدَّسْتَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ
بِقُدْرَتِكَ وَقَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِعِزَّتِكَ وَعَلَوْتَ فَوْقَ
كُلِّ شَيْءٍ بِارْتِفَاعِكَ وَغَلَبْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ
وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِكَ وَعِلْمِكَ وَبَعَثْتَ
الرُّسُلَ بِكُتُبِكَ وَهَدَيْتَ الصَّالِحِيْنَ بِإِذْنِكَ وَ
اَيَّدْتَ الْمُؤْمِنِيْنَ بِنَصْرِكَ وَقَهَرْتَ الْخَلْقَ بِسُلْطَانِكَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ وَلَا نَعْبُدُ غَيْرَكَ

وَلاَ نَسْئَلُ اِلاّٰ اِیَّاکَ وَلاٰ نَرْغَبُ اِلاّٰ اِیَّاکَ اَنْتَ مَوْضِعُ
مَسْئَلَتِنَا وَمُنْتَهٰی رَغْبَتِنَا وَاِلٰهُنَا وَمَلِیْکُنَا

محمد بن بابویہ در کتاب خصال از ابن عباس
آوردہ کہ حضرت امیر المومنین ع سوال کردند از حضرت رسول
خدا ص چیزی را پس آن حضرت ص فرمودند کہ یا علیؑ قسم بذاتیکہ
مرا براستی بہ پیغمبری فرستادہ کہ نیست نزد من قلیلی ولکن
می آموزم ترا آن چیز را کہ دوست من جبرئیل ع بمن آورد و گفت
گرامی داشتہ است ترا حق تعالی باین دعا و عطا نہ فرمودہ کسی را
پیش از تو و آن نوزدہ حرف است و نمی خواند آن را هیچ ستم رسیدہ
و نہ اندوہناکی و نہ محزونی و نہ بندہ مسروقی و نہ محروقی نمیگوید آنرا
بندہ کہ بترسد از سلطانی مگر آنکہ فرج میدہد خدای تعالی او را
و از آن نوزدہ حروف چہار حروف نوشتہ است بر پیشانی
اسرافیل و چہار بر پیشانی میکائیل و چہار بر پیشانی جبرئیل ع
و چہار بر گرد عرش و سہ ہر جا کہ خدا خواست دعا اینست
یَا عِمَادَ مَنْ لاَ عِمَادَ لَهٗ وَیَا ذُخْرَ مَنْ لاَ ذُخْرَ لَهٗ وَیَا
سَنَدَ مَنْ لاَ سَنَدَ لَهٗ وَیَا حِرْزَ مَنْ لاَ حِرْزَ لَهٗ
وَیَا غِیَاثَ مَنْ لاَ غِیَاثَ لَهٗ وَیَا کَرِیْمَ الْعَفْوِ

وَیَا حَسَنَ الْبَلَاءِ یَا عَظِیْمَ الرَّجَاءِ وَیَا عِزَّ الضُّعَفَاءِ
وَیَا مُنْقِذَ الْغَرْقٰی وَیَا مُنْجِیَ الْهَلْکٰی یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ
یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذِیْ سَجَدَ لَکَ سَوَادُ
اللَّیْلِ وَنُوْرُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَ
دَوِیُّ الْمَاءِ وَحَفِیْفُ الشَّجَرِ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ
اَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِیْ کَذَا وَکَذَا بدرستیکه از جای خود برنخیزی
تا مستجاب شود از برای تو انشاء الله تعالی صاحب مخبه
میگوید که سید بن طاوس رح در کتاب مهج از حضرت امیر المومنین ع
آورده که فرمود جناب رسول خدا ص که هرکه دعا کند باین اسما
مستجاب میشود و قسم بذاتیکه مرا به پیغمبری فرستاده اگر خوانده
شود این اسما بر تختهای آهن گداخته شوند و اگر خوانده شوند بر آبی
که روانست در شوار باشد آسان گردد و بیامرزد حق تعالی
گناهانی را که در میان او و آدمیان و گناهانی که میان او و پروردگار
است پس سلمان گفت که پدر و مادرم فدای تو باد ای سوختگان
آیا عطا میشود هرکه بخواند این اسما را همه تو اینها فرمود که ای
اباعبدالله ترغیب مکن مردم را بر خواندن این دعا زیرا که

می ترسم که ترک کنند علماء ان علم را اگر کیه کنند بر خواندن این دعای
ابا عبد الله می آمرزد خدای تعالی خواننده این دعا و اهل خانه او
و موذن شهر و اهل شهر او و دعا اینست بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَاَنْتَ الرَّحِيمُ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُتَكَبِّرُ الْاَوَّلُ الْاٰخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ
الْمُبْدِئُ الْمُعِيدُ الْوَدُودُ الشَّهِيدُ الْقَدِيمُ الْعَلِيُّ
الْعَلِيمُ الصَّادِقُ الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ الشَّكُورُ الْغَفُورُ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ الرَّقِيبُ الْحَفِيظُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ الْعَظِيمُ الْعَلِيُّ الْغَنِيُّ الْوَلِيُّ الْفَتَّاحُ الْمُرْتَاحُ
الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الْعَدْلُ الْوَفِيُّ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَلَّاقُ
الرَّزَّاقُ الْوَهَّابُ التَّوَّابُ الرَّبُّ الْوَكِيلُ اللَّطِيفُ
الْخَبِيرُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الدَّيَّانُ الْمُتَعَالِي الْقَرِيبُ الْمُجِيبُ
الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْوَاسِعُ الْبَاقِي الْحَيُّ الدَّائِمُ الَّذِي
لَا يَمُوتُ الْقَيُّومُ النُّورُ الْغَفَّارُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْاَحَدُ
الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ
ذُو الطَّوْلِ الْمُقْتَدِرُ عَلَّامُ الْغُيُوبِ الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ

الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الدَّاعِيُّ الظَّاهِرُ الْمُقِيتُ الدَّافِعُ الرَّافِعُ
الضَّارُّ النَّافِعُ الْمُعِزُّ الْمُذِلُّ الْمُطْعِمُ الْمُنْعِمُ الْمُهَيْمِنُ
الْمُكْرِمُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ الْحَنَّانُ الْمُفْضِلُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ
الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ فَالِقُ الْإِصْبَاحِ
وَفَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللّٰهُمَّ مَا قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ
أَوْ حَلَفْتُ مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ فِي يَوْمِي
هٰذَا أَوْ لَيْلَتِي هٰذِهِ فَمَشِيَّتُكَ بَيْنَ يَدَيْ ذٰلِكَ
كُلِّهِ مَا شِئْتَ مِنْهُ كَانَ وَمَا لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ يَكُنْ
فَادْفَعْ عَنِّي اللّٰهُمَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ
الْأَسْمَاءِ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي

وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاهْدِنِي مِنْ مِّنْ وَلَدٍ
لِّي أُمُورِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَاغْنِنِي بِكَرَمِكَ
وَجُودِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَصُنْ وَجْهِي وَيَدِي
وَلِسَانِي عَنْ مَسْأَلَةِ غَيْرِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي
فَرَجًا وَمَخْرَجًا فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا
أَقْدِرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا الْمُرْسَلِينَ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

دعاء دیگر سید ابن طاؤس در کتاب مذکور آورده
که حضرت امیر المومنین علیه السلام فرمودند هر که بخواند این
دعا را مستجاب میگرداند خدای تعالی دعائی او را و جناب
رسالت پناه ص فرمودند که قسم بذاتیکه مرا به پیغمبری فرستاد
هر که گرسنه یا تشنه باشد ببرکت این دعا سیر و سیراب شود
و اگر بر کوهی بخواند که حائل باشد درمیان این شخص و میان
آن موضع که اراده آن داشته باشد هر آئینه دور میشود آن کوه
تا بمقصد خود برسد و اگر خوانده شود بر مجنون از هوش آید
و اگر بخوانند بر زنی که زائیدن برا و دشوار باشد آسان گردد

[illegible] پیغمبری [illegible] هر که بخواند این دعا را [illegible]

بجمعی آمرزد حق تعالی برای او گناهی را که در میان او و خصم باشد و اگر بخواند این دعا را و داخل شود بر سلطان جابر خلاص یابد از شر او و اگر بخواند این دعا را بوقت خواب مبعوث سازند خدای تعالی برای او بعوض هر حرفی از این دعا هفتاد هزار فرشته از روحانیان که روهای ایشان بهتر باشند از آفتاب به هفتاد هزار مرتبه و استغفار و دعا سازند برای او و می‌نویسند برای او حسنات و هر که بخواند این دعا را و مرتکب گناهان کبیره شده باشد می‌آمرزد حق تعالی گناهان او را و اگر بمیرد در آن شب می‌میرد شهید بعد از آن فرمود که می‌آمرزد خدای تعالی او را و اهل خانه او را و موذن و امام مسجد او را دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا سَلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ الطَّاهِرُ الْمُطَهِّرُ الْقَاهِرُ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا مَنْ یُنَادٰی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیْقٍ بِاَلْسِنَةٍ شَتّٰی وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَائِجَ اُخْرٰی یَا مَنْ لَا یَشْغَلُهُ شَانٌ عَنْ شَانٍ اَنْتَ الَّذِیْ لَا تُغَیِّرُكَ الْاَزْمِنَةُ وَلَا تُحِیْطُ بِكَ الْاَمْکِنَةُ وَلَا یَاْخُذُكَ نَوْمٌ وَلَا سِنَةٌ یَسِّرْ لِیْ

مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ عُسْرَهُ وَفَرِّجْ عَنِّیْ مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ
کُرْبَتَهُ وَسَهِّلْ لِیْ مِنْ اَمْرِیْ مَا اَخَافُ حُزُوْنَتَهُ
سُبْحَانَكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ عَمِلْتُ
سُوْءً وَظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ لِیْ اِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ
اِلَّا اَنْتَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى نَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا كَثِیْرًا **دعاء دیگر سید بن**
طاوس رح در کتاب مذکور آورده از حضرت امیر المومنین ع که فرمود
رسول خدا ص که نیست هیچ از بندگان که بخواند این دعا را مگر
آنکه مستجاب میگرداند برای او و چند مرتبه بقسم یاد فرمودند که
اگر خوانده شود این دعا بر آب جاری البته بایستد و اگر بخواند
این دعا بر کوهی دور شود از مکان خود و اگر بخواند این دعا را کسی که
رسیده باشد باو گرسنگی و تشنگی سیر و سیراب می کند حقتعالی
او را و اگر بخواند این دعا را کسی بر زنی که دشوار باشد بر او زائیدن البته
آسان گردد و اگر بخواند کسی این دعا را و در شهری باشد و آن
شهر را آتش گیرد و خانه او در وسط آن شهر باشد البته نجات
می یابد از آن و نمی سوزد خانه او و اگر بخواند کسی این دعا را

[illegible]

آدمیان باشد و نمی خواند این دعا را هیچ اندوهناکی و هیچ

غمزده مگر اینکه فرج رسید او را حق تعالی از آن و نمی خواند

این دعا را کسی بر سلطان جور کننده مگر اینکه مستجاب می کند

حق تعالی برای او و این دعا را شرح طویل است از جهت

اختصار ذکر نکرده شده دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ

الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ وَلَا اَسْئَلُ غَيْرَكَ وَ

اَرْغَبُ اِلَيْكَ وَلَا اَرْغَبُ اِلٰی غَيْرِكَ اَسْئَلُكَ

يَا اَمَانَ الْخَائِفِيْنَ وَجَارَ الْمُسْتَجِيْرِيْنَ اَنْتَ الْفَتَّاحُ

ذُو الْخَيْرَاتِ مُقِيْلُ الْعَثَرَاتِ وَمَاحِی السَّيِّئَاتِ

وَكَاتِبُ الْحَسَنَاتِ وَرَافِعُ الدَّرَجَاتِ اَسْئَلُكَ بِاَفْضَلِ

الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَاَنْجَحِهَا الَّتِیْ لَا يَنْبَغِیْ لِلْعِبَادِ اَنْ يَسْئَلُوْكَ

اِلَّا بِهَا وَبِكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ وَاَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ

الْحُسْنٰی وَاَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَنِعَمِكَ الَّتِیْ لَا تُحْصٰی وَ بِاَكْرَمِ

اَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَاَحَبِّهَا اِلَيْكَ وَاَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً

وَاَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسِيْلَةً وَاَجْزَلِهَا مَبْلَغًا وَاَسْرَعِهَا مِنْكَ

مِنْكَ اِجَابَةً وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْجَلِيْلِ الْاَجَلِّ الْعَظِيْمِ

الْاَعْظَمِ

الأعظم الذي [illegible] ... حتى [illegible] به
فاستجبت له دعاءه وحق عليك ألا تحرم به سائلك و
بكل اسم هو لك في التوراة والإنجيل والزبور والفرقان
العظيم وبكل اسم هو لك علمته أحدا من خلقك أو لم تعلمه
أحدا أو بكل اسم دعاك به حملة عرشك وملائكتك وأصفياؤك
من خلقك وبحق السائلين لك والراغبين إليك والمتعوذين بك
والمتضرعين لديك وبحق كل عبد متعبد لك في بر
أو بحر أو سهل أو جبل أدعوك دعاء من قد اشتدت فاقته
وعظم جرمه وأشرف على الهلكة نفسه وضعفت
قوته ومن لا يثق بشيء من عمله ولا يجد لذنبه غافرا
غيرك ولا لسعيه ملجأ سواك هربت منك إليك غير
مستنكف ولا مستكبر عن عبادتك يا انس كل فقير
مستجير أسألك بأنك أنت الله لا إله إلا أنت الحنان
المنان بديع السموات والأرض ذو الجلال والإكرام
عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم أنت الرب
وأنا العبد وأنت المالك وأنا المملوك وأنت العزيز
وأنا الذليل وأنت الغني وأنا الفقير وأنت الحي و

انا الميت وانت الباقي وانا الفاني وانت المحسن وانا
المسيء وانت الغفور وانا المذنب وانت الرحيم وانا
الخاطئ وانت الخالق وانا المخلوق وانت القوي
وانا الضعيف وانت المعطي وانا السائل وانت الامن
وانا الخائف وانت الرازق وانا المرزوق وانت
احق من شكوت اليه واستغثت به ورجوته لانك
كم من مذنب قد غفرت له وكم من مسيء قد تجاوزت
عنه فاغفر لي وتجاوز عني وارحمني وعافني مما نزل
بي ولا تفضحني بما جنيته على نفسي وخذ بيدي وبيد
والدي وولدي وارحمنا برحمتك ياذا الجلال و
الاكرام دعاء ديگر سيد بن طاوس در كتاب مذكور از سلمان
فارسي آورده كه شنيدم از حضرت امير المؤمنين كه حضرت
رسالت پناه بمن فرمودند كه يا علي اگر بخواند كسي اين دعا را بر
تخته آهن البته گداخته شود وقسم بذاتيكه مرا به نبوت فرستاد اگر بخواند
كسي اين دعا را بر آب جاري البته ساكن شود كه بر آن آب بگذرد
و اگر كسي گرسنه و تشنه باشد از خواندن اين دعا سير و سيراب گردد و
اگر خوانده شود بر كوهي كه حائل باشد ميان او و موضعي كه اراده

آن دیوانه باشد البته [illegible] بفضل خود [illegible] اگر خواند شود
این دعا بر دیوانه بهوش آید و اگر خوانده شود بر زنی که زائیدن
بر او دشوار باشد آسان گردد و اگر بخواند این دعا را آن کس در
تلبدی باشد که آن را آتش گرفته باشد و خانه او در وسط آن باشد
البته نجات یابد و اگر بخواند در چهل شب جمعه می آمرزد حق تعالی
برای او هر گناهی که میان او و آدمیان باشد اگر چه مجوری با مادر
خود کرده باشد و هر که بخواند این دعا را سلطان جابر البته مطیع و
منقاد او گردد و هر که بخواند در وقت خواب مبعوث می گرداند حق تعالی
بعدد هر حرفی از این دعا هزار هزار فرشته از روحانیان که
روهای ایشان بهتر باشند از آفتاب و ماهتاب و استغفار
میکنند آن فرشتها خدای عز و جل را برای خواننده این دعا و
درجات خواننده این دعا بلند میشوند سلمان فارسی گفت که عرض کردم
پدر و مادرم فدائی تو باد یا امیر المومنین ع آیا عطا کرده می شود
بسبب خواندن این اسما همه چیزها که فرمودید فرمودند که بلی حضرت
رسول خدا ص فرمودند که یا علی ع خبر میدهیم ترا به بزرگ تر از این هر که
که مرتکب همه گناهان کبیره باشد و خوانده باشد این دعا
را پس اگر بمیرد شهید است و اگر چه بمیرد بغیر توبه و می آمرزد حق تعالی

اوساد اہل خانہ اورا دبیمادرا و فرزندان و صدقہ [illegible]
مسجد او دعا اینست اَللّٰھُمَّ اِنَّکَ حَیٌّ لَا تَمُوْتُ وَصَادِقٌ
لَا تَکْذِبُ وَقَاھِرٌ لَا تُقْھَرُ وَبَدِیٌّ لَا تَنْفَدُ وَقَرِیْبٌ لَا تَبْعُدُ
وَقَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَغَافِرٌ لَا تَظْلِمُ وَصَمَدٌ لَا تُطْعَمُ وَقَیُّوْمٌ
لَا تَنَامُ وَمُجِیْبٌ لَا تَسْاَمُ وَجَبَّارٌ لَا تُعَانُ وَعَظِیْمٌ لَا تُرَامُ
وَعَالِمٌ لَا تُعَلَّمُ وَقَوِیٌّ لَا تَضْعُفُ وَحَلِیْمٌ لَا تَجْھَلُ وَجَلِیْلٌ
لَا تُوْصَفُ وَوَفِیٌّ لَا تُخْلِفُ وَغَالِبٌ لَا تُغْلَبُ وَعَادِلٌ
لَا تَحِیْفُ وَغَنِیٌّ لَا تَفْتَقِرُ وَکَبِیْرٌ لَا تُغَادِرُ وَحَلِیْمٌ لَا تَجُوْرُ
وَوَکِیْلٌ لَا تَحِیْفُ وَفَرْدٌ لَا تَسْتَشِیْرُ وَوَھَّابٌ لَا تَمَلُّ وَعَزِیْزٌ
لَا تَسْتَذِلُّ وَسَمِیْعٌ لَا تَذْھَلُ وَجَوَادٌ لَا تَبْخَلُ وَحَافِظٌ لَا تَغْفُلُ
وَقَائِمٌ لَا تَسْھُوْ وَدَائِمٌ لَا تَفْنٰی وَمُحْتَجِبٌ لَا تُرٰی وَبَاقٍ
لَا تَبْلٰی وَوَاحِدٌ لَا تُشَبَّہُ وَمُقْتَدِرٌ لَا تُنَازَعُ یَا کَرِیْمُ الْجَوَادُ
الْمُتَکَرِّمُ یَا ظَاھِرُ یَا قَاھِرُ اَنْتَ الْقَادِرُ الْمُقْتَدِرُ یَا عَزِیْزُ
الْمُتَعَزِّزُ یَا مَنْ یُنَادٰی مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِیْقٍ بِاَلْسِنَۃٍ شَتّٰی
وَلُغَاتٍ مُخْتَلِفَۃٍ وَحَوَائِجَ مُتَتَابِعَۃٍ لَا یَشْغَلُکَ شَیْءٌ عَنْ
شَیْءٍ اَنْتَ الَّذِیْ لَا تُفْنِیْکَ الدُّھُوْرُ وَلَا تُحِیْطُ بِکَ
الْاَمْکِنَۃُ وَلَا تَاْخُذُکَ سِنَۃٌ وَّلَا نَوْمٌ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَ قَرِّبْ عَلَيَّ مَا أَخَافُ
كُرْبَهُ وَ سَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
دعاء دیگر سید بن طاؤس در ورع از حضرت امام جعفر صادق ع
آورده که محو می شوند گناهان هر که بخواند این دعا را و تمام میشود
بر او نعمت و آن این است یَا مَنْ وَعَدَ فَوَفَى وَ تَوَعَّدَ فَعَفَى
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَ اغْفِرْ لِمَنْ
ظَلَمَ وَ أَسَاءَ سَيِّدِي وَ لَا أَهْلَكُ وَ أَنْتَ الرَّجَاءُ دعای
دیگر کلینی ره در کتاب کافی از عمرو بن ابی المقدام آورده که
فرمودند بر من امام جعفر صادق ع این دعا را و این جامع است
برای دنیا و آخرت میگوئی بعد از حمد و ثنای خدای تعالی
اَللّٰهُمَّ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ وَ أَنْتَ اللّٰهُ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ وَ أَنْتَ
اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ وَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ
الْغَفَّارُ وَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الشَّدِيدُ الْمِحَالِ وَ أَنْتَ اللّٰهُ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالُ وَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنِيعُ الْقَدِيرُ

وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ الشَّكُوْرُ وَاَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَمِيْدُ الْمَجِيْدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْغَفُوْرُ
الْوَدُوْدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَلِيْمُ الدَّيَّانُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْجَوَادُ
الْمَاجِدُ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ الْغَائِبُ الشَّاهِدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الظَّاهِرُ
الْبَاطِنُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ تَمَّ
نُوْرُكَ فَهَدَيْتَ وَبَسَطْتَ يَدَكَ فَاَعْطَيْتَ رَبَّنَا وَجْهُكَ
اَكْرَمُ الْوُجُوْهِ وَجِهَتُكَ خَيْرُ الْجِهَاتِ وَعَطِيَّتُكَ
اَفْضَلُ الْعَطَايَا وَاَهْنَاهَا تُطَاعُ رَبَّنَا فَتَشْكُرُ وَتُعْصٰى
رَبَّنَا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجِيْبُ الْمُضْطَرِّيْنَ وَتَكْشِفُ
السُّوْٓءَ وَتَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَتَعْفُوْ عَنِ الذُّنُوْبِ لَا تُجَازٰى
اَيَادِيْكَ وَلَا تُحْصٰى نِعَمُكَ وَلَا يَبْلُغُ مِدْحَتَكَ قَوْلُ
قَائِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّعَجِّلْ
فَرَجَهُمْ وَرَوْحَهُمْ وَرَاحَتَهُمْ وَسُرُوْرَهُمْ وَاَذِقْنِيْ
طَعْمَ فَرَجِهِمْ وَاَهْلِكْ اَعْدَائَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

وَاٰتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَۃً وَّفِی الْاٰخِرَۃِ حَسَنَۃً وَّقِنَا
عَذَابَ النَّارِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِیْنَ لَاخَوْفٌ عَلَیْهِمْ
وَلَاھُمْ یَحْزَنُوْنَ وَاجْعَلْنِیْ مِنَ الَّذِیْنَ صَبَرُوْا وَ
عَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُوْنَ وَثَبِّتْنِیْ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِی
الْحَیٰوۃِ الدُّنْیَا وَفِی الْاٰخِرَۃِ وَبَارِكْ لِیْ فِی الْمَحْیَا
وَالْمَمَاتِ وَالْمَوْقِفِ وَالنُّشُوْرِ وَالْحِسَابِ وَالْمِیْزَانِ
وَاَھْوَالِ یَوْمِ الْقِیٰمَۃِ وَسَلِّمْنِیْ عَلَی الصِّرَاطِ وَاَجِزْنِیْ
عَلَیْهِ وَارْزُقْنِیْ عِلْمًا نَافِعًا وَّیَقِیْنًا صَادِقًا وَّتُقًی وَّبِرًّا
وَّوَرَعًا وَّخَوْفًا مِّنْكَ وَفَرَقًا یُّبَلِّغُنِیْ مِنْكَ زُلْفٰی وَلَا یُبَاعِدُنِیْ عَنْكَ
وَلَا تُبْغِضْنِیْ وَتَوَلَّنِیْ وَلَا تَخْذُلْنِیْ وَاَعْطِنِیْ مِنْ جَمِیْعِ
خَیْرِ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَۃِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ اَعْلَمْ
وَاَجِرْنِیْ مِنَ السُّوْءِ کُلِّهٖ بِحَذَافِیْرِهٖ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ
وَمَا لَمْ اَعْلَمْ دعاء دیگر در کتاب مجمع الرائق از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که فرموده مطلع نه سازید بر این دعا
و تسبیح مگر شخصی را که در وی پنج خصلت باشد راستی و
پرہیزگاری و ورع و نگاہداشت و زہد و تعلیم نکنید این دعا
را به سفیہان بدرستیکه ہر که بخواند این دعا را در عمر خود یک مرتبه

باشد از برای او ثواب بفرشتگان و بنی آدم و جن و انس
ساکنان دنیا و بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و هر چه
در آنها است و زمین و آنچه در آن هست و برآنست و ما بعد
دنیا تا آنکه ملاقات نماید او را و اگر زیاده
بر یک مرتبه بخواند پس بتحقیق نمیرسد علم اهل آسمان و زمین از
جن و انس بر وصف ثواب آن و اگر بخواند این دعا را در جمعه
یک مرتبه نوشته میشود نزد خدای تعالی از آن جماعتی که ایمن
اند و نیست خوفی و اندوهی بر ایشان و اگر بخواند این دعا را در
هر روزی یک مرتبه بمیرد بر زمین در حالتیکه مغفور باشد
اینست دعا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
ثُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ثُمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَ اللّٰهُ بِهِ نَفْسَهُ وَلَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ خَلْقُهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ
بِهِ خَلْقُهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهُ بِهِ خَلْقُهُ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ خَلْقُهُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهُ
بِهِ عَرْشُهُ وَمَنْ تَحْتَهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهُ بِهِ عَرْشُهُ
وَمَنْ تَحْتَهُ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهُ بِهِ كُرْسِيُّهُ
وَمَا اَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهُ بِهِ عَرْشُهُ

وَمَنْ تَحْتَهٗ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهٗ بِهٖ عَرْشُهٗ وَمَنْ
تَحْتَهٗ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهٗ بِهٖ كُرْسِيُّهٗ وَمَا اَحَاطَ
بِهٖ عِلْمُهٗ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهٗ بِهٖ كُرْسِيُّهٗ وَمَا اَحَاطَ
بِهٖ عِلْمُهٗ سُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهٗ كُرْسِيُّهٗ وَمَا اَحَاطَ
بِهٖ عِلْمُهٗ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهٗ بِهٖ سَمٰوَاتُهٗ وَاَرْضُهٗ
وَمَنْ فِيْهِنَّ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهٗ بِهٖ سَمٰوَاتُهٗ وَاَرْضُهٗ وَمَنْ
فِيْهِنَّ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهٗ بِهٖ سَمٰوَاتُهٗ وَاَرْضُهٗ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهٗ بِهٖ سَمٰوَاتُهٗ وَاَرْضُهٗ وَمَنْ فِيْهِنَّ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهٗ بِهٖ مَلٰٓئِكَتُهٗ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا
كَبَّرَهٗ بِهٖ مَلٰٓئِكَتُهٗ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهٗ بِهٖ مَلٰٓئِكَتُهٗ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهٗ بِهٖ مَلٰٓئِكَتُهٗ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهٗ بِهٖ بِحَارُهٗ
وَمَا فِيْهَا وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهٗ بِهٖ بِحَارُهٗ وَمَا فِيْهَا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهٗ بِهٖ بِحَارُهٗ وَمَا
فِيْهَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهٗ بِهٖ بِحَارُهٗ وَمَا فِيْهَا
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بِمَا هَلَّلَهٗ بِهٖ اَهْلُ الْاٰخِرَةِ وَالدُّنْيَا
وَمَا فِيْهَا وَاللّٰهُ اَكْبَرُ بِمَا كَبَّرَهٗ بِهٖ اَهْلُ الْاٰخِرَةِ وَالدُّنْيَا وَمَا
فِيْهَا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بِمَا سَبَّحَهٗ بِهٖ اَهْلُ الْاٰخِرَةِ وَ
الدُّنْيَا وَمَا فِيْهَا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ بِمَا حَمِدَهٗ بِهٖ اَهْلُ الْاٰخِرَةِ

وَالدُّنْيَا وَمَا فِيْهَا وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مَبْلَغَ رِضَاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهٖ وَمُنْتَهٰى رِضَاهُ وَمَا لَا يَعْدِلُهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ مَبْلَغَ رِضَاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهٖ وَمُنْتَهٰى رِضَاهُ وَمَا لَا يَعْدِلُهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ مَبْلَغَ رِضَاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهٖ وَمُنْتَهٰى رِضَاهُ وَمَا لَا يَعْدِلُهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ مَبْلَغَ رِضَاهُ وَزِنَةَ عَرْشِهٖ وَمُنْتَهٰى رِضَاهُ وَمَا لَا يَعْدِلُهُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اٰيَاتِهٖ وَأَسْمَائِهٖ وَمِلْءَ جَنَّتِهٖ وَنَارِهٖ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ عَدَدَ اٰيَاتِهٖ وَأَسْمَائِهٖ وَمِلْءَ جَنَّتِهٖ وَنَارِهٖ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ اٰيَاتِهٖ وَأَسْمَائِهٖ وَمِلْءَ جَنَّتِهٖ وَنَارِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ اٰيَاتِهٖ وَأَسْمَائِهٖ وَمِلْءَ جَنَّتِهٖ وَنَارِهٖ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ جُمْلَةً لَا تُحْصٰى بِعَدَدٍ وَلَا بِقُوَّةٍ وَلَا بِحِسَابٍ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ جُمْلَةً لَا تُحْصٰى بِعَدَدٍ وَلَا بِقُوَّةٍ وَلَا بِحِسَابٍ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ جُمْلَةً لَا تُحْصٰى بِعَدَدٍ وَلَا بِقُوَّةٍ وَلَا بِحِسَابٍ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ جُمْلَةً لَا تُحْصٰى

بعددٍ وّلا بقوّةٍ وّلا بحسابٍ وّلا اِلٰہ اِلّا اللّٰہُ عدد
النجوم والمیاہ والاشجار والاشعار واللّٰہ اکبر
عدد النجوم والمیاہ والاشجار والاشعار وسبحان
اللّٰہ عدد النجوم والمیاہ والاشجار والاشعار
والحمد للّٰہ عدد النجوم والمیاہ والاشجار والاشعار
ولا الٰہ الا اللّٰہ عدد الحصی والنوی والتراب و
الجن والانس واللّٰہ اکبر عدد الحصی والنوی
والتراب والجن والانس وسبحان اللّٰہ عدد
الحصی والنوی والتراب والجن والانس والحمد
للّٰہ عدد الحصی والنوی والتراب والجن و
الانس ولا الٰہ الا اللّٰہ تھلیلا لا یکون بعدہ فی
علمہ تھلیل واللّٰہ اکبر تکبیرا لا یکون بعدہ فی
علمہ تکبیر وسبحان اللّٰہ تسبیحا لا یکون بعدہ
فی علمہ تسبیح والحمد للّٰہ تحمیدا لا یکون بعدہ
فی علمہ تحمید ولا الٰہ الا اللّٰہ ابد الابد وبعد
الابد وقبل الابد واللّٰہ اکبر ابد الابد وبعد الابد
وقبل الابد سبحان اللّٰہ ابد الابد وبعد الابد قبل الابد والحمد

لِلّٰهِ اَبَدَ الْاٰبَدِ وَبَعْدَ الْاَبَدِ وَقَبْلَ الْاَبَدِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ عَدَدَ هٰذَا وَاَضْعَافَهٗ وَاَمْثَالَهٗ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ
قَلِيْلٌ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ عَدَدَ هٰذَا وَاَضْعَافَهٗ وَاَمْثَالَهٗ وَذٰلِكَ
لِلّٰهِ قَلِيْلٌ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ هٰذَا وَاَضْعَافَهٗ وَ
اَمْثَالَهٗ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ قَلِيْلٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَدَدَ هٰذَا
وَاَضْعَافَهٗ وَاَمْثَالَهٗ وَذٰلِكَ لِلّٰهِ قَلِيْلٌ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ عَدَدَ هٰذَا كُلِّهٖ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ عَدَدَ هٰذَا كُلِّهٖ وَاَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِیْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّوْمُ عَدَدَ هٰذَا كُلِّهٖ وَاَتُوْبُ
اِلَى اللّٰهِ مِنْ كُلِّ خَطِيْئَةٍ اِرْتَكَبْتُهَا وَمِنْ كُلِّ ذَنْبٍ عَمِلْتُهٗ
وَمِنْ كُلِّ فَاحِشَةٍ سَبَقَتْ مِنِّیْ عَدَدَ هٰذَا كُلِّهٖ وَمُنْتَهٰى
عَمَلِهٖ وَرِضَاهُ يَا اللّٰهُ الْمُؤْمِنُ الْخَالِقُ الْعَلِيْمُ الْعَزِيْزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ يَا اللّٰهُ الْجَمِيْلُ
الْجَلِيْلُ يَا اللّٰهُ الرَّبُّ الْكَرِيْمُ يَا اللّٰهُ الْمُبْدِئُ الْمُعِيْدُ يَا
اللّٰهُ الْوَاسِعُ الْحَلِيْمُ يَا اللّٰهُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ يَا
اللّٰهُ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْمُ يَا اللّٰهُ الْعَظِيْمُ الْكَرِيْمُ يَا اللّٰهُ
اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ يَا اللّٰهُ الْعَظِيْمُ الْجَلِيْلُ يَا اللّٰهُ الْقَوِیُّ

عملہ

یا آللہُ الغنیُّ الحمیدُ یا آللہُ القریبُ المجیبُ یا آللہُ
العزیزُ الحکیمُ یا آللہُ الحلیمُ الکریمُ یا آللہُ الرؤفُ
الرحیمُ یا آللہُ الغفورُ الشکورُ یا آللہُ الراضی
بالیسیرِ یا آللہُ الساترُ بالقبیحِ یا آللہُ المعطی الجزیلِ
یا آللہُ الغافرُ للذنبِ العظیمِ یا آللہُ الفعّالُ لما یریدُ
یا آللہُ الجبّارُ المتجبّرُ یا آللہُ الکبیرُ المتکبّرُ یا آللہُ العظیمُ
المتعظّمُ یا آللہُ العلیُّ المتعالی یا آللہُ الرفیعُ العالی
یا آللہُ القائمُ الدائمُ یا آللہُ القادرُ المقتدرُ یا آللہُ
القاهرُ الباهرُ یا آللہُ المعافی المکافی یا آللہُ الواجدُ
الماجدُ یا آللہُ القابضُ الباسطُ یا آللہُ الخالقُ الرازقُ
یا آللہُ الباعثُ الوارثُ یا آللہُ المنعمُ المفضلُ یا
آللہُ المحسنُ المجملُ یا آللہُ الطالبُ المدرکُ یا آللہُ
منتهی رغبةِ الراغبینَ یا آللہُ جارُ المستجیرینَ
یا آللہُ اقربُ المحسنینَ یا آللہُ ارحمُ الراحمینَ
یا آللہُ غیاثُ المستغیثینَ یا آللہُ معطی السائلینَ
یا آللہُ المنفسُ عنِ المهمومینَ یا آللہُ المفرّجُ عنِ
المکروبینَ یا آللہُ المفرّجُ عنِ الکربِ العظیمِ

يَا اَللّٰهُ النُّورُ مِنْكَ النُّورُ يَا اَللّٰهُ الْخَيْرُ مِنْ عِنْدِكَ
الْخَيْرُ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْبَالِغَةِ
الْمُبْلِغَةِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْعَزِيزَةِ
الْحَكِيمَةِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الرَّضِيَّةِ
الرَّفِيعَةِ الشَّرِيفَةِ الْجَزِيلَةِ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ اَسْئَلُكَ
بِاَسْمَائِكَ الْمَخْزُونَةِ الْمَكْنُونَةِ الْمَكْتُومَةِ التَّامَّةِ الْجَزِيلَةِ يَا اَللّٰهُ
يَا رَحْمٰنُ اَسْئَلُكَ مَا هُوَ رِضًى لَكَ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ
كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ صَلٰوةً
لَا يَقْوٰى عَلٰى اِحْصَائِهَا اِلَّا اَنْتَ بِعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ مَا اَحْصَاهُ
كِتَابُكَ وَاَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي
مَا اَنْتَ اَهْلُهُ لَا مَا اَنَا اَهْلُهُ
وَاَسْئَلُكَ قَضَاءَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنْ
شِئْتَهَا وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ

دعای دیگر صاحب مهج از جناب موسی ابن جعفرع آورده

که فرمودند آن حضرت ص هر مغموم و مهموم که بخواند این دعا را
البته هم و غمش زائل گردد و از عذاب قبر نجات یابد و روز پنجشنبه

وسیع گردد و در زمرهٔ شهدا و صدیقین و صلحا مبعوث گردد و
ثواب این است که تمامی مخلوقات که از حق تعالی استغفار
می نماید ثواب همه برای این کس است و جمیع گناهان آمرزیده
شوند اگرچه مثل ریگ بیابان باشند و ما اینست بسم اللہ
الرحمن الرحیم سبحانک اللھم و بحمدک اثنی
علیک وما عسی ان یبلغ من ثنائی علیک ومجدک
مع قلة عملی وقصر ثنائی وانت الخالق وانا المخلوق
وانت الرازق وانا المرزوق وانت الرب وانا
المربوب وانت القوی وانا الضعیف الیک وانا
السائل وانت الغنی لا یزول ملکک ولا یبید
عزک ولا تموت وانا خلق اموت وازول وافنی
وانت الصمد الذی لا تطعم والفرد الواحد بغیر
شبیه والقائم بلا مدة والباقی الی غیر غایة
والمتوحد بالقدرة والغالب علی الامور بلا
زوال ولا فناء تعطی من تشاء کما تشاء المعبود بالعبودیة
المحمود بالنعم المرھوب بالنقم حی لا یموت صمد
لا تطعم وقیوم لا تنام وجبار لا تظلم ومحتجب لا تری

سَمِيْعٌ لَا تَشُكُّ بَصِيْرٌ لَا يَرْتَابُ غَنِيٌّ لَا يَحْتَاجُ عَالِمٌ
لَا تَجْهَلُ خَبِيْرٌ لَا تَذْهَلُ اِبْتَدَاْتَ الْمَجْدَ بِالْعِزِّ وَ
تَعَطَّفْتَ الْفَخْرَ بِالْكِبْرِيَاءِ وَتَجَلَّلْتَ الْبَهَاءَ بِالْمَهَابَةِ
وَالْجَمَالَ بِالنُّوْرِ وَاسْتَشْعَرْتَ الْعَظَمَةَ بِالسُّلْطَانِ الشَّامِخِ
وَالْعِزِّ الْبَاذِخِ وَالْمُلْكِ الظَّاهِرِ وَالشَّرَفِ الْقَاهِرِ
وَالْكَرَمِ الْفَاخِرِ وَالنُّوْرِ السَّاطِعِ وَالْاٰلَاءِ الْمُتَظَاهِرَةِ وَ
الْاَسْمَاءِ الْحُسْنٰى وَالنِّعَمِ السَّابِغَةِ وَالْمِنَنِ الْمُتَقَدِّمَةِ
وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ كُنْتَ اِذْ لَمْ يَكُنْ شَيْءٌ وَكَانَ
عَرْشُكَ عَلَى الْمَاءِ اِذْ لَا اَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا سَمَاءٌ
مَبْنِيَّةٌ وَلَا شَمْسٌ تُضِيْءُ وَلَا قَمَرٌ يَجْرِيْ وَلَا نَجْمٌ
يَسْرِيْ وَلَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ وَلَا سَحَابَةٌ مُنْشَاَةٌ وَلَا دُنْيَا
مَعْلُوْمَةٌ وَلَا اٰخِرَةٌ مَفْهُوْمَةٌ وَتَبْقٰى وَحْدَكَ كَمَا كُنْتَ
وَحْدَانًا عَلِمْتَ مَا كَانَ قَبْلَ اَنْ يَكُوْنَ وَحَفِظْتَ مَا كَانَ
قَبْلَ اَنْ يَكُوْنَ وَلَا مُنْتَهٰى لِنِعْمَتِكَ نَفَذَ عِلْمُكَ فِيْمَا تُرِيْدُ وَمَا تَشَاءُ
سُلْطَانُكَ فِيْمَا تُرِيْدُ وَفِيْمَا تَشَاءُ مِنْ تَبْدِيْلِ الْاَرْضِ بَعْدَ الْاَرْضِ
وَالسَّمٰوٰتِ وَمَا ذَرَاْتَ فِيْهِنَّ مِمَّا خَلَقْتَ وَبَرَاْتَ مِنْ شَيْءٍ
وَاَنْتَ تَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ

لَكَ اَنْتَ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ اللّٰهُ اللّٰهُ
اللّٰهُ الْحَلِيْمُ الْكَرِيْمُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ اللّٰهُ اللّٰهُ اللّٰهُ
بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عِزُّكَ عَزِيْزٌ وَجَارُكَ مَنِيْعٌ وَاَمْرُكَ
غَالِبٌ وَاَنْتَ مَلِكٌ قَاهِرٌ عَزِيْزٌ فَاخِرٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَلَوْتَ
فِي الْمَلَكُوْتِ وَاسْتَتَرْتَ بِالْجَبَرُوْتِ وَحَارَتْ اَبْصَارُ مَلٰئِكَةِ
الْمُقَرَّبِيْنَ وَذَهَلَتْ عُقُوْلُهُمْ فِيْ فِكْرِ عَظَمَتِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ تَرٰى
مِنْ لَحْظِ الْتِفَاعِكَ وَعُلُوِّ مَكَانِكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَمُنْتَهَى
الْاَرَضِيْنَ السُّفْلٰى مِنْ عِلْمِ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى وَالظُّلُمَاتِ الْهَوٰى
وَتَرٰى دَبِيْبَ الذَّرِّ فِي الثَّرٰى وَتَرٰى قَوَائِمَ النَّمْلِ عَلَى الصَّفَا وَتَسْمَعُ
خَفَقَانَ الطَّيْرِ فِي الْهَوٰى وَتَعْلَمُ تَقَلُّبَ السَّارِيْ فِي الْمَاءِ تُعْطِي
السَّائِلَ وَتَنْصُرُ الْمَظْلُوْمَ وَتُجِيْبُ الْمُضْطَرَّ تُؤْمِنُ الْخَائِفَ وَتَهْدِي
السَّبِيْلَ وَتَجْبُرُ الْكَبِيْرَ وَتُغْنِي الْفَقِيْرَ وَقَضَاؤُكَ فَصْلٌ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ
وَاَمْرُكَ جَزْمٌ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ وَمَشِيَّتُكَ عَزِيْمَةٌ وَقَوْلُكَ حَقٌّ
وَكَلَامُكَ نُوْرٌ وَطَاعَتُكَ نَجَاةٌ لَيْسَ لَكَ فِي الْخَلْقِ شَرِيْكٌ
وَلَوْ كَانَ لَكَ شَرِيْكٌ لَتَشَابَهَ عَلَيْنَا وَلَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَ
لَعَلَا عُلُوَّ الْكِبْرِ اَجَلَّ قَدْرُكَ عَنْ مُجَاوَرَةِ الشُّرَكَاءِ وَتَعَالَيْتَ عَنْ
مُخَالَطَةِ الْخُلَطَاءِ وَتَقَدَّسْتَ عَنْ مُلَامَسَةِ النِّسَاءِ فَلَا وَلَدَ لَكَ

وَلَا

وَبِحَقِّكَ الَّذِي وَصَفْتَ نَفْسَكَ فِي كِتَابِكَ الْمَكْنُوْنِ
الْمُطَهَّرِ الْمُنَزَّلِ الْبُرْهَانِ الْمُضِيءِ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى
مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ الْقُرَشِيِّ الزَّكِيِّ التَّقِيِّ النَّقِيِّ الْأَبْطَحِيِّ
الْمُضَرِيِّ الْهَاشِمِيِّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وَرَحِمَ وَكَرَّمَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ
اَللهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
فَلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ ذَلَّ كُلُّ عَزِيْزٍ لِعِزَّتِكَ وَصَغُرَتْ
كُلُّ عَظَمَةٍ لِعَظَمَتِكَ وَلَا يُفْزِعُكَ لَيْلٌ دَامِسٌ وَلَا قَلْبٌ
هَاجِسٌ وَلَا جَبَلٌ بَاذِخٌ وَلَا عُلُوٌّ شَامِخٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ
أَبْرَاجٍ وَلَا بِحَارٌ ذَاتُ أَمْوَاجٍ وَلَا حُجُبٌ ذَاتُ أَرْتَاجٍ
وَلَا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ وَلَا لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا ظُلَمٌ ذَاتُ أَدْعَاجٍ
وَلَا سَهْلٌ وَلَا جَبَلٌ وَلَا بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا شَجَرٌ وَلَا مَدَرٌ
وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْكَ شَيْءٌ وَلَا يَحُوْلُ دُوْنَكَ سِتْرٌ وَلَا يَفُوْتُكَ
شَيْءٌ اَلسِّرُّ عِنْدَكَ عَلَانِيَةٌ وَالْغَيْبُ عِنْدَكَ شَهَادَةٌ
تَعْلَمُ وَهْمَ الْقُلُوْبِ وَرَجْمَ الْغُيُوْبِ وَرَجْعَ الْأَلْسُنِ
وَخَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ وَأَنْتَ رَجَاؤُنَا
عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ وَغِيَاثُنَا عِنْدَ كُلِّ مَحْلٍ وَسَنَدُنَا فِي كُلِّ كَرِيْهَةٍ وَ

ناصرًا عند كلّ ظلمٍ و قوّتنا في كلّ ضعفٍ و بلاغنا في كلّ
عجزٍ كم من كريهةٍ و شدّةٍ ضعفت فيها القوّة و قلّت
فيها الحيلة اسلمنا فيها الرفيق و خذلنا
فيها الشفيق انزلتها بك يا ربّ و لم ترجُ غيرك ففرّجتها و
خفّفت ثقلها و كشفت غمرتها و كفيتنا ايّاها عمّن سواك
فلك الحمد لكم سائليك و انجح طالبك و عزّ جارك
و ربح متاجرك و جلّ ثناؤك و تقدّست اسماؤك
و علا ملكك و غلب امرك و لا اله غيرك اسألك
يا ربّ باسمائك المتعاليات المكرّمة المطهّرة المقدّسة
العزيزة و باسمائك العظيم الذي بعثت به موسى
حين قلت انّي انا الله في الدهر الباقي و بعالمك
الغيب و قدرتك على الخلق و باسمك الذي هو مكنون
حول كرسيّك و بكلماتك التامّات يا اعزّ مذكور
و اقدمه في العزّ و ادومه في الملك و الملكوت يا
رحيمًا بكلّ مسترحمٍ يا رؤوفًا بكلّ مسكينٍ و يا اقرب
مدعوٍّ و اسرعه اجابةً و يا مفرّجًا عن كلّ ملهوفٍ
و يا خير من طلب اليه الخير و اسرعه عطاءً

وَنَجَاحًا وَاَحْسَنَهٗ عَطْفًا وَتَفَضُّلًا يَا مَنْ حَفَّتِ
الْمَلٰئِكَةُ مِنْ نُوْرِهِ الْمُتَوَحِّدِ حَوْلَ كُرْسِيِّهٖ وَعَرْشِهٖ
صَافُّوْنَ مُسَبِّحُوْنَ طَائِفُوْنَ خَائِفُوْنَ مُذْعِنُوْنَ
يَا مَنْ تُشْتَكٰى اِلَيْهِ مِنْهُ وَيُرْغَبُ مِنْهُ اِلَيْهِ مَخَافَةَ
عَذَابِهٖ فِيْ سَهَرِ اللَّيَالِيْ يَا فَعَّالَ الْخَيْرِ وَلَا يَزَالُ
الْخَيْرُ فَعَالَهٗ يَا صَالِحَ خَلْقِهٖ يَوْمَ يَبْعَثُ خَلْقَهٗ وَ
عِبَادَهٗ بِالسَّاهِرَةِ فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُوْنَ يَا مَنْ
اِذَا هَمَّ لِشَيْءٍ اَمْضَاهُ يَا مَنْ قَوْلُهٗ فِعَالُهٗ يَا مَنْ يَفْعَلُ
مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهٗ يَا مَنْ
خَصَّ نَفْسَهٗ بِالْخُلْدِ وَالْبَقَاءِ وَكَتَبَ عَلٰى جَمِيْعِ خَلْقِهِ الْمَوْتَ
وَالْفَنَاءَ يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْاَرْحَامِ مَا يَشَاءُ يَا مَنْ
اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَاَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا لَا شَرِيْكَ
لَكَ فِي الْمُلْكِ وَلَا وَلِيَّ لَكَ مِنَ الذُّلِّ تَعَزَّزْتَ
بِالْجَبَرُوْتِ وَتَقَدَّسْتَ بِالْمَلَكُوْتِ وَاَنْتَ حَيٌّ لَا يَمُوْتُ
وَاَنْتَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ قَيُّوْمٌ لَا تَنَامُ قَاهِرٌ لَا يُغْلَبُ
وَلَا يُرَامُ ذُو الْبَاْسِ الَّذِيْ لَا يُسْتَضَامُ اَنْتَ
مَالِكُ الْمُلْكِ وَمُجْرِي الْفُلْكِ تُعْطِيْ مِنْ سَعَةٍ وَتَمْنَعُ

بِقُدْرَةٍ

بِقُدْرَةٍ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ تُوْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مَوْلَانَا وَسَيِّدِنَا رَسُوْلِكَ
مُحَمَّدٍ حَبِيْبِكَ الْخَالِصِ صَفِيِّكَ الْمُتَخَصِّصِ الَّذِيْ شَخَّصْتَهُ
بِالْحِبَاءِ وَالتَّفْوِيْضِ وَائْتَمَنْتَهُ عَلٰى وَحْيِكَ وَمَكْنُوْنِ سِرِّكَ
وَخَفِيِّ عِلْمِكَ وَفَضَّلْتَهُ عَلٰى مَنْ خَلَقْتَ وَقَرَّبْتَهُ
اِلَيْكَ وَاخْتَرْتَهُ مِنْ بَرِيَّتِكَ الْبَشِيْرِ النَّذِيْرِ السِّرَاجِ
الْمُنِيْرِ الَّذِيْ اَيَّدْتَهُ بِسُلْطَانِكَ وَاسْتَخْلَصْتَهُ
لِنَفْسِكَ وَعَلٰى اَخِيْهِ وَوَصِيِّهِ وَصِهْرِهِ وَوَارِثِهِ
وَالْخَلِيْفَةِ اِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهِ فِيْ خَلْقِكَ وَاَرْضِكَ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيِّ ابْنِ اَبِيْ طَالِبٍ وَعَلٰى
ابْنَتِهِ الْكَرِيْمَةِ الْفَاضِلَةِ الطَّاهِرَةِ الزَّاهِرَةِ
الْغَرَّاءِ فَاطِمَةَ وَعَلٰى وَلَدَيْهِمَا الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ
شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْفَاضِلَيْنِ الرَّاجِحَيْنِ
الْبَاكِيَيْنِ وَعَلٰى عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ

وَسَيِّدِهِمْ ذِي الثَّفِنَاتِ وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَجَعْفَرِ
ابْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَعَلِيِّ بْنِ
مُوسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
الْهَادِي وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْعَسْكَرِيِّ وَالْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ
وَالْقَائِمِ فِي أَمْرِكَ بِمَا يُرْضِيكَ وَالْحُجَّةِ عَلَى خَلْقِكَ وَالْخَلِيفَةِ لَكَ
عَلَى عِبَادِكَ الْمَهْدِيِّ بْنِ الْمَهْدِيِّينَ الْمُرْشِدِينَ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ صَلَوٰةً تَامَّةً عَامَّةً دَائِمَةً نَامِيَةً بَاقِيَةً شَامِلَةً
مُتَوَاصِلَةً وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَتَرْحَمَنَا وَتُفَرِّجَ عَنَّا
كَرْبَنَا وَهَمَّنَا وَغَمَّنَا اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ وَلَا أَسْأَلُ
غَيْرَكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَا أَرْغَبُ إِلَى سِوَاكَ وَأَسْئَلُكَ بِجَمِيعِ مَسَائِلِكَ
وَأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَأَدْعُوكَ وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
بِأَحَبِّ أَسْمَائِكَ إِلَيْكَ وَأَحْظَاهَا عِنْدَكَ وَبِكُلِّ ذِي
حَظٍّ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَرْزُقَنِيَ الشُّكْرَ عِنْدَ النَّعْمَاءِ وَالصَّبْرَ عِنْدَ الْبَلَاءِ
وَالنَّصْرَ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَأَنْ تُعْطِيَنِي خَيْرَ السَّفَرِ وَالْحَضَرِ
وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ وَخَيْرَ مَا سَبَقَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ
وَخَيْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي حُسْنَ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَارْزُقْنِي خُشُوعَ الْخَاشِعِينَ وَعَمَلَ
الصَّالِحِينَ وَصَبْرَ الصَّابِرِينَ وَاَجْرَ الْمُحْسِنِينَ وَسَعَادَةَ
الْمُتَّقِينَ وَقَبُولَ الْفَائِزِينَ وَحُسْنَ عِبَادَةِ الْعَابِدِينَ وَ
تَوْبَةَ التَّائِبِينَ وَاِجَابَةَ الْمُخْلِصِينَ وَيَقِينَ الصِّدِّيقِينَ
وَاَلْبِسْنِي مَحَبَّتَكَ وَاَلْهِمْنِي خَشْيَتَكَ ذٰلِكَ وَاتِّبَاعَ اَمْرِكَ
وَطَاعَتَكَ وَنَجِّنِي مِنْ سَخَطِكَ وَاجْعَلْ لِي اِلٰى كُلِّ خَيْرٍ
سَبِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَلَا لِلسُّلْطَانِ
وَاكْفِنِي شَرَّهُمَا وَشَرَّ ذٰلِكَ كُلِّهٖ وَعَلَانِيَتِهٖ وَسِرِّهٖ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي
الْاِسْتِعْدَادَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَاكْتِسَابَ الْخَيْرِ قَبْلَ الْفَوْتِ
حَتّٰى تَجْعَلَ ذٰلِكَ عُدَّةً فِي آخِرَتِي وَاُنْسًا لِي فِي وَحْشَتِي
يَا وَلِيَّ نِعْمَتِي اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَتَجَاوَزْ عَنْ زَلَّتِي وَ
اَقِلْنِي عَثْرَتِي وَفَرِّجْ عَنِّي كَرْبِي وَاَبْرِدْ اِجَابَتِكَ
حَرَّ غُلَّتِي وَاقْضِ لِي حَاجَتِي وَسُدَّ بِعِنَايَتِكَ فَاقَتِي وَاَغْنِنِي
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَحْسِنْ مَعُونَتِي وَارْحَمْ فِي الدُّنْيَا
غُرْبَتِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ صَرْعَتِي وَفِي الْقُبُورِ وَحْشَتِي
وَبَيْنَ اَطْبَاقِ الثَّرٰى وَحْدَتِي وَلَقِّنِّي عِنْدَ الْمَسْئَلَةِ
حُجَّتِي وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَلَا تُؤَاخِذْنِي عَلٰى زَلَّتِي وَطَيِّبْ

لي مضجعي وهنئني معيشتي يا صاحبي الشفيق ويا سيدي
الرفيق ويا مونسي في كل طريق ويا مخرجي من حلق المضيق
يا غياث المستغيثين ويا مفرج كرب المكروبين ويا
حبيب التائبين يا قرة عين العابدين يا ناصر اوليائه
المتقين يا مونس احبائه المستوحشين يا مالك يوم الدين
يا رب العلمين يا اله الاولين والاخرين بك اعتصمت
وبك وثقت وعليك توكلت واليك انبت وبك
انتصرت وبك احتجزت واليك هربت فصل على
محمد وال محمد واعطني الخير فيما اعطيت واهدني
فيمن هديت وعافني فيمن عافيت واكفني فيمن كفلت
وقني شر ما قضيت انك تقضي ولا يقضى عليك
لا مانع لما اعطيت ولا مضل لمن هديت ولا مذل
لمن واليت ولا ناصر لمن عاديت ولا ملجا ولا ملتجا
منك الا اليك فوضت امري اليك ارزقني الغنيمة
من كل بر والسلامة من كل ذنب يا سامع كل صوت
يا محيي كل نفس بعد الموت يا من لا يخاف الفوت
صل على محمد واله واجلب لي الرزق جلبا فاني

لا استطيع له طلباً ولا اتعرّض بالطلب وجهي ولا اعرّض لرزقي ولا تحبس عنّي اجابتي ولا توقف مسئلتي ولا تُطل حيرتي وشفّع ولايتي ووسيلتي محمّداً نبيّك وصفيّك وخاصّتك وخالصتك ورسولك النذير المنذر الطيّب الطاهر واخيه امير المؤمنين وقائد المؤمنين الى جنّات النعيم وبفاطمة الكريمة الزهراء الطاهرة والائمّة من ذرّيّتهم الطاهرين الاخيار صلّ عليهم اجمعين وارزقني رزقاً واسعاً وانت خير الرازقين فقد قدّمت وسيلتي بهم اليك وتوجّهت اليك يا برّ يا رؤف يا رحيم يا الله يا الله يا ذا المعارج فانّك ترزق من تشاء بغير حساب اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وارحمنا واعتقنا من النار واختم لنا بخير انّك على كلّ شيء قدير آمين آمين ربّ العالمين

فصل سیوم در بیان بعضی از مناجاتها

مناجات منقول از امیر المومنین ع قطب راوندی در کتاب انوار العقول آورده

لك الحمد يا ذا الجود والمجد والعلى ... تباركت تعطي من تشاء وتمنع

الٰهي وخلّاقي وحرزي وموئلي ... اليك لدى الاعسار واليسر افزع

إلهي لئن أعطيت نفسي سؤلها … فها أنا في روض الندامة أرتع

إلهي لئن جلت وجمت خطيئتي … فعفوك عن ذنبي أجل وأوسع

إلهي ترى حالي وفقري وفاقتي … وأنت مناجاتي الخفية تسمع

إلهي فلا تقطع رجائي ولا تزغ … فؤادي فلي في سيب جودك مطمع

إلهي أجرني من عذابك إنني … أسير ذليل خائف لك أخضع

إلهي فآنسني بتلقين حجتي … إذا كان لي في القبر مثوى ومضجع

إلهي لئن عذبتني ألف حجة … فحبل رجائي منك لا يتقطع

إلهي أذقني طعم عفوك يوم لا … بنون ولا مال هنالك ينفع

إلهي إذا لم ترعني كنت ضائعا … وإن كنت ترعاني فلست أضيع

إلهي إذا لم تعف عن غير محسن … فمن لمسيء بالهوى يتمتع

إلهي لئن فرطت في طلب التقى … فها أنا إثر العفو أقفو وأتبع

إلهي ذنوبي بذت الطود واعتلت … وصفحك من ذنبي أجل وأرفع

إلهي لئن أخطأت جهلا فطالما … رجوتك حتى قيل ما هو يجزع

إلهي لئن ينجي ذكر طولك لوعتي … وذكر الخطايا العين مني يدمع

إلهي أقلني عثرتي وامح حوبتي … فإني مقر خائف متضرع

إلهي أنلني منك روحا وراحة … فلست سوى أبواب فضلك أقرع

إلهي لئن أقصيتني أو أهنتني … فمن ذا الذي أرجو ومن ذا يشفع

إلهي لئن خيبتني أو طردتني	فما حيلتي يا رب أم كيف أصنع
إلهي حليف الحب في الليل ساهر	يناجي ويدعو والمغفل يهجع
فكلهم يرجو نوالك راجيا	لرحمتك العظمى وفي الخلد يطمع
إلهي يمنيني رجائي سلامة	وقبح خطيئاتي علي يشنع
إلهي فإن تعفو فعفوك منقذي	وإلا فبالذنب المدمر أصرع
إلهي بحق الهاشمي وآله	وحرمة أبرارهم لك خشع
إلهي فانشرني على دين أحمد	منيبا تقيا قانتا لك أخضع
فلا تحرمني يا إلهي وسيدي	شفاعته الكبرى فذاك المشفع
وصل عليه ما دعاك موحد	وناجاك أخيار ببابك ركع

مناجات دیگر حضرت امیر المومنین قطب راوندی در کتاب مذکور از یحیی بن عمر بن نوبه آورده که حضرت امام جعفر صادق بمن فرمودند که آیا دلالت کنم ترا بر ذخیره بزرگ و گنج فاخر و عمده افعال ائمه که رہنماء سیر مخلصان اند و بر ذخیره ائمه طاهرین در واقعات نازلات و دعوات ایشان در مهمات و قسم بخدا که دعا نکرد باین دعا بحلس مگر آنکه رسید بآن اراده خود و فیروز شد بحاجت خود عرض کردم که چه چیز است ای سید من فرمودند صحیفه ایست که میگردانند از ائمه علیهم السلام و وصیت میکنند بآن یکدیگر را و از ما است هر که بیاموزد آنرا بدشمنان ما و هر که مخفی دارد آنرا از دوستان ما

واین دعا بر حروف معجم است پس بخوان آنرا چون مبتلا باشی و طاقت آن نداشته باشی یا بترسی از چیزی که قدرت بر دفع آن نداری بدرستیکه تو ظفر می یابی و بمراد خود خواهی رسید بآرزوی خود که خدای تعالی اجابت میکند کسی را که دعا می کند باین دعا و بی بهره نمی گرداند بهترین دعای حضرت امیر المومنین ع مرویست که هر که این قصیده را چهل روز متواتر بخواند مستجاب میشود دعای او و حاصل میشود مراد او و ایمن میماند از شر سلطان جور کننده و شر جن و انس و از هر چه که زنهار خواسته شود از آن در دنیا و آخرت اینست مناجات

يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ	وَيَا رَافِعَ السَّمَاءِ
وَيَا دَائِمَ الْبَقَاءِ	وَيَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ
لِذِي الْفَاقَةِ الْعَدِيمِ	
يَا عَالِمَ الْغُيُوبِ	وَيَا غَافِرَ الذُّنُوبِ
وَيَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ	وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ
عَنِ الْمُرْهَقِ الْكَظِيمِ	
يَا فَائِقَ الصِّفَاتِ	وَيَا مُخْرِجَ النَّبَاتِ
وَيَا جَامِعَ الشَّتَاتِ	وَيَا مُنْشِئَ الرُّفَاتِ
مِنَ الْأَعْظُمِ الرَّمِيمِ	

يَا مُنْزِلَ الْغِيَاثِ	مِنَ اللُّجَجِ الْحَثَاثِ
عَلَى الْحُزْنِ وَالدِّمَاثِ	إِلَى الْجُوعِ الْغِرَاثِ

مِنَ الْهَرَمِ السَّرُوْمِ

يَا خَالِقَ الْبُرُوْجِ	سَمَاءً بِلَا فُرُوْجِ
مَعَ اللَّيْلِ ذِي الْوُلُوْجِ	عَلَى الضَّوْءِ ذِي الْبُلُوْجِ

يُغْشِي سَنَا النُّجُوْمِ

يَا فَالِقَ الصَّبَاحِ	وَيَا فَاتِحَ النَّجَاحِ
وَيَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ	يَجُوْلَنْ فِي النَّوَاحِ

مِنْ كُثْبَانٍ بِالْغُيُوْمِ

يَا مُرْسِيَ الرَّوَاسِخِ	أَوْتَادُهَا الشَّوَامِخِ
فِي أَرْضِهِ السَّوَائِخِ	أَطْوَادُهَا الْبَوَاذِخِ

مِنْ صَنْعَةِ الْقَدِيْمِ

يَا هَادِيَ الرَّشَادِ	وَيَا مُلْهِمَ السَّدَادِ
وَيَا رَازِقَ الْعِبَادِ	وَيَا مُحْيِيَ الْبِلَادِ

وَيَا فَارِجَ الْهُمُوْمِ

يَا مَنْ بِهِ أَعُوْذُ	وَيَا مَنْ بِهِ أَلُوْذُ
وَمَنْ حُكْمُهُ نُفُوْذُ	فَمَا عَنْهُ لِي شُذُوْذُ

تبارکت من حلیم

یا مطلق الاسیر — ویا جابر الکسیر

ویا مغنی الفقیر — ویا غاذی الصغیر

ویا شافی السقیم

یا من بہ اعتزاز — ویا من بہ احتراز

من الذل و المخاز — و الآفات والمزاز

آعذنی من الغموم

ومن الجنۃ و انس — لذکر المعاد منس

وللقلب عنہ مقس — و من شر غی نفس

و شیطانہا الرجیم

یا منزل المعاش — علی الناس والمواش

والافراخ فی العشاش — من الطعم والریاش

تقدست من علیم

یا مالک النواصی — من طالع و عاصی

فما عنک من مناص — لعبد و لا خلاص

لماض و لا مقیم

یاحین مستعاض — لمحض الیقین راض

لِمَا هُوَ عَلَيْهِ قَاضٍ	مِنْ اَحْكَامِهِ الْمَوَاضِي

تَعَالَيْتَ مِنْ حَكِيْمٍ

يَا مَنْ بِنَا مُحِيْطٌ	وَعَنَّا الْاَذَى يُمِيْطُ
وَمَنْ مُلْكُهُ بَسِيْطٌ	وَمَنْ عَدْلُهُ الْقَسِيْطُ

عَلَى الْبِرِّ وَالْاَثِيْمِ

يَا رَائِيَ اللُّحُوْظِ	يَا قَاسِمَ الْحُظُوْظِ
يَا سَامِعَ اللُّفُوْظِ	بِاِحْصَائِهِ الْحَفِيْظِ

بِعَدْلٍ مِنَ الْقُسُوْمِ

يَا مَنْ هُوَ السَّمِيْعُ	وَمَنْ عَرْشُهُ الرَّفِيْعُ
وَمَنْ خَلْقُهُ الْبَدَايِعُ	وَمَنْ جَارُهُ الْمَنِيْعُ

مِنَ الظَّالِمِ الْغَشُوْمِ

يَا مَنْ حَبَا وَاَسْبَغَ	بِمَا قَدْ حَبَا وَسَوَّغَ
يَا مَنْ كَفٰى وَبَلَّغَ	بِمَا قَدْ كَفٰى وَاَفْرَغَ

مِنْ مَنِّهِ الْعَظِيْمِ

يَا مَلْجَا الضَّعِيْفِ	وَيَا مَفْزَعَ اللَّهِيْفِ
تَبَارَكْتَ مِنْ لَطِيْفٍ	رَحِيْمٍ بِنَا رَؤُفٍ

خَبِيْرٍ بِنَا كَرِيْمٍ

يَا مَنْ قَضَى بِحَقٍّ — عَلَى نَفْسِ كُلِّ خَلْقٍ
وَفَاةً بِكُلِّ اُفُقٍ — فَمَا يَنْفَعُ التَّوَقِّي
مِنَ الْمَوْتِ وَالْحُتُوْمِ

تَرَانِي وَلَا اَرَاكَ — وَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ
تُقَرِّبُنِي اِلَى هُدَاكَ — وَلَا تُغْشِنِي رَدَاكَ
بِتَوْفِيْقِكَ الْعَصُوْمِ

يَا مَعْدِنَ الْجَلَالِ — وَذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ
وَذَا الْكَبِدِ وَالْمِحَالِ — وَذَا الْمَجْدِ وَالْفِعَالِ
تَعَالَيْتَ مِنْ حَكِيْمٍ

اَجِرْنِي مِنَ الْجَحِيْمِ — وَمِنْ هَوْلِهَا الْعَظِيْمِ
وَمِنْ عَيْشِهَا الذَّمِيْمِ — وَمِنْ حَرِّهَا الْمُقِيْمِ
وَمِنْ مَائِهَا الْحَمِيْمِ

وَاَصْحِبْنِي الْقُرْاٰنَ — وَسَكِّنِّي الْجِنَانَ
وَزَوِّجْنِي الْحِسَانَ — وَنَالِ لِيَ الْاَمَانَ
اِلَى جَنَّةِ النَّعِيْمِ

اِلَى نِعْمَةٍ وَلَهْوٍ
بِغَيْرِ اِسْتِمَاعِ لَغْوٍ ه

وَلَا بِادِّكَارِ شَجْوٍ وَلَا بِاعْتِدَادِ مُثْكِلٍ
سَقِيمٍ وَلَا كَلِيمٍ

إِلَى الْمَنْظَرِ السَّرِيِّ الَّذِي لَا لُغُوبَ فِيهِ
وَطُوبَى لِعَامِرِيهِ هَنِيئاً لِسَاكِنِيهِ
لِذِي الْمَدْخَلِ الْكَرِيمِ

إِلَى مَنْزِلٍ تَعَالَى بِالْحُسْنِ قَدْ تَوَالَى
بِالنُّورِ قَدْ تَلَالَا تَلْقَى بِهِ الْجَلَالَا
مِنَ السَّيِّدِ الرَّحِيمِ

إِلَى الْمَفْرَشِ الْوَطِيِّ إِلَى الْمَلْبَسِ الْبَهِيِّ
إِلَى الْمَطْعَمِ الشَّهِيِّ إِلَى الْمَشْرَبِ الْهَنِيِّ
مِنَ السَّلْسَلِ الْخَتِيمِ

فَيَا مَنْ هُوَ أَجَلُّ مِمَّا وَصَفْتُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُحْرِمْنَا شَيْئاً مِمَّا سَأَلْنَاكَ وَزِدْنَا مِنْ فَيْضِكَ بِفَضْلِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مناجات دیگر ابو الفضل شاذان در کتاب مناقب آورده که گفت بودند حضرت صادق ع در مقام ابراهیم پس آمد مرد پیرے که گذشته بود عمر او در معصیت و نظر بجانب آنحضرت کرد و گفت که

نیکو شفاعت کننده ایست مختے نزد خدا از برای گناهکاران و پردهٔ کعبه را گرفت و این ابیات را خواند

بِحَقِّ جَلَالِ وَجْهِكَ يَا وَلِيِّي	بِحَقِّ الْهَاشِمِيِّ الْأَبْطَحِيِّ
بِحَقِّ الذِّكْرِ إِذْ يُوحَى إِلَيْهِ	بِحَقِّ وَصِيِّهِ الْبَطَلِ الْكَمِيِّ
بِحَقِّ الطَّاهِرِينَ ابْنَيْ عَلِيٍّ	وَأُمِّهِمَا ابْنَةِ الْبَرِّ الذَّكِيِّ
بِحَقِّ أَئِمَّةٍ سَلَفُوا جَمِيعًا	عَلَى مِنْهَاجِ جَدِّهِمُ النَّبِيِّ
بِحَقِّ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ إِلَّا	غَفَرْتَ خَطِيئَةَ الْعَبْدِ الْمُسِيِّ

پس هاتفی گفت که ای شیخ بوده است گناهان او عظیم ولیکن بخشیدم جمیع گناهان ترا بحرمت شفیعان تو پس اگر میخواستی آمرزش گناهان اهل زمین را هر آئینه می آمرزیدم آنرا سوای گناهان پی کننده ناقهٔ صالح و کشندگان پیغمبران و ائمه علیهم السلام مناجات حضرت امام زین العابدین کفعمی در کتاب بلد الامین آورده اِلٰهِي كَيْفَ أَدْعُوكَ وَأَنَا عَبْدُكَ وَكَيْفَ أَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَأَنْتَ أَنْتَ اِلٰهِي إِذَا لَمْ أَسْأَلْكَ فَتُعْطِيَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِيَنِي اِلٰهِي إِذَا لَمْ أَدْعُكَ فَتَسْتَجِيبَ لِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَسْتَجِيبُ لِي اِلٰهِي إِذَا لَمْ أَتَضَرَّعْ إِلَيْكَ فَتَرْحَمَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي أَتَضَرَّعُ إِلَيْهِ فَيَرْحَمُنِي

اِلٰهِي فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسٰى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ نَجَّيْتَهُ

اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهٖ وَ اَنْ تُنْجِيَنِي مِمَّا

اَنَا فِيْهِ وَ تُفَرِّجَ عَنِّي فَرَجًا عَاجِلًا غَيْرَ اٰجِلٍ بِفَضْلِكَ

وَ رَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مناجات دیگر

حضرت امام زین العابدین سید ابن طاوس در کتاب تتمات و مهمات آورده

آهِ وَا نَفْسَاهُ كَيْفَ لِي بِمُعَالَجَةِ الْاَغْلَالِ غَدًا آهِ وَا نَفْسَاهُ

مِمَّا حَمَلَتْنِي عَلَيْهِ جَوَارِحِي مِنَ الْبَلَايَا آهِ وَا نَفْسَاهُ

كُلَّمَا حَدَّثَتْ لِي تَوْبَةٌ عَرَضَتْ لِي مَعْصِيَةٌ

اُخْرٰى آهِ وَا نَفْسَاهُ اَقْبَلْتُ عَلٰى نَفْسِي بَعْدَ مَا قَسٰى

آهِ وَا نَفْسَاهُ مِنْ قَسَاوَةِ قَلْبِي كَاَنَّهُ حَجَرٌ بَلْ هُوَ

اَقْسٰى آهِ وَا نَفْسَاهُ اِنْ قُضِيَتِ الْحَوَائِجُ وَ حَاجَتِي

لَمْ تُقْضَ آهِ وَا نَفْسَاهُ اِنْ غُفِرَتْ ذُنُوبُ الْمُجْرِمِينَ

وَ اُخِذَ لِي رَبِّي بِذُنُوبِي بَيْنَ الْمَلَاءِ آهِ وَا نَفْسَاهُ

مِنَ الْكِتَابِ وَ مَا اَحْصٰى وَ مِنَ الْقَلَمِ وَ مَا جَرٰى

آهِ وَا نَفْسَاهُ مِنْ مَوْقِفِي بَيْنَ يَدَيِ الرَّحْمٰنِ غَدًا

آهِ وَا نَفْسَاهُ مِنْ يَوْمٍ تَشْغَلُ فِيْهِ عَنِ الْاُمَّهَاتِ

وَ الْاٰبَاءِ آهِ وَا نَفْسَاهُ مِنْ اَحْوَالِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَ

وَشُدَّ يَدَيَّ آهِ وَانَفْسَاهُ لَوْ كَانَ هٰؤُلَاءِ وَاحِدًا لَكَفَى آهِ وَانَفْسَاهُ
مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفَى وَدُخَانُهَا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ
تُحْرِقُ الْجُلُودَ وَتُنْضِجُ الْكُلَى آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ يَحْمِيهَا لَا يَبْلَى
آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ لَا يُعَادُ فِيهَا الْمَرْضَى وَلَا يُقْبَلُ فِيهَا الرُّشَى
وَلَا يُرْحَمُ فِيهَا الْأَشْقِيَاءُ آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ وَقُودُهَا الْحِجَارَةُ
وَالرِّجَالُ وَالنِّسَاءُ آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ يَطُولُ فِيهَا مُكْثُ
الْأَشْقِيَاءِ آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ مَلَائِكَةٍ تَشْهَدُ عَلَيَّ غَدًا آهِ
وَانَفْسَاهُ مِنْ نَارٍ تَتَوَقَّدُ لَا تُطْفَى آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ يَوْمٍ تَزِلُّ
فِيهِ قَدَمٌ وَتَثْبُتُ فِيهِ أُخْرَى آهِ وَانَفْسَاهُ مِنْ دَارٍ بَكَى
أَهْلُهَا بَدَلَ الدُّمُوعِ دَمًا آهِ وَانَفْسَاهُ إِنْ حُرِمْتُ رَحْمَةَ
رَحْمَةِ رَبِّي عَلَيَّ غَدًا آهِ وَانَفْسَاهُ إِنْ كُنْتُ مَمْقُوتًا فِي أَهْلِ السَّمَاءِ آهِ
وَانَفْسَاهُ إِنْ كَانَتْ جَهَنَّمُ هِيَ الْمَقِيلَ وَالْمَثْوَى آهِ وَانَفْسَاهُ لَا بُدَّ مِنَ الْمَوْتِ
وَوَحْشَةِ الْقَبْرِ وَالْبِلَى آهِ وَانَفْسَاهُ حِيلَ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى آهِ وَا
حُزْنَاهُ مِنْ تَجَرُّعِ الصَّدِيدِ وَضَرْبِ الْمَقَامِعِ غَدًا آهِ وَاحُزْنَاهُ أَنَا الَّذِي
أَطَعْتُكَ يَا سَيِّدِي صَبَاحًا وَنَقَضْتُ الْعَهْدَ مَسَاءً آهِ وَاحُزْنَاهُ مِنْ
كِتَابٍ لَا يُغَادِرُ وَلَا يُمْحَى آهِ وَاحُزْنَاهُ كُلَّمَا طَلَبْتُ التَّوَّابِينَ وَقَفْتُ مَعَ الْأَشْقِيَاءِ
آهِ وَاحُزْنَاهُ كَمْ عَاهَدْتُ رَبِّي فَلَمْ يَجِدْ عِنْدِي صِدْقًا وَلَا وَفَاءً

آه واحزناه اذا عرضت على الرحمٰن غدًا آه واحزناه [illegible]
من ليس باهلٍ ان يعصٰى آه واحزناه عصيت ربي
وانا اعلم انه مطلعٌ يرٰى آه واحزناه عصيت من
ليس اعرف منه الا الحسنٰى آه واحزناه استترت
بعملي من الخلائق وبارزت ربي بذنوب الخطايا
عند المولٰى آه واحزناه استترت بعملي وبارزت
ربي بالعيوب والخطايا آه واحزناه ليتني لم اكُ
شيئًا ابدًا آه واحزناه من ملائكةٍ غلاظٍ شدادٍ
لا يرحمون من شكٰى وبكٰى آه واسوأتاه من ربٍّ
شديد القوٰى آه واحزناه انا جليس من ناح على
نفسه وبكٰى آه واحزناه ما ابعد السفر واقلّ
الزاد غدًا آه واحزناه انا المنقول الى عسكر
الموتٰى آه واحزناه اين المفرّ من ذنوبٍ غدًا آه
واحزناه تشهد عليّ ملائكة السماء آه واحزناه
ان طردت عن حوض محمدٍ المصطفٰى آه وانفساه
اذا اضحى التراب لي فراشًا ووطاءً آه وانفساه اذا
اسلموني الى منكرٍ ونكيرٍ في القبر غدًا آه وانفساه

أسلمني الأحباء والأخلاء آه وا
نفساه إذا أكلت الديدان محاسني
واللحم وتصرمت الأعضاء آه وانفساه
من ظلمة القبر ووحشة
البلى آه وانفساه إن حرمت الحور العين
في جنة المأوى آه وانفساه إن خرست
وحشرت يوم القيمة أعمى وهويت في
النار مع من هوى آه وانفساه إن سحبني الملائكة
على حر وجهي غدا آه وانفساه إذا انقطع
ذكري ونسيني أهل الدنيا آه وانفساه إن
لم يرض عني ربي غدا آه واخطيئتاه تركتني
خطيئتي كالطير ليس له مأوى آه واخطيئتاه
تركتني خطيئتي كالحية في المعلى آه واخطيئتاه
تركتني خطيئتي كالسقيم ليس له شفاء
آه واخطيئتاه تركتني خطيئتي في طول
حزن وبكاء آه واخطيئتاه أبعدتني خطيئتي
عن أهل التقوى آه واخطيئتاه يبلى جسمي

وخطيئتي جديدة لا تبلى آه واخطيئتاه من كانت له خطيئة
فليبك قبل أن لا ينفع البكاء آه واخطيئتاه تركتني خطيئتي مغموماً
في دار الدنيا آه واخطيئتاه أوقعتني خطيئتي فيما كنت
أخاف وأخشى آه واخطيئتاه حالت خطيئتي بين الأمهات
والآباء آه واخطيئتاه مثل خطيئتي لا يقاس في الخطايا
آه واخطيئتاه عمري زاد ذنبي ونمى آه واخطيئتاه كلما
زاد كيف تقلني الأرض كيف تظلني السماء آه واخطيئتاه
على أي حال ألقى ربي غداً آه واخطيئتاه أخلق وجهي ذل
الخطايا يا رباه أنا صاحب الخطيئة والجناية العظمى يا رباه ارحم من تجرّ عليك
وافترى يا رباه ارحم من لم يراقبك إذ خلا يا رباه أنا صاحب
الذنوب والخطايا يا رباه ارحم من عاد في الذنوب مرة بعد أخرى يا رباه
أعوذ بك من نار حرها لا يطفى ودخانها لا ينقطع أبداً يا رباه نجنا من
العذاب الذي لا يفنى يا رباه نجنا من الأهوال غداً يا رباه لا تذقنا
القطران بعد فراق الدنيا يا رباه إليك الشكوى وإليك المشتكى يا رباه
أدخلنا جنة لا نجوع فيها ولا نعرى يا رباه اسقنا العسل المصفى يا رباه
إليك أتوجه بمحمد المصطفى يا رباه قد استوجبت العقوبة العظمى يا
رباه ارحمني إذا ذهبت في ملابس الموتى يا رباه ارحمني إذا نزلت وحداً إلى الأزال

[illegible] لا أوْلى يا ربّاه أنا الّذي بعظم [illegible] يا ربّاه لا أدري

أمْ غَفَرتَ ذُنوبي أمْ لا يا ربّاه أسْقِنا شَربةً لا نظمأ بعدها أبداً

يا ربّاه يا أكرم من تجاوز وعفا يا ربّاه ارحم من أرخى

السُتورَ على الخطايا يا ربّاه ارحم من صلّى جوف الليل

وبكى يا ربّاه ارحم من لم يزل يعصيك صغيراً وكبيراً

مُنذُ كنّا يا ربّاه صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ في الآخرة والأولى

يا ربّاه لا تحرمنا شفاعته غداً يا ربّاه صلّ على الملائكة و

السُعداء والأنبياء والشُهداء والحمد لله ربّ العالمين

مناجات از سید علامه علی ابن موسی ابن طاوس قدس

الله سره اللهمّ إذا أن استدعائك لروحي

أن تقدم عليك فإنّي من الآن قد جعلتها

مُستجيرةً بك وضيفاً لك وهاربةً منك إليك

وقد أمرت بأمان المُستجير وإكرام الضيف

الفقير والتعطّف على الهارب الأسير فاجعل

روحي في جملة الآمنين المستجيرين والضيوف

المُكرمين والأبرار المرحومين مناجات

دیگر ابن فهد ره در عدة الداعی از ائمه آورده و آن اینست

یا من یری ما فی الضمیر ویسمع	انت المعد لکل ما یتوقع
یا من یرجی للشدائد کلها	یا من الیه المشتکی والمفزع
یا من خزائن ملکه فی قول کن	امنن فان الخیر عندک اجمع
ما لی سوی فقری الیک وسیلة	فبالافتقار الیک فقری ادفع
ما لی سوی قرعی لبابک حیلة	ولئن رددت فای باب اقرع
ومن الذی ادعو واهتف باسمه	ان کان فضلک عن فقیرک یمنع
حاشا لجودک ان تقنط عاصیا	الفضل اجزل والمواهب اوسع

مناجات جناب سید الساجدین علیه السلام بدرگاه قاضی الحاجات

ذنوبی مثل اعداد الرمال	فهب لی توبة یا ذا الجلال
شبابی کالتراب فی البراری	وشیبی قد تاذن بارتحال
وعمری کل یوم فی انتقاص	وذنبی زائد کیف احتمالی
وما ادری احالی بعد موت	نعیم او نکال فی النکال
وما لی غیر عفوک من ملاذ	فاصلح لی بحسن العفو حالی
وما ان یرجع المملوک الا	الی مولاه یا مولی الموالی

مناجات دیگر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام

الم تسمع بفضلک یا منائی	دعاء من ضعیف مبتلائی
غریقا فی بحور الغم حزنا	اسیرا بالذنوب وبالخطائی

تنادی بالتضرع کل یوم	محلا بالتبتل والدعاء
لقد ضاقت علی الارض طرا	واهل الارض ما عرفوا دوائی
فخذ بیدی فانی مستجیر	بعفوک یا عظیم ویا رجائی
اتیتک باکیا فارحم بکائی	حیائی منک اکثر من خطائی
سابکی حسرۃ دمعی وابکی	اذا لم یبق من دمعی دمائی
جزائی ان تعذبنی ولکن	اعوذ بحسن عفوک من جزائی
ولی هم وانت مزیل همی	ولی داء وانت دواء دائی
وایقظنی الرجاء فقلت لا لا	رجائی تحقق لی رجائی
تفضل سیدی بالعفو عنی	فانی من بلاء فی بلائی

منی

باب نهم

در بیان ادعیه انبیا و ائمه ع و اسم اعظم و اسمائی حسنی و بعضی از اذکار و ثواب تلاوت قرآن مجید و دعای که در وقت تلاوت قرآن و بعد ختم قرآن باید خواند و ثواب خواندن سورها و بعضی از آیات و بیان دعا و نماز و دوا برای حفظ قرآن و دعا برای مطالعه و درین پنج فصل

فصل اول - در بیان ادعیه انبیا و ائمه ع

فصل دویم - در بیان اسم اعظم و اسمائے حسنی و بعضی از اذکار

فصل سویم - در بیان ثواب تلاوت قرآن مجید و دعاهائے که در وقت تلاوت قرآن و بعد ختم قرآن باید خواند

فصل چهارم - در بیان ثواب خواندن سورہا -

فصل

فصل پنجم در بیان بعضے از آیات و بیان دعا و نماز و دوا از براے حفظ قرآن مجید و دعا براے مطالعہ

فصل اوّل

در بیان ادعیہ انبیا و ائمہ علیہم السلام

کفعمی در مصباح آوردہ کہ مروی است کہ خواند جناب آدم ع بسوی رکن یمانی دو رکعت نماز بعد از آن خواند این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ اِیْمَانًا تُبَاشِرُ بِهٖ قَلْبِیْ وَیَقِیْنًا صَادِقًا حَتّٰی اَعْلَمَ اَنَّهٗ لَنْ یُّصِیْبَنِیْ اِلَّا مَا كَتَبْتَ لِیْ وَرَضِّنِیْ مِنَ الْعَیْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِیْ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ۔ دعای آدم ع سید ابن طاؤس رہ در کتاب مہج الدعوات از حضرت امام جعفر صادق ع آوردہ کہ دعا کرد باین دعا جناب آدم ع پروردگار خود را پس توبہ او قبول شد و خطاب از خدائے تعالے رسید کہ ای آدم سوال کردی از من بحق محمد حالانکہ ندیدہ او را گفت دیدم در عرش نوشتہ است لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ راوی گوید کہ واللہ گاہے دعا نکردم باین کلمات در نہان و آشکارا و نہ در سختی و آسانی مگر آنکہ مستجاب فرمود حق تعالی برای من دعا را

دعاے آدم

يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه لا يردّ غضبك الّا حلمك
ولا ينجي من عقوبتك الّا التضرّع اليك حاجتي
التي ان اعطيتنيها لم يضرّني ما حرمتني وان
حرمتنيها لم ينفعني ما اعطيتني اللّهمّ انّي اسئلك
الفوز بالجنّة واعوذ بك من النّار يا ذا العرش
الشّامخ المنيف يا ذا الجلال والاكرام الباذخ العظيم
يا ذا الملك الفاخر القديم يا اله العالمين يا
صريخ المستصرخين يا منزولاً به كلّ حاجة
ان كنت رضيت عنّي فازدد عنّي رضاً وقرّبني
منك زلفى وان لم تكن رضيت عنّي فبحقّ
محمّد وآله وبفضلك عليهم لما رضيت
عنّي انّك انت التوّاب الرّحيم دعای نوح
صاحب مهج و کفعمی آورده که هرگاه نظر کرد جناب نوح بسوی
تلاطم آب وامواج عظیم باو بهم رسید پس وحی فرمود حق تعالی بجانب
او که بگو لا اله الّا الله هزار مرتبه بجات خواهی یافت پس هوای آمد و داخل کشتی
شد پس حضرت نوح هزار مرتبه لا اله الّا الله گفت و نجات یافت و دعای
ادریس در فصل سیوم از باب ششم در بیان سحر ماه صیام گذشت

دعای ابراهیم سید ابن طاؤس رحمه در مهج آورده که چون آنحضرت را در
آتش افگندند پس نجات داد حق تعالی او را بسبب خواندن این دعا و این
دعا از اسرار عظیمه است و قدر این بسیار است در پیش حق تعالی و
هرگاه جناب ابراهیم این دعا را خواندند تعجب کردند فرشتگان از
آواز و ندا از جانب پروردگار عالم رسید که ای آتش سرد شو بر ابراهیم
پس خاموش شد آتش بیک چشم زدن و کفعمی در مصباح از جناب
رسول خدا صلعم آورده که درین دعا اسم اعظم است هر که حفظ
کند این دعا را میگرداند حق تعالی نور در بصر او و ایمان را در
دل او و گشاده می گرداند سینهٔ او را برای اسلام و میگرداند
برای او نوری که درخشان باشد و مباهات می فرماید بر فرشتگان
هر روز دو مرتبه و روزی می گرداند حفظ کتاب خود و تفقه در دین
خود و محبوب می گرداند او را در پیش بندگان خود و بیهراس می کند
او را از فزع اکبر و می بخشد گناهان او را و عطا می فرماید نامهٔ او را
بدست راست او و اندوهگین نمیشود بآن روزیکه مردمان اندوهگین
شوند و نوشته میشود در پیش حق تعالی از جمله صدیقان و سوال
نمی کند حاجتی را مگر آنکه عطا میفرماید باو و اجر هر شهیدی از ابتدای دنیا تا
روز قیامت باو کرامت فرماید و ساکن میگرداند او را با ابراهیم در بهشت

عدن در زیر سایهٔ عرش خود بخواند این دعا را هر روز در سجده دعا اینست

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ
یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ اَنْتَ الْمَرْھُوْبُ یَرْھَبُ مِنْکَ جَمِیْعُ
خَلْقِکَ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ اَنْتَ الرَّفِیْعُ
فِیْ عَرْشِکَ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰوٰاتِکَ وَاَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
وَلَا یَطَّلِعُ شَیْءٌ عَلَیْکَ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ اَنْتَ
اَعْظَمُ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ فَلَا یَصِلُ اَحَدٌ عَظَمَتَکَ یَا اَللّٰہُ
یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا نُوْرَ النُّوْرِ قَدِ اسْتَضَاءَ
بِنُوْرِکَ اَھْلُ سَمٰوٰاتِکَ وَاَرْضِکَ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ
یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ تَعَالَیْتَ اَنْ یَکُوْنَ لَکَ
شَرِیْکٌ وَتَکَبَّرْتَ اَنْ یَکُوْنَ لَکَ ضِدٌّ یَا نُوْرَ النُّوْرِ
یَا نُوْرَ کُلِّ نُوْرٍ لَا خَامِدَ لِنُوْرِکَ یَا مَلِیْکَ
کُلِّ مَلِیْکٍ تَبْقٰی وَتَفْنٰی غَیْرُکَ یَا نُوْرَ النُّوْرِ یَا مَنْ مَلَأَ
اَرْکَانَ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ بِعَظَمَتِہٖ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ
یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا اَللّٰہُ یَا ھُوَ یَا ھُوَ یَا مَنْ لَیْسَ کَھُوَ یَا مَنْ
لَا ھُوَ اِلَّا ھُوَ اَغِثْنِیْ اَغِثْنِیْ السَّاعَةَ السَّاعَةَ
السَّاعَةَ یَا مَنْ اَمْرُہٗ کَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ ھُوَ اَقْرَبُ یَا ھِیَا شَرَاھِیَا

اَدُوْنَای اَصْبَاؤُتُ اٰلُ شَدَّایَ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ
یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ یَا رَبَّاهُ
یَا غَایَةَ مُنْتَهَاهُ وَرَغْبَتَاهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
دعا کن چیزے را کہ دوست میداری **دعای یعقوب**
علیہ السلام سید ابن طاوس در کتاب مہج الدعوات آوردہ کہ
در وقتیکہ خدای تعالی یوسف ع را باو رسانید این دعا
خواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ
بِغَیْرِ مِثَالٍ وَیَا مَنْ بَسَطَ الْاَرْضَ بِغَیْرِ اَعْوَانٍ
وَیَا مَنْ دَبَّرَ الْاُمُوْرَ بِغَیْرِ وَزِیْرٍ وَیَا مَنْ یَرْزُقُ الْخَلْقَ بِغَیْرِ
مُشِیْرٍ وَیَا مَنْ یُخَرِّبُ الدُّنْیَا بِغَیْرِ اِسْتِیْمَارٍ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ بعد ازان سوال کند حاجت خود را
انشاء اللہ تعالی برآوردہ شود **کفعمی** و صاحب نخبہ نوشتہ کہ ملک الموت اذن خواست
از پروردگار خود کہ سلام کند بر یعقوب پس اذن یافت و سلام کرد براو پس حضرت
یعقوب باو گفت کہ قسم بخدا اینکہ آفریدہ است آیا قبض روح یوسف کردہ گفت
نہ بعد ازان ملک الموت گفت کہ آیا تعلیم کنم ترا کلمہ چند را کہ سوال کنی بآن
از خدای تعالی چیزے را مگر آنکہ عطا کند ترا گفت بلی گفت بگو یا
ذَا الْمَعْرُوْفِ الَّذِیْ لَا یَنْقَطِعُ اَبَدًا وَلَا یُحْصِیْهِ غَیْرُهٗ دعای

دعای یعقوب ع

یوسف شهید ابن طاوس در کتاب مهج آورده که آنحضرت
در بعضی از اوقات مصائب این دعا را می خواند یَا رَاحِمَ
الْمَسَاكِينِ وَيَا رَازِقَ الْمُتَكَلِّمِينَ وَيَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ وَيَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ وَيَا غِيَاثَ
الْمَكْرُوبِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ
وَيَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا كَبِيرَ كُلِّ كَبِيرٍ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
يَا مَنْ هُوَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ
يَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ
الْكَسِيرِ وَيَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ وَيَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ
الْأَسِيرِ وَيَا مُدَبِّرَ الْأَمْرِ ثُمَّ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَا مَنْ
لَا يُجَارُ عَلَيْهِ وَهُوَ يُجِيرُ وَيَا مَنْ هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى
وَهُوَ عَلَيْهِ يَسِيرٌ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ
يَا مُغْنِيَ الْفَقِيرِ الضَّرِيرِ يَا حَافِظَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ
يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا غَافِرَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ

يَا سَاتِرَ الْعُيُوبِ أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَتَجَاوَزْ عَنَّا مَا تَعْلَمُ فَإِنَّكَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ ؎

دعای ایوب ع سید ابن طاؤس ره در کتاب مذکور آورده اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَعِذْنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ جُهْدِ الْبَلَاءِ فَأَجِرْنِي وَأَسْتَغِيثُ بِكَ الْيَوْمَ فَأَغِثْنِي وَأَسْتَصْرِخُكَ الْيَوْمَ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّي فَاصْرُخْنِي وَأَسْتَنْصِرُكَ الْيَوْمَ فَانْصُرْنِي وَأَسْتَعِينُ بِكَ الْيَوْمَ عَلَى أَمْرِي فَأَعِنِّي وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاكْفِنِي وَأَعْتَصِمُ بِكَ فَاعْصِمْنِي وَآمَنُ بِكَ فَآمِنِّي وَأَسْئَلُكَ فَأَعْطِنِي وَأَسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَاغْفِرْ لِي وَأَدْعُوكَ فَاذْكُرْنِي وَأَسْتَرْحِمُكَ فَارْحَمْنِي

دعای موسی ع سید ابن طاؤس ره در کتاب مذکور آورده که جناب موسی ع هرگاه پیش فرعون لعن رفتند پس این دعا خواندند و نجات یافتند از شر او اَللّٰهُمَّ بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرَضِينَ الَّذِي نَوَاصِي

الْعِبَادِ بِيَدِكَ كَانَ فِرْعَوْنُ وَجَمِيعُ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا عَبِيدُكَ وَنَوَاصِيهِمْ بِيَدِكَ وَأَنْتَ تَصْرِفُ الْقُلُوبَ حَيْثُ شِئْتَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِخَيْرِكَ مِنْ شَرِّهِ وَأَسْئَلُكَ بِخَيْرِكَ مِنْ خَيْرِهِ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلٰهَ غَيْرُكَ كُنْ لَنَا جَاراً مِنْ فِرْعَوْنَ وَجُنُودِهِ

دعای دیگر از موسی ع

در کتاب مذکور آورده که جناب موسی ع این دعا را خواندند

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْرَءُ بِكَ فِي نَحْرِهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَأَسْتَعِينُكَ عَلَيْهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ

کفعمی در مصباح می گوید که بسبب همین کلمات جناب موسی ع از شر فرعون نجات یافتند و بر حاشیهٔ آن این دعا را بدعای

کرب نامیده ودر بعض باین طور نوشته که ولید بن عبد الملک کاغذ
نوشت بطرف صالح بن عبد اللہ که عامل مدینه بود که از قید خانه
رہا کن حسن بن حسن بن علی را که آن در قید تو مقید است ودر
مسجد نبی ص پانصد تازیانه بزن اورا پس بیرون کرد اورا ان
قید خانه وآورد بسوئی مسجد و مردمان جمع شدند و صالح
قصد کرد که بر منبر رفته از مضمون کاغذ آگاه سازد بعد ازان
پائین آید و حکم نماید برای تازیانه زدن حسن بن حسن
پس در اثنای خواندن کاغذ جناب امام زین العابدین ع
تشریف آوردند مردمان آن حضرت را جا دادند تا اینکه
رسیدند نزد حسن بن حسن و فرمودند دعا کن بدعای کرب
که حق تعالی برای تو فرج و کشادگی عنایت فرماید پس
عرض کرد که آن دعا کدام است فرمودند که بگو لا اله الا الله
الحلیم الکریم تا آخر که بالا گذشت پس بازگشتند آن حضرت ع
و حسن این دعا مکرر خواند پس هرگاه صالح از خواندن کاغذ فارغ شد
و از منبر پائین آمد جناب احدیت در قلب او رحمت و رأفت
پیدا کرد و از حال حسن بن حسن درگذشت دعای
یوشع بن نون ع سید ابن طاؤس باسناد خود از جناب

را بر بستها پیدا کردند که مردے از اصحاب رسول خدا

یک صحیفه یافت وحاضر کرد آن را بخدمت جناب رسول

پس ندا کرد مردمان را که نماز جماعت شروع می شود بیایید

برائے آن پس هیچ مرد وزن باقی نماند که حاضر نشده باشد

پس بمنبر رفت و آن صحیفه را خواند و آن صحیفه از یوشع بن

نون وصی جناب موسیٰ بود و در آن نوشته بود و اِنَّ

رَبَّکُمْ لَرَؤُفٌ رَحِیْمٌ اَلَا اِنَّ خَیْرَ

عِبَادِ اللّٰهِ التَّقِیُّ الْخَفِیُّ وَاِنَّ شَرَّ عِبَادِ اللّٰهِ

الْمُشَارُ اِلَیْهِ بِالْاَصَابِعِ فَمَنْ اَحَبَّ

اَنْ یَکْتَالَ بِالْمِکْیَالِ الْاَوْفٰی

وَاَنْ یُؤَدِّیَ الْحُقُوْقَ الَّتِیْ اَنْعَمَ اللّٰهُ

عَلَیْهِ بِهَا فَلْیَقُلْ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ سُبْحَانَ

اللّٰهِ کَمَا یَنْبَغِیْ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَمَا یَنْبَغِیْ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

کَمَا یَنْبَغِیْ لِلّٰهِ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ کَمَا یَنْبَغِیْ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

اِلَّا بِاللّٰهِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَاَهْلِبَیْتِهٖ

وَعَلٰی جَمِیْعِ الْمُرْسَلِیْنَ وَالنَّبِیِّیْنَ حَتّٰی یَرْضٰی

اللّٰهُ تَعَالٰی پس جناب رسالت مآب صلی الله علیه

از منبر پائین آمدند اصحاب باصرار عرض کردند دیگر فضائل بیان بفرما پس حضرت قدری تامل کردند و باز بر منبر رفتند و گفتند که هر کسیکه میخواهد ثوابش زیاده از مجاهدین باشد پس هر روز دعاء یوشع بخواند و حاجاتش بر آورده شود و دشمنش مخذول و ناکامیاب گردد و دین او وا نشود و غم او بر طرف گردد و دعایش آسمانها را شگافته در لوح محفوظ نوشته شود

دعاء خضر و الیاس علیهما السلام و آن در تعقیبات نماز صبح ذکر کرده ایم دعاء یونس بن متی ع در کتاب حیات آورده که جناب رسول خدا ص فرمودند به تحقیق که من دانم که هیچ کلمه را که بهتر از این باشد برای مصیبت زده و هر بنده مسلم که این کلمه را بخواند حاجتش بر آورده شود مثل برادرم جناب یونس ع که قصه اش در قرآن حمید و فرقان مجید موجود است

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ

دیگر دعاء حضرت یونس علیه السلام یَا رَبِّ مِنَ الْجِبَالِ اَنْزَلْتَنِیْ وَ مِنَ الْمَسْكَنِ اَخْرَجْتَنِیْ وَ فِی الْبِحَارِ صَیَّرْتَنِیْ وَ فِیْ بَطْنِ الْحُوْتِ حَبَسْتَنِیْ فَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ پس نجات داد حق سبحانه تعالی از غم دعاء داود ع سید بن طاوس ره در کتاب مهج

میفرماید که هرگاه داود ع حمد و ثنای الهی باین دعا کردند ندا
آمد از درگه رب العزت که یا داود از ثواب نوشتن این دعا
عاجز شده اند و آن اینست اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا مَعَ
دَوَامِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ وَلَكَ
الْحَمْدُ بَاقِيًا مَعَ بَقَائِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا
يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ **دعاء آصف بن برخیا** سید ابن طاوس در
کتاب خود آورده که آصف ببرکت این دعا تخت بلقیس را
آورد و این دعائیست که جناب عیسی ع ببرکت این دعا
مردگان را زنده میکرد و آن اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ
اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ الطَّاهِرُ الْمُطَهَّرُ
نُوْرُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ و در بعض روایت چنین است
رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِیْنَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِیْرُ
الْمُتَعَالُ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا
و بجای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کند **دعاء سلیمان**
صاحب مصباح و مجتبی آورده که سلیمان ع این دعا را

بر قطنی خوانند پس بر کتفش واشتهٔ آن یافت اَللّٰهُمَّ بِمُوَالَاتِکَ اَهْتَدَیْتُ
وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَیْتُ وَبِنِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَیْتُ
هٰذِهٖ ذُنُوْبِیْ بَیْنَ یَدَیْكَ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهَا وَاَتُوْبُ
اِلَیْكَ دعاء عیسی سید ابن طاوس رح در مهج از قطب
راوندی آورده که امام جعفر صادق ع فرمودند که هرگاه جمع شدند
یهودان برای کشتن آن حضرت پس جبرئیل نازل شد و
آن حضرت را با بال خود پوشانید پس دیدند حضرت عیسی که بر
بال او این دعا نوشته بود اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَدْعُوْكَ بِاسْمِكَ
الْوَاحِدِ الْاَعَزِّ وَاَدْعُوْكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْاَحَدِ الصَّمَدِ
وَاَدْعُوْكَ اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْعَظِیْمِ الْوِتْرِ وَاَدْعُوْكَ
اَللّٰهُمَّ بِاسْمِكَ الْكَبِیْرِ الْمُتَعَالِ الَّذِیْ تَثْبُتُ بِهٖ اَرْكَانُكَ
كُلُّهَا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ
عَنِّیْ مَا اَصْبَحْتُ وَاَمْسَیْتُ فِیْهِ پس هرگاه حضرت
عیسی این دعا را خواندند وحی رسید بجبرئیل ع که بلند گردان
او را بجانب من و حضرت رسالت پناه فرمودند که ای اولاد
عبد المطلب سوال کنید از پروردگار خود باین کلمات و
قسم بذاتیکه نفس من در دست اوست که نبی خواند این کلمات را

هیچ بنده به نیت خالص مگر اینکه بجنبد برای او عرش و هفت آسمان و هفت زمین و فرماید حق تعالی بفرشتگان که شاهد باشید که مستجاب کردیم دعای او را در دنیا و آخرت دعاء حضرت رسالت پناه ص سید ابن طاوس رح در کتاب مذکور آورده که روز بدر این دعا خواندند اللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِیْ فِیْ کُلِّ کَرْبٍ وَاَنْتَ رَجَائِیْ فِیْ کُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِیْ فِیْ کُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِیْ ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ فَکَمْ مِنْ کَرْبٍ یَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ وَتَقِلُّ فِیْهِ الْحِیْلَةُ وَیَخْذُلُ فِیْهِ الْقَرِیْبُ وَیَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَتَعْیَا فِیْهِ الْاُمُوْرُ اَنْزَلْتُهُ بِكَ وَشَكَوْتُهُ اِلَیْكَ رَاغِبًا فِیْهِ اِلَیْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ عَنِّیْ وَكَفَیْتَنِیْهِ فَاَنْتَ وَلِیُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ وَمُنْتَهٰی كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِیْرًا وَلَكَ الْمَنُّ فَاضِلًا بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ یَا مَعْرُوْفًا بِالْمَعْرُوْفِ وَیَا مَنْ هُوَ بِالْمَعْرُوْفِ مَوْصُوْفٌ اَنِلْنِیْ مِنْ مَعْرُوْفِكَ مَعْرُوْفًا تُغْنِیْنِیْ بِهِ عَنْ مَعْرُوْفِ مَنْ سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

آورده که هرگاه متفرق شدند مردمان از آن حضرت صلعم در روز
احد این دعا خواندند اللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ اِلَيْكَ الْمُشْتَكٰى
وَ اَنْتَ الْمُسْتَعَانُ پس نازل شد جبرئیل و گفت ای محمد خواندی
دعای را که خواند ابراهیم وقتیکه او را در آتش انداختند و خواند
یونس ع وقتیکه در شکم ماهی رفت و نیز در کتاب مذکور آورده که
خواند آن حضرت این دعا را اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ صَبُوْرًا وَ اجْعَلْنِيْ
شَكُوْرًا وَ اجْعَلْنِيْ فِيْ اَمَانِكَ و نیز در کتاب مذکور آورده
که حضرت صلعم این دعا را در روز حنین خواندند رَبِّ كُنْتَ وَ تَكُوْنُ
حَيًّا لَا تَمُوْتُ تَنَامُ الْعُيُوْنُ وَ تَنْكَدِرُ النُّجُوْمُ وَ اَنْتَ
حَيٌّ قَيُّوْمٌ لَا تَاْخُذُكَ سِنَةٌ وَّ لَا نَوْمٌ و نیز در کتاب مذکور
آورده که آن حضرت در روز خیبر این دعا خواندند اللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ تَعْجِيْلَ فِيْ عَافِيَتِكَ وَ صَبْرًا عَلٰى بَلِيَّتِكَ
وَ خُرُوْجًا مِنَ الدُّنْيَا اِلٰى رَحْمَتِكَ دعاء دیگر کنعمی مصباح
آورده که آنحضرت این دعا را خواندند اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ
لَا يَنْفَعُ وَ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَ
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هٰؤُلَاءِ الْاَرْبَعِ اللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَضِلَّ
اَوْ اُضَلَّ اَوْ اَزِلَّ اَوْ اُزَلَّ اَوْ اَظْلِمَ اَوْ اُظْلَمَ اَوْ اَجْهَلَ

وتجھل علیّ دعاء دیگر کفعمی در کتاب مذکور آورده که آنحضرت
این دعا را صباح خواندند اللهم یا مونس المستوحشین و یا انیس
المتفردین و یا ظهر المنقطعین و یا مال المضلین و
یا قوة المستضعفین و یا کنز الفقراء و یا موضع شکوی
الغرباء و یا متفردا بالجلال و یا معروفا بالنوال
و یا کثیر الافضال اغثنی عند کربتی وصلی الله علی
محمد و اله اجمعین و مرویست که آنحضرت فرمودند که
بخوانید دعاء الفرج را و میرسد حقتعالی چنانچه بفریاد من رسید
و عطا فرماید او را ثواب هزار پیغمبر ادعیه ائمه دعاء جناب
امیر کفعمی در مصباح آورده که آنحضرت این دعا میخواندند اللهم
اغفرلی ما انت اعلم به منی فان عدت فعد علی بالمغفرة
اللهم اغفرلی ما وایت من نفسی ولم تجد له وفاء
عندی اللهم اغفرلی ما تقربت به الیک ثم خالفه
قلبی اللهم اغفرلی رمزات الالحاظ وسقطات الالفاظ
وشهوات الجنان وهفوات اللسان دعاء جناب
فاطمه سید بن طاوس در مهج آورده که حضرت رسولخدا
بجناب سیده فرمودند که ای دختر من آیا بیاموزم ترا

دعائیکه بخواند آنرا هیچکس مگر اینکه مستجاب شود برای او دعا و اثر نکند
در تو سحر و زهر و شماتت نکند بتو دشمن و شیطان عارض تو نشود و
خدا از تو اعراض نفرماید و هیچ نعمتی از تو دور نشود و هیچ دعای
از تو رد نشود و جمیع حاجتهای تو برآورده شود و جناب سیده
عرض کردند که ای پدر بزرگوار این دعا دوست تر است نزد من
از دنیا و آنچه در آنست حضرت فرمودند که اینست یا اعز مذکور
و اقدمه قدما فی العز و الجبروت یا رحیم کل
مسترحم و مفزع کل ملهوف الیه یا راحم کل
حزین یشکو بثه و حزنه الیه یا خیر من سئل
المعروف منه و اسرعه اعطاء یا من تخاف
الملائکة المتوقدة بالنور منه اسئلک
بالاسماء التی تدعوک بها حملة عرشک بنورک
یسبحون شفقة من خوف عقابک و اسألک بالاسماء
التی یدعوک بها جبرئیل و میکائیل و اسرافیل
الا اجبتنی و کشفت یا الهی کربی و سترت ذنوبی
و غفرتها یا من امر بالصیحة فی خلقه فاذاهم
بالساهرة یحشرون و بذلک الاسم الذی

أَحْيَيْتَ بِهِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ أَحْيِ قَلْبِي وَاشْرَحْ
صَدْرِي وَأَصْلِحْ شَأْنِي يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالْبَقَاءِ
وَخَلَقَ لِبَرِيَّتِهِ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ وَالْفَنَاءَ يَا مَنْ
فِعْلُهُ قَوْلٌ وَقَوْلُهُ أَمْرٌ وَأَمْرُهُ مَاضٍ عَلٰى مَا يَشَاءُ أَسْئَلُكَ
بِالْاِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلُكَ حِيْنَ أُلْقِيَ
فِي النَّارِ فَدَعَاكَ بِهِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي
بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى إِبْرَاهِيمَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي دَعَاكَ
بِهِ مُوسٰى مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
وَبِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ مِنْ رُوحِ
الْقُدُسِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي تُبْتَ بِهِ عَلٰى دَاوُدَ وَ
بِالْاِسْمِ الَّذِي وَهَبْتَ لِزَكَرِيَّا يَحْيٰى وَبِالْاِسْمِ
الَّذِي كَشَفْتَ بِهِ عَنْ أَيُّوبَ الضُّرَّ وَسَخَّرْتَ بِهِ
لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ وَالشَّيَاطِينَ وَعَلَّمْتَهُ
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْعَرْشَ وَ
بِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْكُرْسِيَّ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ
بِهِ الرُّوحَانِيِّينَ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
وَبِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ جَمِيعَ الْخَلْقِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي خَلَقْتَ بِهِ

جمیع ما اردت من شیء وبالاسم الذی قدرت
به علی کل شیء اسئلک بحق هذه الاسماء الا ما اعطیتنی
سؤلی وقضیت لی حوائجی یا کریم دعا حضرت
امام حسن ع سید ابن طاوس در کتاب مهج آورده
که حضرت امام حسن ع این دعا میخواندند اللهم انک الخلف
من جمیع خلقک ولیس فی خلقک خلف منک
الهی من احسن فبرحمتک ومن اساء فبخطیئته
فلا الذی احسن استغنی عن رفدک ومعونتک و
لا الذی اساء استبدل بک وخرج من قدرتک الهی بک
عرفتک وبک اهتدیت الی امرک ولولا انت لم ادر ما
انت فیا من هو هکذا ولا هکذا غیره صل علی محمد و
آل محمد وارزقنی الاخلاص فی عملی والسعة فی رزقی
اللهم اجعل خیر عمری آخره وخیر عملی خواتمه وخیر
ایامی یوم القاک الهی اطعتک ولک المنة علیّ فی
احب الاشیاء الیک الایمان بک والتصدیق برسولک
ولم اعصک فی ابغض الاشیاء الیک الشرک بک والتکذیب
برسولک فاغفر لی ما بینهما یا خیر الغافرین ویا ارحم الراحمین

دعاء حضرت امام حسین ؑ اللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ
تَوْفِیْقَ اَهْلِ الْهُدٰی وَاَعْمَالَ اَهْلِ التَّقْوٰی وَمُنَاصَحَةَ اَهْلِ
التَّوْبَةِ وَعَزْمَ اَهْلِ الصَّبْرِ وَحَذَرَ اَهْلِ الْخَشْیَةِ وَطَلَبَ
اَهْلِ الْعِلْمِ وَزِیْنَةَ اَهْلِ الْوَرَعِ وَخَوْفَ اَهْلِ الْجَزَعِ حَتّٰی
اَخَافَكَ اَللّٰهُمَّ مَخَافَةً تَحْجُزُنِیْ عَنْ مَعَاصِیْكَ وَحَتّٰی اَعْمَلَ
بِطَاعَتِكَ عَمَلًا اَسْتَحِقُّ بِهٖ كَرَامَتَكَ وَحَتّٰی اُنَاصِحَكَ
فِی التَّوْبَةِ خَوْفًا لَكَ وَحَتّٰی اُخْلِصَ لَكَ فِی النَّصِیْحَةِ حُبًّا لَكَ
وَحَتّٰی اَتَوَكَّلَ عَلَیْكَ فِی الْاُمُوْرِ حُسْنَ ظَنٍّ بِكَ سُبْحَانَ
خَالِقِ النُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِیْمِ وَبِحَمْدِهٖ دعاء
حضرت امام زین العابدین ؑ سید بن
طاؤس در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ؑ آورده که این دعا
را حضرت امام زین العابدین ؑ در وقت محاکمه محمد بن حنفیه نزد
حجر اسود خواندند و بخوانید این دعا را برای کارهای سخت از دنیا
و آخرت بدرستیکه نمیدانند بندگان که این دعا چیست و این دعا
مخزن علم آل محمد است و دعا اینست اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْمَكْتُوْبِ فِیْ سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوْبِ فِیْ
سُرَادِقِ الْبَهَاءِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوْبِ فِیْ سُرَادِقِ الْجَلَالِ

وَاسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعَظَمَةِ وَاسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْعِزَّةِ وَاسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ الْقُدْرَةِ وَاسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ النَّضِيرِ رَبِّ الْمَلٰئِكَةِ الثَّمَانِيَةِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَبِالْعَيْنِ الَّتِي لَا تَنَامُ وَبِالْاِسْمِ الْاَكْبَرِ الْاَكْبَرِ الْاَكْبَرِ وَبِالْاِسْمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي اَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَاَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْكُرْسِيُّ وَبِاَسْمَائِكَ الْمُقَدَّسَاتِ الْمُكَرَّمَاتِ الْمَكْنُونَاتِ الْمَخْزُونَاتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَسْئَلُكَ بِذٰلِكَ كُلِّهِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

دعاء دیگر حضرت امام زین العابدین ع محمد بن بابویہ در کتاب عیون الاخبار آوردہ یَا دَائِمُ یَا دَیْمُومُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا کَاشِفَ الْغَمِّ وَیَا فَارِجَ الْهَمِّ وَیَا بَاعِثَ الرُّسُلِ وَیَا صَادِقَ الْوَعْدِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ

دعاء محمد باقرؑ سید بن طاؤسؒ در کتاب مهج

ابوحمزه ثمالی آورده که حضرت امام محمد باقرؑ این دعا را جامع نامید

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهٗ

لَا شَرِیْکَ لَهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ اٰمَنْتُ

بِاللهِ وَبِجَمِیْعِ رُسُلِ اللهِ وَبِجَمِیْعِ مَا اُرْسِلَ بِهٖ رُسُلُ اللهِ وَ

اَنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ وَلِقَاءَهٗ حَقٌّ وَصَدَقَ اللهُ وَبَلَّغَ

الْمُرْسَلُوْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَسُبْحَانَ اللهِ

کُلَّمَا سَبَّحَ اللهَ شَیْءٌ وَکَمَا یُحِبُّ اللهُ اَنْ یُسَبَّحَ وَالْحَمْدُ

لِلّٰهِ کُلَّمَا حَمِدَ اللهَ شَیْءٌ وَکَمَا یُحِبُّ اللهُ اَنْ یُحْمَدَ وَ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ کُلَّمَا هَلَّلَ اللهَ شَیْءٌ وَکَمَا یُحِبُّ اللهُ

اَنْ یُهَلَّلَ وَاللهُ اَکْبَرُ کُلَّمَا کَبَّرَ اللهَ شَیْءٌ وَکَمَا

یُحِبُّ اللهُ اَنْ یُکَبَّرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ مَفَاتِیْحَ

الْخَیْرِ وَخَوَاتِیْمَهٗ وَشَرَائِعَهٗ وَسَوَابِقَهٗ وَ

فَوَائِدَهٗ وَبَرَکَاتِهٖ وَمَا بَلَغَ عِلْمَهٗ

عِلْمِیْ وَمَا قَصُرَ عَنْ اِدْرَاکِهٖ حِفْظِیْ

اَللّٰهُمَّ انْهَجْ لِیْ اَسْبَابَ مَعْرِفَتِهٖ وَافْتَحْ

لِیْ اَبْوَابَهٗ وَغَشِّنِیْ بَرَکَاتِ رَحْمَتِکَ

وَمُنَّ عَلَیَّ بِعِصْمَتِهٖ عَنِ الْاِزَالَةِ عَنْ دِیْنِكَ وَطَهِّرْ قَلْبِیْ
مِنَ الشَّكِّ وَلَا تَشْغَلْ قَلْبِیْ بِدُنْیَایَ وَعَاجِلِ مَعَاشِیْ
عَنْ اٰجِلِ ثَوَابِ اٰخِرَتِیْ وَاشْغَلْ قَلْبِیْ بِحِفْظِ مَا لَا
یُقْبَلُ مِنِّیْ جَهْلُهٗ وَذَلِّلْ لِكُلِّ خَیْرٍ لِسَانِیْ وَطَهِّرْ قَلْبِیْ
مِنَ الرِّیَاءِ وَلَا تُجْرِهٖ فِیْ مَفَاصِلِیْ وَاجْعَلْ عَمَلِیْ
خَالِصًا لَّكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَاَنْوَاعِ
الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا ظَاهِرِهَا وَبَاطِنِهَا وَغَفَلَاتِهَا وَجَمِیْعِ
مَا یُرِیْدُنِیْ بِهِ الشَّیْطَانُ الرَّجِیْمُ وَمَا یُرِیْدُنِیْ بِهِ
السُّلْطَانُ الْعَنِیْدُ مِمَّا اَحَطْتَ بِعِلْمِهٖ وَاَنْتَ الْقَادِرُ
عَلٰی صَرْفِهٖ عَنِّیْ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ طَوَارِقِ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ وَزَوَابِعِهِمْ وَبَوَائِقِهِمْ وَمَكَائِدِهِمْ وَمَشَاهِدِ
الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَنْ اُسْتَزَلَّ عَنْ دِیْنِیْ
فَتَفْسُدَ عَلَیَّ اٰخِرَتِیْ وَیَكُوْنَ ذٰلِكَ مِنْهُمْ ضَرَرًا
عَلَیَّ فِیْ مَعَاشِیْ اَوْ یَعْرِضَ بَلَاءٌ یُّصِیْبُنِیْ مِنْهُمْ لَا
قُوَّةَ لِیْ بِهٖ وَلَا صَبْرَ لِیْ عَلَی احْتِمَالِهٖ فَلَا تَبْتَلِیْنِیْ یَا اِلٰهِیْ
بِمُقَاسَاتِهٖ فَیَمْنَعَنِیْ ذٰلِكَ مِنْ ذِكْرِكَ وَیَشْغَلَنِیْ عَنْ
عِبَادَتِكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَالدَّافِعُ

الْوَاقِ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهٖ اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ الرَّفَاهِيَةَ فِیْ
مَعِيْشَتِیْ مَا اَبْقَيْتَنِیْ مَعِيْشَةً اَقْوٰی بِهَا عَلٰی طَاعَتِكَ
وَاَبْلُغُ بِهَا رِضْوَانَكَ وَاَصِيْرُ بِهَا مِنْكَ اِلٰی دَارِ
الْحَيَوَانِ غَدًا وَلَا تَرْزُقْنِیْ رِزْقًا يُطْغِيْنِیْ وَلَا تَبْتَلِيْنِیْ
بِفَقْرٍ اَشْقٰی بِهٖ مُضَيِّقًا عَلَیَّ اَعْطِنِیْ حَظًّا وَافِرًا فِیْ
اٰخِرَتِیْ وَمَعَاشًا وَاسِعًا هَنِيْئًا مَرِيْئًا فِیْ دُنْيَایَ
وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَیَّ سِجْنًا وَلَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا عَلَیَّ حُزْنًا
اَجِرْنِیْ مِنْ فِتْنَتِهَا مَرْضِيًّا عَنِّیْ وَاجْعَلْ عَمَلِیْ فِيْهَا مَقْبُوْلًا وَسَعْيِیْ
فِيْهَا مَشْكُوْرًا اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرَادَنِیْ بِسُوْءٍ فَاَرِدْهُ بِمِثْلِهٖ
وَمَنْ كَادَنِیْ فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّیْ هَمَّ مَنْ
اَدْخَلَ عَلَیَّ هَمَّهٗ وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِیْ فَاِنَّكَ خَيْرُ
الْمَاكِرِيْنَ وَافْقَأْ عَنِّیْ عُيُوْنَ الْكَفَرَةِ الظَّلَمَةِ الطُّغَاةِ
الْحَسَدَةِ اَللّٰهُمَّ وَاَنْزِلْ عَلَیَّ مِنْكَ السَّكِيْنَةَ وَالْوَقَارَ
وَاَلْبِسْنِیْ دِرْعَكَ الْحَصِيْنَةَ وَاحْفَظْنِیْ بِسِتْرِكَ الْوَاقِیْ
وَجَلِّلْنِیْ عَافِيَتَكَ النَّافِعَةَ وَصَدِّقْ قَوْلِیْ وَفِعَالِیْ
وَبَارِكْ لِیْ فِیْ اَهْلِیْ وَوَلَدِیْ وَمَالِیْ وَمَا قَدَّمْتُ
وَمَا اَخَّرْتُ وَمَا اَغْفَلْتُ وَمَا تَعَمَّدْتُ وَمَا تَوَانَيْتُ

وَمَا

وَمَا اَعْلَنْتُ وَمَا اَسْرَرْتُ فَاغْفِرْ لِي يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
دعاء دیگر محمد بن بابویه در کتاب عیون الاخبار آورده که
آن حضرت این دعا می خواندند اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ لِي عِنْدَكَ
رِضْوَانٌ وَوُدٌّ فَاغْفِرْ لِي وَلِمَنِ اتَّبَعَنِي مِنْ اِخْوَانِي وَ
شِيْعَتِي وَطَيِّبْ مَا فِي صُلْبِي بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ دعای امام جعفر صادق کفعمی در مصباح آورده که اسمعیل
ابن فضل فرمودند که هر که بخواند این دعا را بحضور قلب مستجاب
میکند خدای تعالی چیزی را که از و سوال کند و اگر باشد آن شخص
شقاوت بر میگرداند او را بسوی سعادت اینست دعا اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيْتُ الْمُبْدِئُ
الْبَدِيْعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
الْمَنُّ وَلَكَ الْجُوْدُ وَلَكَ الْاَمْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ يَا
وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ
بِي كَذَا وَكَذَا و سوال کن حاجت خود را دعای امام موسی
کاظم علیه السلام کفعمی در کتاب بلد الامین آورده که این دعا
سریع الاجابه است اَللّٰهُمَّ اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ

[illegible]

إليك وفقري الكم فاغفر لي بها يا أمجد ليس بمن

أمتي فيما فرعت منه إليك اللهم اغفر لي الكثير من

معاصيك واقبل مني اليسير من طاعتك يا عدتي

دون العدد ويا رجائي والمعتمد ويا كهفي والسند

ويا واحد يا أحد يا قل هو الله أحد الله الصمد

لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً أحد أسئلك

بحق من اصطفيتهم من خلقك ولم تجعل في خلقك

مثلهم أحداً أن تصلي على محمد وآله وتفعل

بي ما أنت أهله اللهم إني أسئلك بالوحدانية

الكبرى والمحمدية البيضاء والعلوية العليا وبجميع ما احتججت

به على عبادك وبالاسم الذي حجبته عن خلقك فلم يخرج

منك إلا إليك صل على محمد وآله واجعل لي من أمري

فرجاً ومخرجاً وارزقني من حيث أحتسب ومن حيث لا أحتسب إنك ترزق من تشاء

بغير حساب بعد از آن سؤال كند حاجت خود را كه برآورده شود ان شاء الله تعالى

دعاى ديگر محمد بن بابويه در عيون الاخبار و كفعمى در مصباح آورده

يا خالق الخلق ويا باسط الرزق ويا فالق الحب والنوى

يَا بَارِئَ النَّسَمِ وَمُحْيِيَ الْمَوْتَى وَمُمِيتَ الْأَحْيَاءِ وَ
يَا دَائِمَ الثَّبَاتِ وَمُخْرِجَ النَّبَاتِ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ
أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ
التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ دعای حضرت
امام رضا محمد بن بابویه رح در کتاب عیون الاخبار
وکفعمی در مصباح آورده الٰهِي أَعْطِنِي الْهُدَى وَثَبِّتْنِي
عَلَيْهِ وَاحْشُرْنِي عَلَيْهِ آمِنًا مَنْ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِ وَ
لَا حُزْنٌ وَلَا جَزَعٌ إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
دعای دیگر حضرت امام رضا محمد بن بابویه رح در کتاب
مذکور آورده سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْخَلْقَ بِقُدْرَتِهِ وَأَتْقَنَ
مَا خَلَقَ بِحِكْمَتِهِ وَوَضَعَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْهُ مَوْضِعَهُ
بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الصُّدُورُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
دعای حضرت امام محمد تقی ع محمد بن بابویه
در کتاب مذکور وصاحب مصباح آورده يَا مَنْ لَا شَبِيهَ لَهُ
وَلَا مِثَالَ أَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا خَالِقَ
إِلَّا أَنْتَ تُفْنِي الْمَخْلُوقِينَ وَتَبْقَى أَنْتَ حَلُمْتَ عَمَّنْ

عصاك وولی المغفرة رضاك و مروی است هر که این دعا
را بخواند خواهد بود آنحضرت شفیع او در روز قیامت **دعای امام**
علی نقی محمد بن بابویه ره در کتاب مذکور آورده یا نور یا برهان
یا منیر یا مبین یا متین یا ربّ اکفنی شرّ الشرور و آفات
الدهور و اسئلک النجاة یوم ینفخ فی الصور و مروی است
که هر که این دعا را بخواند خواهد بود آنحضرت شفیع او و سگیند او در بهشت

دعای حضرت امام حسن عسکری ع محمد بن بابویه

در کتاب مذکور آورده که هر که این دعا را بخواند با آن حضرت محشور
و نجات می یابد از آتش دوزخ اگر چه واجب شده باشد بر او دوزخ
یا عزیز العزّ فی عزّه ما اعزّ عزیز العزّ فی عزّه یا
عزیز اعزّنی بعزّتک و ایّدنی بنصرک واطرد عنّی
همزات الشیاطین وادفع عنّی بدفعک وامنع
عنّی بمنعک واجعلنی من خیار خلقک یا واحد یا
احد یا فرد یا صمد یا من لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفواً احد

دعای حضرت صاحب الامر ع

کفعمی در مصباح و بلدالامین از دو کرآن حضرت این دعا نموانند
یَا نُورَ النُّورِ یَا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یَا بَاعِثَ مَنْ فِی
الْقُبُورِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْ
لِی وَلِشِیْعَتِی مِنَ الضِّیقِ فَرَجًا وَ مِنَ الْهَمِّ مَخْرَجًا
وَ اَوْسِعْ لَنَا الْمَنْهَجَ وَ اَطْلِقْ لَنَا مِنْ عِنْدِكَ مَا
یُفَرِّجُ وَ افْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهُ یَا كَرِیمُ روایت
که هر که این دعا بخواند با آنحضرت محشور می شود دعای
دیگر آنحضرت بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ
یَا مَالِكَ الرِّقَابِ وَ هَازِمَ الْاَحْزَابِ یَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ
یَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ سَبِّبْ لَنَا سَبَبًا لَا نَسْتَطِیعُ
لَهُ طَلَبًا بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ دعای دیگر
اِلٰهِی بِحَقِّ مَنْ نَاجَاكَ وَ بِحَقِّ مَنْ دَعَاكَ فِی الْبَرِّ
وَ الْبَحْرِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ تَفَضَّلْ عَلٰی فُقَرَاءِ
الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنٰی وَ السَّعَةِ وَ عَلٰی
مَرْضَی الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَ الصِّحَّةِ وَ
عَلٰی اَحْیَاءِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَ الْكَرَمِ

علیٰ اموات المؤمنین والمؤمنات بالمغفرۃ والرحمۃ وحل غربائنا المؤمنین والمؤمنات بالردّ الیٰ اوطانہم سالمین غانمین بحق محمد وآلہ اجمعین

فصل دوم

در بیان اسم اعظم واسمائے حسنے وبعضے از اذکار

بدانکہ اقوال علما در باب اسم اعظم چندین وارد شدہ اندکہ حصر آن درین کتاب دشوار است مگر بعضے ازان اقوال درینجا ذکر می نمایم اَللّٰہُ این اسم بزرگترین اسمائے الٰہی است واکثر علما ذکر کردہ اندکہ این اسم اعظم است چراکہ در کلمۂ شہادت ودر سورۂ اخلاص ودر اسمائی حسنے موجود است اَللّٰہُ الرَّحْمٰنُ ویَاحَیُّ یَاقَیُّوْمُ ودر عبرانی آھیا شراھیا نام دارد وہمچنین یا الٰھنا واِلٰہَ کُلِّ شَیْءٍ اِلٰھًا وَاحِدًا لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ وہمچنین لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ ھُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ وہمچنین یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وہمچنین یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وہمچنین لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ وہمچنین

خیر الوارثین وحسبنا اللہ ونعم الوکیل
وحسبین القریب الوھاب الغفار وحسبین سمیع اللہ لمن
حسبین السمیع العلیم وحسبین الودود ذو العرش المجید تعالیٰ لما یرید
وحسبین توکلت علی الحی الذی لا یموت ونیز یا ھو
یا من لا یعلم ما ھو الا ھو ونیز اللھم انت اللہ لا الہ
الا انت یا ذا الجلال والمعارج والقوی اسئلک
بسم اللہ الرحمن الرحیم وبما انزلتہ فی لیلۃ القدر
ان تجعل لی من امری فرجا ومخرجا واسئلک ان تصلی علی
محمد وال محمد صلی اللہ علیہ وسلم وان تغفر لی خطیئتی وتقبل توبتی
یا ارحم الراحمین ونیز بسم اللہ الرحمن الرحیم
ونیز یا بدیع السموات والارض یا ذا الجلال و
الاکرام ونیز از رسول خدا منقول است کہ در سہ آیہ آخر سورہ حشر است
ونیز از آنحضرت منقول است کہ اسم اعظم در آیۂ ملک است ونیز از آن
منقول است کہ در سہ سورہ اسم اعظم است سورہ بقر وآل عمران وطہ
وبعضے تخصیص کردہ اند کہ در سورہ بقر و آیۃ الکرسی و در آل عمران اللہ لا الہ
الا ھو الحی القیوم و در طہ وعنت الوجوہ للحی القیوم ومحمد بجار
در کتاب عدۃ نقل از رسول خدا او رده کہ در اللھم لا الہ الا انت ... ونیز

در اللّٰه لا الٰه الّا هو الحیّ القیّوم اسم اعظم است و فضل
در کتاب مستدرک معالم الحکم از جناب امیر آورده که اسم اعظم در اول سوره حدید تا
علیمٌ بذات الصدور است و آخر سوره حشر از لو انزلنا هذا القرآن
است بعد از آن هر دو دست خود را بلند کند و بگوید یا من هو هکذا ا
اسئلک بحقّ هذه الاسماء ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد
و حاجت خود را طلب نماید انشاء اللّٰه تعالیٰ بر آورده شود و استجابت دعا
دلیل اسم اعظم است و بعضی علما گفته اند که در میان جلالتین در سوره
انعام اسم اعظم است و نیز در مقطعات حم و نیز در یس و نیز در
سورهای حم و یس است و نیز در همه مقطعات قرآن که اگر مکررات ایشان
را حذف کنی جمع شوند در صراط علیٍّ حقٌّ نمسکه و جمیع مقطعات
شش صد و نود مرتبه اند و نیز از جناب صادق ع منقول است
که فرمود از بعض اصحاب خود که آیا میخواهید که تعلیم کنم شما را اسم اعظم
را عرض کردند بلی یا ابن رسول اللّٰه فرمود بخوان سوره حمد و توحید و
آیة الکرسی و انا انزلناه بعد از ان رو بقبله کن و هر حاجت که باشد
طلب کن و این روایت را شیخ محمد بن حسن بن فرخ صفار در کتاب
فضل الدعا ذکر کرده و نیز اسم اعظم در اللّٰه لا اله الّا هو است
و این قول موافق جمیع اخبار است و نیز از جناب صادق ع

منقول

منقول است که در سوره فاتحه است اگر این سوره را هفتاد بار
بخوانند آن مرده زنده شود هیچ عجب نیست و این روایت شیخ سعید علیه الرحمه
در کتاب تبصره آورده اند و نیز از جناب صادق ع منقول است که

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ
بعد از نماز صبح سه مرتبه بخواند قریب باسم اعظم خواهد شد از سیاه چشم بسفیدی آن بتحقیق
که دران اسم اعظم داخل است و از کتاب بهی لدعوات النبی
از ابی محمد حرمی از رسول خدا ص آورده که درین دعا اسم اعظم
است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا بَدِیْعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ یَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْاِكْرَامِ و نیز از کتاب تحصیل از رسول خدا منقول است
که درین دعا است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ تا آخر سوره اخلاص و نیز
از رسول خدا منقول است که درین دعا است اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ الْحُسْنٰی كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ
اَعْلَمْ وَاَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الْعَظِیْمِ الْاَعْظَمِ الْكَبِیْرِ الْاَكْبَرِ
و نیز بعض گفته اند که در دعای یوشع بن نون است اَللّٰهُمَّ
اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاِسْمِكَ الطُّهْرِ الطَّاهِرِ الْمُقَدَّسِ الْمُبَارَكِ

المخزون المكنون المكتوب على سرادق الحمد وسرادق المجد وسرادق القدرة وسرادق السلطان وسرادق السر أن تدعو على يارب بان لك الحمد لا اله الا انت النور البار الرحمن الرحيم الصادق العالم الغيب والشهادة بديع السموات والارض ونورهن وقيامهن ذو الجلال والاكرام حنان نور دائم قدوس حی لا یموت ونیز از حضرت رسول خدا منقول است که درین دعا است اللهم انی اسئلک باسمک العظیم وبرضوانک الاکبر ونیز از حضرت رسول خدا منقول است که درین دعا است اللهم انی اسئلک باسمک الطاهر الطیب المبارک الاحب الیک الذی اذا دعیت به اجبت واذا سئلت به اعطیت واذا استرحمت به رحمت واذا استفرجت به فرجت ونیز از رسول خدا منقول است که درین دعا است اللهم انی اسئلک بمعاقد العز من عرشک ومنتهی الرحمة من کتابک وباسمک الاعظم وجدک الاعلی وکلماتک التامات ونیز از حضرت رسول خدا منقول است که درین دعا است اللهم انی اسئلک باسمائک الحسنی ما علمت منها وما لم اعلم واسئلک باسمک الاعظم الذی اذا دعیت به اجبت واذا سئلت به اعطیت فان لک الحمد لا اله الا انت المنان بدیع السموات والارض یا ذا الجلال والاکرام ونیز از کتاب اغاثة الداعی

از جناب امام زین العابدین منقول است که اسم اعظم درین دعا است

یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ وَحْدَكَ لَا شَرِیْكَ لَكَ اَنْتَ

اَلْمَنَّانُ بَدِیْعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

وَذُو الْاَسْمَاءِ الْعِظَامِ وَذُو الْعِزِّ الَّذِیْ لَا یُرَامُ وَاِلٰهُكُمْ

اِلٰهٌ وَّاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى

مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَجْمَعِیْنَ پس حاجت خود را طلب کن ونیز

از جناب سید الساجدین منقول است که درین دعا است

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ

اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ ونیز درین دعا است بِسْمِ اللّٰهِ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ

یَا قَدِیْمُ یَا قَدِیْمُ یَا حَیُّ یَا دَائِمُ یَا قَائِمُ یَا فَرْدُ یَا صَمَدُ

یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیْمُ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ

الْاِكْرَامِ یَا رَبَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا وَرَبَّ

الْعَرْشِ الْعَظِیْمِ وَیَا مَنْ لَّمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَّهٗ

كُفُوًا اَحَدٌ یَا كَافِیْ یَا هَادِیْ یَا بَارِئُ یَا عَالِمُ یَا صَادِقُ

یَا كٓهٰیٰعٓصٓ یَا رَبَّ الْاَرْبَابِ یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ یَا مَالِكَ

الْمُلُوْكِ یَا وَلِیَّ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ مَالِكُ

مَنْ فِی السَّمَاءِ وَمَا لِکُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا حَاکِمَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ
وَلَا مَالِکَ فِیْهِمَا غَیْرُکَ وَ قُدْرَتُکَ فِی الْاَرْضِ کَقُدْرَتِکَ
فِی السَّمَاءِ وَ سُلْطَانُکَ فِی الْاَرْضِ کَسُلْطَانِکَ فِی السَّمَاءِ
اَسْئَلُکَ بِاِسْمِکَ الْکَرِیْمِ وَ وَجْهِکَ الْمُنِیْرِ اِنَّکَ عَلٰی
کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَ اَنْ تُفَرِّجَ عَنِّیْ فَرَجًا عَاجِلًا وَّ اجْعَلْ لِّیْ مِنْ کُلِّ
غَمٍّ فَرَجًا وَّ مَخْرَجًا وَ یَسِّرْ لِیْ کُلَّ عَسِیْرٍ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
و نیز درین دعا است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا اَللّٰهُ
سه مرتبه یَا رَحْمٰنُ سه مرتبه یَا نُوْرُ سه مرتبه یَا ذَا الْجَلَالِ
وَ الْاِکْرَامِ سه مرتبه و نیز در کتاب دعا از ابن ابی بلیه منقول
است که اسم اعظم اینست یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِکْرَامِ و نیز در کتاب تهجد از ابن ابی قره از جناب کاظم ع
منقول است که اسم اعظم درین دعا است یَا نُوْرُ یَا قُدُّوْسُ
سه مرتبه یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ سه مرتبه یَا حَیُّ لَا یَمُوْتُ سه مرتبه
یَا حَیُّ حِیْنَ لَا حَیَّ و سه مرتبه یَا حَیُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و سه مرتبه
اَسْئَلُکَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ و سه مرتبه اَسْئَلُکَ بِاِسْمِکَ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ الْعَزِیْزِ الْمُبِیْنِ و نیز در دعای

یعقوب است که جناب یعقوب آن دعا را از ملک الموت آموخته
بود و این را در ادعیه انبیا نوشته ام و نیز در حاشیه مصباح آورده
که شخصی در خدمت حضرت امیر المومنین ع آمد و گفت که یا علی ع
بیاموز بمن اسم اعظم را پس سکوت فرمود جناب امیر المومنین ع
و جوابش نداد پس سائل الحاح و زاری کرد و قسم داد پس فرمود
آن حضرت که می ترسم که دعا کنی بذریعه آن برای امور دنیا
پس عرض کرد گاهی بواسطه آن اسم اعظم سوای اصلاح
آخرت خود دعا نخواهم کرد پس فرمود حضرت ع برو که درین
شب کسی می آید که ترا تعلیم کند اسم اعظم سائل گوید که پس مرخص
شدم از آن حضرت و شب بخواب رفتم پس شخصی بر سر من آمد
در عالم رویا و چراغ را خاموش کرد و این دعا بمن تعلیم نمود
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُوْنِ الْمَكْنُوْنِ الْعَظِيْمِ
الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْبَرِ الْبُرْهَانِ الْحَقِّ الْمُهَيْمِنِ الْقُدُّوْسِ
الَّذِیْ هُوَ نُوْرٌ مِّنْ نُّوْرٍ وَّ نُوْرٌ مَعَ نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ
فَوْقَ نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ فِیْ نُوْرٍ وَّ نُوْرٌ اَضَاۤءَ بِهٖ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَّ كُسِرَ
بِهٖ كُلُّ شَيْطَانٍ رَّجِيْمٍ وَّ لَا يَقُوْمُ بِهٖ سَمَاۤءٌ وَّ لَا يَقُوْمُ بِهٖ
اَرْضٌ يَا مَنْ بِهٖ خَوْفُ كُلِّ خَائِفٍ وَّ يَبْطُلُ بِهٖ سِحْرُ

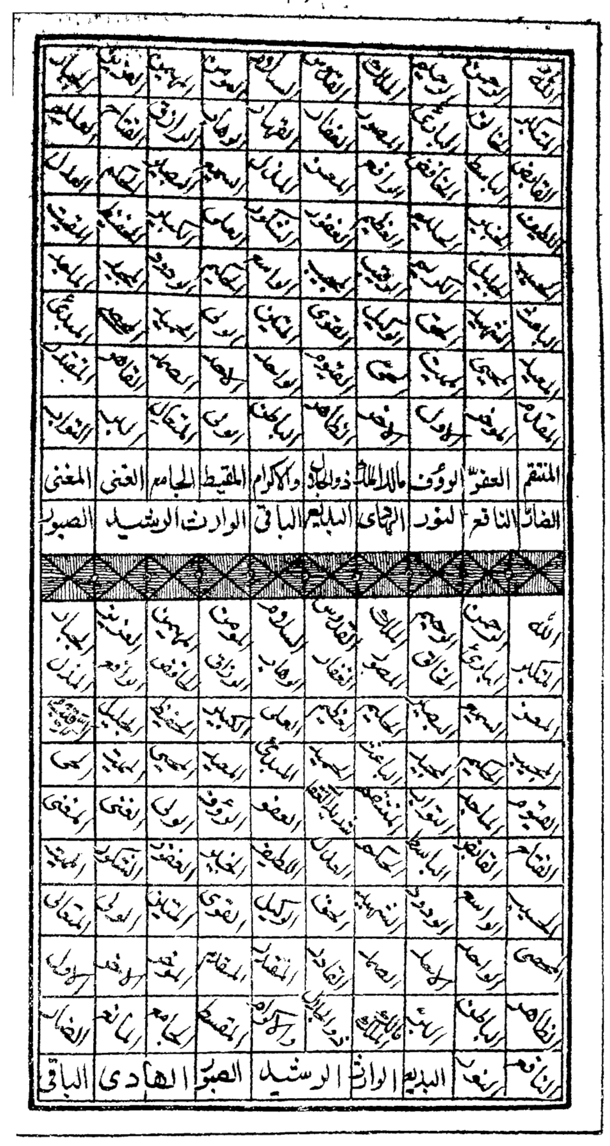
كُلِّ ساحِرٍ وَكَيْدِ كُلِّ كائِدٍ وَبَغْيِ كُلِّ باغٍ وَتَتَصَدَّعُ
لِعَظَمَتِهِ الْجِبالُ وَالْبَرُّ وَالْبَحْرُ وَتَحْفَظُهُ الْمَلائِكَةُ حَتّى يَتَكَلَّمَ
بِهِ وَيَجْرِي بِهِ الْفُلْكُ فَلا يَكُونُ لِلْمَوْجِ عَلَيْهِ سَبِيلٌ وَ
يَذِلُّ بِهِ كُلُّ جَبّارٍ عَنِيدٍ وَشَيْطانٍ مَرِيدٍ وَ
وَهُوَ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَاسْتَوَيْتَ
بِهِ عَلى عَرْشِكَ وَاسْتَقْرَرْتَ بِهِ عَلى كُرْسِيِّكَ يا اَللهُ
الْعَظِيمُ الْأَعْظَمُ يا اَللهُ النُّورُ الْأَكْرَمُ يا بَدِيعَ السَّماواتِ
وَالْأَرْضِ يا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَ
جَلالِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبَرَكاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبِحُرْمَةِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ أَسْئَلُكَ بِكَ
وَبِهِمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْتِقَنِي
وَوالِدَيَّ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ مِنَ النّارِ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ و نیز از جناب صادق ع
مرویست که درین دعا اسم اعظم است و این دعا را بوقت
صبح باید خواند و محتمل است که درین دعا اسم اعظم در حروف
نقطه دار باشد کذا فی المصباح و صاحب روضة الاذکار
باین طور مینویسد که این دعا ترتیب حروف تهجی است

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ وَلَا اَسْئَلُ اَحَدًا غَیْرَكَ بِحَقِّ هٰذِهِ
الْاَسْمَاءِ الْمُبَارَكَۃِ اَللّٰهُمَّ بِاَلِفِ الْاِبْتِدَاءِ بِبَاءِ الْبَهَاءِ بِتَاءِ
التَّاْلِیْفِ بِثَاءِ الثَّنَاءِ بِجِیْمِ الْجَلَالِ بِحَاءِ الْحَمْدِ بِخَاءِ
الْخَفَاءِ بِدَالِ الدَّوَامِ بِذَالِ الذِّكْرِ بِرَاءِ الرُّبُوْبِیَّۃِ
بِزَاءِ الزِّیَادَۃِ بِسِیْنِ السَّلَامَۃِ بِشِیْنِ الشُّكْرِ بِصَادِ
الصَّبْرِ بِضَادِ الضَّوْءِ بِطَاءِ الطَّوْلِ بِظَاءِ الظَّلَامِ بِعَیْنِ
الْعَفْوِ بِغَیْنِ الْغُفْرَانِ بِفَاءِ الْفَرْدَانِیَّۃِ بِكَافِ الْكَلِمَۃِ
التَّامَّۃِ بِلَامِ اللُّطْفِ بِمِیْمِ الْمُلْكِ بِنُوْنِ النُّوْرِ بِوَاوِ الْوَحْدَانِیَّۃِ
بِهَاءِ الْهَیْبَۃِ بِلَامِ اَلِفِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ بِیَاءِ یَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ یَا مَنْ لَا
تَضْجُرُهٗ مَسْئَلَۃُ السَّائِلِیْنَ یَا مَنْ هُوَ خَبِیْرٌ بِمَا تُخْفِی الضَّمَائِرُ
وَتُكِنُّ مِنْهُ الصُّدُوْرُ اَسْئَلُكَ بِمَا سَمَّیْتَ بِهٖ نَفْسَكَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَّاَنْ تَجْعَلَ لِیْ مِنْ
كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَّمِنْ كُلِّ غَمٍّ مَخْرَجًا وَّمِنْ كُلِّ عُسْرٍ
یُسْرًا وَّاِلٰی كُلِّ خَیْرٍ سَبِیْلًا بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ و در بعضی کتب منقول است کہ
این حروف اسم اعظم است ✡ ااام ‖‖‖ ۱۱۱۱ ـــــہ ی و

و در بعض کتب مسطور است که اسم اعظم در دعای جوشن و دعای
مشلول و دعای مجیر و دعای صحیفه که مسمی بصبد سبحان است
موجود است و صاحب بصائر الدرجات از جناب
صادق علیه السلام روایت کرده که پروردگار عالم اسم اعظم را
به هفتاد و سه حرف معین نموده جناب آدم ع را بیست و پنج حرف از آن
عنایت کرد و جناب نوح را پانزده و ابراهیم را هشت و موسی را چهار
و عیسی را دو حرف که بسبب آن دو حرف مرده را زنده میکرد و برص را
بر میکرد و جناب رسول خدا ص را هفتاد و دو حرف عنایت کرد و یک حرف
پیش خود نگاهداشت و در روایت دیگر از معصوم این است که
آصف که وزیر سلیمان بود یک حرف از اسم اعظم یاد داشت که
بسبب آن تخت بلقیس را پیش از چشم زدن نزد جناب سلیمان ع آورد
بدانکه اسماء حق تعالی منحصر در نود و نه نام نمی باشد بلکه از بعض
روایات سه صد و هفتاد بلکه تا هزار نام مستفاد میشود و اینکه
شهرت یافته نود و نه نام است باعتبار افضلیت و اشرفیت
این نامهای مشهور بر نامهای دیگر است و ما در این کتاب اسمای
حسنی را به طریق ایراد می نمایم طریق اول روایت ابو عباس احمد
بن فهد که در کتاب عدة الداعی از جناب امام رضا ع روایت کرده که

آن حضرت فرمودند که حق تعالی را نود و نه نام است کسیکه بخواند آن
نامها را مستجاب میگردد دعای او و کسیکه احصا کند و بشمار آورد
آنرا داخل بهشت میگرداند مراد باحصا چنانکه ابن بابویه رحمه الله
ذکر کرده احاطه بآن نامها است و اطلاع بر معنی آنها طریق
دوم روایت شیخ فخر الدین محمد بن محاسن است طریق
سیم روایت شیخ شهید ابو عبد الله بن محمد بن مکی بن محمد
بن حامد عاملی است و ما هر سه طریق آنرا در جدولی بیان
می کنم که اشتمال بر اعداد اسما داشته باشد

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
الله	الواحد	الاحد	الصمد	الاول	الآخر	السميع	البصير القدير	القاهر
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
العليم	الحليم	الحفيظ	الحق	الحسيب	الحميد	الحفی	الرب الرحمن	الرحيم
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
المتكبر	السيد	السبوح	الشهيد	الصادق	الصانع	الطاهر	العدل الغفور	الغنی
الغياث	الفاطر	الفرد	الفتاح	الفالق	القديم	الملك	القدوس القوی	القريب
[illegible]	القابض	الباسط	القاضی	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
المصور	الكريم	الكبير	الكافی	كاشف الضر	الوتر	النور	الوهاب الناصر	الواسع
الودود	الهادی	الوفی	الوكيل	الوارث	المحيی	الباعث	التواب الجليل	الخبير
خير الناصرين	الديان	الشكور	الجواد	الخالق	العظيم	اللطيف		الشافی

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
الله	الرحمن	الرحيم	الملك	القدوس	السلام	المؤمن	المهيمن	العزيز	الجبار
المتكبر	الخالق	البارئ	المصور	الغفار	القهار	الوهاب	الرزاق	الفتاح	العليم
القابض	الباسط	الخافض	الرافع	المعز	المذل	السميع	البصير	الحكم	العدل
اللطيف	الخبير	الحليم	العظيم	الغفور	الشكور	العلي	الكبير	الحفيظ	المقيت
الحسيب	الجليل	الكريم	الرقيب	المجيب	الواسع	الحكيم	الودود	المجيد	الماجد
الباعث	الشهيد	الحق	الوكيل	القوي	المتين	الولي	الحميد	المحصي	المبدئ
المعيد	المحيي	المميت	الحي	القيوم	الواجد	الواحد	الصمد	القادر	المقتدر
المقدم	المؤخر	الاول	الآخر	الظاهر	الباطن	الوالي	المتعالي	البر	التواب
المنتقم	العفو	الرؤف	مالك الملك	ذو الجلال	والاكرام	المقيط	الجامع	الغني	المغني
الضار	النافع	النور	الهادي	البديع	الباقي	الوارث	الرشيد		الصبور

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠
الله	الرحمن	الرحيم	الملك	القدوس	السلام	المؤمن	المهيمن	العزيز	الجبار
المتكبر	البارئ	الخالق	المصور	الغفار	الوهاب	الرزاق	الخافض	الرافع	المذل
المعز	السميع	البصير	العليم	الحكيم	العلي	الكبير	الحفيظ	الجليل	[illegible]
المجيب	الحكيم	المجيد	الباعث	المحصي	المبدئ	المعيد	المحيي	المميت	الحي
القيوم	الماجد	التواب	المنتقم	شديد العقاب	العفو	الرؤف	الولي	الغني	المغني
الفتاح	القابض	الباسط	الحكم	العدل	اللطيف	الخبير	الغفور	الشكور	المقيت
الحسيب	الواسع	الودود	الشهيد	الحق	الوكيل	القوي	المتين	الولي	المتعالي
المحصي	الواحد	الاحد	الصمد	القادر	المقتدر	المقدم	المؤخر	الاول	الآخر
الظاهر	الباطن	البر	مالك الملك	ذو الجلال	والاكرام	المقسط	الجامع	المانع	الضار
النافع	النور	البديع	الوارث	الرشيد		الصبور	الهادي		الباقي

شیخ رحمه الله در کتاب قواعد ذکر کرده که در قرآن مجید و فرقان
حمید از اسمای حسنی این نامهای وارد ند الرّبّ و المولی و النصیر
و المحیط و الفاطر و العلّام و الکافی و ذو الطول و ذو المعارج
و ایضا مرویست که اسمای حسنی حجاب است از هر مکروهی و از
هر کدورتی و نافع است از جهت اطاعت و محبت و عقد زبان
بدگویان و ابطال سحر و ازدیاد رزق فائده در شرح اسمای
حسنی الله اسم است برای موجود بحق و واجب الوجود که
جامع صفات الوهیة و منعوت حضرت ربوبیّت و متفرّد بوجود
حقیقی است و ممتاز است از سائر اسما بآنکه مشهورترین
اسما است و اول آن هست در قرآن و اعلای آنها است در دعا و بآن مخصوص
است کلمهٔ توحید و بآن واقع است شهادت و مخصوص است بذات
که اطلاق آن بر غیر نکنند نه حقیقةً و نه مجازاً و دال است بر ذات مقدسه موصوف
بجمیع کمالات و نیست دلالت باقی اسما مگر بدینگونه که یک لفظ دلالت بیک معنی کند مثلا قدرت بر قدیر و علم
علم یا بر فعل منسوب بذات مثل رحمن و رحیم که اسم ذات اند
باعتبار صفت رحمت و مثل خالق که اسم ذات است باعتبار صفت
وجودی خارجی هر که در وقت چاشت و عصر و در تلاوت آنحضر
ت شصت و شش بار این اسم مبارک بگوید مطلب میسر

قدوس کہ اسم ذات است باعتبار صفت سلبی یعنی منزه از
نقصها و پاک از منعونند بلکہ از ہمہ عیوب الرحمن الرحیم
مشتق اند از رحمت و مراد برحمت تفضل و نعمت است چنانکہ در آیہ
کریمہ است وما ارسلناك الا رحمة للعالمین اول نعمت
دنیا است کہ شامل است مومن و کافر را ثانی نعمت آخرت
است کہ مخصوص بمومن است رحمن صفت خاص است و
معنی او عام است یعنی روزی دہندہ خلق و رحیم صفت
عام است و معنی او خاص یعنی آمرزندہ مومنان منقول است ہر کہ
این دو نام را صد مرتبہ در عقب نمازہای واجبی بخواند لطف الٰہی
شامل حال او شود السلام یعنی در ذات و صفات سالم است
در ہمہ عیبہا و نقصہا و سلامتی بخشندہ است بر بندگان کسیکہ صد
نوبت این اسم را بہ بیمار بخواند آن شخص شفا یابد المؤمن یعنی
وعدۂ خود را در حق مومنان بجای آورد و راست می گرداند
ظنہای مومنان را و حاجتہای ایشان را برمی آورد و ایشان را
ایمن میگرداند از عذاب کسیکہ صد و سی و شش نوبت این نام
را بخواند از شر جن و انس در امان خدا باشد المہیمن یعنی
شاہد است بر خلق خود از افعال و اقوال کہ از ایشان صادر

مشوند ونگهبان وحافظ است وقدیم بر خلق است کسیکه این اسم
را صد وبیست وپنج نوبت بخواند باطن او صاف شود وبر اسرار
حقائق مطلع گردد العزیز یعنی غالب است وهرگز مغلوب
نگردد او را مثل ونظیر نباشد وهر کس در عقب نماز صبح وهر روز
نود وچهار نوبت این نام را بخواند اسرار علم کیمیا وسیمیا بر او منکشف
گردد وهر کس که چهل روز وهر روز چهل نوبت بخواند محتاج نگردد
الجبار یعنی متکبر ومتسلط وکفایت کننده اسباب بندگان و
غالب است بر همه خلائق وکسیکه این اسم را هر روز بیست ویکبار
بخواند از ظلم ظالمان ایمن باشد المتکبر یعنی صاحب کبریا
که بادشاهیست وحقیر است بادشاهیهای دیگران نزد کبریای او وهر کس
این اسم را نزد جباری بخواند آن جبار ذلیل شود الخالق
یعنی مبدع ومخترع بی آنکه نمونه داشته باشد وبمعنی مقدر نیز
آمده وهر کس مداومت بر این اسم نماید خدا دل او نورانی گرداند
الباری یعنی خدا خالق است کسیکه بسیار این اسم را
بخواند جسد بش در قبر نپوسد المصور یعنی موجد اشیا بر صورتهاے
مختلفه وفرق میان خالق وباری ومصور آن است که خالق بمعنی مقدر
وباری بمعنی موجد ومصور بمعنی ترتیب دهنده صورتهای مختلفه هر کسیکه این اسم مصور را بر جام

بنویسید بعد از ان که هفت روزه گرفته باشد و در وقت نوشتن
سیزده نوبت این اسم را بخواند و آب باران بشوید و بیاشامد
حق تعالی پسر صالحی باو کرامت نماید هر چند عقیم باشد الغفار
یعنی پوشاننده گناهان و عیوب بندگان و آمرزنده ایشان
که غفر بمعنی ستر است و کسیکه در وقت نماز جمعه بخواند اللّٰهم
اغفر لی یا غفار خدای تعالی او را بیامرزد القهار بسیار
قهر کننده و کمار نده مرگ بر بندگان هر کس این نام مقدس بسیار بخواند
حب دنیا از دل او بر داشته شود و کسیکه در تحت الشعاع بگوید یا
قادر یا قهار یا ذا البطش الشدید انت الذی لا یطاق
انتقامه هر دشمن نفرین کند حق تعالی آن دشمن را مقهور گرداند و از شر او محفوظ دارد الوهاب
یعنی بخشنده عطاهای بسیار علی الدوام و کرامت کننده همه ما
یحتاج محتاجان هر کس در سجده چهار نوبت این نام بسیار کرا بخواند
غنی گردد و کسیکه در آخر شب سر برهنه کند و دستها را بلند نماید
و صد نوبت بگوید الوهاب حاجتش روا سازد و فقرش را
دور کند و کسیکه بسیار بگوید الکریم الوهاب ذو الطول
خدا روزی او را از جای برساند که گمان نداشته باشد الرازق
الرزاق یعنی خلق کننده روزیها و متکفل روزی بندگان

این دونامهای مبارک بیک معنی اند و درر زاق مبالغه بهتر است و
کسیکه این اسم را بسیار بگوید حق تعالی برکت عنایت فرماید الفتاح
یعنی کشاینده درهای رحمت و روزی و حکم کننده است درمیان
بندگان و کسیکه در عقب نماز صبح هفتاد بار این اسم را بخواند در حالتیکه
دست خود را بر سینه گذاشته باشد حق تعالی حجاب را از دلش بردارد
العلیم یعنی عالم بسرار خفیات هرکسیکه این اسم مبارک را بخواند
درهای معرفت بر دل او گشوده شود الحفیظ الحکیم کسیکه
براین دو اسم مبارک مداومت کند مطالب او بر آورده شود الحکیم
الحلیم مداومت براین دو نام مبارک جمله مهمات را کفایت
میکند الفائض یعنی فیض کننده هرکسیکه این اسم مقدس را
چهل نوبت بر چهل لقمه نان بنویسد و در چهل روز بخورد هرگز در
مدت عمر گرسنه نگردد الباسط یعنی وسعت دهنده هرکسکه در
وقت سحر دستهارا بلند کند وده نوبت این را بخواند هرگز محتاج
دیگر نگردد عالم الغیب کسیکه بعد از نماز صد نوبت بخواند
مغیبات براو منکشف گردد الخافض یعنی پست کننده و
فرو گذارنده کسیکه هفتاد نوبت این اسم مطهر را بخواند خدا شر ظالمان
را از و دفع نماید الرافع یعنی بلند کننده مرتبه مومنین کسیکه در عقب

نماز ظهر صد نوبت این را بخواند مراتبش بلند شود المعز یعنی
عزت و ملک بخشنده و ذاکر این اسم مقدس را خدا هیبت روزی
گرداند المذل یعنی ذلیل کننده جباران و گردن کشان و
کسیکه در شب تاریک بر روی خاک سجده کند و هزار نوبت
بخواند و بعد ازان بگوید یا مذل الجبارین و مبیر
الظالمین ان فلانا یعنی اسم آن شخص ظالم را ببرد و بگوید
آذلنی فخذ لی حقی خدا بهان وقت آن ظالم را بگیرد و کسیکه نجاه
و پنج نوبت این اسم مبارک را بخواند و سجده کند و بگوید الهی
امنی من فلان یعنی نام آن ظالم را ببرد خداوند عالم او را
ازان کس محفوظ دارد السمیع یعنی شنونده هر سر و نجوی و عالم
بمسموعات کسیکه این نام را بسیار بخواند دعائش مستجاب شود
البصیر یعنی عالم بمبصرات کسیکه در روزهای جمعه این نام
مبارک را بسیار بخواند عنایت الهی شامل او گردد الحکم
یعنی حکم کننده درمیان بندگان العدل یعنی صاحب
عدالت هر کس این دو اسم مقدس را در دل شب بسیار بخواند خدا
باطن او را خزانه سر خود سازد اللطیف یعنی نیکی کننده به بندگان
و رساننده نفع بایشان و نزدیک کننده ایشان را بطاعت خود

و دانا بخفایای اشیا و کسیکه مدت شدت این را بخواند بر مودی از شدت نجات یابد الخبیر یعنی عالم بحقیقت اشیا هر کسیکه بعد از بیداری و گرسنگی مداومت بذکر الهادی الخبیر المبین نماید بر اسرار غیب مطلع گردد الحلیم یعنی صاحب حلم و بردبار و شتاب نکننده بر عقوبت عاصیان با قدرت بر انتقام هر کسی را که خوفی باشد بگوید الحلیم الرؤف المنان از ان خوف ایمن گردد الحکیم یعنی کامل در حکمت هر گاه این اسم مبارک را بنویسید و بآب بشوید و آن آب را بزراعت بپاشد برکت گردد العفور یعنی بسیار آمرزنده هر کسیکه العفور را بسیار بخواند وسواس از و زائل گردد الشکور یعنی راضی شونده باندک طاعت از بندگان هر کسی این اسم مقدس را چهل نوبت بآب بخواند و چشمی که درد میکند بآن آب بشوید درد چشم برطرف شود العلی یعنی غالب است بقدرت خود بر مخلوقات و رتبه بلندتر از رتبه ادمی باشد یا منزه از صفات خلائق هر کسیکه العلی را بسیار بخواند و بر خود بدمد نزد مردم عزیز و مکرم باشد الکبیر یعنی صاحب کبریا و عظمت کسیکه بعد از ریاضت این نام مقدس را بعدد حروف آنکه در لبست و یک و دو هست بخواند بعد از ان

هر دعائیکه بکند مستجاب گردد الحفیظ یعنی نگاهدارنده موجودات
کسیکه این را بعدد حروف آنکه نه صد و نود و هشت است بخواند
هرگز خوف بر او غالب نگردد و ذاکر این اسم همیشه محفوظ ماند الحسیب
یعنی کافی هر کسیکه الحسیب را در هفت هفته بخواند خدا کفایت
مهمات او نماید و باید که از روز پنجشنبه شروع کند در هر روزے
هفتاد نوبت بخواند الجلیل یعنی موصوف بصفات جلال
هر کسیکه مداومت بذکر این اسم مقدس نماید هر کس او را به بیند
تعظیم او کند و از خوفی در دل او پیدا شود الکریم یعنی کثیر الخیر
و بسیار نفع رساننده هر کس در وقت خواب این اسم را بخواند و بخواید
خدای تعالی ملائکه را امر کند که برایش دعا کنند و بگویند که خدا ترا
امین گرداند المجیب یعنی اجابت کننده و نه یا در س القریب
بمعنی مجیب است و بمعنی عالم بوساوس صدور نیز آمده کسیکه این
هر دو اسم را بسیار بخواند حق تعالی محفوظ گرداند الواسع بمعنی
غنی آمده و بمعنی احاطه کننده همه اشیا نیز دار د شده هر کس این
اسم را بسیار بخواند روزیش وسیع گردد الودود بمعنی دوست
دارنده بندگان خود و قبول کننده اعمال ایشان هر کس این اسم
را هزار نوبت بر طعامی بخواند و در میان دو کس عداوتی باشد

وهر دو را بخواند بگیرد دوست شوند المجیب وسعت و کرم
کننده چنانکه در آیه بل هو قرآن مجید یا بمعنی مجید است یعنی عظیم
شمرده اند خلق او را هر که این اسم را بسیار بخواند شفا یابد از جمیع المها
الباعث یعنی احیا کننده و برانگیزاننده خلق در آخرت برای
حساب کسیکه این اسم را صد نوبت وقت خواب بخواند و دست
خود را بر سینه کشد خدا باطن او را زنده دارد و دل وی را نورانی
سازد الشهید الحق یعنی کسیکه غائب نیست از وی چیزی
والحق یعنی محقق است وجود او و ذات او کسیکه بر چهار گوشه کاغذ
این دو نام را بنویسد و نیز نام آن چیزی که گم شده یا غائب شده
و در نصف شب در زیر آسمان بآن کاغذ نگاه کند و هفتاد بار این
دو اسم را بخواند خبر آن گم شده یا آن غائب باو برسد الوکیل
یعنی کفیل رزقهای بندگان و کفیل یعنی وکیل است یا بمعنی معتمد
کسیکه این نام را با خود دارد از سوختن و غرق شدن محفوظ ماند
القوی یعنی قادر بر همه حال که عجز و ضعف بهیچ وقت از اوقات
نزدش نیرسد و کسیکه او را دشمن باشد که قدرت بر دفع آن ندا نشته
باشد هزار گلوله از آرد بسازد و هر کدام این اسم را بخواند و آن
گلولهای آرد را نزد طیور اندازد و از شر آن دشمن محفوظ ماند انشاءالله

یعنی اعاده فرماید وایشان بعد از حیات به ممات و بعد اعاده
کنند از ممات بسوی حیات کسیکه این اسم را در نصف شب در
زاویه های مکان خود بایستد و هفتاد مرتبه بخواند و بعد از ان بگوید
یامعید رد علی کذا یعنی نام غایب خود به برد در همان هفته
آن غایب با خیر باو برسد المحیی الممیت یعنی حیات دهنده
نطفه حیوانات را وزنده کننده جسمها با عاده روح با یشان برای
حساب هر کسیکه نفس را از اطاعت گریزان باشد در وقت خواب
دست خود را بر سینه خود گذارد و این دو اسم را بخواند نفس او بطاعت
رغبت نماید الحی موصوف بحیات و موجود دائما کسیکه این اسم را
بر سر بیمار یا بر سر صاحب درد چشم بخواند از آن بیماری و درد چشم نجات
یابد القیوم قائم بذات و دائم بلا زوال هر که این اسم را بسیار بخواند
در قلب او تصفیه پیدا شود و هر کس در آخر شب بذکر الحی القیوم
مشغول شود نفع عظیم باو رسد و کسیکه این اسم را بر خاتم خود نقش کند
خدای عز و جل اسم او در میان مردم زنده دارد و در میان ایشان
مشهور گردد و از هر خوفی ایمن گردد الواجد یعنی غنی هر کس این
اسم جلیل را بر طعام بخواند و بخورد در باطن او نوری بهم رسد
الماجد یعنی صاحب مجد و کرم کسیکه در خلوت این اسم را بخواند باعث

جلای

جلای قلب شود الاحد یعنی بی جز بودن کسیکه بعد از دریافت
در خلوت هزار مرتبه این اسم عظیم را بخواند ملائکه را مشاهده کند
الصمد یعنی سرداریکه با وجود همه بی محتاج باشند و او با کسی احتیاج
ندارد و ذاکر این اسم اشرف گرسنگی نه بیند القادر یعنی ایجاد
کننده اشیا با ختیار بغیر عجز و انکسار کسیکه در وقت وضو این اسم
مبارک را بخواند بر دشمن غالب گردد المقتدر کسیکه مداوست بذکر
این نام نماید اطفال او تا وقت بلوغ از بیماریها سالم باشند التواب
هر کس این نام را بسیار بخواند خدا توبه او را قبول فرماید المنتقم کسیکه
مداومت بر ذکر او نماید از شر دشمن محفوظ ماند الرؤف کسیکه این
نام را در نزد دشمن بخواند آن ظالم حلیم گردد السبوح کسیکه بعد از نماز جمعه
این نام را بزبان بنویسد و بخورد صفات ملکی بهم رساند الوب
کسیکه بسیار بگوید خدا او را و اولاد او را محافظت کند مالک الملک
کسیکه او را بخواند خدا او را در دنیا و عقبی بی نیاز گرداند الغنی المغنی کسیکه در ده جمعه
در هر جمعه هزار بار این دو نام را بگوید و حیوانی نخورد خدا او را غنی
سازد و اگر سوره فاتحه را نیز بان عدد بخواند بیقین غنی گردد المعطی
کسیکه بسیار بگوید یا معطی السائلین خدا او را محتاج سوال نگرداند
المانع کسیکه در وقت خواب این نام را بسیار بگوید قرض او ادا شود

شود کسیکه هزار نوبت این نام را بخواند قضا ظاهر و باطن او ادا
شود گردانند الهادی هر کس مداومت بخواندن این اسم کند حق تعالی
معرفت خود را نصیب او گردانند البدیع کسیکه هزار نوبت این
نام را بخواند هر حاجتی که دارد روا گردد الوارث یعنی باقی ست
بعد فنای هر شیء و رجوع مملوکات بعد فنای مالکان بسوی او تعالی
است کسیکه هزار نوبت بگوید خدا راه حق را با و بنماید الصّبور یعنی
در کارهای خویشی تعجیل نکند با آنکه در عقوبت گناهگاران سرعت
نمی نماید کسیکه هزار نوبت این اسم را بخواند خدا او را در شدائد صبر
عنایت میفرماید فائده از مصباح کفعمی بدانکه از جمله فوائد اسمای حسنی آنست که اگر
پیش آید کسی را باعث غمی یا المی یا آنکه خائف باشد از عسرت و پریشانی
یا از مرضی و بیماری یا آنکه خواهد نزدیکی سلطان را یا داخل شود بر بلدی
که خائف باشد از آن باید که استخراج کند از اسمای حسنی اسمی را
که مناسب آن امر باشد پس نظر کند بحروف آنچه از خائف باشد
اگر حرف مکرر داشته باشد بیندازد و آنچه باقی ماند بحسب جمل ببیند که
چند است پس بآن عدد آن اسم را بخواند که مدعایش حاصل شود
مثلاً اگر کسی ترسد از کسیکه اسم او احمد باشد مناسب الف الله احد است
و مناسب حای حطی حکیم و حلیم و مناسب میم مومن و مهیمن و مناسب

والیل و دو الم و عدد و حرف احمد پنجاه و سه است یس پنجاه و سه بار
این اسمارا بخواند همچنین در باقی امور و ایضاً کسیکه خائف از دزد
باشد یا خوف از ایذا دهنده و آزار رساننده داشته باشد باید که
سوره قل هو الله احد یا اذا جاء نصر الله را بخواند آنگاه طریق دوم
اسمای حسنی را که مذکور شد بعمل آرد باین طریق که بعد از هر دو اسم بگوید
یا حافظ یا حفیظ یا رقیب یا قریب بدرستیکه این مثبوداز ان
و ایضاً کسیکه خواهد نزد کسی برود که خائف باشد از ان باید که با حضور قلب
و توجه تام پنجاه بار یا کبیر بگوید این مثبو از قرآن و شیخ ابن فهد
در کتاب عدة الداعی ذکر کرده که چون کسی را مطلب عظیمی باشد پس از
تمجید و ثنای خدای تعالی بخواند از اسمای حسنی آنچه را که مناسب
مطلوب اوست مثلاً اگر مطلب رزق است بخواند الرَّازِقُ
الْوَهَّابُ وَالْجَوَادُ وَالْمُغْنِي وَالْمُنْعِمُ وَالْمُعْطِي وَالْكَرِيمُ
وَالْوَاسِعُ وَمُسَبِّبُ الْأَسْبَابِ وَالْمَنَّانُ وَرَازِقُ مَنْ
يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ و اگر مطلب مغفرت و توبه باشد بگوید التَّوَّابُ
وَالرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَالرَّؤُفُ وَالْعَطُوفُ وَالصَّبُورُ
وَالشَّكُورُ وَالْعَفُوُّ وَالْغَفُورُ وَالسَّتَّارُ وَالْغَفَّارُ وَالْفَتَّاحُ
وَالْمُرْتَاحُ وَذُوالْجُودِ وَالسَّمَاحِ وَالْمُحْسِنُ وَالْمُنْعِمُ وَالْمُفْضِلُ

و اگر مطلب انتقام از دشمن باشد بگوید الْعَزِیْزُ وَالْجَبَّارُ وَالْقَهَّارُ
وَالْمُنْتَقِمُ وَالْبَطَّاشُ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِیْدِ الْفَعَّالُ لِمَا یُرِیْدُ
وَمُدَوِّخُ الْجَبَابِرَةِ وَقَاصِمُ الْمَرَدَةِ وَالطَّالِبُ الْغَالِبُ
الْمُهْلِكُ وَالْمُدْرِكُ وَالَّذِیْ لَا یُعْجِزُهُ شَیْئٌ وَالَّذِیْ لَا یُطَاقُ
اِنْتِقَامُهٗ و بر این قیاس و اگر مطلب علم باشد بگوید الْعَالِمُ
وَالْفَتَّاحُ والهادی والمرشد والمعز والرافع و آنچه مانند آن
باشد امابیان اذکار پس در کتاب عدة الداعی از جناب
رسول خدا صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم آورده که نمی نشینند گروهی که ذکر
کنند خدای عزوجل را مگر آنکه ندا کنند ایشان را فرشته از آسمان
که برخیزید که گناهان شما بحسنات مبدل شدند و نمی نشینند جماعتی
از اہل زمین که ذکر کنند خداوند عالم را مگر آنکه ہمراه شان ملائکه
باشند و کلینی در کتاب کافی از جناب رسالت پناه صلعم آورده
که ہر که عطا کرده شود او را زبان ذکر کننده پس بتحقیق که عطا کرده
شده است او را نیکی دین و دنیا و نیز در کتاب مذکور از امام
محمد باقر عم منقول است که نوشته است در توریت که حضرت موسیٰ عم
سوال کرد از پروردگار خود که ای پروردگار آیا نزدیکی تو باشد
تا مناجات کنم ترا یا دوری پس وحی بجانب او رسید که ای موسیٰ

من همنشین آن کسم که ذکر کنند مرا پس موسی مناجات کرد که کیست
در پرده عافیت تو در روزیکه کسی را پرده نیست مگر پرده تو فرمود
حق سبحانه وتعالی که آن جماعت اند که ذکر میکنند مرا پس یاد می کنم
ایشان را و دوست میدارند یکدیگر را برای من پس من هم دوست میدارم ایشان را و ایشان
آن جماعتند که هرگاه اراده میکنند که نازل کنم برای اهل زمین بلای را پس ذکر آن جماعت
مانع بلا میشود و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ع منقولست
که جمع نمیشوند هیچ مجلسی قومی و ذکر نمی کنند دران خدای عزوجل
را مگر آنکه خواهد بود آن مجلس حسرت برای ایشان بروز قیامت
و این حدیث را صاحب عدة الداعی هم آورده و نیز دران کتاب
از جناب امام جعفر صادق ع منقول است که وحی کرد خدای تعالی
بجانب موسی ع که ای موسی ع فراموش مکن مرا در هیچ حالتی بدرستیکه
فراموش کردن من میمیراند دل را و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت
آورده که فرمود حق تعالی که هر که ذکر میکند مرا در جماعتی از مردمان
ذکر میکنم او را در جماعتی از فرشتگان و نیز دران کتاب از انحضرت
منقول است که شیعه ما آن جماعت اند که چون بخلوت نشینند
ذکر میکنند خدا را و نیز در کتاب مذکور از انحضرت علیه السلام
آورده که باکی نیست در ذکر خدا بحالتی که بول میکرده باشے

بدفعیکه ذکر او سبحانه تعالی نیکو است در هر حالتیکه باشد پس دل تنگ مشو از ذکر و حسن طبرسی رح در کتاب مکارم الاخلاق در وصیت رسالت پناه ص بابوذر آورده که ذکر کننده در میان غافلان مانند کسی است که جنگ میان کافران کند و همراهان او گریخته باشند و حسن ابن محمد طوسی در کتاب امالی آورده از حضرت رسالت پناه چون بمعراج رسیدم دیدم در بهشت چند فرشته را که بنا میکنند خانه را که یک خشت آن از طلا بود و یک خشت از نقره و بسا وقت درنگ می نمودند پس گفتم آنها را چه می شود شما را که تاخیر میکنید در بنای این خانه گفتند انتظار نفقه خود می بریم نه بود که چیست نفقه شما عرض کردند گفتن مومن سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ پس هرگاه می گوید کسی آنرا به بنا مصروف میشویم و هرگاه خاموش می شود درنگ می کنیم و ابن قولویه در کتاب علل الشرایع آورده که شخصی از یهودان بخدمت حضرت رسالت پناه ص حاضر شد و عرض کرد چند کلمه را که اختیار کرد خدای تعالی آن کلمات را برای ابراهیم ع در وقتیکه بنا کرد خانه کعبه را فرمودند که آن کلمات این بودند سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ

یهودی

یهودی عرض کرد که خبر ده ما را از ثواب خواننده این کلمات فرمود
که هر گاه بگوید سُبْحَانَ اللهِ همه باو تسبیح بگویند سوای عرش و
عطا کرده شود خواننده آن را ده برابر آن و هر گاه بگوید اَلْحَمْدُ
لِلّٰهِ خدای تعالی نعیم دنیا را باو کرامت فرماید و وصل کند آنرا
به نعیم آخرت و این کلمه ایست که چون اهل بهشت داخل بهشت
شوند می گویند و سخنانیکه در دنیا گفتند همه منقطع میشوند بغیر
این سخن و اما لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ پس بهشت جزای آن است
که می فرماید حق تعالی هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ
و در کتاب جامع الاخبار از جناب رسالت پناه ص آورده که هر که صد
مرتبه بگوید همین تسبیح مذکور را نوشته میشود نام او در دیوان صدیقان
و خواهد بود برای او ثواب الشیان و خواهد بود او را بهر حرفی
نوری در وقت گذشتن از صراط و در بهشت رفیق حضرت
خضر ع باشد و کلینی رح در کتاب کافی از حضرت امام انام
علی ابن ابی طالب علیه السلام آورده که سُبْحَانَ اللهِ نصف
میزان اعمال است و الحمد لله پر سکند میزان را و الله
اکبر ما بین آسمان و زمین را پر سکند و از حضرت امام رضا
علیه السلام منقول است که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین ع

را بهر یک تسبیح مذکور دائمی نویسد حق تعالی برای او بهر
شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند برای
او شش هزار درجه و مینویسد برای او شش هزار شفاعت
و احمد بن محمد برقی در کتاب محاسن از امام جعفر صادق ع
آورده که هر که از شما بخل کند در دادن مال و قاصر باشد در شریک
شدن در جهاد و بر خاستن بنصف شب باید که بخل نکند بگفتن تسبیح مذکور زیادتی
لا حول و لا قوة الا بالله و محمد بن بابویه در کتاب
معانی الاخبار از حضرت رسالت پناه ص آورده که هر که بگوید
سبحان الله و بحمده مینویسد حق تعالی برای او هزار هزار
حسنه و محو کند برای او هزار هزار سیئه و بلند کند برای او هزار هزار
درجه و هر که زیاده بگوید حق تعالی ثوابش زیاده گرداند و هر که استغفار کند می آمرزد حق تعالی او را و محمد
ابن بابویه در کتاب ثواب الاعمال از حضرت امام جعفر صادق
آورده که هر که بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله
العظیم و بحمده مینویسد حق تعالی برای او سه هزار حسنه و محو کند از او
سه هزار گناه و بلند گرداند برای او سه هزار درجه و مرغی در بهشت
برای او خلق کند که تسبیح الهی کند و ثواب تسبیح برای او باشد
و محمد بن بابویه در کتاب عیون الاخبار از امام رضا ع

آورده که خدائے تعالی لازم کرده است بر خود که هر مومن که صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس بگوید اللّٰهُمَّ زَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ تزویج نماید او را با حوری از بهشت و گردانیده است گفتن این کلمات را مهر آن حور و علامه مجلسی در مشکوة الانوار آورده که پس ازین جهت حق تعالی بحضرت رسول صلعم وحی فرمود که مهر زنان مومنان را پانصد درهم سنت گرداند چرا که کلمات بالاهم پانصد میشد و کلینی رحمه الله در کتاب کافی از مفضل آورده که گفتم از حضرت امام جعفر صادق عم که فدای تو شوم بیاموز مرا دعای که جامع باشد فرمود که حمد بگو پروردگار را بدرستیکه باقی نمی ماند هیچ یک از نماز گذاران مگر آنکه دعا می کند از برای تو بآنکه می گوید سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ یعنی گوش کند الله تعالی از برای کسیکه حمد کند او را و نیز در کتاب مذکور از محمد بن مروان آورده که گفتم حضرت امام جعفر صادق عم را که کدام یک از عملها دوست تر است در پیش خدائے عز و جل فرموده اند آنکه حمد کنی او را

و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
آورده که شکر نعمت اجتناب نمودن از محرمات الٰهی است و
تمامی شکر آنست که بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ و
حسن طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق از جناب رسالت پناه ص
آورده که اول کسانیکه به بهشت میروند جماعتی اند که حمد خدا بسیار
میگویند در خوشحالی و سختی و در کتاب جامع الاخبار آورده که چون
جناب رسالت پناه ص را امر رو میداد که موجب سرور می بود میفرمود
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ بِنِعْمَتِهٖ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ و چون امری رو میداد
که موجب الم میبود میفرمود اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی کُلِّ حَالٍ و محمد
بن بابویه رح در کتاب مجالس آورده که جناب رسالت پناه ص
فرمودند که هر که ظاهر شود بر او نعمتها پس بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعَالَمِیْنَ و هر که ستیزه کند بر او تنگدستی پس بسیار بگوید لَاحَوْلَ
وَلَاقُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ بدرستیکه این گنجی است از
گنجهای بهشت و درین ست شفا از هفتاد و دو مرض که کمترین
آنها هم است و محمد بن بابویه در کتاب ثواب الاعمال از
امام جعفر صادق ع آورده که هر که بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ کَمَا هُوَ اَهْلُهٗ
کاتبان اعمال از نوشتن باز می مانند و می گویند خداوندا

نایب لا منید ایم یعنی حمدی را که تو سزاوار ی ثواب بایکت بر مانمیدانیم
خدای تعالی در جواب ایشان میفرماید که انچه بنده من گفته فضائیل و
ثوابش بر من است و صدوق ابن بابویه رح در کتاب عیون
الاخبار از رسول خدا آورده که خلق کرده خدای تعالے
عمودی را از یاقوت سرخ که سر آن در زیر عرش است و منتہای آن
بر پشت ماهی در زمین هفتم هرگاه بنده بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ می جنبد عرش و بحرکت می آید آن عمود
و ماهی پس میگوید خدای تعالی که ساکن شو ای عرش می گوید
که چگونه ساکن شوم و حالانکه نیامرزیدهٔ خوانندهٔ آن را پس میگوید
حق تعالی که گواه باشید ای ساکنان آسمان که من آمرزیدم
قائل آن را و در کافی از امام محمد باقر منقول است که هر که بگوید
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِیْكَ لَهٗ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ مینویسد حق تعالی برای
او هزار حسنه و در من لا یحضره الفقیه از امام جعفر
صادق علیه السلام منقول است که عجب دارم از کسیکه او را
خوفی از دشمنی یا غیر آن باشد چرا پناه نمی برد باین آیه که
حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ و عجب دارم از کسیکه برسد او را

[illegible] چرا پناه نمی برد باین آیه لا إله إلا أنت سبحانك إنی

کنت من الظالمین و عجب دارم از کسیکه دشمنان در قصد او

باشند چرا پناه نمی برد باین آیه و أفوض أمری إلی الله إن الله

بصیر بالعباد و عجب دارم از کسیکه اراده مال و متاع دنیا داشته باشد

چرا پناه نمی برد باین آیه ما شاء الله لا قوة إلا بالله و در کتاب

مذکور از امام رضاؑ آورده که هر که بگوید لا حول و لا قوة إلا

بالله العلی العظیم دفع سکند از و خدای تعالی هفتاد نوع بلا

را که آسان ترین آنها خنق باشد و خنق خفار اسگویند و احمد بن

محمد برقی در کتاب محاسن از حضرت امام جعفر صادقؑ آورده که

هر که بگوید لا حول و لا قوة إلا بالله پس بتحقیق واگذاشته است

کار خود را بسوی خدا و لازم است بر خدا که کفایت کند کار او را

و نیز از امام جعفر صادقؑ منقول ست که فرسود رسول خداﷺ

که وحی کرد پروردگار عالم بمن در شب معراج که تو عطا میکنیم دو کلمه

را از خزائن عرش خود لا حول و لا قوة إلا بالله و لا

ملجأ منك إلا إليك فائده در قصهٔ آهنگر روایت کرده

است شعیب انصاری که موسی میرفت که نظر سکند بعملهای بندگان

منقول از عدة الداعی ۱۲

پس آمد نزد مردی عابدترین مردمان چون شب شد جنبانید

آن مرد درختی را که در پہلوے او بود پس ناگاہ دو انار از درخت افتاد آن مرد بموسیٰ گفت کہ ای بندۂ خدا تو کیستی کہ من اینجا مدتیست کہ می باشم و نیافتم درین درخت مگر یک انار سوای امروز حضرت موسیٰ گفت بآن مرد کہ ہیچ میدانی کسی را کہ عبادت او بیشتر است از تو آن مرد گفت عبادت فلان از من بیشتر است گفت موسیٰ کہ رفتم بنزد او و یافتم او را عابدتر از ان مرد پس چون شام شد گفت بندۂ خدا تو کیستی زیرا کہ مدت مدیدا است کہ من اینجا ساکنم کہ مقدار آنرا خدا میداند و ہرگز زیادہ از یک نان برای من نمی آورند پس اگر تو بندۂ صالح نمیبودی دو گردۂ امروز نمی آوردند موسیٰ علیہ السلام فرمود جواب دادم کہ من مردی ام کہ ساکن در زمین موسیٰ عمران بعد ازان فرمود کہ ہیچ میدانی کسی را کہ عبادت او از عبادت تو بیشتر باشد گفت بلی فلان آہنگر کہ در شہر فلان می باشد از من عابدتر است پس آمد موسیٰ بآن شہر و دید کہ آن مرد آہنگر ہیچ عبادتی ندارد غیر آنکہ ذکر حق تعالی میگوید ہر گاہ وقت نماز می آید برمی خیزد و نماز میگذارد و چون شب شد آن مرد آہنگر نظر بر حاصل خود کرد پس یافت کہ دو چندان بود کہ ہر روز حاصل میکرد گفت بحضرت موسیٰ کہ ای بندۂ خدا کیستی بدرستیکہ تو بندۂ صالحی مدتہا است کہ اینجا ساکنم کہ مقدار آنرا خدا میداند و ہر روز آنچہ حاصل

بیرون ... بودند از آن ... جهان یافتم حضرت موسی علیه السلام
کردن مرد طعام کہ سا کنم در زمین عمران آن مرد آهنگر آنچه حاصل کرده
بود سه بخش کرد یک بخش را تصدق کرد بر فقرا و مساکین و یک بخش را بر
مالک خود داد و از یک بخش طعام خرید برای خود و حضرت موسیٰ پس
هر دو خوردند پس آنگاه جناب موسیٰ تبسم کردند آن مرد سبب تبسم را
دریافت کرد فرمود بجهت آنکه میخواستم که نظر کنم باعمال بندگان و ببینم
که عابد ترین مردمان کیست پس فرمود که دلالت کرد مرا پیغمبری از
بنی اسرائیل بفلان مرد که در پای درختی عبادت میکرد پس یافتم
او را عابد ترین مردمان آن نزد مرا دلالت کرد بر فلان و یافتم او را که
عبادت او بیشتر از آن مرد اول بود و آن مرد عابد دلالت کرد بر تو و گمان
برده است که عبادت تو بیشتر از دست و نمی بینم ترا برابر آن دو کس عبادت
بلکه حکم باقی مردمان داری پس آن مرد آهنگر جواب داد که بنده مردم
آیا ندیدی مرا که ذکر حق تعالیٰ میگویم و نماز را در وقت می گذارم
و اگر شغل دیگران متوجه نماز سنت شوم ضرر بحصه آقای من میرسد
پس گفت آن مرد آهنگر آیا میخواهی که بشهر خود بروی فرمود بلی پس
ابری گذشت پس گفت آن مرد آهنگر ابر را که بیا پس آن ابر نزد
او آمد و گفت بآن کجا میروی گفت بفلان شهر گفت برو بعد از آن

ابر دیگر گذشت گفت ای ابر بیا آن ابر آمد پرسید کجا میروی گفت
ابر گفت بزمین موسی عمران میروم گفت بالهم که این مرد را بواسطه
نرمی و مهربانی و بردوبنه او را در زمین موسی عمران گذار و وی شفقت
و مهربانی پس آن ابر برداشت حضرت موسی را و بر دلبغهر موسی را چون
حضرت موسی رسید بشهر خود گفت ای پروردگار من بچه چیز
رسانیدی آن مرد آهنگر را بدان مرتبه که من دیدم حق تعالی
فرمود بدرستیکه این بنده من صبر میکند بر بلای من و خوشنودی
من بقول میکند و شکر میکند نعمتهای مرا صاحب عدة الداعی
از حسن بن حسن دیلمی روایت کرده و آن از وهب ابن منبه که
وحی کرد خدای تعالی بحضرت داود علیه السلام که ای داود
آن کسی که دوست دارد کسی را قبول میکند سخن او را و آن
کسیکه راضی باشد از دوست خود خوشنود باشد از فعل او و کسیکه
اعتماد دارد بر شخصی دوست بسیار دوا اعتماد میکند بر دوستی
آن و کسیکه مشتاق دوست باشد جد میکند و سعی نماید
در رفتن پیش او ای داود ذکر من برای ذاکرین است و جنت
من برای مطیعان و دوستان و مشتاقان او و من خاصة
برای دوستان خودم و فرمانبرداران من در مهمانی من اندو

بندگان شکر گذاران برایشان نعمت زیاده میشود و صاحبان ...
من اند و فساق و گنهگاران را نا امید از رحمت خود نمیکنیم اگر توبه کنند
و اگر مناجات میکنند من لبیک میگویم و اگر مریض میشوند علاج میکنیم
ایشانرا از دواهای مصیبت و بلاها تا از امراض گناهان پاک شوند

فصل سیم در بیان تلاوت قرآن مجید

و دعاهائیکه در وقت تلاوت قرآن و بعد ختم آن باید خواند بدانکه از
جمله آداب قرآن خواندن استحباب طهارت
است چنانکه از حضرت امام رضا ع مرویست که براوی فرمود که
قرآن مخوان تا وضو نداشته باشی و از ان جمله رو بقبله خواندن چنانکه
مرویست که بهترین مجالس آنست که آدمی رو بقبله باشد و از آن
جمله استعاذه است و خلافی در استحباب او نیست وقتیکه شروع
کند قرآن را اگر در نماز چه سوای رکعت اول در رکعات دیگر مستحب نیست
اما در کیفیت آن میان قراء خلاف است و مشهور نزد علمای
شیعه یکی از دو صورت است أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ و این میان سنی و شیعه مشهور است دوم أَعُوذُ
بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ و از ان جمله
ترتیل خواندن است چنانکه حق تعالی میفرماید وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ

ترتیلا یعنی ترتیل کن در خواندن قرآن ترتیل کردنی مد اقل تفدری
ازان واجبست و قدری سنت و ترتیل واجب بمذهب
مشهور آنست که حروف را از مخارج ادا نماید و حفظ احکام
وقفها و وصلها کند چنانکه از حضرت امیر المومنین ع مرویست
و ترتیل مستحب آنست که تانی بخواند بحیثیتی که حروف بکدیگر
داخل نشوند و بسیار بهم پاشان نخواند که حروف از هم بپاشند و
اتصال از کلام زائل شود و با وجود آن رعایت کند صفات
حروف و مدها و اقسام وقفها را که از کتب قرات تفاصیل آنها
معلوم میشود و این معانی را داخل در آنچه حضرت فرموده اند
میتوان کرد و مرویست که شخصی بخدمت حضرت امام جعفر
صادق ع عرض نمود که من در یک شب قرآن ختم میکنم حضرت
فرمود که مرا خوش نمی آید که در کمتر از یک ماه ختم کنی و ابو بصیر
بخدمت حضرت صادق ع عرض نمود که من قرآن را در یک شب
ختم میکنم گفت نه گفت در دو شب فرمود که نه تا به شش شب رسانید حضرت
اشاره فرمودند که بلی بعد از آن فرمود که جمعی که پیش از شما بودند
قرآن را در یک ماه و کمتر ختم میکردند بدرستیکه قرآن را تند نباید
خواند بنحویکه حروفش گم شود در یکدیگر ولیکن بترتیل می باید خواند

[illegible] بهشت باشد توقف کن و از خدا

سوال بهشت کن و چون بآیه بگذری که در آن ذکر آتش باشد

توقف کن و استعاذه نما بخدا از آتش دوزخ پس ابو بصیر عرض

کرد که در ماه رمضان در یک شب ختم بکنم فرمود که نه پرسید که در دو شب

فرمود نه پرسید که در سه شب اشاره فرمود که بلی ماه رمضان را حق

حرمت دیگر هست که ماههای دیگر با آن شبیه نیستند و از ان جمله تدبر

و تفکر در خواندن و متوجه بمعنی آن گردیدن است و بر وقت خضوع و خشوع

خواندن و باید که از موعظه قرآن پند گیرد و از احوال گذشتگان عبرت

گیرد و چون بآیه رحمتی رسد از حق تعالی طلب رحمت کند و چون

بآیه عذابی رسد پناه بجوید چنانکه در حدیث است که چیزی نیست در

قرآنی که در ان تدبر نباشد و مستحب است نگهداشتن قرآن و نظر

در ان کردن چه از حضرت صادق عم منقول است که فرمود خوش می آید

مرا خانه که در او مصحف باشد چه حق تعالی دفع سکند به برکت بودن

آن شیطان را از ان خانه و از حضرت رسول خدا مرویست که

فرمود که نظر بر روی علی ابن ابی طالب کردن عبادت است

و نظر بر روی پدر و مادر از روی مهربانی و شفقت کردن عبادت است

و نظر بمصحف کردن و نظر بکعبه کردن عبادت است

و از

و از آنجمله آنچه از علی ابن الحسین ع مرویست که فرمود بر شما باد
قرآن خواندن بدرستیکه حق تعالی بهشت را از یک خشت طلا
و یک از نقره خلق فرموده و بجای گل مشک خوشبو و عوض خاک
زعفران و بجای سنگریزه مروارید در آن مقرر گردانیده و درجات
بعدد آیات قرآنی بلند گردانیده و کسیکه قرآن خوانده باشد
باو میگویند که قرآن بخوان و بالا برو و هر کس که در بهشت است
درجه اش از و بالاتر نیست مگر پیغمبران و صدیقان و از حضرت
رسول منقول است که اشرف بزرگان امت من حاملان
قرآن اند و جمعی که در شب عبادت کنند و در حدیث دیگر فرمود
که حاملان قرآن بزرگان اهل بهشت اند و مستحب است از روی
قرآن قرائت کردن چنانکه از حضرت صادق ع مرویست
کسیکه قرائت کند از روی مصحف بهره مند میشود از چشم خود و تخفیف
میدهند عذاب پدر و مادرش را هر چند که کافر باشند و از حضرت صادق ع
و از رسول خدا ع مرویست که هیچ چیز شدید تر بر شیطان نیست از اینکه قرائت
از مصحف کنند و از اسحق مرویست که بحضرت صادق آل محمد عرض
نمودم که من قرآن را در حفظ دارم از بر بخوانم بهتر است یا نظر در مصحف کنم و بخوانم فرمود
که از مصحف بخوانی بهتر است مگر نمیدانی که نظر کردن در قرآن عبادت است

کذا فی روضۃ الاذکار صاحب جواہر الاخبار از سعد خفاف
از امام جعفر صادق علیہ السلام روایت کردہ کہ فرمود آن حضرت کہ ای
سعد بیاموز قرآن تحقیقکہ قرآن بروز قیامت می آید بہ صورت
زیبا کہ خلائق برکہ نظر سکیند ومیگوید پروردگار عالم کہ اے
دلیل من کہ بر زمین بودی وای کلام صادق من بلند کن
سر خود را وسوال کن وشفاعت کن برای ہر بندہ بچہ طور دیدی
بندگان مرا پس جواب میدہد آن صورت زیبا کہ ای پروردگار من
بعض بندگان تو مرا صیانت وحفاظت کردند وبعض مرا ضایع
وذلیل کردند وتکذیب مرا کردند حالانکہ من دلیل تو وحجت تو
بودم بر جمیع بندگان پس میگوید پروردگار عالم قسم بعزت وجلال
خود امروز کسیکہ با تو سلوک کردہ است اورا ثواب عظیم خواہم
داد وکسیکہ ترا ضایع کردہ است بعذاب شدید معذب خواہم
کرد پس شخصی از دوستان اہلبیت می آید وآن صورت زیبا را
نشناسد پس آن صورت زیبا میگوید کہ منم آن قرآن کہ شبہا بیدار
بودی ومرا خواندی وعیش خود را تلخ کردی پس می برد آن صورت
زیبا قاری خود را نزد پروردگار عالم ومیگوید کہ این بندۂ تو مرا
مواظبت کردہ ومرا دوست میداشت پس میگوید پروردگار عالم

که بهر یکی این عبد درا در جنت و از حلهای جنت و تاجهای او
آراسته و پیراسته کنند پس من بعد سوال میکند از آن صورت
زیبا که آیا راضی شدی بر این اجر که بقاری تو دادم آن میگوید
پروردگارا این خیلی کم است پس میفرماید رب العزت که پنج چیز
دیگر از پیش خود برای او زیاده میکنم جوانی و صحت و فرحت
و خوشی و زندگی و نیز در کتاب مذکور از مجمع البیان آورده
که معاذ از رسول خدا شنیده که میفرماید کسیکه بولد خود قرآن
تعلیم کند روز قیامت او تعالی تاجی بو الدین او و لباسی عنایت
کند که گاهی کسی مثل آن هر دو ندیده باشد و نیز در کتاب
مذکور از رسول خدا منقول است کسیکه قرآن میخواند دوست
خدا است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع
منقول است هرگاه معلم بچه را بسم الله الرحمن الرحیم تعلیم کند
و آن طفل بر زبان جاری کند منویسید حق تعالی برائت از
آتش دوزخ برای آن طفل و آن معلم و والدین او و نیز
در کتاب مذکور منقول است از اسحق ابن عمار که شنید امام
جعفر صادق ع را که میگفت که هرگاه پروردگار عالم جمع میکند
در روز محشر خلائق اولین و آخرین را پس جوانی بصورت

زیبا را مردان محشر می آورند که گاهی در حسن و جمال مثل او ندیده
باشند پس هرگاه مومنین بطرف او نظر کنند میگویند که این
قرآن است هر یک میگوید که این قرآن از ما است پس
آن قرآن روبروی ایشان می آید و میرسد بجانب راست
عرش معظم پس میگوید حق تعالی که قسم بعزت و جلال خود که
تعظیم و تکریم میکنم امروز کسی را که ترا تعظیم کرده است و ضایع و
ذلیل میکنم کسی را که ترا ذلیل کرده است و نیز در کتاب
مذکور از حضرت امام حسن عسکری ع منقول است که فرمود رسول
خدا صلی الله علیه و آله وسلم که حاملان قرآن مخصوص اند
برحمت خدا و نور الهی بر آن شامل است و کسانیکه تعلیم میکنند
قرآن را نزدیک اند با خدا پس کسیکه دوست دارد ایشان را
دوستی کرده است با خدا و کسیکه ایشان را دشمن دارد
با خدا دشمنی کرده است و از گوش دهنده قرآن بلاهای دنیا
دور میشوند و از خواننده قرآن بلاهای آخرت دور میشوند
و کسیکه یک آیه قرآن را بشنود بعقیده خالص بهتر است از آنچه جهان
در قبضه او است بزرگ تر است از طلای خالص که در راه خدا تصدق
کند و کسیکه یک آیه قرآن را بخواند از صدق دل بهتر است

از عرش تا زمین و بنابر این در کتاب مذکور از منهاج الصادقین روایت
کرده که فرمود امام جعفر صادق ع که کسیکه قرآن را بخواند در حالتیکه
جوان است و مومن اثنا عشری است در گوشت و خون او مخلوط
سکند خداوند عالم قرآن را و میباشد این قرآن در روز قیامت حافظ او
و میگوید این قرآن از حق تعالی که ای پروردگار عالم هر عمل کننده خبر اجر خود را یافته
مگر عامل من و خواننده من ثواب خود نیافته پس عنایت کن او را از رحمت
خود بزرگترین ثواب پس لباس میدهد او را حق تعالی و حله از جنت و می نهد بر سر او
تاج کرامت و بزرگی پس می پرسد از قرآن که آیا خوشنود شدی بآن ثوابیکه
قاری ترا دادم پس عرض میکند پروردگار عالم زیاده از این امید داشتم پس
عنایت میکند حق تعالی نامه امن از عذاب بدست راست او و نامه مخلد
بودن در بهشت بدست چپ او پس داخل جنت میشود آن خواننده قرآن
و گفته میشود از و که بخوان آیه های قرآن را و بالا رو و بعد هر آیه درجه بالا میرود پس میگوید
حق تعالی بقرآن که خوشنود شدی یا نه پس میگوید بلی و فرمودند حضرت کسیکه قرآن
را زیاده خواند و التزام کند برای خواندن او عنایت می کند
حق تعالی اجر او دو حفاظت کند او را و نیز در کتاب مذکور از
امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که قاری قرآن
بسه نهج اند یکی آنکه قرآن را سرمایه معاش خود بداند دوم

حروف را حفاظت نماید و احکام را ضایع کند سوم اینکه قرآن را دوای
مرض قلب خود را بداند پس شبها را احیا کند و در روزها تشنه باشد و در مسجدها
ایستاده باند یا به فرش خود بخواند پس این چنین خواندن قرآن بلا را
دور و دشمن را مقهور و حق تعالی را مسرور سکیند و به برکت ایشان
باران را از آسمان نازل میفرماید و قسم بخدا که این چنین قاریها
محبوبترین اند از گوگرد احمر و کسیکه قرآن را بیاموزد و بر آن عمل
نکند و در تحصیل دنیا صرف نماید مستوجب غضب خدا می باشد
و در آخرت همراه یهود و نصاری محشور گردد و کسیکه قرآن را بخواند و
منظور ریا و خوشنودی خلائق باشد ملاقات کند حق تعالی را
که بر رویش سوای استخوان چیزی دیگر نباشد و بذلت و خواری
داخل جهنم خواهد شد و کسیکه قرآن را بخواند و بر آن عمل نکند در
قیامت نابینا محشور خواهد شد و میگوید بحق تعالی چرا مرا کور
محشور کردی دران حالیکه در دنیا بینا بودم میفرماید حق تعالی که شما
قرآن مرا خواندی و عمل بر آن نکردی این عوض اوست پس
حکم میدهد ملائکه را که داخل دوزخ کنند و کسیکه قرآن را
بخواند برای خوشنودی حق تعالی برائی زیادتی مراتب
آخرت پس ثوابش مانند ثواب جمیع ملائکه و جمیع انبیا و پیغمبران

باشد و نیز در کتاب مذکور از حسین بن علی علیهما السلام منقول
است کسیکه یک آیه از قرآن در نماز ایستاده بخواند بنویسد حق
تعالی بعوض هر حرف صد نیکیها و اگر در غیر نماز بخواند بنویسد
بعوض هر حرف ده حسنه و اگر گوش دهد قرآن را بنویسد حق تعالی بهر حرفی یک حسنه و اگر در
شب ختم کند قرآن را ملائکه تا صبح بر او صلوات فرستند و اگر در روز ختم کند ملائکه کاتبان
اعمال تا شام بر او صلوات فرستند و البته بعد از ختم قرآن یک دعای
مستجاب از برای اوست و ختم قرآن از برای او بهتر است از ما بین آسمان
و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اگر قرآن نخوانده
باشد چه کند فرمود که حق تعالی بخشنده و کریم است وقتیکه بخواند
آنچه را که میداند خدا او را همین ثواب میدهد و نیز در کتاب مذکور
اسحاق بن عمار از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده که
کسیکه صد آیه از قرآن در یک شب بخواند در نماز بنویسد حقتعالی
ثواب عبادت یک شب و کسیکه دو صد آیه بخواند در غیر نماز شب
بنویسد در لوح محفوظ یک قنطار از حسنات قنطار یکهزار و دو صد اوقیه باشد هر اوقیه
بزرگتر است در وزن از کوه احد و نیز در کتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع روایت کرده که هر مؤمن را می باید که هر روز
در قرآن نظر کند و پنجاه آیه از او هر روز بخواند و نیز در کتاب

مذکور از امام جعفر صادق ع روایت کرده کسیکه در خانه قرآن بخواند
و ذکر حق تعالی کند برکت خدا زیاده شود و ملائکه در آن خانه
می آیند و شیطان بگریزد و روشنی رسد به آن خانه اهل آسمان را
چنانکه کواکب روشنی رسد به اهل زمین را و بدرستیکه آن خانه
که در آن قرآن بخوانند و یاد خدا نکنند برکتش کم شود و ملائکه
از ان دوری میکنند و شیاطین در انجا حاضر میشوند و نیز
در کتاب مذکور از سعد بن طریف منقول است که فرمود امام
جعفر صادق ع که گفت بمن رسول خدا کسیکه ده آیه بیک شب
بخواند نامش در غافلین ننویسند و کسیکه پنجاه آیه بخواند در ذاکرین
نوشته شود و کسیکه صد آیه بخواند از قانطین نوشته شود و کسیکه
دو صد آیه بخواند از خاشعین مینویسند و کسیکه سه صد آیه بخواند
از فائزین و رستگاران مینویسند و کسیکه پانصد آیه بخواند اورا
از جماعتی بنویسند که سعی بسیار در عبادت کرده باشند و اگر هزار
آیه بخواند برای او قنطاری بنویسند از نیکی که هر قنطار پانزده
هزار مثقال از طلا باشد و هر مثقالی بست قیراط و قیراط کوچکش
مثل کوه احد باشد و بزرگ آن مثل فضای که میان آسمان و زمین است
و صاحب روضة الاذکار نوشته که عبد الله ابن عباس رح

روایت کرده است کسیکه ختم کند قران را بترتیبی که می آید پراورد خدای
تعالی کل حاجت او را از حاجتهای دنیا و آخرت روز
جمعه از سورهٔ فاتحه تا آخر مائده روز شنبه از سورهٔ انعام تا آخر توبه
روز یکشنبه از سورهٔ یونس تا آخر مریم روز دوشنبه از سورهٔ طه
تا آخر قصص روز سه شنبه از سورهٔ عنکبوت تا آخر ص روز چهارشنبه
از سورهٔ زمر تا آخر رحمن روز پنجشنبه از سورهٔ واقعه تا آخر
قرآن بعد از ان سجده کند و حاجت خود را بخواند که حق تعالی
صد حاجت او را بر می آورد و بیش از انکه سر از سجده بردارد و حمل
ابن بابویه رح در کتاب عیون الاخبار آورده که امام رضا ع چون
بمیان رخت خواب میرفتند تلاوت بسیار میفرمودند چون بآیه
میرسیدند که دران ذکر بهشت یا دوزخ بود میگریستند و از خدا
سوال بهشت و استعاذه از جهنم مینمودند و چون در نماز سوره
قل هو الله احد را میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند الله احد
چون سوره را تمام میکردند سه مرتبه میگفتند کذلک الله ربی
و چون سورهٔ قُل یا اَیُّهَا الکافِرُون را میخواندند از لفظ
کافرون میگفتند یا اَیُّهَا الکافِرُونَ و چون از سوره فارغ
میشدند سه مرتبه میفرمودند رَبِّیَ اللّٰهُ وَ دِینِیَ الاِسلَام

وچون از سوره والتین والزیتون فارغ میشدند میخواندند بلی و انا علی ذالک من الشاهدین وچون سوره لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فارغ شدن میفرمودند سبحانک اللهم وبلی وچون از سوره فاتحه فارغ شدند میفرمودند الحمد لله رب العالمین وچون سبح اسم ربک الاعلی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند آهسته سبحان ربی الاعلی ودر هر جای قرآن یا ایها الذین امنوا میخواندند آهسته میفرمودند لبیک اللهم لبیک ونیز محمد بن بابویه رح در کتاب ثواب الاعمال از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر که بخواند سوره رحمن را ودر هر جا که بخواند فبای الاء ربکما تکذبان بگوید لا بشیء من آلائک رب اکذب پس اگر در شب بخواند وبمیرد شهید مرده باشد واگر در روز بخواند وبمیرد شهید مرده باشد ونیز محمد بن بابویه رح در کتاب خصال در حدیث اربع مائة از حضرت امیر المومنین ع آورده که هرگاه فارغ شوند از خواندن مسبحات پس بگویند سبحان الله الاعلی ومسبحات سوره چند اند که در اول شان سبح اسم است وهرگاه بخوانید ان الله وملائکته یصلون علی النبی پس صلوات بفرستید برو در نماز باشید یا در غیر نماز وهرگاه بخوانند والتین را در آخرش بگویند ونحن علی

ذٰلِكَ مِنَ الشّٰاهِدِيْنَ وہرگاہ بخوانید قُوْلُوْا اٰمَنَّا گوید اٰمَنَّا
بِاللّٰہِ و تمہ آیہ را بخوانید و طبرسی در کتاب مجمع البیان آورده
کہ ہرگاہ این آیہ نازل شد اَلَیْسَ ذٰلِكَ بِقٰادِرٍ عَلٰی اَنْ
یُّحْیِیَ الْمَوْتٰی حضرت رسالت پناہ فرمودند سُبْحَانَكَ
اَللّٰھُمَّ وَبَلٰی و شیخ طوسی رح از عمار بن موسیٰ آورده کہ
حضرت امام جعفر صادق ع فرمودند کہ ہرگاہ کسی بخواند وَالشَّمْسِ وَ
ضُحٰھَا بعد ختم آن بگوید صَدَقَ اللّٰہُ وَصَدَقَ رَسُوْلُہٗ
وہرگاہ کسی بخواند آللّٰہُ خَیْرٌ اَمَّا یُشْرِکُوْنَ بگوید اللّٰہُ خَیْرٌ
اَللّٰہُ اَکْبَرُ وہرگاہ کسی بخواند ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّھِمْ یَعْدِلُوْنَ
بگوید کَذَبَ الْعٰادِلُوْنَ بِاللّٰہِ وہرگاہ کسی بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ
الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ یَکُنْ لَّہٗ شَرِیْكٌ
فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ وَلِیٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَ
کَبِّرْہُ تَکْبِیْرًا بگوید اَللّٰہُ اَکْبَرُ اللّٰہُ اَکْبَرُ اللّٰہُ اَکْبَرُ عرض کردم کہ
اگر نگوید کسی ازین چیزہا فرمودند کہ نیست بر و چیزی و حسن
طبرسی در کتاب مکارم الاخلاق آورده کہ امام جعفر صادق ع
چون میخواستند کہ قرآن بخوانند در وقتیکہ رسیداشتند مصحف
را در دست راست این دعا میخواندند اَللّٰھُمَّ اِنِّیْ اَشْھَدُكَ

اِنَّ هٰذَا کِتَابُكَ الْمُنْزَلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلٰی رَسُوْلِكَ مُحَمَّدِ ابْنِ عَبْدِ اللّٰہِ وَکَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلٰی لِسَانِ نَبِیِّكَ جَعَلْتَهٗ هَادِیًا مِّنْكَ اِلٰی خَلْقِكَ وَحَبْلًا مُّتَّصِلًا فِیْمَا بَیْنَكَ وَبَیْنَ عِبَادِكَ ونیز در کتاب مذکور آورده که هرگاه از قرأت قرآن فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ قَدْ قَرَاْتُ مَا قَضَیْتَهٗ مِنْ کِتَابِكَ الَّذِیْ اَنْزَلْتَهٗ عَلٰی نَبِیِّكَ الصَّادِقِ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ فَلَكَ الْحَمْدُ رَبَّنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یُّحِلُّ حَلَالَهٗ وَیُحَرِّمُ حَرَامَهٗ وَیُؤْمِنُ بِمُحْکَمِهٖ وَمُتَشَابِهِهٖ وَاجْعَلْهُ اُنْسًا فِیْ قَبْرِیْ وَاُنْسًا فِیْ حَشْرِیْ وَاجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یُّرَقِّیْهِ بِکُلِّ اٰیَةٍ دَرَجَةً فِیْ اَعْلٰی عِلِّیِّیْنَ اٰمِیْنَ رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ کذا فی النخبه وصاحب روضة الاذکار آورده که جناب صادق بروقت خواندن قرآن این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْمُتَعَالِیْ بِالْعِزِّ وَالْکِبْرِیَاءِ وَفَوْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْعَرْشِ الْعَظِیْمِ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ الْمُکْتَفِیْ بِعِلْمِكَ وَالْمُحْتَاجُ اِلَیْكَ کُلُّ ذِیْ عِلْمٍ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ یَا مُنْزِلَ الْاٰیَاتِ وَالذِّکْرِ الْعَظِیْمِ رَبَّنَا وَلَكَ

الحمد بما علمتنا من الحكمة والقرآن المبين اللهم
انت علمتناه قبل رغبتنا في تعلمه واختصصتنا به
قبل رغبتنا بنفعه اللهم فاذا كان منا منك وفضلا
وجودا ولطفا بنا ورحمة لنا وامتنانا من غير حولنا
ولا حيلتنا ولا قوتنا اللهم فحبب الينا حسن تلاوته
وحفظ آياته وايمانا بمتشابهه وعملا بمحكمه وسببا
في تأويله وهدى في تدبره وبصيرة بنوره اللهم
وكما انزلته شفاء لاوليائك وشقاء على اعدائك
وعمى على اهل معصيتك ونورا لاهل طاعتك اللهم
فاجعله لنا حصنا من عذابك وحرزا من غضبك و
حاجزا عن معصيتك وعصمة من سخطك ودليلا
على طاعتك ونورا يوم نلقاك نستضيء في خلقك
ونجوز بصراطك ونهتدي به الى جنتك اللهم
انا نعوذ بك من الشقوة في حمله والعمى عن علمه
والجور في حكمه والعلو عن قصده والتقصير دون
حقه اللهم احمل عنا ثقله واوجب لنا اجره و
اوزعنا شكره واجعلنا نراعيه ونحفظه اللهم

اجعلنا نتبع حلاله ونجتنب حرامه ونقيم حدوده
ونؤدي فرائضه اللهم ارزقنا حلاوة في تلاوته
ونشاطا في قيامه ووجلا في ترتيله وقوة في استعماله
في آناء الليل والنهار واشفنا من النوم وايقظنا في
ساعة الليل من رقاد الراقدين وانبهنا عند
الاحايين التي يستجاب فيها الدعاء من سنة الوسنانين
اللهم اجعل لقلوبنا ذكاء عند عجائبه التي لا تنقضي
ولذاذة عند ترديده وعبرة عند ترجيعه ونفعا
بينا عند استفهامه اللهم انا نعوذ بك من تخلفه
في قلوبنا وتوسده عند رقادنا ونبذه وراء ظهورنا
ونعوذ بك من قساوة قلوبنا لما به وعظتنا اللهم
انفعنا بما صرفت فيه الآيات وذكرنا بما ضربت فيه
من المثلات وكفر عنا بتاويله السيئات وضاعف لنا
به جزاء في الحسنات وارفعنا به ثوابا في الدرجات
ولقنا به البشرى بعد الممات اللهم اجعله لنا زادا
تقوينا به في الموقف وفي الوقوف بين يديك وطريقا
واضحا نسلك به اليك وعلما نافعا نشكر به نعماءك

وَتَخَشُّعاً صادِقاً تَسْتَجِيرُ بِهِ شِمَالَكَ اَللّٰهُمَّ فَاِنَّكَ اتَّخَذْتَ
بِهِ عَلَيْنَا حُجَّةً نَطَقَتْ بِهِ عَنْ رَبِّنَا وَاصْطَنَعْتَ بِهِ نِعْمَةً
قَصُرَ عَنْهَا شُكْرُنَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا وَلِيّاً يُثَبِّتُنَا مِنَ الزَّلَلِ
وَدَلِيلاً يَهْدِينَا لِصَالِحِ الْعَمَلِ وَعَوْناً يُقَوِّينَا مِنَ الْمَلَلِ
حَتّٰى يُبَلِّغَنَا اَفْضَلَ الْعَمَلِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا شَافِعاً يَوْمَ
اللِّقَاءِ وَسِلَاحاً يَوْمَ الْاِرْتِقَاءِ وَحَجِيجاً يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ
نُوراً يَوْمَ الظَّلْمَاءِ يَوْمَ لَا اَرْضَ وَلَا سَمَاءَ يَوْمَ يُجْزٰى كُلُّ سَاعٍ
بِمَا سَعٰى اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا رَيّاً يَوْمَ الظَّمَاءِ وَفَوْزاً يَوْمَ
الْجَزَاءِ مِنْ نَارٍ حَامِيَةٍ قَلِيلَةِ الْبُقْيَا عَلٰى مَنْ بِهَا اصْطَلٰى
وَبِحَرِّهَا تَلَظّٰى اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا بُرْهَاناً عَلٰى رُؤُسِ الْمَلَاءِ
يَوْمَ تَجْمَعُ فِيهِ اَهْلَ الْاَرْضِ وَاَهْلَ السَّمَاءِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا
مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَعَيْشَ السُّعَدَاءِ وَمُرَافَقَةَ الْاَنْبِيَاءِ

اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ۔

فصل چهاردهم در بیان ثواب خواندن سورهای قرآنی

البسمله صاحب روضة الاذکار آورده که حضرت امام رضا
مرویست که بسم الله الرحمن الرحیم نزدیک تراست باسم اعظم
از سیاهی چشم به سفیدی آن واز رسول خدا مرویست

کہ فرمود چون امر کند معلم طفل را بگفتن بسم الله می نویسد حقتعالی
بجهت او برائت نجات از آتش و برات دیگر جهت پدر و مادر
او و برات دیگر جهت معلم و در حدیث دیگر فرمود که بسم الله
نوزده حرف است و زبانیهٔ آتش نیز نوزده اند پس هر که بسم الله
بگوید میگرداند حق تعالی هر حرفی را سپر و حافظی از یک زبانیه

سورة الفاتحة نیز در کتاب مذکور آورده که از حضرت
رسول صلعم مرویست کسیکه سورهٔ فاتحه بخواند چنان است که
دو ثلث قرآن ختم کرده و چنان است که تصدق کرده باشد
بهر مومن و مومنه و قسم بآن کسیکه جان من بقبضهٔ قدرت اوست که
حق تعالی نه فرستاده در توریت و انجیل و زبور مثل آن سوره
و نامیده شده است بام القرآن و سبع المثانی و قسمت شده
است میان حق تعالی و میان بندگان و هر بنده را است انچه
طلب کند و آن بهترین سورها است در قرآن و شفا است
از هر علت و مرض مگر از سام که مرگ است و در حدیث
دیگر فرمود که من متفرد م بامتنان الهی از میان پیغمبران بنعمت سورهٔ فاتحه و سورهٔ فاتحه
در مقابل قرآن است چنانچه حق تعالی میفرماید وَلَقَدْ
آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

وا[illegible] حق تعالی
مخصوص گردانیده است با آن محمد و او شرافت [illegible]
گردانیده و او را شریک نکرده است در او احدی از انبیا را غیر سلیمان
پیامبر نیز عطای بسم الله شده است کسیکه بخواند این سوره
را که معتقد باشد به پیروی محمد و آل او و منقاد باشد امر این سوره
و ایمان بظاهر و باطن آن داشته باشد عطا میکند حق تعالی
بهر حرفی حسنه که یک از آن بهتر است از دنیا و آنچه در دنیا است
از اصناف اموال و خیرات و کسیکه گوش دارد بر خواندن آن مر او را
ثلث آنچه از برای قاری است و در حدیث دیگر فرمود
که حق تعالی بر قومی میفرستد عذاب لازمی و حتمی پس طفلی از
ایشان سوره فاتحه را میخواند حق تعالی آن عذاب را از
ایشان دفع میکند تا چهل سال و از حضرت امام جعفر صادق ع
مرویست که اسم اعظم منقسم است در سوره فاتحه
البقره و نیز در کتاب مذکور آورده که ابیّ از جناب رسالت
مآب صلعم روایت کرده است که فرمود کسیکه بخواند آنرا و در رحمت
میفرستد حق تعالی باو عطا میکند او را اجر کسیکه یک سال
اسپ بسته باشد و منتظر جهاد باشد ای ابیّ امر کن مسلمانان

را تعلیم این سوره باعث برکت وترک این حسرت است و
ساحران ابطال این سوره را مقدور ندارند ودر حدیث
دیگر فرمود هر چیز را بلندی است وبلندی قرآن بقره است
وکسیکه در روز بخواند شیطان در خانهٔ او سه روز داخل نشود واگر شب
بخواند سه شب شیطان داخل خانه نشود ایضاً ازان حضرت
پرسیدند که کدام سوره افضل است فرمودند بقره گفتند کدام
آیه ازان افضل است فرمود آیة الکرسی ودر حدیث
دیگر فرمود که بفرستید کوچک سالان خود را جهت حفظ کردن
سورهٔ بقره ودر ثواب الاعمال از جناب صادق ع مرویست
کسیکه سوره بقره وآل عمران را بخواند روز قیامت سایه میکنند
این دو سوره بر سر او مانند دو ابر یا مانند دو سائبان
آل عمران کسیکه بخواند عطا کرده میشود بآن بهر آیت ازان
امان از جسر جهنم وکسیکه بخواند در روز جمعه صلوات می فرستد
بر وحق تعالی وملائکه تا غروب آفتاب سورة النسا
کسیکه بخواند آنرا چنان باشد که تصدق کرده باشد بهر که در
عالم میراث برد وعطا کند باو اجر کسیکه همیشه بنده بخرد وآزاد
کند و در بهشت آگهی باشد ازان کسانیکه گناهان ایشان آمرزیده شود

از حضرت امیر المومنین ع مرویست کسیکه بخواند آنرا در هر جمعه امین شود از تنگی قبر المائدہ کسیکه بخواند آنرا پس بعدد نفس هر یهود و نصاری که در دنیا است عطا میشود براو ده حسنه و محو میشود ازو ده سیات و بلند میشود جهت او ده درجه و آن از امام محمد باقر علیه السلام منقول است کسیکه در هر پنجشنبه آنرا بخواند ایمان نش بظلم و گناه آلوده نشود هرگز بخدا شرک نشود الانعام نازل شد سوره انعام یکدفعه و هفتاد هزار ملک ورا مشایعت کردند تا نزد حضرت رسول پس تعظیم کنید آنرا که اسم الهی در هفتاد موضع آن هست و اگر مردم بدانند که در خواندن آن چه ثواب است هرگز ترک آن نکنند و از حضرت امام رضا ع مرویست که سوره انعام یکدفعه نازل شد و هفتاد هزار ملک مشایعت آن کردند و بلند کرده بودند آواز بتسبیح و تحمید تا نزد حضرت رسول خدا ص پس کسیکه بخواند آنرا هفتاد هزار ملک تسبیح گویند از برای او تا روز قیامت و از حضرت رسول خدا ص نیز مثل این مرویست الا اینکه آخر آن چنین است که بعد هر آیه از آن صلوات باو میفرستند و از ابن عباس مرویست کسیکه سوره انعام را هر شب بخواند در روز قیامت از جمله ایمنان باشد و بدیده خود آتش جهنم را نبیند الاعراف و نیز در کتاب

[illegible] آورده کسیکه بخواند آنرا بگرداند حق تعالی [illegible]

شیطان حجابی دیگر و حضرت آدم ع شفیع او در روز قیامت

الانفال والتوبة در کتاب مذکور از حضرت رسول ص

آورده که هر کسیکه بخواند انفال را و سوره برات را بدرستیکه من

شفیع او میباشم در روز قیامت و شاهدم برانیکه او مبرا است

از نفاق و عطا کرده میشود از اجر بعدد هر منافق و منافقه در دنیا

ده حسنه و محو کرده میشود از وده سیئه و بلند کرده میشود برای او

ده درجه و عرش و حاملان عرش صلوات میفرستند بر او در زندگی

او و از جناب صادق ع مرویست که هر که بخواند این هر دو سوره را

در هر ماه محفوظ میماند از نفاق و میشود از شیعیان حضرت امیر ع

و میخورد بروز قیامت از خوانهای جنت با شیعیان تا اینکه

حق تعالی از حساب فارغ شود و از جناب امیر المومنین ع منقول

است که بسم الله نازل نشد در اول سوره برات بسبب آنکه

بسم الله امان و رحمت است و درین سوره رفع امان و امر بسیف است و وجوه دیگر نیز گفته اند

بسبب تطویل از بیانش اعراض کردم یونس کسیکه بخواند آنرا عطا

کرده میشود او را از اجر بعدد هر که تصدیق حضرت یونس ع و

تکذیب او کرده باشد و بعدد هر که فرعون غرق شده باشد و

واز جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند آنرا در هر دو ماه یا سه ماه خوف نباشد بروی که از جاہلان باشد و روز قیامت از جملهٔ مقربان گردد هود کسیکه بخواند آن را عطا میشود او را اجر بعدد هر که تصدیق و تکذیب پیغمبری حضرت نوح و هود و صالح و شعیب و لوط و موسی و ابراہیم علیہم السلام کرده باشد و روز قیامت از جملهٔ نیکبختان گردد واز جناب امام محمد باقر ع مرویست کسیکه بخواند آنرا در هر جمعه مبعوث شود در روز قیامت در زمرهٔ پیغمبران و حساب کنند با و حساب آسان و ظاہر نشود روز قیامت از و گناہی یوسف تعلیم کنید او را بر بندگان خود چه هر که تعلیم کند آنرا بر بنده خود آسان میگرداند حق تعالی بر او سکرات مرگ را و عطا میکند باو قوت که حسد نبرد بهیچ مسلمانی واز جناب صادق ع منقول است کسیکه در هر روز یا در هر شب بخواند آن را مبعوث سازد حق تعالی روز قیامت بجمال مثل جمال یوسف ع و نرسد وی را فزع در آن روز و از بهترین بندگان صالح خدا باشد رعد کسیکه بخواند آنرا بدهند با و از اجر بعدد هر ابرے که آمده و هر ابر که خواہد آمد تا قیامت و در آن روز از وفا کنندگان بعهد حق تعالی باشد واز جناب صادق ع منقول است کسیکه

بسیار بخواند آنرا هرگز صاعقه براو نرسد اگرچه ناصبی باشد و اگر مومن باشد بحساب داخل بهشت شود و شفاعت وی را قبول کنند در اهل بیت و دبرادران مومنش ابراهیم کسیکه بخواند آن را عطا میشود او را از اجر بعدد هر که بت پرستیده باشد و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند سورهٔ ابراهیم و سوره حجر را در دو رکعت نماز هر جمعه هرگز نرسد باو فقر و دیوانگی و بلیه عظمی الحجر کسیکه بخواند آنرا عطا کنند باو بعدد مهاجر انصار و آنها که استهزای حضرت رسول کرده اند ده حسنه النحل کسیکه بخواند آن را محاسبه نکند حق تعالی او را از نعمتهای که عطا کرده است باو در دنیا و اگر بمیرد در آن روز یا در آن شب عطا کنند او را اجر کسیکه وقت مردن وصیت نیکو کرده باشد و از امام محمد باقر ع مرویست کسیکه بخواند آنرا در هر ماه کفایت شود از وی قرض در دنیا و دور گردانند از وی هفتاد انواع از بلا که سهل ترین آنها دیوانگی و پیسی باشد و مسکن او در جنت عدن باشد که وسعت بهشتهاست بنی اسرائیل کسیکه بخواند آنرا و چون بخواند وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا و رقت کند دل او بدهند او را دو قنطار ثواب که هر قنطار هزار و دویست اوقیه باشد و هر اوقیه بهتر باشد از دنیا و هرچه در آنست و جناب

صادق ع فرمود هر که بخواند آنرا در هر شب جمعه نمیرد تا آنکه در بیابد صاحب الامر ع را و از اصحاب او باشد الکهف کسیکه بخواند آنرا محفوظ است هشت روز از همه فتنها و اگر بیرون آید دجّال دران روزها او محفوظ است از فتنهٔ آن و کسیکه بخواند آن را داخل بهشت شود و اگر بخواند آنرا در روز جمعه می آمرزد حق تعالی او را تا جمعه دیگر و سه روز زیاده ازان و عطا کند او را نوری که میرسد تا آسمان و محفوظ شود از فتنهٔ دجال و در حدیث دیگر فرمود که چون نازل میشد این سوره مشایعت کردند آنرا هفتاد هزار ملک و پر کرد عظمت او میان آسمان و زمین را و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند در هر شب جمعه نمی میرد مگر شهید و مبعوث گرداند حق تعالی او را با شهدا و در حدیث دیگر فرمود کسیکه آن را در شب جمعه بخواند کفارهٔ گناهان او میشود از ین جمعه تا جمعه دیگر و در حدیث دیگر وارد است کسیکه روز جمعه بخواند آنرا بعد از نماز ظهر او را نیز همین ثواب است حم لیعص کسیکه این سوره را بخواند داده شود او را از اجر بعدد هر که تصدیق و تکذیب زکریا و یحیی ع و مریم ع و عیسی ع و موسی ع و هارون ع و ابراهیم ع و اسحق ع و یعقوب ع و اسمعیل ع کرده باشند و بعدد هر که دعوی ولد بحق تعالی کرده باشند و از جناب صادق ع منقول است کسیکه

مداومت کند بر خواندن اینسوره نمی میرد تا آنچه خواهد به بیند در بند خود مال و فرزندش و بدهند او را در آخرت مثل ملکی که حضرت سلیمان ع در دنیا داشته است و صاحب جواهر الاخبار از حضرت امام جعفر صادق ع آورده کسیکه سوره طٰه بخواند عنایت سکند او را حق تعالی در روز قیامت نامه عمل او بدست راستش و آنچه در دنیا کرده است از و حساب نکنند و آن قدر مراتب و مناقب در آخرت عطا کرده شود که خوشنود و راضی باشد **فرقان** کسیکه بخواند این سوره را در هر شب جمعه از عذاب آخرت محفوظ و از حساب آخرت مامون ماند و در فردوس اعلی منزلش باشد **سجده** از امام جعفر صادق ع منقول است کسیکه این سوره را بخواند در هر شب جمعه عنایت سکند حق تعالی نامهٔ عمل او بدست راست و آنچه در دنیا کرده است از و حساب نکنند و در آخرت از اصحاب محمد ص و اهلبیت او خواهد بود **احزاب** از امام جعفر صادق ع منقول است کسیکه این سوره را بخواند خانه او در آخرت همسایه جناب رسول خدا ص باشد **انبیا** کسیکه بخواند آنرا محاسبه کند حق تعالی روز قیامت با او حساب آسان و مصافحه کند با و در ان روز هر پیغمبری که اسمش در قرآن مذکور است و سلام کنند با و **الحج** کسیکه بخواند آنرا

عطا میشود و او را ثواب کسانیکه حج و عمره کرده اند میکنند تا روز قیامت المومنون کسیکه بخواند آن را بشارت دهند او را ملائکه بروح و ریحان بهشت و بچیزیکه خوشحال شود بآن وقت از آمدن ملک الموت النور کسیکه بخواند آن را بنویسید برای او حسنه بعدد هر مومن که بوده و خواهد بود الشعراء کسیکه بخواند آن را مراد است ده حسنه بعدد هر که تصدیق حضرت نوح و هود و شعیب و صالح و ابراهیم عیسی محمد علیهم السلام و تکذیب آنها کرده باشد و از جناب صادق ع منقول است کسیکه هر سه طس در هر شب جمعه بخواند از دوستان خدا گردد و در حفظ و حفاظت الهی باشد و در دنیا فقر و بدحالی باو نرسد و در آخرت چندان از بهشت بوی بدهند که راضی شود و زیاده از رضای او نیز بوی دهند و حق تعالی صد زن از حور العین باو کرامت کند النمل کسیکه بخواند آنرا مراو راست ده حسنه بعدد هر که تصدیق سلیمان و هود و صلح و شعیب و ابراهیم علیهم السلام و تکذیب آنها کرده باشد و چون از قبر برخیزد بگوید لا اله الا الله القصص کسیکه بخواند آنرا مراو راست ده حسنه بعدد هر که تصدیق موسیٰ و تکذیب آن کرده باشد باشد العنکبوت کسیکه بخواند مراو را

بود و از حضرت صادق ع منقول است کسیکه بخواند سوره
عنکبوت و روم را در شب بست و سوم ماه مبارک رمضان
والله که از اهل بهشت است و درین حکم استثنا نمیکنم و نمی ترسم
که خدا درین سوگند بر من گناهی بنویسد چه این دو سوره را
نزد حق تعالی منزلت عظیم هست روم کسیکه بخواند آن را
مر او را هست ده حسنه بعدد هر ملکی که تسبیح حق تعالی می کنند
میان آسمان و زمین و تدارک می شود جهت او هر عملی که ضایع
شده است ازو در آن روز و شب و حدیث دیگر در سوره
عنکبوت مذکور شد لقمان کسیکه بخواند آن را رفیق لقمان
گردد در قیامت و عطا کنند او را از اجر بعدد هر که امر بمعروف
و نهی از منکر کنند و از حدیث امام محمد باقر ع مرویست کسیکه
در شب بخواند آن را موکل سکند حق تعالی باو سی ملک
که حفظ کنند او را از شیطان و لشکر او تا صبح و اگر در روز
بخواند او را حفظ کنند تا شب سبا کسیکه بخواند آن را نماند
هیچ پیغمبری مگر آنکه روز قیامت رفیق او باشد و مصافحه
کنند باو جناب صادق ع فرمود کسیکه سوره سبا و سوره فاطر

را در شب بخواند دران شب بحفظ الٰهی باشد واگر در روز بخواند
مکروهی دران روز باو نرسد و عطا شود او را از خیر دنیا و آخرت
آن مقدار که در خاطرش خطور نکرده باشد و آرزو لیکن بآن
نرسیده باشد فاطر کسیکه حسبةً لله بخواند آن را روز قیامت
از هشت در بهشت ندا آید که از هر در که خواهی داخل شو یٰس
کسیکه بخواند قربةً الی الله آمرزیده میشود گناهان او و عطا
کند او را اجر کسیکه دوازده بار ختم قرآن کرده باشد و بروایت
دیگر بیست دو بار چون بخوانند آنرا ببالین بیمار نازل شود
نزد او بعدد هر حرفی از ان ده ملک و بایستند نزد او و استغفار
کنند جهت او و حاضر باشند نزد قبض روح او و متابعت کنند
جنازه او را و صلوات بفرستند بر او و حاضر باشند نزد دفن
او و هر مریضی که بخواند آنرا یا بخوانند نزد او وقت سکرات
موت بیاید رضوان که خازن جنت است نزد او و سیراب
کند او را از آب بهشت پس سیراب بمیرد و سیراب مبعوث
شود و سیراب بهشت درآید در حدیث دیگر فرمود کسیکه بخواند آنرا
در قبرستان آن روز تخفیف میدهند عذاب را از اهل آن
مر او راست حسنه بعدد هر که در آنجا مدفون است و از [illegible] حضرت

امام جعفر صادق ع منقول است که هر چیز را قلبی است و قلب قرآن سوره یس است و کسیکه بخواند آنرا پیش از صبح در آن روز از محفوظین و مرزوقین است و کسیکه در شب پیش از خواب بخواند موکل سازد حق تعالی باو هزار ملک که او را حفظ کنند از شر هر شیطان و از هر آفتی و اگر بمیرد در آن روز داخل میسازد او را حق تعالی به بهشت و حاضر میشود بر غسل او سی هزار ملک که استغفار کنند برای او و مشایعت نمایند او را تا قبر و چون در لحدش گذارند آن ملائکه در میان قبر عبادت خدا کنند و ثواب آن عبادت برای این میت باشد و قبرش را وسیع کنند تا دوری نظر و از فشار قبر محفوظ ماند و هر گاه از قبر بروز حشر بیرون آید آن ملائکه مشایعت او کنند و همراه او با روهای خندان باشند و بشارت میدهند او را بهر چیزی تا آنکه از صراط بگذرد و ایستاده سکنند او را به پیش حق تعالی بآن مرتبه و بآن مقام که انبیاء و ملائکه مقربین آنجا باشند و غمگین نخواهد بود در آن روز که همه غمگین باشند و هیچ بیمی باو نرسد و حال آنکه همه کس در خوف و ترس باشند پس میگوید حق تعالی باو که شفاعت بخواه از من ای بنده من

که بسبب تو می آمرزم هر کسی را که سفارش سکنی و هر چه خواهی
از من طلب کن پس سوال میکند و شفاعت میخواهد حقتعالی
پس او تعالی شفاعت و سوال او را قبول میکند و دیگران
را حق تعالی حساب میکند و او را از حساب محفوظ دارد و
ایستاده نکرده شود در جائیکه دیگر ایستاده اند در خوف و بیم و در سوال
ذلیل نخواهد شد همراه گناهگاران و هیچ گناهی او را معذب
نکنند و عطا کرده شود بار و نامهٔ عمل تا آنکه به بهشت رود و پس میگویند
مردمان چه خوش بود این بنده که هیچ گناهی در نامهٔ عمل او نبود
و این کس از اصحاب جناب رسول خدا خواهد بود و از امام
محمد باقر منقول است کسیکه در عمر خود یک مرتبه این سوره را
بخواند بنویسد حق تعالی جهت او بعدد هر خلقی که در دنیا
است و هر خلقی که در آخرت است و هر خلقی که در آسمان
است هزار هزار حسنه و محو کند از نامهٔ او آن عدد
سیئه و مبتلا نشود بفقر و قرض و فرود آمدن خانه بر و تعب
و مشقت و جنون و خوره و وسواس و درد های ضرر کننده
و آسان کند برای او سکرات مرگ و هول آن را و خدا قبض
روح او کند و ضامن شود برای او در دنیا وسعت روزی را

و بدان آخرت بحق تعالی راضی گردانید ما از ثواب و حق
تعالی خطاب فرماید بملائکه آسمانها و زمین که من از فلان
راضی شدم و شما استغفار کنید بجهت او والصّافات
کسیکه بخواند آنرا بنویسند بعدد هر جن و شیطان که در عالم است
جهت او ده حسنه و دور گردد از و شیطان سرکش و بری شود از
شرک و گواهی دهند فرشتگانی که حافظ او بند در روز قیامت که
او ایمان به پیغمبران داشت و از حضرت صادق ع آورده
کسیکه بخواند آنرا هر روز جمعه پیوسته محفوظ باشد از جمیع آفتها و
وسیع گردد روزی او در دنیا و نرسد ببدن و مال و فرزندان
او مکروهی نه از شیطان غداره و نه از سلطان جباره و اگر بمیرد
دران روز یا دران شب برانگیزاند حق تعالی او را شهید و داخل
شود با شهدا به بهشت و درجه شهدا دهند او را و از حضرت
امام موسی کاظم ع مرویست که سورهٔ صافات بر سر هر که
بشدت جان کندن گرفتار باشد بخوانند حق تعالی
راحتش را نزدیک گرداند ص کفعمی در مصباح آورده
هر که این سوره را بخواند عطا کرده میشود باو اجر بوزن کوههایی
که مسخر داود ع بوده اند و محفوظ باشد ازو و او را حق تعالی

از اصرار گناه کبیره و صغیره و آن امام محمد باقر منقول است
کسیکه بخواند در شب جمعه عطا کرده میشود نیکوئی دین و دنیا آنقدر
که کسی را از مردم نه عطا کرده باشد سوای نبی یا ملک مقرب
داخل جنت میگرداند حق تعالی او را و اهل بیت او را و خادم
او را الزهی نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است
کسیکه این را بخواند امید نه منقطع نمی شود ثواب خائفین عنایت
کرده شود و از جناب صادق منقول است کسیکه بخواند این را
عطا کرده میشود بزرگی دین و دنیا و او را عزیز گرداند بمال و
خویشان تحدی که هرکه او را ببیند از و مهابتی بهم رسد و
بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بهشت از برای او هزار شهر
بنا کرده شود که در هر شهری هزار قصر باشد و در هر قصری هزار
حوریه باشد و از چشمه ها و حوران درختان و میوه ها آنچه که در
قرآن وصف فرموده است با وکرامت فرماید الموٴمن
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا صلی اللہ علیه و آله
وسلم منقول است کسیکه بخواند این را نمی ماند روح نبی و
نه روح صدیق و نه روح مومن مگر اینکه در و دنفرستند براو
واستغفار کنند بر این و از امام محمد باقر منقول است کسیکه بخواند

این را در هر سه روز یک مرتبه می آمرزد حق تعالی گناهان گذشته
و آینده او را و پرهیزگاری و اتقا برا او لازم گرداند و آخرت
او را از دنیا بهتر کند فضلت و نیز در کتاب مذکور است
کسیکه بخواند آنرا عنایت کرده میشود باو ده حسنه موافق عدد
هر حرف از ان سوره از امام جعفر صادق ع منقول است
کسیکه بخواند آنرا برایش نوری باشد در روز قیامت آن مقدار که
نگاه کار کند و در دنیا محمود و مغبوط باشد شوری و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خدا منقول است کسیکه بخواند این را برایش است
که ملائکه بر او درود میفرستند و استغفار میکنند برای او و رحم
میکنند بر او و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند
این را مبعوث خواهد شد بروز قیامت با روی تابان مثل ماه شب
چهارده زخرف و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا
منقول است کسیکه بخواند این را خواهد بود از انجماعتی که
گفته شود بانها که ای بندگان خدا بر شما خوف نیست و
نه برای شما حزن است پس داخل جنت شوید شماها بغیر
حساب و کسیکه مداومت نماید بر خواندن او در قبر محفوظ ماند
از جانوران زمین و از فشار قبر تا آنکه ایستاده می شود پیش

حق تعالی و از ان جماعتی باشد که در جنت داخل شوند خاتمه
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص منقول است کسیکه
بخواند این را در شب جمعه می آمرزد حق تعالی جمیع گناهان
او و نوشته میشود برای او ثواب آزاد کردن صد هزار بنده
بعوض هر حرف از ان سوره و استغفار سکنند برای او هفتاد
هزار ملک و کسیکه بخواند در شب جمعه و روز جمعه بنا کرده شود برای او خانه
در جنت و از جناب امام محمد باقر ع منقول است کسیکه بخواند در نماز
واجبی یا سنتی مبعوث خواهد شد بروز قیامت در آن جماعتی
که در حفظ و امان خدا باشند و در زیر سایه عرش خدا باشند
و حساب آسان از و کرده شود و نامه عمل بدست راستش بدهند
جاثیه و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص منقول
است کسیکه بخواند این را خدای تعالی بوقت حساب ستر
عورتین او نماید و خوف از و دور کند بروز حساب و از جناب
صادق ع منقول است کسیکه بخواند این را آتش دوزخ بر او
حرام است و از اصحاب محمد ص خواهد بود الاحقاف و نیز در کتاب مذکور از رسول خدا ص
منقول است عطا کرده میشود باو بعدد هر ریگی که در دنیا است ده حسنه و از جناب صادق ع منقول است
هر که بخواند در هر شب یا در هر جمعه نرسد باو خوف در دنیا و محفوظ باشد از خوف

آخرت محمدؐ و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداؐ منقول
است کسیکه بخواند این سوره را در جنت سیراب خواهد شد از
نهرهای او و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند
گاهی در دین خود شک نکند آلفتح و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خداؐ منقول است هر که بخواند این سوره
را چنان باشد که با محمدؐ در روز فتح مکه باشد و در روایت
دیگر چنان است که با آن حضرت در زیر شجره بیعت نموده باشد
و نیز در کتاب مذکور از حضرت صادق ع منقول است
که حفظ کنید اموال و زنان و بندگان خود را از تلف شدن
بسبب خواندن سورهٔ فتح آلحجرات و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خداؐ منقول است کسیکه بخواند این را داده شود از
اجر ده حسنه بموافق کسانیکه اطاعت خدا کرده باشند یا نافرمانی
او کرده باشند و از جناب صادق ع منقول است کسیکه
بخواند این سوره را در هر شب یا در هر روز از زائرین نبی ع
خواهد بود ق و نیز در کتاب مذکور از جناب رسولخداؐ
منقول است که آسان میگرداند
حق تعالے سکرات موت را با قرع

الانعام جناب باقر منقول است

کسیکه بخواند در نماز فرائض یا نوافل خود وسعت می دهد
حق تعالی در رزق و عنایت میکند نامه اعمال او در دست راست
و حساب آسان کند از والله اریات و نیز در کتاب مذکور
از جناب رسول خدا منقول است کسیکه بخواند این را عطا
کرده میشود ده حسنه بعدد هر بادیکه در دنیا می وزد و از جناب
صادق ع منقول است هرکه بخواند این سوره را هر روز یا
هر شب اصلاح میکند حق تعالی ورزی ورا او روزیش وسیع
گرداند و قبرش را نورانی کند آن نوریکه تا بقیاست تابان باشد
طور و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است
کسیکه بخواند این را لازم است بر حق تعالی آنکه امین کند او را
از عذاب و از نعمتهای جنت متنعم سازد و از امام محمد باقر ع
منقول است هرکه بخواند این را جمع کرده شود برای نیکی دین و دنیا
النجم و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است
کسیکه بخواند این را عطا کرده شود از اجر ده حسنه موافق
کسانیکه تصدیق و تکذیب نبی کرده اند و از جناب صادق ع
منقول است کسیکه مداومت نماید بر خواندن این سوره

در هر شب زندگانی نشکند در میان مردم بخیر و نام سبک القمر
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداصؐ منقول است کسیکه
بخواند این را یک روز در میان مبعوث میشود در روز قیامت
با روی تابان مانند ماه شب چهارده و هر که بخواند این سوره
را در هر شب خواهد بود بهتر و می آید در روز قیامت در حالتیکه
روی او روشن تر از روی مردمان باشد و از جناب صادقؑ
منقول است هر که بخواند این سوره را بر می آورد او را حقتعالی
از قبرش در حالیکه سوار میشود بر ناقه از ناقهای جنت الرحمن
و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداصؐ منقول است
کسیکه بخواند این را خدای تعالی بر ضعیفی او رحم کند و چنان
باشد که شکر نعمتهای الهی کرده باشد و برای هر شی عروس
است و عروس قرآن سوره رحمن است و از جناب صادقؑ
منقول است کسیکه مداومت خواندن این سوره نماید رویش
سفید و نورانی باشد الواقعه و نیز در کتاب مذکور از جناب
رسول خداصؐ منقول است کسیکه بخواند این را نوشته نمی شود
از غافلین و نیز از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند در
هر شب نمیرسد باو پریشانی و از جناب صادقؐ منقولست

کسیکه بخواند پیش از خواب کردن ملاقات می‌کند
با حق تعالے با روی تابان مانند ماه شب چهارده
و از جناب امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است کسیکه بخواند در هر شب جمعه
دوست میدارد او را حق تعالی المجادلة و نیز در کتاب
مذکور از آن حضرت منقول است کسیکه بخواند این سوره
را نوشته میشود برای او انیکه از حزب خداست بروز قیامت
و از حضرت صادق ع منقول است کسیکه بخواند سوره مجادله
و حدید را در نماز فریضه از عذاب خدا محفوظ ماند حدید
و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت منقول است کسیکه بخواند
این سوره را نوشته میشود از آن جماعتی که ایمان آورده اند
بخدا و رسول او و از جناب صادق ع منقول است کسیکه
پیش از خواب مسبحات خمس را بخواند نمی‌میرد تا آنکه جناب
قائم ع را به بیند و اگر بمیرد در جوار جناب رسول خدا خواهد
بود الحشر و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول
است که هر که بخواند این سوره را درود می‌فرستد بر او جمیع
خلوق خدا از بهشت و دوزخ و عرش و کرسی و حجابها

در صفت آسمان در صفت همه بهار باد و درختان و مرغان و کوهها و آفتاب و ماه و ملائکه برای او استغفار کنند و اگر در آن روز یا در آن شب بمیرد شهید مرده باشد و از جناب صادق ع منقول است کسیکه در شب بخواند آنرا و سوره رحمن را حق تعالی فرشته را موکل سازد که شمشیر کشیده پاسبانی او و اهل و اموال او کنند تا صبح المتحنة و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا منقول است کسیکه بخواند این سوره را جمیع مومن و مومنات شفیع او بروز قیامت خواهند بود و از جناب امام زین العابدین ع منقول است کسیکه این سوره را در نماز فرائض و نوافل بخواند حق تعالی دلش برای امتحان میکند و دیده اش را منور میسازد و جنون و فقیری در بدن و اولادش نرسد الصف و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت منقول است کسیکه بخواند این را حضرت عیسی ع در دنیا بر و درود میفرستند و استغفار میکنند برای او و در آخرت دوست خود میگردانند او را و از جناب صادق ع منقول است کسیکه مداومت نماید بر خواندن این سوره در فرائض و نوافل خود حق تعالی در صف ملائکه و انبیا جا دهد او را الجمعه و نیز در کتاب مذکور از

آن حضرت منقول است کسیکه بخواند این را عطا کرده میشود
ده حسنه موافق عدد آن کسانیکه در جمعه می آیند یا انکه نمی آیند
مگر در شهر مسلمانان می مانند و از جناب صادق منقول
است که بر شیعیان ما لازم است انکه در هر شب جمعه سوره
جمعه سوره اعلی بخوانند و در نماز ظهر جمعه سوره جمعه و منافقون را
بخوانند پس هرگاه ایشان برین عمل کردند چنان باشد که
متابعت و پیروی جناب رسول خدا بعمل آوردند حقتعالی
در عوض آن جنت بر ایشان لازم گرداند **المنافقون**
و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند
این سوره را نفاق و شک در دین خود نه بیند **التغابن**
و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقول است کسیکه این
سوره را بخواند در نماز فرائض آن سوره روز قیامت شفاعت
خواه و گواه عادل پیش حق تعالی خواهد بود تا انکه او را بجنت
برساند **الطلاق** و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت منقولست
کسیکه بخواند این سوره را بمیرد بر طریق حضرت پیغمبر و از
جناب صادق علیه السلام منقول است کسیکه این سوره را
در نماز فرائض همراه سوره تحریم بخواند نگاه دارم او را در روز قیامت

از خوف وحزن وآتش دوزخ بخیر و نیز صادق
از ان حضرت منقول است کسیکه بخواند این را عطا کند او را
حق تعالی توبه نصوح تبارک ونیز در کتاب مذکور از آن
حضرت ع آورده که هر که بخواند این را چنان باشد که شب قدر
را احیا کرده است واین سوره برای او امان ونجات دهنده
است از عذاب قبر واز جناب باقر ع منقول است کسیکه
بخواند این را در شب پس اگر منکر ونکیر از جانب پاهای او
بیایند پاهایش بگویند که شما را از جانب ما راهی نیست چرا که این
بنده سوره تبارک را میخواند وچون از جانب بالش بیایند
بالشان گوید که شما را از جانب من راهی نیست زیرا که این
بنده هر روز تلاوت سوره ملک مینمود واز جناب امیر المؤمنین ع
منقول است که هر که بخواند آنرا روز قیامت بر بالای بالهای
ملائکه ایستاده باشد ودر زیبائی مانند یوسف باشد ن والقلم
ونیز در کتاب مذکور از آن حضرت ع آورده کسیکه بخواند این را
عطا کرده میشود باو ثواب کسانیکه عادت ایشان نیکو باشد
واز جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند این را در نماز
فرائض ونوافل گاهی فقیری باو نرسد واز فشار قبر محفوظ ماند

الحاقه و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده کسیکه بخواند این را حق تعالی با و حسابی آسان کند و از جناب امام محمد باقر منقول است که زیاده کنید تلاوت این سوره را در نماز فرائض و نوافل و خواننده این سوره با ایمان بمیرد معارج و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده کسیکه بخواند این را عطا کرده میشود ثواب آن گروهی که امانت و عهد و میثاق را حفاظت میکنند و نماز خود را ضایع نمیکنند و از جناب باقر منقول است کسیکه مداومت خواندن این سوره بکند بروز قیامت از گناهان او سوال نکند حق تعالی و همراه محمد در جنت جا دهد نوح و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده کسیکه بخواند این را میشود همراه آن مومنین که دعوت جناب نوح را قبول کرده بودند و از جناب صادق منقول است هر کسیکه ایمان بخدا و برسول آورده است گاهی خواندن این سوره ترک نکند الجن و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده کسیکه بخواند این سوره را عنایت کرده میشود ثواب آزاد کردن بنده موافق عدد هر جن و شیطان و موافق آن کسانیکه تصدیق و تکذیب آن حضرت کرده اند و از جناب صادق منقول است کسیکه بخواند این را

در زندگی خود از چشم بد کسید و از کر جن محفوظ ماند و در قیامت با محمد
خواهد بود ص عمل و نیز از ان حضرت منقول است کسکیه بخواند
این سوره را تنگی دین و دنیا از و دفع گردد و از جناب صادق ع
منقول است کسکیه بخواند این را در نماز عشا یا در نماز شب آن
شب و روز با این سوره گواه باشند بر عمل او و زنده دارد حق
تعالی او را بر زندگی نیکو و بمیراند حق تعالی بمردن نیکو الملائکہ
و نیز در کتاب مذکور از ان حضرت ص آورده کسکیه بخواند این را
عطا کرده میشود او را ده حسنه موافق عدد آن جماعتی که تصدیق و
تکذیب رسول خدا ص کرده اند و از جناب باقر ع منقول است کسکیه
در نماز فریضه بخواند لازم است بر حق تعالی انکه در قیامت
بجوار جناب رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ جا دهد و هرگز در دنیا
شقاوت باو نرسد القیمه و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص
منقول است کسکیه بخواند این را من و جبرئیل شهادت میدهیم
با انکه او ایمان بروز قیامت داشته و روشنی روی او در آن
روز غلبه کند بر روهای دیگر و از جناب صادق ع منقول است
کسکیه مداومت کند بآن و عمل نماید بمضمون آن حق تعالی او را
با حضرت رسول محشور گرداند در بهترین صورتها و آن حضرت

و را بشارت دہد و بر ویش خندد تا از پل صراط و میزان او را بگذراند ۱۰ و نیز در کتاب مذکور از آن حضرتؐ منقول است کسیکه بخواند آنرا جزای وی بخدای تعالی الجنت و حریر جنت باشد و از امام محمد باقر ع مرویست کسیکه این سوره را در ہر صبح پنجشنبه بخواند خدای تعالی ہشت صد دختر باکره و چہار ہزار زن حور العین باو کرامت کند و با حضرت رسولؐ رفیق باشد و بسند معتبر از علی بن عمر مرویست که بخدمت امام علی نقی ع در روز سه شنبه رفتم حضرت فرمود که دیروز ترا ندیدم گفتم نخواستم که در روز دوشنبه حرکت کنم حضرت فرمود ہر که خواہد که خدا او را از شر دوشنبه نگاہدارد باید که در رکعت اول نماز صبح آن روز هل اتی علی الانسان بخواند بنا نکه حق تعالی میفرماید فَوَقٰهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰهُمْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا یعنی پس خدا ایشان را نگاه داشت از شر آن روز باستقبال ایشان فرستاد نضارت و خوشحالی و سرور و شادی را مرویست که امام رضاؑ در صبح روز دوشنبه و پنجشنبه در رکعت اول سوره هل اتی میخواندند و در رکعت دوم سوره هل اتىك حديث الغاشيه المرسلات صاحب تحفه از جناب طبرسی رح در کتاب البیان از جناب رسول خدا

نقل کرده که هرکه بخواند این سوره را نوشته میشود انکه نیست از مشرکان
نبا و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خداص آورده هرکه بخواند
سورهٔ عم یتساءلون را سیراب گرداند حق تعالی از شراب سرد در
روز قیامت و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده هرکه
مداومت نماید بر خواندن این سوره در هر روز در ان سال حج
بیت الله نصیب او شود النازعات طبرسی در کتاب مذکور
از جناب رسول خداص آورده هرکه بخواند این سوره را نخواهد بود
در تنگی حساب در روز قیامت مگر بقدر نماز واجب تا داخل
بهشت شود و نیز در کتاب مذکور از جناب امام جعفر صادق ع آورده
که هرکه بخواند این سوره را نمیرد مگر سیراب و مبعوث شود مگر سیراب
و داخل بهشت نشود مگر سیراب عبس طبرسی در جامع مذکور از ان
حضرت آورده که هرکه بخواند این سوره را می آید در روز قیامت
در حالتیکه روی او خندان باشد و نیز در کتاب مذکور از امام
جعفر صادق ع آورده که هرکه بخواند سورهٔ عبس و اذا الشمس
کورت را خواهد بود در سایهٔ حق تعالی و در سایهٔ کرامت او کورت
طبرسی در کتاب مذکور از ان حضرت روایت کرده که هرکه بخواند
این سوره را حق تعالی پناه خود گیرد از رسوائی روز قیامت

[illegible] انفطار طبرسی در کتاب مذکور از آنحضرت
آورده هر که بخواند این سوره را عطا سکند حق تعالی او را بعدد هر
قبری و بعدد هر قطرهٔ آبی یک حسنه و در قیامت کار او با صلاح
آورد **مطففین** و نیز در کتاب مذکور آورده کسیکه بخواند این
سوره را سیراب گرداند او را حق تعالی از شراب رحیق مختوم
انشقت و نیز در کتاب مذکور از ان حضرتؐ آورده هر که
بخواند این سوره را داده نمیشود نامهٔ اعمال از پس پشت او و
فاضل شنّانی آورده که اگر زنی این سوره را به بندد وضع حمل
بر او آسان گردد و لاکن چون وضع حمل او شود فی الفور از و جدا
سازند و اگر بر چهار پایه بخواند آن حیوان محفوظ باشد و اگر بر مار
و عقرب و رتیل گزیده خوانند آن درد ساکن گردد و اگر بر دیوار
خانه بنویسند حشرات الارض از ان خانه بیرون روند **بروج**
و نیز در کتاب مذکور از ان حضرتؐ آورده هر که بخواند این
سوره را عطا سکند بعدد هر روز جمعه و روز عرفه که در دنیا
است با وده حسنه و از جناب صادق عؑ آورده کسیکه بخواند آنرا
در نمازهای واجب حشر او و ایستادن او با پیغمبران مرسل
صلعم خواهد بود چه آن سوره پیغمبران است **طارق** و نیز

در کتاب مذکور از آن حضرت صم آورده کسیکه بخواند این سوره را
عطا سکند حق تعالی او را بعدد هر ستاره که در آسمان است
ده حسنه و از جناب صادق ع منقول است کسیکه بخواند آن را
در نماز فرائض بروز قیامت بیش خدا او را منزلت عظیمی باشد و در
بهشت از رفقای پیغمبران و اصحاب انبیاان باشد فاضل
سنائی نوشته هر که جراحتی داشته باشد این سوره را بشوید و
آب آن را بر آن جراحت بریزد و آن را بشوید آن جراحت
خوب شود و خون آن باستد و هر که این سوره را بر مشروبی
بخواند و بیاشامد آنرا قی نکند اعلی طبرسی در کتاب مذکور
از آنحضرت صم آورده هر که بخواند این سوره را عطا سکند او را
حق تعالی از اجر بعدد هر حرفی که نازل کرده است بر ابراهیم
و موسیٰ و محمدؐ ده حسنه و نیز در کتاب مذکور از جناب امیر المومنین ع
آورده که اگر مردم میدانستند چیزیکه درین سوره است هر آئنه
میخواندند این سوره هر روز بست مرتبه و بدرستیکه هر که بخواند
این سوره را گویا خوانده است صُحُف ابراهیمؑ و موسیٰ ع را و از
جناب صادق ع منقول است کسیکه سخواند آنرا در نماز فریضه
یا نافله گویند او را که از هر دری بهشت که میخواهی داخل شو

غاشیه طبرسی رح درکتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که
هرکه بخواند این سوره را خدای تعالی حساب او آسان گرداند
فجر طبرسی رح درکتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده که هرکه
بخواند این سوره را در شبهای ذی الحجه آمرزیده میشود و هرکه بخواند
در سایر روزها خواهد بود از برای او نوری در روز قیامت
بلد طبرسی درکتاب مذکور از ان حضرت صلعم آورده که هرکه
بخواند این سوره را ایمن میماند از غضب خدای تعالے
در روز قیامت شمس طبرسی درکتاب مذکور از انحضرت
آورده که هرکه بخواند این سوره را پس گویا تصدیق کرده است
بهرچه تابید است بر آن آفتاب و ماه و نیز درکتاب مذکور از حضرت
امام جعفر صادق ع آورده که هرکه بسیار بخواند در روزی
یا در شبی سوره والشمس وضحها واللیل اذا یغشی والضحی
والم نشرح را هرچه که پیش حاضر باشد در قیامت برای
او شهادت بدهد حتی مو و گوشت و خون و عروق و عصبها
واستخوانها و جمیع اعضای او و خدای تعالی فرماید که من شهادت
شما را قبول کردم از بنده خود ای فرشتگان ببرید او را به بهشت
و هرجا که او اختیار نماید بآو عطا کنند گوارا باد فضل و رحمت

ن از برای بنده من اللیل طبرسی رح در کتاب مذکور از آن
حضرت آورده که هر که بخواند این سوره را خدای تعالی چندان
کرامت باو دهد که راضی گردد و عافیت بخشد او را از تنگی روزی
الضحی طبرسی رح در کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده
که هر که بخواند این سوره را خواهد بود از آن جماعتی که راضی
باشد خدا از ایشان و محمد صلعم ایشان را شفاعت کند و خواهد بود او را ده
حسنه بعدد هر یتیمی و سوال کننده الم نشرح طبرسی رح در
کتاب مذکور از آن حضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره
را عطا کنند باو اجر مانند کسیکه ملاقات کرده باشد محمد صلعم را
و از غمها شاد گردانیده باشد آن حضرت را والتین
طبرسی رح در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بخواند
این سوره را عطا کند خدای تعالی او را عافیت و یقین
مادام که در دنیا باشد و چون بمیرد عطا کند او را خدای
تعالی از اجر بعدد هر که خوانده باشد این سوره را ثواب
روزه یک روز العلق طبرسی رح در کتاب مذکور از آن
حضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را پس گویا خوانده
است جمیع سورهای مفصل را و سورهای مفصل بیست و

سوره سبحت علی الاختلاف و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام
جعفر صادق ع آورده که هر که بخواند در روزی یا در شبی قرا باسم
ربک الاعلی را در ان روز یا در ان شب بمیرد چنان باشد
که شهید مرده باشد خدا او را با شهیدان محشور گرداند و چنان
باشد که در راه خدا در میان لشکر رسول خدا ص جهاد کرده باشد
القدر طبرسی در کتاب مذکور از ان حضرت ص آورده که هر که
بخواند این سوره را عطا کرده میشود او را اجر مانند کسیکه روزه
گرفته باشد ماه رمضان را و احیا کرده باشد شب قدر را و نیز
در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که بخواند
در شب انا انزلناه بآواز بلند چنان باشد که شمشیر برکشیده
باشد در راه خدا و اگر آهسته بخواند مانند کسی باشد که کشته شده
باشد و غلطیده باشد در خون خود در راه خدا و هر که بخواند
این سوره را ده مرتبه محو کند خدای تعالی از و هزار گناه را
بدانکه احادیث در فضیلت خواندن سوره انا انزلناه بسیار
است از جهت اختصار ایراد کرده نشد البیّنه طبرسی ره در
کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هر که بخواند این سوره را
خواهد بود در روز قیامت با محمد ص و نیز در کتاب مذکور از

از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که بخواند سوره لم یکن را
از شرک بیزار گردد و داخل شود در دین محمد ص و مبعوث کند
خدای تعالی او را در حالتیکه مومن باشد و حساب او آسان
کند زلزلت طبرسی ره در کتاب مذکور ازان حضرت ص آورده
که هر که بخواند این سوره را پس گویا خوانده است سوره بقره
را و عطا کرده میشود با و اجر مانند کسیکه ربع قرآن را خوانده
باشد العادیات طبرسی در کتاب مذکور ازان حضرت ص
آورده که هر که بخواند این سوره را عطا کرده میشود از او اجر
ده حسنه بعدد هر که خوابیده باشد در مزدلفه و حاضر باشد در
جمع و جمع مشعر الحرام را گویند از جهت اجتماع مردم دران و
نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که مداومت نماید بر خواندن این سوره مبعوث سکند
او را حق تعالی با امیر المومنین ع در روز قیامت و خواهد بود
از رفقای آن حضرت القارعة طبرسی ره در کتاب مذکور
از آنحضرت ص آورده که هر که بخواند این سوره را ثقیل
میگرداند خدای تعالی ترازوی اعمال او را در روز قیامت
و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که

بخواند سورهٔ قارعه را این نمایند از فتنه دجال در دنیا و از
حرارت جهنم در آخرت التکاثر طبرسی رح در کتاب مذکور
از آن حضرتؐ آورده که هر که بخواند این سوره را حساب نکنید
او را خدای تعالی از نعمتهای که کرامت کرده است او را در
دنیا و عطا کنند باو از اجر مانند کسیکه هزار آیه را خوانده باشد
العصر طبرسی رح در کتاب مذکور از آن حضرتؐ آورده که
هر که بخواند این سوره را ختم کنند خدای تعالی کار او را بالصبر
و خواهد بود با اصحاب حق در روز قیامت الهمزه طبرسی رح
در کتاب مذکور از آن حضرتؐ آورده که هر که بخواند این سوره
را عطا کرده میشود باو از اجر ده حسنه بعدد هر که استهزا کرده باشد
بمحمدؐ و اصحاب او الفیل طبرسی رح در کتاب مذکور از آنحضرتؐ
آورده که هر که بخواند این سوره را عافیت می بخشد او را خدای
تعالی در ایام حیاتش از قذف و مسخ لایلاف طبرسی رح
در کتاب مذکور از آنحضرتؐ آورده که هر که بخواند این سوره
را عطا کرده میشود از اجر ده حسنه بعدد هر که طواف و اعتکاف
کرده باشد الماعون طبرسی رح در کتاب مذکور از آنحضرتؐ
آورده که هر که بخواند این سوره را می آمرزد او را اگر زکوة

باشد الکوثر طبرسی رح در کتاب مذکور از آن حضرت
آورده که هر که بخواند این سوره را سیراب بگرداند حق تعالی
او را از آب بهشت **الکافرون** طبرسی رح در کتاب مذکور
از آن حضرت صلعم آورده که هر که بخواند این سوره را پس گویا ربع
قرآن را خوانده باشد و دور شوند از و شیاطین و بری شود
از شرک و عافیت یابد از فزع اکبر **النصر** طبرسی رح در کتاب
مذکور از آن حضرت آورده که هر که بخواند این سوره را پس
گویا حاضر باشد با محمد در فتح مکه **تبت** طبرسی رح در کتاب
مذکور از آن حضرت صلعم آورده هر که بخواند این سوره را امید
دارم که جمع نکند خدای تعالی با ابی لهب در یکجا **الاخلاص**
طبرسی رح در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که بخواند
این سوره را پس گویا خوانده است ثلث قرآن و عطا
کرده میشود با و از اجر ده حسنه بعدد هر که ایمان آورده است
بخدا و فرشتگان و کتابها و پیغمبران و بروز قیامت و نیز در کتاب
مذکور از آن حضرت صلعم مرویست که هر که بخواند قل هو الله احد
را یک مرتبه برکت داده میشود با او و هر که بخواند ده مرتبه
برکت داده میشود بر او و بر اهل او و بر جمیع همسایگان او و اگر

بخواند دوازده مرتبه بنا کرده میشود از برای او دوازده قصر در بهشت
و میگویند کاتبان اعمال با یکدیگر بیائید تا به بینیم قصرهای برادر
خود را اگر بخواند صد مرتبه کفاره گناهان بیست و پنج ساله او
گردد بغیر از خون ناحق و مظلمه مال مردم و اگر بخواند چهار صد
مرتبه کفاره گناهان چهار صد ساله او گردد و اگر بخواند هزار مرتبه نمیرد تا آنکه
به بیند مکان خود را در بهشت یا دیگری به بیند از برای او و نیز
در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق عم آورده که چون
حضرت رسالت پناه بر سعد بن معاذ نماز کردند فرمودند
که هفتاد هزار فرشته بر او نماز کردند که جبرئیل در میان ایشان
بود از جبرئیل پرسیدم که بچه عمل مستحق این کرامت شد که
شما بر او نماز کردید گفت بسبب آنکه قل هو الله احد میخواند
ایستاده و نشسته و سواره و پیاده و رفتن و برگشتن و ابن فهد
در کتاب عدة الداعی از حضرت امام جعفر صادق عم آورده
که هر که بگذرد بر او یک جمعه نخوانده باشد در آن قل هو الله
احد پس بمیرد مرده است در دین ابی لهب الفلق و
سورة الناس طبرسی رح در کتاب مذکور از آنحضرت
آورده که هر که بخواند سوره قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ

برب الناس را پس گویا خوانده است جمیع کتابها که نازل
کرده است خدای تعالی بر پیغمبران خود و نیز در کتاب مذکور
آورده که حضرت رسالت پناه صلعم فرمودند که نازل شد
بر من چند آیه که هرگز نازل نشده است مثل آن و آن
معوذتین است یعنی قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و نیز در کتاب مذکور آورده که آن حضرت بعقبه بن
عامر فرمودند که آیا تعلیم کنم بتو آن دو سوره که افضل قرآن اند
گفت بلی پس معوذتین را تعلیم او نمودند۔

فصل پنجم در بیان خواندن بعضی از آیات قرآنی و دعا و نماز و دوا از برای حفظ قرآن

اما ثواب خواندن بعضی از آیات قرآنی صاحب تحفه
از کتاب جامع الاخبار از جناب رسول خدا صلعم آورده که هر که
بخواند بسم اللہ الرحمن الرحیم را مینویسید حق تعالی برای و
بعدد هر حرفی چهار هزار حسنه و محو سکیند از و چهار هزار سیات
و بلند سیگرداند برای او چهار هزار درجه و نیز در کتاب مذکور
از آنحضرت صلعم آورده که هر که بسم اللہ الرحمن الرحیم بگوید بنا
سکیند خدای تعالی برای او در بهشت هفتاد هزار قصر از

یاقوت سرخ بود در هر قصر هفتاد هزار خانه که از مروارید سفید باشند و در هر خانه هفتاد هزار تخت از زبرجد سبز و بر هر تختی هفتاد هزار فرش از سندس و استبرق و بر آن زوجه باشد از حور العین که او را هفتاد هزار گیسو باشد و بر رخساره راست او محمد رسول الله و بر رخساره چپ او علیا ولی الله و بر پیشانیش الحسن و بر زنخدانش الحسین و بر دو لبش بسم الله الرحمن الرحیم نوشته شده باشد و طبرسی رح در کتاب مجمع البیان از حضرت رسالت پناه صلعم آورده که هرگاه معلم از برای کودک بگوید بسم الله الرحمن الرحیم پس حق تعالی برات آزادی از دوزخ برای آن کودک و پدر و مادر و معلم او بنویسد و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت صلعم آورده که هر که خواهد نجات دهد او را حق تعالی از نوزده زبانیه جهنم پس بخواند بسم الله الرحمن الرحیم را که این نوزده حرف است تا به گرداند حق تعالی هر حرفی را از بسم الله سپر برای یک از زبانیه و نیز در کتاب مذکور از آن حضرت آورده که فرمودند بجناب امیر ع که سید کرام قرآن است و سید قرآن سوره بقره و سید سوره بقره آیة الکرسی یا علی درین آیه پنجاه

[illegible]

از امام محمد باقر ع آورده که هر که بخواند آیة الکرسی را [illegible]
سکند حق تعالی از و هزار مکروه را از مکروهات دنیا و هزار مکروه
از مکروهات آخرت که سهل ترین مکروهات دنیا تنگدستی و
سهل ترین مکروهات آخرت عذاب قبر است و حسن طبرسی رح
در کتاب مکارم الاخلاق از ابوذر رض آورده که عرض کردم در خدمت
رسالت پناه ص که کدام آیه از آیتهای قرآن بزرگتر است فرمودند
که آیة الکرسی و نیز در کتاب مذکور از امام رضا ع مرویست که جناب
رسالت پناه ص فرمودند که صد مرتبه آیة الکرسی را بخواند چنان باشد
که در مدت حیات خود عبادت کرده باشد و کلینی در کتاب
کافی از جناب رسالت پناه ص آورده که هر که بخواند اول سوره
بقره را تا مفلحون و آیة الکرسی را تا العظیم و سه آیه از آخر سورهٔ
بقره که اولش لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ تا آخر
سوره نمی بیند در نفس خود و مال خود هیچ مکروهی و نزدیک
نمیشود با او شیطان و فراموش نمیکند قرآن را و طبرسی
در کتاب مجمع البیان از جناب رسالت پناه ص آورده که هر که
بخواند دو آیه از آخر سورهٔ بقره یعنی آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا